

میشرووی نه ده بی کوردی

نور

قوناغ و قوناخانه کانی

۱

قوناخانه

نه ده بی به هله وی

میشرووی ئە دەبی کوردی

نۆڤە

قوناغ و قوناخانەکانی

۱

قوناخانە

ئە دەبی پەهلەوی

بە سەرپەرشتی: پ.د. عوسمان دەشتی

ئەندازیار: پرگار جەباری

د. فەرهاد عەزیز خۆشناو

د. پەروین مەحمود وەیس

د. ئارمان حوسەینی ئابباریکی

- ناوی کتیب: میژووی ئەدەبی کوردیی _ قوناغ و قوتابخانەکانی
- بابەت: میژووی ئەدەب
- نووسەر: د. عوسمان دەشتی و هاوکارانی
- بەرگ و سەرپەرشتی هونەری: عوسمان پیرداود
- نەخشەسازی: عیسام موحسین
- چاپ: چاپخانەی تاران
- لە بەرپۆشەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان ژمارەیی سپاردنی (٢٩٧٢) ی سالی ٢٠٢٥ ی پێدراوە.

**لەسەر ئەرکی کەسایەتیی پووناکییر و نیشتمانی پەرودری کورد
بەرێز فاروقی مەلا مستەفا چاپکراوە.**

ناوهڕۆک

پێشهکیی ل ١٥

دهروازه

د. عوسمان دهشتی

(١)

یه‌که‌م: سێ پله‌ی میژوویی ئه‌دهبیاتی کوردیی ل ٢١

١.١. ئه‌دهبی فۆلکلۆری کوردیی .

١.٢. ئه‌دهبی میلی کوردیی .

١.٣. ئه‌دهبی نووسراوی کوردیی .

دووهم: دوو سه‌رده‌م له میژووی ئه‌دهبیاتی کوردیدا ل ٢٤

٢.١. ئه‌دهبی کۆنی کوردیی .

٢.٢. ئه‌دهبی کلاسیکی کوردیی .

قوتابخانه‌کانی ئه‌دهبی کوردیی ل ٢٥

پاساوه‌کانی ئه‌م جۆره دابه‌شکردنه .

میژووی ئه‌دهبی کوردیی له چوارچێوه‌ی چوار قوتابخانه‌ی ئه‌دهبیدا.....ل ٣٤

(٢)

له‌باره‌ی راستی و دروستی ئه‌م میتۆده‌وه ل ٣٥

قوتابخانه‌ی ئه‌دهبیاتی : په‌له‌ویی : گۆرانی : کرمانجیی : بابانیی.. ل ٣٦

(٣)

چوارچێوه‌ی میژوویی و سالنامه‌ی قوتابخانه‌کان ل ٤٤

سێیه‌م: قوناغی ئه‌دهبیاتی نوێی کوردی ل ٤٦

٣.١. قوتابخانه‌ی ئه‌دهبی نوێی کوردیی / ١٩٠٠ - ١٩٧٠ .

٣.٢. قوتابخانه‌ی ئه‌دهبی هاوچه‌رخ کوردیی / ١٩٧٠ - ١٩٩٠

٣.٣. قوتابخانه‌ی ئه‌دهبی کوردیی سه‌رده‌م / ١٩٩٠ -

سه‌رچاوه‌کان ل ٤٩

بەشى يەكەم

ميژووی زمان و ئەدەبی کوردی له پوژگاری پيش ئىسلامدا
د. فەرهاد عەزیز خوشناو

پيشهکى	ل	۵۵
پيشينهى ميژووی زمان و ئەدەبی کوردی	ل	۵۸
قوناغى کۆنى زمان و ئەدەبی کوردی	ل	۶۰
دهورهى يەكەم: سەردەمى زار و ئەدەبی سۆمەری	ل	۶۳
دهورهى دووهم: ئەدەبی زارى گوتى	ل	۷۴
دهورهى سێهەم: ئەدەبی هیتی - میتانی	ل	۷۷
دهورهى چوارەم: ئەدەبی میدیایى (ئاقىستایى)	ل	۸۳
قوناغى زار و ئەدەبی ئاقىستایى	ل	۹۶
زمان و ئەدەبی کوردی له قوناغى ناوەراستدا	ل	۱۰۵
دهقى درهختى ئاسوورىك	ل	۱۱۱
دهقى قەرەهرامى هەرژىوهن	ل	۱۱۵
قوناغى نوێ زمانى و ئەدەبی کوردی	ل	۱۱۹
سەرچاوهكان	ل	۱۲۲

بەشى دووهم

شيعرى فهلهويات - قوناغىك له ميژووی ئەدەبیاتی کوردی
ئەندازيار: پزگار جەبارى

پيشهکى	ل	۱۲۹
فهلهویى	ل	۱۲۹
شيعرى فهلهويات	ل	۱۳۱
زمانى شيعرى فهلهويات	ل	۱۳۳
کيشى شيعرى فهلهويات	ل	۱۳۸
جوهرهكانى شيعرى فهلهويات	ل	۱۴۰

ئەورامەن .

شەروینان.

- ناوەرۆکی شیعری فەهله‌ویات ل ١٤٤
- شیوازی ساغکردنەوه‌ی شیعری فەهله‌ویات ل ١٤٧
- بەشی یەكەم: شیعری فەهله‌ویاتی هەریمی پەهله: ل ١٤٩

١. ئەبۆلعه‌باسی ئەه‌وه‌ندی (؟ - ٩٣٤ز) .
٢. بونداری پ‌اژیی (؟ - ١٠١٠ز) .
٣. کافیی کەرەجیی (سەده‌ی ١٠ و ١١ز) .
٤. مورشید سیمینە (سەده‌ی ١٠ و ١١ز) .
٥. خوجه‌ندیی (؟ - ١١٥٧/١٢/٤ز) .
٦. کەمالە‌دین ئیسماعیل ئیسفە‌هانیی (؟ - ١٢٣٨ز) .
٧. نەجمە‌دین دایە (١١٧٧ - ١٢٥٦ز) .
٨. مەولانا شێخ فەخرە‌ددینی لور (سەده‌ی ١١ و ١٢ز) .
٩. ئەبۆلماجیدی ر‌ایگانیی (سەده‌ی ١٣ز) .
١٠. هەمگەر (١٢١٠ - ١٢٨٧ز) .
١١. ئەسیرە‌ددینی ئومانیی (سەده‌ی ١٢ و ١٣ز) .
١٢. ئوتایج (سەده‌ی ١٣ و ١٤ز) .
١٣. عیزە‌دین هەمە‌دانیی (سەده‌ی ١٣ و ١٤ز) .
١٤. چەشنیی (١٣١٩ز لە ژیاندا بوو) .
١٥. ئەوحە‌دی مەر‌اغیی (١٢٥٧ - ١٣٣٨ز) .
١٦. جولاهە ئەبە‌هریی (سەده‌ی ١٣ و ١٤ز) .
١٧. جەمالە‌دین ر‌ستق القطنی (سەده‌ی ١٣ و ١٤ز) .
١٨. عوبە‌یدی زاکانیی (١٣٠٠ - ١٣٧١ز) .
١٩. پیر جەمالی ئەردستانیی (؟ - ١٤٧٤ز) .
٢٠. مەحویی هەمە‌دانیی (١٥٢٤ - ١٦٠٧ز) .
٢١. شێخی بە‌هایی (١٥٤٧ - ١٦٢١ز) .
٢٢. خواجە شادان (؟) .

۲۳. میرزا حیسابی (سدهی ۱۷ز) .
۲۴. نه‌زری شای ر‌ه‌زایی (سدهی ۱۷ز) .
۲۵. میرزا ق‌ولی مه‌یلی (سدهی ۱۷ز) .

به‌شی دووهم: فه‌له‌ویاتی ه‌ریمی ئازهر‌بایجان: ل ۱۹۲

۱. ک‌وجو جانی (؟ - ۱۲۷۹ز) .
۲. شیخ سه‌فیدینی ئ‌رده‌بیلی (۱۲۵۲ - ۱۳۳۴ز) .
۳. پیره چه‌نگی (سدهی ۱۳ و ۱۴ز) .
۴. ه‌ومامی ته‌بریژی (۱۲۵۸ - ۱۳۳۶ز) .
۵. بانووی باغه‌بان (سدهی ۱۳ و ۱۴ز) .
۶. مه‌هان که‌شفی (۱۳۳۴ - ۱۳۹۱ز) .
۷. عه‌بدولمه‌جیدی ته‌بریژی (سدهی ۱۴ز) .
۸. حاج ئ‌ه‌مین‌ه‌دین بل‌ه‌ی ته‌بریژی (سدهی ۱۴ز) .
۹. ماما عیسمه‌ت (سدهی ۱۴ و ۱۵ز) .
۱۰. شه‌مسی مه‌غریبی (۱۳۴۸ - ۱۴۰۶ز) .
۱۱. پیر حاجی حه‌سه‌نی زه‌ه‌تاب ته‌بریژی (سدهی ۱۴ و ۱۵ز) .
۱۲. به‌در شیروانی (۱۳۸۷ - ۱۴۵۰ز) .
۱۳. مه‌ولانا یه‌عق‌وبی ئ‌رده‌بیلی (سدهی ۱۶ز) .
۱۴. مه‌عالی (؟) .
۱۵. ئ‌اده‌م (؟) .
۱۶. خه‌لیفه سادق (؟) .
۱۷. راجی (؟) .

به‌شی سیئهم: شیعر‌ی فه‌له‌ویاتی ه‌ریمی فارس: ل ۲۱۹

۱. شیخ ئ‌ه‌بوو ئ‌یسحاقی کازرونی (۹۶۳ - ۱۰۲۳ز) .
۲. شیخ ر‌وزبه‌هانی به‌قه‌لی (۱۱۲۸ - ۱۲۰۹ز) .
۳. سه‌عدی شیرازی (۱۲۱۰ - ۱۲۹۲ز) .
۴. ق‌وتبه‌دین شیرازی (؟ - ۱۳۱۰ز) .

۵. سہید جلالہ دین تہیبی شیرازی (؟ - ۱۳۴۳ز) .
۶. ناسرہ دین خہتیب شہفعہ ویی (سہدہی ۱۴ز) .
۷. پوس ناسر (؟ - ۱۳۶۱ز) .
۸. حافیزی شیرازی (۱۳۱۵ - ۱۳۹۵ز) .
۹. بوسحاق ئہ تعیمہ (؟ - ۱۴۳۶ز) .
۱۰. قاری یہ زدی (۱۴۶۲ز لہ ژیاندا بووہ) .
۱۱. پور فہرہ دیدوون (سہدہی ۱۴ و ۱۵ز) .
۱۲. شاہ داعی (۱۴۰۷ - ۱۴۶۵ز) .
۱۳. ئہ بولفتوحی تاوسی (۱۳۸۸ - ۱۴۶۶ز) .

فہلہ ویاتی خاوهننہ زانراو: ل ۲۴۰

۱. نامہ کانی عہینولقوزاتی ہمہ دانیی (۱۰۹۸ - ۱۱۳۰ز) .
۲. دہستنووسیکی (سہدہی ۱۴ز) .
۳. مونس العشاق (سہدہی ۱۲ و ۱۳ز) .
۴. فہلہ ویاتی "صار" (سہدہی ۱۴ز) .
۵. پاژی (سہدہی ۱۵ز) .
۶. راحة الصدور و آية السرور (سہدہی ۱۳ز) .
۷. التدوين في أخبار قزوين (سہدہی ۱۳ز) .
۸. مجمع الفوائد (سہدہی ۱۳ز) .
۹. المعجم في معايير أشعار العجم (سہدہی ۱۳ز) .
۱۰. تذكرة الشعرا (سہدہی ۱۳ز) .
۱۱. شيعريکی تہوریزی (سہدہی ۱۳ز) .
۱۲. سہفینہی تہبری (سہدہی ۱۳ز) .
۱۳. جامع الألحان (سالی ۱۴۱۵ز) .
۱۴. کتیبکی عیرفانی (سہدہی ۱۳ و ۱۴ز) .
۱۵. دہستنووسہکھی قونیہ (سہدہی ۱۵ز) .
۱۶. دہستنوس .

- تاک - دیره خاوه ننه زانراوه کان ل ۲۶۶
- تیکستی دیکه‌ی په یوه‌ندیدار به زمانی کوردیییه وه ل ۲۶۹
۱. ده‌قیکی کون (سه‌دهی ۱۲ز) .
۲. دوو چامه (سه‌دهی ۱۴ز) .
- سهرچاوه‌کان ل ۲۷۳

به‌شی سییه‌م

باباتا‌هیری هه‌مه‌دانیی - پیری شاعیرانی کورد

د. آرمان حسینی آباریکی وهرگیرانی: د. قادر وریا

۱. پیشبار ل ۲۸۷
- أ. بابه‌تایه‌ر و "طاهر جصاص همدانی" ل ۳۸۸
- ب. وینه‌ی بابه‌تایه‌ر له ده‌قه ئاینیه‌کانی یارساندا ل ۲۹۱
۲. ناو و ناوبانگ ل ۳۰۳
۳. بابه‌تایه‌ر و پووری فهره‌یدوون ل ۳۰۸
۴. سالی له‌دایکبوون و وه‌فاتی بابه‌تایه‌ر ل ۳۱۱
۵. بابه‌تایه‌ر له به‌ره‌مه‌کانی نووسه‌رانی پیشتردا ل ۳۱۶
۶. زید و شوینی وهدیارکه‌وتنی بابه‌تایه‌ر ل ۳۱۹
۷. مه‌زارگه‌ی بابه‌تایه‌ر ل ۳۲۴
۸. به‌ره‌مه‌کانی بابه‌تایه‌ر ل ۳۲۸
۸. ۱. دوو به‌یتییه‌کان ل ۳۲۸
۸. ۲. کلمات قصار ل ۳۲۸
۸. ۳. سه‌رئه‌نجام ل ۳۳۲
- تویژینه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر کیشی فه‌له‌ویات ل ۳۳۶
۱. ده‌روازه
۲. پیشه‌کیی
۳. شاره‌کانی په‌له‌وییه‌کان ل ۳۳۷
۴. پانتایی بلاوبونه‌وه‌ی فه‌له‌ویات ل ۳۳۸

۵. کیشی فەهله‌ویات ل ۳۴۱
۵. ۱. کیشی شیعر له پیش ئیسلامه‌وه ل ۳۴۱
۵. ۲. کیشی شیعر پاش ئیسلام ل ۳۴۲
۵. ۲. ۱. فەهله‌ویات به کیشی عەرووزی ل ۳۴۷
۵. ۲. ۲. فەهله‌ویات به کیشی برگه‌یی ل ۳۵۰
۵. ۲. ۲. ۱. هۆنراوه کوردییەکان ل ۳۵۰
۵. ۲. ۲. ۲. تەبەری (دوازدە هەتا چوارده برگه‌یی) ل ۳۵۴
۵. ۲. ۲. ۳. گیلەکی (دوازدە و سی‌زده برگه‌یی) ل ۳۵۶
۶. قسە کوتایی ل ۳۵۷
- پەراویژەکان ل ۳۵۸
- تایبەتمەندییە زمانی و پێژمانییەکانی دووبەیتیەکانی بابەتایەر ل ۳۵۹
۱. پێشەکیی ل ۳۵۹
۲. زمانی بابەتایەر ل ۳۶۰
۳. ناسینەوه‌ی دووبەیتیەکانی بابەتایەر ل ۳۶۱
۳. ۱. دووبەیتی شاعیرانی دیکە لەناو شیعرەکانی بابەتایەر دا . ل ۳۶۲
۳. ۲. جیناوی کەسی یەکەم تاک (بکەر و نابکەر) .
۳. ۳. کاری رابردووی تیپە پ .
۳. ۴. کردارەکانی زاری گۆرانی .
۳. ۵. کردارە لەکییەکان .
۴. دەستکاریکردنی دووبەیتیەکانی بابەتایەر ل ۳۸۰
۴. ۱. گۆرانی "ان" بە "ون" و "ام" بە "وم" .
۴. ۲. گۆرانی "مه" (جیناوی کەسی یەکەم) بە "مو" و "م" ی پیش کەسرە (ژێر/ مەسور) بە "م" ی پیش "مضموم" (بۆر).
۴. ۳. گۆرانی ئامرازی "اژ . اج" بە "از" .
۴. ۴. گۆرانی واوی مەجهول بۆ نیمچە بزوینی "ه" .
۴. ۵. گۆرانی جیناوی "تە" بۆ "تو" .

٤. ٦. بێژەکردنی "ل" ی خەست بە شیوەی "ل" ی ئاسایی .
٤. ٧. بێژەکردنی بزویینی "أی" (ü) بە شیوەی بزویینی درێژی "و" (û)
٤. ٨. بێژەکردنی "ی" مەجهوله (ê) بە شیوەی بزویینی درێژی "ای" (î).
- کتێناسی بابەتایەری هەمەدانی ل ٣٨٧
١. پێشەکی ل ٣٨٧
٢. وتارەکان ل ٣٨٨
٣. کتێبەکان ل ٤٠٩
- کتێنامە ل ٤١٥
- أ. کتێب ل ٤١٥
- ب. توێژینەوه ل ٤٢٠

بەشی چوارەم

کاریگەری باباتاهیر لەسەر ئەدەبیاتی گۆران و بیروپای یارسان
د. پەرۆن مەحمود وەیسێ

- پێشەکی ل ٤٣١
- پیشینی باباتاهیر ل ٤٣٣
- دەستنوسەکان ل ٤٣٧
- ئامانجەکانی ئەم لیکۆلینەوهیه ل ٤٣٩
- ئیشی زمانەوانیی میژوویی لەسەر شیعەرەکانی باباتاهیر ل ٤٤١
- زمانی گۆرانی و سەرھەلدانی ئەدەبی گۆران ل ٤٤٨
- پیر شالیار ل ٤٥١
- تایبەتمەندی کۆلتووری و زمانەوانیی فەهلهویی، ئەورامه و
ئەورامەنان ل ٤٥٩
- وەزنی ھۆنراوەکانی گۆرانی ل ٤٦٤
- ئەورامه و ئەورامەنان ل ٤٦٨
- نوسینەوهی کەلامەکانی یارسان ل ٤٧٥

- جێپێی گۆران لە ناو کتێبه میژووییەکاندا ل ٤٧٨
- باز و شاباز لە هۆنراوەکانی باباتاهیر و یارساندا ل ٤٩٢
- دوا و ته ل ٤٩٨
- سەرچاوه فارسی و کوردییەکان ل ٥٠٠
- سەرچاوه ئینگلیزی و ئەلمانییەکان ل ٥٠٣

بەشی کۆتایی

د. عوسمان دەشتی

- بابەتاهیرناسیی کوردیی ل ٥٠٧
- یەكەم: بابەتاهیرناسیی ئەوروپیی ل ٥٠٩
- دووهم: بابەتاهیرناسیی ئێرانی ل ٥١٠
- سێتیم: بابەتاهیرناسیی کوردیی ل ٥١١
- بابەتاهیری هەمەدانی لە کتێبهکانی (میژووی ئەدەبی کوردیی)دا ل ٥١٩
- بابەتاهیری هەمەدانی لە کارە زانستییهکانی د. ئیبراهیم ئەحمەد
شواندا ل ٥٢٧
- مامۆستا هەياس کاکهیی و کار و خهبات و نووسینهکانی لەمەپ
بابەتاهیر ل ٥٣٠
- سەنتەری لوپ و فێستیقای بابەتاهیری لوپیی هەمەدانی ل ٥٣٢
- وتار و بابەت و لیکۆلێنەوه لەبارەیی بابەتاهیر ل ٥٣٤
- وتار و لیکۆلێنەوه لەبارەیی بابەتاهیر بە زمانی عەرەبی ل ٥٣٨
- بابەتاهیرناسیی بە زاری کرمانجیی و پێنووسی لاتینی ل ٥٣٩
- چەند وتەیی کۆتایی ل ٥٤٣
- سەرچاوهکان ل ٥٤٨

پیشەکی

سەد سال بە سەر کۆچیدوایی (ئەمین فەیزی بەگ / ۱۸۶۲-۱۹۲۵) دا
پادەبوری، وەکو یەكەمین میژوونووسی ئەدەبی کوردی و زیاتر لە
سەد سالی بە سەر چاپ و بڵاوبوونەوهی کتیبەکهیدا (ئەنجومەنی
ئەدیبان / ئەستەمبوول ۱۹۲۰) تێدەپەریت، وەکو یەكەمین کار و
دەستپیشخەری پێویست لە بابەتی میژووی شیعەر و ئەدەبیاتی
کوردییەوه. بەر لە ئەویش دەبیت ئەو نامەیهیش لە بەرچاوبگرین، کەوا
(مەلا مەحمودی بایەزیدی / ۱۷۹۷-۱۸۶۷) لەمەر ژیان و شیعەر و
بەرهمەمی هەشت شاعیری کوردی سەر بە قوتابخانەی کرمانجی، بۆ
(ئەلیکساندەر ئۆگەست ژابا / ۱۸۰۱-۱۸۹۴) ی دۆستی نووسیوه، وەکو
یەكەم هەولێ سەرەتایی بۆ نووسینەوه و تۆمارکردنی میژووی ئەدەبی
کوردی ئەژماردەکریت، کە (ژابا) لە سالی (۱۸۶۰) دا لە (پترسبۆرگ) لە
کتیبی (جامیعی ریسالیان و حیکایەتان) دا چاپ و بڵاویکردووەتەوه.

ئەنجومەنی ئەدیبان، هەنگاوی یەكەم بوو بۆ تۆمارکردنی میژووی
ئەدەبی کوردی بە شیۆهیهکی رەسمی بە پێی پرۆگرامیکی تایبەتی. لە
دریژەی ماوهی ئەم سەد سالەدا هەول و تیکۆشانی زۆر دراوه، لە
هەموو بەشەکانی کوردستان و لە تاراوگەدا هەنگاوی گرنگ بە
مەبەستی نووسینەوهی میژووی ئەدەبیاتی کوردی هەلگیراوه و بە
دەیان کتیب و نامیلکە جۆراوجۆر لە بواری میژوونووسی ئەدەبیاتی
کوردیدا چاپ و بڵاوکراونەتەوه.

(د. مەرف خەزەندار / ۱۹۳۰-۲۰۱۰) لە پیشەکی بەرگی یەكەمی
(میژووی ئەدەبی کوردی) یەكەیدا نووسیویەتی و دەلیت: زیندەباد
(توفیق وەهیبی بەگ / ۱۸۹۱-۱۹۸۴) دەگوت حەزمەدکرد هەموو
نووسینی جوانی کوردییت کۆبکرایەوه. نابیت تەنیا یەكێک یان دوان
میژووی ئەدەبی کوردی بنووسنەوه، تۆ تەماشای میلەتان بکە و بزانه

چەند مېژووی ئەدەبىيان لە ناو دەوێ. لێرەو ئەو مەسەلەى ھەر بەو ھەندە تەواو نابێت بگوتریت کەوا کتیبگەلێکی زۆرمان لە بواری مېژوونووسى ئەدەبى کوردیدا لە بەردەستدا ھەيە، بەلکو پرسىاریکی گەنگ و بنچینەبیش دیتەپیشەو، کە ئاخۆ کتیبەکانى تايبەت بە بواری مېژوونووسى ئەدەبىيان بە پەپرەویى لە کام شێو و پەوت و رېيازیک ئەو مېژووەیان تۆمارکردووە؟ یان لە ژێر پۆشنایى کامە پڕۆگرام و تیۆر و میتۆدى زانستیدا ئەم کارەیان ئەنجامداوە، تاوھکو لەگەڵ مېژووی سەرھەلەدان پەرەسەندن و پێشکەوتن و تەکامولى دنیای ئەدەبیاتی کوردیدا بگونجیت و پیکبیتەو؟

مەسەلەى پەپرەوکردن لە پڕۆگرام و میتۆدى راست و گونجاوى زانستى بۆ مەبەستى مېژوونووسى ئەدەبیاتی نەتەوەبىيان، تا لەگەڵ واقعی مېژوویى و کۆمەلایەتیی مېژووی ئەدەبى کوردیدا پیکبکەوێت، مەسەلەى گەنگە و نابیت فەرامۆش بکەیت. ئەو کتیبانەى بە ناوێشانى (مېژووی ئەدەبى کوردی) تاوھکو ئەمڕۆ چاپ و بڵاوبوونەتەو، لە بارەى پەپرەوکردن لە میتۆدیکی تايبەتى زانستىیەو، ھەر ھەموویان لە ژێر ھەژموونى رېياز و میتۆدە نەريتییەکانى مېژوونووسى ئەدەبیاتی گەلانى دراوسى لە (عەرەب و تورک و عەجەم) تۆمارکراون، بەلام ئەو ھى ئاشکرایە ئەو ھەيە، کە (مېژووی ئەدەب) وەکو لقە زانستىک لە بواری ئەدەبیاتناسیدا بواریکی تايبەتە و گشتى نىيە، بە واتای ئەو ھى ھەر گەل و نەتەو ھەیک مېژوویەکی ئەدەبىی تايبەت و سەر بەخۆی ھەيە، کە زادەى بارى مېژوویى و کۆمەلایەتیی و شارستانی ئەو گەل و نەتەو ھەيە خۆیەتى. لێرەو ھەبوونى رېياز و میتۆدۆلۆژىیەکی تايبەت و نەتەو ھەيە بۆ مېژوونووسى ئەدەبیاتی کوردی کارىکی پىویست و ھەتمىيە، تاوھکو کورد بۆ خۆی پەپرەو بیلێکات لە برى ئەو ھى بچیت شوینپى مېژوونووسانى ئەدەبى عەرەب و عەجەم

گونجاو و واقعی بنووسینه وه. ئەمەیش به هۆی پهیره و بیکردن له پرۆگرام و تیۆر و میتۆدۆلۆژییه کی تایبەت به میژوونووسی ئەدەبیاتی نەتەوهیی کورد دەبێت، جیاوازی له پرۆگرام و بەرنامە ی میژوونووسی ئەدەبیاتی نەتەوهکانی دیکە.

خوێنەری بەرپێز، ئەم کتێبه ی بەر دەستت بەشیکی له پرۆژەیه کی هاوبەش، به پشکداریی کۆمەڵیک توێژەر و پسپۆری بواری ئەدەبیاتناسیی کوردیی بۆ نووسینه وه و تۆمارکردنی میژووی ئەدەبی کوردیی له ژێر رۆشنایی ئەم بیر و بەرنامە و لیکدانە وه یه پێشه وه تایبەتکراوه به بهشی یه که م له قوناغی ئەدەبی کۆنی کوردیی، که بریتیه له (قوتابخانه ی ئەدەبی په هله و یی)، ئەگەر خودا یار بێت و ته مه ن و ته ندروستی هاوکار بێت، ئەوا به شه کانی دواتر ته رخانه که یه بۆ قوناغ و قوتابخانه کانی دیکه ی میژووی ئەدەبی کوردییمان. وه ک ئەوه ی به شی دووه می تایبەتده بێت به (قوتابخانه ی ئەدەبی گۆران) و به شی سییه م بۆ (قوتابخانه ی ئەدەبی کرمانجیی) و هیی چواره م و کوتاییش بۆ (قوتابخانه ی ئەدەبی بابانیی) ته رخانه که یه. ئەمه هه ولێکی خاکه سار و خزمه تیکی بچووک کالاً به قه د بالایه، له دیوانی شکۆداری میژووی ئەدەبی کوردیی، هیوادارین سوودبه خش بێت.

هه ولێز/ نیسانی ٢٠٢٥

دهروازه

د. عوسمان دهشتی*

(۱)

بۆ نووسىنەۋەى مېژوۋى ئەدەبى كوردىيى لە كوئوۋە دەستېنېكەين؟
بەرلەۋەى ۋەلامى ئەۋ پرسیارە بدەینەۋە، چەند راستىيەك ھەيە پئوۋستە
پەنجەيان بۆ رابكېشريت، كە ئەمانەن:
يەكەم: ئەدەبىياتى كوردىيى^(۱)، بە شىۋەيەكى گشتىيى لە سەر بنەمايى
مېژوۋى پەيداۋون و پەرەسەندن و پېشكەۋتنى خۆيدا، بە سەر سى بەشى
سەرەكىي و سى پلەي مېژوۋييدا دابەشەبىت:

۱. ۱. ئەدەبىي فۆلكلورى كوردىيى

قۇناغى يەكەم و دېرىنى ئەدەبىي كوردىيە، لە لاى كورد و لە لاى
مىللەتانى دىكەيش ۋەكو بناغەى ئەدەب سەيردەكرىت. لەم بوارەدا بە
شايتى ھەموو نووسەر و توۋژەرانى بېگانە و خۇمانە، گەلى كورد لە
ھەموو دىيالىكتەكانى خاۋەنى سامانىكى دەۋلەمەند و پەنگاۋرەنگى ئەدەبى
فۆلكلورىيە لە ھەردوو بوارە سەرەكىيەكەى ئەدەبدا؛ بواری شىعر و بواری
پەخشان.

خاسىيەت و تايىبەتمەندىيەكانى:

- ئەدەبىي زارەكىي خەلكى رەشۋكەيە، دەماۋدەم و پىشتاۋپىشت لە
نەۋەيەكەۋە بۆ نەۋەيەكى تر گۆيزراۋەتەۋە.
- لە ۋوۋى زمان و دەربرېنەۋە سادەيە و نزىكە لە تېگەيشتنى گشتىيى.
- شەقل و سىمايى ژيانى كۆمەلايەتتى ئەۋ گەل و نەتەۋەيە پئوۋەيە
لەگەل ئەۋ دەۋروزەمانەى تىيدا بەرھەمھاتوۋە.
- بە درىژايى پۆژگار گۆرانى بەسەرداھاتوۋە، شتى تازەى خراۋەتەپال

^(۱) ھەردوو دەستەۋازەكە (ئەدەبىي كوردىيى و ئەدەبىياتى كوردىيى)، دەمىكە لە بواری
نووسىنى كوردىيدا، بە تايىبەت لە بواری مېژوۋنوۋوسىيى ئەدەبىي كوردىيدا
پۆشستوون و بوون بە باۋ، لەگەل ئەۋەى دوۋەميان ئامال عەرەبىيە، بەلام لە
زمانە پۆژھەلاتىيەكانى ۋەكو عەرەبىيى و توركىيى و فارسىيدا، ھەروەھا لە
كوردىيشدا لە برىي يەكتر بەكاردەبرىن.

و لېكى كەم و زىاد كراوه.

- خاوهنهكهى ديار نىيه، بۆيه به ئەدەبى گەل دەناسرئەت، به ديالىكت و شيوەزارى ناوچەيى له ناو خەلكيدا بلاوبوووتەوه.

- ئەدەبى فۆلكلورى كوردىي، سامانىكى فرەپەنگە و ئەم بەشەنه دەگرئەتەوه: ئەفسانە، داستان، حىكايەت، گۆرانىي، پەندى پيشينان، گالتهوگەپ، مەتەل و يارىي.

١.٢. ئەدەبى مىللىي كوردىي

ئەمەيان بەشى ناوهند و ناوهراسەت دەگرئەتەوه، له سەر هيلى پەرەسەندنى ئەدەبى كوردىيدا، خاوهنى خاسيەت و تايبەتمەندىي خۆيەتى، كه له هەردوو بەشەكهى دىكه جيايدەكاتەوه. ئەدەبى مىللىي كوردىي قاچىكى له ناو ئەدەبى فۆلكلورى كوردىي و قاچەكهى ترى له ناو ئەدەبى ھونەريي كوردىيدا.

تايبەتمەندىيەكانى:

- له سەر دوو پايە ھەلدەستئەت، يەككىيان له ناو ئەدەبى فۆلكلورە و ئەوئەكهى دىكهيان له ناو ئەدەبى ھونەرييە. بۆ نزيكىي له ئەدەبى فۆلكلورىي دەگوتريئە ھونەرەكانى له ناو خەلكەو ھاتوون، ئەدەبىيكي سادەيە، زۆر جار دانەرەكانيان وندەبن و دەبن بە بەشەكە له ئەدەبى فۆلكلورىي.

- خاوهنهكهى تاقە كەسيكى ديار و دەستنيشانكراوه و زۆر جاريش بە ھۆى تۆماركردنەو ھۆى خاوهنهكهى دەپاريزريئە.

- گۆرانكارىي بەسەردانايەت و ھەك خۆى دەمئيتەو ھە پيگەى نووسين، يان ئامرازەكانى راگەياندنەو بە خەلك دەگەن.

- ئەدەبى مىللىي زۆر جار ئەدەبى خەلكى خويندەوار دەبيئەت، واتە دانەرەكهى كەسيكى پۆشنبيير دەبيئەت.

- له ھۆوى بنياتى ھونەرييەو، واتە له ھۆوى بير و ناوھپۆك و زمان و دارشتنەو ھە ئاستى ئەدەبى فۆلكلور بەرزترە و له ئاستى ئەدەبى ھونەرييش نزيكەدەبيئەو. له ئاستى ئەدەبى و ھونەرييدا ھە چوارچيۆھى (نەزم) دا پۆليندەكرئەت.

- جاری وا ههیه شاعیران بۆ خۆنزیکردهوه له خهڵک و له تیگه‌یشتنی گشتیی په‌نا بۆ زمان و هۆنینه‌وه‌ی ساکار ده‌به‌ن، له وینه‌ی (قانع) له‌و شیعرا نه‌یدا، که گوزارشت له ژیا ن و گوزهرانی خه‌لکی دیهاتی کوردستان ده‌کات (موکری، ۱۹۸۴، ۷).

۱. ۳. ئه‌ده‌بی هونه‌ریی، یا ن ئه‌ده‌بی نووسراوی کوردیی

له زمانی عه‌ره‌بییدا به (ئه‌ده‌بی دیوان) ده‌ناسریت، مه‌به‌ست لێی ئه‌و به‌ره‌م و سامانه ئه‌ده‌بییه به‌رز و هونه‌رییه، که له کات و سه‌رده‌میکی دیاریکراودا داهێندراون و تۆمارکراون و نووسراونه‌ته‌وه. تاوه‌کو ئیستا به ناوی سامان و به‌ره‌م، یا ن ده‌ق و تیگه‌سته‌وه له به‌رده‌ستدان و وه‌کو خۆیا ن ماونه‌ته‌وه.

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی:

- ئه‌ده‌بیکی به‌رز و پاراوه، زاده‌ی عه‌قل و شارستانیه‌ت و زانیاری پۆشنییرییه. له پووی بنیات و واتا و ده‌ربهرینه‌وه ئه‌ده‌بیکی توکمه و هونه‌رییه.

- له پووی پله‌به‌ندی میژوییه‌وه له دوا ی ئه‌ده‌بی میلییه‌وه دیت.
- خاوه‌نی کۆمه‌لیک یا سا و پرسیا و ده‌ستووری هونه‌رییه، له پووی کیش و سه‌روا و وینه و قالب و په‌وانیژییه‌وه، به تایبه‌ت له بواری شیعردا.
- زاده‌ی بیر و به‌ره‌می کهس و لایه‌ن و ده‌سته‌بژیکی کۆمه‌لایه‌تییه
له ناو خه‌لکدا، که به نووسه‌ر، شاعیر، ئه‌دیپ و شاره‌زایان ده‌ناسرین.
- له پۆژگاری داهینانییه‌وه ده‌نووسریته‌وه و تۆمارده‌کریت، بۆیه له سه‌ر ده‌قی خۆی ده‌میثیه‌وه و ده‌بیته میرات و سامانیکی نه‌ته‌وه‌یی.

له راستییدا که باس دیته‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی میژووی ئه‌ده‌ب، ئه‌وه به پله‌ی یه‌که‌م مه‌به‌ست لێی به‌شی سییه‌مه، واته ئه‌ده‌بی هونه‌ریی و نووسراو، که له کۆنترین تیگه‌سته‌کانه‌وه ده‌ستی ده‌کات، ئینجا دیته‌سه‌ر چۆنیه‌تی و پیره‌وی گۆران و پیشکه‌وتنی ئه‌و ئه‌ده‌به و ئه‌و قۆناغ و ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی پێیاندا تپه‌ریوه له کۆنه‌وه بۆ تازه.

دووهم: دووهمین راستی سهبارهت به ئهدهبیاتی کوردیی^(۲) و میژوووهکە، ئهوهیه کهوا پیۆیستدهکات هەر له سهرهتاوه هیلیک بکیشریت، بۆئهووی دوو قوناغ و دوو بهش و دوو سهردهم، له میژوووی نزیک به ههزار ساله ی ئهدهبیاتی کوردیی لیکجیا بکهینهوه، بهم جوړه:

۲. ۱. ئهدهبی کۆنی کوردیی

ئهو بهشهیه له سامان و کولتووری ئهدهبی میلهتهکه مان، که خاوهنی مۆرکیکی خۆرسک و خۆمالیی و پهسه نایهتی تایبهته، که ههلقولاوی واقعی میژوووی و کۆمه لایهتی و فرههنگیی نهتهوهی کورده و به درێژایی سهردهمهکان پیړه ویلیکردوو و پاراستوویتی، دوور له هه ر چه شنه کاریگه ریی و بهرزفکردنیک کولتووری و پۆشنیری بیگانه، به تایبهتیش کولتوور و پۆشنیری عه ره بیی و ئیسلامی^(۳). ئهم قوناغه له دهستیکی ئهدهبیاتی نووسراوی کوردییدا، له سه ره تای سه دهی یازده هه مه وه دهستیدهکات و تاوه کو سه ره لدانی شیعی کلاسیکی کوردیی، تا کوتایی سه دهی شازده هه م درێژه ده کیشیت. ئیمه ئهم سه رده مه به (قوناغی ئه ده بی کۆنی کوردیی) ناوده به ی، مه به ستیش له م دهسته واژهیه، ئه ده بیاتی سه رده می دیرینی کوردیه به رله وهی تانوپۆی ریازی ئه ده بیاتی کلاسیکی پۆژه لاتیی له عه ره بیی و له ئیسلامی قه د و بالای ئه ده بیاتی کوردیی دابیو شیت.

^(۲) وهکو بابتهکی سه لمینراو هه میشه دهگوتریت، که یه کهمین بهش و گه وره ترین بهش له ئه ده بی کوردییدا، بریتییه له شیعی کوردیی، به واتا له قوناغه کانی سه ره تای میژوووی ئه ده بی کوردیی په خسانی کوردیی له ئارادا نه بووه، بۆیه ئهم ناو نیشانه گشتگیره ی (ئه ده بی کوردیی) هه ر له سه ره تاوه به پله ی یه که م به بالای شیعی کوردییدا براوه.

^(۳) مه به ست لایه نه کانی هونه ری ئه ده بییه، له کیش و سه روا و نیزامی عه رووز و هونه ره کانی په واننیزی نه وه کو وه کو فیکر و ئایدا و بیروباوه.

٢.٢. ئەدەبی کلاسیکی کوردیی

ئەمەیان بەشی دووهم و سەرەکی سامان و ئەدەبیاتی کوردییە، بە ئاویزانبون و موتوربەکردنی ئەدەبی کوردیی لەگەڵ بنەماکانی ئەدەبیاتی کلاسیکی پۆژەلاتیی (عەرەبی و فارسی و تورکی) دەستپێدەکات، کە لە ژێر تاو و لە ژێر کاریگەری لایەنی ئەدەبی کولتوور و پۆشنییری عەرەبی و ئیسلامییە هاتوووەتەئاراوە. ئەم بەشەیان لە سەدە شازدەهەمە و لە تەک قوتابخانەی ئەدەبی کوردیی کرمانجییە دەستپێدەکات تا سەرەتای سەدە بیست دەخایەنیت. ئەم سەردەمەیش لە لای ئێمە بە (قونای ئەدەبی کلاسیکی کوردیی) دەناسریت، وەکو بەبەلابرینیک لە تەک ئەدەبیاتی کلاسیکی گەلانی ئیسلامیی لە پۆژەلات.

سێئەم: راستیی سێئەم لەم دەروازەیدا ئەوەیە، کەوا هەر کام لەم دوو قونای و لەم دوو بەشە سەرەکییە لە میژووی ئەدەبیاتی کوردیی، لە ناو خۆیاندا دابەش دەبن بە سەر دوو لۆ و دوو بەشی بچووکتردا، وەک ئەوەی ئەدەبی کۆنی کوردیی هەر لە دەستپێکەو (سەدە یازدە) تا دوامەنزل (سەدە شازدە) لە دوو لۆ و دوو بەش و دوو قوتابخانەی ئەدەبی جیاواز پیکهاتوو:

٣.١. قوتابخانەی ئەدەبی پەهلەویی (سەدە ١٠ تاوەکو ١٤).

٣.٢. قوتابخانەی ئەدەبی گۆرانی (سەدە ١٤ تاوەکو ١٨).

هەرودەها سەبارەت بە سەردەم و قونای ئەدەبیاتی کلاسیکی هەر وایە، کە لە دوو لۆ و دوو قوتابخانەی ئەدەبی جیاواز لە دوو سەردەم تەنانت دوو مەلەبەندی جیاوازی پیکهاتوو:

٣.٣. قوتابخانەی ئەدەبی کرمانجی (سەدە ١٦ تاوەکو ١٨).

٣.٤. قوتابخانەی ئەدەبی بابانی (سەدە ١٨ تاوەکو ٢٠).

لێرەدا هەڵدەدەین کۆبەندی قسە و بۆچوونەکان بەم شیوەیە چرەکەینەوه.

ئەدەبی کوردیی لە سەر هێلی میژووی پەرەسەندنی لە کۆنەو بۆ تازە

به سەر دوو قۆناغی سەرەکییدا دابەشدهبیت، هەر کام لهم دوو قۆناغە سەرەکییهش له ناو خۆیاندا دهبن به دوو بهشی بچووکتروهه، که هەر یهکێک لهم بهشانهی دوایی له شیوهی قوتابخانهیهک و پێیازیکی ئهدهبیی جیاوازا خۆی دهنوێنیت، بهم شیوهیهی لای خوارهوه:

قۆناغی یهکههه: ئهدهبی کۆنی کوردیی:

۱. قوتابخانهی ئهدهبیی پههلهویی.

۲. قوتابخانهی ئهدهبیی گۆرانیی.

قۆناغی دووهه: ئهدهبی کلاسیکی کوردیی.

۱. قوتابخانهی ئهدهبیی کرمانجیی.

۲. قوتابخانهی ئهدهبیی بابانیی.

یان به شیوهیهکی دیکه دهکریت بگوتریت، میژووی ئهدهبی کوردیی له تهمهنی نزیک به ههزار سالهی خۆیدا (۱۰۰۰ تاكو ۱۹۰۰ ز)، به گۆیرهی پلهبهندی میژوویی لهم چوار قوتابخانه و چوار پێیازه ئهدهبییه پیکهاتوه له ژێر چهتری دوو سهردهم و دوو قۆناغی جیاوازا.

پاساوهکانی ئهه جۆره بۆچوون و دابهشکردنه

۱. ئهه جۆره له قۆناغهندی و دابهشکردنه پهنگدانهوهی هیللی میژوویی و پهسهندنی خودی سامانی ئهدهبیاتی کوردییه. به واتای ئهوهی دابهشبوونهکه له ناوهوهی ئهدهبهکه خۆیهوه ههلقولاه وهکو راستیی و پێویستییهکی زانستی و بابەتی، نهک له شیوهی تیۆر و میتۆدیی هاوردهکراوی داسهپاو، به چاویلکهیری له دابهشکردن و قۆناغهندی میژووی ئهدهبی میللهتانی تر.

ئیمه له شوینی دیکه نووسیومانه و جهختمان له سهر ئهه راستییه کردووتهوه، کهوا میژووی ئهدهبیی وهکو لقیک له ئهدهبیاتناسیی بابەتیکی نهتهوهیی تایبته و جیاوازه له لای ههر گهل و نهتهوهک پێرهوکی تایبته دهگریتههر به گۆیرهی پێودانگی میژووی سیاسیی و کۆمهلایهتی و ئابووری و فرههنگیی ئهه گهل و ئهه نهتهوهیه. به جیا له دوو لقهکهی دیکهی ئهدهبیاتناسیی، که ئهوانیش تیۆری ئهدهبیی و پهخنهی ئهدهبیین،

ئەمانە لە کۆمەڵیک تیۆر و میتۆدی ستانداردی گشتیی و نێونەتەوویی پیکهاتوون، که لای هەموو میلله‌تان چۆنیەکه و تەنیا لە که‌رسته‌ی شیکردنەوه و لایەنی پراکتیکدا لیکداده‌برین^٤.

٢. هەر یه‌کیک له‌م پێیاز و قوتابخانه‌ ئەده‌بیانه‌ سه‌ر به‌ پڕۆگار و سه‌رده‌میکی میژووویییه‌ له‌ کۆنه‌وه‌ بۆ تازه‌، که‌ له‌ وینه‌ی ئەلقه‌کانی زنجیره‌ یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کتیدا دین و یه‌کتر ته‌واوده‌که‌ن، به‌م جو‌ره‌:

– قوتابخانه‌ی ئەده‌بیی په‌له‌ویی له‌ ٩٠٠ز بۆ ١٣٠٠ز

– قوتابخانه‌ی ئەده‌بیی گۆرانیی له‌ ١٣٠٠ز بۆ ١٨٠٠ز

– قوتابخانه‌ی ئەده‌بیی کرمانجیی له‌ ١٦٠٠ز بۆ ١٨٠٠ز

– قوتابخانه‌ی ئەده‌بیی بابانیی له‌ ١٨٠٠ز بۆ ١٩٠٠ز

دیاره‌ میژوو و سالنامه‌ی هەر قوتابخانه‌یه‌ک له‌ شیوه‌ی خه‌ملاندنیکه‌ نزیک له‌ راستیی، چونکه‌ هیچ دیواریکی چینی، یان هیلێ جیاکه‌ره‌وه‌ و سنووردارکردن له‌ نێوان ئەو پێیاز و قوتابخانه‌دا دانانریت، چونکه‌ زۆر

(٤) ئیمه‌ له‌ زنجیره‌ وتار و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی پیشووترماندا به‌ وردیی په‌رژاوینه‌ته‌سه‌ر تیۆر و میتۆده‌کانی میژوونووسیی ئەده‌بیی له‌ لای میلله‌تان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی و پێیازه‌کانی میژوونووسیی ئەده‌بیی کوردیی به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی، لێره‌دا ئاماژه‌ به‌ ناوێشان و به‌ سه‌رچاوه‌کانیان ده‌که‌ین:

ا. له‌ باره‌ی میژوونووسیی ئەده‌بیاتی کوردیه‌وه‌، ٢٠١٢، ئەزموونی شیعیری موکریان و شوینی له‌ میژووی ئەده‌بی کوردییدا، بلاوکه‌راوه‌ی ئەکادیمیای کوردیی، ل: ٩-٦٠.

ب. مه‌لایی جزیری مامۆستای یه‌که‌می شیعیری کلاسیکی کوردیی، ٢٠٢٢، له‌ ئاستانه‌ی ره‌خنه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی ئەده‌بییدا، ئەکادیمیای کوردیی، ل: ١٠٧-١٣٥.

ج. مامۆستا سجادی و پێیازی له‌ میژوونووسیی ئەده‌بییدا، ٢٠٢٢، یازده‌مین کۆنفرانسی زانستیی زانکۆی گه‌رمیان، ٢٠-٢١/٦/٢٠٢٢.

د. پۆلی میرگه‌هین کوردیی له‌ سه‌ره‌له‌لانی شیعیری کلاسیکی کوردییدا، ٢٠٢٣، ده‌وله‌ت و میرگه‌هین کوردیی ل سه‌رده‌مین ناچه‌راست و نوودا، سه‌نته‌ری زاخۆ بۆ فه‌کۆلینین کوردیی، ل: ٣٢٥-٣٤٥.

جار دەبینین له سەروونی دەستپیک و کوتایی قوتابخانهیهک له گه‌ل قوتابخانه‌که‌ی دوا‌ی خو‌ی جو‌ریک له به‌ناویکداچوون و دوور‌ه‌گی له پ‌ی‌باز و قوتابخانه‌یه‌کدا به‌دیده‌کریت، له نموونه‌ی قوتابخانه‌ی په‌هله‌ویی (لو‌ر و له‌ک و که‌له‌ور) له گه‌ل گو‌راندا، یان ئه‌وه‌تا یه‌کیکیان در‌یژده‌بیته‌وه شانه‌شانی ئه‌وه‌ی دواتر ده‌روات له وینه‌ی قوتابخانه‌کانی گو‌ران له ته‌ک کرمانجی و بابانییدا.

۳. ه‌هر کام له‌و پ‌ی‌باز و قوتابخانه ئه‌ده‌بیانه پشتیوانه‌یه‌کی سیاسی و میژوویشیان هه‌بووه، که له سایه‌یدا بوژاونه‌ته‌وه و لی‌یه‌ه‌ره‌مه‌ندبوون. ئه‌م پشتیوانه سیاسییه بریتی بووه له قه‌واره و میرنشینه کوردیه‌کان. میژوو پ‌یمانده‌لیت که‌وا ده‌سه‌لاتداریه‌تی ئه‌تا به‌گه‌کانی لو‌رستان له سه‌ده‌ی ده و یازده‌دا پشتیوانه‌یه‌کی به‌ه‌یز بووه بو پایه‌داربوونی قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی کوردی لو‌ری په‌هله‌ویی.

ه‌روه‌ها میرایه‌تی ئه‌رده‌لان له ئاست قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی گو‌راندا و میرایه‌تی جزیر و بو‌تان بو قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی کرمانجی و له دوا‌یشدا میرایه‌تی بابان پشتیوانه‌یه‌کی به‌ه‌یز بووه بو سه‌ره‌ه‌ل‌دان و پایه‌داربوونی قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی بابانی.

به‌ر‌قه‌رار‌بوونی ئه‌م میر‌گه و قه‌واره سیاسیانه هه‌ریه‌ک له ناوچه‌یه‌ک و هه‌ریه‌ک له سه‌رده‌م و پ‌وژ‌گار‌یکدا، بووه‌ته‌مایه‌ی به‌ر‌قه‌رار‌بوونی ئارامی سیاسی، که ئاوه‌دانی شار و باژیر و سه‌قام‌گیری ژیان و گوزه‌رانی به دوا‌ی خویدا ه‌یناوه، له ئاکامدا ژیا‌نی زانستی و پ‌وونا‌کیری بوژاوه‌ته‌وه و له سایه‌ی میره کورده‌کاندا مه‌درسه و مزگه‌وت و مه‌ل‌به‌ندی خوینده‌واری ئاواکراونه‌ته‌وه و په‌ره‌یان‌پ‌یداوه، تاوه‌کو له ئه‌نجامی ئه‌مانه‌دا نه‌ریت و پ‌ی‌باز و قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بییش په‌یدا‌بوون^٥.

که‌واته‌ بوونی ئه‌م میرایه‌تییه کوردیانه هه‌ریه‌که و له شوینی خویدا و له پ‌وژ‌گار و سه‌رده‌میکی جیا‌وا‌زدا پ‌و‌لیکی مه‌زنیان له سه‌ره‌ه‌ل‌دان و

(^٥) الادب الكوردی المكتوب - جؤیس بلو، قراءة وترجمة: عبدالکریم عنه، موقع مدارات.

پینگەشتنى ئۇو رېياز و قوتابخانە ئەدەبىيانەدا ھەبوو.

۴. ھەر يەككە لەو رېياز و قوتابخانە ئەدەبىيانە خاوەنى سامانىكى ئەدەبىي بەپیت و دەولەمەند و رەنگاوپرەنگە، كە بۆ ئىمە بە میرات ماوەتەو. وەكو چۆن ئەم سامان و میراتە ئەدەبىي و ھونەرىيە ھەر يەككە لە قوتابخانەكان خاوەنى مۆرك و خەسلەت و تايبەتمەندى ھونەرىي تايبەت بە خۆیتى لە بوارەكانى فېكر و زمان و داھىنەو، واتا لە پووى بنیات و فۆرم و ناوەرۆكەو.

۵. ھەر يەككە لەو رېياز و قوتابخانە ئەدەبىيانە خاوەنى زمانىكى ئەدەبىي يەكگرتوى تايبەت بە خۆیتى. واتە لە سنوورى جوگرافى ھەر كام لە دىيالىكتە سەرەككەكانى زمانى كوردى، لە نىوان بنزار و شىوہزارەكانى ئەو سنوورە، يەككىيان ھەلبردراو و بوو بە زمانى ئەدەبىي ئەو قوتابخانە ئەدەبىيە و تەواوى سامانى داھىنانى ھونەرىي لە شىعر و ھۆنراوہدا پىنووسراوہتەو. بە نموونە لە مەلەندى قوتابخانەى ئەدەبىي پەھلەويدا لە نىوان شىوہزارەكانى دىيالىكتى كوردى باشوورى (خوارىن) لورپى ھەلبردراو و بوو بە زمانى ئەدەبىي ئەو قوتابخانەيە. لە سنوورى قوتابخانەى ئەدەبىياتى گۆراند، شىوہزارى (گۆران - ھەورامىي) بوو بە زمانى ئەدەبىي و داھىنانى ئەم قوتابخانەيە. لە قوتابخانەى ئەدەبىياتى كرمانجىدا لە سنوورى مىرايەتیی جزير و بۆتاند، لە نىوان شىوہزارەكانى سەر بە دىيالىكتى كوردى باكوور بۆتانىي كراو بە زمانى يەكگرتوى ئەدەبىي و لە قەلەمپەوىي مىرايەتیی بابانىشدا زمانى يەكگرتوى ئەدەبىي شىوہزارى (بابانىي - موكرىي) بوو. لەم بارەو پىويستە بە راشكاوىي بلين كەوا زمانى ئەدەبىي بە گوێرەى تيۆرە نوێيەكانى رەخنەى ئەدەبىي، وەكو بنىياتىكى سەرەككىي بۆ ھەموو بەرھەم و داھىنانىكى ئەدەبىي دەژمىردىت، بۆيە زۆرىش رەوايە بۆ ئىمە تا بىكەين بە پاىيەكى سەرەككىي لە دابەشبوونى قوتابخانە و رېيازە ئەدەبىيەكانى مێژووى ئەدەبىي كوردىدا لە پال خەسلەت و تايبەتمەندىيە ھونەرىي و ئەدەبىي و كۆمەلایەتییەكانى دىكەدا.

۶. بوونى كەسايەتییەكى ئەدەبىي داھىنەر و ديار و ناسراو لە ھەر

یهکیک له م قوتابخانه ئهدهبیانه دا، سیمایه کی دیکه ی جیاکاری له نیوانیاندا پیکدههینیت، به جوریک کهوا کهسایهتی و شهقله ئهدهبییه که ی بووه ته ناسنامه و ناویشان و قوتابخانه ئهدهبییه که ی پیدهناسریتته وه. وهک ئه وهی بابا تاهیری هه مه دانیهی (عوریان / ۹۳۷-۱۰۱۰ز) بووه ته ناویشان و سه رامه دیک بو قوتابخانه ی یه که م و دیرینی ئه ده بی کوردی (قوتابخانه ی ئه ده بیاتی په هله ویی). هه روه ها به ره مه کانیشی که بریتین له (دوو به ییتی یان فه هله ویا ته کانی بابا تاهیر) بوون به مۆرکی زال و شه قلی دیاری ته واوی ئه و سامان و به ره مه مانه ی له م قوتابخانه یه دا وه به ره مه اتوون. په نگه بو قوتابخانه ی ئه ده بیی گۆران له نیوان (ئه ده بیاتی ئاینی یارسان) و شاعیرانی گۆران زهمین (له بیسارانیه وه بو مه وله ویی) مروف نه توانیت یه کیکیان به سه ر ئه وهی دیکه یاندا زالکات، به لام هه ر کام له مانه ی گوتران ده شیت وهکو سیمای دیاری ئه ده بیاتی ئه م قوتابخانه یه بدریتته قه له م. بو قوتابخانه ی ئه ده بی کرمانجی، ئه وا مه لای جزیری وهک چۆن بووه به ره چه شکینی ریازی شیعری کلاسیکی کوردی، هه ر به و پییه ش بووه به رابه ر و مامۆستای یه که می ئه و قوتابخانه ئه ده بییه. سه باره ت به قوتابخانه ی بابانیش ئه وا مه لا خدری شاره زووری (نالی ۱۷۹۷-۱۸۷۷ز)، له سه ر ته ختی شاعیری یه که مینی بیزکابه ری ئه و قوتابخانه یه پرونیشتووه و له وینه ی مانگی چوارده له ئاسمانی ئه ده بیاتی قوتابخانه ی باباندا ده دره وشیتته وه.

بویه ده شیت و زۆریش ره وایه هه ر کام له م نه ریت و ریاز و قوتابخانه ئه ده بیانه ی میژووی ئه ده بی کوردی بدریتته پال یه کیک له م که له شاعیرانه و به ناوی ئه وه وه ناو ببریت. وهک ئه وهی له بری قوتابخانه ی په هله ویی بگوتریت قوتابخانه ی ئه ده بی بابا تاهیر، له بری قوتابخانه ی ئه ده بی گۆران بگوتریت قوتابخانه ی مه وله ویی و له بری قوتابخانه ی کرمانجی بلین قوتابخانه ی جزیری و له شوینی قوتابخانه ی ئه ده بی بابانیش بگوتریت قوتابخانه ی نالی، به لام ده بیت ئه وه بزاین که هه ر یه کیک له م که له شاعیر و داهینه رانه، له چوارچیوهی ئه و قوتابخانه ئه ده بییه ی کهوا نوینه رایه تیده کهن، راسته شاسوارن، بلیمه ت و داهینه رن، به لام تاقه سواره نین، به لکو

پیشسواری دەستەیک لە شاعیران و داھێنەرانی سەر بەو قوتابخانەیان، کە بە شێوەیەکی ھەرەوھەزی و دەستەجەمعی لە چوارچێوە و سەرەدەمانیکی دیاریکراودا تانویۆی بەرھەم و ئەدەبیاتی ئەو قوتابخانەیان پیکھێناوە. لە ئێستادا بە گەرانیوە بۆ پرسیارەکە سەرھەتای باسەکەمان دەتوانین وەلامیکی مەنتیقی و راست و دروست گەلەلەبکەین:

ا. مەبەست لە میژوونووسی ئەدەبی کوردی، نووسینەوێ میژووی ئەدەبیاتی نووسراو، یان ئەدەبی، ھونەری کوردییە و پێویستە لەوێ دەستپێکەین. ئەمە بەو واتایە نییە کەوا ھەردوو بەش دێرین و بنچینەییەکە دیکە (ئەدەبی فۆلکلۆر و ئەدەبی میللی کوردی) ھەرامۆشبوکری، بەلکو و پێویستدەکات ئەمان لە پێگەی کار و کۆشش و لیکۆلینەوێ تایبەت و سەرەخۆوە بەسەرکێنەوێ و توێژینەوێیان لە بارەو بکری. بەو ھۆیە ئەم دوو بەشە ژێرخانی بنچینەیی ئەدەبیاتی نووسراوی کوردی پیکدەھێن.

ب. بۆ نووسینەوێ میژووی ئەدەبییمان پێویستە پەنا بۆ بەرھەم و دەق و تیکستی راستەقینە و باورپیکراو ببەین، کەوا لە کات و ساتی خۆیدا تۆمارکراو و نووسراویینەوێ.

ج. ئەم بەرھەم و دەق و تیکستانە بای ئەوھندە ھەبن کەوا توێژەری بواری میژووی ئەدەبی بێتوانێت شتیان لە سەر بنیاتبنێت و تەلاری میژوونووسی ئەدەبیەکە لە سەر دابمەزرێنێت. نەوێک چەند دێرە ھۆنراوێکی گومانایێ لاتەریک و دابراو، یان کۆپلیتیکی ھەتیوی سەر بەردەنووسیک، یان لاپەرەیی بەیازیک بێت، بەلکو پێویستە بەرھەمێکی ئەدەبیانەیی توکمە و پتەو و بەپێوجی بێت، زەمان و زەمین و خاوەن و بەرھەمھێنەریشی دیار و ئاشکرا بێت.

د. پێویستە لە کۆنترین بەشی ئەو بەرھەمانەوێ دەستپێکری، کە شیاوی ئەوھن ببن بە سەرھەتا و دەستپێکی میژووی ئەدەبیاتی کوردی. دیارە کەوا شیعری کوردی کۆنترین و بەرشتترین بەشی ئەدەبیاتی کوردی پیکدەھێنێت، لە شیعریشدا دەبێت بە دوا کۆنترین فۆرم و دەقە

دیرینه‌کانی شیعی کوردیدا بگه‌رین.

ه لیره‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی، که پوخته‌که‌ی به‌م جوهره‌یه: کۆنترین به‌شی ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ئه‌و سامان و به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیانه‌یه، که سه‌ر به‌ رێباز و قوتابخانه‌ی په‌له‌ویاتی لوره‌، شه‌قلی دیار و ناسراوی ئه‌و سامان و به‌ره‌مه‌یش، که سه‌ر به‌م قوتابخانه‌ ئه‌ده‌بییه‌یه، بریتیه له‌ جوهریکی دیرینی شیعی کوردی، که به‌ (فه‌له‌ویات) ده‌ناسریت. شاعیری دیار و به‌رجه‌سته‌ی ئه‌و ئه‌ده‌بیاته‌یش باب‌ه‌تاهیری هه‌مه‌دانیه‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ی وه‌لامیکی قایلکه‌رمان بۆ پرسیاره‌که‌ی گۆرین ده‌ستگیربوو، پرسیاریکی دیکه‌ دیته‌پیشه‌وه، که پوخته‌که‌ی به‌م جوهره‌یه:

- که‌وابیت چۆن و به‌ چ شیوه‌یه‌ک می‌ژووی ئه‌ده‌بیاتی کوردییمان بنووسینه‌وه؟

به‌ پێی ئه‌و شیکارییه‌ی ئه‌نجامدرا و ئه‌و قوناغه‌ندی و دابه‌شکارییه‌ می‌ژوویییه‌یش که‌ لێیه‌وه به‌ده‌سته‌تاهتووه، ده‌توانین ب‌لێن که‌وا رێره‌و و میتۆدی دروست و گونجاو بۆ بنووسینه‌وه‌ی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی ئه‌وه‌یه، که له‌ چوارچێوه‌ی چوار رێباز و چوار قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بییدا بنووسریته‌وه، به‌م شیوه‌یه:

قوناغی یه‌که‌م: ئه‌ده‌بیاتی کونی کوردی

۱. قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی په‌له‌وی.

۲. قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی گۆرانی.

قوناغی دووهم: ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی کوردی

۳. قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی کرمانجی.

۴. قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی بابانی.

له‌ کاتێکدا که‌ ئه‌م جوهره‌ تیۆر و میتۆده‌ زانستیه‌ بۆ قوناغه‌ندی و تۆمارکردنی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی به‌ گونجاو و به‌ راست ده‌زانین، نابیت چاومان له‌ ئاست چه‌ند که‌لێن چه‌ند دیاردیه‌کدا بنوقین، که له‌م رێبازی می‌ژوونووسییه‌دا به‌دیده‌کریت، وه‌ک ئه‌وه‌ی:

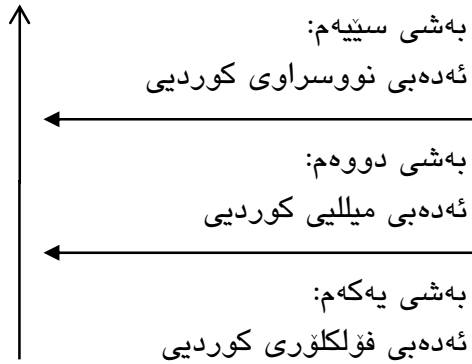
- واقعی می‌ژووی و سیاسی دابه‌شبوون و لیکدا‌برانی نه‌ته‌وه‌ی کورد

میژووی ئەدەبی کوردیی
له چوارچیوهی چوار قوتابخانهی ئەدەبییدا

قوتابخانه	قوتابخانهی ئەدەبی	مەڵبەندی جوگرافی	پشتیوانی سیاسی	سەرۆکی میژوویی	دایانکت	زمانی ئەدەبی	شاعیری پەرچەستە	فۆرمی ئەدەبی
١- ئەدەبی کۆنی کوردی	١- بەهلهوی	لورستان	میریایەتی ئەتابەگی لورستانی	سەدەیی ١٠ یۆ ١٣	کوردی باشووری	لوری	بایەتاهیر	فەهلەویات
	٢- گۆرانی	- کرمانشانی - ئیلام - هەورامان - شارەزۆر - گەرمیان	میریایەتی ئەردەلان	١٢٠٠ - ١٨٠٠	گۆرانی	گۆرانی هەورامی	مەولهوی	پەرچەیی لیریکی
٢- ئەدەبی کلاسیکی کوردی	٢- کرمانجی	- باکووری کوردستان - پۆژئاوای کوردستان - بادینان - پاکوری - کوردستانی رۆژھەلات	میریایەتی جزیر و بۆتان	١٦٠٠ - ١٨٠٠	کوردی باکووری	بۆتانی	مەلای جزیری	غەزل و قەسیدە
	٤- بابانی	- خوارووی کوردستان - پۆژھەلاتی کوردستان	میریایەتی بابان	١٨٠٠ - ١٩٠٠	کوردی ناوەراستی	بابانی/موکری	نالی	غەزل و قەسیدە

(۲)

له باره‌ی راستی و دروستی ئەو میتۆد و پێبازە‌ی کە‌وا می‌ژووی ئە‌ده‌بی کوردی پێ‌ده‌نووسینه‌وه، (له چوارچێ‌وه‌ی چوار قوتابخانه‌ی ئە‌ده‌بیدا)، دوو خالی گرینگ له ئارادا هه‌یه، پێ‌ویسته له‌به‌رچاوبگیرین: یه‌که‌م: ئە‌و دابه‌شبوونه‌ی له‌ سه‌ره‌تای باسه‌که‌مان ئاماژه‌ی بۆ کراوه، واته جیا‌کردنه‌وه‌ی سێ به‌ش و سێ قوناغ له‌ سامانی ئە‌ده‌بی کوردیدا (ئە‌ده‌بی فۆ‌لکلۆ‌ری کوردی، ئە‌ده‌بی میلیلی کوردی، ئە‌ده‌بی نووسراوی کوردی)، ئە‌م دابه‌شبوونه له‌ سه‌ر بنه‌مای پله‌به‌ندی می‌ژوویی سه‌ره‌ل‌دان و گۆ‌ران و پێ‌شکه‌وتنی ئە‌ده‌بیاتی کوردی ئە‌نجام‌دراوه. واته به‌شی یه‌که‌م به‌شی هه‌ره‌ کۆ‌ن و دێ‌رینی ئە‌ده‌بی کوردیه و بوونی به‌ بوونی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه په‌یوه‌سته، ئە‌مه بۆ گه‌لانی دیکه‌یش هه‌ر وایه، بۆیه ناو‌نراوه به‌ قوناغی بناغه و بنچینه‌یی و له‌ کاتی نووسینه‌وه و تۆ‌مارکردنی می‌ژوویه‌کی گشتگیر بۆ ئە‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌ی کورد، پێ‌ویسته وه‌کو قوناغ و سه‌رده‌م و جۆ‌ری تایبه‌تی ئە‌ده‌بی، باس و لیکۆ‌لینه‌وه‌ی له‌ باره‌وه بک‌ری‌ت و ک‌تی‌ب و به‌ره‌می تایبه‌تی بۆ ته‌رخانبک‌ری‌ت، دواتر به‌شی دووهم دێ‌ت، ئە‌ده‌بی میلیلی کوردی، که به‌ گۆ‌یره‌ی پله‌به‌ندییه می‌ژوویه‌که و هه‌روه‌ها به‌ گۆ‌یره‌ی ره‌وتی گۆ‌ران و گه‌شه‌سه‌ندنی ئە‌ده‌به‌که‌یش له‌ ره‌وتی هونه‌رییه‌وه، قوناغی ناوه‌ند و ناوه‌راست ده‌گ‌ری‌ته‌وه له‌ ناو دوو به‌شه‌که‌ی دیکه‌دا، که جیا‌وازییه سه‌ره‌کییه‌که‌ی له‌وه‌دایه ئاستی هونه‌ری له‌ ئە‌ده‌بی فۆ‌لکلۆ‌ری به‌رز‌تره و به‌لام نایشگات به‌ ئاستی هونه‌ری ئە‌ده‌بی نووسراو، بۆیه ئە‌م قوناغه‌یش پێ‌ویسته به‌ جیا خۆ‌ین‌دنه‌وه و لیکۆ‌لینه‌وه‌ی له‌ سه‌ر بک‌ری‌ت و له‌ ک‌تی‌ب و دانراوی تایبه‌ت‌دا ژ‌یان و به‌ره‌می شاعیرانی، خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه هونه‌ری و ئە‌ده‌بییه‌کانی تۆ‌ماربک‌ری‌ت. ئە‌نجا به‌شی سێ‌یه‌م، به‌شی هه‌ره‌ نوێ و پێ‌شکه‌وتوو (ئە‌ده‌بی نووسراو)، دێ‌ته‌پێ‌شه‌وه، که‌وا می‌ژوونووسی ئە‌ده‌بی کوردی له‌ سه‌ر داده‌مه‌زێ‌ت.

ئیمه له به‌رای به‌اسمان له خاسیه‌ت و تایبه‌تمه‌ندی هه‌ر یه‌ک له‌م به‌شانه و لایه‌نی لیکچوون و جیاوازیییمان له نیوانیاندا کرد، بۆیه ئهم بۆچوونه وه‌کو یاسایه‌کی گشتیی (بۆ گۆران و پیشکه‌وتنی به‌شه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردیی له سه‌ر هیللی میژوویی)، وه‌ک چۆن بۆ کۆی سامان و میراتی ئه‌ده‌بیاتی کوردیی په‌ه‌وایه و راسته، بۆ هه‌ر کام له چوار قوتابخانه ئه‌ده‌بییه میژوویییه‌که‌یش هه‌ریه‌ک به‌ته‌نیا راست و دروسته. ئه‌نجا ئه‌گه‌ر بی‌ت و بمانه‌وی‌ت لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی گشتگیر و میژوویی له باره‌ی سه‌ره‌له‌دان و گۆران و پیشکه‌وتن بۆ هه‌ر کام له قوتابخانه ئه‌ده‌بییه‌کان ئه‌نجامده‌ین، پێویسته په‌په‌ه‌ویی له په‌وت و پێبازیکی له‌و جۆره بکه‌ین:

١. قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیاتی په‌ه‌له‌ویی:

به‌شی یه‌که‌م: ئه‌ده‌بیاتی فۆلکلۆر (عامیانه‌ی شیوه‌زاره‌کانی (له‌ک، لوپ، که‌له‌و، بنزاره‌کانی زمانی په‌ه‌له‌ویی و... هتد). گۆرانیی بۆنه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان: چه‌مه‌ریی (که‌ له‌ لوپستاندا باوه)، سه‌رووده ئاینیه‌کان (مه‌نزوومه‌ی چل سه‌روه (چل سه‌روود)، که‌ به‌ شیوه‌زاری له‌کیه‌). له‌ په‌یوه‌ندیی به‌م لایه‌نه‌وه د. محمه‌د موکریی کاری زۆری له‌م باره‌وه کردووه، له‌ نموونه‌ی: "تنظیم طبقه‌ بندی شعر هیجایی در ترانه‌ها، بازیها اشعار عامیانه، محمد مکرری، چاپ دووهم، پاریس، ١٩٩٤". هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی دیکه‌یش له‌ باره‌ی گۆرانیی و مۆسیقای ناوچه‌کانی لوپستان له‌ به‌رده‌ستن: (پیشینه‌ تاریخی موسیقی

لرستان، سید محمد سیف زاده، انتشارات افلاک، چاپ اول، ۱۳۷۷/ ۱۹۹۸).
به‌شی دووهم: ئه‌ده‌بی میلیلی ناوچه‌کانی لوپستان، شیعر و به‌ره‌می
شاعیرانی میلیلی به شیوه‌زاره ناوچه‌بیه‌کانی وه‌کو (لوپیی، له‌کیی، که‌له‌وپی
و... هتد)، که له به‌رده‌ستدان. له‌م سالانه‌ی دوایی سی سهرچاوه‌ی بایه‌خدار
چاپ و بلاوکرانه‌ته‌وه، که شیعر و به‌ره‌می زیاتر له (۵۰) شاعیری سهر
به‌م شیوه‌زارانه‌ی گرتووته‌خوی، له نیوان شاعیرانی میلیلی تا ده‌گاته شیعر
و شاعیرانی ئاستبه‌رزیش، که ئه‌مانه‌ن:

- گلزار ادب لرستان، اسفندیار غضنفری امرائی، چاپخانه دانش، چاپ
اول، خرم آباد، ۱۳۶۴/ ۱۹۸۵). ئه‌م کتیی به‌و جاری دووهم به‌م ناویشانه چاپ
و بلاوکرانه‌ته‌وه: (گلزار ادب لرستان، مجموعه اثار شاعران و نگارندگان
لرستان، ۱۳۷۸/ ۱۹۹۹).

- دیوان ملا حقعلی سیاهپوش (فیلی)، جلداول، شعرهای لکی با ترجمه
فارسی، بکوشش و تصحیح: عبد السعید حقیقی مقدم، چاپ دانش، خرم آباد،
۱۳۷۹/ ۲۰۰۰.

- سرود بادیه - در احوال و اثار شعرای کرد و لک و لر، استاد ملا
محی‌الدین صالحی، چاپخانه‌ی پرستمخان، انتشارات کردستان، سنندج،
۱۳۸۰/ ۲۰۰۱.

نوێترین شاعیرانی میلیلی قوتابخانه‌ی لوپیش بریتیین له (شامی
کرماشانی) و (عه‌لی ئه‌شهره‌فی نه‌وبه‌تی - په‌رته‌وی کرماشانی).

به‌شی سییه‌م: ئه‌ده‌بیاتی نووسراوی قوتابخانه‌ی په‌هله‌ویی لوپیی: فۆرمه
شیعرییه‌ باو و ناسراوه‌که‌ی بریتیی له دووبه‌یتی، یان (فه‌هله‌ویات)، که
بووه‌ته ناسنامه به‌و قوناغ و به‌و قوتابخانه ئه‌ده‌بییه‌که‌یش (ئه‌ده‌بیاتی
فه‌هله‌ویی). ئه‌م تیرمه (فه‌هله‌ویی، یان فه‌هله‌ویات) به‌و ئه‌و شیعره دووبه‌یتیانه
به‌کارده‌بریت، که له ناوچه‌کانی په‌هله‌نشین، که به زید و نیشتمانی مادی
گه‌وره ناسراوه له میژوودا و به‌ره‌مه‌هاتوون. واته ئه‌و شیعرانه که به
شیوه‌زاره‌کانی رۆژئاوایی و ناوه‌ندی و باکووری ئیران هۆنراونه‌ته‌وه له
کوندا (کاکه‌یی، ۲۰۲۲، ۸).

له م ناوه دا دووبه تیه کانی باباتاهیر، له باری فۆرم و زمانی شیعرییه وه به (فهله ویات) ناوده بریت و له شیعری خۆشیدا ئاماژه پێداوه:

زبان پهلو ی را اوستادم کتاب عاشقی را مسطر ستم
خدایا عشق طاهر بی نشان بی که از عشق بتان بی پا سرستم
(دستگردی، ۱۳۸۷، ۶۲)

جگه له ههردوو شاعیر (پووری فهردوون و باباتاهیر)، که ئه مپۆ گومان له هاوسه رده می و کوردبوونیان ناکریت، سیروس شمیسا له به شیکی تایبه تدا به ناو نیشانی (فهلو ی گویان)، ناوی زیاتر له (۲۱) شاعیری بردووه، که سه ر به و سه رده مه میژوویییه ن و به شیکیان ناسناوه کانیشیان هه مه دانیی، یان لورپییه (شمیسا، ۱۳۸۷، ۲۷۷-۲۹۷). دیاره بوونی شاعیر گه لیک فیهله ویی_نووسی کورد به شیوه زاره کوردیه کونه کانی پۆژئاوی ئیران وهکو لورپی، له کیی، رازی و... هتد، بهر له باباتاهیر و له دوا ی باباتاهیریش، ئه و بۆچوونه رده ده کاته وه، که پیشتر وهکو تاقه سواریکی ته نیا و داپراو له قوتابخانه ی ئه ده بیاتی لور سه یرده کرا، که گوایه تا دوو- سه سده دواتر هاته پێشه وه ی شاعیرانی قوتابخانه ی گوران (له وینه ی مه لا په ریشان له سه ده ی چواره) بۆشاییه ک له میژووی ئه ده بی کوردیی و له نیوان ئه و دوو قوتابخانه یه دا هه یه.

ئهم بابته ی (زمان و ئه ده بی کوردیی فیهله ویی) له به شه کانی ئهم به ره مه دا به فراوانیی باسکراوه.^۶

سه باره ت به قوتابخانه ی گورانی هه ره مه مان په وت و پێبازی پێشکه وتنی هه یه، سه ره تا به ئه ده بیاتی زاره کیی ناوچه کانی (کرماشان و ئیلام و هه ورامان + دیرسیم و زازا) ده ستپێده کات. دواتر ئه ده بیاتی میلیی له

(^۶) نووسه رانی ئێرانیی له به فارسی و ئازهریی_دانه قه له می فیهله ویی_نووسانی کوردیی (فهله ویی_زمان) در یغییانه کردووه. ئه وه تا توێژه ریکی وهک (ادیب طوسی) فیهله ویاته کانی یه کیکی وهک (شیخ صفی الدینی اردبیلی) که باپیره گه وه ی حه یده رییه کانه، به (ئازهریی) ده داته قه له م. هه رچه نده زمان و شیوه زاری فیهله ویاته کانیشی پوون و ئاشکرا دیاره، که به زمان شیوازیکی کونی کوردیه.

بهره‌می شیعر و شاعیرانی گۆران و هه‌ورامان و باجه‌لان و زازا
 رهنگه‌داته‌وه. ئه‌نجا ده‌په‌رژینه‌سه‌ر سامانی شیعر و ئه‌ده‌بیاتی قوتابخانه‌که
 که‌وا مۆرکیکی هونه‌ریی به‌رز و پاراویان هه‌یه و زیاتر په‌ره‌ویی له‌ زمانیکی
 ئه‌ده‌بی یه‌کگرتووی (گۆرانی) ده‌کات، که له‌ سێ سه‌رچاوه‌وه بهره‌مه‌تووه:
 ئه‌ده‌بیاتی ئاینی یارسان، شاعیرانی گۆران زه‌مین له‌ نیوان که‌رکووک و
 هه‌مه‌دان، ئه‌نجا بهره‌می به‌پرشت و به‌پیزی شاعیرانی هه‌ورامان دیت له
 بیسارانییه‌وه بۆ مه‌وله‌ویی تاوگۆزی، له‌گه‌ڵ ئه‌ده‌بیاتی زازاکی.

هێلی سه‌ره‌له‌دان و پیشکه‌وتنی ئه‌ده‌بی کرمانجییش به‌ ئه‌ده‌بی فۆلکلۆری
 ناوچه‌کانی (بۆتان و بایه‌زید و هه‌کاری و شه‌مزینان و عه‌فرین و بادینان)
 ده‌ستپێده‌کات. گۆرانی و سترانی (دیلانکی و دیوانکی)، لاوژه و هه‌یرانووک و
 داستانی فۆلکلۆریی و... هتد.

له‌ قوناغی ئه‌ده‌بی میلییدا ده‌بیت بچین به‌ سۆراغی شاعیرانی له‌ وینه‌ی
 عه‌لی هه‌ریری و فه‌قیی ته‌یران و ئه‌حمه‌دی نالبه‌ند و ته‌نانه‌ت شاعیریکی
 وه‌ک (جگه‌ر خوین)یش له‌ شیعره‌ میلییه‌کانیدا.

بۆ قوناغی ئه‌ده‌بی نووسراوی قوتابخانه‌ی کرمانجی له‌ حزووری مه‌لای
 جزیرییدا ده‌وه‌ستین، وه‌کو شاسواری به‌لاغه‌تی ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیی،
 شاعیرانی ئه‌و قوتابخانه‌یه که بۆ ماوه‌ی دووسه‌ت-سیسه‌ت ساڵ ده‌یان
 شاعیری به‌رجه‌سته‌یان تیدا هه‌لکه‌وتووه.

هه‌مان په‌یره‌و و هه‌مان نه‌ریتیش بۆ قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی بابان له
 ئارادایه، به‌شی یه‌که‌م و دێریینی ئه‌و ئه‌ده‌بیاته، سامانی فۆلکلۆر و ئه‌ده‌بی
 زاره‌کیی ئاخێوه‌رانی ناوچه‌کانی کوردیی ناوه‌راسته (موکریان، ئه‌رده‌لان،
 بابان، سۆران، گه‌رمیان). گۆرانی به‌ هه‌موو جۆر و لقه‌کانیه‌وه، داستان و
 به‌یت و هه‌یران و هه‌کایه‌ت و... هتد، به‌ شیعر و په‌خشان سامانیکی
 فره‌رنگ و ده‌وله‌مه‌نده. پله‌ی پیشکه‌وتووتری بریتیه له‌ ئه‌ده‌بیاتی میلیی و
 شاعیرانی ئه‌و ده‌وره‌یه، عه‌لی به‌رده‌شانی، حاجی به‌نگینه، سلیمان سالحی
 هه‌مه‌وه‌ند، مه‌لا نامدار، ته‌نانه‌ت (قانع)ی شاعیریش له‌و شیعرانه‌یدا که به
 زمانیکی ساده و په‌وان له‌مه‌ر ژیان و گوزه‌رانی لادینشینان و جوتیاراندا

نووسراون (پهسول، ۲۰۱۲، ۲۱-۲۸).

بهشی ستيهه: پلهی بهرز و بالا و پيشكهوتووی هونهری ئهدهبیاتی نووسراوی ئهه قوتابخانهیهیه، كه به ناوی نالیی و دهستهیهك له شاعیرانی هاوسهردهمیهوه له وینهی سالم، كوردیی، نهفعیی، مهلا وهسمان، خاكیی و... هتد) ناوزهدهدكریت. وهكو پيشقههول و زهمینهسازیی بوچهسپین و پهگداكوتانی قوتابخانهكه، شاعیرانیكمان ههبوون بهر له نالیی و هاوپیکانی بهو زمانه ئهدهبییه (بابانیی - موكریی) شیعر و بهرههمیان له بهردهستدا ههیه. له نموونهی پهنجووریی، ئیبنولحاج، مهلا عهبدوللای بیتوشیی.

دووهه: لهه خالهیشدا پیویسته ئهوه پهچاوبكریته:

ا. ههر شاعیریك كه سهه به ریياز و قوتابخانهیهكی ئهدهبیی تاییهت بوو، له سهه تهوهدهی ستوونیی له خانه و چوارچیوهی خویدا (ئاستی ئهدهبی میلیی، یان ئاستی ئهدهبی هونهریی) باس و لیكۆلینهوهی له بارهوه بكریته. واته ناشیت شاعیرانیك له ئاستی ئهدهبی میلیی قوتابخانهیهك بن (به نمونه بهردهشانیی و حاجی بهنگین) له قوتابخانهی بابان، له پال شاعیرانیك ریزبكرین و دهستهبهنبكرین به مهبهستی لیكۆلینهوه، له وینهی (جزیریی و خانیی)، كه سهه به ئاستیكی ئهدهبیی جیاواز و قوتابخانهیهكی ئهدهبیی جیاوازن.

ب. بهلی، دهشیت كهوا بهش و ئاراسته ئهدهبییهكان له سهه تهوهدهی ئاسویی له ههر قوتابخانهیهك بن له پال یهكتر خویندنهوه و بهراورد و لیكۆلینهوهیان له بارهوه بكریته. وهك ئهوهی له سهه ئاستی ئهدهبی میلییدا قسهی له سهه ئهدهبیاتی میلیی كوردیی له ههموو قوتابخانهكاندا بكریته، خهسلهت و تاییهتمهندیی و لایهنه هونهرییهكانیان ئاشكرا بكریته، چونكه ههموویان سهه به ئهدهبیاتی كوردیین و له قوناغیكی میژوویی وهك یهكدا هیچ شوره و دیواریك لیکیانههنا بریت، تهنها له زمان و شیواز و دهربریندا لیكههلا ویردهبن.

ئهمه له ئاست ئهدهبیاتی فۆلكلۆریی و تهنانهت شیعر و ئهدهبیاتی

نووسراویش (هەر کامه‌یان له ئاست و قوناغی خوێ) هەر وایه. وه‌کو له‌م خشته‌یه‌دا به‌دیارده‌که‌وێت:

میژوونووسی ئه‌ده‌بیاتی کوردی
له‌ چوارچۆیه‌ی چوار قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بییدا

(٤) قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی بابانی	(٣) قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی کرمانجیی	(٢) قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی گۆرانیی	(١) قوتابخانه‌ی ئه‌ده‌بیی په‌له‌ویی	قوتابخانه ئه‌ده‌بییه‌کان ←
				به‌ش و ئاسته ئه‌ده‌بییه‌کانی هەر قوتابخانه‌یه‌ک ↓
نالیی، سالم، کوردیی، نه‌فعیی، مه‌لا وه‌سمان...	مه‌لای جزیری، خانی، مه‌لای باته‌یی، پرته‌وی هه‌کاری...	ئه‌ده‌بی یارسان، ئه‌ده‌بیاتی گۆران، - شاعیرانی هه‌ورامان	شاعیرانی ئه‌ده‌بی په‌له‌ویی، پووری فه‌ره‌یدوون، باباته‌هیر...	ئاستی سێیه‌م ٣. ئه‌ده‌بی نووسراو
ئه‌ده‌بیاتی میللی کوردیی ناوه‌راست: عه‌لی به‌رده‌شانی حاجی به‌نگینه عه‌لی عاشق	شاعیرانی میللی ئاخیوه‌رانی زاری کرمانجیی: عه‌لی حه‌ریری، فه‌قی ته‌یران، ئه‌حمه‌دئ نالبه‌ند	به‌ره‌می شیر و شاعیرانی میللی ناوچه‌کانی کرماشان و ئیلام و هه‌ورامان و زازا	شاعیرانی میللی له‌ک و لوپ و... له‌ نمونه‌ی: - شامی کرماشانی - نه‌وبه‌تیی...	ئاستی دووهم ٢. ئه‌ده‌بی میللی

ئاستى يەكەم	ئەدەبى	ئەدەبى	ئەدەبى	ئەدەبى
۱. ئەدەبى	عاميانەى	زارەكىى	فۆلكۇرىيى	زارەكىى
فۆلكۇرىيى	لوپ و لەك و	گۇرانىيى،	كوردىا	ناوچەكانى
(زارەكىى)	كەلھورپى...	ھەورامىيى،	كرمانجىيى	كوردىيى
ئاخىئورەانى		باجەلانىيى،	(ستران، لاوژە	ناوەرەاست:
كوردىيى		زەنگەنە،	و داستان و	شىعەرى
ناوەرەاست		زازاكىيى... لە	ھەيرانۇك...)	گۇرانىيى،
		وئەنەى (ھۆرە		بەيت،
		و سىياچەمانە		داستان،
		و...)		ھىكايەت...

جا بۇ دروستىيى لىكۆلىنەوۋە بەدەستەوۋەدانى ئەنجامىكى ئەرىيى، يان ئەوۋەتا لە سەر تەوۋەردى ستوونىي لە بەرھەمى ئەدەبىي ھەر قوتابخانەيەك لىكۆلىنەوۋە بىرئىت، بە شىۋەيەكى سەربەخۇ بۇ ئاست و بەشە ئەدەبىيەكان. ۋەك ئەوۋەى بۇ قوتابخانەى گۇران سەرەتا لە ئەدەبى زارەكىيەوۋە دەستىيەكەين ئەنجا بچىنەسەر ئاستى دوۋەم واتە ئەدەبىياتى مىللىي، لە كۇتايىشدا بچىنەسەر ئاستى سىيەم واتە ئاستى ئەدەبى ھونەرىي و نووسراۋى قوتابخانەكە، يان بەو شىۋەيەكى كە لە پىشەوۋە ئامازەى بۇ كرا ئاستە ئەدەبىيەكان لە سەر تەوۋەردى ئاسۋىي وىكرا تاوتويىكرىن.

ئەم رېئاز و رېۋوشوئەى كە بە چاكى دەزانىن بۇ لىكۆلىنەوۋە و تاوتويىكرىنى ئاست و قۇناغ و قوتابخانەكانى ئەدەبى كوردىيى، جۇرىكە لە مېتۇد و پىرۇگرامسازىيى زانستىيى بۇ لىكۆلىنەوۋە لە جۇر و قۇناغ و قوتابخانەكانى مېژوۋى ئەدەبى كوردىيى، تاۋەكو لە چىنگى ھەرپەمەكىي و بىپىرۇگراممىي دەربازىيىت.

لە ناو مېژوۋىوۋەسانى ئەدەبى كوردىيىدا د. عىزەدىن مستەفا پەسۋول، بە نىزىك لەم مېتۇدانە كارىكردوۋە:

- كىتەبىكى تاييەتى بۇ لىكۆلىنەوۋە لە ئەدەبى فۆلكۇرىيى كوردىيى تەرخانكردوۋە. واتە لە سەر ئاستى يەكەم لە سامانى مېژوۋىيى ئەدەبى كوردىيى كۆلىۋەتەوۋە.

- کتییکی تایبه تی بۆ ئەدهبیاتی میلیی کوردیی تهرخانکردوو. (شیعری عهلی بهردهشانی و فهقی تهیران). واته له سهه ئاستی دووهم کاریکردوو، بهلام شتی نهگونجاو ئهوهیه باسیکی لهمهه (بهختیار زیوهه) یش هیناوه له پال دوو شاعیره میلییه کهدا شهتهکیداون، که ئەمانه سهه به دوو قوناغی زۆر جیاوازن له میژووی ئەدهبی کوردییدا.

- کتییی تایبه تی بۆ ههریهک له شاعیرانی کلاسیک (مهلائی جزیری) و (شیخ رهزای تاله‌بانی) تهرخانکردوو. ئەمه ئاستی سییهمه، بهلام خودی کارهکان به شیوهیهکی مهنهجیی یهکگرتووی ریکوپیک ئەنجامه‌دراون، لیکۆلینه‌وه‌کانیش گشتگیر نین، واته له ههر ئاستیکدا به گشتگیری هه‌موو قوتابخانه‌کانی نه‌گرتووته‌وه.

له نووسینه‌وه‌ی میژووی ئەدهبی کوردییدا زیاتر مه‌به‌ست ئاستی سییهمه، واته ئەدهبی نووسراوی کوردیه، به تایبه‌تیش میژووی شیعهر و شاعیرانی ههر قوتابخانه‌یهک.

ئه‌وه‌ی تا ئیستا له کتیه‌کانی بواری میژوونووسی ئەدهبیی کوردییدا به‌دی‌ده‌کریت ئه‌و تیکه‌لاویی و پشیویه‌یه که له‌گه‌ل رۆحی هیچ میتۆد و به‌رنامه‌یه‌کی زانستییدا یه‌کنا‌گریته‌وه. وه‌ک ده‌بینین شاعیرانیکی وه‌ک (علی حه‌ریری، مه‌لائی جزیری و فه‌قی ته‌یران و خانی)یان له ژیر ناوی شاعیرانی کلاسیک، یان شاعیرانی سه‌ه به یه‌ک سه‌ده و سه‌رده‌میان به یه‌که‌وه کو‌کردووته‌وه و حه‌شریان‌کردوون. له کاتیکدا (حه‌ریری و فه‌قی ته‌یران) سه‌ه به ئاست و قوناغی دووهم، واته ئەدهبیاتی میلیین. (جزیری و خانی)یش سه‌ه به قوناغ و ئاستی سییه‌م، واته ئەدهبیاتی کلاسیکی کوردین. ئەوان با له چوارچێوه‌ی گشتییدا سه‌ه به هه‌مان قوتابخانه‌ی ئەدهبییش بن، بهلام سه‌ه به دوو ئاستی ئەدهبیی جیاوازن له میژووی ئەدهب و داهیناندا.

له نمونه‌یه‌کی دیکه وا ده‌بیت، باب‌ه تاهیر و مه‌لائی جزیری و مه‌وله‌ویی وه‌کو ئەلقه‌کانی یه‌ک زنجیره به یه‌که‌وه شه‌ته‌ک‌دراون و له یه‌ک چوارچێوه‌دا لیکۆلینه‌وه‌یان له باره‌وه ده‌کریت. (به نمونه کتیه‌کانی میژووی ئەدهبی کوردیی).

له کاتیکدا تاییه تمه ندیی و خاسیه ته ئه ده بیی و هونه رییه کان واده خوازن
 هه رکامیان له سیاقی قوتابخانه که ی خۆیدا (په هله ویی، گۆران، کرمانجیی)
 لیکۆلینه وه یان له سه ر بکریّت، ئه نجا شیکردنه وه و به راورد و هاوسه نگیی له
 نیوان قوتابخانه کانیشیاندا بکریّت، که وا سه ر به یه ک قوناغ و یه ک ئاستی
 ئه ده بیی و میژوویین.

(۳)

ئیمه کاتیک باس له قوناغه ندیی و سه رده مه کانی قوتابخانه ئه ده بییه
 کوردییه کان ده که یان، جوړیک له چوارچیوه ی میژوویی و سالنامه یشیان به
 قه له می درشت بو دیاریده که یان. وه ک ئه وه ی ده گوتریّت قوتابخانه ی
 ئه ده بیاتی په هله ویی سه رده مه که ی ده گه ریته وه بو نیوانی سه ده ی ده بو
 سیزده مه، واته له نیوان (۹۰۰ بو ۱۳۰۰ز) له ئارادا بووه. بو قوتابخانه ی
 ئه ده بیی گۆران ده گوتریّت له نیوان سه ده ی چوارده وه بو نۆزده، واته له
 نیوان سالانی (۱۳۰۰ بو ۱۸۰۰ز) له بره ودا بووه. بو قوتابخانه ی ئه ده بیی
 کرمانجیی له نیوان سه ده ی هه قده بو نۆزده (۱۶۰۰ بو ۱۹۰۰ز) و بو
 قوتابخانه ی بابانیس له نیوان سه ده کانی نۆزده و بیست واته (۱۸۰۰ بو
 ۱۹۰۰ز) مان ده ستنیشانکردووه. ئه م چوارچیوه میژوویی و سالنامه یه بو هه ر
 یه کیک له قوتابخانه کان پیتیستی به رونکردنه وه هیه له دوو خالدا:

یه که م: ئه م چوارچیوه و سالنامه زه مانیه بو هه ر کام له قوتابخانه
 ئه ده بییه کان به شیوه ی خه ملاندن و مه زهنده ده ستنیشانکراون. به و واتایه
 دیت که وا قوتابخانه که له م سه رده م و پانتاییه زه مانیه دا له ئارادا بووه و
 کارابووه، به لام میژووی ده ستپیک و کو تاییه که ی به شیوه یه کی گرده بر نییه،
 واته نه له میژوویه کی دیاریکراودا و له هیکرا ده ستپیده کات و نه به و
 جو ره یس ده بریته وه. قوتابخانه ئه ده بییه کانیش وه کو هه ر دیارده یه کی
 میژوویی و کو مه لایه تی سه ره تا به شینه یی چه که ره ده که ن و نه شونماده که ن،
 تا پیده گن و زالده بن، ئه نجا به ره به ره پاشه کشیده که ن و کزده بن تا ئه وه ی
 نه ریت و قوتابخانه یه کی دیکه دیته پیشه وه و تاوده سینیت، به لام شوینه واری
 قوتابخانه کو نه که یس له په راویزدا هه ر ده مینیت و دریژه به بوون و

و تا به ته‌واوه‌تی له‌کارکه‌وت. ئەم کارەى ئیمەیش تاوه‌کو ئێره‌ برده‌کات و دوا‌به‌دواى به‌سه‌رچوونى قوتابخانه‌ى ئەده‌بى کلاسیکى کوردی کۆتایی دیت و ده‌وه‌ستیت، به‌ پێى ئەو پلان و پرۆژەیه‌ى له‌ سه‌ره‌تا له‌ سه‌رى پێکه‌وتوین. له‌ کاتێکدا گو‌پان و گه‌شه‌کردنى ئەده‌بى کوردی پێده‌نیته‌ قوناغیکى نوێ له‌ دنیاى تازه‌دا، لێره‌دا به‌ کورتییى بیت ئاماژه‌ به‌و قوتابخانه‌ ئەده‌بیه‌ نوێ و تازانه‌ ده‌کەین، که‌ له‌م قوناغه‌دا به‌ تایبەت له‌ سه‌ده‌ى بیسته‌مدا هاتوونه‌ته‌ئاراوه‌ وه‌کو درێژه‌پێده‌ر و ته‌واوکه‌رى قوناغه‌ میژوویه‌کانى ئەده‌بى کوردییان.

سییه‌م: قوناغى ئەده‌بیاتی نوێ کوردی:

۳. ۱. قوتابخانه‌ى ئەده‌بى نوێ کوردی / ۱۹۰۰-۱۹۷۰

دیاره‌ سه‌ره‌تاکانى سه‌ده‌ى بیسته‌م سه‌ره‌تا و ده‌ستپێکى قوناغیکى تازه‌یه‌ له‌ میژووی ئەده‌بى کوردیدا، به‌ تایبه‌تییش که‌ له‌ ماوه‌یه‌دا ئەده‌بیاتی په‌خشانیشت به‌ گورجی دیته‌مه‌یدان. له‌ ئەنجامى بزاڤیکى تازه‌کردنه‌وه‌دا که‌ به‌ (نوێکردنه‌وه‌ى یه‌که‌م له‌ ئەده‌بى کوردیدا) ده‌دریته‌قه‌له‌م، ئەده‌بى کوردی له‌ هه‌ردوو دیوی روخسار و ناوه‌پۆکه‌وه‌، له‌ لایه‌نى ئەده‌بى و هونه‌رییه‌وه‌ گۆرانکاری پێشه‌ی به‌سه‌ردادیت. ئەم ئالوگۆره‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی ده‌سته‌بژێریکى پێشه‌نگ و پۆشنه‌گر له‌ شاعیر و نووسه‌رانى کورد له‌ کوردستانی باشوور له‌ وینه‌ى (پیرمێرد و گو‌ران و شیخ نوورى و ره‌شید نه‌جیب و ئاو‌ره‌حمان به‌گى نفوس و مامه‌ند که‌رکوکی) هه‌روه‌ها (قه‌درى جان و کامه‌ران به‌درخان) له‌ شام له‌ کۆتایی بیسته‌کان و سه‌ره‌تای سییه‌کانى سه‌ده‌ى بیست له‌ ژێر ناوی قوتابخانه‌ى شیعرى نوێ کوردی (پۆمانتیک و ریالیزم) دیته‌ئاراوه‌. دیاره‌ ئەم بزاڤى تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ له‌ پۆژگاریکى زووتر و له‌ سه‌رده‌مى بوژانه‌وه‌ى پۆژنامه‌وانی کوردی له‌ ئەسته‌مبوول (۱۹۰۰-۱۹۲۰) پێشینه‌ى هه‌بوو، شاعیرانى وه‌کو عه‌بدول‌ره‌حیم ره‌حیمی هه‌کارى و قازى زاده‌ مسته‌فا شه‌وقى و پیرمه‌ی‌رد و خه‌لکانى تریش پۆلیان هه‌بووه‌ و ده‌ستپێشخه‌رییانکردووه‌ له‌ نوێکردنه‌وه‌ى شیعرى

کوریدی له هەردوو لایەنی روخسار و ناوەرۆکیەوه، بەلام پوداوەکانی جەنگی یەکهەمی جیهانی و دابەشیبوونی خاکی عوسمانیی، کەوا دابەشیبوونی کورد و خاکی کوردستانی لیکەوتەوه، ئەم جوولانەوێهە ناکامکرد، تا ئەوێ له دوا یەکلاییبوونەوێ کیشە ییلاهیەتی موسڵ له (١٩٢٥) و گریدانەوێ کوردستانی باشوور بە دەولەتی عێراقەوه سەرلەنوێ بە گۆپوتینیکی تازەوه هەتە مەیدانەوه. ئەم جوولانەوێهە نوێکردنەوێ یەکهەم له ئەدەبی کوردیدا له باشووری له ژێر کاریگەری جوولانەوێهەکانی نوێگەری و تازەکردنەوه له ئەدەبیاتی تورکییدا سەریهەلداوه و بوژاوتەوه له ئەنجامدا ئەدەبیاتی کوردیش له عێراق و له شام بە ئاراستە ی نوێبوونەوه رۆشتوو. له ئاکامدا یەکیکی وەکو (گۆران) یش دەبێت بە لوتکە ی بلند و پەمز و هیمما بۆ قوتابخانە ی ئەدەبیاتی نوێ کوردی، کە تاوێ کوێایی شەستەکان درێژەیدەبێت^(٧).

٣. ٢. قوتابخانە ی ئەدەبی هاوچەرخ ی کوردی / ١٩٧٠-١٩٩٠

ئەمەیان قوێاغی نوێکردنەوێ دووهمە له شیعەر و ئەدەبیاتی کوردیدا. هەردوو بزوتنەوه نوێگەرییەکە ی (کفری کەرکووک ١٩٦٩) و (پوانگە ١٩٧٠)

^(٧) کۆمەلیک کتیب و نووسراو و نامە و تیزی ئەکادیمی سەبارەت بەم قوێاغە له میژووی ئەدەبی کوردی و هەولەکانی تازەکردنەوێ له م ٢٠-٣٠ سالە له ئارادا هەن، کە ئاماژە بە هەندیکیان دەدەین:

- لیکۆلینەوێ ئەدەبی نوێ کوردی، ئاوارە، سلیمانی، ١٩٦٧.
- کاروانی شیعری نوێ کوردی، حەمە حەمەئەمین قادر (کاکە ی فەلاح)، بەغدا، ١٩٧٨.

- پێبازی پۆمانتیک ی له ئەدەبی کوردیدا، خوێشید رەشید ئەحمەد، بەغدا، ١٩٨٩.
- ئەدەبیاتی نوێ کوردی، دکتۆر عیزەدین مستەفا رەسوول، هەولێر، ١٩٩٠.
- سیماکانی تازەکردنەوێ شیعری کوردی ١٨٩١-١٩٣٢، یادگار رەسوول بالەکی، دهۆک، ٢٠٠٥.

- کامەرەن بەدرخان و نوێکردنەوێ شیعری کوردی، جیهان عەبدولوهەب.

تانو پۆی ئەم قۆناغە پیکدەهینن. ئەم بزاقی نوێگەرییە لە ئەدەبی کوردیدا لە ژێر کاریگەریی بزوتنەوێ نوێگەریی لە شیعری عەرەبیدا (حركة الحداثة) هاتوووە ئاراوه و بە کاریگەر بوون بە رێبازی (مۆدیرنیتە) ی ئەوروپیی، هاوکاتیش بوو لە گەڵ بزاقی نوێگەریی (الشعر ٦٩) ی عەرەبیی لە عێراق و بزاقی نوێگەریی (حەجم) ی فارسیی لە ئێران.

٣.٣. قوتابخانەی ئەدەبی کوردی سەردەم / ١٩٩٠ - ٠٠٠

لە دواى راپەرینی خەڵکی کوردستان لە باشوور و کرانەوێ دەرگاكان و رینگاكانی گەشتن بە دنیا و دەستپێراگە یشتن بە دەستکەوتەکانی زانستی جیهانی پیشکەوتوو، ئەنجا لە ژێر ناوی شەپۆلە ئەدەبییە نوێخوایەکانی پاش نوێگەریی (ما بعد الحداثة) لە ئەوروپا و ئەمریکا لە نمونەى پارناسیزم و سیمبۆلیزم و داداییزم و هتد...، ئەم قۆناغە ئەدەبییە هاتوووە ئاراوه، کە گۆرانیکى چۆناوەتیی لە جیهانبینی و بنیاتى ئەدەبی کوردیدا خولقاندوو. لەم قۆناغە ئەدەبییەدا کۆمەڵێک شەپۆل و بزاق و ئاراستەى ئەدەبیی نوێخوایى لە کوردستانی سالانى دواى راپەرین لە گۆرەپانی جوولانەوێ ئەدەبی و پووناکییری کوردیدا بەرپابوون لە وێنەى بزوینەوێ رەخنەى پرۆژە ١٩٩٢، گرووی وێران ١٩٩٢، بزاقى نوێکرن هەر و هەر ١٩٩٤، گرووی زناک و تەغریبی و... هتد، کە بە هەموویان ناسنامە و چوارچێوەى ئەم قۆناغ و قوتابخانە تازەى ئەدەبی کوردی پیکدەهینن.

بەم شێوەیە قۆناغە نەدییه میژووێیە کەى رێسانسى ئەدەب و پووناکییری کوردی لە بابەتاهیرەوێ بۆ ئەم قۆناغ و قوتابخانەى بە خۆیەوێ بینوێ:

١. قۆناغى ئەدەبی کونى کوردی:

ا. قوتابخانەى ئەدەبی پەهلەوێ.

ب. قوتابخانەى ئەدەبی گۆرانى.

٢. قۆناغى ئەدەبی کلاسیکى کوردی:

ا. قوتابخانەى ئەدەبی کرمانجى.

ب. قوتابخانەى ئەدەبی بابان.

۳. قوناغی ئەدەبی نوێی کوردیی:

ا. قوتابخانەى ئەدەبیاتی نوێی کوردیی.

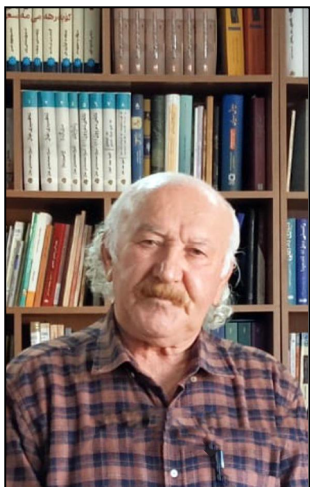
ب. قوتابخانەى ئەدەبیی هاوچەرخى کوردیی.

ج. قوتابخانەى ئەدەبیی کوردیی سەردەم.

سەرچاوەکان:

- دەستگردی، وحید، ۱۳۸۷، دیوانی شیعەر بابا طاهر عریانی همدانی، چاپ و انتشارات اقبال، تهران.
- پرسول، عیزەدین مستەفا، ۲۰۱۲، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی یەكەم، سلیمانی.
- شمیسا، دکتەر سیروس، ۱۳۸۷، سیر رباعی، چاپ سوم، نشر علم، تهران.
- کاکەیی، هەياس مەحمود، ۲۰۲۲، بابا تاهیری هەمەدانی، ئەنستیتۆی فەرھەنگی یاراسان، سوید.
- موکری، کامهران (محەمەد ئەحمەد تەها)، ۱۹۸۴، ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، بەشی یەكەم، چاپخانەى زانکۆی سەلاحەدین.

د. عوسمان دهشتی

پ. د. عوسمان هه مه د خدر (دهشتی)

سالی ۱۹۵۲ له گوندیکي سهر به پاريزگای
ههولير هاتووه ته دنياوه.

قوناغه کانی خویندنی سهره تایی و ناوه نندی و
دواناوه نندی له نیوان سالانی (۱۹۶۰-۱۹۷۲) له
ههولير ته واوکردووه.

له سالانی (۱۹۷۰) به دواوه سهروکاری له گهل
نووسین و ئه ده بیات و پوژنامه نووسییدا
په یداکردووه.

سالی (۱۹۷۵) بړوانامه ی (دیپلوم) ی له بواری
په روه رده و فیرکردندا به دهسته یناوه.

له سالی (۱۹۹۶) دا بړوانامه ی به کالوړیوسی له زمان و ئه ده بی کوردی له
کوليجی په روه رده ی زانکو ی سه لاهه دین وهرگرتووه، له هه مان سالدا
به کالوړیوسی یاسای له کوليجی مافی ئیوارانی زانکو ی سه لاهه دین
به دهسته یناوه.

له سالی (۲۰۰۱) دا بړوانامه ی ماسته ر و له سالی (۲۰۰۷) دا دکتورای له
پسپوری ئه ده بی کوردییدا له کوليجی زمانی زانکو ی سه لاهه دین
به دهسته یناوه.

تاوه کو ئه مړو (۲۴) کتیبی له بواره کانی شیعر و ئه ده بیات و لیکولینه وه و
په خنه ی ئه ده بییدا بلاوکردووه ته وه.

تا ئیستا (۲۶) بابته و توئیژینه وه ی زانستی سهر به خو و (۹)
توئیژینه وه ی زانستی هاوبه شی له گوڅاره زانستییه کاندا بلاوکردووه ته وه.
له گهل ده یان وتاری پووناکبیری گشتی له گوڅار و پوژنامه کاندا
بلاوکردووه ته وه.

سهر په رشتی چه ندین نامه ی ماسته ر و دکتورای کردووه و له ده یان لیژنه ی
تاوتویکردنی نامه کانی ماسته ر و دکتورادا له زانکو کانی ههریمی کوردستان

بەشداریکردوووە.

لە چەندین کۆر و کۆنفرانسی زانستیی نێودەولەتیی لە دەرەو و ناوێوەی
هەریمی کوردستاندا بەشداریبوو.

ئەندامی سەندیکای نێونەتەوێی پۆژنامەنووسانی جیهانی (IFJ)، یەکییتی
نووسەرانی کورد، یەکییتی مافپەرەوانی کوردستان بوو.
لە خولی ۲۰۱۸ بۆ ۲۰۲۴ ئەندامی کارای ئەکادیمیای کوردیی بوو.

بەشی یەكەم

**مێژووی زمان و ئەدەبی کوردیی
لە رۆژگاری پێش ئیسلامدا**

پ. ی. د. فەرهاد عەزیز خوشناو*

پیشەکی

نووسینه‌وه‌ی میژووی ئه‌ده‌بی کوردی له پوژگاری پیش ئیسلامدا بابەتیک یه‌کجار ئالۆز و پر کیشه‌یه. هۆکاره‌کانی ئهم ئالۆزییه بۆ میژووی گه‌لی کورد ده‌گه‌ریته‌وه. له سه‌د سالی رابردوو و له‌گه‌ل دامه‌زراندنی ده‌وله‌ته نه‌ته‌وه‌یییه‌کان له پوژه‌ه‌لاتی ناوه‌راستدا، کورد وه‌کو نه‌ته‌وه و کوردستان وه‌کو جوگرافیا به سه‌ر ئهم ده‌وله‌ته تازه‌دامه‌زراوانه‌دا دابه‌شکرا و له‌گه‌ل ناسنامه‌ی نویی ئهم ده‌وله‌تانه‌دا له‌چارچێوه‌دا و ناسنامه‌یه‌کی تا راده‌یه‌کی ساخته و دوور له که‌تواری دیریینی میژوویی بۆ گه‌لی کورد داتاشر. له‌م ماوه‌یه‌دا گه‌لی کورد و زمان و جوگرافیا و کولتوور و شارستانییه‌تی دیریینی کورد له لایه‌ن ده‌وله‌تی ئێران، تورکیا، عێراق و سووریاوه به پێی ویستی سیاسی و هه‌لوێستی داگیرکه‌رانه، ده‌ستی به‌سه‌رداگیرا و به ویستی خۆیان و به‌م چه‌شنه‌ی خۆیان ئاره‌زوویان بووه، پێناسه‌ی کوردیان کردووه.

له‌م ناساندنه‌دا هه‌ول‌دراوه میژووی کورد بشیوینریت و شوینبزربرکیت و کورد به نه‌ته‌وه‌یه‌کی نوی بناسین. بۆ ئهم مه‌به‌سته ده‌ستیان له هه‌یچ شتیک نه‌پاراستوو و ته‌نانه‌ت کورد به نه‌وه‌ی جن و درنج یان تورکی شاخی یان فارسی کیوی و... هتد، ناساندوو. له ناو ئهم شه‌پۆله‌ی سرپینه‌وه و نه‌خویندنه‌وه‌ی گه‌لی کوردا، لابرینی ئهم هه‌موو گه‌رد و تۆزه له سه‌ر میژوو و سه‌ره‌له‌نوی بنیاتنه‌وه‌ی له سه‌ر بناغه‌ی که‌تواری شارستانییه‌ت له جوگرافیای به‌رفراوانی کوردستاندا، کاریکی یه‌کجار ئاسته‌مه؛ به‌لام له بنه‌رته‌دا ئهم هه‌وله هۆکاریکه بۆ هه‌له‌شاندنه‌وه و تیکشکاندن سهرجه‌م کۆسپ و ئاسته‌نگه‌کان.

به پێی سه‌رچاوه میژوویی و شوینه‌وارییه‌کان، کوردستان لانکه‌ی شارستانییه‌ت بووه و له کۆنترین سه‌رده‌مه‌وه مرو‌فی تیداژیاوه و خه‌ریکی به‌ره‌مه‌ینانی میژوو و شارستانییه‌ت و بنیاتنانی کولتوور بووه. شانه‌ده‌ر، هه‌زارمێرد، ئه‌شکه‌فتا، گرێ مرازان، چه‌رموو و شوینه‌واری سه‌دان شاری میژوویی له سنووری خاکی کوردستانی دیریین، به‌لگه‌ی ئهم راس‌تییه‌ن.

بیگومان له هه‌موو سه‌رده‌م و له ده‌وری هه‌ر میر و پاشا و میرایه‌تییه‌کدا زمان وه‌کو ئامرازیکه‌ی په‌یوه‌ندی له ئاستی سیاسی و بازرگانیه‌ی و له‌شکریه‌ی و له ئاستی ئه‌ده‌بیه‌ی و نووسین و له ئاستی دواندن و گفتوگۆی پوژانه کارپیتکراوه. له ده‌وری میرنشینه‌ی دیرینه‌کانی کوردستاندا هه‌ریه‌ک له میره‌کان شیوه‌زاری ناوچه‌یه‌ی یان شیوه‌یه‌کی دیاری زمانی دیرینه‌ی کوردیه‌یان به‌مه‌ستی راییکردنی کاروباری میرایه‌تی به‌فهرمی ناساندوه. هه‌ر ئه‌مه‌یش بووه‌ته‌ه‌وی ئه‌وه‌ی له‌چوارچێوه‌ی میرنشینه‌ی دیرینه‌ی کوردیه‌یه‌کان له‌پوژگاری کوندا به‌شیوه‌زاری جیاوازی زمانی کوردیه‌ی کون ئه‌ده‌ب به‌ره‌مه‌بیت.

ئهم به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بیه‌یه‌ی به‌شیوه‌زاره‌ جیاوازه‌کان نووسراون، به‌پێی جوگرافیه‌ی ئاخیه‌ورانی زمانی ئه‌وسای کورد، کومه‌له‌یه‌کی زار و شیوه‌زاری پیکدین و له‌چوارچێوه‌ی زاری باکووری یان ناوه‌راست یان باشووریدا به‌گوێره‌ی پیره‌وی گه‌شه‌ی زمان له‌کۆنترین پوژگاره‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می نوێ بۆ سێ قوناغی کون، ناوه‌راست و نویدا پۆلینده‌کری. ریک وه‌کو هه‌مان ئهم دابه‌شکردنه‌وه‌ی بۆ زمانی کوردیه‌ی له‌سه‌رده‌می ئیسلامیدا کراوه، که‌به‌سه‌ر چوار زار و هه‌ریه‌ک له‌زاره‌کان به‌سه‌ر چه‌ندین شیوه‌زار دابه‌شده‌کری، که‌له‌سنووریکه‌ی جوگرافیه‌ی دیاریکراودا به‌ربلاون.

مروفت به‌دریژایی میژوو له‌ریگه‌ی ئه‌زموون و ژیه‌ی تاک و کومه‌ل له‌چوارچێوه‌ی کومه‌لگه‌که‌یدا، خه‌ریکه‌ی به‌ره‌مه‌یه‌نانه‌ی میژوو و شارستانیه‌ت و کولتور بووه. ئهم شارستانیه‌ت و کولتوره‌یش به‌ه‌وی زمانه‌وه‌ له‌سه‌رده‌میکه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌میکه‌ی دیکه‌ و له‌کومه‌لگه‌یه‌که‌وه‌ بۆ کومه‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ و له‌سنووریکه‌وه‌ بۆ سنووریکه‌ی دیکه‌ گواستراوه‌ته‌وه، جا ئهم گواستنه‌وه‌یه‌ به‌شیوه‌ی زاره‌کی یان به‌شیوه‌ی نووسین بووبیت. بیگومان گواستنه‌وه‌ی ئهم به‌ره‌مه‌ مرویه‌یه‌ به‌ه‌وی داهێنانه‌ی نووسین به‌سه‌ر دوو قوناغی پێش میژوو و پاش میژوو دابه‌شبووه. ئه‌وه‌ی پێش داهێنانه‌ی نووسین به‌شیوه‌ی زاره‌کی گواستراوه‌ته‌وه‌ و دواتر به‌شیکی له‌قوناغی میژوویه‌ی نووسراونه‌ته‌وه‌ و گه‌شه‌یانپیداوه‌ و بۆ سه‌رده‌مه‌کانی دواتر گوازاراونه‌ته‌وه‌.

ئەدەب كە بەرھەمى خەيال و ئەزموونى مەرۇقە، لە پىگەى زمانەوہ تۆماركراوہ و ھەر لە پىگەى زمانەوہ گواستراوہتەوہ. كۆنترىن دەقە ئەدەبىيەكانى زمانى كوردىي بۆ سەردەمى پىش داھىنانى نووسىن دەگەرپنەوہ، بەلام بە پىي سەرچاوہ مېژووېيەكان لە سەردەمى مېژووېي و لە پاش داھىنانى نووسىن، بەشىكى زۆرى نووسراوہتەوہ و بۆ نەوہ و سەردەمەكانى داھاتوو گواستراوہتەوہ. ھەرودھا ھاوتەرىب لەگەل ئەمەدا بە شىوہى زارەكىش درىژەى بە خەباتى خوئى داوہ و بە كۆمەلگادا بلأوبووہتەوہ. كۆنترىن دەقە ئەدەبىيەكانى جىھان بە زمانى كۆنى كوردىي نووسراون، كە ئەمرو بە زمانى سۆمەرىي و ئەدەبىياتى سۆمەرىي ناسراوہ. سۆمەرىيەكان كە بەشىكى گرنگ لە پىكھاتەى شارستانىەتى كۆمەلگاي دىريينى كورد پىكدەھىنن، لە دەورو بەرى ھەزارەى چوارەمى پىش زاین نووسىنيان داھىناوہ و ئەمەيش سەرەتاىەك بووہ بۆ تۆمارى ئەدەبى نەتەوہىي، كە بە وەرچەرخانىكى مېژووېي شارستانىي دادەنرىت.

ئەدەبى كۆنى كوردىي لە پۆژگارى پىش ئىسلامدا بە ئەدەبىياتى سۆمەرىي دەستپىدەكات. لە دەورو بەرى دواى (٣٢٠٠ى پ. ز) ئەدەب و بەرھەمە ئەدەبىيەكان تۆماركراون. ئەفسانەى خواوہندەكان وەكو ئەفسانەى ئان، ئىنانا، ئىنكىي و داستانى پالەوانىەتىي گەلگامىش و ئەنكىدو و ئىنمىركار و دەقى ئافراندى مەرۇق لە نموونەى ھەرە دىارى ئەم ئەدەبەن، كە كارىگەرييان لە سەر ئەدەبى نەتەوہكانى دواتر ھەبووہ و رەوتىكى ئەدەبىي و فەرھەنگىي لە ناو ئەدەبى مىللەتانى دىكەدا بەدىھىناوہ. بۆ نموونە شىوازى ئەدەبى نووسراو و شارستانىەت و كولتوورى گەلى كورد لە دەورى سۆمەرىي، كارىگەرىي راستەوخوئى لە سەر زمان و ئەدەبى ئەكەدىي، ئاشوورىي و بابلى داناوہ. ئەم كارىگەرييە لە سەر زمان و ئەدەبى ئەكەدىي بە رادەيەكە كە ئەكەدىيەكان بۆ ماوہى چەند سەدەيەك ھەمان زمانى سۆمەرييان بۆ رايىكردنى كارى ميرىي، ھەرودھا بەرھەمھىنانى ئەدەبىي بەكارھىناوہتەوہ. ئەمە سەرەراى ئەوہى بەشى ھەرە زۆرى ئەدەبى ئەكەدىي، بابلىي و ئاشوورىي بە لاسايىكردنەوہى ئەدەبى سۆمەرىي بەرھەمھاتووہ.

زمانی کوردیی له دهوړه‌ی سۆمه‌ریی له باشووری میژو پوتامیا هه‌مان
 ئەم زمانه بووه، که دواتر له باکوور له دهوړه‌ی هیتییه‌کان و له ناوه‌راست له
 دهوړه‌ی گوتیییه‌کان به‌کاره‌اتوو و نووسینی پیتۆمارکراوه. هه‌رچه‌نده
 جیاوازییه‌ک له نیوانیاندا به‌دیده‌کریت، به‌لام ئەم جیاوازییه له ئاستی
 جیاوازیی شیوه‌زار، هه‌روه‌ها تیپه‌پینی کاتدا خۆی دهنویتییت. ئەم ده‌قانه‌ی به
 شیوه‌ی بزماریی/چیلکه‌یی و به‌م شیوه‌زاره‌ی فەرمییانه نووسراون، ئیستا له
 مۆزه‌خانه و زانکۆکانی جیهاندا پارێزران و به‌به‌راوردکردنی ناوه‌رۆکی ئەم
 ده‌قانه، په‌ی به‌هاوبه‌شیی کولتووری و فەره‌ه‌نگیی میلیه‌تیک ده‌بریت، که له
 باکووره‌وه له نزیک قه‌وقازیای و له باشووره‌وه تاکو که‌نداو به‌دریژایی
 هه‌ردوو پینده‌شتکانی ئەمدیو و ئەودیوی زنجیره‌ی چیاکان زاگرووس ژیاون و
 خه‌ریکی به‌ره‌مه‌یانی کولتووری و شارستانی بوون.

شارستانییه‌ت و فەره‌ه‌نگی دیریینی کورد به‌دریژایی چه‌ندین هه‌زار سال
 به‌هه‌وراز و نشیوی جیا جیادا تیپه‌پیه‌وه، هه‌ندیک جار له‌لوتکه‌ی بووه و
 هه‌ندیک جار به‌ئاسته‌م و به‌ماندوووبوون و تیکۆشانی پۆله‌ی کورده‌وه
 به‌ره‌و لوتکه‌هه‌لکشاه و جاری وایش بووه‌لاوازیبووه و و دارماوه، به‌لام
 هه‌رگیز نه‌وه‌ستاه و نه‌سه‌ره‌وتوه و له‌ناوه‌چوووه. هه‌ر به‌هۆی ئەم
 گه‌شتوگوزاره‌وه‌یه که پێره‌وی گه‌شه و پێشوه‌چوونی زمان و ئەده‌بی
 کوردیی به‌سه‌ر چه‌ندین قۆناغی جیاوازا دابه‌شده‌کریت و هه‌ریه‌ک له‌م
 قۆناغانه‌ی نیشاندهری راده‌ی گه‌شه و گۆرانی زمانی کوردیی له‌قۆناغی
 پێشوو بۆ قۆناغی دواتره. قۆناغه‌کانی گه‌شه و گۆرانی زمان و ئەده‌بی
 کوردیی به‌گوێره‌ی به‌ره‌مه‌نووسراوه‌کان، به‌سه‌ر سی قۆناغی کۆن،
 ناوه‌راست و نویدا دابه‌شده‌بن.

پیشینه‌ی میژوویی زمان و ئەده‌بی کوردیی

زمانی کوردیی به‌دریژایی میژوویی چه‌ندین هه‌زار ساله‌ی به‌چه‌ندین
 قۆناغ و سه‌رده‌می جیاوازا تیپه‌پیه‌وه و له‌سه‌رده‌می که‌وه بۆ سه‌رده‌می
 دیکه له‌گه‌شه و گۆران و په‌ره‌سەندندا بووه. پێره‌وی ئەم گه‌شه و گۆران و

په رهسه نندنه له م کومه له دهقه دینیی، ئه دهبیی، سیاسیی و بازرگانیه نه وه به دیارده که ویت، که له جوگرافیه یی به رفراوانی کورستانی دیرین دوزراونه ته وه و له موزه خانه و زانکو و ناوهنده ئه کادیمییه کانی ناووه و دهره وه پاریزراون. به لگه میژوویی و شوینه واری و زمانناسیه کان دهیسه لمینن زمانی کوردی له لایه ن میرنشینه دیرینه کانی زاگروس و سومه رستانی میژوویییه وه تاکو سه رده می ماد و ئه خمینییه کان، دهقی ئه دهبیی و دینیی و... هتدیان پیتومارکراوه. به گویره ی لیکوئینه وه زانستییه کان زمانی کوردی له دیرزهمانه وه تاکو ئه مړو به هیلیکی راست و دروستی میژوویی، به ئاراسته ی گه شه و گورانی زمانی و دواچار ئه دهبییدا تپه ریوه و گه شه یکردوه. له هه ریه ک له قوناغه گرنگه کانی گه شه ی زمان و ئه دهبی کوردییدا، به پتی هه ری می جوگرافیه یی و میرنشینه جیاوازه کان، شیوه زاریک یان زاریکی زمانی کوردی دهقی دینیی و ئه دهبیی و سیاسیی و بازرگانیه ی پینووسراوه و ئه م په وته له کونترین پوژگار وه تاکو ئه مړو هه ر به رده وامبووه و به گرنگترین تاییه تمه ندی زمانی کوردی له میژوودا داده نریت. له سه ر بڼه مای ئه م دهقانه ی به شیوازی نووسین و ئه لفوی جیاوازی بزماری، ئاقیستای و په هله ویی و... هتد تومارکراون، پیره وی ئه م گه شه و گورانه به سه ر سی قوناغی خواره وه دابه شده کریت:

یه که م: قوناغی کون

دوه م: قوناغی ناوه راست

سییه م: قوناغی نوی (حه سه ن، ۲۰۲۳، ۷).

له م به شه ی کتبی میژووی ئه دهبی کوردییدا قوناغی یه که م و دوه می میژووی زمانی کوردی به وردی باسده کرین و به مه به ستی پتر پوښوونه وه ی ئه م پرسه، به لگه ی نووسراوی دیرین به زمانی کوردی له م دوو قوناغه تاوتویده کرین و ده سنی شانی را ده ی گه شه و گورانی زمانی کوردی به دریژیی ئه م پوژگار ده کریت، که له پرووی میژوویییه وه مه ودایه کی یه کجار به رفراوانی زه مه نیی له خوده گریت. به م چه شنه له سه ر بڼه مای ئه م دابه شکرده ی سه روه میژووی زمان و ئه دهبی کوردی له پوژگاری کون و به پتی به لگه زمانی و ئه دهبییه کان به رباسده خرین.

قوناغى كۆنى زمان و ئەدەبى كوردىي

زمان و ئەدەبى كوردىي لە قوناغى كۆندا بە پىي دەسلەتە سىياسىي و فەرھەنگىيەكانى سنوورى جوگرافىي كوردستانى دىريين، بە سەر چوار دەورەي ميژوويى دابەشەكرىت، كە ھەريەك لەم دەورانە نيشاندەري پەھەندەكانى گەشە و گوڤانى ميژووي شارستانىي گەلى كوردن. دەورەي يەكەم لە ڤووي ميژووييەو بە كۆتايى ھەزارەي چوارەم و سەرەتاي ھەزارەي سىيەمي پيش زاین دەگەرپىتەو. ئەم دەورەي ھاوتەريە لەگەل دامەزراندنى دەولەتشار و ميرنشينە سۆمەريەكان، ھەروەھا ميرنشيني ئىلام، لە باشووري كوردستانى دىرييندا كە بە خوارووي ميزۆپۆتاميا ناسراو. لەم دەورەيدا سۆمەريەكان نووسينيان داھيتا و بە ماوہيەكي زەمەنيى كورتدا ئەم داھيتانە لە لايەن ئىلامىيەكانەو سەودىليو ھەريگرا و ئەفسانە و دەقي دينيان پىنووسىيەو. ئەمەيش ھەنگاويك بوو بۆئەو ھەي يەكەمين جار ئەدەبىي زارەكيى بە ھۆي ئەم داھيتانەو بنوسرىتەو و پياريزرين و ئاسانتەر بۆ ھەوكانى داھاتو بگوازرىتەو. ئەدەبىي نووسراوي ئەم دەورەي لە ميژووي ئەدەبىي كۆنى كوردىي پۆڭگارى پيش ئىسلامدا لە ڤيزى ئەدەبىي زارى خوارو پۆليندەكرىت.

دەورەي دووھم بۆ كۆتايى ھەزارەي سىيەمي پيش زاین و بۆ پۆڭگارى فەرمانرەوايەتيى گوتىيەكان دەگەرپىتەو، كە بە ميراتگري راستەوخۆي ئەدەب و فەرھەنگى سۆمەريى دادەنرين. ئەدەبىي دەورەي دووھم لە ميژووي ئەدەبىي كۆنى كوردىي پۆڭگارى پيش ئىسلامدا بە ئەدەبىي زارى ناوہراستى زمانى كۆنى كوردىي دادەنرىت.

دەورەي سىيەم بۆ سەرەتاي ھەزارەي دووھمي پيش زاین دەگەرپىتەو. ئەم دەورەي ھاوتەريە لەگەل پۆڭگارى فەرمانرەوايەتيى ھيتىي و ميتانييەكان، كە لە باكوري كوردستانى دىرييندا فەرمانرەوايەتيياندەكر. ئەم دەورەيش بە ئەدەبىي زارى سەروو ھەژماردەكرىت.

دەورەي چوارەم لە كۆتايى ھەزارەي دووھمي پيش زاین دەستپىدەكات و تاكو كۆتايى ھەزارەي يەكەمي پيش زاین بەردەوامدەبىت. لەم دەورەيدا

چەندىن مىرنىشىنى جياۋازى ۋەكو لولۇۋىي، ئۆرارتىي، مانايى، مىدىي ۋە خىمىنىي، كە دەسلەپكى بەشىك يان سەرچەم خاكى كوردستانى دىرىنيان لە ژىردەستدا بوو، بە زار ۋە شىۋەزارە جياۋازەكانى زمانى كۆنى كوردىي بەرھەمى ئەدەبىيان تۆماركردوۋە. ئەدەبىي ئەم دەۋرىيە بە پىي گۆرپانكارىيە سىياسىي ۋە فەرھەنگىيەكان بە سەر دوو پۇلدا دابەشەدەيت. يەكەم: ئەدەبىي شىۋەزارە جياۋازەكان. دوۋەم، ئەدەبىي زمانى يەكگرتوو.

ھۆكۈمەت ئەم دابەشكردنە بۇ ئەۋە دەگەپتەۋە، كە لە دواي پوۋخانى دەۋلەت يەكگرتوۋى گوتىي، لە لايەن نەتەۋە بيانىيەكان بە سەرکردايەت يەكەدەبىيەكان، بۇ ماۋەي نىكەي شەش سەدە لە خاكى كوردستانى دىرىنياندا كۆمەلىك مىرنىشىنى بچوۋك ۋە گەۋرە دامەزران ۋە ھەريەك لەم مىرنىشىنانە، شىۋەزارى ھەريىمى جوگرافىيى خۇيان بۇ رايىكردنى كاروبارى سىياسىي ۋە فەرھەنگىي بەكارھىنا ۋە بەم چەشەنە ھەريەك لەم شىۋەزارانە بە پىي ژىنگەي جوگرافىيى ۋە سىياسىي ۋە بازىرگانىي، گەشە ۋە گۆرپانيان بەسەرداھات. لىرەدا ئىمە ئەم دەۋرىيە بە دەۋرىي شىۋەزارەكان دادەنننن. بىگومان ھەريەك لەم شىۋەزارانە سەر بە يەككە لەم سى زارە سەرەككىيە دەۋرەكانى پىشوو، واتا زارى باشوورىي (سۆمەرىي)، زارى ناۋەرەست (گوتىي) ۋە زارى باكوورىي (ھىتىي - مىتانىي) بوون. پەنگالەيى فەرھەنگىي ۋە ئەدەبىي لە كوردستانى دىرىنياندا لىرەۋە سەرچاۋەدەگىت ۋە ھۆكارىكىش بوۋە بۇ بەھەلەداچوۋنى زۆرىي زانايانى بوارى مېژوۋناسىي ۋە فەرھەنگناسىي جىھانىي، كە لە شارستانىيەت يەكگرتىنى زاگروۋس ۋە مېژوۋتامىيان كۆلىۋەتەۋە. لىقى دوۋەمى دەۋرىي چوارەم، كە بە سەردەمى زمانى يەكگرتوو دادەنرەت، ھاۋكاتە لەگەل دامەزراندنى دەۋلەت يەككە مېدا كە بۇ يەكەمىن جار ئىمپىراتورىيەت يەكگرتوو لە سەر بىنەماي رەگەز ۋە زمان ۋە خويىن بە سەرکردايەت يەككە مېرى ھەريىمى ماد لە ئەنجامى يەكگرتىنى بەشىكى زۆرى مىرنىشىنە كوردىيەكانى جىھانى ئەۋسە دامەزرا. لەم سەرەمەدا بۇ يەكەمىن جار دەستىنشانكردنى شىۋەزارىكى كۆنى زمانى كوردىي ۋەكو زمانى فەرمىي ئىمپىراتورىيەت يەكگرتوۋى مادەكان بە پىۋىستىيەكى سەردەم

و پۆژەف زانرا، بۆیە یەکیک لە شیوەزارە ھەرە گرنگەکانی زمانی کۆنی کوردیی لەم سەردەمەدا بە زمانی فەرمیی دین و دەولەت و میلەت دیاریکرا و بە پێی بەلگە میژووییەکان ھەمان ئەم شیوەزارە بوو، کە دەقی ئاقیستای پینووسراوەتەو. ئەوێ راسیتی بێت ئەدەبی کوردیی لە قۆناغی کۆندا لە دەورە چوارەم و لە سەردەمی ئەدەبی زمانی یەگرتوو، ساماندارترین سەردەمی میژووی گەشە و گۆرانی زمان و ئەدەبی کوردییە و لەم کتیبەدا بە وردیی باسیلیۆھکراوە و دەقە ئەدەبییەکانی ئەم دەورە خراونەتەپوو. لێرەدا پێوسیە ئەم چوار دەورە بەم چەشنە خوارەو پۆلینکری:

دەورە یەکەم: سەردەمی زار و ئەدەبی سۆمەری

دەورە دووەم: سەردەمی زار و ئەدەبی گوتیی

دەورە سییەم: سەردەمی زار و ئەدەبی ھیتی – میتانی

دەورە چوارەم: سەردەمی زمانی میدیا (ئاقیستای)

دەۋرەى يەكەم: سەردەمى زار و ئەدەبى سۆمەرىيى

دەۋرەى يەكەمى ئەدەبى كۆنى كوردىيى لە باشوورى كوردستانى دىريين و لە ھەريمى سۆمەرىستانەۋە دەستىدەكات. لە ڤووى مېژووى شارستانىيەتەۋە ئەم سەردەمە بە يەككىك لە گىرنگىرەين سەردەمەكانى مېژووى شارستانىيى لە جىھاندا دادەنرەيت، چونكە لە دەۋرەۋەرى ھەزارەى چوارەمى پىش زايىن سۆمەرىيەكان بە ھۆى ھۆش و ژىريى لەپادەبەدەرەۋە، سىستەمىكى گىرنگى تۆمارى زانىارىيەكانىيان داھىنا و بۆ يەكەمىن جار ئەلفوبىيى بىرگەييان بۆ نووسىنى دياردە ڤەرھەنگىيەكانى بەكارھىنا (Jacobsen, 1987, xi). ئەم داھىنانە خالى ۋەرچەرخانى مېژووى بوو و دەروازەيەك بوو بۆ چوونەناو سەردەمىكى تازە لە بزاقى شارستانىيەتدا، كە كارىگەرىيى راستەوخۆى بە سەر گشت ڤەرھەنگ و ژىارى مۇقايەتبيدا ھەبوو. سۆمەرىيەكان تۆمارە ئەدەبىيى و دىنيەكانىيان لە سەردەمى پىش داھىنانى نووسىن لە چوارچىۋەى دەقى ئەفسانەكانىياندا بە شىۋەى زارەكىيى پاراستبوو، بەلام لەگەل داھىنانى نووسىن ئەم بەرھەمانە بۆ يەكەمىن جار تۆماركران (ھەسەن، ۲۰۲۳، ۲۱). لەم دەۋرەيە بە دواۋە ئىتر ئەم تۆمارانە لە سەر ڤوۋپەرى گلى خۆشكران تۆماركران و بۆ ھەتايەھەتايە پارىزان.

ئاشكرايە كۆنترين دەقى نووسراو بە زمانى كوردىيى بۆ ڤۆژگارى سۆمەرىيەكان دەگەرپىتەۋە، كە دانىشتوانى باشوورى كوردستانى دىريين و لە ڤووى شارستانىيەتەۋە بە يەككىك لە بەھىزترين كۆمەلگا پىشكەوتوۋەكانى جىھانى كۆن دادەنرەين و لە بوارى ڤەرھەنگىيى و ژىارىيدا داھىنەر و سەرقافلە بوون. داھىنانى نووسىن، دامەزراندنى سىستەمى ئاودىريى، دامەزراندنى شار و بىياتانى قەلا و پەرسىگە بە نمونەى ھەرەبەرزى پىشكەوتنى جقاتى سۆمەرىيى دادەنرەين. سەرەڤاى ئەم داھىنانە گىرنگانە، سۆمەرىيەكان كۆنترين ئەفسانەكانىيان سەبارەت بە ژيان و گەردوون داھىناۋە. ئەفسانەى سۆمەرىيى بەرھەمى ئەدەبىيى و ڤەرھەنگىيى و بىروباۋەرى دىنيى سۆمەرىيەكانە، كە بە درىژايى چەند ھەزار سال لە گەشە و گۆراندە بوو و دواجار لە دواى سالانى دەۋرەۋەرى (۳۲۰۰ى پ. ز) و دواى داھىنانى سىستەمى نووسىن، لە

سەر دەب یان قور نووسراونه ته وه و بهم شیوهیه بۆ کولتور و شارستانییه ته کانی دواتر گواستراونه ته وه.

سۆمه رییه کان بۆ نووسینی داهینانه ئه ده بیی، ههروه ها فرمانه سیاسی و گر ییه سته ئابووری و سه ر ژمیری و ژمیریایی و... هتد سیسته میکی نووسینی ئالوزیان داهینا، که به چه ند قوناغی نووسینی وینه یی، هزر نووسین و دوا جار ئه لفوبی تیه پی. سیسته می نووسینی ئه لفوبی سۆمه ری یه کجار ئالوزه و له سه ر ده می خودی سۆمه رییه کاند به مه به سته فی ربوونی ئه م شیوازه نووسینه له شاره گرنگه کاند ناوه ندی فی رکاری دامه زران. ئه م سیسته مه له لایه ن تیره یه کی دیکه ی گه لی کورد به ناوی ئیلامیه کان به کاره ینرا، که له سه ر ده می سۆمه رییه کان له ناوچه کانی سنووری رۆژه لاتی سۆمه رستان، فه رمانه وایه تیه کی بچو وکیان دامه زران دبوو. سۆمه ری و ئیلامیه کان بۆ نووسین سوودیان له قامیش و هره ده گرت و قامیشه کانیان به شیوه یه کی تاییه ت ده تاشی و له سه ر روه پی قوری ئاماده کراودا هیما ی ده نگه کانیان ده کۆلی. هیما کان به هوی چیلکه ی قامیش به شیوه ی بزمار ده ره ده کون، بۆیه پسپۆران ناوی خه تی (بزماری) یان بۆ هه لباردوه.

په رۆسه ی نووسین و خویندنه وه له لای سۆمه رییه کان گرنگیه کی زوری پی دراو، بۆیه هه ر وه ک له سه ره وه ئاماژیه پدرا، سۆمه رییه کان له شاره جیاوازه کانیاندا ناوه ندی فی ربوونی نووسین و خویندنه وه یان ئاوا کردبوو. به زمانی سۆمه ری ئه م ناوه ندانه پییگوتراوه (ئی دوب / 𐎠𐎼𐎶) یان (ئی ده ب)، واته (مالی نووسین)، که له کور دییدا ئه مرۆش هه ر ئه م رۆناه به م شیوه یه به دی ده کریت: (ده بستان)، واته شوینی نووسین. وشه ی (دوب/ده ب) ی سۆمه ری، یان کور دیی کۆن له کۆمه لیک وشه ی کور دیی نویدا تا کو ئیستایش هه ر به هه مان واته 𐎠𐎼𐎶 به کار ده بریته وه وه کو ئه ده ب، ده بستان، ده بیر، دیوان و چه ن دین وشه ی دیکه. له کور دیی کۆن (سۆمه ری) دا ئه و که سانه ی خه ریکی کاری نووسین ده بن (دوبسه ر / 𐎠𐎼𐎶𐎵) یان پی ده گوتریت، که هه مان وشه ی (نووسه ر) ی ئیستای زمانی کور دیی لیوه دروو سته بوو. بۆ

نموونه له دهقیکی سۆمه ریدا هاتوو:

𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻𐽼𐽽𐽾𐽿𐾀𐾁𐾃𐾅𐾂𐾄𐾆𐾇𐾈𐾉𐾊𐾋𐾌𐾍𐾎𐾏𐾐𐾑𐾒𐾓𐾔𐾕𐾖𐾗𐾘𐾙𐾚𐾛𐾜𐾝𐾞𐾟𐾠𐾡

به کارده بریت، یان وشه ی ئانه وهکو جیناوی ئاماژه بۆ سینیم کهسی تاک، له زارهکانی زمانی کوردیی و به تاییهتی له شیوهزاری هه ورامیی و هاوچهشنهکانیدا به هه مان شیوه گوڤه کریڤ. هه رچه شنیك بێت ئیستا ئاشکرایه، که هه زاران (دهبوی) سۆمه ریی به جیهاندا بلأوبووه ته وه و له زانکۆ و ناوهنده ئه کادیمییهکانی جیهاندا توێژینه وه یان له باره وه ده کریت، به لام له م توێژینه واندا بایه خیکی ئه وتۆ به په یوهندی زار و شیوه زارهکانی سۆمه ریی به زمانی کوردیی وه نه دراوه. هۆکاره کان زۆرن و گرنگترینان بۆ ئاماده نه بوونی توێژه ری کورد له م بواره دا ده گه رپێته وه. ئامانجی ئه م کتیبه ئه وه یه به پێی دهقه کۆنه کان له میژووی گه شه ی زمان و ئه ده بی کوردیی له کۆنترین پۆژگاره وه بۆ ئه مرۆ بکۆلێته وه و له م رپێه دا به پشتبسته ن به زانستی زمانناسیی، هه ولده دات دهقی سۆمه ریی و دهقهکانی دیکه ی قوناغی کونی زمانی کوردیی به مه بهستی نیشاندانی ئه م گه شه و گوڤانه به نمونه بگوازیته وه.

یهکیک له کۆنترین دهقه دیرینهکانی قوناغی کۆنی زمانی کوردیی به زاری سۆمه ریی، دهقی ئه فسانه ی به هه شتی سۆمه ریی (دیلمون)ه، که به زمانیکی ئه ده بی نووسراوه و تییدا وه سفی کویستانی دیلمون واته به هه شتی هه میشه یی کراوه. له ئه ده بی سۆمه رییدا دیلمون به کویستانیکی خۆش و رازاوه وه سفکراوه، که مرۆف تییدا به ئاسوده یی و نه مریی له گه ل خواوه نداندا ده ژێ. هه یچ نه خۆشیی و پیسییه کی تییدا به دینا کریت. له سه رجه م دهقه سۆمه رییهکاندا دیلمون به رده وام له گه ل وشه ی (کوور) به م شیوه یه (کوور دیلمون ﴿﴾ هاتوه، که واتای کویستانی دیلمون ده دت. دیلمون له بنه رته دا له دوو وشه پیکهاتوه، (دیل) یان (تیل) به واتای ژیان و (مون) به واتای مانه وه. پیکه وه واته (مانه وه له ژیان)، که ئه مه یش واتای نه مریی ده دات. به م چه شنه (کوور دیلمون) واته (کویستانی نه مریی) یان (هه ریمی نه مریی) و مه به ست لێی به هه شته.

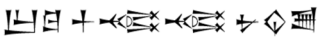
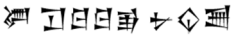
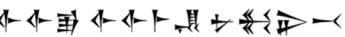
ئه م دهقه ی خواره وه به شیک له دهقی به هه شتی سۆمه رییه، که یهکیک له جوانترین دهقه ئه ده بییهکانی جیهانی کۆنه و به زاری سۆمه ریی قوناغی

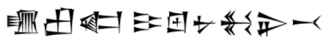
كۈنى زمانى كوردى نووسراوه. دهقه پەسەنەكەى ئەم ئەفسانەيە لە زانكۆى
 پېنسىلۋانىيائى ئەمريكا بەم ناوئىشانە (P469514=CDLI) پارىژراوه. ئەم دەقه لە
 ۋووى ئاستەكانى زمانەو واته ئاستى دەنگسازىي، وشەسازىي، رستەسازىي
 و واتاناسىيەو و تەواو نىشانەرى رېرەوى گەشەى زمانى كوردى لە قۇناغى
 كۈنەو و بۇ قۇناغەكانى دواترە. بە پىي زانستى زماناسىي دەردەكەوئىت زارى
 خواروو و ناوەرەستى زمانى كوردى قۇناغى نوئى، شىئو
 گەشەسەندووەكەى زارى سۆمەرييە. لە ئاستى دەنگسازىيەو سەرەجەم
 تاييەتمەندىيەكانى زارى سۆمەرييە لەگەل ئەم دوو زارەى زمانى كوردىدا لە
 قۇناغى نوئىدا ھاوتەرييە. لە ۋووى وشەسازىي و ۋۆنانەو زارى سۆمەريي
 ھەمان ئەم ياسايانەى ھەيە، كە لە ۋۆنانى وشە لە زارە كوردىيەكانى قۇناغى
 نوئىدا پەيرەودەكرىن وەكو وشەى سادە، لىكدراو، ئالۆز، وەرگرتنى پىشگر و
 پاشگر و... ھتد. لە ۋووى رستەسازىيەو ھەمان ياساى (بكەر + بەركار +
 كردار)ى تىدا پىرەودەكرىت و ئەمەيش تاييەتمەندىي زارە كوردىيەكانى
 قۇناغى نوئىيە. لە ۋووى واتاو زۆرىك لە وشە و دەستەواژەكان بە ھەمان
 ۋۆرمى دىريين يان بە كەمە گۆرانيك وەك خۆيان لەم دوو زارە و بە گشتىي
 لە زارەكانى دىكەى زمانى كوردى قۇناغى نوئىدا ماونەتەو. ھەندىك لە
 وشەى سۆمەرييە بە رىگەى زانستى ئىتمۆلۆژىي و دەستىشانەكردى پەگى
 وشە، ھاوشىوەكانيان لە زارەكانى ئىستاي زمانى كوردىدا دەيىنرەنەو، بەلام
 كۆمەلە وشەيەكيش لە زمانى سۆمەرييەدا ھەن، كە لە زمانى كوردى قۇناغى
 نوئىدا ھاوشىوەيان پەنگە نەدۆزرىنەو، ھۆكارى ئەمەيش بۇ مردنى ئەم
 وشانە دەگەرپىتەو.

بە مەبەستى پتر ۋونبوونەوئى ئەم بابەتە لە خوارەو بەشيك لە دەقى
 ئەفسانەى (كوور دىلمون) بە خەتى بزمارىي و شىۋازى خويندەو و واتاو
 دەخريتەروو، تاكو بە وردىي رېرەوى مېژوويى گەشە و گۆراني زمانى
 كوردى لە قۇناغى كۆن، زارى سۆمەريي بۇ قۇناغى نوئى زمانى كوردى
 ۋونبىيەو.

	kur - dilmun - sikil - am kur - dilmun zalag - zalag - ga - am کور دیلمون سیکیلام کور دیلمون زالاک زالاک گائهم.	کویستان دیلمون ژیکه له یه، کویستان دیلمون زولال و پاکه.
	as - ni - ne dilmun ki - a u - ne - in - nad ئاسنینی دیلمون کی ئا ئونی ئین ناد	جیی ئاسوده ییه دیلمون و ناخوشی [تیدا] نییه.
	ki en - ki dam - an - ni - da ba - an - da - nad - a - ba کی ئینکی دامانیدا بائەندانە د ئەبا	جییەک ئینکی له گەل هاوسەرە کهیدا بهندن پیی (تیدا دەمیننه وه).
	ki - bi sikil - am ki - bi zalag - zalag - ga - am کی بی سیکیلام کی بی زالاک زالاک گائهم.	ئەم جییە ژیکه له یه، ئەم جییە زور زولال و پرووناکه.
	ki en - ki nin - sikil - la ba - an -	ئەو جییە ی ئینکی له گەل نینسیکیلی تیدا

	da – nad – a – ba کی ٹینکی نینس یکیلایا ہائے ندانہ دئے ہا	دہمیننہ وہ۔
𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻𐽼𐽽𐽾𐽿𐾀𐾁𐾃𐾅𐾂𐾄𐾆𐾇𐾈𐾉𐾊𐾋𐾌𐾍𐾎𐾏𐾐𐾑𐾒𐾓𐾔𐾕𐾖𐾗𐾘𐾙𐾚𐾛𐾜𐾝𐾞𐾟𐾠𐾡𐾢𐾣𐾤𐾥𐾦𐾧𐾨𐾩𐾪𐾫𐾬𐾭𐾮𐾰𐾱𐾲𐾳𐾴𐾵𐾶𐾷𐾸𐾹𐾺𐾻𐾼𐾽𐾾𐾿𐿀𐿁𐿂𐿃𐿄𐿅𐿆𐿇𐿈𐿉𐿊𐿋𐿌𐿍𐿎𐿏𐿐		

	ur – ku mas – gam – gam nu – ub – zu كوور كوو ماس گام گام نوئوئو بزوو	كسوڭ (پيويي) نازانيت مامز هاموشودهكات.
	dun se – ku – ku – e nu – ub – zu دوون سي كوو كووئوئو نوئوئو بزوو	ئهسپ چهرين نازانيت. (واته) پيويستي به چهرين نييه، ههردهم تيره).
	tu sag – nu – mu – un – da – sub – e توساگ نووموئوون داسوويي	تاوس ناتوانيت نائاسوده بيت.
	igi – igi – e igi – igi – me – en nu – mu – ni – bi ئيگي ئيگي ئي ئيگي ئيگيمي ئين نوومووينيبي	چاو، چاوي من نابينا نابيت.
	sag – gig – gi sag – gig – gi – me – en ساگ گيگي ساگ گيگي مي ئين	ژانهسر ژانهسر نابيت.

	lul – e e – lu – lum nu – mu – ni – bi لوولی ئیلوولوم نووموونی بی	پیاوی لیلی [درۆزنی] لینامینیتەوه.
	zag – uru – ka i – lu – nu – mu – ni – bi زاگ ئووروکا ئی لوو نووموونی بی	له هیچ گۆشهیهکی واری کەس شـین ناگیریت.

ئەدەبی سۆمەریی لە سەرەتاوە بە شیۆهیهکی بەرفراوان بە سەرتاپای سنووری جوگرافیای کوردستانی دێرییندا بڵاوبوووەتەو و زۆربەی میرنشینه دێریینهکانی زنجیره چپای زاگرۆس لە باکوورەوه تاكو باشوور لە سەردەمه جیاوازه‌كاندا هه‌مان زمان و ئەدەبیان بەکارهێناوه و بە پێی سەردەم و بارودۆخی گەشەى زمان بره‌ویانپیداوه و لەگەڵ نهریت و کولتوور و باوه‌ری خۆیاندا گونجاندوویان. میرنشینی میتانی و هیتی لە باکوور و میرنشینی گوتیی لە ناوه‌راست و میرنشینی ئیلام لە باشوور، بە پێی سەردەمه جیاوازه‌كان بۆ ماوه‌ی چەندین سەده بە کاریگەریی زمان و ئەدەبی سۆمەریی، ئەدەب و کولتوریان بەرهمه‌هێناوه و ئەم کاریگەرییه لە زمان و ئەدەبه‌كانیاندا ڕه‌نگیداوه‌تەوه.

دەورەى دووھەمى قۇناغى كۆنى زمانى كوردىي

ئەدەبى زارى گوتىي

دەورەى دووھەمى قۇناغى كۆنى زمانى كوردىي لە پووى مېژوويىيەو ە
گرنگىرىن دەورەيە و بە خالى وەرچەرخانى مېژووى گەشەى زمان و
ئەدەبى كوردىي دادەنرېت. ھۆكارى ئەم گرنگىيە بۇ دەرکەوتنى دەسەلاتى
گوتىيەكان دەگەرپىتەو، كە بۇ يەكەمىن جار باكوور و باشوورى
مىزۇپۇتامىيان لە پووى سياسىي و فەرھەنگىي پىكەو بەستەو. لەم
دەورەيدا و لە دەوروبەرى كۇتايى ھەزارەى سىيەمى پىش زاین گوتىيەكان
توانىيان كۇتايى بە دەسەلاتى داگىركارانەى ئەكەدىيەكان بە سەر خاكى
سۆمەردا بەيىن و بۇ يەكەمىن جار جەلەوى دەسەلاتى سەرجم ھەریمەكانى
باكوور و باشوورى مىزۇپۇتامىيا و زنجیرە چياكانى زاگرووس
بەدەستەو بەگرن. لەم سەردەمەدا زارى گوتىي، كە بە زارى ناوەرەستى زمانى
كوردىي لە قۇناغى كۆنى زمانى كوردىي دادەنرېت، دەقى ئەدەبىي و دىنىي و
سياسىي و بازىرگانىي پىتۆماركرا. لە مېژوودا ئەم سەردەمە تاكو سەرەتاي
ھەزارەى دووھەمى پىش زاین بە قۇناغى نیوسۆمەرىي ناسراو و سەدان
پارچەى شىوینەواری و دەبۇى نووسىنى سەر بەم ماویدە ئىستە لە
بەردەستەدان. گرنگىرىن دەقەكانى ئەم سەردەمە بۇ پوژگارى
دەسەلاتداریەتیی (گودىيا) پاشای شارى لاگاش دەگەرپىتەو، كە لە ژىر
فرمانى گوتىيەكاندا بوو. گودىيا بە پاتىشى واتە پاشا يان دەسەلاتداری
لاگاش خۇى ناساندوو.

گوتىيەكان لە پووى فەرھەنگىيەو میراتگىرى راستەوخۇى فەرھەنگى
سۆمەرىي بوون و ھەمان شىۋازى نووسىنيان لە تۆمارى ئەدەبىي، دىنىي،
سياسىي و بازىرگانىيدا پەپرەو كىردوو، كە لە لایەن سۆمەرىيەكانەو
داهىنرابوو و برەو پىدرا بوو. سەرجمەى ئەفسانە سۆمەرىيە دىرىنەكان چ
ئەوانەى بە شىۋەى زارەكىي يان بە شىۋەى نووسراو بوون، لەم سەردەمەدا
جاریكى دىكە لەبەریانگىرایەو و نووسرانەو. بە پىى نەرىت و رىسا
پەرورەدىيەكانى سۆمەرستان، دىستان واتە قوتابخانە و ناوەندى فىركارىيان

دامه زانده وه و ئەدەبیاتی سۆمەریی دوباره زیندووکرایه وه. گرنگترین دهقه ئەدەبییهکانی ئەم دەوریه بۆ سەردەمی پاشایهتی گودیا و کوپ و نهوهکانی دهگهڕیتهوه، که هۆکاری بوژاندنهوهی زمان و ئەدەبی سۆمەریی بوون و دواتر به هۆی دهسلاتی بهرفراوانی گوتییهکانه وه ئەم ئەدەبیات و فرههنگه به رهو باکووری میزۆپۆتامیا گواسترایه وه.

له خواره وه دهقیکی ئەدەبیی ئەم قوناغه دهگوازیتهوه، که به بۆنه ی ڕیزگرتن له خواهند گیشتهینانا و ئاواکردنی په رستگه بۆ ئەم خواهند نه نووسراوه. ئەم دهقه به شیوه ی شیعر له سه ر په یکه ریکی له به ردداتاشراوی گودیا نه خشیئراوه و ئەمه ی خواره وه دهقه که یه تی:

وینە ی په یکه ری گودیا

وینە ی نووسراوی
سه ر په یکه ری گودیا

ریزی یه که م	ریزی دووهم	ریزی سێیه م
𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭
𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭
𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭
𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭	𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭𒀭

پیزی سیئەم شیوازی خویندەو	پیزی دووهم شیوازی خویندەو	پیزی یەكەم شیوازی خویندەو
موو.دوو	نین.ئانی	گیشتین.ئان.نا
نام.شیتا.ئی.با.گووب	گوو.دی.ئا	نین.ئا.ژی.مو.ئا
موو.شی.موو.نا.سا	پا.تی.شی	دام.کی.ئاگ
ئی.ئانی.ئا	لاگاش.کی.کی	نین.گیش.زی.دا.کا
موو.نانی	ئی گیر.سوو.کی.کانی	
	موو.نا.دوو	
	ئالا.نانی	
پیزی سیئەم واتا	پیزی دووهم واتا	پیزی یەكەم واتا
دانا	سەرورەری پیزلیگیراوت	بۆ (خواوەند) گیشتینانا
بۆئەوێ نزاى پیشەوا گیرابیت	گودیا	خاتوونی ژانئاوا
بە ناوی خۆی ناساندی	پاشای نیشتمانی لاگاش	هاوسەری گیانی
لە پەرستگەى دانا	پەرستگەى ئەو لە گیرسووی	(خواوەند) نینگیشزیدا
	بۆ ئاواکرد	
	ئەم ئالا (پەیکەرە)ى خۆی	

لە پوژگاری گوتییەکاندا جاریکی دیکە ئەدەبی سۆمەریی بوژایەو و لە ژێر هەژموون و کاریگەریی زمانی گەلانی ئامووری واتە ئەکەدی و بابلییەکان دەربازیبوو و سەرلەنوی هەمان ئەم شیوازی لە پوژگاری

سۆمەریيەکان باو و بلابوو، برەویپندراو. لەم دەورەیدا زمان و شیوازی نووسین و سیستەمی ئەلفوبیی چیلکەیی، یەکدەستکرا و لە دەبستانەکانی کوردستانی دێریندا ئەم شیوازه ستاندرەوی سیستەمی نووسینی سۆمەریی جیگیربوو، کە ئیستا لە جیهاندا ناسراوە.

دەورەى سییەمی زمان و ئەدەبی کوردی

دەورەى سییەمی زمان و ئەدەبی کوردی لە قوناغی کوندا هاوتەریبە لەگەڵ دەسەڵاتداریەتی کۆمەڵێک میرنشینی جیاوازا، کە لە سەرەتای هەزارەى دووەمی پیش زاین لە سنوورەکانی خاکی کوردستانی دێریندا فەرمانڕەواوەتیاندا کرد. زۆربەى ئەم شانشینانەى کوردستان هەمان ئەم شیوازه نووسینەیان لە تۆمارى ئەدەبی و دینی و سیاسى و بازرگانیدا بەکارهێناوە، کە لە لایەن گوتییەکانەووە لە سەرەم خاکی میزۆپۆتامیا و زنجیرە چیاکانی زاگرووسدا باو و بلابوو بوو. هەر وەک پیشتر ئاماژەپێدرا گوتییەکان لە نووسیندا هەمان شیوازی ئەدەبی و هەمان ئەلفوبییان بەکاربردووە، کە لە لایەن سۆمەرییەکانەووە جیگیرکراو. ئیمپراتۆریەتی گوتی، لە کۆتایی هەزاری سییەمی پیش زاین توانیبوو دەسەڵاتی سیاسى و ئابووری و فەرەنگی خۆی بە سەر سەرتاپای کوردستانی دێرین لە باکوورەووە تاکو باشوور، واتە لە میزۆپۆتامیا و زنجیرە چیاکانی زاگرووس بپێنێت و دەوڵەتێکی بەرفراوان و تارادەیک یەگرتوو و ناوەندی بە پایتەختی ئەرەبخابمەزینێت. بەم چەشنە دەبینین لەم سەردەمە بە دواوە، زمان و ئەدەبی سۆمەریی لە ڕێگەى دەوڵەتی گوتییەووە بە بەشیکی بەرفراوانی پۆژەهلاتی ناوەراستدا بلاودەبێتەووە. کاریگەری ئەم فەرەهنگ و شارستانیتە لە زمان و ئەدەب و ئەفسانە دینیەکانی ئەم شانشینانەووە بەدیاردەکەوێتەووە، کە دواى ڕووخانی گوتییەکان لە هەریمە باکووری و باشووریەکانی کوردستانی دێریندا دەوڵەت و میرایەتیان دامەزراندووە. هەرێک لەم شانشینانەى دواتر لە هەزارەى دووەمی پیش زاین وەکو هیتی، میتانی، ئوگاریتی، لولوی و...

هتد و دواتر له ههزاره ی په که می پش زاین وهکو ئورارتی، مانایی، میدیا،
ئهمینیی دامه زران، له ږیگه ی گوتیی ه کانه وه وهکو میراتگری زمان و ئه دهب
و میتولؤژیای سؤمه ریی دهرده که ون.

ئهدبی هیتی - میتانی

دهوری سیئهمی ئهدبی کوردیی له قوناغی کوندا له باکووری
کوردستان له چوارچیوه ی میرایه تی و دهسه لاتو دوو میرنشینو دیرینی
کورد گه شه دهکات و به هوی سنووری جوگرافیایی ئهم شانشینانه ئهدبی
ئهم دهوره یه به ئهدبی زاری باکووریی داده نریت. میرنشینو میتانی و
هیتی دوو میرنشینو کوردیی سهرده می کون، که له نووسین و توماری
فه ره نگییدا هه مان شیوازی نووسینی سؤمه رییان به کارهیناوه ته وه
به ره مه کانی ئهم دهوره یه به ئهدبی زاری باکووریی له قوناغی کون
داده نرین و به پپی دوزینه وه شوینه وارناسییه کان له باکووری کوردستان،
ئهدبیکی یه کجار ساماندار و به نرخیان لیبه جیماوه ته وه.

به شیوه یه کی گشتی ئهدب و نووسین به زاری باکووریی له قوناغی
کونی زمانی کوردیییدا له روهی سهرده مه وه پاش زاری ناوه راست (زاری
گوتی) ده که ویت، بیگومان زاری باکووریی به هوی دهرکه وتنی دهسه لات و
میرنشینو دیرینه کانی باکووری کوردستان وهکو میتانی و هیتییه وه
گرنگیه کی میژووی، سیاسی و ئهدبیی له سهرده می خویدا هه بووه.
شیوه زاری میتانی و هیتی له بنه په تدا دوو شیوه زاری باوی زاری
باکووریی قوناغی کون، که له چه ندین بنزاری دیکه ی وهکو (هووری،
لؤقی، هه تتی و پالی) پیکهاتوون.

ئهم دهقه ی خواره وه به شیک له دهقیکی (هیتی) ه، که دوا ی تییه پینی
زیاتر له سی هه زار سال، هیشتا وشه و دهسته واژه و رسته و رۆنانه که ی به
پاده یه کی زور و چاوه روانه کراو، مۆرکی زمانی کوردیی پیوه دیاره (Suel,
1985, 23-26).

واتا	شېۋازى خويندەنەۋە	نوسىنى ھېتى
رېۋوناكى دەمىنىت، لەبەرئەۋەى خودا ھەيە.	ئىش كى دوو مانوو مائەن دىنگىر لىم	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤𐰠𐰚𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
ھەيە شادىي و خۇشىي ئەۋدەمەى نانى پېرۆز [ھەيە]	مائەن شا شاتى مائەن نىنداكوور پا ئودمى	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
مشتىك جو لەگەل دوو [ھىزە] رۆن، يەك [ھىزە] رۆن، نيو [ھىزە] رۆن.	شا ۲ ئوپنى ۱ ئوپنى نى ئوپنى	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
جۈۋيەكەش ھاراپوتراۋ بىت	شۈۋونوۋمىش ئار تيان	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
بۆ ئاشكردن رى لاى ئاش مابىتەۋە.	پى ئاش كەن رى نا ئاش مائەت	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
بەم چەشەنە دلخۇشىي ھاتوۋە.	نائەت شارا ئاتىيا	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
ئىگىرى پىدباكەن بەس تەنيا (ئىگىر رەنگە كونجى بىت).	ئىگىر پەى ئاكەن لىي تەنى	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
ئەم كۆشكە بەبى ئاش نامىنىت تىيدا ئاۋەدانىي و ژيان.	ئانە ئى گال ئائاش ما ئەپيدانى ئەنرى	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
بۆيە پىي تىدامەنى بىئاشتىيە كۆشكىك بىئاش بىت.	لىي پائى تانى نا ئاشتە ئىگال نا ئاشەنى	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤
لە ئاۋەدانىي شاردا خۆ ھىندەيش بۆ	دى ئامىدەنى شارخوھەنداژ لىي	𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤 𐰽𐰺𐰍𐰏𐰤

    	شى نووش كەنژى ئاش ئەپوئووش ئى ئاشاندو ئىنە ئى لوونىندا دوودووما ئاش كەن	ئەوانەى پاكىن و بە بژوونى كاردەكەن، ئەم نانە پىرۆزە لە ناندینی مالى پیاوی [پىرۆز] ئامادەكەن.
    	كوو ئى دا ئاش ئاندەن ئى ئاشانژى ناتكەن شانان خۆرنوان	كوک و جوانە ئەو نانى پىرۆزە ئەو چىشتلینەر ناردى بۆ خواردن.
    	ئى ئاشدو نام ماكەن پارشوئوراش پیدی شاخەش ئوورگەش كاش لىي تى ئاژى	لە ناو ئەم ماله ناكریت رېگەبدريت بەراز و سەگ تیتدا بژین.

ئەم دەقەى سەرەو بە پىي زانستى زمانناسىي دەيسەلمىنيت لە پووى ئاستەكانى زمانەوہ زمانى كوردىي لە قوناغى كۆن بۆ قوناغى نوئ، بە شىوہىەكى بەرچاۋ گەشەيكردوہ. لە ئاستى دەنگسازىيدا سەرچەم دەنگەكان لە سىستەمى گۆكردنى زمانى كوردىي قوناغى نويدا گۆدەكرىن، بەلام لە نووسىنى چىلكەيى ئەم قوناغەدا تايبەتمەندىيەكى دەنگسازىي بەدەكرىت، كە برىتييە لە دەربرىنى دەنگ بە شىوہى بركەيى، ئەم تايبەتمەندىيە تەنيا لە نووسىندا باۋبووہ و رەنگە لە خويندەنەوہدا رەچاۋى ئەم بابەتە نەكرابىت. بۆ نموونە لەم رستەيە برۋانە:

    	ما ئەن ئوول لىي ئى ئاشانژى كووى ئى ئاش زا دىنگىرمىشەش ژى ئان نىتيانە	ئەگەر ئاۋهانەيىت نابىت ئەم چىشتلینەرە بكولىنيت ئەم ئاشە و خودا ژيانى لىدەستىنيتەوہ.

له کاتی خویندنه وهی ئەم پرستەیه دا، ئەگەر پرچاوی سیستەمی نووسینی دەنگ/پرگەیی زاری هیتی بکریت، ئەو بەم شیوەیە دەخویندریتەوه:

ما.ئان ئوول لی.ئی

ئی.ئاش.ئان.ژی

کوو.ئوو.ئی ئاش.زا. ئان(دینگیر).میث.ئەش

ژی.ئان.نی.تی.ئان.نا

ئەم تاییەتمەندییە لە ئاستی دەنگسازیدا بە ھۆی سیستەمی نووسینی ئەلفوبیی بزمارییەو لە کاتی نووسینی دەقی هیتی و میتانییدا جیھەجیھەکریت و لە خویندنه وەدا بەم چەشنە دەخویندریتەو، کە لە دەقی سەرەویدا شیکراوێتەو. لە بنەڕەتدا میتانی و هیتیەکان بە ئەلفوبی بزماری دەقەکانیان تۆمارکردوو و ھەمان ئەم شیواژە نووسینەیان پەسەندکردوو، کە دەقە سۆمەرییەکانی پیتۆمارکراون، بەلام لە چەند قوناغیکی جیاوازی سەردەمی ھەرمانزەوا یەتیەکاندا شیوازی نووسینی (بابلی - ئاشووری)یان بەکارھێناو. خالی یەکلاکەرەو لە دەستیشانکردنی بنیاتی نووسین، ھەرودھا ئەدەب و زمانی هیتییدا ئەم دەقانەن، کە لە پایتەختی میرنشینی هیتی واتە لە (ھاتووسا)دا دۆزاونەتەو. زۆربەى ھەرە زۆری دەقەکان بە سیستەمی نووسینی سۆمەری و بە زاری هیتی نووسراون و کاریگەری راستەوخۆی زمان و ئەدەب و ھەرھەنگی سۆمەری بە سەر ھەرھەنگی هیتییدا بە ئاشکرا بەدیاردەکەوێت.

یەکیکی دیکە لە گرنگترینی ئەم دەقانەى بە زاری باکووری و بە شیوەزاری میتانی نووسراو، دەقی (کەیکوولی)یە. ئەم دەقە لە لایەن کەسیکەو بە ناوی کەیکوولی نووسراو، کە خەلکی پەسەنی ناوچەى میتانە. ئەو دەقی دەبیە ھۆی سەرنجپێدانی دەقەکە، ئەو دەقەکە لە ھەریمی هیتی و بە شیوەزاری میتانی نووسراو، ئەمەیش بەلگەى بۆئەو بیسەلمینیت شیوەزاری ئاخیوێرانی ئەم دوو ھەریمە لیکنزیکبوو و دوو شیوەزاری سەر بە یەک زاری کۆنی زمانی کوردین، بۆیە کەیکوولی بە مەبەستی راھێنان و پەرودەکردنی ئەسپ و پێدانی زانیاری بۆ

شیوازه‌کانی مالییکردن و راهینانی ئەسپ به خەلکی هەریمی هیتی، به شیوه‌زاری میتانی ده‌قی راهینانه‌کانی نووسیوه.

کۆمه‌له ده‌قیکی جیاواز به شیوه‌زاری میتانی له به‌رده‌ستدان و یه‌کیک له گرنگترینه‌کان بریتیه له ده‌قی پیکه‌وتننامه‌ی نیوان ه‌ردوو ه‌ریمی میتانی و هیتی به مه‌به‌ستی وه‌ستاندن شه‌ر و به‌ریاکردنه‌وه‌ی ئاشتی و ئارامکردنه‌وه‌ی سنووه‌رکانی نیوانیان. ئەم ده‌قه له سه‌ر تاشه‌به‌رد له سنووری نیوان ه‌ردوو ه‌ریمه‌که دانراوه و ته‌نیا به یه‌ک شیوازی زمانی ئەویش زاری باکووری نووسراوه. ئەمه‌یش دیسان بۆ سه‌لماندنی لیکچوونی شیوه‌زاری میتانی و هیتی به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه. واته نووسراوی سه‌ر ئەم تاشه‌به‌رده له لایه‌ن دانیشتوانی ه‌ردوو ه‌ریمه‌که‌وه خویندراوه‌ته‌وه، بۆیه ه‌ر به یه‌ک شیوه‌زار نووسراوه.

ده‌وره‌ی چواره‌می زمان و ئەده‌بی کوردی

له‌م سه‌رده‌مه‌دا به ه‌وی هێر شه‌ به‌رفراوان و خویناوییه‌کانی ئاشوورییه‌کان بۆ ناوچه‌کانی کوردستان، پرسى ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و ده‌وله‌تى نه‌ته‌وه‌یی له ه‌زرى میر و ده‌سه‌لاتدارانی ه‌ریمه جیاوازه‌کانی کوردستاندا سه‌ریه‌له‌دا. له‌م دۆخه هه‌ستیاره‌دا میرنشینه‌کانی سنووری خاکی کوردستانی دێرین پووبه‌پووی مه‌ترسییه‌کی ده‌ره‌کی ببوونه‌وه و "ده‌وله‌تى ئاشوور به مه‌به‌ستی به‌رفراوانکردنی سنووری ده‌سه‌لات و زیادکردنی سه‌رچاوه ئابوورییه‌کانی هه‌ولێ داگیرکردنی ئەم ناوچه‌نه‌ی ده‌دا و له ده‌ورووبه‌ری سالانی نیوان ۱۲۵۰ ی پ. ز تاكو ۸۵۰ ی پ. ز به‌رده‌وام هێرشیان بۆ سنووری کوردستان ده‌برد" (علی‌یف، ۱۳۸۸، ۲۳۸). له‌م ماوه‌یه‌دا میرنشینه زاگروسییه‌کان به مه‌به‌ستی پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی هێرشى هێزه داگیرکه‌ره‌کان، لیکنزیکبوونه‌وه و له کۆتاییدا پیکه‌وتن و "له نیوان خۆیاندا یه‌ک‌تییه‌کیان دامه‌زراند، که دواتر دامه‌زراندنی ئیمپراتۆریه‌تى ماده‌کانی لیکه‌وته‌وه" (مشکور، ۱۳۷۵، ۸۹). سه‌باره‌ت به‌م میرنشینه‌یه‌ به‌بیللای تابانی ده‌نوسیت: "ئەم میرنشینه‌ له پووی نه‌ژاد و زمانه‌وه سه‌ر به

نەتەوہیەکی دیرینن، کە لە میژوودا بە گوتییەکان ناسراون. گوتیی ناویکی گشتییە و پێک بەرانبەر ناوی کوردی ئیستا بەکاربراوە" (تابانی، ۲۰۱۰، ۶۸). کەواتە گوتیی لە جیھانی کۆندا هەمان ئەم واتایە هەبوو، کە ئیستا و لەم پۆژگارەدا ناوی کورد هەیتە. بەم چەشنە مادەکان تیرەییەکی سەر بە نەتەوہی گوتیی بوون و بە ھۆی پێگەی سیاسی و ئابووری و کۆمەلایەتیان لە ناو میرنشینە جیاوازیەکانی دیکە سنووری جوگرافیای کوردستانی ئەوسا، توانیان یەکیتییەکی سیاسی و نەتەوہیی گەورە لە پۆژھەلاتی ناوھەرستدا دابمەزرین.

لە دەورووبەری (۷۱۲ھ پ. ز) میری ناوچەیی میدیا، بە مەبەستی دامەزراندنی دەولەتی نەتەوہیی و پێکھێستنی سیستەمی حکومرانی و یەکیکەستنی ھیزی ھەریم و میرنشینەکان، دەولەتیکی یەکیگرتووی لە سەر بنەمای دەولەتی نەتەوہیی دامەزراند. دامەزراندنی دەولەتی میدیا یان ماد لە پۆژھەلاتی ناوھەرست لەم قوناغەدا خاڵیکی ھەرچەرخان بوو، چونکە بەدامەزراوہییکردنی کاروباری دەولەتداری، پێویستی بە دەستنیشانکردنی زمانی فەرمیی دەولەت ھەبوو. ھەریەک لەم میرنشینانە ناو یەکیتییەکە لە دەورە فەرمانرەوايەتی خۆیان شیوەزار یان زاری باوی ھەریمی دەسەڵاتداریەتی خۆیان بۆ کاروباری فەرمیی و ئەدەبی و دینی بەکاربردوو، وەک شیوەزاری ئۆرارتیی، مانایی، مادیی و ئەوانی دیکە، بەلام لەگەڵ دامەزراندنی دەولەتی یەکیگرتووی ماد، بێیاردرا یەکیک لەم شیوەزارانە بە زمانی فەرمیی دەولەت دەستنیشانکری.

بێگومان زمانی فەرمیی دەولەت یەکیک لە شیوەزارە باوەکانی سنووری جوگرافیای ئاخێوەرانە، کە دەرفەتی بەفەرمانی بۆ دەرھەستە. لەم قوناغەدا بۆ ماوہی نزیکەی پتر لە سێ سەدە، لە ناوچە بەرفراوانەکانی کوردستانی دیریندا بە ھۆی دینی زەردەشتییەو، دەقە پیرۆزەکانی ئافیس تا بە ناو خەلیدا بلۆبووبوویەو و بەشیکی ھەرە زۆری ھۆز و ھەریمە جیاوازیەکانی کوردستان، شوینی ئەم دینە کەوتبوون. ئەم شیوەزارە دەقی ئافیس تا پیتۆمارکراو بە یەکیک لە گرنگترین شیوەزارەکانی ناو ھۆزە

یه کگرتوو هکانی یه کیتی مادەکان دادەنرا. لیڤهوه بوو له گه‌ڵ دامەزراندنی ده‌وله‌تی ماد، شیوه‌زاری ئافیس‌تایی ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی بۆ ڤه‌خسا وه‌کو زمانی ده‌وله‌ت، دین و میله‌ت ده‌ست‌نیشان‌بکری‌ت. هیروڤو‌ت له‌ کیتی (می‌ژوو) دا ئاماژه به‌م باب‌ه‌ته ده‌کات و ده‌لی‌ت: دیاکو دوا‌به‌دوای یه‌خس‌تنی هۆز و تیره‌کانی ماد و دامەزراندنی یه‌ک‌تیی‌ه‌کی به‌هیز، وه‌کو پاشای مادەکان ده‌ست‌به‌کار‌بوو و کومه‌لیک یاسای سه‌بار‌ه‌ت به‌ کاروباری میری و فه‌رمی ده‌وله‌ته‌که‌ی دانا. یه‌کیک له‌م یاسایانه سه‌بار‌ه‌ت به‌ باب‌ه‌تی داد‌گه‌ری بوو و به‌ پێی ئه‌م یاسایه داد‌خ‌وازان ده‌ب‌وایه داواکانیان به‌ نووسین پێش‌که‌ش به‌ ده‌زگای میری ب‌که‌ن و ئه‌م ده‌زگایه‌ش دوا‌به‌دوای به‌د‌وا‌دا‌چ‌وون و هه‌سه‌نگاندنی داواکان، به‌ شیوه‌ی نووسراو وه‌لام‌ب‌درینه‌وه (ه‌رد‌وت، ١٣٨٤، ج ١، ٨٩). ئه‌م گێ‌رانه‌وه می‌ژوو‌یی به‌ل‌گه‌یه ب‌و‌ئ‌ه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌تای دامەزراندنی‌وه دیاکو بۆ رای‌ب‌کردنی کاروباری ده‌وله‌ت په‌نای بۆ نووسین ب‌رد‌وو‌ه و لیڤه‌وه‌یه پێویستی ده‌ست‌نیشان‌کردنی شیوه‌زار یان زاریکی هاوبه‌ش وه‌کو زمانی فه‌رمی ده‌وله‌ت دی‌ته‌پێشه‌وه. ئیقرار علی‌یف ئاماژه به‌وه ده‌دات له‌ ناو هۆزه‌کانی ماددا ئه‌و شیوه‌زاری که به‌هیز‌تر بوو توانی وه‌کو زمانی فه‌رمی ده‌وله‌ت کاری‌ب‌ب‌کری‌ت (علی‌یف، ١٣٨٨، ٣٤٥). به‌ پێی تیروانی زۆربه‌ی توێژه‌ران، زمانی مادیی هه‌مان ئه‌و زمانه‌یه، که ئه‌م‌ڤۆ به‌ زمانی ئافیس‌تایی ناسراوه.

دیاکو‌نۆف له‌ لیکۆلینه‌وه‌کانیدا سه‌بار‌ه‌ت به‌ زمانی ماد، باوه‌ری وایه که بیگومان ئافیس‌تایی زمانی مادەکان بووه (دیاکونوف، ٢٥٣٧، ٦٤). هه‌روه‌ها زه‌بیجی سه‌فا ئاماژه به‌وه ده‌کات، که زه‌رده‌شت خه‌لکی و‌لاتی ماد بووه و زمانی ئافیس‌تا هه‌مان زمانی مادەکانه (صفا، ٢٥٢٥، ١٠). به‌م چه‌شنه ئاشکرا ده‌بی‌ت، که ئافیس‌تایی گ‌ر‌نگ‌ترین شیوه‌زاری ناو هۆزه یه‌ک‌گرتوو هکانی یه‌ک‌یتی ماد بووه و به‌ تیروانی ئی‌مه ئافیس‌تایی له‌ ب‌نه‌ر‌ه‌تدا شیوه‌زاری ئه‌م هۆزه کوردییانه‌ن، که له‌ هه‌ری‌می میر‌ن‌شینی ماننا له‌ ده‌ور‌به‌ری ده‌ریا‌چه‌ی ورمی و ورد‌تر له‌ ناو‌چه‌ی ته‌ر‌گه‌وه‌ر و مه‌ر‌گه‌وه‌ر نی‌شته‌جی‌بوون. زه‌رده‌شت خه‌لکی ئه‌م ناو‌چه‌یه بووه و هه‌ر له‌م شوینه خۆی به‌ پیغه‌م‌به‌ر ده‌ناسینی‌ت و

ئامۇڭگارىيى و بنه ما دىنييه كانى له كتيبيكدا به ناوى ئاقيستا پيشكەش به خەلكى ناوچهكەي خۆي و دواتر ناوچهكانى دىكەي كوردستانى ئوسا دەكات (خۆشناو، ۲۰۱۳، ۹۶-۹۷). به ھۆي ناوى ئەم كتيبه وه ئەم شيوه زاره به زمانى ئاقيستايى ناسراوه، كه چى ھر وهك ئاماژە ييڭدرا له بنه پەتدا شيوه زارى ھۆزى دەسه لاتدار و ميرانى ماننا بوو.

شيوه زارى ئاقيستايى له گەل زار و شيوه زاره كانى دىكەي ناو سنوورى فەرمانرەوايه تىي ميديا له پرووى پيڭكەتە و تايبه تەندىي زمانىيه وه ھاوپيشە و سەر به كۆمەلەيه كى زمانىي فراوانترن، كه دواتر له ژيەر ناو نيشانى خيزانه زمانىيه زاگروسييه كان پۆلينكراون، كه برىتين له: گوتىي، لولوويي، ئۆرارتىي، ماننايى، ميديي، ئەخمىنيى و... هتد. دەقى كتيبي ئاقيستا كه به رهه ميكي دىنيى - ئەدەبىيه، به پيودانگى ھەلسەنگاندنى سەرجه م ئەم زار و شيوه زارانه دادەنرىت، كه له گەل كۆمەلەيك زمانى دىكەي وهكو ئاسيى، گيلەككى، تاتىي به خيزانى زمانە زاگروسييه كان دادەنرىن. ھەرچەندە زاناينى بوارى زمانناسيى ئەم زمانانە به خيزانى ھىندوئيرانيى و به شيوهيه كى وردتر ئارىي ناودەبەن، به لام ئەم بۆچوونە كه موكووپىي تىدايه. ئارىي وشەيه كى كۆنى كوردىيه و به واتاي ھاوپى و دۆست دىت. ئەم وشەيه بۆ يەكەمىن جار له دەقى ئاقيستادا به ھەمان واتاي ھاوپى تۆماركراوه و بارىكى واتايى كۆمەلەيه تىي ھەيه و ئاماژەيه كه بۆ ئەم كۆمەلە ھۆزانەي له سنوورىكى جوگرافيايى ھاوبەشدا يەكيانگرتوو و له پرووى رەگەن، خوین و زمانەوه خزمایەتییان ھەيه.

ئەم جوگرافيايەي ئەم كۆمەلە ھۆزە تىيدا يەكيانگرتوو، له دەقى ئاقيستادا به نيشتمانى (ئەئىريە نڤەئىچە) واتە ھەريمى ھاوپىيان ھاتوو. ئەم ھەريمە بەشيكى گرنگ له دەولەتى ميديا پيكدەھىت و ئەمەيش ئاماژەيه كه بۆئەوى بگوتريت، به پيى دەقە ئەفسانەيهيه كان رەگورپيشەي دامەزراندنى دەولەتى يەكگرتوى ماد ميژوووهكەي بۆ دەورووبەرى كۆتاييه كانى ھەزارەي دووھەمى پيش زاین بگەرپتەوه، يان يەكيتىي ھۆزە ھاوخوین و ھاوزمانەكانى ناوچهكانى نيوان ھەوزى دەرياچەي ورمى تا دەگاتە ناوچهكانى شارەزوور

به ناوی (ئەئیریەنقەئیچە) واتە نیشتمانی ئارییەکان، ئەزموونیکى سەرکەوتوو بوووه بۆ میرایەتییهکانى ئەوسای کوردستانى دێرىن، تاكو بنەماکانى دەولەتى یەگرتووى مادى لە سەر بنیاتبنین. بەم چەشنە دەردەکەوێت ئەوهى ئەمڕۆ بە ناوی ئارىی و زمانە ئارییەکانەوه بەکار دەبرێت، هەر زۆر لە واتا بنەپەتییهکەى دوورکەوتوووەتەوه و بێگومان ئارىی یان هاوڕێی ئەم کۆمەڵە ھۆزە کوردانەن، کە لە سنوورىكى جوگرافىایى دیارىکراودا یەکیانگرتوو و یەکیتییهکى هاوڕێتییان دامەزراندوو، تاكو لە ھێرش و دەستدریژی بێگانەکان پارێزراوتر بن. ئارىی بە واتای ئەم کۆمەڵە نەتەوانە نییە، کە لە کۆندا لە باکوورى ئەوروپا و سیبیریا بۆ پۆژھەلاتى ناوھەراست کۆچیانکردبێت و ئەم سنوورە جوگرافىیە نوێیەیان ئاوەدانکردبێتەوه. زار یان ھەندیک لە شیوەزارەکانى زمانى کوردی ئیستا، شیوە گەشەسەندووھەکەى ئەم زمانە، کە لە ھەریمى (ئەئیریەنقەئیچە) ی دێرىندا قسەپێکراو، ئەدەبیاتی پێنوو سراو و دەقى دینی پێتۆمارکراو.

ئاقیستا گرنگترین بەرھەمى ئەدەبى دەورەى چوارەمى قۆناغى کۆنى زمانى کوردی، کە دەیان ئەفسانە و پارچە شیعری جوان و گرنگى تیدا تۆمارکراو. لایەنە ھونەری و ئەدەبىیەکانى دەقى ئاقیستا خۆى لە کیش و سەروا و ناوھەراست ئەفسانەییەکەیدا بەرجەستەدەکات. لە ڕووى ھونەرییەوه دەقى ئاقیستا خاوەنى کیش و سەروای تایبەتە. ئاقیستا لە ڕووى بنیاتی بابەتەوه بە سەر پینج بەشى جیاوازدا دابەشبوو، کە بریتین لە: یەسنە، یەشتە، قى دەئیفەداتە، خورتەک ئاقیستا و قیسپەرەتوو (خۆشناو، ٢٠١٣، ٩٩). سەرجمەى بەشى گاتاكان و بەشیكى زۆرى یەشتەکان بە شیوەى شیعەر داپۆژراون و کیش و سەروایان ھەیە. لە ڕووى ناوھەراستەوه بەشى یەشتەکان و قى دەئیفەداتە، بنیاتی ئەدەبى دەقى ئاقیستا پیکدەھینن و ھەوێ ئەفسانەى خواوەندان، ئەفسانەى پالەوانان، ئەفسانەى ئافراندن و ئەفسانەى مەرگ و ژيانەوه ... ھتد (حەسەن، ٢٠٢٣، ٢٤-٢٦). سەرجمەى ئەم ئەفسانانە بە زمانى ئەدەبى بەرز داپۆژراون و بەشیكى گرنگ لە ئەدەبى نەتەوہی گەلى کورد لە پۆژگارى پيش ئیسلام پیکدەھینن، کە دواتر بە ھوى

بەردەوامیی و گواستەنەوێ فەرەهەنگیی بۆ ئەدەبی ئەم قۇناغە
گواستراوێنەتەو.

بە وردبوونەوێ لە میژووی گەشەیی زمان و ئەدەبی کوردیی و پڕۆسەیی
نووسینەوێ میژووی ئەدەبی کوردیی دەردەکەوێت، ئەم دەورەیی واتە
دەورەیی چوارەمی قۇناغی کۆنی زمانی کوردیی، گرنگترین سەرەدەمی
میژووی گەشە و گۆرانی زمان و ئەدەبی کوردییە. لەم دەورەییەدا بە هۆی
دەستنیشتانکردنی زمانی فەرمیی و میریی، بنەرەتەکانی زمانی یەکگرتووی
کوردیی بنیاتنراو و دواتر بوو بە بنەمایەکی بۆ شوینەلگرتنەوێ رێرەو
فرەپەرەندەکانی گەشە و گۆرانی زمان و بەرەمەهاتی ئەدەب و فەرەهەنگی
نەتەوێیی، کە کاریگەرییەکی بۆ قۇناغەکانی دواتری زمانی کوردیی
گواستراوێنەتەو.

دەورەیی چوارەمی زمان و ئەدەبی کوردیی لە پووی پیکهاتە و میژووی
تۆماری ئەدەبییەوێ تا رادەیک ئالۆزە، لەم دەورەییەدا دوو جۆر ئەدەب
بەردەستن. یەکەم ئەم ئەدەبە زارەکییە، کە دواتر لە سەرەدەمی ئەشکانیی و
دوایار سەرەدەمی ساسانیی نووسراوێتەو، کە بە ئەدەبیاتی ئافیشتایی
ناسراو و دووێم ئەم ئەدەبەیی لە سەرەدەمی ماد و ئەخمینی تاکو کۆتایی
سەرەدەمی سلووکییەکان باو بوو. ئەم ئەدەبەیی بە ئەدەبیاتی زارەکیی لەم
دەورەییە دادەنرێت، ئەدەبیکی شکۆدار و پەسەن و پڕبایەخە و بە شیوێ
لەبەر، لە نەوێیەکەوێ بۆ نەوێیەکی دیکە گواستراوێتەو و دواتر لە
سەرەدەمی ساسانییەکاندا لە کۆمەڵەییکی بیستویەکی نەسک (بەرگی)دا بە
ناوی ئەدەبیاتی مەزدايي و دەقی ئافیشتا کۆکراوێتەو. پێشەوایانی دینی
زەردەشتیی لەم سەرەدەمەدا بە داهینانی ئەلفوینییەکی ورد بە ناوی (دین
دەبیرییە)، سەرچەمی ئەم دەقە دیرینانەیان نووسییەو، کە لە چوارچێوێ
ئەدەبیاتی مەزدايدا پۆلینکراوون.

لە سەرەمی مادەکاندا دەقی ئەدەبی، دینی، بازرگانی، پامیاری و... هتد
بە خەتی بزماریی لە سەر دەبەقور و تاشەبەرد تۆمارکراون و بەشیکی
زۆریان لە کەنەوێشکینەکانی پاشماوێ قەلاتی (ئێگباتان) لە هەمەدانی ئیستا

و قهلاتی سهقز و ناوچهکانی مه‌هاباد دۆزراونه‌ته‌وه، به‌لام به داخه‌وه تاكو ئیستا ئهم تۆماره گرنگه میژوووییانه له لایه‌ن ولاتی ئیرانه‌وه دهستی به سه‌ردا گیراوه و ئاشکراناکرین. به‌شیک زۆری توێژه‌رانی بواری میژوو و شوینه‌وار له‌م ولاته‌دا پینانوايه جگه له‌ چهند وشه‌یه‌ک نه‌بیست هیچ نووسراویک له‌ سه‌رده‌می ماده‌کان ده‌سنه‌که‌وتوون و هیچ زانیاریه‌ک له‌ باره‌ی زمانی ماده‌کانه‌وه به‌رده‌ست نییه. بیگومان هه‌ر له‌ لاپه‌ره‌کانی پیش‌هوودا رای هه‌ندیک له‌ توێژه‌رانی بواری زمانناسیی تاوتویکران و زۆربه‌یان له‌ سه‌ر ئه‌وه کوکن، که ئهم زمانه‌ی ده‌قی ئافیس‌تای پیتۆمارکراوه، زمانی ماده‌کان بووه، که چی هه‌ندیک له‌ توێژه‌رانی ئیرانی هه‌بوونی هه‌ر به‌لگه‌یه‌کی زمانی سه‌باره‌ت به‌ زمانی ماده‌کان په‌تده‌که‌نه‌وه. کو‌نترین تیروانین سه‌باره‌ت به‌ زمانی ماده‌کان، گیرانه‌وه‌که‌ی هیرۆدوته، که ئاماژه به‌ تۆماری فهرمی له‌ داموده‌زگای میریی ده‌وله‌تی ماد ده‌کات. پرسیار ئه‌وه‌یه ئایا راسته‌ ماده‌کان نووسینیان نه‌بووه؟ بیگومان هه‌له‌یه و راست نییه، چونکه یه‌ک سه‌ده دوا‌ی پروخانی ده‌وله‌تی ماد، هیرۆدوت ئاماژه به‌ تۆماری فهرمی له‌ سه‌رده‌می به‌رای ده‌سه‌لاتی ماده‌کان ده‌کات. بیگومان شارده‌نه‌وه و بن‌بزرکردنی ئهم باب‌ه‌ته مه‌رامی سیاسیی له‌ پشت‌ه‌وه بووه، چون ده‌بیست مانایی و ئۆرارتیی و تیره‌کانی دیکه‌ی کورد، که میرنشینی بچووک بوون و دواتر له‌ پیکه‌ینانی یه‌کیتی ماددا به‌شداربوون، نووسینیان هه‌بووبیت، به‌لام ئیمپراتۆریه‌تیکی مه‌زنی وه‌کو ماد بیرری له‌ تۆمار نه‌کردبیته‌وه. هه‌روه‌ها چون له‌ دوا‌ی پروخانی ماد و ده‌ستبه‌کاربوونی ئه‌خمینییه‌کان له‌ سه‌ر ته‌ختی پاشایانی ماد، له‌ پر تۆماری فهرمی به‌ خه‌تی بزما‌ری سه‌ریه‌له‌دا؟ له‌ کاتیکدا ئه‌خمینییه‌کان وه‌کو میراتگر سه‌رجه‌می بنه‌ما‌کانی ده‌وله‌تی مادیان به‌ میرات بو‌ مایه‌وه. که‌واته بیگومان نووسین و تۆماری بزما‌ری له‌ سه‌رده‌می ماده‌کان وه‌کو گشت بواره‌کانی دیکه‌ی هوکمرانی بو‌ ئه‌خمینییه‌کان گواستراوه‌ته‌وه.

شیوه‌زاری تۆماری بزما‌ری له‌ سه‌رده‌می ئه‌خمینییدا هه‌مان ئهم شیوه‌زاریه، که ده‌قه ئه‌ده‌بیی و دینییه‌کانی ئافیس‌تای نوی پیداپیژاوه،

ئەمەيش بەلگەيە بۇئەۋەي بيسەلمىيىت ئەم زمانەي ئەخمىنيەكان بۇ تۆمارى ئەدەب و كاروبارى ميرىي بەكارىانھېئاۋە، ھەمان ئەم زمانەيە كە لە سەردەمى مادەكاندا ۋەكو زمانى فەرمىي و زمانى يەكگرتوۋى دەۋلەت دەستىشانكراۋە. بۇيە دەللىن ئەم شىۋازە رېكوپىكەي مادەكان بۇ نووسىن بە خەتى بزمارىي دايانھېئابوۋ، لە لايەن ئەخمىنيەكانەۋە ۋەرگىرا و پەسندكرا. بېگومان خزمایەتیی و ھاوخوینیی لە نیوان ئەخمىنيی و مادەكاندا ھەبوۋە و رەچەلەك و نەژادى ئەخمىنيەكان بە رەچەلەك و نەژادى ئەم كۆمەلە ھۆز و تیرە كوردییانەۋە گریدراۋە، كە دەۋلەتى يەكگرتوۋى مادیان دامەزراندوۋە و لە پروۋى نەژادەۋە تیرەيەكى رەسەنى كۆمەلەي مادەكان لە سەدەي ھەشتەمى پيش زاین بوون، كە دەسلەت و فەرمانرەۋايەتیی ئىمپراتورىيەتى مادیان لە دەورووبەرى (۵۵۰ ھى. پ. ز) بە میرات بۇ ماۋەتەۋە. رەچەلەكى كوردانى لۆر كە تاكو ئىستایشی لەگەلدا بىت لە ناوچە رەسەنەكەي خویان لە ھەرىمى پشتكو، بەختیاری، كرمان، شیراز، ئیلام، كرمانشان، خانەقین و بەدرە و جەسان و... ھتد نىشتەجین، بۇ تیرەي ئەخمىنيەكان دەگەرپیتەۋە. ئەم دەقە بزمارییانەي لە لايەن پاشاكانى ئەخمىنيی ۋەكو داریوش، خەشایار، ئەردەشیر و ئەۋانى دیکە نووسراون، ئەم راستییە دەسلەمىن. ھەندىك لە تۆیژەران رایان وایە ئەخمىنيەكان دواي ئەۋەي دەسلەلاتیان ۋەرگرت، ھەولیانداۋە میژوو و شارستانیەتى مادەكان بسپرنەۋە. ئەۋەي راستیی بىت ئەم بۆچوونە ھەلەيە و تەۋاو پېچەۋانەي تۆمارە ئەخمىنيەكانە، چونكە لە تۆمارى داریوش و پاشاكانى دیکەدا مادەكان دوابەدواي ناۋى ئەخمىنيەكان ناویان تۆماركراۋە و ھەمیشە لە ریزی پېشەۋە بوون. دیمەنە نەخشىنراۋەكانى سەر دیۋارى كۆشكى پاشایانى ئەخمىنيی بە تەۋاۋیی ئەم تیرپۋانینە پشتراستدەكەنەۋە. كەۋاتە دەبىت دان بەۋەدا بنرىت، كە ئەخمىنيەكان لە پروۋى زمان و رەگەزەۋە تیرەيەكى دىربىنى كوردن و كوردانى لۆر و لەك و كەلھور نەۋەي ئەمانن. بە مەبەستى رۋنبوونەۋەي ئەم تیرۋانینە و ھاوخوینى نیوان ماد و ئەخمىنيی ئەم دەقانى خوارەۋە تاوتۆیدەكەين، كە لە سەردەمى پاشایانى ئەخمىنيی لە قەدىپالى چياكانى كوردستان و لە دلى كىۋى بىستوون لە تاقۋەسان، ھەروەھا لە سەر تاشەبەرد و دیۋارى كۆشكەكان نەخشىنراون.

وﺋﺎﺗﺎ	ﺷﯩﻨﻮﺯﯨ ﺧﻮﻳﯩﻨﺪﻧﻪﻭﻩ	ﺩﻩﻗﻰ ﻣﺎﺩﯨﻲ ﺋﻪﺧﻤﯩﻨﯩﻲ	ژ
ﺋﻪﻭﻩ ﺩﻩﺭﻭﻩﺳﺘﻰ ﺋﻰ ﻣﻨﻪ ﺗﻪﻧﻰ ﻣﻦ ﺑﻪﺗﻮﺍﻧﺎﻳﻪ	ﺋﻰ / ﺋﻪﺭﯞﻗﻪﺳﺘﻪﻡ / ﺗﯩﻴﺎﻣﻪﻳﺎﻳﻰ / ﺗﻨﯘﺋﻮﺷ / ﺗﺎﻗﻪﻳﻪﺗﻰ /	ﻛﻪ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﻻ ﻣﻢ ﻛﻪ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﻻ ﻣﻢ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻻ	۱
ﻟﻪ ﻛﯩﺘﯩﺮﻛﯩﺘﺎ ﺋﻪ ﻣﻦ ﻛﯩﺘﯩﺮﻛﯩﻨﻜﺎﺭﯨﻜﻰ ﻛﺎﺭﺍﻣﻪﻡ	ﻫﻪﻣﻪﺭﻩﻧﻜﻪﺭﻩ / ﺋﺎﻣﻪﺋﯩﻴﺎ / ﺋﻮﺷﻪﻫﻪﻣﻪﺭﻩﻧﻜﻪﺭﻩ / ﻫﻪﻛﻪﺭﻩﻣﭽﻪﺋﯩﻴﺎ /	ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﻻ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﺋﻪ ﻻ	۲
ﺑﻪ ﻫﯘﺷﻪﻭﻩ ﮔﺎﻗﻪﻛ ﺑﯧﻨﯩﺮﯨﺖ، ﭼ ﺷﺘﯩﻚ	ﺋﻮﺷ ﺋﯩﻴﺎ / ﮔﺎﺗﻪﻗﺎ / ﻗﻪﺋﯩﻨﺎﺗﯩﻴﺎ / ﻳﺎﭼﻪﺋﯩﻴﺎ /	ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ	۳
ﺑﯧﻨﯩﻢ ﻟﻪ ﻫﻪﻣﻮﻭ ﻻﻳﻪﻛ ﭼ ﺷﺘﯩﻚ ﻧﻪ ﺑﯧﻨﯩﻢ	ﻗﻪﺋﯩﻨﺎﻣﻪﺋﯩﻴﺎ / ﻫﻪﻣﻪﺋﯩﺸﺮﻩﻳﻰ / ﻳﺎﭼﻪﺋﯩﻴﺎ / ﻧﻪﺋﯩﻴﺎ / ﻗﻪﺋﯩﻨﺎﻣﻪﺋﯩﻴﺎ /	ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ	۴
ﺋﻪﻭﻩﺗﺎ ﻫﯘﺷﯩﻴﺎﺭﺍﻧﻪ ﺋﻪﻭﻩﺗﺎ ﻓﻪﺭﻣﺎﻧﺪﻩﻳﺎﻧﻪ	ﺋﻮﻭﺗﺎ / ﺋﻮﺷﻪﻳﻰ ﺑﻪﻳﯩﻴﺎ / ﺋﻮﻭﺗﺎ / ﻓﻪﺭﻣﺎﻧﺎﺋﯩﻴﺎ /	ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ	۵
ﻫﻪﻟﺴﻮﻛﻪﻭﺕ ﺩﻩﻛﻪﻡ ﻳﻪﻛﻪﻣﯩﻦ ﻣﻨﻢ ﺋﻪﺭﻭﺍﻧﻢ ﻟﻪ ﻛﺮﺩﻩﻭﻩﻛﺎﻥ	ﺋﺎﺩﻩﻛﯩﻴﺎ / ﻓﻪﺭﻩﺗﺮﻩ / ﻣﻨﻪﺋﯩﻴﺎ / ﺋﺎﺭﯞﻗﻪﺋﺎﺋﯩﻴﺎ / ﺋﯩﺪﻯ ﺋﯩﺎ /	ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ ﻣﻢ ﺋﻪ ﻣﻢ ﻛﻪ ﻣﻢ ﻻ	۶

۱۳	ㄱ ㄴ ㄷ ㄹ ㅁ ㅂ ㅅ ㅇ ㅈ ㅊ ㅋ ㆁ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ	تیاڻا/ ئاڻوورەمەزدا/ ئووپەرەئیییا/ م ئام/ نەئییاسەیا/ ئووتادینئیش/	دایتی ئەھوورامەزدا بە من ئائەمە ناردوویەتی بەکارمەردوون
۱۴	ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄱ ㄴ ㄷ ㄹ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄱ ㄴ ㄷ ㄹ ㄱ ㄴ	ئاتاقەیا/م/ برەتەنەئیییا/ قەشەنئا/ ئاڻوورەمەزداھیا/	توانیومە بەرەو پینشیان بەرم ئەوہی ئاھوورامەزدا
۱۵	ㄱ ㄴ ㄷ ㄹ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄱ ㄴ ㄷ ㄹ	یامەئیییا/ کرەتم/ ئیمەئیی بەئیش/ ئووقەنەرەئیی بەئیش/ ئاکوئوونەقەم/	لیمییوئستووە کردم لە رینگە ئەم ھونەرەنەوہ کردوومن
۱۶	ㄱ ㄴ ㄷ ㄹ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄱ ㄴ ㄷ ㄹ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ	تیاڻا/ م ئام/ ئاڻوورەمەزدا/ ئووپەرەئیییا/ نەئییاسەیا/	دایتی ئائەمە ئەھوورامەزدا و بۆ منی ناردووە
۱۷	ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄱ ㄴ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄱ ㄴ ㄷ ㅈ ㅊ ㅅ ㄱ ㄴ ㅁ ㅂ ㅅ ㄹ ㄱ ㄴ	مەرەئیکەئا/ دەرەش/ ئازەدئا/ کوئوش ئووقەئا/ چەئیییا ئاکەرەم/	ئەھی مرو (ئەھی پیاو) چاک بزانی چۆن کەسیکم و چی ئەکەم

قوناغى زار و ئەدەبى ئاقىستايى

زاري ئافىستايى لە دوو شيۆه زاري سهره كىيى پىكهانووه، كه برىتييه له ئافىستايى كوون و ئافىستايى نوو (خوشناو، ۲۰۱۳، ۹۵). شيۆه زاري ئافىستايى كوون بو سهردهمى ههرىمى ئهئىريه نفه ئىچه دهگه پىته وه. واته بو قوناغى پيش دامه زراندى دهوله تى ميديا. ئه م شيۆه زاره له دهقى كتيبي ئافىستادا له بهشى گاتاكاندا توماركراوه و ميژووه كهى بو كووتاييه كانى هه زارهى يه كه مى پيش زايىن دهگه پىته وه. ئافىستاي نوو هاوكاته له گه ل دامه زراندى دهوله تى ميديا له دهو روبه رى سه دهى سه دهى پيش زايىن. له م سهردهمه دا ئافىستاي كوون به هوو ئه وهى دهقى دينى پىدارپىژرابوو و به زمانى پىرووزى دين داده نرا، له لايه ن پيشه وايانى دينى زه رده شتييه وه به هوو راست و دروست خويندنه وهى ئافىستاه و گرنگيه كى زياترى پىده درا و هه ولى پاراستنى ده درا، به لام ئه م هه و لانه پىگرنه بوون له به رده م گه شه و گوپان له ئاسته جياوازه كانى ئه م زمانه دا.

له قوناغ و سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریه‌تی ماده‌کاندا ورده ورده زاری ئافیس‌تایی کۆن گۆرانی به‌سه‌رداهات و ئەم گۆرانه‌ش به‌هۆی ده‌قی به‌شه‌ نوییه‌کانی ئافیس‌تا وه‌کو یه‌شت، یه‌سن، خورته‌ک ئافیس‌تاک و قی ده‌ئیقه‌داته ده‌ستنی‌شاندە‌کری‌ت. به‌مه‌به‌ستی پتر پونبوونه‌وی تایبه‌تمه‌ندییه‌ زمانه‌وانیی و ئەده‌بییه‌کانی ئەم ده‌وره‌یه‌ ده‌بی‌ت بۆ ده‌قی ئافیس‌تا بگه‌رێنه‌وه. بی‌گومان گاتا‌کان کۆن‌ترین به‌شی ئافیس‌تایه‌ و به‌ شیوه‌زاری کۆنی ئافیس‌تایی هۆنراوه‌ته‌وه، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی ده‌قیکی دینی یه‌کجار گرنگه‌، هاوکات ده‌قیکی ئەده‌بییه‌ و خاونی کیش و سه‌روایه‌. شیعرێ گاتایی له‌ سه‌ر بنه‌مای کیشی په‌نجیی دانراوه‌ و ناوه‌پۆکه‌که‌ی بریتییه‌ له‌ ئەفسانه‌ی ئافرانندی گه‌ردوون و بوون و ژیان و ریک‌خستنی سوو‌ری دیارده‌ سروشتیه‌کانی وه‌کو ئاسمان، ئەستێره‌، مانگ، شه‌و و رۆژ، وه‌رزه‌کان و... هتد.

له دهقی ئافیتادا ئاماژه به ئەدەبیبیوونی ئەم دەقه کراوه و هەریەک له بهند و کۆپلهکانی گاتاکان له ناو ئافیتادا به پێی (بهندی ۱۱ ی هـای ۲۸ و بهندی ۱ ی هـای ۲۹) (قهچەس تهشتی ۱۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵۵) پێگوتراوه. ئەم

گاتاكان پەپرەونەكراوه و دەتوانین بڵین ھەر كام لەم (قەچەس تەشتی)یانە خاوەنی سەروابەندی تایبەت بە خۆیان. ئەم دەقەنەى خوارەوہ نموونەىەكى دیکەن لە دەقى گاتاكانى ئافىستا و بە ھەمان شێوہ لە رووی ھۆنەرە ئەدەبىيەکانەوہ خاوەنى کیش و سەروان.

ئافىستايى	شێوازی خوێندنەوہ	واتا
١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠ ١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠	كام نيمۆوى زائووم كووترا نيمۆوى ئىهەنى	پى بنيمه كام زهوى كى پينمايم پيندهدا
١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠ ١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠ ١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠	پەئيرى خوہئيتووش ئەئيرىيەمنەچا دەدەئيتىيى	خزم و خویش لە پەرگەنە لە ھاوڕێيانم دوورم دەکەنەوہ
١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠ ١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠ ١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠	نۆئىت ما خشنەئووش ئيا فیریزینا ھینچا	نایى بۆ خۆشییەك لەلایەن ھاوکارانم ھیچ
١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠ ١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠ ١٥٥٦٠ ١٤٦٦٠ ١٥٥٦٠	نەئیدا دەخووتووش ئۆوى ساستارۆو دريگفائەنتۆو	نەیاندا ھەرەھا کوخای دى ئەوانەى سەردارى درۆ بوون

چۆن تو	كەتۈۆ تووا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
ئەي مەزىدائەھورا	مەزدا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
دەلخۇش بەكم	خىشەنەئۇشايى	
	ئەھورا	

ۋاتا	شىۋازى خۇيىندەۋە	ئاقىستايى
ئەۋەم لە تو	تات تووا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
پرسى راستى بۆ	پىرىسا ئىرىش مۆئى	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
منى	قەئۇچا ئەھورا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
بىژە ئەھورا		
چ كەس بەدىيەنەر	كەسنا زانتوا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
ۋ پىندەرى	پەتا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
راستىيە	ئەشەھىيا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
لە پۇژى بەرى	پىئورويۇق	
چ كەس بە خۆر و	كەسنا خوەئەرەنگ	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
ئەستىران	ستەرىمچا	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى
دای دووان	دات ئەدووانىم	ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى ۋىدىنىسىدىكى

كى قىاي مانگ بخشى (راكشى) هه روا فس بيته وه جار جار	كى ئيا ماونگ ئوخشىيىتى نيرىفسه يتى تووه ت	۹. رىسەد' ۶سەد' ۱۰. رىسەد' ۶سەد' ۱۱. رىسەد' ۶سەد' ۱۲. رىسەد' ۶سەد'
هه موو تستان مه زدا ده مه وئ ئەوانى ديش بزانم	ته چيت مه زدا قەسىمى ئەنياچا قىدئويى	۱۳. رىسەد' ۶سەد' ۱۴. رىسەد' ۶سەد' ۱۵. رىسەد' ۶سەد'
ئەوهم له تو پرسى راستى بو منى بيژه ئەهورا	تات تووا پيريسا ئيريش موئى قەئوچا ئەهورا	۱۶. رىسەد' ۶سەد' ۱۷. رىسەد' ۶سەد' ۱۸. رىسەد' ۶سەد'
چ كهس رايگرتووه زهوى له ژير ئاسمان (له سهه)	كه سنا ديترىتا زائومچا ئەدى نه بئاسا	۱۹. رىسەد' ۶سەد' ۲۰. رىسەد' ۶سەد' ۲۱. رىسەد' ۶سەد'

بەرەو پەستى نىت	ئەقەپەستئۇئىش	ۋىلەنسىد
كى ئاۋ و	كى ئاپۇۋ	ۋىلەنسىد
پوۋەكەكان	ئورقەراۋسچا	ۋىلەنسىد
كى با و	كى قاتاي	ۋىلەنسىد
ھەۋرى پەشى	دوۋانمەيىبەسچا	ۋىلەنسىد
توندرەو دەگىرى	ئىئوگىت ئاسوۋ	ۋىلەنسىد
ئەۋەم لە تۆ	تات تۋا	ۋىلەنسىد
پرسى راستى بۆ منى	پىرىسا ئىرىش مۆئى	ۋىلەنسىد
بىژە ئەھورا	قەئۇچا ئەھورا	ۋىلەنسىد
چ كەس بەدىيەنەر	كەسنا زانتۋا	ۋىلەنسىد
ۋ پىندەرى	پەتا	ۋىلەنسىد
راستىيە	ئەشەھىيا	ۋىلەنسىد
لە پۇژى بەرى	پىئوۋوۋوۋ	ۋىلەنسىد

گرنگىزىن بەشى ئاقىستاي نوۋ بەشى يەشتەكانە، كە زۆربەى ھەرە زۆرى ئەفسانە دىرىيىنەكانى تىدا تۆماركراۋە ۋەكو ئەفسانەى خواۋەند مېترا، ئەناھىتا، ئاتوۋر، قەروونە، زۆرقان، ھەروەھا دەيان ئەفسانە سەبارەت بە ئەژدىھاكۋى و پالەۋانىيەتى ۋەكو ئەفسانەى كىرىسەسپە، كەقى ھەئوسرەقەنگە، ئىيمە و ئەفسانەى گەيومەرئەن، ئەژىدەھاكە، سەئوشىانتە

و... هتد. زۆربهی ئەم ئەفسانانە لە ڕووی میژووی گەشه و پەرەسەندنی کولتوورییەوه پەيوەندیان بە ئەفسانەى سەرەدمى ئەدەبیاتی سۆمەر و ھیتی و میتانییەوه ھەیه و درێژەپێدەری تیروانین و جیھانبینی دانیشتوانی سنووری جوگرافیای دیرینی کوردستان. پێشتر ئاماژە بەو دراستیۆزاری ئافیسستای نوێ شیۆ گەشه کردووھەکی ئافیسستای کۆنە، کە لە ئەنجامی گەشه و گۆرانی فەرھەنگی و شارستانییەوه لە سەرەدمى ئیمپراتۆریەتی ماددا ئەدەبیات و دەقی دینی پیتۆمارکراو.

ئەفسانەى ئەژدیھاكوژى یەكێك لە گرنگترین و باوترین جوړهكانى ئەفسانەى، کە لە دەقی ئافیسستای نویدا دوبارەبووھتو. بەھێزترین پالەوانى ئەفسانەى لەم دەقدا (کیریسەسپە)یە، کە بەسەرھاتی پالەوانیەتی و شوڤەسوارییەکانى لە چەندین یەشتى جیاوازدا وەکو یەشتى پینجەم، یەشتى یازدەم، یەشتى سیزدەم و یەشتى نۆزدەم تۆمارکراون. ئەم پالەوانە ئەفسانەییە لە درێژەى کارە پالەوانیتییەکانى ڕووبەڕووی چەندین دیو و ئەژدیھای مەترسیدار دەبێتو. یەكێك لەم ئەفسانانە بەم شیۆیە ھەبێت گێرپراوھتو، کیریسەسپە ماندوو و شەكەت و برسێ، بێپارەدات لە میزگێك پشووېدات. کاتى نیوھڤۆ خەریكى لیئانى چیشت دەبێت و بۆ ئەم مەبەستە ئاگرىكى گەورە دادەگیرسینیت و قازانك لە سەر ئاگر دادەنیت. پالەوان بێئاگایە لەوھى ئەژدیھای (سرفەرئ) واتە ئەژدیھای شاخدار خۆى لە بن خۆلدا مەلاسداو. سرفەرئ ئەم ئەژدیھایەى کە مرقوف و ئەسپ و گا و مەرۆمالاتى لە جیھاندا نەھیشتوو و ھەرپەشەىكى گەورەى بۆ سەر ژینگە و مرقوفاىتى، ژەھرىكى زەرد و پیسى لیوھ ھەلدەپژیت. ئەژدیھا بە ھۆى تینى ئاگر، رادەچەنیت و قازانكى سەر ئاگر بەرھەتەو و ئاگرەكە بە ھۆى ئەم ئاوەوھ دەكوژیتو. کیریسەسپە خۆى لەم جوولەىیەى ئەژدیھا دەپارێزیت، بەلام ئەژدیھاكە لیئەھەلدەستیتو و پەلاماریدەدات. کیریسەسپە گورزەكەى دەستى رادەوھشینیت و ئەژدیھا رادەكات. پالەوان سواری ئەسپەكەى دەبیت و لە سەر پشتى ئەژدیھایەكە بۆ ماوھى نۆ شو و پېژان تاوودەدات و لە كۆتاییدا دەگاتەسەر تەوقى سەرى و بە گورزە گرانەكەى كاسەى سەرى

ئالەكاتی نیوه پۆ	ئا رەپیتوینیم زرقانیم	سەد ئاسەردەسەدە / (سەدەسەدە)
تەفتایەو و مەربوو	تەفسەتچە ھۆق مەیریۆق	سەدەسەدە سەدە سەدەسەدە
خووسایەو و لەناکاو دەرپەری	خووسەتچە فرانش ئەپەنگھۆق فرەسپەرەت	سەدەسەدە سەدە سەدەسەدە / (سەدەسەدە)
پژاندی ئاوی ناو قازانک	ئیشیەنتییم ئاپیم پەرەنگەت	سەدەسەدە سەدە سەدەسەدە
بۆ لاپەرگەپەک خوی ھەلاویشت	پەرانش تەرشتۆق ئەپەتەچەت	سەدەسەدە سەدە سەدەسەدە
نەریمانی کیریئاسپە	نەریمانۆق کیریئاسپۆق	سەدەسەدە سەدەسەدە

میژووی زمان و ئەدەبی کوردیی لە قونای ناوەراستدا

ھەر وەکو پیشتر باسکرا، میژووی زمان و ئەدەبی کوردیی بە سەر سێ قونای کۆن، ناوەراست و نویدا پۆلیندەکریت و ھەر دوو قونای کۆن و ناوەراست بۆ پۆژگاری پیش ئیسلام دەگەرینەو و ئەوێ لە پیشتر باسکرا و ھەلۆستەئە لە بارەو کراو، سەبارەت بە قونای کۆنی میژووی زمان و ئەدەبی کوردیی بوو، کە لە کۆتترین پۆژگارەو دەستپێدەکات و تاکو کۆتایی سەردەمی ئەخمینی و سەرەتای دەرکەوتنی ئەشکانی بەردەوامدەبێت. ئیستا بە وردیی ھەلۆستەئە لە سەر قونای ناوەراستی میژووی زمان و ئەدەبی کوردیی دەکەین، کە لە سەردەمی ئەشکانییەو دەستپێدەکات تاکو سەرەتای دەرکەوتنی ئیسلام و دەورووبەری سەدەئە چوارەمی کۆچیی بەردەوامبوو.

زمان و ئەدەبى كوردىي لەم قۇناغەدا بە سەر دوو دەورەى جىاوازا
 دابەشەدەيت، ھۆكارى ئەم پۆلنکردنە بۆ دوو سەردەمى جىاوازی
 فەرمانەوايەتیی ئەشكانىي و ساسانىي دەگەرپیتەو، كە لە ھەریەك لەم
 سەردەمانەدا زاریكى قۇناغى ناوەرەستى زمانى كوردىي بە زمانى فەرمىي
 دەولەت ھەلبرێردراو و دەقى ئەدەبىي و دینىي و سیاسىي و كارگێرىي
 پیتۆماركراو. ئەم دوو زارە بریتین لە: زارى باكوورى (پەهلەویي
 ئەشكانىي) و زارى باشوورى (پەهلەویي ساسانىي).

لە قۇناغى ناوەرەستى زمانى كوردىيدا چ بە شیۆەى باكوورى چ بە
 شیۆەى باشوورى، دەقى ئەدەبىي زۆر گرنگ لە بەردەستدان، ئەمەیش
 بەردەوامبوونی پەوتى ئەدەبىي لەم قۇناغەدا پیشاندەدات. زمانى دەقەكانى
 ئەم قۇناغە شیۆە گەشەكردووەكەى ئافىستایىيە و بە بەراوردکردنى وشە و
 دەستەواژەكانى ئەم دەقەنە لەگەل وشە و دەستەواژەكانى دەقى ئافىستاییدا
 ئەم راستىيە بەدیاردەكەویت. توێژەران و زمانناسانى ئەوروپىي و ئەمرىكىي
 ئەم دەقەنەیان بە دەقى پەهلەویي ناوێردوو و ئێرانىيەكانیش ھەر بە ھەمان
 شیۆە بە دەقى پەهلەویي ناویاندەبەن. بۆ نموونە بە پێى كتیبي (مێژووى
 ئەدەبى ئێران) نووسینی (زەبىحوللای سەفا) ئەم دەقەنە بە زمانى پەهلەویي
 ناسراون (صفا، ۱۳۹۱، جلد اول، ۵۵) و ھۆكارى ئەم ناوانە بۆ جوگرافىای
 ئەم زمانە دەگەرپیتەو. لە پاش ھاتنى ئىسلام ئەدىب و نووسەر و
 پێشەوايانى دین، كە لە ناوچەكانى (پەهلەيان فەهلە) ئەركى نووسین و
 پەرورەدەیان لە ئەستۆ بوو، ھەر بەم شیۆە زمانە بەرھەمەكانیان نووسیو.
 ناوچەى پەهلەيان فەهلە بە پێى جوگرافىای سەردەمى ئىسلامىي بەو ناوچانە
 گوتراو، كە زمانى نووسین و گفتوگۆ ھەمان كوردىي باكوورى و
 باشوورىيان پەهلەویي ئەشكانىي و پەهلەویي ساسانىي بوو؛ زانایانى
 بوارى زمانناسىي ئێرانى پێیانوايە "وشەى پەهلەویييان فەهلەویي لە
 بەرانبەر وشەى فارسىي و دەرىي بەكاردەبریت و بە واتای ئەو زار و
 شیۆەزارانەن، كە لە ناوھند و رۆژئاواى ئێران قسەیانپێدەكریت" (ناتل
 خانلرى، ۱۳۶۵، جلد اول، ۲۰۵). بىگومان ئەم زار و شیۆەزارانەى لەم ناوچانە

پێی ده‌دوین، هه‌مان زار و شیوه‌زاره‌کانی زمانی کوردیی وه‌کو شیوه‌زاره‌کانی زاری خواروو و ناوه‌پاست و گۆرانن.

له‌ دوا‌ی هاتنی ئه‌سکه‌نده‌ر و دواتر له‌ سه‌رده‌می ئه‌شکانیی و ساسانییدا ئه‌م ناوچه‌یه‌ی دواتر په‌هله‌ی پێگوتراوه به‌ هه‌ریمی مادی ئاتروپات ناسراوبوو و میژوونووسان به‌ مادی بچووک ده‌یناسینن، که ئه‌م‌رۆ به‌شیکی ئه‌م هه‌ریمه به‌ ئازهربایجان و به‌شیکی دیکه‌ی به‌ کوردستان ناسراوه. "له‌ سه‌رده‌می ئه‌خمینییدا ماد ده‌یه‌مین ویلایه‌تی ئه‌م ئیمپراتۆریه‌ته بووه و جگه له‌ هه‌ریمی ده‌سه‌لاتداریه‌تی پێشوی ئیمپراتۆریه‌تی ماد، ناوچه‌کانی ئازهربایجان و هه‌ریمه‌کانی پاریکانی و ئورتوکوریبیانیش ده‌گرێته‌وه" (علی‌یف، ۱۳۹۱، ۷۷). (محمد جواد مشکور) له‌ کتییی (نظری به‌ تاریخ آذربایجان) دا ده‌نووسیت: "خه‌لکی ئازهربایجان له‌ رۆژگاری ئیسلامدا زمانیکی تایبه‌ت به‌ خۆیان هه‌بووه، که نووسه‌رانی رۆژگاری ئیسلام به‌ زمانی (فه‌له‌وی) ناویانیه‌ناوه. فه‌له‌ویی به‌ عه‌ره‌بیکراوی په‌هله‌ویی و به‌ واتای (پارتیی) و ئه‌شکانیی و ئه‌م ناوه بو هه‌ریمی په‌هله‌ ده‌گرێته‌وه و له‌ رۆژگاری ئه‌شکانیی و ساسانییه‌کاندا له‌م ناوچانه خه‌لکی به‌ شیوه‌ زمانی په‌له‌ویی باکووری ده‌دان، له‌به‌رئه‌وه‌ی ماده‌کان له‌م ناوچه‌یه‌ ده‌سه‌لاتدار بوون، ده‌شیت ئه‌م زمانه په‌هله‌ویی به‌ زمانی مادیه‌ کۆنه‌که‌وه سه‌رچاوه‌یگریتیت" (مشکور، ۱۳۷۵، ۱۸۳). له‌ کتییی (الفهرست) دا به‌م چه‌شنه ئاماژه به‌ زمانی په‌هله‌ویی و ناوچه‌ی په‌هله‌ کراوه: "په‌هله‌وی په‌یوه‌سته به‌ ناوچه‌ی په‌هله، که له‌ پینج شار پیکهاتوو: ئه‌سفهان، رهی، هه‌مه‌دان، ماهنه‌واند و ئازهربایجان" (ابن ندیم، ۱۳۸۱، ۲۲). هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌د ته‌فه‌زولیش سه‌باره‌ت به‌ یه‌کبوونی نیشتمانی ماد و په‌هله‌ ده‌نووسیت: "به‌کاربردنی وشه‌ی فه‌هله‌ یان په‌هله‌ بۆ ناوانانی نیشتمانی ماد بۆ کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می ئه‌شکانیه‌کان ده‌گرێته‌وه" (تفضلی، ۱۳۸۵، ۱۱۹). جگه له‌وه (مارکواریت) یش ئاماژه‌ی به‌م راستییه‌ داوه و زمانی په‌هله‌ویی که له‌ ناوی نیشتمانی ماده‌کانه‌وه وه‌رگیراوه به‌ زمانی ئه‌شکانیی ناوده‌بات و ده‌لیت: "له‌ بنچینه‌دا زمانی په‌هله‌ویی، زمانی ئه‌شکانیه‌کان بووه" (Marquart, 1901, 123).

به كورتیی به هۆی ئه وهی فهلههویات پاشماوهی زارهکانی زمانی ماده، له گهڵ زمانی ئهشکانیی یهکدهگرنهوه، هاوبهشییهکان یهکجار زۆرن بۆ نمونه: دوو شیوهی (ئهن، من: من)، (ژامن، جامن: یامن، هی من)، (ههژ، ئهژ و ههچ: ههژ، له)، (ئهسر: ئهسرین و فرمیسک)، (بان: بهرز و سهر)، (گیان، گان و یان: گیان)، (کیژ، کوام: کیشک و کام)، (پێژ: پێشتن)، (پۆژ، پووژ، روو: پۆژ)، (قاز، قاتن: بیژ، ویژ و گووتن)، (خوفا: خودا)، (حقان: خوان، خواستن)، (زیقهنده، زیوهندهگ: زیندهوهر) (تفضلی، ۱۳۸۵، ۱۲۲)، بهم پێیه ئاشکرایه لهم قوناغه دا نزیکایهتییهکی زۆر له نیوان زار و شیوهزارهکانی ئیستای زمانی کوردیی و ههردوو زاری پهلههوییدا بهدیدهکرین و زۆربهی ههره زۆری وشه و زاراوه و تهانهت پۆلانی وشه و ههروهها پیکهاتهی رسته لهم قوناغه دا سنووری مهوای گهشه و گۆرانی زمانی کوردیی و شیوهزاره دیریینهکانی بۆ زار و شیوهزارهکانی نوێی زمانی کوردیی نیشاندات و به قوناغی گواستنهوهی زمانی کوردیی له پۆژگاری کۆن بۆ سهردهمی نوێ دادهنریت.

له قوناغی ناوهراستی زمانی کوردیی به ههردوو زاری باکووری (پهلهویی ئهشکانیی) و زاری خوارو (پهلهویی ساسانی) کومهلیک دهقی گرنگی دینی، ئهدهبی، بازرگانی، سیاسی و... هتد، به میرات ماونهتهوه. زۆری و جۆراوجۆری ئهم دهقانه پیشاندهری قوناغی شکومهنیدی زمان و ئهدهبی کوردیین. لێره دا چهند دهقیکی ئهم قوناغه وهرگیراون و نمونهی ههریهک لهم دهقانه به خهتی پهلهویی به مهبهستی بهرچاوپووینی توێژهراوان و خوێنهراوان و میژوونووسانی ئهدهبی کوردیی دانراون. به بهراوردکردنی دهقی نووسراوی ئهم دوو زاره دهردهکهوێت زۆر لیکدی نزیک و جیاوازییهکی ئهوتۆ له ئاستهکانی وشهسازی، رستهسازی و واتاسازی له نیوانیاندا بهدیناکریت و پێدهچیت جیاوازییهکه پتر له ئاستی دهنگسازی دا بێت. جیاوازی نیوان ئهم دوو زاره قوناغی ناوهراستی زمان و ئهدهبی کوردیی، وهکو جیاوازی نیوان کرمانجی ناوهراستی و کرمانجی خوارووه. ئهمهیش نیشاندهری ئهوهیه، که زاری باکووری (پهلهویی ئهشکانیی) له شیوهزاری ئاقیستایی کۆن و زاری باشووری (پهلهویی

ساسانی) له شیوه‌زاری ئاقبستایی نوښووه سه‌رچاوه‌ده‌گریت. جگه له‌مه له سه‌رده‌می به‌رای ده‌سه‌لاتی ساسانییدا پاشاکانی ئه‌م ئیمپراتوریه‌ته وه‌کو ئه‌رده‌شیری پاپکان و شاپووری یه‌که‌م له نووسینی فه‌رمیی و کارگیریی ده‌وله‌تدا هه‌مان شیوه‌زاری باکووریان به‌کاره‌یتاوه. بۆ نمونه له ده‌قی خواره‌ودا شاپووری یه‌که‌م به‌م چه‌شنه ده‌ویت:

١. فتح‌بر و ن" موزیون آله‌ا شه‌یفوهر مل‌کین مل‌کنا آریان و ان‌آریان من‌وشهر من "اوتن بری موزیون آله‌ا اרת‌ه‌شتر مل‌کین مل‌کنا آریان من‌وشهر من "اوتن بری آله‌ا فام‌ف مل‌کنا	ده‌قی په‌له‌ویی به زاری باکووری
پیتکه‌ری ئینی مه‌زده‌یه‌سن به‌گی شه‌ه‌پوهری میرین میرا ئه‌ریان و ئه‌ن‌ئه‌ریان ئه‌وی چیت‌ری هه‌چ یه‌زتان به‌ری مه‌زده‌یه‌سن به‌گی ئه‌رت‌ه‌شیری میرین میرا ئه‌ریان ئه‌وی چیت‌ری هه‌چ یه‌زتان نه‌پیی به‌گ پاپه‌کی میرا	شی‌وازی خویندنه‌وه
په‌یکه‌ری ئی مه‌زداپه‌رستی به‌گی شاپووری پاشای پاشایانی ئاری و نا‌اریی ئه‌وه‌ی چه‌هر(خوین)ی له یه‌زدانه به‌ری(کو‌ری) ئه‌رده‌شیری پاشای پاشایانی ئاری ئه‌وه‌ی چه‌هر(خوین)ی له یه‌زدانه نه‌وه‌ی به‌گ پاپه‌کی پاشایه	واتا

ئهم ئه‌لفوبییه‌ی له ده‌قی ئه‌شکانییدا به‌کاربراهه، جو‌ریک له ئه‌لفوبیی هه‌موارکرای ئارامیه و یه‌کتیک له‌م چه‌وت شی‌وه نووسینه‌یه، که له نووسینی ئه‌ده‌بیاتی په‌له‌وییدا به‌کاربراهه و به پیتی ده‌قه په‌له‌ویییه‌کان به ده‌بیره‌ی میریی واته ئه‌لفوبیی پاشایی ناسراوه. هه‌ر ئه‌م شی‌وه ئه‌لفوبییه له ده‌قی مانه‌وی که به په‌له‌ویی باکووری تو‌مارکراون به‌کاره‌اتوه. بۆ نمونه: له‌م ده‌قه‌ی خواره‌ودا، که به شی‌وه‌ی شی‌عر و له لایه‌ن مانی پی‌غه‌مبه‌ری سه‌رده‌می ساسانییه‌کانه‌وه نووسراوه، هه‌مان شی‌واز و نووسین به‌دیده‌کریت. کتییی شاپووه‌ره‌گانی مانی، که له لایه‌ن خودی مانییه‌وه بۆ

پاشای ساسانی شاپووری یه کهم نووسراوه، به زمانی په هله یان فهیلی نووسراوه. (نیوییرگ) دهلیت: مانی ئەم کتیبە ی به مه بهستی پونکردنه وه ی بنه ما فهلسه فیه و ئاینیه کانی دینه که ی داپشتووه و هر به ناوی پاشای ساسانی ناو نیشانی شاپوهره گانی بو داناو و پیشکشی ئەم پاشایه ی کردووه. ئامانجی شاپووری یه کهم و مانی ئەوه بووه، که ئەم دینه گه شه پیبدریت و شوینی دینی زهردهشتی بگریته وه (نیوییرگ، ۱۳۵۹: ۴۱۳). ئەم کتیبه یه کیک له به لگه ههره گرنگه کانی میژووی زمانناسیه، که دهیسه لمینیت زمانی دایکی پاشاکانی ساسانی، زمانی کوردی په هله ویی بووه و هر ئەم شیوه زاره ی که له ناو ئەم بنه ماله دهسه لاتداره قسه پییکراوه، به زمانی فهرمی دهولت هه لژی پردراوه. مانی که دینه که ی راده گه ی نیت، داوا له شاپووری یه که می پاشای ساسانی دهکات دینه که ی په سنبکریت، شاپووریش داوا دهکات بنه ماکانی دینه که ی بو پونبکاته وه، بویه مانی کتیبیک دهنوسیت و پیشکشی ئەم پاشایه ی دهکات. دهقی شاپوورده گان پره له هونه ره رازاوه کانی رهوانیژی، بویه وهکو دهقی ئەدهی، گرنگ هه ژمارده کريت.

دهقی درهختی ئاسووریک

له خوارهوه بهشیکی دهقی (درهختی ئاسووریک)، که دهقیکی کوردیی ناوهراست و شیوهی باکوورییه و به شیوهی شیعر دارپژراوه دهگوازیتتهوه. ئەم دهقه به زاری پهلهویی ئەشکانیی تۆمارکراوه، بهلام له سهردهمی ساسانییهکاندا به ئەلفوبیی پهلهویی باشووری نووسراوه. ناوهپۆکی ئەم دهقه شیعرییه بریتییه له گفتوگۆی نیوان (بزن و دارخورما)، که ههریهکهیان هیمای نهتهوه و کولتوووریکی جیاوازن. بزن هیمایه بۆ دانیشتوانی ناوچه چیاپییهکان و دارخورما هیمایه بۆ خه‌لکی دهشتایی و تپیدا گفتوگۆی نیوان ئەم دوو کاره‌کته‌ره سه‌باره‌ت به به‌هره‌مەندی و سوودمەندی ههریه‌کهیان گێژدراوه‌ته‌وه و له کۆتاییدا بزن به سەر دارخورمادا سه‌رده‌که‌وێت. ئەم دهقه شیعرییه که به شیوازی گفتوگۆیه، له (۱۲۱) دێره شیعر پیکهاتووه. له خوارهوه چهند دێره شیعریکی ئەم پارچه شیعره دوورودریژره، له کتیی (Corpus of Pahlavi Texts) به مه‌به‌ستی به‌رچاوپروونی و شیوازی ئەو وشانهی که تپیدا به‌کارهاتون، به شیوهی لاتین_نووس پیشکه‌شده‌کری (Jamaspj Asana: 1913, 109-114).

درهختی نه یه هه مته نم	داریک هاوتای من نییه
شا هه ژ من بخوتین	شا له بهری من دهخوا
هه کوو نووک هه یتانم بهر	کاتیک بهری نوئی دهگرم
پهزی په یسیف کرت	بزن وهلامی دایه وه
سهری فیراز شانیت	سهری بهرز کرد
کوو توو گهر من رانی	که تو دئییه سهر من
توو گهر من نه په رتهئی	و هه لده کوتییه سهر من
ئهوی هانی هه ژ من	ئهوهی سه بارهت به
کرته کان ئه شنو قهت	کرده وهکانی من بیستی
ببیت نووگ ئاوی ئه پاک	نهنگی و بی ئابرووی دهبی
هق تهک خیوهت پیتکاریت	که بهو ناراستیانه هه لجم
بوژیانی دیو بریند	ههی پرچ دریژی وهکوو دیو
به شنیت مانیت وه دیو	به ژنت وهکوو دیو دریژ
هه گهرت په یسیف کهرم	ئه گهر وهلامت بدهمه وه
نه نگیم بووبیت گران	نهنگییه کی گهره یه بو من
چه ژ یو هه ژ من کریون	که شیر له من ده دوشن
هه رفان یه ژشنی یه زدان	له کاتی جه ژنی یه زدان
مه شکیم که رهند ئاپدان	مه شکهی من ده که نه ئاودان
پهت دهشت و ویاپان	له دهشت و بیابان
پهت گهرم نیم روچییه	له گهرمای نیوه رو
سهرت ئاف هه ژ من ئه هیهت	ئاوی سارد لای منه وه دیت
هه بنان هه ژ من کریون	هه بنانه م لی درووست دهکری
واژیروکانان وه سنان	که په سندی بازرگانانه
پهز فیروزی ئوزاری	بزن سه رکهوت
هووماک هه ندور ستابی	خورما له ژیرا وهستا
سروو تیم کوو نیساریت	ئهوهی سرووده کهم بلیته وه
ئهقی نییشتی هه ژ هوو قیش	ئهوهی بو خوئی نووسییه وه
دراج ژیهوت په ههر سرووت	دریژ بی ته منه نی به ههر سروودیک
سهر دوژم مورت قینیت	سهری دوژمن به مردوویی بیینی

ئەقلى ئانىتى ئوو ئەقلى نىپىشت ئەوژى پە ھەماوین	ئەوھى بىنیتەوھ (بىلگە تەوھ) و ئەوھى بىنوو سىتەوھ ئەویش ھەر بەم چەشنە

ئاستى گەشە و گۆرانی شیوہ و واتای ئەم وشانەى، کە لەم دەقەدا ھاتوون، رادە و ئاستى گەشەى میژوویى زمانى کوردیى لەم قۇناغەدا پىشانەدات. بۇ نمونە: (درەخت: دار)، (بن: بن)، (سەر: سەر)، (بریند: بلند و بەرز)، (کەمیش: قەمیش)، (قەسەند: پەسندکردن)، (ھووشک: وشک)، (پەز: پەز و بز)، (بەشن: بەژن و بال)، (دیو: دیو)، (پەسیف: بەرسیف و وەرەم)، (مەشک: مەشکە)، (پۆچ: پۆژ)، (ئاف: ئاو). ھەر وھە ئەو فرمانانە (پرویتەیتى: پرواوە)، (ھەیتانیت: ھەیتەت)، (ھین: ھین، ھینان)، (بخۆتن: دەخوات)، (کریت: کرد لە چاوگی کردن)، (شانیت: رەوانەکردن)، (بیبیت: بییت)، (خیهفت: ئاخواتن)، (بووپی: بووپی)، (وینیت: بىنیت). ھەر وھە جیناوى (من، تە) جگە لەوانە کۆمەلک ئامرازى جیا جیا بەکارھاتوون وەکو (و، پە: لە)، (ھەندۆر: لە ناو)، (کو: کە)، (ھەژ، ژ: لە) و (پەت: لە، بە). سەر جەمى ئەم وشە و فرمان و ئامراز و پاناوانە تاکو ئىستایش لە ناو زۆربەى زار و شیوہزارەکانى زمانى کوردیدا بەکار دەبردرین.

ئاستى ھونەرى ئەم دەقە درێژەپێدەرى شیوازی دەقى ئەدەبى قۇناغى کۆنى زمانى کوردی، کیشى شیعەرە کە برگەییە و ھەر نیوہدیژیک لە (۷) برگە پیکھاتووہ و لە ھەندیک نیوہدیژدا ئەم ژمارەییە بە یەک یان دوو برگە زیاد یان کەمدەبیتەوہ، کە ئەمەیش بۆ ھەلەى لەبەرگەروانى ئەم دەقە لە پۆژگارى کۆن دەگەریتەوہ، بەلام بە گوێرەى پیکھاتەى دەقە کە بىگومان لە بنچینەدا سەر جەم نیوہدیژەکان ھاوکیش بوون. لە پرووى سەر وابەندىیەوہ پابەندى بنەمايەكى دیاریکراو نییە، بەلام بە شیوہیەكى گشتى سەر وای تیدا بەکارھاتووہ. ھۆکارى ئەم ناریکییەیش رەنگە بۆ ھەلە و کەموکوورپی لەبەرگەروانى دەق لە پۆژگارى کۆندا بگەریتەوہ، بەلام لە بنچینەدا دەشت سەرنجى ئەوہ بدریت، کە لەو پۆژگارەى کە ئەم دەقانەى تیدا بەرھەمھاتوون، بنەماکانى ھونەرى شیعەرى لە پرووى رەوانیژی و قالبی

نوسین و کیش و سهرواوه، تاییه تمه ندیی خوی هه بوو بیئت و له گهل
پیودانگی نه مپوڊا جیابوو بیئت.

دهقی قه ره هرامی هه رژیوهن

ئه م دهقه له کتییی (دهقه په هله و ییه کان) ی جاماسپ ئاسانادا به
ناونیشانی قه ره هرامی هه رژیوهن تومارکراوه .- (Jamaspj Asana, 1913, 160)
(161 قه هرام ناوی که سیتییه کی دینی زه رده شتییه، که له جیهانینی و
باوه ری مه زدا په رستاندا وه کو پاله وانیک، نه مری پیته خشراوه تاکو له رژی
کوتایی دهر بکه ویته وه و به یاوه ری چهند که سیکی دیکه جیهان له ناپاکی و
ناپاکان پاک بکاته وه. له م دهقه دا ئاواتی دهر که وتنی وه هرامی هه رژیوهن کراوه،
چونکه نیشتمان و خاک و شکومه ندیی و پاشایه تی بهر هیرشی دپندانه ی
عهرب که وتوو و شاعیر هیوای وایه، که به دهر که وتنی وه هرامی
هه رژیوهن (هه رده م زیندوو)، دهسه لاتی پر له سته می عهرب کوتایی بی بیئت و
سه رله نوی دینه که یان بیوژیته وه. به م هوییه وه دهر ده که ویت که ئه م دهقه
دوای هانتی ئیسلام و له ماوه ی دوو سه ده ی یه که می کۆچییدا نووسرا بیئت.

١١٥ ٥ ٤٣٣

١٥٤ ١٥٣ ١٥٢ ١٥١ ١٥٠ ١٤٩ ١٤٨ ١٤٧ ١٤٦ ١٤٥ ١٤٤ ١٤٣ ١٤٢ ١٤١ ١٤٠ ١٣٩ ١٣٨ ١٣٧ ١٣٦ ١٣٥ ١٣٤ ١٣٣ ١٣٢ ١٣١ ١٣٠ ١٢٩ ١٢٨ ١٢٧ ١٢٦ ١٢٥ ١٢٤ ١٢٣ ١٢٢ ١٢١ ١٢٠ ١١٩ ١١٨ ١١٧ ١١٦ ١١٥ ١١٤ ١١٣ ١١٢ ١١١ ١١٠ ١٠٩ ١٠٨ ١٠٧ ١٠٦ ١٠٥ ١٠٤ ١٠٣ ١٠٢ ١٠١ ١٠٠ ٩٩ ٩٨ ٩٧ ٩٦ ٩٥ ٩٤ ٩٣ ٩٢ ٩١ ٩٠ ٨٩ ٨٨ ٨٧ ٨٦ ٨٥ ٨٤ ٨٣ ٨٢ ٨١ ٨٠ ٧٩ ٧٨ ٧٧ ٧٦ ٧٥ ٧٤ ٧٣ ٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١ ٠

شىۋەزى خويندەنەۋە	شىۋەزى نوئى
كەي بوۋى كە پەيكى ئايۋ ھەچ ھىندوۋگان	كەي ببى كە پەيكى ببى ھىندوستانەۋە
كە ئاما ئەۋى شاقە ھەم ھەژ دوۋتەگ كەيان	كە ھات ئەۋ ۋەھرام شاي لە ۋەچەي كيانىانەۋە
كە پىل ھەيتى ھەزار ئەبەر سەھران سەر ھەيتى پىلوان	كە ھەزاران فىلى ھەيە ۋ بۇ ھەموويان فىلەۋان
كە ئاراستەگ درەفش دارىت پەت ئىۋىنى ھووسرۋگان	كە ئالا ۋ درووشمى پازاۋەي ھەيە بە ۋىنەي پاشاكان
پىش لەشكەر ئەپووت پەد سپەھسواران	لە پىشەۋەي لەشكر دەرۋا لەتەك سوپاسالاران
مەرتى بوۋىر ئەبىيت كرتن زىرەك تەرگومان	پىاۋى بوۋىر دەبى ئامادە بكرى كە زىرەك ۋ تەرزان بى
كە شانى مەرىمىت پەت ھىندوۋگان	كە بىرا ۋ بە ھىندىيان بلى
كە ئەمە چىنە دىت ھەچ دەست تاژىگان	كە ئىمە چىمان بەسەر ھات لە دەست عارەبان
ئەپەر ئوۋك گروا دىن نىزار كرت ئوۋ بى ئۆزىيت ئەمە شاھانشاھ ئوۋد كە ئابىر ئۇشيان	تىكرا دىنيان لى لەناۋ بىردىن ۋ كوشتيان پاشا ۋ ئەۋانەشى كە سەرفىراز بوۋن
چىۋۇن دىۋان دىن دايروۋن چىۋۇن سەگ خوەرەنت نان	دىنيان ۋەكوۋ دىنى دىۋانە ۋ ۋەكوۋ سەگ دەخۇن نان
بى ئەستاندەين پادىخشايى ھەژ ھووسرۋگان	ھەستاندىان پاشايەتى لە پاشاكان
نە پەد ھوۋنەر نە پەد مەرتەگى بى پەد ئەپسوۋن ئوۋ رىپارەش بى ئەستەند	نە بە ھوۋنەر ۋ پىاۋەتى بەلكوۋ بە ئەفسوۋن ۋ پوۋى رەش لىيان سەنرا.
نەئىرنىت پەت ستمبى ھەچ مەرتمان	ناھىلن بە ستم لە خەلكى
ژەن ئوۋ خواستەگىھا ئى شىرن باخ ئو باخستان	ژن ۋ خواستە شىرىنەكان ۋ باخ ۋ باخستان

گەزىتەگ ئەبەر ئانىتەت بى بەخت ئاۋەند ئەبەر سەران	جەزىيەيان دانا بۆ بەخشىنى سەر و مال
ئەبەگ ئەسرىگ بوۋىست ھىند ئوو دىەى گرىك	بە چاۋى پىر فرمىسك مانەۋە و دىدەى بە گریان
بى نىگار كە چەند وات سارتە ۋەژىت ئەۋى درۆجۈەند ئىى گىهان	بنۋارە كە چەند باسى ساردى ۋەشان ئەۋ درۆزنە لەم جىهانەدا
نىئى پروىت ھەچ ئەى پىسىگ ھەندۋر گىهان	نەپۋاۋە لە ئەۋ خراپتر لەم جىهانە
ھەچ ئەمە بى ئايۋۇ ئەۋى شاۋەھرامى ھەرژىۋەند ھەچ دوۋتەگى كەيان	بۆ ئىمە بى ئەۋ شاۋەھرامى ھەرژىۋەند(نەمر) لە نەژاد و ۋەچەى كەيان
بى ھەستەنىت كىنى تاژىگان	تۆلە لە تاژى(عارەب)ان بكاتەۋە
چىۋۇن پۇستەھم ئەيتىنىت دراگ كىنى سىاۋەخشان	ھەرۋەك چۆن پۇستەم بى ۋەستان تۆلەى سىاۋەشى كىردەۋە
مەزگىتى پەرۋت ھىلىن بى نىشىنىن ئاتوخشان	مەزگەۋتان چۆل و پەرپووت بكەين و ئاگر ھەلگىرسىنىن
ئوزدىس زاريا بكەنىم ئوو پاك كەنىم ھەژ گىهان	بتخانەكان ھەلكەنىن و جىهانى لى پاك كەينەۋە
تاك ۋەنىى بوۋىست درۆژو ۋىشۋودەگان ھەژ ئەۋى گىهان	تاكوۋ ونبىن و لەناۋېچن نەۋەى درۆ لەم جىهانەدا

ئەم پارچە شىعرە پەيرەۋى كىشى پەنجەبى دەكات، بەلام بە ھەر ھۆيەك
بىنى، تا رادەيەك نىۋەدىرەكان تىكەلكراون و لە ھەندىك دىردا برگەكان زۆر
لە چاۋ نىۋەدىرەكەى بەرانبەرى زىاترن. لە پروۋى سەروابەندىيەۋە تا
رادەيەكى بەرچاۋ سەروايەكى پىك و پەۋانى ھەيە، كە لە سەرچەم
نىۋەدىرەكان سەرواى (ان) دوبارەدەبىتەۋە. لە پروۋى بەكاربردنى وشە،
دەستەۋاژە، ئامراز و فرمانەۋە لەم دەقەدا كۆمەلىك بابەتى سەرنجراكىش
ھەن، كە پىشاندەرى ئاستى گەشە و گۆرانی زمانى كوردىي لە قۇناغى

ناوه‌پراست بۆ قۇناغى نوپىيە. بۆ نموونە كۆمەلە وشەيەكى وەكو: (دووتەگ: دوا، نەژاد، نەو،) (دین: دین)، (گېھان: گیتی، جیهان)، (مەزگیت: مزگەوت)، (پەرووت: پەرپووت)، (درۆژ: درۆج: درۆ)، یان ھەندىك راناوى وەكو (ئەمە: ئیمە)، (ئووشیان: ئەوان)، یان ھەندىك ئاولناوى وەكو (بویر: ئازا، بویر)، (سارتە: سارد)، (درۆژەن: درۆژن) و ھەندىك ئامپازى وەكو (ھەچ، ھەژ: لە)، (چىوون: چۆن)، (ئىي یان ئەوى: ئەو)، (چەند: چەند)، (چى: چى)، (كەى: كەى) و كۆمەلە فرمانىكى وەكو (بوئ: ببى)، (ئايۆ: بى)، (ئاما: ھات)، (ھەيتى: ھەيەتى)، (ئەرووت: ئەروا، دەرپوا)، (مەرەمیت: مەرمۆ، قاپچۆ، گوتى)، (وہنى بویت: ون ببى)، (بى ھەيتانیتن: بەیننەو،) (نائىرنت: ناھیلن) و (بى نىگار: بىروانە).

ئاستەكانى گەشە و گۆرانی زمانىيى لە قۇناغى كۆن بۆ قۇناغى ناوہ‌پراست نیشاندەدەن ھەندىك لە تايبەتمەندىيەكانى رستەسازىي و وشەسازىي، بە ھۆى تىپەرىنى كات گۆرانیان بەسەرداھاتووە، بەلام لەگەل ئەوھىشدا بە رادەيەكى زۆر وردەكارىيە زمانەوانىيەكانى قۇناغى كۆنيان تىدا بەدەدەكرىت. لە پرووى رستەسازىيەو ھەمان بنەرەتە گشتىيەكەى قۇناغى كۆن واتا بکەر، بەركار، كردار پىكھاتەى رستەسازىيەكە پىكدەھىت. پۇنانى وشە لە قۇناغى ناوہ‌پراست ھەمان تايبەتمەندىي قۇناغى كۆنى ھەيە و بە زۆرىي بە ھۆى لكاندن پىشگر و پاشگر بە سەر وشە و رەگى فرمان واتا و دۆخى نوئ بەدەيدىن. لە پرووى واتاييەو وشەكان ھەندىك جار بەبى ھىچ گۆران و ھەندىك جار بە كەمە گۆرانیك لە قۇناغى ناوہ‌پراستدا بە ھەمان واتاو بەكاربراون.

بنەما ھونەرىيەكانى دەقى ئەدەبىيى لە زمانى كوردىي پىش ئىسلامدا وەكو كىش و سەروا، رەوانىيژىي و واتاناسىي لە دەقى دىنىي – ئەدەبىيى لە قۇناغى كۆنەو بۆ قۇناغى ناوہ‌پراست گواستراوہتەو. بە دلنایيەو دەشیت بگوترىت ئەم بنەمایانە لە قۇناغى كۆن سادە و ساكارن و لە قۇناغى ناوہ‌پراستدا تا رادەيەك گەشەيانكردووە و رىكتەر و دامەزراوترن.

قوناغی نوئی زمان و ئەدەبی کوردیی

ئەم قوناغە لە دواى پووختى دەولەتى ساسانىی و بلابوونەوهی ئاینی ئیسلامەوه دەستپێدەکات و تاكو ئەمڕۆ بەردەوامە. لەم قوناغەدا بە ھۆی نەبوونی کيانى سیاسى سەربەخۆ و یەكگرتووی کوردیی و لە ژێر کاریگەریی پەوشی سیاسى و بەرپۆەبردنی ناوچە جیا جیاکانی کوردستان و دەرکەوتنی میرنشینهکان، زمانى کوردیی بە سەرچەندین شیوەزار و زارى جیا جیادا دابەشەبێت. ھەریەک لەم شیوانە وەکو قوناغى کۆن بە ھۆی پشەتیوانی میرنشینه کوردییەکانەوه گەشەدەکەن. ئەم گەشەکردنە گۆرانیکی یەكجار زۆرى لە ناو زمانى کوردیی و زار و شیوەزارەکانیدا لیکەوتەوه. لیکەوتەى ئەم گەشە و گۆرانیە بوو بە ھۆی ئەوهی کە ترازان و دابراى لێک لە نێوان شیوەزارەکانى کوردیییدا بێتەئاراوه (حسن، ٢٠١٩، ٤٥٠)، بە چەشنیک کە زۆریک لە ئاخێوەرانى ئەم شیوەزارانە ھەندیک جار بە ئاستەم دەتوانن لە یەكدی تێبگەن و ئەمەیش بوو بە ھۆکاریکی گەشەبوونەوهی نەیارانى کورد وەکو ھەل و دەرھەت بێقۆزنەوه بوونەوهی ھەولبەدن ئەم شیوەزارانەى زمانى کوردیی لەم زمانە بکەنەوه و بە زمانى سەربەخۆ دایانبن.

زمانى کوردیی لە پێرەوى گەشە و گۆرانی میژوویدا بە ھێلیکی دیاریکراوا لە پەرەسەندنەدا بوو و ئەوهی ئەمڕۆ بە زمانى کوردیی ناسراوه و لە چەندین زار و دەیان شیوەزارى جیاوازی پیکھاتوو، بەرى ئەم گەشە و گۆرانیە میژوووییە بوو، کە لە لاپەرەکانى پێشووی ئەم کتیبەدا تاونوێکران. قوناغى نوئی زمان و ئەدەبی کوردیی ھاوکاتە لەگەڵ گۆرانی کولتووری و سیاسى و ئابووری سەردەمى سەرھەڵدانى ئیسلامەتیی لە ناوچەى پۆژەھەلاتى ناوھەراستدا. لەم گۆرانیە بنچینەییەدا زمانى کوردیی بە ئاراستەییەکی دیاریکراوا پێکدروو و بەر کاریگەری کولتووری ئەم سەردەمە کەوتوو. لەم سەردەمەدا و بە دیاریکراوی لە دواى سەدەى سێیەم و سەھەتای سەدەى چوارەمى کۆچى و ھاوکات لەگەڵ دەرکەوتنی ھەلومەرجى کۆمەلایەتیی - سیاسى نویدا، بە پێى جوگرافیای بەرفراوانى

ئاخىۋەرانى كوردزمان لە ناوچە جيا جياكانى كورستاندا بە ھۆى دامەزراندنى ميرنشينه كوردبيەكانەو، يەككە لە زار يان شىۋەزارە باوەكانى زمانى كوردى دەرفەتى خۇنیشاندىنى بۆ پەخساو. لە دواى سەدەى سىيەمى كۆچىيەو ھەمان ئەم زارەى كە بە زارى پەھلەوى ساسانى ناسراو، لە ناوچە پەھلەنشينهكانى كوردستاندا ئەدەبى پىتۆماركراو و ئەم ئەدەبىيەتە ئەمرو لە مېژووى ئەدەبى كوردىدا بە (فەھلەوىات) ناسراو. ئەم سەردەمە بە گرنگترىن دەورەى زمان و ئەدەبى كوردى لە قۇناغى نوى دادەنرىت، چونكە نیشانەدرى پەيوەندى دانەبراوى نيوان زمانى كوردى لەم سەردەمە و رۆژگارە مېژوويە دوورەكانە.

كوردى فەلىلى يەككە لە گرنگترىن شىۋەزارەكانى زمانى كوردى لە قۇناغى نوى ئەم زمانەى. ريشەى وشەى فەلىلى بۆ وشەى پەھلە دەگەرپتەو. پەھلە ناوى ناوچەىكى جوگرافىيە، كە دانىشتوانەكەى بە زمانى پەھلى، فەھلى، فەلىلى دواون. (ابن النديم) ناوچەى پەھلە بە ئەسفەهان، رەى، ھەمدان، ماھ نەھاوئەند و ئازەربايجان دەستىنشانەكات (ابن النديم، ۱۳۸۱، ۲۲). ھەروەھا (طیب طاهرى) دەلىت: وشەى فەلىلى شىۋە گوراوەكەى فەھلەى و ھەر ھەمان وشەى پەھلەى، كە دواتر بە ھۆى گەشە و گورانى زمانى بە شىۋەى فەھلى، فەھلى و فەلىلى دەرکەوتوو و ناوچەى فەھلە ھەمان لەكستانە (طاهرى، ۱۳۹۷، ۵). بەم پىيە ناوچەى پەھلە ھەمان ناوچەى لەكنشىنى كوردستانە و شىۋەزارى ئەم ناوچەى لە كۇندا پەھلەوى و لە سەردەمى نویدا فەھلەوى پىگوتراو. باشتەر وایە تەنیا ناوچەى لەكنشىن بە ژینگەى شىۋەزارى فەلىلى دەستىنشانەكریت، چونكە بە پىي دەقە ئەدەبىيەكانى زمانى كوردى، كۆمەلە شىۋەزارىكى زمانى كوردى وەكو ھەورامى، لوپى، لەكىي يان فەلىلى بە فەھلەوى دانراون، كە گشتیان لە پرووى ريشەى زمانىيەو شىۋە نوى و گەشەكردووەكەى كوردى ئەشكانى و ساسانىن. دەقى فەھلەوىاتى كوردى وەكو كۆنترىن دەقى ئەدەبىيەى لە قۇناغى نوى ئەم زمانەدا ئەم بابەتە يەكلايىدەكاتەو. بەرھەمە ئەدەبىيەكانى زمانى كوردى زار و شىۋەزارەكانى خوارو وەكو فەھلەوىاتى

باباتاھیری ھەمەدانىيى، مەلای پەرىشان، قەترانى تاوړيژيى و کەلامى يارسانان، شانامەى کوردیى و... ھتد، ئەم بۆچوونە پشتراستدەکەنەوہ.

فەھلەویات یان دەقى ئەدەبىيى قۇناغى نوێى زمانى کوردیى خالى پیکەوہگریدانى زمانى کوردیى و زمانى پەھلەویین. لەم قۇناغدا سەرھتا تەنیا شیوہى نووسین واتە ئەلفوبى گۆرانی بەسەرداھات، بەلام بە دريژايى چەندین سەدەى دواتر زمانى کوردیى بە ھۆى بارودۆخى سیاسىي، کۆمەلایەتیی و جوگرافىيایى بە شیوہیەکی بەربلاو گەشەیکرد و لە ئەنجامدا لە ھەناوى زمانى پەھلەویي، کە زمانى فەرمى دەسلالت و زمانى ستانداردى دەولەت بوو، کۆمەلە شیوہزارىکى نوێ لەدایکبوون. (محمدتقى بہار) ئەم بابەتەى بەم جوړە خستووہتەروو: دواى ھاتنى ئىسلام خەت و زمانى پەھلەویي لەگەل ئەوہیشدا کە توشى گرفت بوو، بەلام تاكو سەدەى پینجەم و شەشەمى کۆچى ھەر بەردەوام بەرھەمى دینی و ئەدەبىي پیتۆماردەکرا و دواتریش کە زمان و ئەلفوبى عەرەبى جیگرتەوہ، لە پۆژئاوى ئێران کە خەلکەکەى بە زمانى پەھلەویي یان بە شیوہزارى نزیک لە پەھلەویي قسەیانندەکرد، ئەفسانە و کتیب و بەرھەمى ئەدەبیان پیتۆماردەکرد (بہار، ۱۳۴۹، جلد ۱، ۱۴۵). بەرھەمە تۆمارکراوہکانى سەرجمە ئەم شیوہزارانە بە فەھلەویات ناسران و بە تیپەرپوونى کات زمانى کوردیى پەھلەویي لە زمانى فەرمى دەولەتەوہ بۆ چەندین شیوہزارى جیا جیای ناوچەي گۆرا. لە بنچینەدا ئەم شیوہزارانە بە گشتی لە زارى خواری و زارى گۆراندا پۆلینکراون، بەلام تاكو ئیستایشى لەگەلدا بیت، شیوہزارى فەلیي بە ھۆى نزیکى لە زمانى پەھلەویي بە سەرەکیترین شیوہزار دادەنریت، ھەر لەبەرئەوہیشە کە گشت ئەو بەرھەمانەى بە شیوہزارەکانى زارى خواری و زارى گۆران وەکو فەلیي، لورپی، کەلھورپی، ھەورامی، باجەلانی و... ھتد نووسراون بە فەھلەویات ناوہبردین. لە بەشەکانى دیکەدا بە پى بەلگەنامە میژووی و دەقى نووسراوى ئەدەبىي و دینی، بە وردی ھەلوہستە لە سەر ئەدەبیاتی فەھلەویي و تاییەتمەندییە ئەدەبىي و زمانناسییەکەى دەکریت.

سەرچاوه‌کان

- ابن النديم، محمد بن اسحاق (١٣٨١)، الفهرست، ترجمه محمدرضا تجدد، انتشارات اساطير، چاپ اول، تهران
- بهار، محمدتقی (١٣٤٩) سبک شناسی، جلد اول، انتشارات امير کبير، چاپ سوم، تهران
- تابانی، حبيب‌الله (١٣٨٩) هاوئه‌ته‌وهی کورد و ماد، وه‌رگیزانی جه‌لیلی گادانی، چاپی دووهم، ده‌زگای موکریان، هه‌ولێر.
- تفضلی، احمد (١٣٨٥) فهلویات، ترجمه فریبا شکوهی، نامه‌ی فرهنگستان، دوره ٨، شماره ١ (پیاپی ٢٩)، صفحات ١١٩-١٣٠
- حسن، فرهاد عزیز (٢٠١٩) پینگه‌ی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی له‌ رۆژگاری پیش ئیسلامدا، گوڤاری توێژەر، به‌رگی ٢، ژماره ٤
- حسن، فرهاد عزیز (٢٠٢٢) ئه‌فسانه‌ی ئه‌ژدیهاکوژی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، گوڤارا زانستین مرقّایه‌تی یا زانکویا زاخۆ، په‌ربه‌ندا ١٠، ژماره ٣.
- هه‌سه‌ن، فرهاد عزیز (٢٠٢٣) ده‌روازه‌یه‌ک بۆ میژووی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی له‌ رۆژگاری پیش ئیسلامدا، چاپی یه‌که‌م، ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر.
- خوشناو، فرهاد عزیز (٢٠١٣) ئه‌فراندن و مردن له‌ ئه‌فسانه‌ی کوردیدا به‌پێی ئاقیستا و ده‌قه‌ په‌هله‌وییه‌کان، چاپی یه‌که‌م، ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر.
- دیاکونوف، ا.م (٢٥٣٧) تاریخ ماد، ترجمه کریم کشاورز، چاپ دوم، انتشارات پیام، تهران.
- صفا، ذبیح‌الله (٢٥٣٥) سیری در تاریخ زبانها و ادب ایرانی، چاپ اول، نشر زندگی، تهران.
- صفا، ذبیح‌الله (١٣٩١)، تاریخ ادبیات ایران، جلد اول، انتشارات فردوس، چاپ یازدهم، تهران
- علی‌یف، اقرار (١٣٨٨) پادشاهی ماد، ترجمه کامبیز میربهاء، چاپ اول، انتشارات ققنوس، تهران.
- علی‌یف، اقرار (١٣٩١)، تاریخ آتروپاتن، ترجمه مه‌ناز صدری، انتشارات ققنوس، چاپ اول، تهران
- طاهری، طاهری (١٣٩٧) شناسنامه‌ی هویتی لک، هفته‌نامه‌ی غرب شماره ٥٨٥ و

- مشکور، محمدجواد(۱۳۷۵)نظری به تاریخ آذربایجان، چاپ ؟، انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، تهران.
- ناتل خانلری، پرویز(۱۳۶۵). تاریخ زبان فارسی، جلد اول، نشر نو، چاپ دوم، تهران
- نیبرگ، هنریک ساموئل (۱۳۵۹) دینهای ایران باستان، ترجمه‌ی سیف‌الدین نجم آبادی، مرکز ایرانی مطالعه‌ی فرهنگها، چاپ نخست، تهران
- هرودت(۱۳۶۲) تاریخ هرودت، جلد اول، چاپ دوم، انتشارات دانشگاه تهران.
- JACOBSEN, THORKILD(1987) THE HARPS THAT ONCE Sumerian Poetry in Translation, Yale University Press New Haven and London
- Jamasp-Asana. J (1913) Corpus of Pahlavi Texts, Bombay
- Literary artifact dated to the Old Babylonian (ca. 1900-1600 BC)
periodcdli.mpiwg-berlin.mpg.de/artifacts/469514
- Marquart. J. (1901). Eransahr, Weidmannsche Buchhandlung, Berlin
- Suel, Aygul (1985) Hitit kaynaklarında, TAPINAK GÖREVLİLERİ İle İlgili BİR DİREKTİF METNİ, A.Ü. DİL VE Aİ'İH CoĞı.AFYA FAKÜLTESİ BASİMEVİ, ANKARA.

پ. ی. د. فەرهاد عەزیز خوشناو

فەرهاد عەزیز حەسەن

سالی ١٩٨٣ لە تاراوگە و ئاوارەیی لە
شاری نەغەدەیی پۆژەهلای کوردستان
لەدایکبوو.

قوناغەکانی خویندنی سەرەتایی و
ناوەندی و دواناوەندیی لە ولاتی ئێران
خویندوو.

سالی ٢٠٠١ گەراوەتەو بەشووری
کوردستان و هەر لەم سالەدا لە بەشی

زمانی کوردیی، کۆلیژی ئادابی زانکۆی سەلاحەدین وەرگیراوە.

سالی ٢٠٠٩ لە خویندنی بالا/ ماستەر وەرگیراوە و لە ٢٠١٠ بروانامەی
ماستەری بەدەستھێناوە، ماستەرنامەکەی بە ناوێشیانی (ئەفراندن و مردن لە
ئەفسانەیی کوردیییدا بە پێی ئافیسە و دەقە پەهلەوییەکان) بە پلەیی نایاب
وەرگیراوە.

لە سالی ٢٠١٩ دکتۆرای لە زمانە کۆنەکان لە ولاتی ئێران بەدەستھێناوە.

لە سالی ٢٠٢٢ پلەیی زانستیی پروفیسۆری یاریدەدەری بەدەستھێناوە.

لە ئێستادا سەرقالی ئامادەکردنی تیزی دکتۆرای دووهمیەتی، بە
ناوێشیانی (ئەفسانەیی سۆمەریی لە کورەو بە ئور).

لە بواری توێژینەوێ ئەکادیمییدا چەندین توێژینەوێ جیاوازی لە بواری
ئەفسانەناسیی و زمانە کۆنەکان لە گۆفەرە زانستییەکاندا بلۆکێدووەتەو.

چەندین توێژینەوێ زانستیی بلۆکێدووەی هەیە لە بواریەکانی بەراوردی
ئەدەبی و ئەدەبی کۆن و گێڕانەوێناسییدا.

چەندین کتیی چاپکراوی هەیە، لە بواری وەرگێڕان و نووسین و پاقەیی
دیوانی شاعیرانی کلاسیکدا.

به‌شی دووهم

شعری فه‌له‌ویات

قۆناغیک له میژووی ئەدهبیاتی کوردیی

پزگار جه‌باری*

پیشەکی

میژوونووسانی ئەدەبی کوردیی، سەرەتای سەرھەلانی شیعری کوردیی بۆ دوو سەردەم دەگەرێننەو. یەکەم: دەقە عێرفانییەکانی ئاینی یارسان، کە لە بالوولی ماھیی (سەدە ٨ز) ھوێ دەستپێدەکات. دووھم: شیعەرە دووبەیتیەکانی باباتاہیری ھەمەدانیی (١٠ و ١١ز). بە نزیککی تیکرپای میژوونووسانی ئەدەبی کوردیی کۆکن لە سەر ئەوێ باباتاہیری ھەمەدانیی شاعیریکی کورد بوو و شیعەرەکانی بە زمانی کوردیین، بەلام لە دیاریکردنی زاری شیعەرەکان بۆچوونی جیاواز ھەبوو، بەلام بە گشتیی لە سەر ئەوێ کۆکبوون کە بە زاری لورپییە. لە راستیدا شیعەرەکانی باباتاہیری ھەمەدانیی لە جۆری شیعری ھەلەویاتە و شیعری ھەلەویاتیش ئەزمونیکی شیعری ھەریمی ھەلەوی کوردستانی دیریین بوو، کە بە زار و بنزارەکانی ئەو ھەریمە نووسراوئەو و ھەندیک جاریش پەلیھاوئیشتوو بۆ ھەریمەکانی دیکە و ھەکو ئازەربایجانی و شیراز. دواھەناسەکانی ئەم جۆرە شیعەرە تا سەرەتاکانی سەدە ١٢ی بیستەمیش بردەکات، لەبەرئەوێ باباتاہیر بە کورد و بە سەرقالەیی شیعری کوردیی دەزانین، کەواتە دەبێت ھەموو شیعری ھەلەویات و ئەو شاعیرانەیی شیعری ھەلەویاتیان نووسیو بە بەشیک لە میژووی ئەدەبی کوردیی بزانی. سەرچاوێ کۆنەکان ژمارەیک شاعیر کە دەقی ھەلەوییان نووسیوئەو، وێرپای ژمارەیک دەقی خاوەننەزانراویان پاراستوو. لەم توێژینەوێدا وێرپای ئەوێ ھەلەوێداو پەیوەندیی میژوویی ئەو ئەدەبە بە زمان و ناسنامەیی کوردەو، ژمارەیک لە شاعیرانی ھەرسێ ھەریمی ھەریمەکە بناسیتین.

ھەلەویی

پەیفی ھەلەویی، یان بە بێژە عەرەبییەکە ھەلەویی، کە ناویکە بۆ جۆریکی شیعەر ھەریمەکی دیریینی ھەوێ و دەگەرێتەو بۆ سەردەمانی ماد. لەو سەردەمانەو تاکو سەردەمانی دواي بۆبوونەوێ ئاینی ئیسلام بەم بێژانەدا تیپەربوو: "پەرتو، پەرتو، پەرھو، پارتە، پەھلو، پەھلونی،

الحلو لا بس بهلوی قصده يدل علی
الحلو ناکس عل حواجب بهلویه و زلفه حاجب

ههروهه ها سه بارهت به واتای ئاین و پهوتیکی دانایی، فههلهوییهکان: به زانایانی چه رخی ساسانی دهگوتریت، که خوسره وانیشیان پیگوتوون و سوهره و هردیی باسی بیروباوه ری کردوون (اوشیدری، ۱۳۸۶، ۳۸۰). حاجی سه بزه واریی له و باره وه ده لیت:

الفهلویون الوجود عندهم حقيقة لا تشکک لهم
مراتباً غنا و فقراً تختلف کالنور حیثما تقوي و ضعف

(علیخانی، ۱۴۰۲، ۲۵).

ئیستایش له ناوی تیره یه کی هۆزی زه عفرانلو به ناوی په هله وانلو و ههروهه ها له ناوی شاروچکه یه که به ناوی په هله له پاریزگای ئیلامی پۆژه ه لاتی کوردستان ماوه ته وه.

شیعری فههلهویات

فههلهویات، که کۆی په یقی فههلهوییه: به پیی زانیاری نووسهران و تویتهرانی کۆن و میژوونووسانی چه رخی ئیسلامی، هه موو ئه و دووبه یتییانه ی به زاره خوچیییهکانی (کوردستان) و ئیران نووسراونه ته وه، که زۆرینه یان هاوشانه له گه ل ئاوازیکی تاییهت و دهرینه پال شارهکانی ههریمی په هله (مکری، ۱۹۹۴، ۱۴-۱۵). پهنگه زاری ئه م هۆنراوانه په هلهویی یان له وه دهسته زارانه بوون که په یوهندی و نزیکایه تی له گه ل زمانی په هلهویی پیش ئیسلامدا هه بووه (مکری، ۱۹۹۴، ۱۵). هه ندیک فههلهویی که شه قلی دیرینتریان ماوه ته وه، ئه و بوچوونه ی موکری ده سه لمینن. ئه و فههلهویانه ی له کتییی (تاریخ قم) دا هاتوون، په گورپشه یان ده گه ریته وه بو ده قیکی په هلهویی (سودآور، ۱۳۹۶، ۱۸۰). جوړهکانی فههلهویی له دواي بلاو بوونه وه ی ئاینی ئیسلام، له پرووی زمان و کیشه وه یه ک نین. فههلهویاتی ئه م چه رحه له پرووی زمانه وه دوو دهسته ی کۆن و تازهن.

کونه‌کان ئەو جوړهن، که به زمانیک هونراونه‌ته‌وه ئیستا مردووه و هیچ ده‌سته‌یه‌کی ئاخپوهری نییه، به‌لام فه‌له‌ویاتی تازه، به زمانیک زیندوو هونراونه‌ته‌وه. واته ئەم‌رو لای کهم ده‌سته‌یه‌کی کهمی ئاخپوهر به‌کاریده‌هین و لیتیده‌گن (طیب زاده، ۱۳۹۲، ۶۷). شیعره‌کان به نزیک‌کراوه‌یی له ۱۰ تا سه‌ده‌ی ۱۶ به‌ره‌مه‌اتوون، به‌لام کهم و زور تا سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیستم له ژیر کاریگه‌ری زار و بنزاره تازه‌کاندا شیعره‌ی له‌م جوړه نووسراون. به پپی زانیارییه‌کان واده‌رکه‌ویت شاعیرانیک زور له‌م جوړه شیعره‌یان نووسییت، به‌لام ته‌نها ناوی باباته‌هیر له لوتکه‌دایه، ئەمه‌یش له‌به‌رئه‌ویه که زورترین شیعره‌ی فه‌له‌ویه‌ی ده‌دریته‌پال باباته‌هیری هه‌مه‌دانیه، ئەگه‌رچی به دلنیا‌یه‌وه به‌شیکیان هیی خو‌ی نیین و دراونه‌پالی. وپرای بابا، شاعیرانیک هه‌بوون که شیعره‌ی فه‌له‌وییه‌یان نووسیوه و به‌ره‌مه‌کانیان نه‌ماونه‌ته‌وه. وهک کاکای قه‌زوینی و ده‌یانی دیکه.

یه‌که‌مین کهس قه‌یسی رازی له کتیبی (المعجم فی معاییر اشعار العجم) دا له سه‌ده‌ی (۱۲ز) ئەم جوړه شیعره‌ی به ناوی (فه‌له‌ویات) ناساندووه. به پپی زانیارییه‌کانی قه‌یسی رازی، له هه‌ریمی په‌هله‌خه‌لک‌یک زور شیعره‌ی فه‌له‌وییه‌یان نووسیوه: کافه‌ اهل عراق را از عالم و عامی و شریف و وضع به انشا و انشاد ابیات فهلوی مشعوف یافتم و به اصغا و استماع ملحونات آن مولع دیدم، بل کی هیچ لحن لطیف و تالیف شریف از طرف اقوال عربی و اغزال دری و ترانه‌های معجز و داستانها مهیج اعطاف ایشان را چنان در نمی جنبانید و دل و طبع ایشان چنان در اهتزاز نمی آورد کی:

لحن اورامن و بیت (پهلوی) زخمه‌ء رود و سماع خسروی

(رازی، ۱۳۱۴، ۱۶۶).

له رابردویشدا کهسانیک هه‌بوون بایه‌خیان به‌م جوړه شیعره داه و کویانکردوونه‌ته‌وه. نموونه‌ی ئەو خه‌مخو‌رانه، نه‌جمه‌دین دایه (۱۱۷۷- ۱۲۵۶ز) (خاتمی و سلمان ساکت، ۱۳۹۷، ۵۲) له کتیبی راحة الصدور (۱۲۰۲ز) دا هاتووه: نه‌جمه‌دین دووبه‌یتی ده‌خوینده‌وه و شتومه‌کی جوانی

هه‌بوو، که له پیناو کۆکردنه‌وه‌ی دووبه‌یتییدا خه‌رجیکرد. ژن و مالی پیکه‌وه‌نه‌نا و میراتگرانی و براکانی په‌نجا مه‌ن کاغه‌زی دووبه‌یتییان بۆ مایه‌وه (شمسیا، ۱۳۷۴، ۲۸۴). نه‌بوونی ده‌ستنوو‌سی کۆکاری دایه‌ئه‌و راستیه‌ ده‌سه‌لمینیت، که سامانیکی زۆری ئەم ئەده‌بیاته‌ فه‌وت‌اوه‌. سامانی شیعری فه‌له‌ویات ئەوه‌ی تاکو ئیستا دۆزراونه‌ته‌وه‌ و له‌ به‌رده‌ستدان، هیشتا خاوه‌نداریه‌تی به‌شیکیان ساغنه‌کراوه‌ته‌وه‌ و نازانریت هیی کین.

زمانی شیعری فه‌له‌ویات و پیه‌وه‌ندی به‌ زمانی کوردیه‌وه

زمانی کوردی میژوویه‌کی دیریینی هه‌یه‌ و په‌گورپیشه‌ی له‌ قوولایی نیشتمان‌که‌یدایه‌. پروفیسۆر فیلا‌دیمیر مینۆرسکی پۆژه‌ه‌لاتناسی پووسی، له‌ سه‌ر ئەو باوه‌ر‌ه‌یه‌ که‌ زمانی کوردی به‌ شیوه‌یه‌کی لی‌پراوانه‌ له‌ په‌گورپیشه‌ی زمانی مادیه‌وه‌یه‌. دواتر له‌ لایه‌ن ئیلیا گرشفیچ زمانناسی پووسی به‌لگه‌ی زمانناسی خسته‌پوو بۆ سه‌لماندنی پیشه‌ی مادییوونی زمانی کوردی. (هورامی، ۲۰۱۳، ۴۰۲). به‌لگه‌ی یه‌کبوونی ماد و کورد زۆرن، یه‌کیک له‌و به‌لگه‌ گرنگانه‌، دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستنوو‌سیکی کلێسای بوو له‌ ئەرمه‌نستان. ئەم ده‌ستنوو‌سه‌ که‌ دێره‌ و نزایه‌کی مه‌سیحانه‌یه‌، له‌ سالێ ۱۴۴۱ز به‌ هه‌وت زمان نووسراوه‌ته‌، که‌ یه‌کیکیان زمانی کوردی زاری کورمانجیه‌. ئەوه‌ی له‌م ده‌ستنوو‌سه‌دا کورد ده‌به‌ستیه‌وه‌ به‌ ماده‌وه‌، ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ر ئەم ده‌ستنوو‌سه‌ نه‌نووسراوه‌ به‌ زمانی کوردی، به‌لکو نووسراوه‌ به‌ زمانی ماری. (مار) له‌ فه‌ره‌نگی ئەرمه‌نییدا واته‌ (ماد) (موکریان، ۲۰۰۸، ۷۸).

ئیحسان نووری پاشا له‌ کتێبه‌که‌یدا به‌ ناوی (میژووی پیشه‌ی نژادی کورد) ده‌لێت: زمانی په‌له‌ویی گه‌لیک له‌وه‌ ده‌چیت بتوانین بلێین بناغه‌ی زمانی کوردی ئەم‌پۆکه‌یه‌، چونکه‌ زاراوه‌کانی گه‌لیک له‌ زاراوه‌کانی کوردی ده‌چن (پاشا، ۲۰۰۳، ۸۸). ئەم بۆچوونه‌ی ئیحسان نووری له‌ لایه‌ن په‌رویزی ئەزکایی شاره‌زای میژوو و جوگرافیای هه‌مه‌دان به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ پشتر‌استه‌که‌ته‌وه‌ و له‌ په‌دی نووسه‌رانی کۆن، که‌ په‌چه‌له‌کی کوردیان

گه راندوو ته وه بۆ عه ره ب، ده لیت: "میژوونووسانی کۆن، وهک مه سعوودی، که باسی ره چه له کی کوردیان وهک تیره یه کی عه ره ب کردوو، دژ به پروانی خویان دیته وه، که ده لیت: به هۆی هاوسیتیه تیانه وه له گه ل فارسه کاند، زمانیان گۆپاوه و بووه به زمانیکی ناعه ره بی. لاوازی ئه م پروانینه له وه دایه که له زمانی کوردی کۆندا (واته فه هله ویی) دا هیچ په یقنکی عه ره بی نادۆزیته وه، که به لگه یه ک بیت بۆ پاشماوه ی زمانیکی پیشووتر، که ده رخه ری شوناسی نه ته وه یی پیشینی ئه وان بیت" (ازکائی، ۱۳۶۷، ۱۱۹). که واته زمانی کوردی له سه رده می ساسانییه کاند به زمانی په هله ویی ساسانی ناسراو بووه. ئه م زمانه، شیوه گه شه کردوو که ی زمانی ماده کانه، بۆیه به پنی توژینه وه زمانیه کان، زمانی کوردی به سه ر سی قوناغی مادی-ئافیتای، په هله ویی و کوردی نویدا دابه شه دکریت (حسن، ۲۰۲۰، ۶۱).

هه ری می په هله که ناوه ندی سه ره له دانی شیعی فه هله ویاته، به شیکی سه ره کی نیشتمانی ماد بووه، که بریتی بووه له مادی گه وره. هه ژموونی ئه م شیعه زۆر شوینی ده وره به ری گرتوو ته وه، به تایبه تی له ئازهر بايجان به شیوه یه کی زۆر په یه وه یلیکراوه. ئه م هه ژموونه تا هه ری می فارس که شیراز ناوه ندیه تی گه شتوو. فه هله ویات ناویکه بۆ ئه و شیعه دووبه یتیانه ی، که له ناوچه کانی په هله دا هۆنراونه ته وه ... نیشتمانی ماد ده گریته وه. به زاره کانی پۆژئاوا و ناوه ند و باکووری ئیران هۆنراونه ته وه، (طاهری، ۲۰۲۳، ۲۷۰). به شیک له زار و بنزازه کانی زمانی مادی نه ماون و به شیکیان له ئه مپۆدا له شیوه ی زمانیکی سه ره به خۆدا ماونه ته وه. ئه گه زاره کانی باکووری ئیران زۆر له میژتر له زمانی دایک (مادی) دابرابن، ئه وا به شیکی له زاره کانی هه ری می په هله تا دره نگانیک و پیش شه پۆلی هه ژموونی زمانی ده ری هیشتا په یوه ندیان به زمانی دیری کوردیه وه مابوو. له سه رووی هه موویانه وه زاری پاژی، که زاری ئاخاوتنی ده قهریکی به رفراوانی ره ی، قه زوین، ئه به ره، زهنگان و هه مه دان بووه (شمسیا، ۱۳۷۴، ۳۰۵). فه هله ویات هه رچه نه ده له شیوه ی ئیستای خویاندا له ژیر کاریگه ری

زمانی فارسی و کیتی عهرووزیدان، بهلام له پرووی میژووییه وه بهرهمی زارهکانی زمانی مادیین و دواچار نزیکایه تییه کی زوریشی له گهل زمانی پهله ویی ئەشکانیدا هیه (طیب زاده، ۱۳۹۲، ۶۰-۶۱). نووسه ریکی وهکو ئەحمەد تەفەزەلی، که بایه خی به شیعی فهلهویات داوه و لهو باره وه چه ندین وتاری نووسیوه، دهلیت: فهلهویات ههچهنده له شیوهی ئیستایدا زور له ژیر کاریگه ری زمانی فارسییاده، له بهرئه وهی پاشماوهی زارهکانی زمانی مادییه، بویه نزیکایه تییه له گهل زمانی پهله ویی ئەشکانیدا هیه (تفضلی، ۱۳۸۵، ۱۲۲). لهو سۆنگه وه "لۆژیکیه بۆ باوانی شیعی فهلهویات، له ناو سروودهکانی فهله ویی ئەشکانی و پهله ویی ساسانییدا بگه پین" (طیب زاده، ۱۳۹۲، ۱۳). دکتۆر مارف خهزنه دار دهلیت: فارسهکان که تەماشای شیعی فهلهویات دهکن و دهبین له زمانی فارسی تازه ناکن، ناچار په ناده بهر دایکی ئەو زمانه که پهله وییه، ئیتر که پهله ویی بوو واتای ئەوهیه فارسییه. ئەم ناوه پۆکه بۆ پانتیرانیستهکان بوو به بناغه بۆئوهی هه موو شتیکی رهسن بینه وه سه ر فارسی (خهزنه دار، ۲۰۰۱، ۱۹۱). به نیازی نزیکردنه ویان له فارسی گهلیک دهستکاریکراوه، بهلام هیچ گومانی تیدا نییه که به شیوهی ئەو چوارییه فۆلکلۆریانهی، که لهو سه رده مه دا به ناوی فهله ویی ناسراون، هۆنیوه ته وه (زه بیحیی، ۱۴۰۲، ۵۴). راسته پۆژگار و چاره نووس وایان کردوه که شیعهکان له ئەدگاری به رایان له پرووی دهنگه وه (فونیتیکی) دوور بکه ونه وه، بهلام له گهل ئەوه یشدا هه ندیک له ئەدگاری بنچینه ییان پارێزراوه و به شانازییه وه لاپه رهکانی میژووی ئەدهبی کوردی رهنگینده کن (خهزنه دار، ۲۰۰۱، ۱۹۳). بۆ به شوین زمانی ئەم شیعرانه له ناو زمان و زارهکانی دیکه ی زمانی بئه ماله ی ئیرانییدا وهکو زمانی کوردی به هه موو زارهکانیه وه نه گه پین (خهزنه دار، ۲۰۰۱، ۱۹۱). ریشه ی زمانی شیعی فهله ویی له ناو زمانی مادییاده، له چه رخی ئیسلامییدا له زور سه رچاوه به زمانی (رایجی، راجی، رازی، پاژی) دا هاتوه. پاژی: خه لکانی ناوچه یه کی زوری دهقه رهکانی ره ی، هه مه دان، کاشان، ئەراک و چه ند دهقه ریکی دیکه بوون. له سه رچاوهکانی وهک (ریاض

۱۴۶

عه‌ره‌بییدا. له لای تورکه‌کان ئه‌گهر که‌سیک توانای تیگه‌یشتنی زمانی تورکی نه‌بوايه، پینده‌گوترا (تات). له دواي شالاوه‌کانی هۆزر تورکه‌کان بۆ ئێرانی ئیستا و کوردستان، به‌خه‌لکانی کورد و فارسیان وتووێه‌تات. له‌مه‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌گهر شیعرێ فه‌هله‌ویات له‌سه‌دا سه‌د میراتی کورد نه‌بیست و میراتی هه‌موو ئه‌و زمانانه‌یه، که‌ پریشه‌یان له‌ زمانی ماددا یه‌کده‌گریته‌وه، بیگومان کورد خاوه‌نی پشکیکی گه‌وره‌یه له‌و میراته. هه‌ر چۆن سه‌دان ساڵه‌ خۆمان به‌ میراتگری ئه‌ده‌بی باباته‌هیر ده‌زانین، ده‌بیست زۆر به‌ باوه‌ر به‌خۆبوونه‌وه خۆمان به‌ میراتگری هه‌موو ئه‌و سامانه ئه‌ده‌بییه بزانی، که‌ هاوشیوه‌ی باباته‌هیر شیعیان نووسیوه.

به‌ده‌ر له‌و به‌ره‌مه شیعیانه‌ی له‌ میژووی ئه‌ده‌بی کوردیدا له‌ خانه‌ی کلاسیک پۆلینده‌کری، به‌ تایبه‌تی ئه‌ده‌بیاتی گۆران، کۆمه‌لیک به‌ره‌می شیعرێ دیکه‌ هه‌ن، که‌ توێژه‌رانی میژووی شیعرێ کوردی له‌ خانه‌ی ئه‌ده‌بی کۆنیان داده‌ن. ئه‌م شیعرانه‌یش به‌ پله‌ یه‌ک (فه‌هله‌ویات)ن. ئه‌م شیعرانه له‌ رووی زمانه‌وه په‌یوه‌ندییان به‌ زمانی کوردییه‌وه، به‌ تایبه‌تی زاری گۆرانی، لۆری، له‌کی ئینجا کورمانجییش هه‌لقه‌ی به‌ستنه‌وه‌ی ئه‌م ئه‌ده‌بیاته‌ن به‌ فه‌ره‌نگی کوردییه‌وه. شیعره‌کان به‌ نزیکراوه‌یی له‌ ۱۰ زانیی تا سه‌ده‌ی ۱۶ به‌ره‌مه‌هاتوون. فه‌هله‌ویی ناویکی گشتی بووه‌ بۆ ئه‌و سامانه ئه‌ده‌بییه، که‌ جگه‌ له‌ زاری پاژی، به‌ زاری ئازهری له‌ هه‌رمی ئازهربايجان و زاری ئیسفه‌هانی و... هتد هۆنراوه‌ته‌وه. هاوواتا‌کانی فه‌هله‌ویات: شه‌روه، باهار که‌ به‌ واتای پێگایه‌کی خويندنه‌وه‌ی هاوشیوه‌ی فه‌هله‌ویی و پامه‌ندی لیک‌دراوه‌ته‌وه (طاهری، ۲۰۲۳، ۲۷۰). دووبه‌یتی کوردییش وه‌ک فۆرم هه‌ر به‌ فه‌هله‌ویات ناوناوه (ذالفقاری و لیلا احمدی، ۱۳۸۸، ۱۴۶). شیعرێ فه‌هله‌ویی به‌ هه‌واي تایبه‌تی وه‌کو گۆرانی خويندراوه و ئه‌و هه‌وايه جاروبار هه‌ر فه‌هله‌ویی و هه‌ندیک جاریش ئۆرامه، ئۆرامه‌ن و ئۆرامه‌نانیان پێتوووه. هه‌وايه‌کی کۆنی مۆسیقایه‌...، ئۆرامه‌نان شیوه‌ی فارسی هۆرامه‌نانی کوردییه و ده‌گه‌ل وشه‌ی هه‌وراماندا یه‌کن (زه‌بیحی، ۱۴۰۲، ۵۵). وه‌ک ئاماژه‌مانپیدا نووسه‌رانی پان-ئێرانیستی هه‌میشه هه‌ولی

ئەو ھەيان داوھ، كە شیعەری ھەلەویات بە فارسیی ناوھندیی بناسینن، مخابن ئەمە ھەندیک نووسەری کوردیشی گرتوووتەوھ. نووسەریکی وەکو پەرھام دەلیت: زمانی فارسیی سەکەھەکی زیڕینە کە ڕوویەکی دەریی و ڕووەکە ی دیکە ی ھەلەوی، یان ھەلەویاتە، کە داگری زارە خۆجینیەکانی وەک: کوردی، لوری، لاری، بلوچی، پشتو، پەشتی، مازندەرانی، ئازەری و... ھتە، کە لق و پەرەزەکانی زمانی دەریی یان زمانی دایکن (پەرھام، ۱۳۹۵، ۶۲). لە بەرانبەر دا نووسەرانی دیکەش ھەن، کە دان بەو ھەدا دەنن زمانی ئەم ئەدەبە فارسیی نییە، بەلکو زۆر ھەولی شیواندنیشی دراوھ. لەو نووسەرە کوردانە ی کە ھەموو شاعیرانی جوگرافیای ماد (کوردستانی دێرین) بە ڕەچەڵەک بە کورد زانیوھ، دکتۆر عەبدولحەمید حیرەت سەجادییە. نموونە ی شاعیرانی خاوەن_شیعەری ھەلەوی، کە وەکو کورد باسیکردوون، ئەمانەن: ئەسیرەدینی ئومانی، ئوتایچ زنجانی، ئەو حەدی مەرایی، جەمالەدین رستق القطنی، جولاهە ئەبەھەری، عیزەدین ھەمەدانی، عوبەیدی زاکانی، کافی کەرەجی. تەنانەت شاعیرانی دەیلەمیشی گرتوووتەوھ.

کیشی شیعەری ھەلەویات

وادیارە کە کیشی شیعەری ھەلەویات، تا سەرھەتاکانی چەرخە ئیسلامی لە سەر بھەما و بھەرەکانی شیوہی ساسانی بوو، بەلام ھەلەوی_نووسان، پەیتا پەیتا و لە ژێر کاریگەری شیعەری ھەروزی فارسی، کیشی ھەروزی و بە تایبەتی کیشی (ھزج) و (مشاکل)یان بو ئەم جۆرە شیعەرە ھەلبژاردووھ و شیعەری خۆیان پینوووسیوھ. وادیارە ئەم شیعەرانە تا نزیک سەدە ی (۱۴ز) برھوی ھەبوو، بەلام لەو سەدە ی بە داوھ، پەیتا پەیتا وەلادەخریت، تەنھا لە ئەدەبیاتی زارەیی و خۆجینی ھەندیک دەقەری جیاواز درێژە بە ژبانی خۆی دەدات (طیب زادە، ۱۳۹۲، ۶۱). یەکیک لە سەرچاوە کۆنەکان کە باسی کیشی شیعەری ھەلەوی بە تایبەتی جۆری ئەورامەن دەکات، کتیی (معیار الأشعار)ی نەسیرەدینی تووسییە. ئەبوجە عفور محەمەد کورپی محەمەد کورپی حەسەن تووسی (۱۲۰۱ - ۱۲۷۴ز) لە کتیبەکە ی و لەو بەشەیدا

باسی ئه‌ورامهن ده‌کات ده‌لّیت: از بحری که اورامن به زبان فهلوی بر آن بحر می‌گویند و شبیه است به (هزج مسدس سالم)، رکن اول هم ثمانی است مؤلف از چهار سبب خفیف بر این وزن که: مفعولاتن، و گاه سالم به کار دارند و گاه مخبون بر وزن مفاعیلن، و گاه مطوی بر وزن فاعلاتن، و هر سه را با یکدیگر خلط می‌کنند و دو رکن باقی (مفاعیلن فعولان) یا (مفاعیلن فعولن) است (طوسی، ۱۳۷۰، ۲۵۲).

هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی کوّنی دیکه، که باسی کیشی شیعیری فه‌له‌ویی ده‌کات، بریتیه له کتیبی (المعجم فی معائیر اشعار العجم) له نووسینی قه‌یسی رازی (سه‌ده‌ی ۱۳ز). ئه‌م کتیبه‌ چهند جاریک باس له کیشی شیعیری فه‌له‌ویاتی و بابته‌ی په‌یوه‌ندییدار به‌و جوّره شیعه‌روه ده‌کات. سه‌ره‌تا ده‌لّیت: بیشتر فهلویات که اغلب ارباب طبع مصراعی از آن بر مفاعیلن مفاعیلن فعولن کی از بحر هزج است می‌گویند. و مصراعی بر فاعلاتن مفاعیلن فعولن که بحر مشاکل است از محور مستحدث می‌گویند. و گاه گاه فاعلاتن به جای آن می‌نهند و بر مفعولاتن مفاعیلن فعولن فهلوی می‌گویند و آن را بر مفاعیلن مفاعیلن فعولن می‌آمیزند و مستحسن میدارند. (رازی، ۱۳۱۴، ۲۵-۲۶). له باسی کیشی (مسدس محذوف) ده‌لّیت: "این وزن خسرو و شیرین نظامی و ویس و رامین فخری گرگانی است و خوشترین اوزان فهلویات کی ملحونات آنرا اورامنان خوانند." (رازی، ۱۳۱۴، ۹۷). واته: ئه‌مه کیشی خوسره‌و و شیرینی نیزامی و وه‌یس و رامینی فه‌خری کورگانیه و خوشتین کیشه‌کانی فه‌له‌ویاته، که به ئاوازه‌کانیان ده‌گوتریت ئه‌ورامنه‌نان. هه‌روه‌ها جاریکی دیکه له باسی کیشی به‌حری (مشاکل) ده‌لّیت: شیعیری فه‌له‌ویی زیاتر له شیعیری فارسی به‌م به‌حره‌ه‌یه (رازی، ۱۳۱۴، ۱۶۶). رازی په‌خنه له شاعیرانی فه‌له‌ویی-نووس ده‌گریت، که دوو کیش تیکه‌لده‌که‌ن:

و اگر چه بیشتر فهلویات به معانی غریب آراسته است و به نغمات مرق مطرب بیراسته بو واسطه‌ این بحر (هزج) کی میان خلق شهری ندارد و دو جز و آن ببحر هزج می‌ماند اغلب مقطعات آن مختلف ترکیب مختل الاجزا

می افتد و بدین سبب از منهج صواب و جادهء مستقیم منحرف می شود بیشتر شعرا بحر هزج و بحر مشاکل را در هم می آمیزند. (رازی، ۱۳۱۴، ۱۶۶).

جۆره‌کانی شیعرى فه‌له‌ویات

کۆنترین سه‌رچاوه که باس له جۆره‌کانی شیعرى فه‌له‌ویى کردووه، بریتیه له ریساله‌ی مه‌ئالیی له سه‌فینه‌ی ته‌بریزدا که له نێوان نزیک به (۷۰۰) سال پێش له لایه‌ن ئه‌مینه‌دین حاج بوله‌وه نووسراوته‌وه. حاج بوله جۆره‌کانی شیعرى فه‌له‌ویى به پێی ژماره‌ی دێره‌کان بۆ سێ جۆری پۆلینکردووه، که هه‌ر جۆره و ناویکی تایبته به خۆی هه‌یه:

یه‌که‌م: دوودێری پێیده‌لێن: ئه‌ورامه‌نان.

دووه‌م: سێ تا شه‌شدێری پێیده‌لێن: شه‌روینان.

سێیه‌م: زیاتر له شه‌ش دێر پێیده‌لێن: شه‌بستان، که شه‌وان ده‌خوینرێنه‌وه. ئه‌لبه‌ته ئه‌م پۆلینه جگه له پێوه‌ری ژماره‌ی دێر، له سه‌ر ئاوازیشت ر‌اوه‌ستاوه. نووسه‌ر ده‌لێت:

"جميع بلاد عراق عجم را فله‌ می گویند و سخنان ایشان را فله‌وی و قبيله‌ای بودند در همدان کی ایشان را اورامنان گفتندی کی همه‌ دوبیتی گفتندی دوبیتی فله‌وی را حسب آن اورامنان می گویند و از سه‌ بیت تا شش بیت شروینان گویند و هم منسوب به قومی که ایشان این نمط گفته‌اند و از همدان بوده، و هرچه بالای شش هفت است آن شبستان گویند. جهت آنکه در شب آن را خواندنی. اوانان و نادان و ناد و کیل محبوب زنان را گویند به زبان پهلوی و سرو و شروین محبوب مردان را گویند. گویند سرو و کیل برادر و خواهر بوده‌اند در همدان و عظیم صاحب جمال بوده‌اند و این شرویان که این زمان سلطانیه است منسوب است." (حسنی، ۱۴۰۳، ۱۴۴-۱۴۵).

واته:

هه‌موو ولاتی عێراقی عه‌جه‌م فه‌له‌ی پێیده‌لێن و زمانیشیان هه‌ر

فهله‌ویی پیده‌لین. هۆزیک له هه‌مه‌دان هه‌بوون، پێیاندە‌گوترا ئه‌ورمانه‌نان که هه‌موان دووبه‌یتییان ده‌گوت، دووبه‌یتی فهله‌ویی به‌و پێیه ئه‌ورامه‌نانی پیده‌لین و له سێ دێر تا شه‌ش دێر شه‌روینانی پیده‌لین و ده‌دریته‌پال به تیره‌یه‌ک که ئه‌م شیوازه‌یان گوتوو و له هه‌مه‌دان بوون و هه‌رچی له سه‌رووی شه‌ش-حه‌وت دێره‌وه بیته‌، ئه‌وه شه‌بستانی پیده‌لین، له‌به‌رئه‌وه‌ی له شه‌ودا خویندوو یانه‌ته‌وه.

نووسه‌ر جاریکی دیکه جه‌خت له سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه، که ئه‌ورامه‌نان هۆزیک بوون له شاری هه‌مه‌دان و ده‌لیته‌: "گویند اورامنان قبیله‌ای بودند در همدان کی زن و مردانشان همه عاشق بوده‌اند و در عشق مرده." (بله، ۱۳۲۳، ۳۶۵).

واته: ده‌لین ئه‌ورامه‌نان هۆزیک بوون له هه‌مه‌دان، که ژن و پیاویان هه‌موو ئه‌وینداربوون و له ئه‌ویندا ده‌مرن.

ئه‌ورامه‌ن

ئه‌ورامه‌ن وه‌ک باسکرا جوړیکی شیعرێ فهله‌ویییه و له دوو دێر پیکدیت و له هه‌مان کاتدا جوړی ئاوازی خویندنه‌وه‌ی شیعره‌که بووه. کتییی (معیار الأشعار)ی نه‌سیره‌دینی تووسی، یه‌کیکه له سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کان که دوو جار باسی ئه‌ورامه‌ن ده‌کات. له جاری یه‌که‌مدا وه‌ک هونه‌ریکی چرپین تایبته‌ به‌ فارسه‌کان ده‌یناسیتیت و ده‌لیته‌: اورامن نوعی از گویندگی بود که خاص پارسیان است و شعر آن به زبان پهلوی بوده. (طوسی، ۱۳۷۰، ۱۶۰). ئه‌مه گیرانه‌وه‌یه راسته‌ نییه و ئه‌م هونه‌ره هه‌م ئاوازه‌که‌ی و هه‌م هۆنراوه‌که‌ی هه‌لقولاوی فره‌هنگی هۆزی هۆرامه‌نانی هه‌مه‌دان بووه، که ده‌توانین بلین ئیستایش له فۆرمی هۆرده‌ا ماوه‌ته‌وه. تووسی جاری دووهم سه‌باره‌ت به‌ کیشی شیعریی ئه‌ورامه‌ن ده‌لیته‌: از بحری که (اورامن) به زبان فهلوی بر آن بحر می‌گویند شبیه است به هزج مسدس سالم (طوسی، ۱۳۷۰، ۲۵۲). هه‌روه‌ها کتییی (المعجم فی معائیر اشعار العجم)ی محه‌مه‌د کوپی قه‌سی رازی (سه‌ده‌ی ۱۳ز)، له باسی کیشی (مسدس محذوف) و ده‌لیته‌:

"این وزن خسرو و شیرین نظامی و ویس و رامین فخری گرگانی است و خوشترین اوزان فهلویات کی ملحونات آنرا اورامنان خوانند" (رازی، ۱۳۱۴، ۹۷). رازی و زوریک له نووسه رانی کۆن، ئه ورامنه نان وهک (لحن) ئاوازیکی بۆ چرپین باسده کهن، که هۆنراوه که ی بریتی بووه له فهله ویات. بونداری راژی هاوچه رخ و هاوشاری قه یسی رازی بووه، له شیعریکدا که زۆر به ناوبانگه، وهک ئاوازیکی ئاماژه به ئه ورامنه دهکات:

لحن (اورامن) و بیت فهلوی زخمهء رود و سماع خسروی

(رازی، ۱۳۱۴، ۱۶۶).

له نامه کانی عهینولقوزاتی هه مه دانسی (۱۰۹۸ - ۱۱۳۱ز) دا به شیوه کانی: ئه ورامنه، ئه ورامه و ئه وراما هاتوون (صادقی، ۱۳۸۲، ۱۴-۱۵). له ریساله ی مه ئالی حاج بوله سه ده ی ۱۳ز له شیعریکی فهله ویدا هاتوه:

وارو واده ران وی کام خوهش بی
 باده چیا سه وی جام خوهش بی
 ئه رت خازی که به (ئه ورامنه نان) شی
 ئه وی وهره ئه وی و اشامه خوهش بی

(بله، ۱۳۲۳، ۳۶۶).

له کتبی (صفوة الصفا) دا که (۱۳۵۷ز) نووسراوه ته وه، له فهله ویه کی پیره چه نگیدا په یقی (ئه ورامنه) هاتوه:

هه رکه (ئه ورامنه) به نامی ئه و بخوهند
 شه و و رۆ به سته دار ی کامه ر وه به ند
 کار یا هه می په سی جه ه نامه داران
 خودا وه ند به نه دی به نه دی خودا وه ند

(بزان، ۱۳۷۳، ۵۸۹).

له چاپی دیوانی پیر جه مالی ئه رده ستانی (سه ده ی ۱۵ز) دا ژماره یه ک شیعی فهله ویه هاتوه، که ناو نیسانی دووه می شیعه رکان له ناو دوو که وانه دا (ئه ورامه) دانراوه (اردستانی، ۱۳۷۶، ۲۱۶). ئه وه مان بۆ

پوننه بووهوه، که ناویشانی دووهم له دهستنوسه کانیشدا هاتوو، یان ساغکه رهوه خوێ دایناوه.

شهروینان

هر وهک ئاماژه پێدرا، له ریساله ی مه ئالییدا ئه وه هاتوو، که سی دێر تا شەش دێر پێیده لێن شهروینان و ده درێته پال تیره یهک ئهم شیوازه شیعه ریان گوتوو و له هه مه دان بوون. له بۆچوونه تازه کاندای که ئاگاداری ئهم سه رچاوه کۆنه نه بوون، ئهم جۆره فه هله ویه ده درایه پال شاری شروان (شیروان) له ولاتی ئازهر بايجان، له و حاله دا ریشه ی په یقی شهروینانیا ده گه رانده وه بۆ شیروانیان. خودی په یقی شهروین، شهروینان له شیعی فه هله ویدا زۆر جار به کارهاتوو. ته نانهت همدوللای مسته وفیش (۱۲۸۱- ۱۳۴۹ز) باسی له و بابته کردوو و ده لیت: له م شیعرانه دا ناوی (شهروین) زۆر هاتوو. (صادقی، ۱۳۸۵، ۳۴)، به لام ریساله ی مه ئالیی ئه وه ی براندوو ته وه، که سه رچاوه ی شیعه که له شاری هه مه دانه. شهروین به واتای خۆشه و یست و گراوی پیاوان بووه. له رابردو دا په یقی شهروه و شهروین له ناو کورداندا ناوی پیاوانه بووه. بۆ نمونه له سه ر کیلی گۆری جهنگاوه ریکی کورد له شاری ره مله ی فه له ستین و میژووی (۵۸۷ ک.م) ۱۱۹۱ز) ی له سه ره واته ده گه رێته وه بۆ سه رده می ئه یوبیه کان، نووسراوه: هذا قبر شروة بن داود بن ابراهيم الهكاري. وهک دیاره ئهم که سه ناوی شهروه بووه. هه روه ها له دهستنوسی مه لایه کی کورد، که ئیستا به ژماره (۱/۷۷۵۵) له دار المخطوطات العراقیه پارێزراوه، هاتوو: احمد بن علی السورانی سنه ۱۰۲۶ فی بلده بدلیس لدی الاستاذ محمد بن شروین فی المدرسه الاخلاصیه. (القرداغی، ۲۰۱۴، ۲۵۵).

له ناو هۆزه لوره کاندای جۆریکی شیعر به ناوی (شروه) باو بووه و ئیستایش هه ر ماوه، که پێده چیت په یوه ندیی به شیعی شهروینانه وه هه بیته. ئه مه یش بیر بۆ ئه وه ده بات بلێن ره نگه ئه و تیره یه ی له هه مه دان شیعی شهروینانیا گوتوو هه ر تیره ی لور بووین. ئه گه رچی ریشه ی واتای

شەروە بە دەنگی پى و ئاواز و بانگ لىكدراوۋەتەو، بەلام بۆچوونى جىاوازىش ھەيە، كە دەللىت شەروە بە واتاى ئازار و دەرد و سۆزى دابران و دەربرىنى دوورى و دابران و ئەوين و ئارەزووى بەدینەھاتوۋەكانە. شىعەرى شەروەى لورپى وەك گۆرانى شىوۋەنە و تەنھا لە مەراسىمى مردندا دەخوینریتەو، كە پەسنى جوامىرى و دلیرى و ئازايەتتى كەسىكە لە جەنگدا كوژرايىت.

كەلى دا كەلوا يە موژدەگانىيە خان مەنسور كوشتەى نەوجەوانىيە
(سمنانى، ۱۳۸۴، ۳۹۳-۳۹۵).

لە چوارىنەيەكى شاعىرى يەزدى، موئىن يەزدى (۱۵۴۱-۱۶۰۹ز)
ئامازەى بە شىعەرى شەروەى لورپى كردوۋە. شاعىر لە داشۆرىنى
شاعىرىكى دىكەدا، كە شىعەرەكانى پىخراپوۋە، شەروەى لورپى پىياشتربوۋە:

شەر تو كە (شروە) لران بەتر از اوست
گوش خر و خرس و خوك را زيور از اوست
از وی اثرى نماند بر صفحهء دهر
جز آن كە سیاہ رویى دفتر از اوست (يزدى، ۱۳۹۴، ۴۷)،
واتە:

شىعەرى تو كە شەروەى لورپەكان باشتەر لەو
گوپى كەر و ورچ و بەرازى پىپرازاوۋەتەو
شوینەوارىكى لىنامىنیتەو لە سەر پەرەى گەردوون
جگە لەوەى كە پورپەشى دەفتەرى ئەو

ناوەرپوكى شىعەرى فەھلەويات

شىعەرى فەھلەويات بە ھۆى ئەوەى زياتر دووبەيتى پىھۆنراوۋەتەو، بۆيە
زياتر وەك فۆرم و چوارچىۋەيەكى شىعەرى ناسراوۋەو و بە گشتى ھەموو
شىعەرىكى دوودىپى لە سەر كىشى (ھەج مسدس سالم) پىيوتراوۋە فەھلەويى،
بەلام شىعەرى فەھلەويى زياتر بە ھۆى جىاوازى زمانەكەيەو ناونراو. وەكو
زۆربەى فۆرمە شىعەرىيەكان لە پرووى ناوەرپوكەو چەند بابەتتىكى

لهخوگرتوووه. به گهواهیی قهیسی رازی، شیعی دَلخوازی خه لکی گشتیی بووه، بیگو مان وهکو ئاوینهیه ک بووه بۆ وینه دانه وهی هه موو هه ست و سۆزیک زاتی مړویی، به تاییه تی ئه وین و ئه وینداری. ئه مه یش ریساله ی مه ئالی گهواهیی له سه ر داوه، که هۆزی ئه ورامه نان که ئه م جوړه شیعه دیان گوته وه، ژن و پیاویان ئه وینداری بوون و له پیناویدا ده مرن. یه کیک له ناوه پۆکه تاییه ته کانی شیعی فه هله وی بریتی بووه له مژاری عیرفانی و سۆفیگه ریی و ئه وینی یه زدانی. به شیکی زۆری ئه و شیعرانه ی که ماونه ته وه و خاوه نیان دیاره، بابه تی عیرفانی. له هزری عیرفانیدا نزیکایه تی و هاوچه شنی له نیوان به شیکی شیعی فه هله ویات و که لامی یارساندا هه یه. شاعیری گه وهی وهکو بابا تاهیری هه مه دانی له میژووی ئه ده بی کوردیدا به سه رمه شقی شاعیرانی کورد داده نریت، له هه مان کاتدا له که له پووری عیرفانی یارسانیشدا سیمبولیکی گه وهیه و له یارانی شاخوه شینه. بابا تاهیر هه لقه یه کی گه وهی به سته وهی نیوان شیعی فه هله ویات و هزری عیرفانی کوردی و زمان و ئه ده بی کوردیه. یه کیک له ناوه پۆکه کانی دیکه ی شیعی فه هله ویات بریتی به هه ست و سۆزی تاییه ت بۆ سروشت. له و دیمه نه سروشتانه ی ده قه ری په هله که وهک مۆتیفیک له شیعی فه هله ویاتدا په نگیدا وه ته وه، چیا ی ئه لوه ند. ئه م چیا یه ده که ویته پارێزگای هه مه دان، پایته ختی دیری نی کوردانی ماد. له کتبی ئافیشادا به (ئه ئورقه نت) هاتوو. له زمانی په هله وییدا بووه به (ئه روه ند) دواتریش بووه به ئه لوه ند و ئه لوه ن. جگه له شیعی فه هله ویات، له شیعی فارسیشدا زۆر جار ناویها توووه. چه ند نموونه یه ک له شیعی فه هله ویات ده خه ینه پروو:

۱. بابا تاهیری هه مه دانی (سه ده ی ۱۰ و ۱۱ ز):

بشه م به (ئه لوه ند) دامان مو نشانۆم

دامه ن ئه ژ هه ردوو گیتی هاویشانۆم

نشانۆم تووله وو موویه م به زاری

بی که بولبول هه نی وه ول نشانۆم

(خه زنه دار، ۲۰۰۱، ۲۰۱).

۲. له کتیبی (راحة الصدور) (؟-۱۲۴۵ز):
به واد (ئەروەند) کوھ ئەج پا بهنەشی
(ئەروەند) (ئەروەند) بی واد ئایەد و شی (راوندی، ۱۳۸۶، ۳۶۵).
۳. کتیبی (نزهة القلوب) (۱۳۴۹ز):
کۆھى (ئەلۆەند) خوەش بی با دەماوەند
ئەبى رامەند کۆھ چون می نمایەند (صادقی، ۱۳۸۵، ۴۰).
۴. له کتیبی (جامع الالحان) (۱۳۵۳-۱۴۳۵ز):
(ئەلۆەند) واجی که خوەش بوو ئە من ئایە
دوور و گەوھەر به دامان ئە من ئایە
هەر شەو ئادینە بارى بوینید
گەر بههەشت ئاوە بەش مان ئە من ئایە
۵. له دەستنۆوسی ژمارە (۳۴۲۳)ی ئەرشیفی نەتەویدی پاریس:
سیا مەرویجە ئە ئامیجت خەبەر شی
کەژین خوەشتەر به گیتی بووم و بەر شی
بەشی به (ئەلۆەند) دامان خانە بەساجی
تە بارى خوەشەن پەرەکت بال و پەر شی (گل درە، ۱۳۹۲، ۵۴).
۶. مەحووی هەمەدانی (۱۵۲۴-۱۶۰۷ز):
بەشووم تا چەشمەسارانى بوینم
چو سەحرا ئەور و وارانى بوینم
به کاشان تا بهکەى ئشکووم چەرانووم
بەشووم (ئەلۆەند) دامانى بوینم
۷. له گەشتنامەکەى ئەولیا چەلەبى (۱۶۱۱-۱۶۸۲ز):
(ئەلۆەند)ى ما (ئەلۆەند)ى ما
پاداش وه یار، ئەغیارى ما
یەک جام بدە ئین بادە را
فەرزەندى کوھ (ئەلۆەند)ى مە (چلبی، ۱۳۱۴، ۳۵۰).

شېۋازى ساغگردنەۋەى شىعەرى فەھلەۋىيات

ئەۋ سامانە شىعەرىيەى فەھلەۋىيات كە ماۋەتەۋە، بە چەند ھۆكارىك لە ئەمۋماندا ساغگردنەۋەىيان زۆر دژۋاربۈۋە:

يەكەم: ھۆكارىكى سەرەكىي بە ھۆى ناشارەزايى نووسەرەۋەكان لە زمانى پەھلەۋىيدا شىعەرەكانىيان بە ھەللە و شىۋىندراۋىي گۈاستۈۋەتەۋە. جىۋازىي نوسخەكان ھىندە زۆرن، كە بە ئاسانىي نازانرەيت شىۋەى دروست و راستەقىنەيان كامەيە.

دوۋەم: ھۆكارىكى دىكەى سەرەكىيە كە شىۋازى نووسىنى كۆنە و نووسەرەۋەكان، زۆر جار خالىيان بۆ ھەندىك پىت دانەناۋە. بۆ نمۈۋنە پىتەكانى (خ، ج و چ) ھەر بە شىۋەى پىتى (ح) نووسراۋەتەۋە. ھەرۋەھا پىتى (ز) ھاۋشىۋەى پىتەكانى (ز، ژ) نووسراۋەتەۋە.

سەيئەم: ھۆكارىكى دىكە برىتىي بۈۋە لە گۆرپىنى پىت. بۆ نمۈۋنە گۆرپىنى پىتى (ژ) بۆ پىتى (ج).

چۈارەم: گۆرپىنى وشەى پەھلەۋىي بۆ وشەى فارسىي.

پەنجەم: بە شىكى شىعەرى فەھلەۋىيات بە زارىكى فەھلەۋىي نووسراۋەتەۋە، كە لە ئەمۋماندا ئاخىۋەرى نييە، ئەمەيش واىكردۈۋە كە واتاى ھەندىك پەيڧ بە ئاسانىي نەزانرەيت.

شەشەم: نەمانى ئاخىۋەرانى ئەۋ زار و بنزارانەى شىعەرى فەھلەۋىياتى پىنۋوسراۋەتەۋە، بۆيە بە دروستىي نازانرەيت فۆنەتىكى پىتەكان و وشەكان چۆن بۈۋن.

لەبەرئەۋەى شىعەرى فەھلەۋىيات ۋەك لە باسەكانى پىشۋودا خرانەپۈۋ، بەشىكە لە ئەدەبىياتى كۆنى كوردىي و نىزىكايەتىي لەگەلل ھەمۈۋ زار و بنزارەكانى ئىستاي زمانى كوردىيدا ھەيە، بە تايبەتىي: گۆرانىي، لەكىي، كەلھورپىي، لورپىي، كرمانجىي و تەنانەت سۆرانىي، بۆيە لە ساغگردنەۋەنەۋەى شىعەرەكاندا ھەۋلداراۋە بە فۆنەتىكى زارەكانى ئىستاي زمانى كوردىي رېنۋوس بكەين. تەنانەت مافمان بە خۆمان داۋە تا بەشىك لە وشە فارسىيەكان، كە بە دلىيايەۋە بە ھۆى دەستكارىيەۋە گۆردراۋن، بكەينەۋە بە

وشه پهسه نه کان، که ئیستایش له زاره کانی زمانی کوردییدا وه کو خویان
 ماونه ته وه. له شیعره کاند ئه گهر په یفه پهسه کانی فهله ویی هه بن و له
 هه مان کاتدا له شیعریکی دیکه دا هه مان په یف به فارسی هاتییت، بیگومان
 ئه وه دهستکاریکراوه. بو نمونه له شیعره کانی باباته هیردا نوسخه ی قوینه
 که کو نترین نوسخه ی شیعر ی باباته هیر، په یفی (اژ: ئه ژ) به کارهاتوو، که
 واتای (له) ددهات و ئیستایش له زاری له کییدا ماوته وه، له دهستنوسی
 دیکه دا بووته (از: ئه ز). که واته دهتوانین هه موو (از: هکان بکهینه وه به (ئه ژ).
 ئه گهری به هیز هه یه زوړیک له (اج: ئه ج) که هه ر واتای (له) ددهات هه ر له
 (ئه ژ) بووه و به هو ی نه بوونی پیتی (ژ) له ئه لفو بی عه ره بییدا پیتی (ج)
 به کارهینراوه. هه روها په یفی (در: در) له وه فهله وییانه ی دهستکاریینه کراون
 به کارنه هاتوو؛ به لکو به زوړی (ده) به کارهاتوو، که ئیستا له زاره کانی
 لورپی و فیللی و موکریانیشدا ماوته وه. ئه گهرچی ئاماژه مان به
 سه رچاوه ی شیعره کان داوه، به لام مه رج نییه کتومت وه کو سه رچاوه که بییت،
 چونکه به هو ی هه ولی ساغکردنه وه و گه یشتن به ته واوترین فوړمی
 شیعره که، سوود له سه رچاوه و دهستنوس و لیکنده وه ی دیکه وه رگیراوه.
 بابه تیکی دیکه ی ساغکردنه وه ی شیعره کان، دهنگی بزرو که یه. له بهرئه وه ی له
 رینووسی ئه لفو بی عه ره بییدا دهنگی بزرو که نییه، پیتی بزوینی (ئ: مان)
 به کارهیناوه، که له راستییدا دهنگه که له م پیته کورتتره.

سه بارهت به واتای شیعره کان، راځه و لیکنه دانه وه مان بو نه رکردوو،
 له بهرئه وه ی به شیکی شیعره کان به شیوه یه ک شیویندراون، که هیشتا فوړمی
 راسته قینه یان نه دوژراوه ته وه و به شیکیشیان له سه ر گریمانه
 ساغیانکردوونه ته وه. شیعره کانی ئه م کتیه، هه موو شیعر ی فهله ویات نین.
 هه ولدراوه زوړترین شیعر بخریته پوو، به لام هیشتا دهقی دیکه ماون، که
 دهستیانیینه گه یشتوو یان نه توانراوه وه ک پیویست ساغبکریته وه. نمونه ی
 شیعر ی فهله ویی ئه و شاعیرانه ی ساغنه کراونه ته وه، تاک دپړیکی بابا
 جه عفهری ئه بهریه که هاوړیه که ی باباته هیر بووه، له کتیبیکیدا به ناوی
 (آداب الفقراء) دا هاتوو (دماوندی، ۱۳۸۸، ۹۶). دوو شیعر ی هومامی

ته‌بریزی، ده‌یان شی‌عری پوس ناسر و شی‌عره شیرازییه‌کانی ئه‌تعه‌مه، له‌و شی‌عرانه‌ن هه‌شتا ساغنه‌کراونه‌ته‌وه. هه‌شتا ده‌یان شی‌عری ریساله مه‌ئالیی ساغنه‌کراونه‌ته‌وه. ده‌یان تاک_دی‌ری شی‌عری فه‌له‌ویی هه‌ن، که نموونه‌ی شی‌عره دی‌ریینه‌کانن، به هه‌وی شی‌واندنیه‌وه به ئاسانیی ساغنه‌کراونه‌ته‌وه. بۆ نموونه تاک_دی‌ریکی فه‌له‌ویی بابا جه‌عفهری ئه‌به‌هری که هاو‌پیه‌که‌ی باباتاهیر بووه، له کتیبیکیدا به ناوی (آداب الفقراء)، هه‌شتا ساغنه‌کراونه‌ته‌وه (دماوندی، ۱۳۸۸، ۹۶). له‌وانه‌یشی که له‌م کتیبه‌دا هاتوون، پیت و په‌یف و رسته و دی‌ری تیدایه، که به گریمانه خراونه‌ته‌وه‌پوو.

ده‌قی شی‌عره‌کان

ده‌قی شی‌عره‌کان له پینج به‌شدا خراونه‌ته‌پوو. یه‌که‌م: ده‌قه‌شی‌عری خاوه‌ن‌زانراوه‌کانی هه‌ریمی په‌له به هه‌موو شاره‌کانیه‌وه، له کۆنترینه‌وه بۆ تازه‌ترین. دووه‌م: ده‌قه‌شی‌عری خاوه‌ن‌زانراوه‌ی هه‌ریمی ئازهر‌بایجان له کۆنترینه‌وه بۆ تازه‌ترین. سییه‌م: ده‌قه‌شی‌عری هه‌ریمی فارس له کۆنترینه‌وه بۆ تازه‌ترین. چواره‌م: ده‌قه‌شی‌عری خاوه‌ن‌زانراوی هه‌رسی هه‌ریمه‌که له کۆنترینه‌وه بۆ تازه‌ترین. پینجه‌م: چه‌ند ده‌قیکی دیکه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار به زار و بنزاره دی‌ریینه‌کانی زمانی کوردییه‌وه. هاوشان له‌گه‌ل ده‌قه شی‌عرییه‌کاندا، سه‌رچاوه‌ی ده‌قه‌که و پوخته‌ی ناساندنی شاعیره‌که خراوه‌ته‌پوو.

به‌شی یه‌که‌م: شی‌عری فه‌له‌ویاتی هه‌ریمی په‌له

به هه‌وی زمانی خه‌لکه‌که‌یه‌وه، هه‌ریمه‌که‌یش هه‌مان ناوی وه‌رگرتوووه. نووسه‌رانی چه‌رخ‌ئیسلامی، به "بلاد الفهلویین" ناویان‌بردوووه، له بریتی بووه له شاره‌کانی ئیسفه‌هان، ره‌ی، نه‌هاوه‌ند، دینه‌وهر، ماهسه‌بدان، هه‌مه‌دان. هه‌ندیک جار شار و شوینی دیکه‌یشیان وه‌ک هه‌ریمه‌که باسکردوووه، وه‌ک ئازهر‌بایجان. به‌لام له بنه‌ره‌تدا په‌له بریتی بووه له: "کرماشان، لورستان، ئیلام، هه‌مه‌دان، شاره‌زوور و خانه‌قین، که به مادی گه‌وره ده‌ناسرا" (طاهری، ۲۰۲۳، ۶۴). نیشتمانی مادیش له سی هه‌ریم پیکه‌اتبوو: یه‌که‌م مادی

گه‌وره، که له سه‌رده‌می سه‌لجو و قییدا پی‌یده‌گوترا عێراقی عه‌جه‌م. دووهم: مادی ئاترو پاتکان، که ئازهر بایجان و کوردستان (کوردستانی ئیستا)یه و پی‌گوتراوه مادی بچووک. سی‌یه‌م مادی راگیانا، که شاری رهی و ده‌ور و به‌ری بووه (طاهری، ۲۰۲۳، ۱۰۹). مادی گه‌وره به‌ پی‌ی سه‌رده‌مه‌کان ئهم ناوانه‌ی وهرگرتووه، په‌هله‌ویان، هه‌ریمی کویستان (اقلیم الجال)، دواتر به‌ شیوه‌ی ماهه‌ین، ماهات، ماهان و کوردستان پی‌ناسه‌کراوه (طاهری، ۲۰۲۳، ۱۱۰). زانایانی زمان و میژوو ئه‌وه‌یان سه‌لماندووه که ماد و کورد یه‌کن، ماده‌کان به‌شیکی گه‌وره‌ی پیکهاته‌ی کورد بوون و توانییان له‌ سه‌ده‌ی (۶ پ. ز) ده‌وله‌تی گه‌وره و ئیمپراتوریه‌ت دابمه‌زرینن، بۆیه هه‌ریمی په‌هله به‌شیکی میژوویی نیشتمانی کوردان بووه، که تاكو ئه‌مرۆیش به‌شیکی ئه‌و هه‌ریمه وه‌ک کوردستان ماوه‌ته‌وه. ئیبن حه‌وقه‌ل (؟ - ۹۸۸ز) له‌ کتییی (صورة الارض) و له‌ به‌شی و (هذه صورة الجبال) دا ئه‌و شارانه‌ی وه‌ک هاوینه‌هه‌واری کورده‌کان له‌ ناو چوارگۆشه‌یه‌کدا ده‌ستنیشانده‌کات، بریتیین له‌مانه: شاره‌کانی رهی، تاله‌قان، قه‌زوین، ئه‌به‌هر، زه‌نگان، کاشان، سپاهان، شاپورخاست، سه‌یمره، سیروان، ته‌رز، خان لنجان لوپ، حه‌لوان، شاره‌زوور، سوهره‌وه‌رد، ساوه، ئاوه، بوسته، روده، هه‌مه‌دان، رووداوهر، نه‌هاوه‌ند، ئه‌شته‌ر، پامه‌ن، برۆجه‌رد، که‌ره‌ج (ئه‌و شاره‌ی ئیستای نزیک تاران نییه، به‌لکو شاریک بووه له‌ نیوان هه‌مه‌دان و نه‌هاوه‌ند)، به‌رج، خونجان، کرماشان، مه‌تامیر، مه‌رج، دینه‌وه‌ر (حوقل، ۱۹۹۲، ۴۰۵). مه‌مه‌د به‌ه‌جه‌ت قوبه‌یسی له‌ کتییی (الاکراد والنبي) دا ئه‌گه‌رچی سه‌رپاکی کتیبه‌که‌ی دژ به‌ کورده، ده‌لیت تا سه‌ده‌ی ۱۲ز جوگرافیای کوردستان بریتی بووه له‌ نه‌خشه‌که‌ی حه‌وقه‌ل و شاری رهی به‌ پایته‌ختی هاوینه‌هه‌واره‌که و به‌ شوینی سه‌ره‌له‌دانی کوردی ده‌زانیت (قبیسی، ۲۰۱۴، ۲۹). حه‌مدوللای مسته‌وفی (۱۲۸۱ - ۱۳۴۹ز) له‌ کتییی (نزه القلوب) دا به‌شیکی ئهم جوگرافیایه، که شازده ویلایه‌تن به‌ ناوی کوردستانه‌وه باسده‌کات، که ئهم شوینانه‌ن: ئالانی، ئه‌لیسته‌ر، به‌هار، خه‌فتیان، ده‌ربه‌ندی تاج خاتوون، ده‌ربه‌ندی زه‌نگی، دزبیل، دینه‌وه‌ر، سولتان ئاوی چه‌مه‌مال، شاره‌زوور، کرماشان، کړند و خو‌شان،

کهنگاوهر، مایدهشت، ههرسین و دوایین شوین وهستام (قزوینی، ۱۳۶۲، ۱۰۷). جهژنی نهوړۆن، تا نزیک سالی ۱۸۲۰ز له داوینتی چپای دهماوهندا به ناوی (جهژنی کورد) وه سازدهکرا. له مانه وه بۆمان دهردهکهویت، که ههریمی پههله پیهندییهکی له میژیینه و دیریینی به میژووی نهتهوهی کوردهوه ههیه. "به پیتی دیاریکردنی دهقه کلاسیکیهکان بۆ جوگرافیای ولاتی فههلهویی، دهردهکهویت به شیکی بهرچاوی دهقەر و ناوچه کوردنشینهکان دهچنه چوارچیوهی ئەم ولاتهوه، به تایبته ناوچهکانی پوژئاوای ههریمی چیا، که به چپای کوردان ناسرابوو، وهک شارهکانی: ههمه دان، نههاوهند، کرماشان، دینهوهر، ماهسهبدان و چهند شاری تر، ئەمەیش ریگه بهوه دهادات بلیین، لهو پانتاییه بهشیک له کوردان بهشدارن له هیشتنهوهی کولتووری فههلهویی و برهوپیدانی و بهکارهینانی له ئاستی میلییدا. خو مانهوهی هیندیک کورد تا درهنگ، لایهنی کهم تا سهدهی دهیهمی زاینی، که توانای خویندنهوهی زمانی کوونی پههلهویی و راقهکردنی واتاکانیان ههبووه، پالپشتی ئەم بۆچوونه دهکات" (لهشکری، ۲۰۱۵، ۱۲۶-۱۲۷)، بۆیه ئەو جوهره شیعرهیی به ناوی شیعرهیی فههلهویاتهوه لهم ههریمه دا بهرهمهاتوو، به شیکه له میژووی ئەدهبی کوردیی.

۱. ئەبۆلعهباسی نههاوهندیی (؟ - ۹۳۴ز)

ئهممه دی کورپی محهمه دی کورپی فهزل ناسراو به شیخ ئەبۆلعهباسی نههاوهندیی، شاری نههاوهند به دریژیی سهدهکانی ناوهراست زۆربهی دانیشتوانهکهی کورد بوون. شیخی نههاوهندیی به زمانی لۆکالیی شارهکهی خوئی شیعرهیی هۆنیوهتهوه (لهشکری، ۲۰۱۵، ۱۲۷). یهک چواریینهیی لیماوهتهوه، که به کوئترین شیعرهیی فههلهویی تۆمارکراوی خاوهنزانراو دادهنریت. شیعرهکه له پهرتووک (مجله التوارخ) دا هاتوو، که ناسراوه به (مجله فصیحی) و له نووسینی میژوونووس و شاعیر ئەحمده کورپی جهلاله ددین محهمه ناسراو به فهسیحی خهوافیی (۱۳۷۵ ههرات - ۱۴۴۱ز). شیعرهکه به تێپهپینی پوژگار پوخساری دیریینهی شیواوه:

دلا ئەر عاشقى يارت يەكى وەس
 وەگەر ھا دوو كنى يارت نەبۇ كەس
 نەسیحەتئى رایگان ئەر ھا پەزیرى
 ھەر ئانكش دل يەكى بۇ یارش یەكى وەس (لەشكرى، ۲۰۱۵، ۱۲۷).

۲. بونداری پاڭی (؟ - ۱۰۱۰ز):

كەمالەدین ئەبولفەتح بوندار كوپى ئەبى نەسر خاترى پاڭی ناسراو
 بە (ملك الكلام)، لە شاعیرانى پیتشەنگى فەهلەویى-نوس بوو. خەلكى
 قوہستانی رەى بوو. بوندار ھاوچەرخى باباتاهیری ھەمەدانى بوو، بەلام
 بە تەمەن گەرەتر بوو، بۆیە باوہر وایە پیتش باباتاهیریش شیعرى
 فەهلەویى نووسیوہ. ھەرودھا مەنزومە یەكى ھەر بەزمانى فەهلەویى بە
 ناوى (چەموشنامە) ى ھەبوو، كە جگە لە چەند دیریکى ھیچى لیتەماوہ تەوہ.
 جگە لە فەهلەویى بە زمانەکانى عەرەبىی و فارسىیش شیعرى نووسیوہ.
 بوندار شاعیریكى زۆر بەناوبانگ بوو، زەھیرەدینى فارابىی لە شیعرى
 خۆیدا ستایشیکردوہ:

شعر (بندار) كە گفتى بە حقیقت وحى است

این حقیقت چو ببینی بود آن پنداری

در نهانخانه طبعم به تماشا بنگر

تا ز هر زاویه ای عرضه دهم (بنداری) (فاریابى، ۱۳۸۱، ۱۷۱).

لە میژوودا چەند كەسایەتییەكى دیکە بە ناسناوى (بوندار) ھەبوون. لە
 کتیبى (حبیب السیر فی اخبار افراد البشر) دا، كە کتیبىكى میژوویە بە زمانى
 فارسى و لە لایەن غیاسەدین كوپى ھومامەدین ناسراو بە خواندمیر (۱۴۷۵ -
 ۱۵۳۴ز) نووسراوہ تەوہ، لە باسى شیخ سەفیدىنى ئەردەوێلى (۱۲۵۲ -
 ۱۳۳۴ز) ئاماژە بە شیخ بوندارى كوردی دەكات. مامۆستا (سەید
 عەبدولحەمید حیرەت سەجادی) نووسەرى کتیبى (شاعران پارسی گوى
 کرد) پێیوایە ئەم بوندارى كوردی ھەمان بوندارى پاڭی.

بونداری کوردیی دهکاته باپیره‌ی شیخ تاجه‌دین ئیبراهیم کوردیی سنجانیی (۱۲۱۸ - ۱۳۰۱ز) ناسراو به شیخ زاهید کوردیی و گه‌یلانی، واته شیخ زاهید کورپی رۆشن ئهمیر کورپی بابل کورپی بونداری کوردیی سنجانیی. فه‌رمانه‌وایانی کوردیی به‌ختیاری ئیلخانانی، به‌ختیاری له سه‌رده‌می شا ته‌هماسبی یه‌که‌می سه‌فه‌ویی به نه‌وه‌ی شیخ زاهید داده‌نرین. شیخ زاهید مورشید و خه‌زووری شیخ سه‌فیدین بووه. هه‌روه‌ها سنجان شاریکه له خوراسان (سجادی، ۱۳۷۵، ۱۳۴). بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا سه‌جادی جه‌خت له سه‌ر کوردبوونی بوندار ده‌کاته‌وه.

سه‌باره‌ت به ناسناویشی به شیوه‌کانی بوندار، بوندار، پندار و په‌ندار لیک‌دراوه‌ته‌وه. بوندار شیعرێ به زمانه‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی و فه‌له‌ویی نووسیوه. ده‌وله‌تشی سه‌مه‌رقه‌ندی (۱۴۳۸ - ۱۴۹۱ز) نووسه‌ری (ته‌زکه‌ری شوعه‌را) ده‌لیت: بوندار به زمانه‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی و ده‌یله‌می یان گیله‌کی شیعرێ نووسیوه، به‌لام له کتیی (مونس الاحرار فی دقایق الاشعار) له نووسینی محمه‌د کورپی به‌در جاجه‌رمیی (سه‌ده‌ی ۱۳ و ۱۴ز) شیعرێکی بوندار هاتوه، که ده‌لیت به زمانی پاڤیه هه‌مان زمان که باباته‌هیری هه‌مه‌دانی شیعرێ پینووسیوه. هه‌روه‌ها قه‌یسی پازی که هاوشاری خوی بووه، له کتیه‌که‌یدا به ناوی (المعجم فی معاییر أشعار العجم)، شیعه‌کانی بونداری له ریزی شیعرێ فه‌له‌ویی ناساندووه. ئه‌گه‌رچی ده‌لیت زیاتر له ده‌رییه‌وه نزیکه تا فه‌له‌ویی. په‌نگه به هوی ئه‌وه‌وه بووبیت، که ده‌قه‌ری په‌ی له یه‌که‌مین ئه‌و ده‌قه‌رانه بووه، که به‌ر شه‌پۆلی هه‌ژموونی به‌فارسبوون که‌وتووه. ئه‌مه‌یش به‌شیکه له شیعرێ فه‌له‌ویاتی بوندار:

تاک_دیره‌کان

(۱)

وه‌قتی ده‌ر و ده‌شته که جیهان هه‌مچو وه‌هه‌شته

رۆجی مه‌یی سورخه که گولی سورخ بباره

(۲)

دیمی من و دیمی دوست ئان شایه ئین ئه‌ج ده‌رد

چونان گول دوو دیمه نیمی سورخ و نیمی زه‌رد

(۳)

موشکین کلکی سهروین بالایی
وا دوو چه شمی شه هلا وه چه شه هلائی

(۴)

ویم ئان رۆج که دیمت بوینم
وه نه ز ئان رۆج که دیمم نمایی (صادقی، ۱۳۸۲، ۱۳)

(۵)

ره زیدین بابا له (سه دهی ۱۳ز) ژیاوه له خانه دانه کانی شاری قه زوین
بووه. له شیعیکی فارسییدا دیریکی فهله ویی بونداری تییه لکیشکردووه:
وصف حال خویش را یک بیت تضمین می کنم
گفتهء بندار رازی کان ز بر می داشتم
تو خوهری و خوهر به شهو ده سه رایئ مهردوم نه توزی
ئه بله هیجۆم من که به شهو گوژ به خوهر می داشتم
(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۵۵).

دووبه یتیه کان

(۱)

خوهری کهم زوهره نی کهش سا ببوسم
نیوم ئان ده سترهس کهش پا ببوسم
بوژی گو کوامش خا نه ها پا
وهش خوادا به شووم ئان خا ببوسم (طوسی، ۱۳۳۴: ۲۶۰)

(۲)

ئه ی همه مه فه پ و تاییدی زه مانه
ویلایهت به تو ئه ج هه روی موسه فا
سنانش ده دل دوشمن نشینه
دی دل و گیان را دهر نه نه پا (رازی، ۱۳۱۴، ۱۶۷)

(۳)

جه من چه شمی کنی خواوش به گیتی
جه من دل که بهری لاوش به گیتی
جو (بوندری) هه ران میهری که شان کوشت
به من واریج ههست ئاوش به گیتی
(رازی، ۱۳۱۴، ۹۷).

(۴)

له دهستنووسیکی کتیبخانهی ئه یاسوئیای تورکیا دؤزراوده ته وه، که
ژمارهی دهستنوسه که (۳۷۳۷) له و سالی (۱۳۵۹) نووسراوده ته وه:
به ندیه ئامیه بوو به دینه ت
وه ئان نیکو پروو ویه ن و پورسینه ت
دهروان گوت که نه تانی وینه ش
کور ئه و با که نه تانه د وینه ت
(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۵۴).
له نوسخهی دهستنووسی ژماره (۵۲۱) کتیبخانهی (کاخ گلستان) له
ئیران، که له میژووی ۱۴۴۵ از نووسراوده ته وه، به جیاوازییه وه هاتووه:
به ندیه دی ئامه ده بوذ به دیه نوت
به دوعا گوتن و به پرسیه نوت
دهربان گوت که نه تانی دیه نوش
کور وه با که نه تانه د دیه نوش
(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۵۴).

پارچه کان

(۱)

به مزگه ت ده بوومه روچی به ره ی دهر
که می گوت واعیزی زین هه رزه لایی
که ههفت ئه ندای مه ردم روچی مه حشهر
یه کایه ک بده وهر خود گه وایی
زه نی وهر عانه می زه د دهست و می گوت
وهسا ژاژا ته ئان روچ خایی
(پناهی، ۱۳۷۹، ۲۷).

(۲)

له کتیبی (مجمع الفصحاء) دا هاتووه:
مه‌ی فه‌را ئاوهر که به‌هره می به‌ری
مه‌ی نه‌شات ئه‌فزای شادی ئاوهری
هه‌رکه را مه‌ی نه‌بوو شادی نه‌بوو
ئین جیهان را خوهره‌می با مه‌ی ده‌ری
ئه‌بله‌هان واژهند که ئین مه‌ی بی هه‌رام
ئه‌ز نه‌دانم ئین هه‌رام ئه‌ژ چه ده‌ری
ئه‌ر هه‌لالی ئه‌ر هه‌رامی چاره نیست
مه‌ی مه‌ را ئه‌ژ جان شیرین خوشته‌ری (اقبال، ۱۳۲۱، ۳۴).

(۳)

له ده‌ستنووسی (به‌یازی ژ: ۱۴۴۵۶ گه‌نج به‌خشی پاکستان) دا هاتووه:
ئه‌ج من گول په‌یامه که رۆج وه ره‌تل و جامه
به‌ته‌لحی من که جانه ساقی من که نامه
تا مه‌ی خوهریم که ئیمروچ رۆج نه‌شات و کامه
خوهرش گولا که جانه خوهرشبه‌خت ئین شامه
هه‌رچه‌ند که راست گوت ئانکه‌ش که مه‌ی هه‌رامه
چه رۆج چین هه‌دیسه چه جای چین که لامه
(خاتمی و ساکت، ۱۳۹۶، ۸۰-۸۱).

(۴)

له کتیبی (مونس الاحرار) دا هاتووه:
خوهر ره‌نگین و ماهه‌ک سه‌روو بالا
ئه‌ بالا‌یی توئه‌م به‌ر سه‌ر و بالا
کی ئه‌ج دیمت نمو به‌ کونجی نافش
به‌ بالا‌یه‌ت نمو سه‌روو ئیچ بالا
سوهایی به‌شن و بالا‌یی تو داره
دل پر ده‌رد و میشم خیره بالا

وډنه فشه قهر شقاقت بهنده قهر بهند
 هه لاله قهر ده هارت لايه ودر لا
 به نان بهر به نندت ئه سرم پوښانيد
 به لا قهر لا ته يه لايه م پر ئه ج لا
 مهرا خانه كيش دو شارهر ده دل
 تهرا قهر سيم زاره عه نبره نالا
 هه مان دوو غاليه دهر سيمت نالو
 مهرا سي زه عفه ران قهر زهرت نالا
 بيار ديمى من كن ديمى تو دهست
 به ميهر ئه ج دل بهيل جهنگ و ودر لا
 به دامان عه نبرين و به خهت موشكين
 به دهسته نه رگسى به چه شم شه هلا
 به به شنى تو كنه شمشاد نازش
 به چه شمى تو كنه جادوو ته ودر لا
 ته ودر لا به تو كه ردى ئين دل ريش
 چه را دارى به تيمارش تو ودر لا
 قهر ئه سرم گهر كونه ند وهر زيگه ران كشت
 زه مى نه بهيلند كامى به كالا
 نه خته چه شمه كان قا مانگ و پهروين
 هه مه شهف مى به رهم تا روچ ودر لا
 ئه ر ئه ژ من كه دانستى به گيهان
 گهرهم دو شارنه كه ردى به دولا
 چنين گوت ماره كى من رفته مى راست
 ئه گهر بنه شه ئى دينم به جولا
 چو سويه يى بوسين رازى من ئيكن
 قهر ئاورده سوها به سه هرش ئه لا

مه‌را بینه‌نده فه‌رخان واک مه‌دار
 که پر که‌ردش سو‌ها مه‌ولی به مه‌ولا
 سو‌های فا دلم هم خواب و خورده
 برۆش خه‌و ئه‌ف چه‌شمانم ده‌کر لا
 منی کم هه‌منشین ده زومینه دو شار
 که چه‌شمش به منه گوشش به کالّا
 مه‌را گوت دوست که‌ج من ته‌بع به‌ر
 وه‌جینم دوو روویه لولویی لا
 گوتم ببووس کیجی هم کنی مه‌نع
 گوتش من بکنم ئیکن تو می لا
 منم چون که‌شتی و مه‌وج و غه‌رقاب
 ته به له‌نگه‌ر شیه سه‌برم سه‌جه‌لا
 ده جه‌لای سو‌خه‌ن چه‌شم قه‌وافی
 یه‌کی ده‌هم دگه‌ر ضد نه‌عم لا
 دلا که‌ردیش حوسنت لا مه‌له‌ف نی
 ته‌مامه بالف بکن تو مه‌به‌را
 گونه هه‌ر که‌س نه‌باشه‌د دو‌ر و یاقووت
 ده شه‌هرش نه‌هیلند فا روز دریغا
 دریغا گوت هه‌لاله سه‌ر به سه‌ر کوه
 دوشی گوته به‌نه‌فشه سه‌ر به سه‌ر پا
 بگزن گه‌رد نه‌رگس جامی زه‌رین
 دوو گول دیمه نمو ئه‌ج مه‌هدی مینا
 هه‌ناخوه جنده واپۆشی که ئه‌بیون
 بیرزه به‌هه‌ریر و وید بویا
 وه‌نه‌فشه فا شقاق ئه‌رۆج هم تست
 عه‌قیق سو‌رخه فا شیر وه‌جه‌ هه‌متا
 (سجادی، ۱۳۷۵، ۱۳۶-۱۳۷).

(۵)

له کتیبی جامع الاحان-دا: له ژیر ناو نیشانی لېنډار الراژی:
ته می ته رسی کت نازهر بو به دامان
چهره خواهی کم نازهر دهر جگهر بو
به پرووی من فا چه شمی نه سرین
مه ی گولگونه کو دهر جامی زهر بو
به نه فشه به ند ئایا که چه په نداشت
که با موشکین خه تت ئو را خه تهر بو
نه گهر نه و تورفه یی بهر گول کروفه
په س ئان کو رووفه بهر تورفه تهر بو (المرای، ۱۳۷۲، ۱۴۲).

۳. کافی که ره جیی (سده ی ۱۰ و ۱۱ز)

نه بو فره ج نه حمه د کوړی محمه د ناسراو به (کافی که ره جیی)، له
سهرده می مه جده دین عه لائوده وله ی هه مه داینی (۹۹۷ - ۱۰۲۹ز) دا ژیاوه و
په سنی نه پاشایه ی کردووه. نه م شاعیره سی فه هله ویی لیم او ده وه.
مه به ست له که ره ج نه م شاره ی ئیستا نییه، که له نزیک شاری تارانه، به لکو
شاریک بووه له نیوان هه مه دان و نه هاوهند. نه م ده قهره ئیستایشی له گه لدا
بیټ کوردن و به زاره کانی لوړی و له کیی ده دوین.

(۱)

نه م شیعره هی عوسمان کوړی نه مینه دین حاجی بوله یه:
غولامی که یخوسرو می که نیکش نه ندیشه بکا
نه جین میانه بوهرت به هرتش کال نه ره دا
گیهان نه ره میزه ره بو به کشت کیجی نه ره سی
به پای کیجی ده نه شو گیهان نه ره بو له لکا
نه م شیعره له ریساله ی (طریق الآخر) ی سه فینه ی ته بریز له نووسینی
شهره فده دین عوسمانی کوړی حاجی بوله دا به پاشوپیشی دوو دیره که له ژیر
ناو نیشانی (زبان کرجی: زمانی که ره جیی) له لایه ره ۱۶۵۹ دا ها تووه:

(۲)

مه‌که‌ر وه‌دی کانه که ته وه‌دی ئه جانان هه‌مسا
نه ره‌گشان مه‌ند و نه سه‌نگشان مه‌ند و نه سا
زه‌مانه کور و کویو بنیک و وه‌دشان شه به سه‌ر
جه‌زایی نیکی و وه‌دی به دیر و زووشام بره‌سا
جه ته که وای که کوه هه‌زار دینار سه‌ره
جه ئان کلایی که کوه منی هه‌ری مه‌ر ته کوا
بلیس ئان رۆ بلیس که کلودی به‌د بته‌نی
که‌ره‌ش کوا که‌رد وه‌دی بلیس که‌ردی ته‌نیا
ئه‌نۆن که ئه‌ج هه‌ر که‌ده‌یی بلیس ئه‌ بیرون وه‌زه سه‌د
که ها وه‌زه‌ند و بوزه بلیس وان‌ش به قه‌فا
بلیس بان دل به‌نیا که‌رش موس‌لیم نه‌که‌ره‌ند
به‌تاش ریش و کلک و بتوته سو بله که‌لا
(مستوفی، ؟: ۵۸۷).

(۳)

له که‌شکۆلیدا هاتووه، که له سه‌ده‌ی ۹ی کۆچییدا نووسراوه‌ته‌وه و له
ئه‌رشیفی نه‌ته‌وه‌یی فه‌ره‌نسا له پاریس به ژماره (۳۴۲۳) پارێزراوه و
هه‌روه‌ها له کتێبه‌ی قه‌یسی پازیبشدا هاتووه:
ئه‌ج ته وه‌دکه‌رده‌ن و وه‌دبه‌رده‌ن ئه‌ج من
وه‌ج ته خوناوه داده‌ن و خورده‌ن ئه‌ج من
گه‌ر به‌نال‌م ته وا نال‌م مه‌که‌ر گوش
که‌ژ ته شمشیر خوه‌ش بی گه‌رده‌ن ئه‌ج من
(گل دره، ۱۳۹۲، ۵۴).

۴. مورشید سیمینه (سه‌ده‌ی ۱۰ و ۱۱ز)

تا ئیستا یه‌ک شیعری فه‌له‌ویی له‌م شاعیره دۆزراوه‌ته‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی
له شیعره‌که‌یدا که باسی گرتنی مزگه‌وتی ئه‌قسا له لایه‌ن ئه‌وروپییانه‌وه
(۱۰۹۹ز) ده‌کات، ده‌بیئت له سه‌ده‌ی (۱۰ و ۱۱ز) دا ژیا‌بیئت. ته‌مه‌نی ده‌قه‌که
وه‌کو سا‌گه‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که ده‌لیت: سیمینه شارۆچکه‌یه‌که له نیوان بۆکان و

میانداوودا، که ئیستا خەڵکە کە ی بە کوردیی ناوەندی دەدوین و پێیوا یە ئەم ناسناو پە یوەندی بە یو یە هە یە، بە لام ناوی سیمینە بو ئەم شارۆچکە یە تازە یە.

ئاشیانئ سیمرو ئەنگان هاگرت
 مەسجدئ ئەقسا فەرەنگان هاگرت
 ئان مەزن دەلیا کە بە عوممان دە بود
 کە فچلیزان ئەج نە هەنگان هاگرت
 یا وو ماوایی پلنگانی دلیر
 بە درە مو شان ئەج پلنگان هاگرت
 مەجلیسئ ئازادە ئان و زیرەکان
 ئەبلە هانی دیوان و دەنگان هاگرت
 نامیان وا چید وا خود دوودە شید
 کین گێهان وئ نام و نەنگان هاگرت
 (فیروزبخش، ۱۳۹۰، ۴۳).

۵. خوجەندی (؟ - ۱۱۵۷/۱۲/۴ز)

سەدرەدین ئەبووشوجاع ئەبوبەکر محەمەد کوپی عەبدوللە تیف کوپی سابیتی خوجەندی ناسراو بە ئیمام سەدرەدینی خوجەندی. شاعیر و وێژەوان و وتاریژ و فەقیهزان بوو. لە شاری ئیسفەهان و بەغداد خویندوویەتی. لە میژووی (۲۲ی شەوالی سالی ۵۵۲ ک.م / ۱۰-۲۶-۱۱۲۸) لە ڕێگە ی گەرانهوی یەکیک لە گەشتەکانی، شەو لە گوندیکی نیوان هەمەدان و کەرەج دەخەوێت و بە مردووی پۆژدەکاتەو.

خوجەندی شیعیری بە زمانی عەرەبی و فارسی نووسیو. لە دەستنووسێکا چواریینە یەکی هاتوو، کە سی کەرتی بە زمانی عەرەبی و کەرتیک لە شیوازی فەهلەویە:

حرمت وصالی وفؤادی تسبی
 حسنا و تراه من أجل الکسبی
 ما رمت سوی وصلک حسبی حسبی
 مەرگ ئەرچە نەبی دەردی جودایی وەس بی (پناهی، ۱۳۷۹، ۱۸).

٦. کهماله دین ئیسماعیل ئیسفهانانی (؟ - ١٢٣٨ز)

خه لکی ئیسفهان بووه، شیعریکی به زاری ئیسفهانانی لیماوه ته وه. ته نها نوسخه ی ئه م شیعره له نوسخه یه کی دیوانه که ی له کتبخانه ی ئایه توللا مه رعه شیی پاریزراوه. ئه م شیعره هیشتا له لایه ن شاره زیانه وه ساغنه کراوه ته وه. لیتره چه ند دیپریکی لیده خه ی نه پروو:

هه ز به رش وات ئه سب ئوستاده ن
دوعای ئه تگری جوز ده به لا هه ن
شما که دۆستان هه مه ده ئاخه ن ئیرا
به ئیمه ت کیخوه ده میهمه ن شما هه ن

.....

به سه رمه ست مزر هه رو دوو مه کب
که ئه تکن که ت ته رن ئه زه د لقا هه ن
ئه زیز به دۆست واژه ن یا به دوشمن
که شه ش رو هو که ئه ژ یه ناشنا هه ن

.....

نیکنش مه کری که رد به لا هه ن
به حه ق بین خود که ز داره ن با هه ن
که ز ئه رچه وی بوا هه ن وی ونا هه ن

....

هه مه وات خوره ند وشکی ده ئه سبه
وین نه ئه ژ گفته هو که ژ ده مشا هه ن

....

به ئین خورت و خورش ده هان سوکت
ئه ر به خت به چه مه ن که ز جا و جا هه ن

.....

یه چی خوه ند ئه ر شماست ئوستاهی
ته وشکی خوه رت ئه جی هه م ئوستا هه ن (فیروزبخش، ١٤٠٢، ٥٠).

۷. نهجمهدين دايه (۱۱۷۷ - ۱۲۵۶ز)

شيخ ئهجهل ئه بوبه كر عه بوللا كورې محمه د كورې شاهاور كورې
 نه نوشيروان ئه بې نه جيب ئه سه دې رازيې ناسراو به شيخ نهجمه دینی دايه،
 يه كيكه له شاعیراني ره. شيعری فهله ویی نووسیوه زور بایه خی به
 کوکردنه وهی شيعری دووبه یتیی داوه، که فهله ویاتیشی گرتووه ته وه. له
 کتیبی (راحة الصدور ۱۲۰۲ز) دا باسی ئه م بایه خه دهکات و دهلیت: نهجمه دین
 دووبه یتیی ده خوینده وه و شتومه کی جوانی هه بوو، که هه مووی له پیناو
 کوکردنه وهی دووبه یتیی خه رچکرد. ژن و مالی پیکه وه نه نا و میراتگران و
 براکانی په نجا مه ن کاغه زی دووبه یتیان بو مایه وه. (شمسیا، ۱۳۷۴، ۲۸۴).

(۱)

له کتیبی (صاح الفرس) دا شيعریکی فهله ویی هاتووه و په ننگه هیی
 نهجمه دینی دايه بیت. ئه م کتیبه له وشه نامه یه کی فارسییه وه بو فارسییه و له
 لایه ن شه مسه دین محمه د كورې فه خره دین هندوشای نه خجه وانیی له
 شاری ته ورېز و له سالی ۱۳۲۷ز نووسراوه ته وه. نووسه ر بو واتای وشه ی
 ئه لوه ندی شيعریکی فهله ویی خستووه ته پروو. له به رئه وهی له شيعره که دا
 ئه لوه ند هاتووه، بوچوون وایه ئه م فهله وییه هیی هه ری می په هله بیت، چونکه
 ئه لوه ند چیا یه که له هه مه دان.

خیزه (دایا) که زه مان وئ ته خو هس نی
 کو هی (ئه لوه ند) و دامان وئ ته خو هس نی
 ئه ر ته ئه ویانی خویش و نازه نینانی
 چه ما شامان و بامان وئ ته خو هس نی (نخجوانی، ۲۵۳۵، ۷۳).

(۲)

له کتیبی (مرصاد العباد) که له نووسینی خو یه تی، ئه م شيعره فهله وییه
 هاتووه، که بوچوون وایه هیی خو یه تی:
 که نه و گیرئ نه و ئه بر و ساوم نه و سه ر
 ئه ژان مویه م که گیرئ ئاوم نه و سه ر

شههرم ئەج دەر برانەند بە تو ئايۆم
 توجەم ئەژ دەر برانی لاوم ئەو سەر (ساکت و مارشک، ۱۳۹۶، ۱۴۷).
 ئەم شیعەرە بە هەندیک جیاوازییەو لە سەرچاوەی دیکەدا دراوەتە پال
 مەهان کە شفیعی. ئەمەیش یەکیکە لە شیوەکانی دیکە:
 یەر ئەوگیری تو ئیرو ساییەم ئەج سەر
 یەقین زانم کە لاوم گیری ئەو سەر
 وەرەم ئەج دەر برانی وا کیان شەم
 میانئ ئەهنامەداران خاکەم ئەو سەر
 (پناهی، ۱۳۷۹، ۱۲۸).

(۳)

لە دەستنوسی پێسالەیی مەئالییدا ئەم دوو شیعەرە هاتوو، کە بە هۆی
 ئاماژە بە (دایە)؛ دەشیئت هیی ئەو بیئت:
 (دایە) شەهران چو کیل [ئانریمە] نەویند
 ویدون کە کیل بەر کی دیمە نەویند
 چو سیمرو نشانە هەر نامە زانیئند
 وەرە کێژی بە چەشم [ئەشیمە] نەویند (بۆلە، ۱۳۲۳، ۵۲۲).

(۴)

بە ئاسمانت پەسی (دایە) چو من سوژ
 نەتایی چین دلم پژمان ها پۆژ
 بین دە زاری شەوی وئ چەشم بە ئاوان
 وەه کە چونت کەرەم بەنگشتو ئە روژ (بۆلە، ۱۳۲۳، ۵۰۹).

(۵)

(دایە) هەر رو جەمن بەوژوونە رەنجم
 کەژ خو ئاوی بە کامی دل نەهەنجم
 هەرگەه ویرم گنی ئەج روژی وینش
 جەو چەشمان خون بوارم روژی زەنجم (بۆلە، ۱۳۲۳، ۵۱۳).

۸. مهولانا شیخ فخره‌ددینی لور (سده‌ی ۱۱ و ۱۲ز)

سوڤیی و عارفیکی به‌ناوبانگ بووه. له سهرچاوه کونه‌کاندا به ناسناوی لورستانیش هاتووه. له کتییی (سلسله العارفین و تذکره الصدیقین)، که له باره‌ی خواجه عوبه‌یدوللای ئەحرار (۱۴۰۳ - ۱۴۸۹ز)هوه و له لایهن محهمه‌د کورپی بوره‌انه‌دین سه‌مه‌رقه‌ندیی (۱۵۱۵ز) نووسراوه؛ پوخته‌باسیکی مهولانا فخره‌ددینی لور هاتووه. له نسخه‌ی ده‌ستنوسی کتییی (التوضیحات الرشیدیة) به ژماره (۲۳۲۲) له کتیبخانه‌ی توپقاپوسه‌رای تورکیا له نووسینه‌وه‌ی عه‌بدولکه‌ریم کوچک فه‌راهانی له به‌غداد و له میژووی (۷۱۵ ک.م | ۱۳۱۵ز) چهند چوارینه‌یه‌کی عه‌ره‌بیی و فارسیی و یه‌ک شیعرى فه‌له‌ویی مهولانای لور هاتووه:

گیان و ئەویان دووزانستن په‌وانی
زانکه ئەویان و گیان ئەژهم و دانی
گیان و ئەویان به هم و امینشانی
نه‌زانم گیان گیان و ئەویان کیانی

(صادقی، ۱۳۸۲، ۱۸).

۹. ئەبولماجدی پایگانیی (سده‌ی ۱۳ز)

پایگان گوندیکه له ویلایه‌تی قه‌زوین. ئەبولماجد، زاهید و سه‌رناسیکی سه‌رده‌می خوی بووه. له سه‌رده‌می ئاباقاخانی مه‌غول (۱۲۳۳ - ۱۲۶۵ز)ی ژیاوه. له کتییی (تاریخ گزیده) دا شیعرى فه‌له‌ویی ئەم هاتووه:

ئە‌ی که گیتی په‌رست و گونه‌ه وهرزی
شائی و خوهرم به گیتی ته‌کیه وهرزی
کیه ئە ده‌ست ئاوهری ویمه‌ بساجی
گیانش ئەو سه‌ر نه‌هی وانشان به ههرزی

(سجادی، ۱۳۷۵، ۲۳).

دی‌ری دووه‌می به هه‌ندیک جیاوازییه‌وه ده‌دریته‌پال بونداری راژیی
(فیروبخش، ۱۴۰۲، ۵۴).

۱۰. همگەر (۱۲۱۰ - ۱۲۸۷ز)

خواجه مهجدهددین کورپی ئهحمه‌دی همگەر، باوکی خه‌لکی یه‌زد بووه و خویشی به زوری له شیراز ژیاوه. نوسخه‌ی چواریینه‌کانی له مؤزه‌ی به‌ریتانیا پارێزاوه، که له لایه‌ن نه‌وه‌یه‌کیه‌وه نووسراوته‌وه. له‌م نوسخه‌یه‌دا چواریینه‌یه‌ک هه‌یه به ناوێشان (دوبیتی به زبان و بیان سپاهانی):

وه تهن‌گت کورته ده برنی زار ئه‌ی زار
وات چون به گولت که وات نه‌بوو ویکار
وات نه‌شجه هه‌ی که‌رو ده حال وات بو [سو]
دیم گه‌پ و ریش وئ به سهر و چه‌شم ده کار (برجیان، ۱۳۹۱، ۹۷).

۱۱. ئه‌سیره‌ددینی ئومانی (سه‌ده‌ی ۱۲ و ۱۳ز)

ئه‌سیره‌ددین کورپی عه‌بدو‌ل‌لای ئومانی ناسراو به (اثیر: ئه‌سیر)، له دوا ده‌یه‌ی سه‌ده‌ی ۱۲ز له گوندی ئومان که ده‌که‌وته سهر پێگای نێوان سنه‌ی ئیستا و هه‌مه‌دان له‌دایک‌بووه و له نیوه‌ی سه‌ده‌ی ۱۳ز مردووه. له کوردستان و به‌غداد ژیاوه و گه‌شتی ئیسه‌فه‌هانی‌شی کردووه. له چامه‌یه‌کی درێژیدا که به زمانی فارسییه، چه‌ند دیرێکی فه‌له‌ویی تیدا تیه‌له‌کشکردووه. له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا له سهر هه‌ندیک له وشه‌کان، وشه‌ی دیکه نووسراون وه‌ک ئه‌وه‌ی پاقه‌کرا‌بن.

[وه کیه به‌رکه]

ره کنم هرگه نانه‌که نه‌خوهرم

[په‌ژیارم]

مه که گرد و په‌س ئه‌ز دل‌وارم

گرچه از دست و باده کم شان

سوست و موستی هه‌میشه وچارم [واژارم]

به خودائی که نی شه‌یی ده ته‌نوم

وهر نه‌ماند به که‌ون وه شه‌لوارم

[رود اورخا]

گرچه مشکان و رود را درکار
تاکه ژيوم به جان نه سپارم

(اومانی، ۱۲۸۵، ۱۵ چپ).

۱۲. ئوتايچ (سهدهی ۱۳ و ۱۴)

خه لکی شاری زهنگان بووه. له کتیبی (تاریخ گزیده) دا شیعریکی
فهلهویی وی تۆمارکردوو:

به من چهندان بهری شاها گومانی
نده برارم خهسه ئی نه بده زفانی
ئه ز ئان تا کوننه سپیهرم دهرد چو
مه بهر تو لنگ و ریگم به گومانی
به ئاو و ئازهر و خا و به وا
هم زهمانی مه یهر قه درۆم بدانی
به ئان قو کهم ئه قایه ئهش باری شهه
زیف گهه جیر قا سایهش پشانی
ته چهره تدنینی و قه چه خوهری سوو
به سوپیهرهت شهوان مانگ خاشانی
نشتم بهننه هونا دهلیاقه بان دا
بشش لنژی کهری کیی تی ته قانی
ئه توون بم یهر زه دهلیاقیم بوو جهسک
بشه بومی قه بومی خاسه جانی
به ئین گیتی بقایه چون به شیري
چو من چین می شه قه د لی ئان گومانی
بجوز شه مشیر قه بی مهرگ نه بام
بخووری سهگ قه چه مو که زیف نه دانی

(مستوفی، ۹: ۵۶۹).

۱۳. عیزه‌دین همه‌دانی (سه‌دهی ۱۳ و ۱۴)

خه‌لکی همه‌دان بووه. له کتییی (تاریخ گزیده) دا شیعریکی فه‌له‌ویی وی
تۆمارکراوه و له ده‌ست‌نووسی کتییی (منتخب رونق المجالس) دا سی
فه‌له‌ویی هاتووه، که یه‌کیکیان ناوی عیزه‌دینی له سه‌ره. بۆچوون وایه هر
ئهم شاعیره همه‌دانییه بیت. ئهم ده‌ست‌نوسه، وەرگیرانه فارسییه‌که‌ی کتییی
(رونق المجالس) ه، که شیخ ئیمام ئه‌بو‌حفس عومه‌ری کورپی حه‌سه‌نی
سه‌مه‌رقه‌ندی به زمانی عه‌ره‌بیی نووسیویه‌تی و بریتییه له کومه‌لیک
به‌سه‌ره‌اتی عارفانی. له نوسخه‌که‌ی کتیبخانه‌ی زانکوی توییگنی ئه‌لمانیا که
سالی ۱۱۴۸ز نووسراوته‌وه، له په‌راویزی لاپه‌ره (۱۰۱) دا به خه‌تیکی جیاواز
و تازه‌تر شیعره‌که‌ی عیزه‌دین هاتووه.

(۱)

جه‌من نگا هه‌راشه‌د جه‌م نه‌یاوهم
خورم سه‌ه‌وگه‌ند جه‌م لوکی نه‌یاوهم
به من وچه‌ند چه‌شمی ئه‌وکی نه‌یاوی
چه‌شم یاوهم به‌ژ چه‌شمی ئه‌وکی نه‌یاوهم

(۲)

وه‌سی بین خنده به‌مرد و بزده‌ند
گیهان یه یاویا به‌کی به‌مه‌ند
ئه‌ژی هه‌ر سوو لایی دارۆم ئاو‌لا
به مه‌رگ ئه‌ویره یی رۆجی هه‌نی چه‌نه‌ند

(۳)

.....

به هه‌ر کونجی وه‌بیه ئین خوان
دا یی نی وه‌ش و ناهه‌خواز ئامۆرز
کیش رهمزه‌سته ده‌ستانم بمان (عمادی، ۱۳۶۳، ۱۴۲-۱۴۴).

(٤)

ئەژ تە دارۆم چە مېھرى پەنھان راز
دە تەرا نە جەمال کەى دە گېھان راز
چە کنۆم کە گونهھ رسوا بکەرە کار
جە چەشمۆم واچ ئەدواچە ئان راز
بادە بەند ئايە ئەژ دەۆمەن بەرئايە
سەر بشى ئەژ گونا ئەو دوو شەوان راز
(مستوفى، ٩، ٥٨٣).

١٤. جەشنى (١٣١٩ز لە ژياندا بوو)

شاعير و عاريفكى كورد بوو، كە لە سەدهى (١٤ز) دا ژياو. كۆچيدوايى ئەم كەسايەتییە نىوان (٧١٩ تا ٧٣٨ ك.م / ١٣١٩ تا ١٣٣٧ز) ديارىكراو، چونكە لە ميژووى يەكەمىندا بەرھەمىكى بە ناوى (بلاغە المراد فى طريق الاوراد) نووسيوو تەو و لە ميژووى دووھەمىندا ھەمان پەرتووك لە بەريگىراو تەو، بەلام بە (رحمە اللہ) ئاماژە پيڤدەكرىت، بۆيە دەكرىت لە يەككە لە سالەكانى دواى نووسىنەو دى پەرتووكەكەى تا پيش لە بەرگرتنەو كە، كۆچيدوايى كردىت. شاعير بە پەچەلەك خەلكى (خۆشان) بوو و لە نەھاوئەند ژياو. بەرھەمەكەيشى ھەر لە نەھاوئەند نووسيوو تەو. ساغكەرەو دى دەستنووسى ئەم بەرھەمە، ئەگەرچى جەشنى ھەر بە كورد دەناسىت، بەلام خۆشان بە خەبوشان (قوچان) ى دەفەرى خۆراسان ليكداو تەو (موذن و زهير طيب، ١٣٩٧، ٤٢)، كە ئەمە ھەلەيە و خۆشان لە لای گوندى رىژاو بوو لە نزىك كرىت. جەشنى ناوى عەيد عاشقە و ناسناوى شيعريشى (جەشنى) بوو. لەم بەرھەمەيدا ئاماژەمان پيڤدا (١٠) چوارىنەي ھەيە، دەتوانىن بە ھەلقەى نىوان فەھلەويى و گۆرانيى دابىنين. جەشنى جگە لە دەفترە شيعرەكەى، لە پەرتووكى (بلاغە المراد فى طريق الاوراد) شدا (٥٨) شيعرى بە زمانى فارسى ھەيە و لە (٣٩) شيعرياندا ناسناوى جەشنى بەكارھيئاو:

ايا (جشنی) بیچاره در پی ره بی نشان می رو
 چنان در گور رو زینجا که قلب مور نخرانی
 دوو پهرتووکی دیکه‌ی هه‌یه به ناوه‌کانی (لابالی نامه) و (کفایه
 السالکین)، که ره‌نگه له‌م دوو به‌ره‌مه‌یشیدا شیعر به زمانه‌کانی کوردیی،
 فارسیی و عه‌ره‌بیی هه‌بیئت. ئەمه‌یش ده‌قی شیعره کوردییه‌کانی جه‌شینییه:

(۱)

ئازهرام و مه‌سوژوون نار و نوورش
 ئاوئی توفانتان ئەز چه‌هی ته‌نوورش
 ئیعتسامم (بحل الله) ده‌رئاویت
 جه‌فورقان هونده‌می سرپئی زه‌بوورش

(۲)

ئەز به‌په‌نه‌ان مه‌به‌روون ئەو خه‌زینه
 صافیش که‌رده‌نان ئەورامه‌ی سینه
 مه‌نۆشوون جامی مه‌ی ئەز چه‌هی مه‌دینه
 ئەمن ئەورامه‌نی دی تو بوینه

(۳)

لائوبالی نام ئەز لائوبالی
 سیفاتو زاتیام دوپرئی جه‌لالی
 دوپرئی ده‌ریائیام به‌حرو لالی
 زه‌پرده‌یی ئافتابام ئەژ جه‌مالی

(۴)

نه‌شه‌مالی نام نه‌ئەژ یه‌مینام
 نه‌سه‌ماوینام نه‌ئەژ زه‌مینام
 نه‌ده‌دۆژه نه‌ده‌خولدی به‌رینام
 نه‌ئه‌رسالام و نه‌(روح الامین)ام

(۵)

شوده‌م ده مسر و که‌ردم پادشاهی
سوله‌یمانیم و که‌ردم حلمی شاهی
برپام ئەژ مه‌قامی مورغ و ماهی
فارغیم ئەژ سپیدی و سیا‌هی

(۶)

ئەمن کورامەنی که‌ردان نه‌زه‌رگاه
نه‌ ده‌رگاهینان نه‌ وردی ده‌رگاه
کودام ئویا که نه‌ عەرشى نه‌ خەرگاه
دیم بیچون بدام ئەز صبغه الله

(۷)

ئەز ئەو بازام ئەزه‌و بازام ئەزه‌و باز
که‌ گرد لامه‌کانم که‌رد په‌رواز
ئەهلێ پازام و ئەژ حەق مه‌که‌روون پاز
نازه‌نینام وه ئەو حەق مه‌که‌روون ناز

(۸)

ئەمن به‌ غەیب ئەوادی سپړی له‌ولاک
شەرابو عاشقانم که‌رد هه‌نناک
نووری موحه‌ممەدم ده‌ لامه‌کان دی
وه‌ژان نوورم به‌دی ئەورامەنی پاک

(۹)

وه‌ ده‌ردام ئەژ مه‌قامی لاف ئەلف لا
دیم نووری ئەژ ئەنوارێ ته‌لالا
خونی گیان و دلم ئەودەر به‌پالا
کودام ئویا که نه‌ ژیری نه‌ بالا

(۱۰)

قهتره به حریام و دورپرئ شههسوار
برپام ئەژ موسلمانى و کوففار
وێردو سەرپرئ غهیبیام و سەرپرئ ئیسرار
لام لوطفام و قافی قههر ئەلفوار

(مودنى و زهیر طیب، ۱۳۹۷، ۵۳-۵۴).

۱۵. ئەوحەدى مەراغەیی (۱۲۷۵ - ۱۳۳۸ز)

رۆکنەدین ئەوحەدى ئیسفەهانى مەراغەیی لە شارى مەراغە
لەدایکبوو، بۆیه بە مەراغی بەناوبانگبوو و هەر لەوێش مردوو.
ماوهێکش لە شارى ئیسفەهان ژیاو، بۆیه بە ئیسفەهانیش بەناوبانگبوو.
لە دیوانەکهیدا چوار غەزەلى لە ژێر ناوێشانى (فى اللسان الاصفهانيه) هەن.
ئەدیپ تووسى لە سەر بنەمای دەستنوسى کۆن که ۹۲ سال دواى
مردنى ئەوحەدى نووسراوئەو، راقەى وشەکانى کردوو و بۆ زۆریکیان
ئاماژە بەو دەکات، که بە زمانى کوردیش هەر بەو جۆرەن:
یاقوتى حەمەویى (سەدهى ۱۲ز) لە بەرھەمىیدا ئاماژەى بە
نیشتەجێبوونى کوردان لە ئیسفەهان کردوو، که کوردانى لورن. ئیسفەهان
شاریک بوو لە پێنج شارەکهى دەقەرى پەهلە. لە ماوهى حەوت سەدهى
رابدوودا بەفارسکرا. پێش ئەو شەپۆلەى بەفارسکردنە.

(۱)

ئەو دیرە رادە ئەى مەه تا رۆ
ئەژ بویى تو فا دە سوبح تارۆ
ئەندوهی تو تا قە دل دەرئامە
نەشەشت کو دل دەمى قەرارۆ
گەر ژیرەکی عالەمت بوینۆ
سین گێژ ببۆ کو گێژە خارۆ
دیمی تو خور و قە چەشمى مو تەر

هښكوش بكهړ څه ئه وڼ خورزارو
 تاكهى څه كهى ئينتزارى فهدا
 ئاروم بپرسن ئارو څه ئارو
 زولفى تو د گردى گهنجى ديموت
 ماريو سيا كه دل نمارو
 برتوش دلى قيسست شارو ئاهنه
 فهداد كهرو كو دل كو دارو
 دلكت پر زور غهم څهدى كرت
 چاريش ببر كو سهخت زارو
 ويداد كه ره هممه رو ئاخر
 كارى د بكه ئين چه كارو

(۲)

ههړكش ئيراده تى چه شى ئى حورزاده بوو
 فا خوزم كه رهم هميشه كو به ختتش څه ژاده بوو
 ئهى دوست م شهوى د وسالى تو برهسن
 قهسدى سهوارشن كو نه كار پياده بوو
 وى فكر ئه گهر به دامى تو دهركهفته څه دل
 عه بيش مه كهر كو ئين دل چى سه د ساده بوو
 دلى مو هونا ده زولفى تو خوازت نيكو هوناد
 ها ساى ئيمه نى تو هه متاى هوناده بوو
 پايى مو به ستهو به وه فا سهر كيا كشى
 ئه و سهر كشو به ميهرى تو كهس پا څه شاده بوو
 واتت كو سهر فيدا كهرو هينى تو ساعه تى
 ئين سوته دل به ميهر چه تو وات ئيستاده بوو
 ههړكش سوكنى تو زوهره جه بينى څه شاهى نهو
 چه شمش هميشه روشن و كانش څه جاده بوو
 ئه روويى روزگار پد و مادي روزگار

باوهر مه‌کەر کو مسلی تو پوریش زاده بوو
واژهند کو (ئه‌وحه‌دی) خه‌ت سه‌ۆزش ڤه روگ چژۆ
بیچاره چژ که‌رۆ کو ڤه‌له‌م سین رواده بوو

(۳)

هه‌رده‌م ئی دل به که‌مه‌ندی غه‌م یاری ده‌رکو
وینه ڤیبوو ڤه به‌سه‌وادی نگاری ده‌رکو
پر که‌ر تو دلی مو گرد زه‌نه ساده دل‌به‌ر
ئین وینان و ترسان که ڤه کاری ده‌رکو
په‌ندگیرۆ دل‌م ئه‌نبا به‌ڤین زانۆن ئه‌زانک
مه‌ردی عاقل نه‌ببوو تا که به کاری ده‌رکو
پایی شوخی تو نه‌داره‌ن ئه‌ۆ و یچاره خود
می‌خه‌نتی بوو کو پیاده به‌سه‌واری ده‌رکو
نه‌په‌سه‌ندۆ سه‌ری زولفش که کورح دل ها سه‌ید
گه‌ر نه هه‌ر له‌حزه به‌ئان دام هه‌زاری ده‌رکو
ئه‌رچه وه‌س گوشه‌نشین دل و گوشم ده‌رهو
مه‌که‌ر ئیروۆش ڤه ئین گوشه ڤه زاری ده‌رکو
(ئه‌وحه‌دی) ره‌نج بکه‌ر به‌رت ئه‌گه‌ر کامی کو
عاشقی سه‌عی بکه‌ر بوو که شا‌کری ده‌رکو
گه‌رت مه‌یل به ئان دیم گرتوش کرت
بوو که ئیروۆ ڤه غه‌له‌ت به‌ر به که‌ناری ده‌رکو

(۴)

سه‌ر ترسم کو پابه‌ندی هه‌وایی تو نه‌بوو
دل نه‌شوۆ کرت که خاکی که‌ڤی پایی تو نه‌بوو
دیدیم خورشید کو لیسش ڤه سه‌ر که‌فت به
روشنۆ ئین کو به سه‌ر و سیمایی تو نه‌بوو
شیخ و قازیت به نیه‌ند به‌ر هووک به می‌هر

چه شمی شیخ و دلی قازی قه که وایی تو نه بوو
 قهرم ههر مالی هه ژیرتر نه گهر عهرز که رهند
 یعلم الله که هیچ کییه به پای تو نه بوو
 هزرت وات کو دین و دل و دینی دهرواز
 سههل بوو ئین ههمه ترسان که رای تو نه بوو
 مو زهمین بوسی تو ناچار بکو گرت ئیروش
 قه سهر کو نه گهرم سهریر و سه رای تو نه بوو
 قهر نه واژهن که گرد جیهان که متر کوش
 پای تو ویکاره ته وه قع به وه فایی تو نه بوو
 پای تو جهور تو کشو دارت که ئین چهرخی که قود
 مهرد ویدائی زولفی سه مهن سای تو نه بوو
 نه گهرت زهرپره سیف هت خهلق قهروسته ند به میهر
 سهر به سهر نکوشته که یهک زهرپره قه نایی تو نه بوو
 چه شم ئان خود چه بوینو که قه شایی تو نه بوو
 (ئه وحده دی) تا که به شار تو وشه چه ش بدی...

(مراغی، ۱۳۴۰، ۴۳۱-۴۳۲).

۱۶. جولاهه ئه بههریی (سه دهی ۱۳ و ۱۴)

خه لکی ئه بههر بووه. له کتییی (تاریخ گزیده) دا چهند شیعریکی فهله وویی
 وی تو مارکراوه:

کیله ئمرو که مهندان تاو می دا
 خون من وه ئه برۆش هالو می دا
 سونبولانش ده ول واری ههمی که رد
 نه رگسانش جه سییان ئاو می دا
 واش به برده بو واشامه نهج سهر
 گو نه یاش به سوو ده ئاو می دا
 جر من چین ئازهریش ئاوی رووهای یار
 وهرنه جانی منش ئاولاو می دا
 (مستوفی، ؟، ۵۷۳).

۱۷. جه‌ماله‌دین رستق القطنی (سه‌دهی ۱۳ و ۱۴ز)

ئەم شاعیر باسی له کتییی (تاریخ گزیده) دا هاتوو، بۆیه ده‌شیت هەر له‌و سه‌رده‌مه‌دا ژیا‌بیت. تاک_دیرێکی شیعری فه‌له‌ویی لیم‌اوه‌ته‌وه:
داوودم جه‌ حاشقان بره‌سته واش جه‌ ئەسری مۆ
جه‌ ئەبره‌ که غوسسه می کونه‌د قسسه‌یی ئەوریا جه‌ من
(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۶۳).

۱۸. عوبه‌یدی زاکانی (۱۳۰۰ – ۱۳۷۱ز)

خواجه‌ نیزامه‌دین کوپی عوبه‌یدوللای زاکانی ناسراو به‌ عوبه‌یدی زاکانی، شاعیری ته‌زنووس بووه‌. خه‌لکی شاری قه‌زوین بووه‌ و له‌ شیراز خویندوویه‌تی و ماوه‌ته‌وه‌. ئەم شاعیره‌ له‌ بئه‌ماله‌ی خانه‌دانی (زاکان) بووه‌، که تیره‌یه‌کن له‌ هۆزی عه‌ره‌بی (به‌نی خه‌فاجه‌)، که له‌ قه‌زوین نیشه‌جیبوون. له‌ نوسخه‌ی ده‌ستنووسی ژماره‌ (۵۵۵) له‌ کتیبخانه‌ی ئینستیتوتی رۆژه‌لاتناسی ئەکادیمی زانسته‌کانی کۆماری تاجیکستان، له‌ په‌راوێزدی لاپه‌ره‌ (۸۵) دا شیعری فه‌له‌ویاتی زاکانی هاتوو. ئەم ده‌ستنووسه‌ میژووی (۸۰۷ ک.م / ۱۴۰۴ز) له‌ سه‌ره‌ و نووسه‌ره‌وه‌ له‌ کوردانی لوپی ئەبه‌رقوه‌یه‌ به‌ ناوی ئیبراهیم کوپی عه‌بدوللا کوپی عومه‌ر ئەلحافز ئەلموعه‌لیم ئەبه‌رقوه‌ی (صادقی، ۱۳۷۷، ۲).

(۱)

ته‌رسه‌م ئەهماله‌ وی کامم بوینه‌ند

که‌ته‌ ده‌ دوشمنان دامم بوینه‌ند

زه‌ هاله‌ئهم ئەدشی مه‌با که‌ دیده‌ مه‌ردم

ئهووی نه‌نگ و وی نامم بوینه‌ند

(۲)

گیان و دیلم بورنایان به‌شت

خوه‌په‌م ئان ده‌م به‌هه‌م دانمان به‌شت

شیم به‌ کایرای زره‌ یوه‌ند

ولینم وه‌ ئەنه‌ توانان به‌شت

(۳)

خوته به ختم جه خاوان ئهونههيزه
گیانم ئهچ وهر جه لاوان ئهونههيزه
پهنگی چیهرت چه وهر چهشمم نهشی
ئی چه پهنگی که به ئاوان ئهونههيزه

(۴)

گیان و دل تههره ئهندوچ ئهچ ته رائیم
زه رده بهر دهره بهر سوچ ئهچ ته رائیم
ئهچ چو لاوی شوم سایه وا سهراوهر
که ئهژین کهته روچ ئهچ ته رائیم

(۵)

ئهوئ مهري تهه ئهچ تهن تاو بشه
به روچم خورد و به شهو خاو بشه
وهس که ناوم ئاو چین گونه ئان شهند
ئاوم ئهچ کار و کار ئهچ ئاو بشه

(۶)

دهردمی ههرکه دهرمانی ئهونهتاوه
لاومی ههرکه وهر یان ئهونهتاوه
ئهی نهفهس دووری ئهچ وهر چهشمه یاوان
جه من دل نهشنهوو گیان ئهونهتاوه (صادقی، ۱۳۷۷، ۳-۵).

(۷)

خود هیچم ئهراو وا خود وهریچم
نهبی نیک و وهدکاری وه کیچم
ده خود بی جه خود ئههنامه واجار
ئهدهبی سوچیم ئهوی ول بریچم (صادقی، ۱۳۷۹، ۱۷).

زاكانيي، له كتيبيكيدا به ناوي "رساله‌ي ريشنامه" به جيا دوو ديږي به
همان زماني په‌هله تومار كړدووه:

(۱)

نه ئه‌ج پائهم روا نه ئه‌ج ده‌ست ياري
نه‌ئهم ها به‌ختي خود ئوميده‌واري

(۲)

ریشا هزار بار به پای ته نه‌دمریم
تا تو چه‌ش تیه‌گوان سهرنه‌دبري (صادقي، ۱۳۷۷، ۷).

۱۹. پير جه‌مالي ئه‌ردستاني (؟ - ۱۴۷۴ز)

ناوي فه‌زوللاه محمه‌د و ناسناوي شيعريي جه‌ماليي، ناسناوي
ته‌ريقه‌تيي محمه‌دشا و به‌جه‌ماله‌دين و عاشقي ئيسفه‌هانيي ناسراو‌بووه. له
بنه‌رته‌دا خه‌لكي شيراز بووه و له شاروچكه‌ي ئه‌ردستاني باكوري
ئيسفه‌هان ژياوه. ديوانه‌كه‌ي به‌گشتيي به‌زماني فارس‌ييي و (۱۱)
فه‌له‌وييشي هه‌يه، كه‌وه‌كو له چاپي ديوانه‌كه‌دا هاتووه به‌ (ئه‌ورامه)
ناسينراون. له‌گه‌ل يه‌ك پارچه شيعر به‌ زاري كو‌ني ئه‌رده‌ستاني:

(۱)

به‌ديلم وات كه‌ نه‌ي دل چه‌ند ئه‌سوجي
چه‌ويني چه‌كه‌دهر نه‌ي به‌ند ئه‌سوجي
جوابش داد ديلم وه‌سهرئ دهر
به‌نازهر واكه‌نه‌ي ئسپه‌ند ئه‌سوجي

(۲)

ديلم ها واكه‌ديلم بنه‌واجي
مانرا نا كه‌ديلم بوداجي
نازؤ واجي كه‌ديلت وانه‌واجم
ئه‌گهر وا ديمئ مسكينم بساجي

(۳)

به دهر دئی دیل و با عشقت بساجه
خه یالی دهر دئی ته وا که نه واجه
بسوچه م خود که تا ديلت بسوجی
بسوچی دیلی ته دل وانه واجه

(۴)

نه واجم یا بواجم یا بساجم
هه مان وهه بی که رازی دل نه واجم
نازۆ واجی ئه گهر داغم بساجی
ئاتی روزی که ديلت وانه واجم

(۵)

دلی که دارویی ته گهشته بی مات
نه پهر داژی به نی ته وات وات
هه رئاڻ چه شمی که چه شمائی ته وینی
چو ئاو ئاغشته بی دهر کولی زهر پرات

(۶)

به مهران گهر رهسی مهرانه گهردی
به نامهردان رهسی بیگانه گهردی
دلا گهر دهر زهنی بیگانه خوئی
ئایی رۆجی که دل دیوانه گهردی

(۷)

به ته م په یوهست که دیلۆم دهق نه زهر بی
مه نه زانا که خارم دهر جگهر بی
دلا میساج و مه ننال و وهفا کن
که باغی عاشقان ئینهش سه مهر بی

ئەز عشق ئان مرانە ئەو خا خەجەر نەدارۆ
 چوند رۆ وزەشت تا مو ئەز شار دوور کەفتان
 مەزلگەھۆم زنان خا ئەز مارچو و مارۆ
 بەر دەشتشان کو هنيان بو کوم نەزەر نمی نو
 دەر بوند چوند هبو نشت خاسە کە نەوھوارۆ
 پریان زە راهی ئرسان گریان و زار و ترسان
 ھەر کوم بدید پەرسان کوم یار دەر چە کارۆ
 سولحو دلەش با ھەمد یا خا ھەمانش وردۆ
 ئاری ببود موسلمان یا کافرئ تەتارۆ (اردستانی، ۱۳۷۶، ۲۱۷).

۲۰. مەحووی ھەمدانی (۱۵۲۴ - ۱۶۰۷ز)

مەحووی ھەمدانی بە پێی سەرچاوەکان، ناو و ناسناو و وەسفی بەم جوۆرە ھاتووە: (سیدنا و مولانا السادات و منبع السعادات جامع الحقایق و المعارف، قدوة و زبدة العارفين، سلالة اولاد سيد المرسلين امير مغيث الدين علي محوي همداني). کەواتە ناوی (مغيث الدين) بوو و ناوی باوکی (علی) بوو. لە سەیدەکانی ھەمدان بوو. ناسناوی شیعیری (مەحووی) بوو و تەنھا چوار جار کورتکراوی ناوی خوێ واتە (مغيثی) وەکو ناسناوی شیعیری بەکارھێناو. چەند بۆچوونیکی جیاواز لە سەر میژووی لەدایکبوونی ھەیە، یەکێک لەوانە گوايە لە سالی (۹۳۰ک.م / ۱۵۱۴ز) واتە سەدە ۱۶ی زاینی، لە گوندی (ئەسەداوا)ی کوردی نزیک ھەمدان لەدایکبوو، کە ئیستا شارۆچکەیە. تا تەمەنی (۱۲) سالی لەوێ ژیاو. لە شیعریکدا ئاماژە بە گوندەکە ی خوێ دەکات، کە لە شاری ھەمدانەو نزیکە:

از رستاقم بھر تفوق بە ھمە

این بە کہ بە شھر ھمدان نزدیکم

مەحووی ھەمدانی لە ئەسەداوا دەچیتە ھەمدان، بۆیە ھەر زوو ناسناوی ھەمدانیشی ھەلگرتوو. ھەروەھا زۆر گەشتیکردوو و لە زۆر شوینادا ژیاو. بۆ نموونە دە سال لە نەیشابوور ژیاو، بۆیە ھەندیک لە

ته زکهره نووسان، به هه‌له به خه‌لکی نه‌یشابووریان زانیوه. جگه له گونده‌که‌ی
 خۆی و هه‌مه‌دان و نه‌یشابوور، هه‌روه‌ها ئه‌رده‌بیل و شیروان و مه‌شه‌هد و
 هه‌رات و نه‌جه‌ف و هندستان و کوردستان گه‌رانه‌وه و لیان‌ژی‌اوه. باس له‌وه
 ده‌کریت سهردانی شاری مه‌که‌که‌یشی کردووه. مه‌حویی سه‌باره‌ت به‌گه‌شتی
 بو کوردستان و مانه‌وه‌ی، له‌بیره‌وه‌ریه‌کاندا ده‌لیت: له‌ کوردستان توشی
 سوپای پۆمی بوومه‌وه و له‌ باخیکدا قه‌لایه‌ک هه‌بوو، هیچ بونه‌وه‌ریک
 نه‌یتوانیوه به‌ ده‌وری ئه‌و قه‌لایه‌دا تێپه‌ریت. له‌به‌رئه‌وه‌ی من جلی
 ده‌رویشانم له‌به‌ربوو، به‌و هۆیه‌وه‌ گه‌یشتمه‌ قه‌لاکه‌. مه‌حویی به‌گه‌شتی
 شیعی به‌ زمانی فارسی و له‌ فۆرمی چواریینه‌دا نووسیوه. ته‌نها سی
 غه‌زل و شه‌ش تاک_دێری هه‌یه‌ له‌گه‌ل پێنج فه‌هله‌ویی، که‌ له‌ شیعه‌ره
 کوردیه‌که‌یه‌تی و باسیانلیده‌که‌ین. جگه‌ له‌م له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسییدا سی
 شاعیری دیکه‌ به‌ ناسناوی (مه‌حویی) هه‌ن، که‌ بریتین له‌: مه‌حویی
 ئه‌رده‌بیلی، مه‌حویی ئیسفه‌هانی و مه‌حویی بستمایی. مه‌حویی شاعیریکی
 کورد بووه‌ و خۆیشی له‌ چواریینه‌کانیدا دوو جار ئاماژه‌ به‌ کوردبوونی
 خۆی ده‌کات:

یه‌که‌م:

جانا محوی گر صاف اگر درد از اوست
 گر زیست درین مرض و گر مرد از اوست
 گفتی محوی لرست و (کرد)ست چه کس است؟
 محوی است اگر لر و گر (کرد) از اوست

دووه‌م:

تا چند پی صاف و پی درد نبوم
 مردم تا چند در زد و برد نبوم
 گفتی که مغیث ترک دزدی نکنی

باری چه کنم گر نکنم (کرد) نبوم (عمرانی، ۱۳۹۵، ۱۵-۱۹).

مه‌حویی له‌ شاعیرانی په‌یره‌وکاری باباته‌هیری هه‌مه‌دانی بووه‌. دواي

نزيك به پينج سده هاوشيوه بابتاهير شيعري فهلهوياتي نووسيوه.
راسته ژمارهيان كه مه و تنها پينج فهلهويين، كه ساغكه رهوهي ديوانهكهي
دهليت ئه مه بنزاري كوردبي خلكي ئه سه داوايه:

(١)

بهشم تا چهشمه ساراني بوينم
چو سهحرا ئه ور و وارانى بوينم
به كاشان تا بهكهي ئه شكۆم چه رانۆم
بهشم ئه لوهند داماني بوينم

(٢)

چونم ئه ژ هه موژه دهريا نهواري
چونم ئاگر ژه سه تا پا نهواري
توخم ئه ژ دهست داوا خاكم ئه ندا[ج]
ترسم ئه وري وهرين سهحرا نهواري

(٣)

(مغيث) ئه ر كاره ئين سهحرا بكهتي
وه ئين سهحراي پر پهنا بكهتي
چهند گهردى كه روزد به شهو ئايه
بشه پايي بكن ئه ژ پا بكهتي

(٤)

كييهم كه ئه هنامه كارانم بدانهند
به گورستان به سامانم دهوانهند
وهقتى مردن به ياسينم چه حاجهت
سه چاروم پههلوى ئه و سه بخوانهند

(٥)

ژه دل پرسى چه دل سه پار به دل
ئه ژان كاقه ئه رنن ئاواره به دل

نی شام شهو نی روزم روزه ئه‌ی روو
چهند و تاکه‌ی سیا ئه‌ستاره با دل (عمرانی، ۱۳۹۵، ۱۲۱-۱۲۲).

۲۱. شیخی بهایی (۱۵۴۷ - ۱۶۲۱ز)

دهستنوسی ژماره (۹۰۴۹۷) ی کتیبخانه‌ی مه‌جلیسی شوورای
ئیسلامییدا که به‌شیکه له که‌شکولی شیخی بهایی، چهند شیعیکی فه‌له‌ویی
هاتوو. نووسه‌روه که ناوی حاجی بابایه له چهند شوینیکی کتیبه‌که‌دا چهند
میژوویه‌کی یاداشتکردوو، یه‌کیک له‌وانه‌یش سالی (۱۰۲۴ ک.م / ۱۶۱۵ز) ه.
شیخی بهایی به په‌سه‌ن عه‌ربه و خه‌لکی لوبنان بووه. له سه‌رده‌می
سه‌فه‌ویی به هۆکاری بیروباوه‌ری مه‌زه‌بیه‌وه پووده‌کاته ناوچه‌ی
ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویی و له ئیسفه‌هان نیشته‌جیده‌بیته. به پیی ئاماژه‌کانی
نووسه‌روه، به‌شیک له شیعره فه‌له‌ویییه‌کان هی شیخی به‌هایین:

(۱)

له ژیر ناویشانی (للشیخ البهائی الفهلوی):

شه‌هر شه‌هران بگه‌ردۆم حالۆم ئین بی

سه‌رینۆم سه‌نگ و په‌هلۆیم زه‌مین بی

جورمۆم ئین بی که من ته دوس دارۆم

هه‌رکه ته دوست داره حالش ئین بی (بابا، ۱۶۱۵، ۱۵۱).

ئهم دووبه‌یتییه له تیکسته‌کانی یارساندا به هه‌ندیک جیاوازییه‌وه به ناوی
باباتا‌هیره‌وه هاتوو.

(۲)

له ژیر ناویشانی (وله سلم الله تعالى بلسان الراجي) له دوا‌ی شیعیکی

عه‌ره‌بی شیخی بهایی هاتوو:

خو‌رهم ئانان که هه‌ر ئه‌ژ به‌ر نه‌زانه‌ند

نه‌ حه‌رفی وانویسه‌ند نه‌ بخوانه‌ند

هه‌مچو مه‌جنوون نه‌هه‌ند سه‌ر دهر بیابان

ئەژىن كەوكەل رەمەند ئاھوو چرانەند (بابا، ۱۶۱۵، ۱۰۳).
 ھەر ئەم شىعرە لە لاپەرەى (۱۶۱) ى دەستىنوسەكە جارىكى دىكە لە ژىر
 ناونىشانى (لكاتبه بلسان الفهلوى) دا ھاتوو. لە سەرچاوەى دىكەدا،
 دراوھتەپال باباتاهىرى ھەمەدانى.

(۳)

لە ژىر ناونىشانى (قىل بلسان الراجى)، كە ھەر مەبەستى شىخى بەھايىيە:
 ئەمەيشيان ھەر مەبەستى شىخى بەھايىيە:
 تە بنۆمان يا ئىلاھە كو بەرۆم راھ
 جوز ئىشتۆم بارەگاھە كو بەرۆم راھ
 گەر تىۆم رە بە دەرگە نەنمانى
 ئەز گومكەردە راھە كو بەرۆم راھ
 گوناھ ئىن كە كوھى ئو كەردەنۆم بار
 تەننى چون بەرگى كاھە كو بەرۆم راھ
 بە ئاب ئامورزشۆم چەرە نەشوراش
 ئەز ھەمى رووسياھە كو بەرۆم راھ
 دوو چەشم ئەسریندە وەرلاوش گوناھان
 واىە كوشۆم وە ئاھە كو بەرۆم راھ
 مەندە بىن چاھى زندانە نزانۆم
 كە چىن زندانە چاھە كو بەرۆم راھ (بابا: ۱۶۱۵، ۱۰۳).

(۴)

ئەم تاك_دیر، لە كەشكۆلەكەى شىخى بەھايىشدا ھاتوو:
 ھوبلوس ھوبلوس كە گەر پاشۆ بزانی
 كە دەرویشى چە چى بوو وا ستانى (بابا: ۱۶۱۵، ۱۶۱).

۲۲. خواجەى شادان (۹)

ھیچ لە بارەى ئەم كەسایەتییە وە نازانىت. لە دەستىنوسى كەشكۆلى

ژماره (۹۰۴۹۷)، یهک شیعرى فهله‌ویى به ناویه‌وه له ژیر ناویشانی
 (خواخهء شادان باللسان الراجی) هاتووه:
 خوږهم ئانان که ئه‌مرۆ کهشتشان تۆم
 ئیشانی خوه‌شدلن که میزه‌نن شۆم
 رابه من وئ به من واوه چو من هیڤ
 نه کاوۆم ده زه‌مین نه تۆم و نه شۆم (بابا، ۱۶۱۵، ۵۶).

۲۳. میرزا حیسابی (سه‌ده‌ی ۱۷ز)

هیچ له باره‌ی ناسنامه و ژيانی شاعیره‌وه نازانریت. له ده‌ستنوسی
 (کشکول الفقراء) دا، که میژووی سالی (۱۰۸۶ ک.م / ۱۶۷۵ز) له سه‌ره، شیعر
 به زمانه‌کانی فارسی و تورکی و حیکایه‌ت و بابه‌تی دیکه له‌خۆده‌گریت.
 به‌شیکى که‌می ته‌رخانکراوه بۆ شیعر به زاری راجیی (پاژیی) له ژیر ناوی
 (تمه باب الخامس فی الراجی) چهند پارچه‌شیعریکی باباته‌هیری هه‌مه‌دانیی و
 مه‌ولانا محه‌مه‌د سۆفی مازنده‌رانیی و شاعیرانی دیکه‌ی تیدا‌یه. له‌م به‌شه‌دا
 دوو شیعریی فهله‌ویى میرزا حیسابی هاتووه:

(۱)

چه‌ره بازا عوقابت دهر که‌مینى
 چهند به‌ر که‌بک و به‌ته‌هیو نشینی
 وه‌دش دی هه‌رکه دهر عاله‌م وه‌دش که‌ر
 وه‌د مه‌که وه‌د مه‌که تا وه‌د نه‌بینی

(۲)

دلم جوز میهری تو میهری نه‌گیری
 به‌جوز داروویی تو داروو نه‌گیری
 دلّی ما سوته و میهری تو نازهر
 تا نه‌بی سوته نازهر دهر نه‌گیری

(ساوی، ۱۰۸۶، ۱۴۸).

۲۴. نه زری شای رهمای (سدهی ۱۷ز)

هیچ له باره‌ی ناسنامه و ژبانی شاعیره‌وه نازانریّت. یهک شیعی
فهله‌ویی له دهستنووسی (کشکول الفقراء) دا هاتووه:

ئاهم ئهر سهر بکه‌ی ئازهر بسوچی

ئاهی دلّی سوّته به‌حر و به‌پ بسوچی

به سوّزی دلّ ئه‌گهر روزی بنالهن

زهمین و ئاسمان یه‌کسه‌ر بسوچی (ساوی، ۱۰۸۶، ۱۴۸).

۲۵. میرزا قولی مه‌یلی (سدهی ۱۷ز)

هیچ له باره‌ی ناسنامه و ژبانی شاعیره‌وه نازانریّت. یهک شیعی
فهله‌ویی له دهستنووسی (کشکول الفقراء) دا هاتووه:

بورئ تازین تازینه به‌وران

قه‌لقه‌لی بو که‌یم دنبالی گه‌وران

سمئ به‌وران به‌یه‌ی گه‌وران بزانه‌م

لاله ئه‌ز خونی گه‌وران گیریم [ن] په‌نگ [ا] ن (ساوی، ۱۰۸۶، ۱۴۹).

شیعی فهله‌ویات تا سده‌ی ۱۹ و سه‌ره‌تاکانی سده‌ی ۲۰ز له لایهن
شاعیرانه‌وه جاروبار ههر نووسراوه‌یه‌وه. نموونه‌ی ئه‌و شاعیرانه‌یش سه‌ید
حوسه‌ین په‌زه‌ویی ناسراو به‌غوباری هه‌مه‌دانی (۱۸۴۸ - ۱۹۰۴ز) له دیوانه
دارسییه‌که‌یدا دوو فهله‌ویشی تیدایه:

(۱)

تو که‌ پوخی لاله‌سان ئه‌فرۆته دیری

چو داغی لاله‌ئه‌م دلّسوّته دیری

یه‌کی فکرئ دلّی بی‌حاسلم کن

که‌ چه‌ندین حاسل ئه‌ندۆته دیری

(۲)

چه‌ خوه‌ش بی‌دهر عه‌دم وێرانیه‌ی بی

مه‌را چون جوغد دهر وی لانه‌ی بی

ببینم ټانکه جایی بی به عالم
که ټانجا نامی ټاب و دانه‌یی بی
(همدانی، ۱۳۶۱، ۷۳).

هه‌ندیک سیمای شیعی فیهله‌ویات له هه‌ریمی په‌هله، له زار و
بنزاره‌کانی دیکه‌دا تا دره‌نگانی‌کیش ماوه‌ته‌وه. نمونه‌ی شیعه‌رکانی مه‌لا
سه‌حهری ته‌هرانیی (سه‌دهی ۱۷ز). تا‌کو ئه‌م دوا‌ییه ته‌نها شیعی‌کی مه‌لا
سه‌حهر له به‌رده‌ستدا بوو، که ئه‌مه‌یه لی‌رده‌دا خراوه‌پوو. له ده‌ست‌نووس‌یکدا
نزیک (۱۱) شیعی دیکه‌مان ده‌ست‌که‌وت، که بۆ یه‌که‌م جار بوو بناس‌رین.

(۱)

ول و دیمۆم ره‌وه‌ن مه‌لّا نمه‌شو
سووته جانم به ته‌ماشا نمه‌شو
نده پیغام که ئینها غسه‌س
تا تورا نه‌وینی دلم وا نمه‌شو
زوفلی تو واکو ئه‌گه دل مه‌به‌ری
موفر تا شه‌و نییه‌ن جا نمه‌شو
(پناهی، ۱۳۷۹، ۱۴۲).

(۲)

کی بوو که هه‌نچی ده‌سته گول گول دیم من زهر ده‌را
هه‌م روزی به‌د به‌پا نه‌شو هه‌م شه‌و غه‌م به‌سه‌ر ده‌را
عه‌شق خودایه‌گان شه‌وی قال کنی ده‌ر سه‌راش
باشه له قال و قیلشان به سنغه سه‌ر گوزه‌ر ده‌را
شه‌و دیم کوچه‌شان مه‌شو سو‌حب میانجی دوکان
ئه‌فته‌و له‌و دی‌قار مه‌شو شام مه‌شو سه‌حهر ده‌را
ئه‌ز گول کوچه وا دوکان جان مه‌ده‌هه هه‌زار که‌س
سو‌حب ئه‌گه‌ر تو خانه‌شان گیر زه‌ره دیر ته‌ر ده‌را
شه‌و دیم کوچه‌شان مه‌شه‌م به خه‌ت نوتق نه‌می زه‌نه‌م
گوشه‌که‌کی وایسته‌م و باشه که بیخه‌به‌ر ده‌را (نردی، ۱۰۹۱، ۱۴۶).

له که شکولیکي دهستتووسی ئه رشیفخانهی فاتیکاندا شیعریک به ناوی
(که فیی) هاتوو، به شیوازی زمانه که ی بیټ، پیده چیت په یوه ندیی به
دهقه رهکانی هیلی بهرکه وتنی کورد و فارسه وه هه بیټ. له باره ی
شاعیره که وه هیچ زانیارییه که له باره ی شاعیره که و سه رده می ژیا نیه وه له
به رده ستدا نییه:

موسلمانان موره ئه ز جهور دل موشکیل ئو فتایه
دل م هه رده م فغان موکته برایی دوختی هه مسایه
جو مو ئو را نه دیده ست و نه یام خانه یی خالو
برایی هه ردوو له فجان هه که روح ئه زمان می ئه فزایه
قه په یش که رده ووم شووی که بوسی چه ندو ئه ز قی گیروم
ره قیب ئه ز دوور بایسته یه مسالی خه رسه مایه
به دهستان ئه گهر ئو فته سه ری لنگاش یه کباری
چنانش وه رکه شوم کویی مثال مه یم جون پایه
(که فی) گو فته چنین شعری رینلک و نیک شه ریت هه
موسلمانان مگه ت عه ییبه چنینه شعر کوه وایه (؟، ؟: ۵۲ راست)

هه روه ها له که شکولیکي دهستتووس به ژماره (۸۷۹۲۲) ی کتیبخانه ی
مه جلیسی شوورای میلیدا شیعریک به زاری پامه ندیی، که پاشماوه ی زمانی
دیری نیی ماده، به ناوی مه لا موزه فیری کاشانی روودبارییه وه هاتوو:

ئان سه روو قه ده تیغ دوو ئه برو ره که شستا
با تیغ جه فا رشته سه برم ره وه سستا
ئیمروز وه هاری دیمه خو ش ته پ و تازه
گو یا که نیگار هه دوو دلان کو نه را شستا
ئه برو ش خه ت ئه بجه ده [و] موژگان خه ت ئینجیل
یا ره ب که نیگارینه چه مه زه ب په رستا
ئاهوو به رده ی چه شمشه وین مه ست مه له نگه
ئین سه بزه ی باغ دل و دینم ره چه رستا

پوئسته قهسه ب پیره ن نیمشه قرمز
 ئان غونچه دههانه چه دل سورخ ئو کونستا
 چابوک بوو ميه چست ویه رده غه زه ب ئالوود
 ئین رشته دل به کرشمه ها وه سستا
 واتم که فیدایی ته شوم واته که خوبه
 سه د جان به فیداییش سوخته نم ره شنه وستا
 ئان شوخه ره پرسین که خه لایق دله به ردا
 عالم همه دین [و] دل ئیمان دوزستا
 ئیمشه ب چمه ن مه جلسمان نوورئه فشانه
 دلدار مه گهر به ند نیقابش ره وه رسستا
 نه هه ستم [و] نه نیسم مه ست ئه له ستم
 جام ئه دهب شیشه ی تاقه ت ره شکستا
 وه لالا (موزه فهر) شه رده دهوله تش ئینه
 واجه ن که نیگارت سه ر و جانت ته له بستا (خسروی، ۱۱۰۱، ۶).
 میرزا نه عیمای سمنانی، که له سه رده می فه تحه لی شای قاجار (۱۷۶۹
 - ۱۸۳۴ز) ژیاوه، چند چوارینه یه کی به زاری کوئی سمنانی، که نزیکه له
 زاری گورانه وه نووسیوه:

(۱)

ئه بیکه س و تو بیکه س ئه که س کو به روون
 تا سورخه وله به جا ده بوو خه س کو به روون
 با ئون خه ت و خال و زولف و چشی مه خموری کو دار
 ریخون مه نگه ن سنوبول و نه رگه س کو به روون

(۲)

ئون روز کو کاروان جوون بار کره ن
 ده ر راهی عه دهم قافله ئیوار کره ن
 ئه ئوشتی لاغروون و مو بار پره
 ته رسوون کو سه ری پولی مو وادار کره ن

(۳)

دهست و دل و دین و جون حه لالی ژۆ مه دوون
ئه هه رچی داروون به یادیگاری ژۆ مه دوون
هه ر دل کو دروست نییه، نه بوو، قه یته رییه
ئن ئه شکه ته مورغنه به عیدی ژۆ مه دوون

(۴)

حه یف ئه ز ته کو تو یاری وه فار نیی
دل ماگیر و سه رمدی تو دلدار نیی
هه ر رووز میا و دل مه بر عاله می پی
ته دل به هه مه ن خوشه کو بیکار نیی

(۵)

دل بی غه م و شه رمونده گی هه رگز مه نبو
بی جورم و خه تا به نده گی هه رگز مه نبو
بی بورمه و ئاهی دل مناشو هه رگز
بی ئاته ش و ئه و زنده گی هه رگز مه نبو

(۶)

دونیا به تتون ته مام سیم و زه ری ره
سه رگوشکی باته ن با ئاه و ناله که ری ره
ئاته ش دفته ن بمرد هیزم ته ر با
وازی ماکه روون ژۆ غوسته خاکسته ری ره (پناهی، ۱۳۷۹: ۲۴ - ۲۶)

له دهو روبه ری ئیسفه هانیش شاعیریکی وه کو ده رویش عه باسی گه زی
ناسراو به جه زیی (۱۸۴۷ - ۱۹۰۵ز) له شاروچکه ی گه ز به رخوار ۱۸ کم
باکووری ئیسفه هان به زاریکی کونی ئیسفه هانیی (گه زی) شیعی ری نووسیوه.
نوسخه ی دیوانه که ی به ژماره (۱۱۲۷۹) له کۆلیژی پۆژه لاتناسیی زانکۆی
پترسبۆرگی پووسیای، زانکۆی لینینگراد پارێزراوه. له کتییی (نسخه های
خطی) ی له نووسینی محهمه د ته قی دانش پژوه و ئیرج ئه فشار، ئه م

دیوانه‌یان به کوردیی ناسینراوه. توژیژهران باس له په‌یوه‌ندیی ئەم زاره‌وه به زاری گۆرانی زمانی کوردیی‌ه‌وه ده‌که‌ن. ئەم‌ه‌یش نموونه‌یه‌ک له شیع‌ره‌کانی:

(١)

هه‌مین پۆوان و شه‌وان جامه‌ پاره‌پاره‌ که‌ران
خودا خودا مو زه‌ ده‌ست ئین پوره‌ چه‌ چاره‌ که‌ران
ئه‌ژ ئارۆ تا قیامه‌ت هه‌مون کفاف نه‌تو
زه‌ ده‌فته‌ی غه‌موت ئه‌ر گوم بو شوماره‌ که‌ران
مو مه‌رته‌مونی بویان ماچیم ئه‌ژ لوبات وگی
ئه‌ژ ئه‌ورو تا به‌ زوقۆن عومروما دووباره‌ که‌ران
هه‌ر ئانچه‌ پیشی مو ئایۆ موقه‌ده‌روم ئانو
نه‌ ئیستیخاره‌ وو نه‌ ئیستیشاره‌ که‌ران
زه‌قۆن یناخ دلوم به‌رقه‌راره‌ وو ئارومۆ
که‌ جلوه‌یی تو وینان هه‌ر که‌ را نیزاره‌ که‌ران
یه‌ وه‌قتی ئان خو مونا‌جاتی وو مونا‌جاتی
یه‌ وه‌خ جی شانه‌ خه‌رابات را ئیجاره‌ که‌ران
(جه‌زی) نه‌ ئه‌شنه‌ مه‌گه‌ر چژ بواته‌ هو‌ حافیز
مو را چه‌ کار که‌ مه‌نعی شه‌رابخواره‌ که‌ران (گزی، ١٣٧١، ٢١٣).

به‌شی دووهم: شیع‌ری فه‌له‌ویاتی هه‌ریمی ئازه‌ربایجان

هه‌ریمی ئازه‌ربایجان له‌ سه‌رده‌می ئیمپراتۆریه‌تی ماده‌ کورده‌کان به‌شیک بووه‌ له‌ نیشتمانی ماده‌کان و پیتیوتراوه‌ مادی ئاترۆپاتکان، که‌ جگه‌ له‌ ئازه‌ربایجانی ئیستا کوردستانیشی گرتووه‌ته‌وه‌. سه‌باره‌ت به‌ زمانی ئەم هه‌ریمه‌ له‌ چه‌رخ‌ی ئیسلامییدا، ئیبن نه‌دیم له‌ کتییی (الفهرست)دا له‌ زاری ئیبن موقه‌ففه‌ح زانای سه‌ده‌ی (٨ز) ده‌یگی‌ریت‌ه‌وه‌، که‌ زمانی خه‌لکی ئازه‌ربایجان په‌له‌ویییه‌. ئەم زانیارییه‌ هه‌مزه‌ی ئیسفهانیی له‌ زاری یاقوتی هه‌مه‌ویی و خواره‌زمیش باسیانکردووه‌. یاقوتی هه‌مه‌ویی، جوگرافیا‌زان و میژوونووسی ناوداری (سه‌ده‌ی ١٣ز) له‌ کتییی (معجم البلدان) له‌ باره‌ی

شارى مهراغه وه دهلیت: ئهوان زمانیکیان ههیه که پێدهلێن ئازهری و جگه له خۆیان کهس لیتیناگهن (آهی و رویا سیفی، ۱۳۹۱، ۱۲). بهو چهشنه نووسهرانی سهدهکانی دواى دهركهتنی ئاینی ئیسلام، زمانی ئازهربایجان ههندیك جار به (پهلهویی ئازهری) و ههندیك جاریش به (ئازهری) یان (فهلهویی مهغریبی) ناویانهیناوه (حیدری، ۱۳۹۲، ۱۳۴-۱۳۵). تا سهههتای چهرخى سهفهویییهکان له ئازهربایجان زیندوووبوه، بهلام له ناوههراستی چهرخى سهفهویی کهم کهم له گوندهکان و شارهکان کهوت و تهنها له دهقهه سهختهکاندا کهم و زۆر ماوهتهوه (حیدری، ۱۳۹۲، ۱۳۹). به درێژیی میژووی ئهم ههریمه، به تایبهتی له سهردهمی مادهکانهوه، کورد پۆلیکی گهره له ههریمهکهدا گیراوه. دهیان هۆزی کوردی لیجیستهجیوون و تهنانهت ههردوو میرنیشینی پهوادیهییهکان (۹۵۴ - ۱۰۷۰ز) و شهدادیهییهکان (۹۵۱ - ۱۰۷۰ز) فهزمانههوايیان لیکردووه و دهیان شارى دهقههکهیان بهدهستهوهبووه. شیعرى فهلهویاتی ئهم ههریمی ئازهربایجان، درێژکراوهی بزاوتی شیعرى فهلهویاتی ههریمی پهلهیه، بهلام تایبهتمهندیی زمانی خۆی ههیه. جگه له شیعرى فهلهویات، شیعر به زار و بنزارهکانی دیکهیش نووسراوتهوه که زیاتر به زمانی تهووریژیی ناویهاتووه. ئهم ئهدهبیاته هاوشیوهی شیعرى فهلهویاتی ههریمی پهله پهیهههندیی به زمانی دیریینی کوردهوه ههیه.

۱. کوجوانیی (؟ - ۱۲۷۹ز)

مههمهه کورپی حاجی سدیق کورپی مههمهه، ناسراو به خواجه غیاسههین شیخ مههمهه کوجوانیی و کوجویی. له سهه بهردی گۆرهکهی میژووی مردنی (۶۷۷ ک.م/ ۱۲۷۹ز) ههڵکۆلداروه. له نوسخهه دهستتووسی دیوانهکهی به ژماره (۷۷۱) که له کتیبخانهه پاشید ئهفههندیی له شارى ئیستانبول پارێزراوه، ژمارهیهک شیعرى فهلهویاتی ههیه. به هۆی نهووسینی خالی ههندیك له پیتهکان، خویندنهوهیان سهخته:

(۱)

نهر تو خو واکهري بوياله نهج وهر
نه گيتي سوو نهدهي ئاوشله و خوهر
ئانهک ژيوهنده بي ههرگز نه ميرئ
وانهک بي مرده نهج خا واکهري سهر

(۲)

نهر تو خون خورهم ئايي ده باژهر
بهسته ديلم ئاوهر ني سهر چو خاوهر
تهن و جان و دل وارو ژه نه هنام
همه ده پات ريزان جومله مه ي دهر

(۳)

سوته ژين باس بهرمهنده نه ژان باس
نهرم نهرم ئامرہ کيلم به نشناس
به منش وات سهروو سايه چوني
ژين چهما دهر دئ دل جه هنام وهسواس
ئهم شيعره به ههنديک جياوازييه وه به هله دهر یتته پال خواجه
عبدالرحيم خهلوه تي ته بريزي (؟ - ۱۴۵۴ز):
شهو نه ژين پاسه بهرمهنده نه ژان پاس
نهرمه نهرم ئامرہ کيلم به نشناس
وا منش واته شهروينا ته جويي
ژين چما ريچ و ژين جه هنام و وهسواس (صادقي، ۱۳۸۵: ۳۳ و ۳۴)

(۴)

بهشته وار و گله کهردهن چه خوش بو
دل به وار و ستو دهردهن چه خوش بو
سه رانجامان کار نهر دهست بشو
ده پايي تو مهردهن چه خوش بو

(۵)

ئەمن كىژى كەوى كۆ دەرد ژە بەر بۆ
جىن چەما دەرد و داغش خەبەر بۆ
مايە كيانشىنان بو بوان
خوەشە دەرد ژەرى كۆ واژەوەر بۆ

(۶)

چىنن سىلەلان كەردم بەشتە وارو
مەست و حەيران كەردم بەشتە وارو
ژەرە نالان ئەوئ تىمار و بىمار
چيەرەيى زار و زەردم بەشتە وارو

(۷)

نەبى كىژى كۆ وە بناڵە دەمانى
ئەژان كەم باد بە كىژى بمانى
جە وازى ئەى (كوجوج) كە بى كەج و كونج
هەمە كونج و كەجاش وە ھەر يانى

(۸)

ئەى كۆ دىمت بە مېھر و ماھ مانى
ھەمە شەھر و گىھان زىوان ئەرانى
خوەر كە بى مەھ چە بى ئەى ئەرجە وارەن
خوەر و مەھ ھەرچە ھەى ژە رەھ رەوانى

(۹)

برون ئەژ ئەو و گول من تازەبەست بور
بەسەر ھەفت ئاسمانانم ژە رەھ كور
وہەمى ئەھنام دارى مور زانست
وہەمى جەھنامەداران بردمە گور

(۱۰)

وه ئەژ مێهران کو دایه چه گویی
به‌رز و زریوه‌ن و مه‌ست و موشکبویی
سه‌نگش به له‌عل مانی ئەو ماوهرد
که‌رد گهرد.....

(۱۱)

خه‌ت وه‌رانی تی دل‌داره بی تا
مێهره‌وانیش به گیتی کاره بی تا
سه‌رانجامان هه‌مه داری به هوشمه‌ند
هه‌میشه زریوه‌ن چو مێهرش داره بی تا

(۱۲)

شه‌وی سه‌رمه‌ست ئەروستین چو زارۆ
گهرد گهردم که‌تیان بسته و بارۆ
کینان نی و نیان نه‌رم می وات
کین بسپه‌رده ره‌ جه‌ه‌نام دارۆ

(۱۳)

چو رازم په‌رده ئەهمانه دریوه
به‌شتو ئیروۆ دلم ئەج گیان بریوه
بزانه‌م چه‌ش هه‌روۆته ته‌ش هه‌ریرش
یانکه ته‌ش هه‌روۆتش چه‌ش هه‌ریوه (کججی، ۱۳۹۵، ۲۱۵-۲۲۲).

(۱۴)

لخواجه محمد الکججانی رحمه الله علیه:
بزانه‌م وۆم به‌ش کوی وه ئامان
سه‌رزه‌نۆشم که‌رندی نه‌نگ و نامان
ئەژ ئان ته‌رسۆم که ئین سه‌ودا نه‌مانی
من ئین سه‌ودا خوه‌ش مه‌ سه‌ر مه سامان

(۱۵)

مەر دهریکه گیهان مهند ئهج وهسانه
خوړم ئانی که واوش وه ئهستانه
سه لهف ئانی که شهو وه راهی بروان
ته لهف ئانی که پهس ئهژ مه رگش خه زانه

(۱۶)

هه مه کیژی نه هه ند خوشتی به خوشتی
به نا ئهج چو که دهستی کیژ وه نیژه
هه مه پیغه مبه ران خوبی و چوکی
موحه ممه د موسته فا کیژی وه نیژه (المراغی، ۱۳۷۲، ۱۴۰-۱۴۱).

(۱۷)

له سه فینه ی ته بریز: این فهلوی قطب الاولیا خواجه محمد کججی طاب
شراه فرماید:

ده چهن دل دیوژهر به دیرگاهان
ده چهن وی دل نهوم سالان و ماهان
بوله چه سوری [ئهنو] من دیره وانی
[وهرده کو بهج] دشواری راهان (بوله، ۱۳۲۳، ۵۱۹).

(۱۸)

وی ته مه دوست با مه دوستاران
وی ته مه شههر با مه شههریان
به کامی دل مه با کیژی به گیتی
دل پر ئهژ دهرد و خون ئهژ دیده باران

۲. شیخ سه فیدینی ئهرده بیلی (۱۲۵۲ - ۱۳۳۴ز)

باپیره گهره ی شا ئیسماعیلی سه فه ویی، که دامه زرینه ری زنجیره ی
فرمانر هویانی سه فه وییه و باپیره ی بنه ماله ی به ناوبانگی حه یدهرییه کانی
کوردستانه. به پیی وته ی دهر ویش پوکنه دین ته وه که لی کوپی شو جاعه دین

ئىسماعىل كۆرى حاجى مەحمود ناسراو بە ئىبن بەزاز (؟ - ۱۳۹۱ز) لە كىتەبى (صفوة الصفا)دا، كە لە سالى (۱۳۵۷ز) نووسىيەتى: رەچەلەكى شەيخ سەفى لە بنەرەتدا دەگەرپىتەو سەر پىرۆزشاى كلاًوزىرەن، كە لە مالىباتى كوردانى شەنگالە و بە مەبەستى جەنگ رۆيشتووە بۆ ئازەربايجان. ھەروەھا لە كىتەبى (سلسلەى النسب) لە نووسىنى شەيخ حوسەنى كۆرى شەيخ ئەبدالى پىرزادەى زاهىدىيە، ژمارەيەك شەيخى فەھلەويى بە ناوى شەيخەو ھاتووە:

(۱)

سەفەيم سەفەيم گەنجان نەمايم
بە دل دەردەژارەيم تەن بى دەوايم
كەس بە ھەستى نەبرە پا بە ئەويان
ئەز بە نىستى چە ياران خاكى پايم

(۲)

و ھەم دەردەژەران ئەز بوجنم دەرد
ئەندە پاشان برم چوون خاك و چوون گەرد
مەرگ و ژيوم بە مەن دەردەژەران بور
پا بە ئەويان بە ھەمراھى شەویم بەرد

(۳)

مەواتش ھەژ چە ئەويان مانە دوویرەم
ئەز چو ئەويان خاسان پىشتى زوویرەم
بەپىشتەم دۆش بە ھەرش و كورسى
سولتان شەيخ زاهىدى چۆگان و گۆيەم (حەسەن، ۲۰۲۳، ۱۲۱).

(۴)

شاھەبازیم جوملە ماران بکوشتم
و ھەداریم بى و ھەفایان بەھەشتم
قوودرەتى زنجیرم بە دەستى ئوستاد
چەخمەقم ئاتەشم دىگم نوقەشتم (صادقى، ۱۳۸۲، ۹).

(۵)

هه‌مان هوی و هه‌مان هوی و هه‌مان هو
هه‌مان که‌وشه‌ن هه‌مان دهشت و هه‌مان کو
ئه‌ز وایم که ئه‌ویان ته‌نها چه من بور
به هه‌ر شه‌هری شرم هی‌ی های و هی‌ی هو

(۶)

به‌شته وهر ئامریم حاجه‌ت ره‌وا بور
دل‌م زنده به نامی موسته‌فا بور
ئه‌هرا داوهرم بوبور دارۆم بیه‌رسان
هه‌ر دوو دهستم به دامه‌نی مورته‌زا بور

(۷)

شیخه شیخی که ئه‌حسانش باهه‌می نی
ته‌نم بوری عشقم ئاته‌ش که‌می نی
ته‌مامی شام و شیراز ئه‌ز نوریریم
شیخ سه‌ر په‌له‌هوان بر ئه‌ز خه‌به‌ر نی (زاهدی، ۱۳۴۳، ۳۱).

(۸)

به من گیانی بده ئه‌ز گیانه‌وه‌ر بووم
به من نوتقی بده تا ده‌ماوه‌ر بووم
به من گو‌هشی بده ئه‌ز بشنه‌فا بووم
هه‌ر ئه‌و جی که وانگی بو ئه‌ز ئاخه‌وه‌ر بووم (حه‌سه‌ن، ۲۰۲۳، ۱۲۲).

(۹)

دل‌ر کو‌هی سه‌ر ئه‌وئ وینده نه‌بور
عشقر جویی که وریان به‌سته نه‌بور
هه‌له‌م باغی شه‌ریعه‌ت مانده زیران
رووحر بازی به په‌رواز ونده نه‌بور

(۱۰)

ئەويانى بەندەيىم ئەويانى خانم
ئەز ئان بورى بەبەر ئەويانى رانم
ئەويانى عشقى شورى دەر دللى من
ئەنەن كە زەندەيىم چە عشق دە نالم
(زاهدى، ۱۳۴۳، ۳۲).

(۱۱)

چەرا نايى كوله خەستۆم نەگىرى
ئەوا دەرەمەندەئىم دەستۆم نەگىرى
وەندەرى دە دەيسى كو من بەرى لاو
چەرا نايى ئەوا مەرزۆم نەگىرى
(زاهدى، ۱۳۴۳، ۸۲).

(۱۲)

سيخەن ئەھلى دلان دەرە بە گوشم
دە كاتب نشتەند دايم بە دوشم
سەوگەند ھەردە بە دل چو مەردان
بە غەير ئشتە بە جايى چەش نەروشم

(۱۳)

ھەركە با لايەوان بە دۆست ئەگىرى
ھارۆ ئاسان بەروران ئاو ريزى
من چو با لايەوان زرە بە ئاوۆ
خوہ نيمزانر كۆرو ئاو را ئەگىرى
(بزان، ۱۳۷۳، ۴۲۸).

(۱۴) نيوديرە:

شەروە مەرزوان بە مەرز خود بى

۳. پيرە چەنگى (سەدەي ۱۳ و ۱۴):

لە پيرەوانى شېخ سەفیدینی ئەردەبیلی بوو. لە کتییى (صفوہ الصفا) دا
ئەم شیعەرە فەھلەویيەى ھاتوو:

ههركه ئه ورامه نه به نامی ئه و بخوهند
 شهو و رو بهسته دارى كامه ر وه بهند
 كار يا هه مى پهسى جههنامه داران
 خوداوهند بهنده بى بهنده خوداوهند
 (بزان، ۱۳۷۳، ۵۸۹).

۴. هومامى ته بريزى (۱۲۵۸ - ۱۳۳۶ز)

مهولانا محهمه د هومامه دين كورى ئه فهریدوونى ته بريزى، ناسراو به
 هومامى ته بريزى. له ههردوو شارى ته وريژ و مهراغه ژياوه. خاوهنى
 ديوانىكه به زمانى فارسى و زور سه رسامى شيعره كانى شيخ سه عدى
 شيرازى بووه. گوايه سه عدى له سهردانه كهيدا بو ته وريژ چاوپيكيه وتووه.
 هومام دوو شيعرى فههله ويى ههيه:

(۱)

(بديدم چشم مست رفت) ئه ژ دهست
 كوام ئازهر دلى گؤيا نه بى مهست
 (دلم خود رفت و ميدانم) كه پووژى
 به مهت هه م بشى خوهش گيانم ئه ژ دهست
 (به آب زندگى اى خوش عبارت)
 ليتوانت لاود جه من ديل و گيان بهست
 (دمى بر عاشق خود مهربان شو)
 كه ژ يى سه ر مهروهرزى گهست بى گهست
 (به عشقت گر - همام - از جان برآيد)
 مواژش كان جوان بمرت و وارهست
 گهرم خاو ئه بهرى به شنم بوينى
 به بوويهت خهوته بام ژه ئه هنام سه رمهست (تبريزى، ۱۳۵۱، ۶۲).
 د. محهمه د ئه مين هه ورامانى له كتيبى (په سه نى زمانه كهت بناسه) دا
 ته نها ديژى دووه مى خستوو ته پروو، كه به م جوړه ساغيكردوو ته وه:

به میهرت ههم بهشی خودشی گیانم ئەژ دەست
لیوانت لاو جه من دیل و گیان بهست (هه‌ورامانی، ۲۰۰۵، ۱۷).

(۲)

له کۆتایی غه‌زه‌لیکی فارسییدا ئەم دێره فه‌له‌وییه‌ی هه‌یه، که به گوێره‌ی
سه‌فینه‌ی ته‌بریژ، که له‌وێ چوار دێره، هومان هیی خۆی نییه و
تییه‌لکیشیکردوه:

وه‌هار و ول وه‌ جانان دیم خواهش بی
ئه‌وێ یاران مه‌ ول بی مه‌ وه‌هاران (تبریزی، ۱۳۵۱، ۱۳۴).

(۳)

هومام جگه‌ له‌مانه، دوو شیعی دیکه‌ی هه‌یه له‌ نوسخه‌یه‌کی
ده‌ست‌نوسی دیوانه‌که‌یدا له‌ کتێبخانه‌ی (ایت الله مرعشی) له‌ شاری قوم، له
سه‌ریان نووسراوه (وله به زبان تبریزی). تا ئیستا ئەم دوو شیعره
ساغنه‌کراونه‌ته‌وه. یه‌کیک له‌ گرفته‌کانی ساغکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌یه، که به‌و
شیوازه‌ نووسراوه، که هه‌ندیک جار خال بۆ هه‌ندیک پیت دانه‌نراون.
شیعره‌کان هاوشیوه‌ی شیعی فه‌له‌ویات نزیکایه‌تی ته‌واوی له‌گه‌ڵ زار و
بنزاره‌کانی زمانی کوردییدا هه‌یه. ئەمه‌یش چوار دێره له‌ غه‌زه‌له‌کیان:

دقیندمه‌ له‌و جه‌تومان شه‌وا نه‌ هوریمه‌ نه‌ هان
ئومره‌ ئه‌ووم قه‌ ده‌مان ئۆخ جه‌ له‌ونر بمروون
ده‌هی قه‌ شه‌رووب رانگ جه‌تو له‌و عه‌قل که‌ری دانگ جه‌تو له‌و
جه‌ دل به‌رهند ژانگ جه‌تو له‌و ئۆخ جه‌ له‌ونر بمروون
تو ها چ که‌رۆ تور نرهی شه‌وی قه‌مان رۆ نه‌ده‌هی
له‌وم قه‌ له‌وم سا نه‌نه‌هی ئۆخ جه‌ له‌ونر بمروون
(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۳۹-۴۰).

۵. بانووی باغه‌بان (سه‌ده‌ی ۱۳-۱۴ز)

ئەم خاتوونه‌ له‌ موریدانی شیخ سه‌فیدینی ئه‌رده‌بیلی (۱۲۵۲-۱۳۳۴ز)
بووه. یه‌ک فه‌له‌ویی لیماوه‌ته‌وه:

دیهر کین سهر به سهودای ته کیجی
 دیهر کین چهش چو خونین ئهسره ریجی
 دیهره سهر به ئهستانه ئهچ ته دارۆم
 خود نهواجی ژه وهر بهختی چو کیجی
 (بزان، ۱۳۷۳، ۶۷۷).
 دکتۆر سدیق بۆرهکهیی ئهم شیعرهی به ههله داوهتهپال شیخ سهفیی
 (بۆرهکهیی، ۱۳۷۰، ۳۹۹).

۶. مه هان که شفیی (۱۳۳۴-۱۳۹۱ز)

مه هان خه لکی شاری نه مینی سهر به ئه رده بیللی ئازهر بایجان بووه.
 که سیکی سهر به سوڤیگه ری بووه، بۆیه شاری جیهیشتوو و خه لوه تی
 هه لباردوو. زیاتر له (۱۰) هه له ویی لیماوته وه:

(۱)

شهوی خوهش ئه ز شه وانج قه در دیرا
 که سه درج عارفان ده سه در دیرا
 جه خوهر تاو ئه چ دیمش خوهش ده ئیشۆ
 ئه ژ فروجان هه زاران به در دیرا

(۲)

جه ئه ویانم چو ئه ویان وه نده ییمان
 جه ئه ویان یان و دل ئاگه نده ییمان
 چو ئه ویانمان به سوئی خویش خوانی
 چه را ده رهنجی گیتی مه نده ییمان

(۳)

یه رهم ئه چ مان برانی مان به ئیجی
 وهره مان رهنجه دیری ئان به ئیجی
 به ههر ره چون به ئایینی وییه مان
 هه مه مان کوفر و هه مه مان ئیمان به ئیجی

(٤)

هه نو ده گۆش ئاواجى ئەلەستم
هه نوو جه نعمه تى ئەحسا ديله مهستم
هه ميدون كوهنه عه هدم نوڤى (كه شفى)
ته په ندارى مه گهر ئەمرۆجه وهستم

(٥)

به غه م كامى كشانى ده وړى جه هرم
كه ئين ئاشوفته گهردانى به ته هرم
جه پيرى ئايرم ئالاوله كه م كه رد
هه مانا هيزومى ئالووده وهرم

(٦)

يهر ئەج پيرى (مه هان) بى پهنگ و بوويى
جه دهرى ناتهوانى زهرده روويى
ئەجين نعمه ت ته را شوكرى به باير
كه ئين ئەز خواهش ئەمماره دوويى

(٧)

ئەشته چه شمان چه من دل برده يى ته
ليو ئەز خونى ديلم خورده يى ته
مه گهر خون بوهر ئان شرى كه ته خورد
كه به ئان خون نر خوو كرده يى ته

(٨)

هه لا خوهر مهنده چه مانگ جوويى
بى وه فايى جه مايران كينه جوويى
من نه زانست كه شه هرانى ئەمن وات
هه ركه ناكهس په رسته رهنج روويى

(۹)

هەر سه‌باحی جه مورغان های و هوویی
زبان به زکری حهق سوبحانه‌گویی
مه‌بش بی یادئ حهق (که‌شفی) توو صوبحان
ئه‌گهر جه حه‌قفه‌رستی ئاره‌زوویی

(۱۰)

ئه‌شته چه‌شمان چه من دل برده ما
له‌و ئه‌ز خونی دیلم خورده ما
گولهر به هەر ئان شیرى که ته خوه‌رد
که بان خون خورده‌نر خووکهرده ما (پناهی، ۱۳۷۹، ۱۲۶-۱۲۹).

(۱۱)

ته‌نم خوشک و ئایرم تیژ ئه‌به‌دایه
ئه‌ز ئایر خوه‌ش قه‌شا خوشک ئابیه چوو

(۱۲)

ده په‌س موشکین غه‌زالان وه‌س ته‌ک و پۆ
کاده موسکم گته کافوور هەر سو
ولین ئالاله ئین باغم خه‌زان که‌رد
بشه ئالاله ئان ره‌نگ و ولان بۆ
دلّم چون وشکه‌ه یا ره‌ب که وینم
سیا مه‌رگ ئایین را ره‌وشه‌ن ئابه
ههرم تارى که ئه‌سپی گهرده وه مؤ
پره ئاهم پر ئه‌ور ئایا عه‌جه‌ب نی
که وه‌هر ئالووده هیزم پر ده‌ه دۆ
یه‌نم خوشک ئایرم تیج ئابه دای
ژه ئایر خوه‌ش وه‌شه خوشک ئابه چۆ
ده‌م ئه‌ژ گهرمی مه‌زه‌ن (که‌شفی) ده‌ پیری
خوه‌ره‌ردی نه‌بی تاو ئه‌و خوه‌ر سو (فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۷۱).

۷. عەبدولمەجیدی تەبڕیزی (سەدهی ۱۴ز)

هیچ زانیارییهکی ئەوتۆ له بارهی ئەم شاعیرهوه له بهردهستدا نییه. له دیوانهکهیدا دوو تاک-دێری شیعرێ فەهلهویی ههیه، که یهکیکیان دەریتەپال کهسانی دیکهیش:

(۱)

ئەوێ چێهرت خوهراکت ها چنان وەرد
چو سوبحم با دڵێ گەرم و دەمی سەرد

(۲)

ئەم نیودێری به هەندێ جیاوازییهوه دراوه ته پال کهسانی دیکهش:
نخواهم زندگی بی روی یاران
ئەوێ ئانان مه گۆل با مه بههاران
(طرزی و طلوعی آذر، ۱۳۹۶، ۳۱۷-۳۱۷).

۸. حاج ئەمینەدین بولهی تەبڕیزی (سەدهی ۱۴ز)

خاوهنی ريسالەى مه‌ئالى، که به‌رهمینکی عیرفانییه و زۆرتین شیعرێ فەهلهویی تۆمارکردووه و پاراستووه. چەند شیعرێکی فەهلهویی ئەم ريسالەیه دەریتەپال خودی نووسەر:

(۱)

کیلە ئەج گیسووان به‌ره‌شته دامی
ئەوهندش [بواران] تازه بامی
هه‌زارش سووته دڵ ئاوهرده ده رام
کیژ ژه ئان نه‌وند ئەج ديل کامی

(۲)

کیلە ول به وه‌هاران وی ته‌خو‌هش نی
نشته‌ن ئەو جویباران وی ته‌خو‌هش نی
کیلە ئەر ته‌خو‌هشی وی کامیاران

ئى نەفەس كامياران وئ تە خوەش نى
 كىلە [بانر چو] وئ پا دىم و دىرار
 كە ما شامان و بامان وئ تە خوەش نى
 (بولە، ۱۳۲۳، ۵۱۹).

(۳)

بولە چە سوودى ئەنۆتە دىر وانى
 وەر رەدە كو رىچ دشوار راھان

(۴) ئەورامنان:

بەچ ئەويان تەجەر نى مەندە ئەھرو
 ئەچ ول رەنگ و ئەچ وانەوشە بو
 منر بکەر تە چويان دەر و دەشت
 نە ئەو شلە وەزى نە خوردمى شو

(۵)

بەبەندەم وا [لوا] پا دل بە زەنجىر
 دە مېھر ئەج نادە ئان بەھرزت ئەج وىر
 ئانكە وارويى نادانش نشانەست
 مەرز ئەوئ مەزروانان ھىر ئەوئ ھىر
 (طرزى و طلوعى آذر، ۱۳۹۶، ۳۲۴).

۹. ماما عىسمەت (سەدەى ۱۴ و ۱۵ز)

ژنەسوڧىيى ماما عىسمەت ناسراو بە (تاج النساء) لە خانەدانى بابا فەقى
 ئەحمەدى ئىسپىستى ئەسەدە. ئىسپىستى گوندىكە لە نىوان سەردروود و
 ئىسكويه. لە پوژگارى فرمانرەوايانى پاشايەتتى (قەرەقويۇنلۇ ۱۳۸۰ -
 ۱۴۶۹ز) لە تەورىژ ژياو. لە كىتپى (روضات الجنان و جنات الجنان) لە
 نووسىنى حافز حوسەين كەربەلايى تەبرىزىيى (؟ - ۱۵۸۹ز) فەھلەوييەكى
 ھاتوو، كە بە زمانى پاڙىي ناسىنراو:

هه‌نوو مه‌ستی هه‌نوو مه‌ستی هه‌نوو مه‌ستی
 هه‌نوو وه‌ش باده‌یی بوو ئایی ئەژ دەست
 من به مه‌ستی خه‌طایی بامێر ئەژ دەست
 زووان تاوان ده‌هان بی‌زووان وه‌ست
 (پناهی، ۱۳۷۹، ۱۲۵).

۱۰. شه‌مسی مه‌غریبی (۱۳۴۸ - ۱۴۰۶ز)

ئەبوعەبدوللّاه‌ شه‌مه‌دین مح‌مه‌د کور‌ی عیزه‌دین کور‌ی عادلی
 به‌زانی ته‌بری‌زی، ناسراو به‌ مه‌لا مح‌مه‌د شیرین و مه‌غریبی ته‌بری‌زی،
 (قدوه‌ العارفین و زبده‌ الواصلین). مه‌غریبی شاعیر و سو‌فی بووه‌، که
 بو‌چوون وایه‌ له‌ سه‌ر ر‌یازی سوهره‌وردی بووه‌. دیوانه‌که‌ی به‌ گشتی به‌
 زمانی فارسییه‌. مه‌غریبی له‌ شیعرێکدا ئاماژه‌ به‌ (کور‌د)یک ده‌کات، که
 بو‌چوون وایه‌ ر‌یبه‌ر سه‌رچاوه‌ی ئه‌وینی مه‌عنه‌ویی ئه‌وه‌:

این کرد پرچهره‌ ندانم که چه‌ کرده‌است
 کز جمله‌ خوبان جهان گوی ببرده‌است
 (مغریبی، ۱۳۵۸، ۳).

له‌ کۆنترین نوسخه‌ی ده‌ست‌نوسی دیوانه‌که‌یدا، که له‌ کتێخانه‌ی
 پاشایه‌تی له‌ندن پارێزراوه‌، یه‌ک غه‌زله‌ و (۱۴) چوارینه‌ی فه‌له‌ویی هه‌یه‌:

(۱)

ئه‌ر به‌ ده‌ریا ر‌ه‌سه‌م ده‌ریا ته‌ وینم
 وه‌ر به‌ سه‌حرا ر‌ه‌سه‌م سه‌حرا ته‌ وینم
 به‌جوز ته‌ هیچ کجی نی به‌ گیتی
 ئەژ ئان هه‌ریا ر‌ه‌سه‌م هه‌ریا ته‌ وینم

(۲)

سه‌حه‌رگاهان که دیلم تاوه‌ گیرئ
 ئەژ ئاهم هه‌فت چه‌رخ ئالّاوه‌ گیرئ
 چه‌ دیلم ئازهرین ئاهئ وه‌رایئ
 ر‌ۆج ئەج تاوه‌ دیلم تاوه‌ گیرئ
 ئەم شیعه‌ر له‌ سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ دراوه‌ته‌پال (که‌شفی).

(پناهی، ۱۳۷۹،)

(۳)

سه‌ه‌رگا‌هان كه چه‌شمم ئاوه گيرئ
گي‌هان ئه‌ج ئاوئ چه‌شمم لاوه گيرئ
ئه‌نان خوناوه ئه‌ج چه‌شمان بوارم
كه گيتي سه‌ربه‌سه‌ر خوناوه گيرئ

(۴)

ديله ئه‌ويان چو من سامانه بگرت
چو من بووم و به‌ر و دامانه بگرت
به‌جوز ئه‌ويان نه‌وينم به‌ئين به‌ر و بووم
به‌ر و بووم هه‌مه ئه‌ويانه بگرت

(۵)

خوهر ئه‌و زه‌ردى شورين به‌كه‌وشه‌ن و هير
كه دامو ئه‌نداته‌مى ئه‌ج رايئ نه‌چير
ناگه‌هان ها كه‌تۆم به‌دامئ چويان
دام و نه‌چير و هيرۆم بشۆ ئه‌ج وير

(۶)

ئه‌ويان به‌ديله وات ئه‌ج خويشه‌ بوزه‌ر
ها په‌ى ئه‌و كه گي‌هان و پيشه‌ بوزه‌ر
ئه‌و چه‌هنام دارى كيشه‌ وه‌رزى
ئه‌جين ئائين و ئينز كيشه‌ بوزه‌ر

(۷)

ئه‌و ناد كوئى ئه‌ج خويشه‌ بوزه‌ر
وه‌رنه‌ ژين فيكر و ئه‌نديشه‌ بوزه‌ر
نادم ئه‌هنام دارى كيشه‌ دارى
ئه‌ژ ئان كيشر ك وى ئين كيشه‌ بوزه‌ر

(۸)

دل به چه‌هنام نازهر سوتهمی ناد
چه‌شم یان ئه‌ج دوو گیتی دوتهمی ناد
لاوه چه‌هنام یه‌ر بیباره ببورد
به‌ر چه وهه سالها ئه‌ندوتهمی ناد

(۹)

ئه‌نه‌ک وی سا و سامانی ئه‌ژین ئه‌نژ
ئه‌نه‌ک وی دیل و وی یانی ئه‌ژین ئه‌نژ
ئه‌نه‌ک پیش ناد وه روو د شه‌و و رو
مشه بنگه‌شته لوانی ئه‌ژین ئه‌نژ

(۱۰)

مرده دیلم چو ئه‌ویان نیوه بشنیر
ببور چویان دیلم به به‌ر و ژیر
هه‌رکه ژیه‌نده بوو ببوو چو ئه‌ویان
نه‌میرئ تا ک ویران و نه‌بوو پیر

(۱۱)

هه‌رچه ئه‌ویان واته دیله بشنیر
دیه واته چو ئه‌ویان نه‌شۆ ئه‌ژ ویر
نه‌بور گیتی که دیلم نه‌ویوان بور
نه‌ویوانی مه‌تا گیتی بور و پیر

(۱۲)

نه ئه‌مرۆ بور به گیتی و نه مشکیر
نه کۆه و کهوشه‌ن بور نه گشته وه‌یر
که من به‌ج ناد کهوشه‌ن تۆمه بنداست
که من به‌ج گیل کۆهان کرده نه‌جیر

(۱۳)

نه گیتی بور هه نوو نه كهوشه ن و دهشت
كو ما چه ئه هنام داری تۆمه می كهشت
تۆم چه ئه هنام ئه ما ئاورده بین بووم
ئه ما رهنگ ئه ج ول و ئاللاهوان رهشت

(۱۴)

ئه شته دهردی مه با كه ر با چه من با
كو ته دهردی مه با كه ر با چه من با
رشته سه ودا به سهر دیرم شه و و روز
چه ما سه ودا زه مانی ئه شنه سهر با

(مغریبی، ۱۳۵۸، ۲۵۳-۲۶۳).

(۱۵) غه زهل:

له كۆتاییه وه چه ند وشه یه کی ته وانه کردووه. له نوسخه یه کی کۆنی
دیوانه کهیدا دهستمکهوت. له پرووی زمانه وه کاریگه ریی زمانی فارسیی به
سه ره وده:

هه نوو گیتی نه بود ئه ج نیستی هه ست
كه بود یان و دلّ جویان و سه رمه ست
نه بود ئه ج یان و دلّ نام و نیشانی
كه ئه ویانی من ئه ویان عه هد می به ست
وه ر ئان عه هدین كه ئه ویان به ست هه ها من
من ئه ج ئه ویان په یمان هه چه نه شگه ست
منو دهستی وه دامانی به گیتی
كه من به ج ناد و دامان هازره ده ست
من ئه ج ئه ویان كه ئه و ئه هنام ئاورد
نام چه ئه هنام به خویشه نه به ست
میهر ئه ج میهر واران میشه خوش بی

په نجه رو میروانی گه شته بی گه ست
 نه نیمرو جی چه ما په یوه ندهد ناد
 نه نیمرو نهج دوو گیتی دل چه ما ره ست
 که ما دل نهج گیهان نا روژه وهر خاست
 که ما ناد یان نان روژه ببریر
 که ما و نادمان دهمی وی خویشنه بنه ست
 چو خویشم (مه غریبی) نان پوژه وهر خاست
 که نه ویانی من نان روژه په یوه ست

(طرزی و طلوعی آذر، ۱۳۹۶، ۳۱۸-۳۱۹).

له که شکولی ده ستونوسی ژماره (۳۴۳۲) ی کتبخانه ی سوله یمانییه دا
 دوان له م فهله وییانه ی مه غریبی له ژیر ناوی (فهلوی) دا هاتوون، که
 جیاوازیان له گهل نه مانده نه وه یه، که سهر و بوری بو دانراوه و زیاتر
 بیژده کی زاری لوریان هیه.

وهک چه شمم: چه شمو م، ديلم: ديلوم، ره سهم: ره سؤم. (؟، ۱۴۲۴، ۴۲۹-
 ۴۴۳).

۱۱. پیر حاجی حه سنی زه هتاب ته بریزی (سه دهی ۱۴ و ۱۵ ز)

له کتیبی (روضات الجنان و جنات الجنان) له نووسینی حافز حوسه ین
 که ربه لای ته بریزی (؟ - ۱۵۸۹ ز) هه والیک هاتووه، که نه سکه ندهری کوری
 یوسف (؟ - ۱۴۳۶ ز) سییه م فه رمانر هوی ده ولته قهره قویونلو، کوریکی پیر
 حاجی حه سهن ده کوژیت و تهرمه که ی دهنیریتته وه بو به رده م درگی
 خانه قاکه ی. پیر حاجی حه سهنیش نه م تاک_ دیره فهله وییه ده لیت:

نه سکه ندهر رووله مو کوشتی رووله که و کوشاد

ولی عومرم په رپهر بی عومرت شی وه باد

۱۲. به در شیروانی (۱۳۸۷ - ۱۴۵۰ ز)

خواجه به در یان به دره دین کوری حاجی شه مسه دین شیروانی، له
 گوندی شماخی یه کیک له گونده کانی شیروانی ولاتی نازهر بایجان له دایکبوه.

به زمانه‌کانی فارسی و عه‌ره‌یی و تورکی شیعی نووسیوه. هه‌روه‌ها دوو
شیعیری هه‌یه به زمانیک که خوی ناویلیناوه زمانی (کنار آب: پوخی ئاو)
که له شیوه‌ی شیعی فه‌له‌ویاته:

(١)

چو من دل‌به‌ر خوه‌ش و صاحب جه‌ماله
به پوخ به‌دره به ئەبروان هه‌لاله
هه‌زاران دل به‌ری به ناز و شیوه
به ناز و دل‌به‌ری صاحب که‌ماله
ئه‌ژ ئه‌و دهم ک شه‌وه‌نده پووژ بووه شه‌و
پوخانم زه‌رد و خوه‌نین ئەرسم ئاله

(٢)

ئه‌ژ تو وی سهر و قه‌رارم چ که‌روم
ئه‌ژ غه‌مر خه‌سته و زار چ که‌روم
بکشم جه‌ور و جه‌فا و سته‌مر
نییه غه‌یر ئه‌ژ تو نگارم چ که‌روم
دشمنم هه‌ر چو بواژۆ گۆ بواژ
ئه‌ر تویی دۆست نه‌دارم چ که‌روم
ئه‌ی دل‌ارام چو من کو بشریش
ده دل ئارام نه‌دارم چ که‌روم
دل به میهر چو به‌ستم چون (به‌در)
نییه یه‌ک زه‌رپه قه‌رارم چ که‌روم

(فیروزبخش، ١٤٠٢، ٦٠).

١٣. مه‌ولانا یه‌عقوبی ئه‌رده‌بیلی (سه‌ده‌ی ١٦ز)

پیاویکی زانا بووه و شاره‌زای بوا‌ری سه‌ربازیش بووه. به چه‌ند زمان
شیعی نووسیوه، له‌وانه: فارسی، تورکی و کوردی. له کتیی (تذکره‌
هفت اقلیم) دا شیعیکی هاتوه، که ئاغا بزورگی تاران‌یی له به‌شی چواره‌می
به‌رگی نویه‌می کتیی (الذریعه) دا باسیده‌کات و ده‌لیت به کوردی شیعی

نووسیوه (الطهرانی، ۱۹۸۶، ۱۳۱۱)، که مه‌به‌ستی هەر شیعرى فه‌له‌وییه:

رشته‌ی ده‌ستت به‌لا گولگون کرى ته
تو به ده‌ستان هه‌زاران خون کرى ته
ده‌ئایینه نه‌زهر کن تا بوینى
که وینم زنده‌گانی چون کریته
(پناهی، ۱۳۷۹، ۱۲۳).

۱۴. مه‌عالی (۹):

هیچ زانیارییه‌ک له باره‌ی ئەم شاعیره‌وه له به‌رده‌ستدا نییه، به‌لام
شیعره فه‌له‌وییه‌کانی به ئازهری ناسی‌راون، بۆیه له پیزی شاعیرانی
هه‌ریمی ئازهر بایجاندا دانراوه.

(۱)

گرفتارم به دهرد و ئەج ده‌وا دوور
موبته‌لایه‌م به زه‌خم و ئەشکی ناسوور
سینه داروم ئەج تیغی جه‌فایه‌ش
ره‌خنه ره‌خنه بییه چون شانی زه‌نبوور

(۲)

ئهنوی ناله غه‌م ئەندۆته زانی
که قه‌دری زه‌ری خالس بۆته زانی
بووهران په‌روانیا باهه‌م بسووزیم
حالی سۆته‌دلان دلسۆته زانی

(۳)

وی ته ئەج دهرد و محنه‌ت وانه داروم
به ته‌هره‌مان به غه‌م کاشانه داروم
ز چه‌وری تیغ ئەج میشاری محنه‌ت
پاره پاره دلی چون شانه داروم

(٤)

مه‌عالی) دلّ چو دهردان دانه چو نیش
ئه‌وا چه‌و رو جه‌فا هه‌مخانه چو نیش
ته‌هروان یار و ئه‌ندۆهان موساحب
محنه‌تان مان غه‌مان کاشانه چو نیش

(٥)

ئه‌گه‌ر دیوانه هه‌ستیم ئه‌ش تویه‌م دۆست
ئه‌گه‌ر بی پا و ده‌ستیم ئه‌ش تویه‌م دۆست
ئه‌ری گه‌برم بخوانی یه‌ر موسلمان
به‌هه‌ر میله‌ت که هه‌ستیم ئه‌ش تویه‌م دۆست

(٦)

رۆشنایی مونیایی تو چه‌شمم
ئه‌سه‌ر خونینه ریجانی تو چه‌شمم
ئه‌ر به‌ زه‌من نه‌شام زه‌من تۆتیام
مونیا زه‌میانی تو چه‌شمم (پناهی، ۱۳۷۹، ۱۳۰-۱۳۱).

۱۵. ئاده‌م (٩)

هیچ زانیارییه‌ک له‌ باره‌ی ئه‌م شاعیره‌وه له‌ به‌رده‌ستدا نییه‌. ته‌نها له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کدا به‌ هه‌له‌ وا لیک‌دراوه‌ته‌وه که مه‌به‌ست له‌م ناوه‌، ئاده‌م باوکی مروّقه‌. شیعره‌ فه‌له‌وییه‌کانی به‌ ئازهریی ناسی‌راون، بۆیه له‌ ریزی شاعیرانی هه‌ریمی ئازهر‌بایجاندا دانراوه‌.

(١)

دلّا دهر‌دین و داغین به‌ کیان شوم
دوو چه‌شمی ئه‌سرین و خونین به‌ کیان شوم
هه‌مه‌م ئه‌ج به‌ر برانی وا کیان شوم
یه‌رتهم ئه‌ج دهر برانی به‌ کیان شوم

(۲)

چه ئەج ئەویان ختاب ئامە ئەلەستم
سیالا ویلاد زەرپرە بەستم
بە پا وەشتم دەست ئەفشا نەمی کەرد
وەستەندم هەرچە غەیر ئەویان بە دەستم

(۳)

خەسە بانان کە غەم جویان نشینەند
پا بە دامانی جیهان بویان نشینەند
خەسە بانان کە ئەج خەلۆه تگەهی راز
زبان بەستە سەخەن گویان نشینەند
(پناهی، ۱۳۷۹، ۱۳۱).

۱۶. خەلیفە سادق (؟)

هیچ زانیارییەک لە بارەى ناسنامە و ژيانى شاعیرەو لە بەردەستدا نییە.
لە خەلیفەکانى ئاستانى سەفەویی بوو. شیعەرە فەهلهوییەکانى بە ئازەری
ناسیروون، بۆیە لە ریزی شاعیرانى هەریمی ئازەربایجاندا دانراوە.

(۱)

زار جا ئەشتە شامانر سەحەر نی
قەهقەهر زەهری خەندی ویشتەر نی
هەمی نالی تە دوور ئەز چەنگالی باز
مەگەر جە دامی سەییادەر خەبەر نی

(۲)

دلا غافل مەبەش خوشتن زەمانی
قیمەتین گەوهەریش گەنجش چە کانی
مەبەش کەرکەس بە هەر مردارە مەنشین
شاهی بازیش جە ئەوجی لامەکانی
(پناهی، ۱۳۷۹، ۱۳۲).

۱۷. پاجی (۹)

هیچ زانیارییهک له باره‌ی ئەم شاعیره‌وه له به‌رده‌ستدا نییه، به‌لام
شیعره‌ فه‌له‌وییه‌کانی به‌ ئازهریی ناسی‌راون، بۆیه له‌ ڕیزی شاعیرانی
هه‌ریمی ئازهربايجاندا دانراوه. ده‌شیت مه‌به‌ست له‌ پاجیی، که‌سایه‌تییه‌ک
نه‌بیّت، به‌لکو زمانی پاجیی (پاژیی) بیّت، چونکه له‌ ده‌ست‌نووسه‌ کۆنه‌کاندا
شیعری فه‌له‌ویی له‌ ژیر ناو‌نیشانی (بالسان الراجی، راجی، راژی)دا هاتوون:

(۱)

من هومايه‌م سه‌رئ کۆهان وه‌ته‌ن بی
کشتگاهم ئەوئ سه‌حرا چه‌مه‌ن بی
ئیس‌تخوانی خورهم سازهم قه‌ناعت
به‌ وه‌قتی مردن په‌ر و با‌لم که‌فه‌ن بی

(۲)

دنیا خوانی و مه‌ردم کاره‌وانی
روزی ئالاله و روزی خه‌زانی
سیاه چالئ که‌ند و نامش نه‌هه‌د گۆر
به‌ من واجه‌ن ئییه‌م ئیشتی فان مانی

(۳)

خوشکه دارم به‌ کۆهان سایه‌ئهم نی
به‌ به‌رمان مانده‌ توق‌لیم دایه‌ئهم نی
به‌ بازارم شری بازارپوانم
به‌ بازم شری هیچ پایه‌یه‌م نی

(۴)

کۆهانم سه‌رب‌لندی خوه‌ر مساحب
ئهم ده‌رده جری بولبول مساحب
یه‌ په‌مچ روزی دیگه‌ر بایر بوینا
نه‌ خانه‌ مانده نه‌ خانه‌ مساحب

(۵)

دنیا داری به لایئ من نه زانست
مه رگی من ده سه لایئ من نه زانست
شه هر و مه رد م هه مه بایر بوینا
مایه ئه م په نج گه ز هه لایئ من نه زانست
(پناهی، ۱۳۷۹، ۱۳۲).

بەشى سېيەم: شىعەرى فەھلەۋىياتى ھەرئىمى فارس

كورد لەمىژە لە ھەرئىمى فارسدا ھەبوون و ژياون. وا مەزەندەدەكریت ھەر لە سەرەتای كۆچى ئارىيەكاندا گەشتوونەتە ئەو ھەرئىمە. لە سەردەمى ھەخامەنشەيەكاندا لە نىوان ھۆزە رەشمالنشینەكانى ھەرئىمى فارسدا، ناوى كورد بەرچاودەكەوئیت. بە ھۆى ھاوسەرگىرى (ماندانا)ى كچى ئاژیدەھاكى پاشای ماد (۵۸۴ – ۵۴۹ پ. ز) بە كۆرى پاشای ھەرئىمى فارس، دەستەيەك لە كوردان گەشتوونەتە ھەرئىمى فارس (صداقت كیش، ۱۴۰۰، ۵۹-۶۰). لە سەردەمى ئەشكانىيەكاندا باسى بوونى كورتىيەكان و مارەكان لە ھەرئىمى فارس كراوە، كە بە باپىرانى كورد و (لوپ) دادەنریت (صداقت كیش، ۱۴۰۰، ۶۲). لە سەردەمى ساسانىيەكاندا ھۆزى بازرنكى كورد لە دەسلەتدارانى ھەرئىمى فارس بوو. ھەرۆھە گۆپانان كە لە دەرەھەى شیراز بوون، كورد بوون (صداقت كیش، ۱۴۰۰، ۶۲-۶۳). ساسان ھاوسەرگىرى لەگەڵ كچى رېيەركى بازرنكى بە ناوى (پام بەھەشت) كە لە بنەرەتدا ناوى (دەنگ) بوو كەردوو و وانوسراو كە (نەيرىزى) بوو. بۆيە ئەرەشئىرى پاپەكان دامەزرینەرى ئىپراتورىيەتى ساسانى بە رەچەلەك كورد بوو (صداقت كیش، ۱۴۰۰، ۶۷).

نوسەرەنى عەرەب و مسولمانیش لەوانە ئىبن ئەسیر، ئىبن خوردادبە، ئىبن فەقىھ، ئىستەخرى، مەسعودى، ئىبن خەوقەل، مەقدەسى، ئىبن بەلخى، ياقوتى ھەمەوى و... ھتە بە فراوانى باسيان لە ھۆز و رەمەكانى كورد لە ھەرئىمى فارسدا كەردوو، كە بەناوبانگترینیان رەمەكانى گىلویە، لوالجان، دیوان، شەھریار و کاریان بوون. ھۆزى شوانكارە لە بەرانبەر پەلامارى عەرەبەكاندا بەرگريیان لە یەزگورد كەردوو (صداقت كیش، ۱۴۰۰، ۷۳). ئەم ھۆزە تەنانەت لە نىوان (۱۰۵۶ – ۱۳۵۵ ز) لە بەشكى گەرەھى ھەرئىمى فارس فەرمانرەوايیانكەردوو، كە ئەم شوینانەى گرتوووتەو: شیراز، كازرون، فەیرۆزئەباد، نەیرىز، ئستەھان، فەسا، داراب، بەشكى خۆراواى كرمان و خوارووى ئیسفەھان.

لە مێژووى ھەرئىمى فارسدا بە ناوەندى شیراز، شاعیرانىك ھەبوون كە

جگه له زمانى فارسىي دهريى به زاريكى تاييهت شيعريان نووسيوه. شاعيريكي وهكو شاه داعى شيرازيى (١٤٠٧ - ١٤٦٥ز) به (شرزى) واته شيرازيى ناويهنواوه. له چواريينهيهكدا دهليت:

سوخنه (عهرب)ش نه ئەسلخ خو بوو نمهكى

ئوش (پارسى) ئەز عهرب بهيوروو نمهكى

شعر (شرزى)ش بوو مهلاحهت نه تهمام

شعر (كانى مهلاحهت)ئى موه ئوزوو نمهكى (شيرازى، ١٩٦٠، ٤٢٨).

ئهم دهقه شيعرييانه له رووى زمانهوه پهيوهنديى به زمانى كوردى به تاييهتيى زارهكانى گوران، لورپى و لهكييهوه ههيه. پييدهچيت حاجى قادري كويى (١٨١٧ - ١٨٩٧ز) ئاگادارى ئهم جوړه شيعرانه بووييت و به بهشيك له شيعرى كوردى گورانيى ههژماركردبييت. بويه حاجى لهو بارهوه دهليت:

ههر له (شيراز)هوه ههتا بابان

پاكى يهك نهزمه پيى دهلين گوران (كويى، ١٣٩٠، ٢٢٣).

به پيى دهستنووسى ديوانى بوسحاق ئەتعهمه (؟ - ١٤٣٦ز) نوسخهى بهريتانىا، كه بۆ پينچ سده پيش ئيستا دهگهريتهوه، ئهم جوړه شيعره له ژيړ ناوونيشانى (الكرديات و اللريات)دا هاتووه و ناسينراوه. لهو سونگهوه بير بۆ ئهوه دهچيت، كه ئايا به راستى دهشيت ئهم زارى شيرازييه زمانى كوردانى دييريىنى ههريىمى فارس بووييت؟ ئەگەر ئهوه ساغبكريتهوه كه بهلى ئهوه زمانى كوردانى ههريىمى فارس بووه، دهبيت ئاسايى وهريبگريىن كه تيكهال به زمانى فارسىي بووه. بوونى كورد لهو ههريمه دووره و بۆ ماوهى سهدان چاخ و له ناو سهدان هوزى غهيره كورددا، نابيت چاوهرپيى ئهوه بكريت كه وهكو زار و بنزارهكانى ديكهى ناوهندي نيشتمان پوخت مابيتهوه. بيگومان به هوى ههژموونى زورينهوه گوراني بهسهرداهاتووه. ههنديك له شارهزايان، ئهم جوړه شيعره به دريژكراوهى ههژموونى شيعرى فهلهويات دهزانن، بويه وهكو شيعرى فهلهويات باسيانكردووه. ئەگەرچى لهو ههريمهدا جگه

لەم شیعراڤ، چەند شیعریکی فەهلهویی و نەیریزی ماونەتەو.

١. شیخ ئەبوئیسحاقی کازروونی (٩٦٣ - ١٠٢٣ز)

ئێبراهیم کۆری شەهرا کۆری زادن فەرپوخ کۆری خورشید ناسراو بە ئەبوئیسحاقی کازروونی. باوک و باپیرانی لە سەر پێرەوی ئایینی زەردەشتیی بوون. لە کتیی (فردوس المرشدیه فی اسرار الصمدیه) لە نووسینی (مەحمود کۆری عوسمان) (١٣٢٧ز)، شیعریکی فەهلهویی ئەم کەسایەتیە هاتووە. زەردەشتییوونی باپیرانی، ڕەنگە ھۆکاری بەستەنەوێ بەو بێت بە شیعری فەهلهویات و نەریتەکانی شیعری پیش ئایینی ئیسلام:

من دۆست گۆل نەبوم کە ھەر سەل ماھی

من دۆست مۆرد بوم کە سال سالی

من دۆست مۆرد بوم خوسرەوانی

کە ھەمە درەختی بەشەوت-ئەم تو بمانی (پناھی، ١٣٧٩، ١٧).

٢. شیخ ڕۆزبەھانی بەقلی (١١٢٨ - ١٢٠٩ز)

ڕۆزبەھان کۆری ئەبونەسر فەسەویی شیرازی کازروونی، سەدرەدین ئەبو محەمەدی بەقلی، لە شارۆچکەی فەسای نزیک شیراز لەدایکبوو. بەقلی یەکێک بوو لە عاریفە بەناوبانگەکان. خۆی دەلێت: یەکەم پیر و مورشیدی من شیخ جاگیری کوردی بوو. ھەرۆھا دیداری لەگەڵ شیخ ئەبولحەسەنی کوردیەدا ھەبوو، کە شیخیکی ناوداری کوردی شیراز بوو. بەقلی دوو پارچە شیعری فەهلهویاتی ھەیە:

(١)

شەش تیس ھەن کە ڕووح ببەزونت

ھەمچو قەلعی کە ئۆبەزەند قە ئاتەش

گەر و دونبەل و نەفسی مەرغی بەخیل

ئینتزار و زەنی پیر و کەوشی نەخووش (فیروزبخش، ١٣٩٢، ٤٧).

(٢)

ھەرکش وا خودایی خو خووش بووت

مودام تەر و نه‌غز و گەش بووت
گەش بووت هه‌مچنان گەش نی
گەش نی هه‌مچنان گەش بووت
(طیب زاده، ۱۳۹۲، ۷۰).

۳. سه‌عدی شیرازی (۱۲۱۰ - ۱۲۹۲ز)

ئەبو محەمەد موشەررەفەدین موسلیح کورپی عەبۇللا کورپی موشەررەف،
شاعیریکی بەناوبانگی فارسینووسی شیرازە، کە بەرەمەکانی وەک گۆلستان
و بوستان لە خویندنی فەقیەتی لە حوجرەکانی کوردستاندا مەنەج بوو.
لە ناوەندی ئەدەبیی کوردیدا زۆر جار باسی کوردبوونی خۆشی کراوە.
هەندیک جار ئەم دێرە شیعرە کراوەتە بەلگە، کە گوایه سه‌عدی خەلکی
جوانپۆیه و لە دووری کەسوکاری ئەمەیی نووسیوە:

دور گشتم از قبیلەء عمر من برباد شد

حرف ابجد را شمارید دو یست و هفتاد شد. (عبدالعزیز، ۲۰۱۶: ۱۸)

ئەم شیعرەیی نەقی یان (نەعتی) کراوەتەو بەلگەیه‌کی دیکە
کوردبوونی سه‌عدی:

نقی (نعتی) از قانون سعدی در غزل دم میزند

خاک کردستان به سعدی غربت شیراز کرد (عبدالعزیز، ۲۰۱۶، ۲۷).

سه‌عدی لە شیعرێکدا کە (۱۱) زمانی تیدا بەکارهێناوە، یه‌کیک لەو
زمانانە وەک خۆی ئاماژەپێداوە، کوردییە. ئەگەرچی زاری لۆپیشی وەک
زمانیکی سەر بەخۆ بەکارهێناوە:

گە بە تازی آستین بر من زند گوید تعال

گە بە کردی گویدم: بورا هەنی وەرنا بوەر

سه‌عدی لەمەر شیعر بە زمانی دیکە، سێ دێری شیرازی لە گۆلستاندا
هەیه، بەلام زیاتر شیعرێکی بەناوبانگە، کە بە (مثالث سعدی) ناوەدکراوە.
شیعرەکە (۵۴) دێرە و بە هەرسێ زمانەکانی عەرەبی و فارسی و زاری
کۆنی شیرازی. ئەدیب تووسییش پێیوایه کە بە زاری کازروونی

هؤنراوده ته وه (طوسی، ۱۳۳۴، ۱۷۵). ئەمەش شیعەرە که به بی دیره عەرەبیی و
فارسییەکان:

گوش ئە تھون دار غەت خاتر نەرەنزت
که سوخەنی عاقلی دە بار ئوسەنزت
کو مونعیم بەی مەبر کول ئەسخ دەرویش
کو ئۆنش میبۆنە ی دۆنبەل مەزەش نیش
ببات ئی دەهر و دوهنرا تیر ئەز ئی پوشت
نە هەم شوی تیر ئەنە کەمان بو کش ئوی گوشت
نە کت تەفسیر و فیق خواند ئەشتی ئەبەشت
بەسم دی کەسووری ماند پەیدە بەبدشت
که مسکینی ئوقەست ئوش حەق تو بەهریت
مەخەن شەزدوم نەواخەند ئانکە بگریت
عەزیزی کت هەن ئوش هەردەم مەدو پیش
که سوحبەت زر مەلال ئارت بیش ئەز بیش
قە چە ترش روو ببە ی کم تەرغی خوان نی
تەزان مسکی خەبەر هەن کش خو نان نی
غەرش نان هاجە ئەز حەلوا نەپورست
نونی ئی تی گولشە کەر هەن غەت بگورست
چە دوند ئوی کش سە پەخ خەردست و تەفتست
که مسکینی قە سەرما گوسنە خەفتست
نەوا که بەیفوتە ئەز هنجار و رەستە
پەشیمان بەی که نم خو م تووشە نەستە
که بپەسەندت که مو خوز غوصە نەکشتم
که گردم کرد و نەخرم یا نەبەخشم
که سوفی نادونە کوند ئوش جومە کوو
ئەگور جو مونت کش دەر بە ئەز تو
چنان تەزدوم دەفت کت چون خو قاکوند

که پاکش خەرد ئەدیگ تی چە ڤاکوند
 که ئحسان بکنه ڤا هەر وی ئوسوولی
 شەنە میان هەم بجت ساحب قەبوولی
 غەر ئەز مو مەیشنە ڤا هەر کەس مەگوی راز
 که جومغی می بورە ی خەتەر هود ئەنداز
 تو ئەز دشمن بترسی غافل ئەز دوست
 که غەت دشمن ببوت ئەت بپسونت پوست
 کودەک می دی کەس ئیر و ئە جونی گوشت
 مەزوم تەس کت قولاشی نەتون ئەشنوشت
 که خەیرت بوازی مەنا کت ئەشنوشت
 بگوی رەحمەت ڤە سەعدی با کش ئی گوشت (صادقی، ؟، ۱۱-۳۵).

۴. قوتبەدین شیرازی (؟ - ۱۳۱۰ز)

لە دەستنوسێکی کتێبخانەی (ملی ملک)ی تاران، که کهشکۆلئاسایەکی
 بچووکە بە ناوی (یتیمیە الدرر و کریمە الفقر) بە ژمارە (۵۸۷۴) و لە میژووی
 (۷۹۷ک.م / ۱۳۹۴ز) نووسراوەتەوە، شیرازی تێهەڵکێش بە زمانی عەرەبیی و
 زاری تایبەتی شیرازی لە ژێر ناوی (مولانا الاعظم قطب الملە و الدین
 الشیرازی)، که بۆچوون وایە هەمان (قطب الدین محمود بن مسعود)ی
 فەیلەسووف، بیرکاریزان، ئەستێرەزان و پزیشک بوو. سەبارەت بە زمانەکه،
 ئەدیب تووسی پێیوایە بنزاری نەیریزییە (صادقی، ؟، ۱۳۶).

فۆادی و فۆادی و فۆادی

خودا را یاری مەهرووتان مەبادی
 موش ئەز غەم می توزم هەر پۆ وە صەد بار
 فلا یخشی من الیوم التنادی
 نە شەو ئارام و نەز روزم قەرارەن
 ئەز ئنکم دەر غەمی هێجران نهادی
 قەدش سەرۆمەن جە جی سەرۆی رهوان هەن

لهوش قه‌ندهن جه جی قه‌ندی قه‌نادی
 بحق الحب انظر في حبيب
 بزعم الحب في رغم الاعادي
 غهرت جه‌نگهن برؤم سولحی وه واکه
 ئه‌غهر جه دوشمنان نشان ئی نه‌شادی
 تو گوفته‌ی (قوتب)ی مسکی وانه‌وازم
 به‌ست گوفتست وای زز همم بوادی (صادقی، ۱۳۸۹، ۱۳۷-۱۴۰).

۵. سه‌یید جه‌لاله‌دین ته‌بییی شیرازی (؟ - ۱۳۴۳ز)

ئه‌حمهد کوری یوسف کوری ئیلیاسی شیرازی، ناسراو به‌سه‌ید
 جه‌لاله‌دین ته‌بییی شیرازی. هه‌کیم و شاعیر بووه. یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی
 هاوشیوه‌ی شاعیرانی شیراز، له‌ شیعرێکی (ملمع)دا له‌ پال زمانه‌کانی
 عه‌ره‌بیی و فارسیدا زاری کونی شیرازی به‌کاره‌یتاوه‌:

متی ابصرته قلبی ینادی
 که دوژمان لولی شه‌نگول وادی
 ترا دی دیدهام در راه یارا
 چه بودی گر بدی امروز ما دی
 نه‌ سه‌برم وی تو هه‌ن ئه‌ جان نه‌ ئارام
 و لا یبقی سکون فی فوادی
 نبات مصری اندر چوپ گیرد
 جویند شکری لعلت قنادی
 چه‌ ئشگه‌رفن چشی مه‌ستی تو ئه‌ی دوست
 و قال الله من عین الاعادی
 طبیب ادر شب هجران رویت
 به‌ جان آمد دلش از نامرادی
 شه‌وی هجرئ تو ئاخر جون جونن خوه
 احادا ام سداد فی احادی (شیرازی، ؟، ۱۶).

ههروهه ها له غهزه لێکی دیکهیدا نیودێرێکی فههلهویی بهکارهێناوه:
 شیبی از زیر زلف آن روی بنمای
 شهو ئهر چه تههره بۆ ههم رۆجه وابی (شیرازی، ؟، ۱۵).

۶. ناسره ددین خهتیب شهفعهویی (سهدهی ۱۴ز)
 ئەم شاعیره خه لکی شیراز بووه. له دهستووسی به یازیکدا به ناوی
 (بیاض تاج الدین احمد وزیر)، که له میژووی (۷۸۲ ک.م / ۱۳۸۱ز)
 نووسراوه تهوه، (صادقی، ۱۳۹۳، ۱۱۸) شیعرێکی (ملع) تێهه لکێشی ههیه به
 ههرسی زمانهکانی عهرهبیی، فارسیی و زاری کۆنی شیرازی، لێره تهنها
 دێره شیرازییهکان دهخهینه پوو:

موسه لمانان وه سههری جههل ههن چهشی شووخش
 چونون ببرد دل ئهز ئههلی دل وه نائههلی
 که هیز شوغل و عههلمی دی نی وه غهیر ئهز عشق
 چه بووت ئهغهر نه گێهان شوهرهههم وه وئ شوغلی
 وه شکل و شیوه غهمان دل بیه هه لالش با
 که نیست ههمتی لوولیی ئه ما و خوهش شکلی
 غه کیبوری دوعیی موز ئه ئاسمان پهیمن
 بوا ئهکه ندو وه تیره سپهرشی بهدفعلی
 خهلیفه زهدهغ وه حهق شهعمی ئه یوونی ئیسلم
 کش ئاستونخ ئوین که عبه جانبی قه بلی
 بناهی خهسرهونی مولکی بهرپر و بهحر گێهان
 جه رووم و چین و خوراسان جه تانه وو دلی
 شری نری بشی فهتج شاه ئه بوولحیرس
 که می رهست ئه نه مردیش لافی وئ مسلی
 که مولکشان ئه تو مهی دا وه پهسمی مولکیهت
 نه ئون قه باله نقشته قه زاش که هه دلی
 که شمشیری تو کللی دهری مه مالک ههن

بشاش که وه بهره ههر که کاندن قوفلی
که خهسم تو بور ئەز ئەرسی عه قیقشن جومئ چش
دومش ئوکش کته عومر ئەوزهیا مهی له علی
ئەزون دوو ره وه بهریکی ئولات ههر مه مه مه
که بوو که ئەسبئی تو کاندن قه بوول وهش نه علی
وه بهدرهقی جونئ تو ههر کو ساحی هستن
شه پیش نه دهست شهو و روز موسحهفی رهحلی
ههزار باب ئەنه دهفتهرت عومر با یا ره ب
ئەزی ره سیلهی سالی دراز چا فهسلی
(افشار و تیموری، ۱۳۵۳، ۷۹-۸۸).

٧. یوس ناسر (؟ - ١٣٦١ز)

شه‌مه‌دین محمه‌د کۆری ناسره‌دین عومه‌ری شیرازییه و ناسراو‌بووه به شه‌مس پوس ناسر. دوو نوسخه‌ی دیوانه‌که‌ی له به‌رده‌ست بووه، که ئیستا نه‌ماون. نوسخه‌یه‌کی دیوانه‌که‌ی له ئەلمانیا، که زیاتر له (۸۰۰) دێر بووه، له جه‌نگی دووه‌می جیهانییدا له‌ناو‌چوووه. نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی له مۆزه‌ی ئاستانه‌ی قودسی په‌زه‌ویی که زیاتر له (۲۰۰۰) دێر‌ه‌شعیر بووه، به هۆی که‌مه‌ترخه‌میه‌وه فه‌وت‌اوه (فیروزبخش، ؟، ۳۴۹).

ئهم شاعیره سه‌رسام‌بووه به شیعیره‌کانی سه‌عیدی شیرازی. کاریگه‌رییه‌که تا ئاستیک بووه ته‌نانه‌ت دێر‌ه‌شعیری سه‌عیدی وه‌کو خۆی وه‌ورگرتوووه و وه‌ریگرتاوه بۆ زمانی کوردی شیرازی.

سہ عددی :

سفر دراز نباشد به پای طالب دوست
که خار دشت محبت گلست و ریحانست

يوس ناسر:

سەفەر دراز نەبوتن وە پەى تەلەبگەرئى دۆست
 كە خارئى دەشتى موحىبەت گولەن و ریحان ھەن (فیروزىخىش، ۱۳۹۲: ۴۴)

چەند نموونەيەك لە شيعرييەكانى شەمس پوس ناسر:

(١) يەكەم غەزەلى ديوانەكەى:

خەتتەش تۆ دى بەنەفشە دوودش وە سەر ئەدەرشۆ
ئى را ئە سەر پەرك تىت وەز بارى غەم دوو تا هەن
وا رەنگى رووتى نيەكو بەلگى سەمەن گيا هەن
وا چىنى زولفى خوەش بۆت موشكى خوتا هەن
هەر جا كە شى مۆت ئەز دۆم چۆن سايە سەر گيان بم
سەر ئەز رەهم مەگەردان كەم وا تۆ سەر وە را هەن
هەركىت خۆنت وە ئەفتاو بەشجم قەفا ئەزىرەك
تۆ ئەفتەوى هى كىت شەمس چو سايە ئەز قەفا هەن
سەربەر و قەرار و ئارام وەم جەى خو هەر يەكى بوو
تاتۆم دەست ئەز ئانها ئمرۆش جا وە جا هەن
مۆت كۆشت و نەت دەدم كام غەر هى دەرى رەوا هەن
ئىها بۆرى بەشى مۆ نە تەرغ و تەز رەوا هەن
شەهرىت سەرقالا دا ئەز حەد مەبەر كە ئى شەهر
ئەز عەدلى شاهى عادل دوور ئەز وەلا وەلا هەن
تۆم گوڤتە شەمسى ناسر سى پەد كە عشقبازش
هەفت جەل بوات و هەش جەل باقى هەمە فووت و با هەن
(نوابى، ١٣٥٨، ٥٠٢-٥٠٣).

(٢)

ساقى شەراب ها دە كە ئەمەدەست وەختى گۆل
بولبول ئەمە ئە جۆش ئو وە جۆشەن دەرەختى گۆل
ئەز بەس كەشان شەراب ئەنە پەى گۆلى ئەزار رەهت
ئالودغى ئان وە ئى رەهو بوو رەخت و پەختى گۆل
بەختى موعاشەران ئەنە وەختى گۆلى جووان
يا رەب كە با جووان ئەنە هەر وەخت بەختى گۆل
گۆل سولتوونى چەمەن هەن وە سونەت گەران

ئەز تەختەيى زومروشان ساخت تەختى گول
 ئەز زەوقى نەغمەيى خوەشى بولبول مەغش بەدەرد
 غەرنە چەرا ھەن ئەدەنە جومەي لوخت لوختى گول
 ئىي دريغە و سەد دريغ كە وا بولبولى عەشق
 ناگە ببوت سستى پەيمانى سەختى گول
 دەستى بەدى سەقوك سەرى سەرگەشتە كەت خەبەر
 وئ بەرگ و ساز بەرى بونت ئەز باغ رەختى گول
 ئىي (شەمسى ناسر) غە چە وئ شك حەرام ھەن
 تەرىپى وەلى نەخوردە حەرامەن وە وەختى گول
 (فروزندەفرد، ۱۴۰۰، ۳۷-۳۸).

(۳)

ئىمرۆم وە رە سەرووى نەزى دى كە رەوان بوو
 ياقووت لەوئ بوو كە لەوش قووتى رەوان بوو
 زنجيل موويى ماه روويى برۆ ھالالى
 شۆجى شرنى لەوشەكەرى پستە دەھان بوو

(۴)

ئەفتاودەن ئەز پەسى سوبىح ئەورى وە رووى قەمەر ھەن
 يا گول منە سەمەن يا خوەرى زەرى جە دەر ھەن
 جۆشى وە مروەرى ھەن كەش گەردى روو ئولەمدەست
 يا سورخى شەفەق كەش جۆشى سەتەرە وە سەر ھەن

(۵)

ئىمروز چەن روزەن كە نەماندى روويى تو دۆست
 ئەز ھىز باد ئەمەش نەرەسىمان بوويى تو دەست
 وەم ئاوە چە مەگىر وەمىرە ئانەش برۆ
 چو خاك ئەگەر وە باد بەشم ئەز كوويى تو دۆست
 (مرادى، ۱۳۹۰، ۱۸۲-۱۸۳).

۸. حافیزی شیرازی (۱۳۱۵ - ۱۳۹۵ز)

جواجه شه‌مسهدین محهمه‌د کوپی به‌هائه‌دین محهمه‌دی حافیزی شیرازی، ناسراو به (لسان الغیب) و (ترجمان الاسرار)، یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی میژووی ئه‌ده‌بیاتی فارسیی، که زۆرتین کاریگه‌ری له‌ سهر شاعیرانی کورد داناوه و هاوشانی سه‌عیدی شیرازی له‌ هم‌وان زیاتر له‌ ناوه‌ندی ئه‌ده‌بیی کلاسیکی کوردییدا ناویکی دیار و ئاشنایه. حافیزی شیرازی‌یش یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی زاری شیرازی کوونی به‌کاره‌یتناوه. له‌ غه‌زله‌لیکی به‌ناوبانگ به (سمت سلمی) هه‌رسی زمانه‌کانی عه‌ره‌بیی و فارسیی و زاری شیرازی تیه‌له‌کیشکردوه. هه‌ندیک پێیانوايه به‌ لوپی بنزاری تويسرکانییه. په‌نگه ئه‌مه له‌و ده‌نگویه وه هاتبیت که حاجی زینعابدین شیروان (۱۷۷۹ - ۱۸۳۷ز) نووسه‌ری کتیبی (ریاض السیاحه) له‌ باسی تويسرکاندا، که ئیستا شارۆچکه‌یه‌که سهر به‌ پارێزگای هه‌مه‌دان و خه‌لکه‌که‌ی کوردی لوپن ده‌یگیرێته‌وه و ده‌لیت له‌ ناو خه‌لکی تويسرکان ده‌نگوی ئه‌وه هه‌یه، که حافیز خه‌لکی ئیره‌یه و دواتر چووه‌ته‌شاری شیراز. (شیروان).

حافیز له‌ غه‌زله‌که‌یدا له‌ دی‌پی چواره‌مه‌وه زاری شیرازی به‌کاره‌یتناوه:

امن انكرتني عن عشق سلمی

ته‌ز ئه‌وو‌ه‌ل ئان رووی نیه‌كو بوادی

که همچون مۆت به‌بوتن دل ڤه ئی ره

غریق‌العشق فی بحر الوداد

به‌ په‌ی ماچان غه‌رامت بسپریمن

غه‌ره‌ت یه‌ک ویره‌وشتی ئه‌ز ئه‌ما دی

که غه‌مت دل بواتن خۆرد ڤه‌ ناچار

ڤه‌غه‌ر نه‌ئه‌وێنی ئانچه‌ت نه‌شادی

(شیرازی، ۱۳۳۶، ۳۵۶).

۹. بوسحاق ئه‌تعه‌مه (؟ - ۱۴۳۶ز)

شیخ جه‌مال ئه‌بو ئیسحاق ئه‌حمه‌دی کوپی هه‌للاجی شیرازی، ناسراو به (بوسحاق اطعمه)، سهره‌تا له‌ سهر بنه‌مای نوسخه‌یه‌کی دیوانه‌که‌ی که بۆ

(۵۰۰) سال له مه و بهر ده گه پښتو و له ئه رشيفخانه ي ولاتى به ريتانيا پاريزراوه و چامه يه كي تيدايه به زمانكي تاييه ت و له سهري نووسراوه (الكرديات و اللريات)، ههروه ها له سه ره تاي سه ده ي بيسته ميش ديوانه كه ي له شاري ئيسته نبوول چاپ و بلاوكرايه وه، چامه كه به هه مان ناو نيشانه وه دانرايه وه. تاكو ئيستا وادانراوه كه هه ر ئه و چامه يه ي هه يه له گه ل چه ند دوو به يتيه ك به هه مان زمان، به لام به پني ئه م نوسخه يه ي ديوانه كه ي له ئه رشيفخانه ي نه ته وه يي به رلين له ئه لمانيا، بوسحاق شيعري ديكه ي به م زمانه هه يه كه به م جوړه يه: غه زه ليكي تيه ه لكيش له گه ل زمانى فارسيدا، (۱۳) غه زه ل، چامه ي ناسراو به (الكرديات و اللريات)، چامه يه كي دريژى ته رجيعه بند، دوو دوو به يتيى و دوو تاك ديپر ناسراو به فه هله ويات، غه زه ليكي تيه ه لكيش به كهوت زمان، كه يه ك ديپري به زارى شيرازيه و يه ك ديپري به زارى فه هله وييه.

(۱)

چامه ي ناسراو به (الكرديات و اللريات)، له چاپه كه ي ئيسته نبوول ته نها (۲۱) ديپري هاتووه و ئاماده كاري چاپي ديوانه كه له كو تايي چامه كه ئه مه ي نووسيوه: تصحيح اين قصيده موقوف به دانستن زبان لوريست. (شيرازى، ۱۳۰۳، ۲۰). واته: راست كړنه وه ي ئه م چامه يه له سه ر زانيني زمانى لوړيى راوه ستاوه.

ئ ه ئى كه م ئاره زوويى تو هه ن و قوتى جان هه ن
پوست كه ندت بكه يم بوشتى به رپه بريان هه ن
كه شكه كه ن يا دومشه ن سينه ش چه ربه ن پوهن
وه حق نان كه له وخوشك موه ش ئى دهرمان هه ن
سفره هه ن چه تر شه هه ن سه حنى فه له ك ته فسى چه رخ
مه ي به دره ن نه زونم قورسى خوره ن تابان هه ن
كاجه ن ئان شه وشه ن سه روو سه هى شاخى موخه ن
مورده ن په يحون سه وزه ن نه زونم ته رخان هه ن
مورغه ن ئان كه وكى تهو كه فته ري سه حرائى هه ن

کهز برنجش سهر ئولمدهست وه تهنش په نهان ههن
 جوښي بهرغي دوله يي ههن ئينه يا نمغي نان
 يا قوطابي که وينک نهجه قئ په يکان ههن
 نه روي خهرمه نئ گول ساعد و سهرساق رواس
 دهسته ي عاج دوو تا ههن يا مه ي دندان ههن
 ئانک مهجمووعه يي رهوغه ن ههن و شير و مسکه
 دوکان ههن که گومان ههن ئه يه بوستان ههن
 شيردان ههن نهزونم زيچکه ن ئه ن يا سوري
 يا بلووري وهجب تراشیده رهخشان ههن
 ئه نئ توي دورجه ک کيپا نوخوه که م دي دل گوشت
 بوندروي دوقته ک و دهستو دوري غه لتان ههن
 که لله سهر که وه سهرداري مئيش دهعوي يوت
 پاچه ش وه دهست دهليله ن که دهکش بورهان ههن
 ئه رس خوني چغه رک ميرزته ن ئه ز دم چش
 فارغ ئه ز ئوي سهر به ربان و لهوي خه ندان ههن
 چه م بريان که دهک شيرخوري بوزغاله
 به خجه کي ههن که کوياشانه بهر مامان ههن
 ئانچه مه ز گوشتي موراده ن دومه يي سروور کن
 وانچه مه ز که لله عه زيزه ن چش وازوان ههن
 تو مه پهر گردئ عه دهس نه بزارئ سهودا
 که گران ههن پيش موه گهرچه ونهر ئه رزان ههن
 مه يلي مه يدان مقيله ن و مسلي شکلي مه بار
 له کويش کوند ههن و کوچه يي ما چه وگان ههن
 نون وه رکويي دوشي زمه روي يخني نا
 په شمه ک ئاسورخ که ميتي نه زر به شمان ههن
 نه توي کوره يي قرغان رون يخني کو ببه ر
 ئه ز سهرئ سهختي و سوفتي وه مون صندان ههن

گهر تو سهد ئیستر قوربان نسه نه خوانی که رهم
 پش ده تا زلله بهن هه مچی که سی قوربان هه
 نه سهر سفره ی تورکان نه تهرئاش یخنی
 غاره تی هه نه که وه مه عنا نه کهم ئەز تالان هه
 ئە هه م دوا فتادانه ندیخ ئەسبان هه ر روز
 کهم یه کی ئەز فه له ک وهرد نه وه یه ک نادان هه
 نونئ پوهنش ئەشونوز گوشت که خالی تو نه پرووم
 هندوویی هه نه که مه قامش ئەنه تورکستان هه
 نه موینی چین کلوجه شه وقی زهنگی خال
 عه نه بهرین خورده یی موشکن زره یی کرمان هه
 حه لوا توشه که می شوت ئەصفه ر و ئیخنی
 خورده ریزش زره کاک ئەنه بهر خوفتان هه
 شه هیدی هه نه بوتی فرنی ئەکه نه رخسه نه سهرحان
 زهر و بالش هه مه هه مچوون دلئ موه له رزان هه
 نه بهرین شه هیدن ئەتعمه نوورینه زخان
 لعبه تی له وشه رهن له و له ری فه تان هه
 پسته لاله نه ئەنه مه دداحی له وزینه یی قه نه
 به ضومش چش ئەنه یاقوتی عه سه ل حه یران هه
 پرشته هه ر که که وه له وزینه خوه وامی بیخت
 تو کویاشا دوو شه که ر له وان هه م پیجان هه
 نه زونی خوهش نه ظه ری غه ر ئەنه باغی میرووت
 مه م نه ظه ر که ر مه گه ر ئان ته ره ک ریحان هه
 حورمه تی پرووح خواودار و کولیچه و حه لوا
 که نه نه گه ردک و خورما پر گورستان هه
 نه گزر وادوده سه عبونی و قه ندی و نه بات
 که پیشی شعر موه هه مچوون چورگ و ئشان هه
 ئینه حه لوا پخه دهر (بوسحاق) و نه ته رتیبی ته عام
 ئەنوه ری هه نه وه قه سیده وه غه زهل سه لمان هه نه (اطعمه، ؟: ۱۱۷)

(۲)

نمونه‌ی غەزەلی بوسحاق:
تەز عارض و رووی و زی
ئە شەمس و قەمەر تیتن
تەز قەندێ دوو لەۆ شوری
ئە میسر شەکەر تیتن

دە بنوقە‌ی مشک ئالوو
بە شەهله نه گولی ئەتله‌س
کم دڵ سەراکە می نیت
هەر کەت ئە کەمەر تیتن

ئەز چەشمە‌یی نۆش لەۆ مه
گولو حوجون ئە‌ی قەتره
کەز گەرمیی عشقی تو
قەشتم ئە جە‌غەر تیتن

ئەز قەندێ لەۆت شە‌کەری
ئێ شە‌و وه روزم بورده‌ست
ئێ نۆشرکە‌ک ئە زانوی هەن
کم هەردەم ئە‌بەر تیتن

هەرچە‌ن کە حە‌دەر می‌ک‌اند دڵ
ئەز سە‌رێ زولفی تو زەر
زولفی تو وە‌ریوی دە
وا ئایی دڵ زەر تیتن

تە‌بنورم وە‌نی تو سوفی
کە‌ی ئە هە‌م کیه‌تن

توت روو نه چله و زوهدن
موم وه ئه‌ی ئه‌سه‌ر تیتن

روودئ دوو چه‌شمت (بوسحاق)
زینهار که بشکی تی
که‌ز ئه‌رسی تو دوو عالهم
ئه مه‌وج خه‌ته‌ر تیتن
(اطعمه، ؟، ۹۵).

(۳)

دیڤه شیعریکی فه‌له‌ویی له غه‌زه‌لیکدا له ژیر ناویشانی (این غزل
مشمست بر هفت لغت):

بپه‌چیم به‌هری ته ئه‌هرۆ درنتی پلاو کونلی
ته به فه‌قر ئه‌گه‌ر به‌ساچی وه به ئین و ئهن نه‌واچی (اطعمه، ؟، ۱۰۹).
بوسحاق ئه‌تعه‌مه دوو چواریینه و دوو تاک_دیڤیی فه‌له‌ویی هه‌یه،
ئه‌مه‌یش نموونه‌ی چواریینه‌کانی:

(۴)

(بوسحاق) مه‌بش پوخته وه هه‌ر لوقمه که خامهن
گه‌ردش مه‌په‌ر ئان سفره که به‌ر لوت حه‌رامهن
ئه‌مرۆ و به‌رۆ ئه‌ به‌س نه‌ن فه‌ردا که وه کار
وم شه‌و به‌ر بکناس که به‌ندئ ئاب حسامهن
(اطعمه، ؟، ۱۲۱).

۱۰. قاری یه‌زدیی (۱۴۶۲ز)

مه‌ولانا نیزامه‌دین کوری مه‌حمودی قاری یه‌زدیی، به گشتیی شیعری
گالته‌جارانه‌ی نووسیوه و باسی هه‌موو جوړه جلک و پارچه چنراوه‌کانی
کۆنی کردووه، بۆیه دیوانه‌که‌ی به (البسه) به‌ناوبانگه. سی تاک_دیڤیی
فه‌له‌ویاتی هه‌یه:

(۱)

پوستهک تاندر نه دت مهک بهر میخ له بیس
شیعر ئه لبسه نه ت قهیدس قیری وا هه ن

(۲)

نه بوت ئه لبسه قه درش ئه و وه که ئه تعه مه من
که دوسته ره هه مشان خه لق کشمش ئه ز یه مدانه ک (یزدی، ۱۳۰۳، ۱۲۸).

۱۱. پور فه رهیدوون (سه دهی ۱۴ و ۱۵)

مه زهنده وایه که سه دهی ۱۴ و ۱۵ ژیا بییت. یه که م سه رچاوه
ئامازه پیگرد بییت، (فرهنگ جهانگیری) یه، له نووسینی جه ماله دین حوسه یین
کورپی فه خره دین حه سه ن ئینجو، که سالی ۱۵۹۶ ز ته وایکردووه. له دوا ی
ئه و، (نظم گزیده) باسیده کات که له نووسینی محمه د سادق نازم ته بریزییه
و ده لیت: پور فه رهیدوون له کورده کانی فارسه (بوره که یی، ۱۳۷۰، ۳۹۱-۳۹۲).

به هوی ئه وهی زمانی شیعره کانی هه مان زمانی شیعره بابا تاهیره،
ژماره یه ک له فه هله و بییه کانی که و ته و ته ناو دیوانی بابا وه و به و هوییه و پور
فه رهیدوونیان به باوکی بابا دانا وه، به لام به ده سته و تنی که شکۆل و
ته زکه ره کۆنه کان دهرکه و ت نزیك ۲۰ فه هله و یی په رته وازه ی ما وه ته وه له گه ل
تاک_ دیریکدا، که فه رهه نگی جیهانگیری خستوو یه تیه پروو:

(۱)

موخلف خالدارئ مو له و شه کر وه که فا خوشه ن
حاجه تی وه سفی به نده نیه هه رکه خوشه ن مه جا خوشه ن
(صداقت کیش، ۱۴۰۰، ۱۴۹).

(۲)

مو ئه ژ «قالوا بلی» ته شویش دیرم
گونه ئه ژ به رگ و باران بیش دیرم
چو فه ردا نۆومه خوه نون نۆومه خوه نن

مو دەر کهفئ نوومه پیش دیرم
ئهم شیعره له سه‌رچاوه‌ی دیکه دراوده‌ته پال (مه‌عالی).
(پناهی، ۱۳۷۹، ۱۳۱).

(۳)

ئه‌گەر مه‌ستان مه‌ستیم ئه‌ژ ته ئیمان
وه‌گەر بی پا و ده‌ستیم ئه‌ژ ته ئیمان
ئه‌گەر گه‌وریم و ته‌رسا وهر موسلمان
به‌هر میلله‌ت که هه‌ستیم ئه‌ژ ته ئیمان

(۴)

دیلا تا من وه‌سه‌ردارۆم ده‌می ته
نه‌دارۆم عاله‌می جوز حاله‌می ته
جیهان بشی و دل بشی و جان بشی
نه‌شی نه‌شی ژه‌ دیل شه‌وقئ غه‌می ته

(۵)

دیلا جوز شه‌وقئ تو بازۆم نه‌بازۆم
بجوز تو وا که‌سی سازۆم نه‌سازۆم
تویی ناز و نیازئ هه‌ردوو که‌ونم
بجوز وه‌سلت ژه‌ حه‌ق خوازۆم نه‌خوازۆم (بۆره‌که‌یی، ۱۳۷۰: ۳۹۳)

(۶)

بوره‌که‌ژ دیده‌ جه‌یحوونی بسازیم
بوره‌له‌یلی و مه‌جنوونی بسازیم
(فه‌ره‌یدوون) ئی عه‌زیز ئه‌ژ ده‌ستی مو ره‌فت
بوره‌ئه‌ژ نو فه‌ره‌یدوونی بسازیم

(۷)

عه‌زیزا مه‌ردی ئه‌ژ نامه‌رد نایی
فغان و ناله‌ ئه‌ژ بی دهرد نایی

حەقیقەت بىشنەف ئەژ (پورئ فەرەیدوون)

کە شوعلە ئەژ تەنوورئ سەرد نایئ

(صدّاقت کیش، ۱۴۰۰، ۴۸-۴۹).

۱۲. شاھ داعی (۱۴۰۷ - ۱۴۶۵ز)

سەید نىزامەددىن مەحمود کورئ حەسەن ئەلحەسەنى، يەکیکە لە شاعیرانی شارى شیراز، بۆیە بە (داعی شیرازی) یش بەناوبانگە. داعی دوو کۆمەلەشیعری بە زاری شیرازی کۆن هەیه، بە ناوەکانی (کان ملاحت) و (سە گفتار)، کە زیاتر لە (۷۱۹) دێرەشیعرن. زمانی شیعرە شیرازییەکانی داعی زیاتر لە هەموو شاعیری دیکە، کەوتوووە ژێر کاریگەری زمانی فارسییەوه.

چەند نمونەیهک لە کۆمەلەشیعری (کان ملاحت):

(۱)

ئاوئ حەیات دەم وه دەم ئەخزەرئ سەوزە دەت

کەش قودرەتئ ئەورا هەم ئوّه ئە بادئ نەووزی

نەقشئ نەققاشئ چین خەجلەن ئەز بەهار و گول

سونعی خوداش می بەرزەت عالەم ئەفروزی

وەش حەمد و شوکر جوملە مورغان نە غولغولەن

تەسبیح ئوی نە ئەز فەنئ قومری و بولبولەن

(شیرازی، ۱۹۶۰، ۴۲۳-۴۲۴).

(۲)

ئەسلئ هەستی پشی مو زاتئ تو هەن

پەرتویی زاتئ تو سفاتی تو هەن

خزری دل کە علمی ئوی عشقەن

زینە ئەز چەشمەیی حەیاتئ تو هەن

موسا جان نە توورئ شەوق و وەلە

مەستی ئەحوال و وارداتی تو هەن

هەر که سهبت ئەز تو بوو نه دهفتهرئ عشق
 قهدرئ وهسلئ ئوی ئەز بهراتئ تو ههن
 قوربئ تهش و ئەت ههر که بووت وهلی
 چه ره مان نی که وات واتئ تو ههن
 دل ههر زه پره شهز تو ههن وایه
 تو هه میهر و که یهانت ههن سایه
 (شیرازی، ۱۹۶۰، ۴۱۸).

(۳)

نمونه‌ی شیعیک له کۆمه‌له‌شیعی (سه گفتار):
 سه‌عی بکان تا ئە مه‌قامی ره‌سه
 وه‌رنه چه حاصل که ئە نامی ره‌سه
 کهم بخوه کهم خاو بکان کهم بگوی
 عزله‌ت ئەبش کهی فه‌راغه‌ت بجوی
 زکر بکان فکر بکان هاده نان
 نان ئەغه‌رت نیست عه‌وه‌ز هاده جان
 (شیرازی، ۱۹۶۰، ۴۳۶).

۱۳. ئەبولفتوحی تاوسی (۱۲۸۸ - ۱۴۶۶ز)

ئەبولفتوحی تاوسی، که ناسراو بووه به (مولانا شیخ الاسلام سعید نور
 الملة و الدین). هاوشیوهی شاعیرانی شیراز شیعیکی (ملمع) ی به هه‌رسی
 زمانی عه‌ره‌بی، فارسی و شیرازی کۆن هه‌یه. ئەم شیعه‌ له ده‌ست‌نوسی
 به‌یازی ژماره (۲۸۵۴) ی کتیب‌خانه‌ی سوله‌یمانیه به‌شی شهید عه‌لی پاشا له
 شاری ئیسته‌نبولدا هاتوه. به‌یازه‌که له لایه‌ن عه‌لی ئەکبه‌ر یه‌حیا کوپی
 مه‌حمودی زه‌نگی عه‌جه‌م قه‌له‌نده‌ر و ناسراو به قوتبه‌دینی قه‌له‌نده‌ر
 نووسراوه‌ته‌وه. دێره شیرازییه‌کان به‌م جو‌ره‌ن:

وه بانگی بولبولئ مو‌تریب وه ره‌خسی ئولستا سه‌رو
 چنار ده‌ست زه ئش کرد دامه‌نئ جه‌مه‌ چاک
 که گۆل ده‌می وه چه‌کاوک نه‌لی وه وه‌ختی سه‌حه‌ر
 غه‌ر ئەز مو میشن ئوش هو ته‌ران دوو کاسه‌یی پاک

که جامی لاله نه باغ ئەر شهراپی پاک پرن
ده باک وا خووه سه جا کاسه کهت مبالغم وه باک (ایمانی، ۱۴۰۰، ۴۱).

فهله ویا تی خاوه ننه زانراو

۱. نامه کانی عهینولقوزاتی هه مه دانی (۱۰۹۸ - ۱۱۳۰ز)

عه بدوللا کورپی محهمه د کورپی عهلی میانجی هه مه دانی، ناسراو به
عهینولقوزاتی هه مه دانی، عاریفکی به ناوبانگ بووه. باباتا هیری به ماموستای
خوی باسکردوووه. له سالی (۵۲۵.ک.م / ۱۱۳۰ز) له سه ر بیروباوه په کانی
شه هیدکراوه. به ره میکی هه یه به ناوی نامه کانی عهینولقوزات، که له سی
به رگدا چاپکراوه. له م نامانه دا هه ندیک شیعر ی خستوو ته پروو، که خوی به
ناوی (ئه ورامنه) و (ئه وراما) و (ئه ورامنه) ی ناساندوووه، که هه موویان له
جووری شیعر ی فهله ویا تن. چه ند دانه یه ک له م شیعرانه خاوه نیان دیاره،
وهکو بونداری راژی و شیخ فه خره دینی لوپ. ئه وانی دیکه په نگه هیی خوی
بن.

(۱)

سیا واشامه ی پیشین ئه ما که ژ
وا دهران چه که رد و ئین چه بوو

(۲)

من نه به ئان ئامه یم ئه بهر توو
که به جه فا شه م و به دشنام شه م

(۳)

ئه ر به نادانمان گوپی ره وایی
بماپی خوهر زه وهن بی به شمایی
وهر نه هه ر زنده مان به ئالاله ئین دهشت
وای به ج واده ران دیم ئه چ سیایی

ئه م شیعره له (مفتاح التفاسیر) دووهم کتیبی (مجموعه رشیدییه) دا
هاتوووه.

(٤)

به شه هر واجهه به ههشت و دوزه خي ني
مني ژيوهنده وا چه شمان خود دي
وههشت ئان رو كه دانا ميهر په يوهست
دوژه ئان رو كه دانا ميهر ببهري
(صادقي، ١٣٨٢، ١٤-٢٣).

٢. دهستنوسيني (سهدهي ١٤)

له دهستنوسيني كتيبخانهي موزهي بهريتانيا به ژماره (Add 9838)، كه
پيگهاتووه له دوو كتيب و له كتيبي دووهدا كه چيروكي سولهيماني كوري
داوده و له سهدهي (١٤) له لايهه شهرفهدين زينولئيسلام ئه بوو يه عقووبي
كوري يوسف كوري عومهي ته بريزي موفتي و پيشهواي ئه پران و
نازه ربايجان نووسراوه ته وه، ئه شيعره فهله ويانه هاتوونه:

(١)

دهمي نازه زاني زانه كه ردهن
ديه كه ميهرهواني زانه كه ردهن
كه وه نازه رم و ميهرش دل ببهندام
نه با كا و گه ردهكاني زانه كه ردهن

(٢)

ئارو كه من ده باغان ول نشانست
شههران جه ئالاله ئه نامي نه زانست
ئه مه وادي وه داري كه ته ده باغ
ژين جه من باغ ول پهرش بشانست

(٣)

بهج خودم دهشت ته لاله ده مه ي ناميت
نه وا خوردهن شه هوم نه بوشه هوم ريت
تاوان ئه ز كه كه روم ديرج خودم كه رد
بورم خود تاژهنت گه ردم خود كه رد

(۴)

ههنگامی تۆمه شانیم تۆمه نهستهند
ئاوی بهر بهستووی بووم و بهر ودمه‌ند
ئه‌هرا کا میهر بیم به کودشان شیر
ئه‌ژ تۆم دل ویاوان زره بوهند
(صادقی، ۱۳۸۵، ۳۷).

۳. مونس العشاق (سه‌دهی ۱۲ و ۱۳ز)

له کتیبخانه‌ی مۆزه‌ی به‌ریتانیا له ده‌ستنوسی کۆمه‌له‌یه‌ک به ژماره (Or 5321) هه‌یه، که پیکهاتوو له (۴۱) پرساله و پرساله‌ی (۷۱) بریتییه له کتیبی مونس العاشقی ناوداری کورد شیخ سوهره‌وه‌ردیی. له لاپه‌ره‌ی (۹۹) ده‌ستنوسه‌که له ناو پرساله‌که‌ی سوهره‌وه‌ردییدا شیعرێکی فه‌له‌ویی له ژیر ناونیشانی (بیت بالفهلویه) دا هاتوو، که به ته‌واوی ساغنه‌کراوته‌وه:
به‌رده لاوی کو ده روژان هه‌مه کام
گهر وهر ئین سوود ساوسه‌ک ئه‌وا شی
با من ئه‌مه‌ش نشان ئه‌ری سوود مالم کوش
ئه‌ز کو نه ری روژ یه‌ک ئه‌وا شی
(صادقی، ۱۳۸۵، ۳۵).

۴. فه‌له‌ویاتی (صار) (سه‌دهی ۱۴ز)

له ده‌ستنوسی کۆمه‌له‌ی ژماره (۵۹۸) له کتیبخانه‌ی مه‌جلیسی شورای ئیسلامییدا چه‌ند فه‌له‌ویییه‌ک له ژیر ناونیشانی (المرحوم المغفور السعید الشهید طاب الله ثراه و جعل الجنة مئواه صار را (۹) دا هاتوو، که میژووی (۱۳۶۹ز) له سه‌ر تۆمارکراوه. برگی یه‌که‌می ناوی شاعیره‌که، که شه‌هیدبووه (صار..ه. به دروستی نازاندریت ناوی چی بووه، هه‌روه‌ها دوان له شیعره‌کان زیاتر ساغکراونه‌ته‌وه:

(۱)

دل‌را گوته لکه دهربه‌ند کنم وه ئازی
ئه‌و نه باوروهر ته‌را دل کن ها به‌رازی

مەرو وە ئاينهە که به خوەشدلی نه‌نازی
داوا دلّر بو میشک ئەشک نه‌ردوازی

(۲)

دلّرا که‌ته ئی دلّ ئەنداجه‌نی تو
که تیبیر بهلی فه‌له‌ک خویشتن خو
گیّتی نه ئیمرۆجینه ته‌را خوه‌ری سو
په‌رتومه که وی [.....] وه بوادی تو (صادقی، ۱۳۸۵، ۴۵-۴۶).

۵. راژی (سه‌ده‌ی ۱۵)

له ده‌ست‌نووسی‌کدا شیعرێکی فه‌له‌ویی له ژێر ناوی (راژی) دا هاتوه‌.
بو‌چوون وایه که ناسناوی شاعیرێک بیت. ئە‌گه‌ر واییت، په‌نگ مه‌به‌ست
بو‌نداری راژی بیت، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له هه‌مان ده‌ست‌نووسدا دوو شیعرێ
دی‌که‌ی فه‌له‌ویی له ژێر ناوی (فه‌لوی) دا هاتوه‌، که‌واته به دلّیاییه‌وه
مه‌به‌ست له راژی زمانی شیعه‌که‌یه، نه‌ک شاعیر یان ناسناوی شاعیر. ئە‌م
ده‌ست‌نوسه که که‌شکۆلیکی گه‌وره‌ی شیعرێ فارسییه، می‌ژووی (۸۲۷ ک.م/
۱۴۲۴ز) له سه‌ره و له کتیب‌خانه‌ی سلیمانیه‌ی ئیسته‌نبول پارێزراوه:

شه‌وی روخت ئە‌و گی‌هان پر چیر مینا
هه‌رچه گه‌شتم به دامان چیر مینا
من مونوستا که ئە‌ز نی‌چیره‌وانیم
ئە‌وا ویندم که خود نی‌چیر مینا
(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۷۰).

۶. راحة الصدور في آية السرور (سه‌ده‌ی ۱۳)

له‌م کتیبه می‌ژووویه‌دا، که له لایه‌ن محهمه‌د کو‌ری عه‌لی کو‌ری سلیمانی
راوه‌ندیی له نی‌وان سالانی (۵۹۹ تا ۶۰۳ ک.م/ ۱۲۰۲ تا ۱۲۰۶ز)
نووسراوه‌ته‌وه، چه‌ند شیعرێکی فه‌له‌ویی هاتوون:

(۱)

به واد ئهروهند کۆه ئهج پا بنهشی
ئهروهند ئهروهند بی واد ئایه و شی

(۲)

خویش و بیانه و ئازاد و بهنده
وانکشان وات ها کیه ئایی بتهنده
ئه ر جه من خونشان باهت شهمشیر
وهر به تهنگی دهریم ئهسپهر بوهنده

(۳)

ئهژان رۆ واکه بوو وهر وۆم مانۆم
نه ئهج خویشان و نه ئهج بیانه ئانۆم
کی نهوا کهژ به ئین بیانه بوومان
دانه ژیهنده مانۆم یا نهمانۆم

(۴)

من که بووسسته بی لهواری جانان
جه ههر کی لهو به نهدان ها نهگیرام (صادقی، ۱۳۸۵، ۴۰-۴۱).

۷. التدوین فی اخبار قزوین (سهدهی ۱۳ز)

ئهم کتیبه له لایهن عهبدولکههریم کوپی محهمهه رافیعی قهزوینی (؟) - ۱۲۶۷ز) نووسراوتهوه. له سهه زاری کهسایهتییهک به ناوی ئیسفهندیار کوپی ئهبی ئهلهسههه کوپی مهنسوور جالیزبانی، شیعیکی فهلهوی تاک-دیژی دهگیریتتهوه، که ئیسفهندیار له سههرمهگرگا وتوویهتی. مخابن ئهم شیعههیش به دهردی زۆربهی شیعهه فهلهوییهکان براوه. تهناهت له چاپهکهدا تهواوکراوه به فارسی. ئهوهی لییدهخویندیریتتهوه ئهم جوهریه:

ئهئۆن ئامهدی بهج ناده دیار

که بچیه رهز بوو کهنده دیوار (فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۶۲).

۸. مجمع الفوائد (سەدەى ۱۳ز)

له دەستئوسى كىتەبىدا بە ناوى (مجمع الفوائد) شىعەرىكى فەهلەوىى ھاتوو، كە عەبدوللا جەوھەرىى لە سالى ۱۲۸۷ز نووسىويەتى. تەنھا نوسخەى ئەم كىتەبە لە كىتەبخانەى ناوەندىى زانكۆى تاران پارىزراو. دەستئوسەكەى ھىى خودى نووسەر نىيە و ھىى سەدەكانى دوايىيە، بۆيە ھەلەى تىكەوتوو دىرى سىيەم و چوارەم جىگۆر كىيانىپىكراو:

موسلمانان وجوودم كىمىايە

وہ سرپرئ سىنەئەم گىتى نمايە

ئەز خوہ زانم كە ئەويانم گيانە

ھەر ئانكە ئەويانە بوژە ئەو خوايە (فىروزبخش، ۱۴۰۲، ۵۸).

ھەرودەھا تاك_دىرىكى دىكەى جەوھەرىى لە دەستئوسىكى دىكەى ھەمان كىتەبخانە و بە ھەمان ناوئىشان بە ژمارە (۳۲۹۰) ھاتوو، كە لە بارەى چامەى (حولىە) كىمىاي عەبدوللا جەوھەرىى تەبرىزيە، سالى (۶۸۰ ك.م./ ۱۲۸۱ز) زىندووبوو. دەستئوسەكە دەگەرپىتەو بۆ سەدەى ۱۳ز، كە لە لايەن يەحىيا كورپى ئەبولمەعالى حوسىنى پەزەوى ھەمەدانىيەو نووسراو تەو:

ھەمىن گىتى چە وئىشان يادگارە

گەھى دەر وى خەزان گەھ نوبەھارە (صادقى، ۱۳۸۵، ۴۹).

۹. المعجم في معايير أشعار العجم (سەدەى ۱۳ز)

ئەم كىتەبە لە نووسىنى شەمسەددىن محەمەد كورپى قەيسى پازىيە. لە سەدەى ۱۳ز ژياو. خەلكى شارى پەى بوو. پازىى لەم كىتەبەدا باس لە زانستى كىش، سەروا و پەخنەى شىعەرى دەكات. نزىك بە ۸ پارچە شىعەرى فەهلەويىشى خستوو تەروو. ئەوانەى خاوەننەزانراون ئەمانەن:

(۱)

نهر که ریمون به خواری نهج که ترسی
وهر که شیمون به زاری نهج که ترسی
نهزی نیمه دلّی نه ترسم نهج کیج
ئی گیهان دلّ ته داری نهج که ترسی

(رازی، ۱۳۱۴، ۹۸).

نهم چوارینه سهردهمانی دواتر به فوړمیکي دیکهوه دراوده تپال
بابا تاهیر.

(۲)

دلّ به گیان که ندهنی ههر شهو ده گیتی
تو می ئاو که نده شی به دره و ده گیتی
دهوایی دهر دئ ئاهر وه نه سرئ شود
که ئون کهس ته بسته نه بوو ده گیتی

(رازی، ۱۳۱۴، ۹۹).

(۳)

دلّی دهر دینوم نهی شهو شا نهوا کهر
نهی پوحوّم دهست گیرؤ پا نهوا کهر
راهی کهم بوو به ته که رهین نهویران
نه نادونی مه کهر ئاوا نهوا کهر
بهختوم باهیده تایوم دوور نا جونی
مه که رهم که رده بهختوم را نهوا کهر
نهزین گین بهخت کوری وینشی ده
وهژین که خوته وهریا نهوا کهر
شهرؤ دووری ته یبره د بکه ردیم
بوین شتی نهمن وهز نا نهوا کهر

(رازی، ۱۳۱۴، ۹۸).

(۴)

خوهری کهم زههره نی کهش سا ببوسوم
نیوم ئون دهستړه سی کهش پا ببوسوم

به واژی گۆ کوامش خا نه ها پا
وهش خوادا بشۆم ئۆن خا ببوسۆم
(رازی، ۱۳۱۴: ۱۶۷)

(۵)

ببه رمانۆم شهوی بۆ تا به وینی
به ههم ئامیته خون و خا به وینی
به سهربازی چما که پا نه گیری
ئه ر دواچی بواچۆم تا به وینی
(صادقی، ۱۳۷۱، ۵۵).

له نسخه‌ی ده‌ست‌نوس‌ی کتیی‌کدا به ژماره (۶۵۱) له کتیی‌خانه‌ی (ایت
الله مرعشی) له شاری قوم، که سالی ۱۲۵۳ز نووسراوه‌ته‌وه، ئهم شیعره له
ژیر ناوی (بلسان البهلوی) دا هاتووه:
ببه رمانا شهوی بۆ دا به بیینی
به ههم به ئامیته خون و خا به بیینی
به سهروازی چو من که یا نه داره د
ئه گهر خوازی دوازم دا به بیینی
(برجیان، ۱۳۸۷، ۸۸).

۱۰. تذکره الشعرا (سه‌ده‌ی ۱۳ز)

له ده‌ست‌نوس‌ی ژماره (۹۰۰) ی کتیی‌خانه‌ی مه‌جلیسی شورای ئیسلامی
له ئیران، له ژیر ناوی (فهلویات) دا ژماره‌یه‌ک شیعری فه‌له‌ویی هاتوون، که
ئهم جوهره‌ن. پارچه‌ی یه‌که‌م: (۹) له ده‌ست‌نوس‌ه‌که‌ی مه‌زاری مه‌ولانا
جه‌لاله‌دینی پۆمی له شاری قۆنیه‌ی تورکیادا به هه‌ندیک جیاوازییه‌وه به
ناوی باباتا‌هیره‌وه هاتووه. پارچه‌ی دووهم: (۴) دێره. پارچه‌ی سێیه‌م: (۴)
دێره. پارچه‌ی چواره‌م (۴) دێره.

ئهوانی تر هه‌موویان (۱۰) چواریینه‌ن. کۆی دێره‌کان (۴۱) دێرن.
نمونه‌ی پارچه‌کان:

(۱)

ههم ده چيهره خوهری ههم گوڼه ولّام
ههم ده لیو شه‌که‌ری ههم چه‌شم وادام
ههم گولّ ده عه‌نبه‌ری ههم به‌شن شمشماد
ههم ئاوشمه‌د وه‌ری ههم سه‌وسه‌ن ئه‌ندام
ههم خوهری ههم گه‌شی ههم داوه ئینی
ههم په‌ری په‌یکه‌ری ههم خوهره ئادام
تئ چه سوودی که به‌س نامی‌ته‌روانی
خون دیل ئه‌تخوری نه‌تورزی ئه‌هنام

(۲)

ئهریژم خون و واخوردن ته‌وانی
روژی ئه‌ژ ودرده‌رئاوهرده‌ن ته‌وانی
وهرچه ویشم کوشی با نیاسه و دهرد
ئه‌ژینی وه‌ته‌رم دهرده‌ن ته‌وانی
مه‌گه‌ر خواری خوه‌را ئه‌ومه‌ن به‌ ئین زار
ئه‌ندۆ دگه‌ر که‌وا به‌رده‌ن ته‌وانی
ئه‌ژ گي‌هانی ده‌ شیتی تاته‌ ئه‌ری
بوین گیان بی که به‌ گه‌رده‌ن ته‌وانی

(۳)

ژاره‌جی وهرچه بولی مووری ئه‌تخوهرد
موورجی ئان میان ده‌ست ئه‌و خودا دهرد
[به‌ وه‌ دار ته‌ وه‌ده‌ره‌ت] بازی وه‌ داری
ژاره‌جش کوشت و مووران ژاره‌ ئه‌وا خوهرد
دالی ئه‌ژ به‌رزه‌ کۆهی که‌رد په‌رواز
که‌رد په‌روازش به‌شۆ باز ئه‌وا خوهرد
ئامه‌ نه‌خچیره‌وانی ده‌ست وه‌ جا ده‌ست
بواشا تیر و دالّ ئه‌ژ کار ئه‌وا که‌رد

واتشا ته به ئينت وستاخ مەبی
دەمەنش وا کەردەند ئین وەد کە من کەرد
خوڤەم ئان کیژ کە وەدکارە نەبی
خوەشدل ئان کیژ کو وەدنه تگویی کەرد

(٤)

ببو والە شەوی تە چیهەرە روژی
تە چە سوودی کە [کن] نیەن ئەژ تە روژی
هەر هەمیدۆن کە گیتی وی نەوایی
هەر هەمیدۆن کە گەردوون وەد هەموژی
ئیشۆ ئە میهرەوانی وا نەخوانی
ئیرۆژ ئە بەردە لاوی وا نەبوژی
هەر کە نادش تە بی وارش خۆری خون
هەر چە گیانش تە بی دیش بسۆژی
چوارینه کان:

(٥)

ببوو شستن چە خوەش بی دالە جانان
خوڤەم جانان کو دە ئەستارە جانان
ئەژان وەهتەر چی کە ئیرۆ دەهەد دەست
شەو و میهر و می وە کو مالە جانان

(٦)

جە تە پیشە چە بود وەد زینھاری
جە من وەد بەردەن و ویداد خواری
تە و خواو و خۆر و پامش و خوەشی
ئەز و تاو و تۆف و نالش و زاری

(٧)

ئەژ نەدیدەم دلایۆژ ئەژ تە خوەشتەر

پهري روو مهردم ئاميت ئه ژ ته خوهشتهر
به بهد واژي كي شهه نادی ههني گير
وي بترس ئه ژ خواكيژ ئه ژ ته خوهشتهر

(۸)

دلم يهو پوتهكو ئه شتاو خوازو
جه بيماري كه به شهو خاو خوازو
شوخمه زاري كه خوازي سهيلي واران
سهه رگاهي كه سهرمهست ئاو خوازو

(۹)

ئهند به بهنده وا كه ر ئاميتته گور
كه مان نه خچيره وانان ئه تگري زور
پاهه كه لاهوان گوران گهوزنهان
شهروه ئيرا ههني وه بهنده وا بور

(۱۰)

شهو ئه رچه تههره بي ههم بامشي بي
دل ئه رچه سوته بي ههم كامشي بي
برو نيكی كه رو ههر ياگي ته بي
ههركه نيكی كه ري ههم نامشي بي
نيوهديري يهكهه، به ههندي جياوازييهوه دهرينه پال (تهبيبي شيرازي)
بهمجوره هاتووه: شهو ئه ر چه تههره بو ههم روچه وابي.

(۱۱)

ئهتبهرم پهنجه وي بهر يا خو چوبي
ده زهرپهه نه توژهه خوهه يا خو چوبي
دلم به ئازهرت كهردی چو كوران
بهپوختم وا نهها سهه يا خو چوبي

(۱۲)

بامدادان کهم ئەز کۆه خوهر وهزی خوهر
چه شاهان و چه شوانان خوهر وهزی خوهر
دلم ویرانهیی وه چهشمم خوهر ئە روو
نه به ویرانهها خوهشتهر وهزی خوهر

(۱۳)

چهنی دیلم به دهرد و دا به ههرزی
به بهشتم خانمیزم دا به ههرزی
گهنج و هیر و گیهانم به شما داد
به من چه نازه ئان سهودا به ههرزی

(۱۴)

دل وه وید و ول و سونبول مهبهندید
میانئ لا گیهانش گل مهبهندید
بیش پهنج پۆ نهبی واژارئ گیتی
نی بهدین پهنج روژی دل مهبهندید

(۱۵)

دلم تاوئ شوئن سامان ته دارهت
گۆش بهر پرس و پهيامان ته دارهت
ئهر ئیرو داد بی و داوهری بی
دهست وینی که وا دامان ته دارهت (؟، سهدهی ۱۳، ۵۰۲-۵۰۵).

۱۱. شیعریکی تهوڕیزی (سهدهی ۱۳ز)

له دهستنووسیکی کۆنی کتبخانهی سولهیمانییه شاری ئیستهنبول، که
تهمهنی دهگهڕێتهوه بۆ سهدهی (۱۳ز) شیعریکی فهلهویی له ژیر ناوی
(بلسان تبریز) دا هاتووه:

ئەوا من میهرهوانی خهستشان کهرد
تا چو من یان و دل پابهستشان کهرد

ئانچەشان كەردە وا من واتەنى نى
چوۋە ئەژم شەرمشان با كەستشان كەرد
(فيروزبخش، ۱۴۰۲، ۸۶).

۱۲. سەفینەى تەبرىز (سەدەى ۱۳)

ئەم ناونیشانە، ناونیشانىكى تازەيە بۇ دەستىنوسى كۆمەلىك رېسالى.
سەفینە لە زمانى فارسىيدا بە واتاى گەرەتر لە كەشكۆل دىت. ئەم كۆمەلەيە
لە لايەن ئەبولمەجدى تەبرىزىي لە نىوان سالانى (۱۳۲۱ بۇ ۱۳۲۳ز)
نووسراوئەتەو. (۲۰۰) رېسالى لە بوارەكانى بىركارىي، مۇسقىا، پزىشكىي،
فەلسەفە، ئەدەبىيات، عىرفان، مېژوو و جوگرافىا لەخۆدەگرىت. لە دوو
رېسالىدا شىعرى فەهلەويات ھاتووە، كە برىتتىن لە رېسالىەى (۱۲۴) بە ناوى
(مآلى: مەئالى) لە نووسىنى ئەمىنەدىن ناسراو بە حاجى بولە و رېسالىەى
(طريق الآخرة) شەرەفدىن عوسمان كورپى حاجى بولە (حسنى، ۱۴۰۳،
۱۴۲). لەم دوو رېسالىەدا بە شىئوئەيەكى پچر پچر شىعرى فەهلەويى بە
ناونىشانى (الپهلوى) و (الفهلوى) خراونەتەپوو، كە كۆى فەهلەويىەكانى
ھەردوو رېسالىەكە (۱۳۰) دىرەشىعرن. جگە لە شىعرەكانى باباتاهىر، لە ھىچ
سەرچاوەيەكى كۆندا ئەو ژمارە زۆرەى شىعرى فەهلەويى نەھاتووە.
نمۇنەى شىعرى فەهلەوياتى رېسالىەى مەئالى:

(۱) الفهلوى:

نە ئىدون دەشت گوراوى كە من وىند
ولستانش نە بە ئان ئاوى كە من وىند
تەجەر ولىن وە ئان چنارە ئان دىم
وات ھا خود نەبود خواوى كە من وىند

(۲)

گيان و دل سويى چەشم ئارامى گيانم
چو چەشم چەشمەيا سەرووى پەوانم
بە پور پاهان دىلوت ھا [روارين]
بگوت [يوران] كە بە زمانت نەزانم

وات چه کارت ئایی موهر ئو من
کوت بهری واد را نام و نیشانم
واتم ئەر دوور ئه‌وا مانم چوته کوو
زوود ئاوهر خه‌وهر کنی راز و نهانم
وا به تاره شه‌وان شه‌هران می که‌رد
ئه‌و که خوهر وه‌شته بی ئان بی ویانم

(۳)

وئ ته گیانا گێهانم نامه ده چه‌شم
مانگ و خوهر ژه ئاسمانم نامه ده چه‌شم
وهر ده باغ شودین وئ ته وه‌اران
به‌شنی سه‌رووی ره‌وانم نامه ده چه‌شم
ئه‌ج خوه‌شیها که من وئ دیمی ته ویند
ویش ژه ئاوی ره‌وانم نامه ده چه‌شم

(۴) الفهلوی:

شه‌وانم دیل دی ئه‌و دا نه‌هاره
به بو چو ئه‌ویان دیم ئه‌و خا نه‌هاره
واتم چیره دلا واتش نه‌زانی
شه‌وان ئه‌ویان پا ئه‌و یا نه‌هاره

(۵) الفهلوی:

هه‌رکه ویرم کنی ئه‌ج روز و نیش
ئان پویان گهرم چو ئه‌ویان ژه ویش
من و ناد به ئی کیا خوه‌ش بره ژیر
به گیتی به‌تجا وازو به‌رینش

(۶) الفهلوی:

هامه ژه ئان که دلته‌نگم به‌وینند
به‌سته به ئه‌وسون و نه‌یره‌نگم به‌وینند

بنالند و بهبورمند ئەو من بهمورند
 كهژ مهیی مهري ته دهنگم بهوينند
 گيرم ئەر راز ئەوا پوشم نهواژم
 به نالم بهشهنهوند رهنگم بهوينند

(۷)

نه ده نادان ئەدامیتهن تهوانم
 نه دل ژه میهرش ئەو پیتهن تهوانم
 ده شوکری ئەوام جامی تهلله دامیت
 نه وا خوردهن بهر ریتهن تهوانم

(۸) الفهلوی

خوهره دیلم به ئەهنامی ته نازی
 هەر که چیهره بویی گیان دبازی
 ئهره باغ ئەج [یزسان] ول بگیری
 ئین جهما دل جهته دیدار خازی
 هه مه کهسی یهر ئەژ چیهری [چویسا]
 به ههرکه دلربایی نهت بهرازی

(۹) فهلوی:

بهج ته وارو دلم دهرمان مهوینا
 بهج ته سهوداسهرم سامان مهوینا
 دل ئەر وی دیمی ته کامی وه خازی
 [ئهنایینت] نه وا کامان مهوینا
 ئانک ئەوی دیمی ته شامی کهری بام
 به شامان مهرهسا بامان مهوینا

(۱۰)

ئهره ژیهندهوانی ئی نهفهس بی
 به گیانت کهئان نهفهس بهج ته ههوهس بی

به نازي ئهو چه ئاسمانان سهر نههم پا
نهرم به خاكي پايهت دهسترهس بي

(۱۱)

ئەز ته دینشن تەم فەریادەرس بی
چوتە دووری چەمەن مەردەن هەوەس بی
به چهشمانت که تەم گیانی به تەن دە
وهر نه ئان گیان که واژەند ئی نهفەس بی

(۱۲)

چو شههري مهرد و زهن به يه يا بهجوشهست
که ئان دەريا چو وي سامان بهخوشهست
چهما دەريا چو وي سامان و وي مەرز
بەرەو [ئەرولم] و به خاشا بهپوشهست

(۱۳) فهلوی:

ئايۆم ئالالە به [چيانان ميايی]
ميانی ئالالان نامی هەرایي
هەرکه چیهري بويئم که ئايی ئەج دوور
وي [کزين] ه تهجهم پهندارم ئايی

(۱۴) فهلوی:

ئەمن رازی دە ئامپۆ نەرگسان وات
[کورديو] به کۆه ئهوا کا با رهوان وات
[ئەزیدین] وه شهو و ئاوشله وهننا
شهو نهواچی مەرە ئاوشلهوان وات

(۱۵) الفهلوی:

به چ ئەویان تهجهر نهی مەندە ئەهرۆ
ئەج ول رەنگ و ئەج وانەوشەیی بۆ
[هەتەر] بگرت چو رامی دەر و دەشت
نه ئاوشله وهزی نه خوهر دهی شو

(۱۶)

تههرینه دلم بهج کیله وارو
نه خواوم مهنده نهچ چهشلهوان سو
همی گهردان چو کیلانی دهر و دهشت
بو که موشکین ئالاله بهدهی بو

(۱۷) الفهلوی:

ههزارم بار داوهر به دل ئاوهرد
ههزارم بار دل به داوهران بهرد
بو که خو و شههان کهرد نهج ته وارو
نهج ته وارو نه می بو خو ئهوا کهرد

(۱۸)

دهسته دهسته دلم نهج ناز وهرودرد
بهئان وهرت زینهار ئهویانه بو سپهرد
وا نههریز ئانکه کهردش ئهونشین
بهبورش به یه یا راز و بهنگیژهنش گهرد
ئهو سهر چهشلان کیژی شههی خوهرد
که ئار به دهریا ههی بهنگیژهنی گهرد
به ههر که نهت رهسی ئههنامه داری
که ههر که نهت شههی جه ئههنام پا دهرد
را به ئهوامهنان کیژی شههی بهرد
که میشه تههرین بو گیان پر ئهژ دهرد

(۱۹)

چهو ههر جویباری که ئاومی خوهرد
بهوهندن نهت شههان نهج چهشلهئهنش کهرد
چهو ههر باغی که من روژی ولی چیر
نهفرین به باغهوانیش نهت شههان کهرد

(۲۰)

رهنگن ئاوشلهئا بهج نادى بهئان [شيش]
نهرم نهرمش ئهد ولينى ويان [شيش]
وهلاو وهرهئەش ها گيرش ئەج وەر
بەر ئەمن را چو گيانش وهرريان [شيش]

(۲۱)

شهوان مانگ و خوهر و كيل گهردهست
به ميانى هەر سه ئان جهنگى ببهخست
مانگ وا كهژ كههرن [باده] شهوان رۆج
خوهر وا ده گيهان ئايينه مهن بهست
كيل وا كهج لهوانش وهرريان شان
ئەزىن كه وادهران وى مەى كهران مەست
هەر سه به هەم بوديند به داوهران شيند
ئەج ميان هەر سهئان كيله ببهدهست

(۲۲)

ئەوا ديلم پر ئەج تاوى هەنيژى
ده چهشمانم خون و خواوى هەنيژى
تەنم به مەزگەتى دل به خەرابات
ئىن خولاوى و ئان لاوى هەنيژى

(۲۳)

دل چو رەم ئارامەست ئان [جى] هەنيژى
وانكه ئەج رەم رەمەست ئان [جى] هەنيژى
بين چهما شههر مەستوران پەسەندند
شيوه و كار مەستان [جى] هەنيژى
وههشت و دوژە راز و بى كى واژەند
بى ده نادان شهوستان [جى] هەنيژى

(۲۴)

وهر ته چوه رام را كيڅى چو زانى
كه روژ ئارام و شهو خواو

(۲۵)

رهنگ ئهچ ئاوشله و سو بهشى ئهچ خوهر
سهتى ئهچ سهنگ و ئاهن ئهبي ئهو بهر
تهرى ئهچ ئاو و ئارامهستهن ئهچ خا
توندى ئهچ واد بهشى تاو ئهچ ئازهر
ههفت گهر دوون بهشى بهچ دهر زهنى سو
كين شهوپهره گيھان ئاوهرى پهر
به نيرو بهكهنى ئهوگيرى ئهژ يا
سيا مورى گهران ئهلوهندم ئهچ وهر
ئين بهبي بى شى كهت وههريان شان
ئهچ ته ميهر ئهچ دل و سهودائهت ئهچ سهر

(۲۶)

وارو ئهچ وادهران وي كام خوهش بى
باده چه ياسه وي جام خوهش بى
ئهرهت خازى كه به ئهورامنان شى
ئهوئ وهرره ئهوئ واشام خوهش بى

(۲۷)

ههزارم دل كه د يى ئهچ ميهرى ته مهست
ههر دل تههرا ئههنامه پا بهست
تا بزانهند ههمه شههر و گيھانى
ههمه ئهچ مهى مهست بيند ئهز ئهچ بووير مهست

(۲۸)

ژه رهنګینا و زهړیوون مه‌ریه‌ژاران
ده خوهرم نی ئه‌وئ چټهرئ نیاران
وه‌هار و ول وه چ ئانان دیم خو‌هش بی
ئه‌وئ ئانان مه ول بی مه وه‌هاران
ئه‌وئ ئانان که ده پاشان مرام ئه‌ز
نه‌بی نشته‌ن به کام ئه‌و جویباران
ده چ ئانان سا به‌ګینی ئه‌و چه‌ما سهر
نه‌واری ئه‌و چه‌ما سهر به‌خت واران

(۲۹)

ده چه‌شمم به‌چته وارو ها ره‌سه‌ست
به‌جوز میهرم چوته میهری نه‌وه‌رز‌ه‌ست
یه‌ر ئه‌و وارو په‌نامان پر به‌ماناش
ئه‌ی چو دهر‌دان ده‌وا ئه‌ج ته‌هره‌وان مه‌ست

(۳۰)

به‌شان ئی شاو ده دامانش ژهنم چه‌نگ
یه‌ر به ئه‌وسون توانم وهر به نیره‌نگ
که‌رم کاری که‌ژونم می‌شا واژه‌ند
نه هشت ئه‌و هشت بی نه سه‌نگ ئه‌و سه‌نگ
نام و نه‌نگم ئه‌ر دامان به‌گیرئ
پا به [بومت] ژهنم مه نام و مه نه‌نگ
بخو‌هست خه‌نده‌م ئه‌ر چټهرش به‌وینم
گو‌نهم ئه‌ج گو‌نه به‌شی ره‌نگم ئه‌ج ره‌نگ

(۳۱) الفهلوی:

ئه‌ی [خواو میر وهروان] کام وا میر
ره‌وا داری که من هرزی [ئه‌نو میر]

ئى نەفەس وا نما دىم ئەج خوا را
كە وئ وىنەشنى تە [ئالوزمە] ھىر

(۳۲)

ئەي چو ئەندۆھەييان عەيد و نەورۆژ
وا منى كەس كە سەبرم ئامرە بۆژ
دلم خانى چو دەردىر كاروانان
تەھرە شامان پەسى [ئەندۆ] وەر پۆژ

(۳۳)

ئەوئ دىمر خوەرا كەت ھا چونان دەرد
بە كام ئى شەوہ من وا رۆژ نەكەرد
شەوم وا رۆژ بور كە من دىمى تە بويند
خوەرم ھاوہشت كە راھم وا تو ئاوەرد

(۳۴)

وئ تە ھەر شەو دە زەرە سوژم ئەدبى
ئازەرى ئەھنام گيان ئەورۆژم ئەدبى
ئەج شەوم شەرم نايى كە ئان بزانى
كە وئ دىمى تە چون وا رۆژم ئەدبى

(۳۵)

شەو چو گەردان دىانت بوزەمى نا
رۆژ ئاوا بوو بەيانت بوزەمى نا
تە دەست ئاوردە ئەچ من ئان گەردن
وہرت گەردم گىھانت بوزەمى نا

(۳۶)

دە دلم ژەنگ و دە واشامەئەم پەنگ
وہزەت پۆشم بە واشامە جە دل ژەنگ

وا به ئان پۆ که واشامه بهری واد
جهما به یهبا بهشی ههم نام و ههم نهنگ

(۳۷)

ههزارم ناله ده کومالان بهست
ویان ئهج هیندوانم [دویان] بهست
ئههندهم ئهرنین بامر ژین دوو چهشمان
لاومی ئهج گیلهانی ده گیلهان بهست
هندویان دویان و ئین نهواچی
چت بودی کا دهرت ده ئاسمان بهست

(۳۸)

من و نادم چو نوشین مهی بهههم خورهد
چه ئان چپهرش ولین ئامهر چومن زهره
ناد دل که ئایی وهز تههری بینین
ئان [کیدون] کوی ئهژ چه شههان کهرد

(۳۹)

شهوی بهرمان نادانم ویهه کهرد
میهرشان دهست وهج یانم کهمهه کهرد
شهوی بور مانگ ئهوا گهردون به سهتیج
برهنه [زهنگیاننش ژنگهوهه] کهرد
نه خوهه ئهج خاوههراں دیرار بهنمار
نه چهو کوّهان خورهه ئاوشله سهه کهرد
ها شورین ئهژ بورئ بالینی نادان
ئین چومن میژ ئان [جرساو] وهه کهه
ئهرسی چهشم منش چهکهسته ها دیم
به نازش نههگسان ئهج خاوه وهه کهرد
وا کوان وادهری کهئین ئهرس ریژی

که دهچ من موشک و ماوهردش ئه سهر کهرد
 واتم ئان وادهرين کهم دل به ته کو
 به نه وایی و گیان [نیجم] ده سهر کهرد
 وا که چون ئامه ری شهیدا ده مانم
 چونت به ئارام ئه دین خورهم ته جهر کهرد
 واتم ئه هنامت ئاوه ردین به ته کو
 وهر نه کهی بور که من شید ئین هونه ر کهرد
 (بوله، ۱۳۲۳، ۳۵۹-۳۶۸).

سه بارهت بهم شیعره، هومامی ته بریزی له کوتایی غه زه لیکێ فارسیدا
 یهک-دیری لیتیه لکیشکردوه:

وههار و ول وه جانان دیم خواهش بی
 ئه وئ یاران مه ول بی مه وه هاران
 (تبریزی، ۱۳۵۱، ۱۳۴).
 د. محهمه د ئه مین هه ورامانی ئه م دیره ی له کتیی (په سه نایه تی
 زمانه کهت بناسه) دا خستوو یه ته پروو و بهم جوړه ساغیکردوه ته وه:

وههار و ول و دیم یار خواهش بی
 ئه وئ یاران مه ول بی مه وه هاران
 (هه ورامانی، ۲۰۰۵، ۱۶).
 هه روه ها به نیو دیری هه ندیک جیاوازه وه دراوه ته پال عه بدولمه جیدی
 ته بریزی (۱۲۹۹ - ۱۳۵۶ ز)، که له هه وته م مه سنه ویی دیوانه کهیدا هاتوه:
 نخواهم زندگی بی روی یاران
 ئه وئ ئانان مه گول با مه به هاران
 (تبریزی، ۲۰۲۲، ۲۵۶).

۱۳. جامع الاحان (سالی ۱۴۱۵ ز)

ئهم کتیه له نووسینی عه بدولقادر کوپی غه بیی مه راغه ییه (۱۳۵۳ -
 ۱۴۳۵ ز)، به زمانی فارسییه و له باره ی هونه ری موسیقاوه یه. سالی (۸۱۸
 ک.م / ۱۴۱۵ ز) نووسیویه تی. له به شی (المجلس الثالث و الثلاثون فی العربیات
 و التركیات و الفهلویات و السایر الالسنه) دا چه ند شیعریکی فه هله ویاتی چه ند
 ده قهریکی جیاوازی خستوو ته پروو. ئه وانه ی خاوه ن نه زانراون ئه مانه ن:

(۱)

ئەلۆەند واجى كە خوەشبوو ئەژ من ئايە
دوور و گەوھەر بە دامان ئەژ من ئايە
ھەر شەو ئەدینە بارى بەوینە
گەر بەشت ئاودەش مان ئەژ من ئايە

(۲)

زمانى قەزوينىيەكان:
وەر تە بەشى جە من كارۆم مەزەن بى
وەر تە نەشى جە من كارۆم ئەورژەن بى
ھەر بەدى بە من بى كيم تە بەشى
وەر نە ھەر جا كە تە شى خوەر وەرەن بى

(۳)

ئىيەن كە جەنەبەر عەنەبەر بە زلفس ئەوھا چى
دلى نەبوو كە سەرئانجا بە جەنەبەر ئو نەكنى

(۴)

بەبەرمانا شەوى بۆ دا بەبىنى
بەھەم بەئامىتە خون و خا بەبىنى
بە سەروازى چو من كە يا نەدارە
ئەگەر خوازى دوازم دا بەبىنى

(۵)

بە زمانى تەورىژىي:
ودەش مان تەرم ئان سەروو كەش ئەدەنە بەلا بەرزەن
وابەش ئویش مەيلن ھەر دل كە بەلا وەرەن
يامان نە ئەزەل پووشى جومعى كە موبارەك با
ئەژ بازنگى تاسش تىھنى تەبەق كام
سەتەل بکەم ئەورو ئيمرو کوم ئوتش بەرزەن (المراغى، ۱۳۷۲، ۱۴۰-۱۴۳).

به زمانى تهورىژي:

ده چان چو چهرخ شهكوهيت مه ئيرۆ مه دهورش
چهويژه كارده شهكوهيت وهبۆل و داردهسهريوه
بهري به قهر ئهره ميڙدۆن چو پورزۆن و هونهرمه‌ند
پر وه كهري ئه نه‌زۆنۆن منى كه ئان هونهريوه
ئه كيژ بهخته وهر ئيمرو كه چهرخ ها نه‌زنۆنى
ژه ژوور منژ مه‌وقع چو بهختى ئه‌هۆن قه‌دهريوه
نه چهرخ ئسته سه‌بۆتى نه رۆژوۆر وه‌فۆيى
ژهوم چو وامش خه‌له‌ليوه ژهمم چو پور زهرهريوه
(فيروبخش، ۱۴۰۲، ۵۲).

۱۴. كتيبكى عيرفانىي (سه‌دهى ۱۳ و ۱۴ز)

له كتيبكى ده‌ستنوسدا چوار فه‌له‌ويى هاتووه، كه به هۆى ليكه‌وتنى
سه‌ره‌تا و كۆتايى كتيبكه‌وه ناوى نووسه‌رى له سه‌ر نه‌ماوه. ميژووى ئهم
كتيبه به مه‌زه‌نده ده‌يگه‌ريته‌وه بۆ سه‌دهى (۱۳ و ۱۴ز).

(۱)

شه‌هر ئه‌ز باوه‌رم نه‌يره‌نگ چه بابل
ئهره به‌ندم به نه‌يره‌نگ ئان چه‌ته دل
ئاشۆ نم نه‌رگسان نيم مه‌ستان
چه‌نم جه گۆنه كه ئاهان زاوولى ول

(۲)

چه وه‌س ئيناسه و بيش و جودايى
زي‌دم زيندان سه‌هه‌د ئه‌ز بنه‌وايى
هه‌روان چه كاده‌رايى وهر داوا كه‌رد
چه‌ند دل زي‌د خوازه‌د كاده‌رايى

(۳)

مه هەر ستهم را ئەز يار ئەندان ئەو ئەدان
مه نامه ناد به دهست ئەوام زادن
ههه ته ئاورين خوان ئەج برايي رۆج
ئێدەن كه كشخواران خوهری بامدادان
خومار ئەج وەر بهجوز مهی نهبرد حیچ
نهشید وا پویی نادان جوز به نادان

(۴)

موژده دایی كه شیدین خوهر ئامه
جا زهر مهی ناد ئەوا میهر سهرئامه
چون بهر سهوهلان بادیشه شهروین
ئهرۆ جهه مهست و خوان ئەج بهرئامه
ئهو ئەز ریون ئەو ئەبهه کوین خوهر ئامه

(۵)

وادا پره چه نادیم کلجه با میج
بویی پویالەئیش باوهر به من پیچ
ئهنهه کو پره تاواج و ریش بۆ
بچن باوهر بهسهه نانیم ئهره ریج

(دانش پژوه، ۱۳۳۷، ۳۳۰-۳۳۳).

۱۵. دهستنوسهكهی قۆنيه (سهدهی ۱۵ز)

له نوسخهی دهستنوسی ژماره (۲۵۴۶)ی مۆزهی مهزاری مهولانا
جهلاله‌دینی پۆمیی له شاری قۆنيهی ولاتی تورکیا، كه له سالێ ۱۴۴۳ز
نوسراوه‌ته‌وه، ژماره‌یه‌ك شیعیری باباتاهیری هه‌مه‌دانیهی تێدا هاتووه و به
کوئترین نوسخه‌ی شیعیری بابا داده‌نریت. له‌م دهستنوسه‌دا یه‌ك شیعیری
فه‌له‌ویی دیکه هاتووه و له‌ ریزی شیعه‌رکانی باباتاهیر نییه، بۆیه به‌ شیعیری
بابا دانه‌نراوه. ئه‌مه‌یش ده‌قی شیعه‌رکه:

وهدان وهد كهرد ئەما نىكى كهريمان
يا به نىك ئەژ وهدان گۆ ببهريمان
مهكافاتى وهدى ئەرچه وهدى بى
به يايى وهد ئەما نىكى كهريمان
(فيروزبخش، ۱۴۰۲، ۷۴).

۱۶. دەستنوس (۹)

له كتيبيكى دەستنوسدا دەستكهوتوو، كه هيچ زانيارييهك له باره
ميژوو و خاوهنى دهقهكهوه له بهردهستدا نيه:
عاقلان وات ئاب بورازه نهشى
چكهنان وات بشى چون نهشى
دلم پا چاهه مانه موژه بوراز
ئاب كه ئەز موژه چكه بورازه بشى

تاك_ديره خاوهن_نهزانراوهكان

۱. تاك_ديريكي فهلهويى له كتيبي (لغت فرس)دا
له كتيبي (لغت فرس)دا له نووسى ئەبونهسر عهلى كورپى ئەحمه
ئەسەدى تووسىي (۹۹۹-۱۰۷۲ز)، كه به يه كه م فه رهنگى فارسىي
ههژمارده كريت، تاك_ديريكي شيعرى فهلهويى هاتوو، كه بوچوون وايه
دهگه پيتهوه بو پيش ئيسلام. به هوى نووسه ره وه كانه وه كه شاره زاي ئەو
زمانه نه بوون زور شويندراوه، ته نانه ت له هه نديك دەستنوسى كتيبه كه دا
لا براوه. ئەوهى ساغكراوه ته وه به م جوړه يه:
ئەز دەمى كه وه شه هريار كه ت هيرى و هسانا
توندر ئوروچه ند وه نه م ساچا
(صادقى، ۱۳۸۵، ۴۲).

۲. فهلهويى خهلكى قهزوين (سهدهى ۷ز):

تاكو ئيستا كونترين شيعرى فهلهويى توماركراو، ئەو تاك_ديره يه كه
حه مدوللاى كورپى ئاتابهك ئەبوبه كرى كورپى همدى مسته و فيى قهزوينيى

(۱۲۸۱ - ۱۳۴۹ز)، له سهر زاری خه لکی قه زوینه وه له کتیبی (تاریخ گزیده)، به شی چوارهمی دهر وازه ی شه شه مدا تو ماری کردو وه. واده رده که ویت که خه لکی قه زوین له سه روبه ندی شالاوی سوپای عه رهبان و گه مار و دانی قه لای شاره که دا وه کو دروشم دژی سوپاکه ئه م تاک دیره یان وتو وه ته وه. له ده ستنو و سه کاند ا به شی وه ی جیاواز هاتو وه. له یه کتیک له چاپه کانی دا به م جوړه ساغکرا وه ته وه:

نه مسلمان بېم و نه گزیه ت ده هیم
بشی ئه وه مه که که شی کا ما بره هیم

واته: نه مسولمانده بېن و نه سهرانه (جزیه) دده دین، بچن بو مه که که تا ئیمه ئازاد بېن. د. محمه د ئه مین هه ورامانی له کتیبی (په سه نایه تی زما نه که ت بناسه) دا، باسی له م تاک دیره کردو وه و به م جوړه ساغکرا وه ته وه:

نه موسلمان بېم نه گزیه ت مه ده یم
بشین وه مه که که ئیمه وه پ هه یم

(هه ورامانی، ۲۰۰۵، ۱۳).

۳. له کتیبی نزه القلوب:

پهسته بی ئه ج سه نگواران هه م وهن و هه م شالی وی
سه نگواران ویش بی ئه و باروهر نه و میوه دار

(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۶۴).

۴. المختارات من الرسائل:

ئه م کتیبه له نیوان سه ده ی (۱۱ و ۱۲ز) نو و سرا وه ته وه. له نامه یه کیدا له ژیر ناو نیشانی: نسخه کتاب العزاء الواصل من بغداد من جمال الدین محمود، یه ک تاک دیر شی عری فه هله ویی هاتو وه:

ئینه م نه ئان ئازهری که ئیر و به بی تار
یا مان ئه سری که قابستن شه هن خوار

(صادقی، ۱۳۸۵، ۴۹).

۵. سولتانی

له دهستنوووسی ژماره (۳۴۱۵) ی کتیبخانه ی (نور عثمانیه) که کتیبکی
رهشیده دینی فه زلولا لایه و ناوناوه (سلطانی)، ئەم دوو تاک دێره هاتووه:

(۱)

ئەژ گونەه سا سیمین به شنت ئەو بووم

ساله ها بووم بهر گیان ئاوه بار

(۲)

به هەر راهی که ئەویان ئەدشی ئەجان راه

رووحی یاران به دامان دل شه جی (صادقی، ۱۳۸۵، ۵۳).

۶. فهلهویی:

بولبول ئاوهنگ زهنی هەر رو به دهستان

مه با کیجی به کیجی وهسته دهستان

هه رکه چیزش نه بی کیجش نه خوانه ند

سه لام ئه ر ئاسمان نه چووه دهستان

۷. فهلهویی:

(۱)

ز بزورز بونده وانی وئ ته خوش نی

کام وهه ر باش گیهانم وئ ته خوش نی

به هیچم گونە دل نه گیره ئارام

به هیچ ئاین گیهانم وئ ته خوش نی

(۲)

خو سهرووان سایه وئ ته خوش نی

ئەج ولان رهنگ ئەوئ بویئ ته خوش نی

خوهره مهوینا که وئ ته ران ساهتن

خوش مه با کش ده واز وئ ته خوش نی (عمادی، ۱۳۶۳، ۱۴۰-۱۴۱).

(۳)

شەوان گەردان ویاوانان بەرئامان
خار ببریڤە پا بدریدە دامان
جە چەشمان خودەمی کە ی ژەنم لاو
بوو کە لاوم بریج کیلی سامان

(۴)

ئەگەر گیھان پر خوەر من سوویئ تە وەس
وەر گیھان پر گوڵ من بوویئ تە وەس
ئەر دوو گیتی دە دامانم زەنی چەنگ
من ئەژ ھەر دوو گیھان وا پروویئ تە وەس (طوسی، ۱۳۷۱، ۵۵-۵۷).

تیکستی دیکە ی پەیوەندییدار بە زمانی کوردییەو

۱. دەقیکی کۆن (سەدە ی ۱۲)

ئە نازۆنی ھەری ھەری نی کۆفەری
زۆنە زۆنەک ئەنە زۆن جە دیرە ی
ئیزالک ژە زانکی چو ھۆزانک
تلی ئاستەرۆ بەندی چو لانک
جە ئاسترۆ وە لانکی
نۆشۆ لانکی ئەندا ئاستەری
ئیزانک نەلەیدۆن سەرو سا
ھەلۆشۆ بەج ئاسپۆن سەرو سا
جە ئاسیبۆ مو یی بوھنا ژە وان چو ھەزۆرۆن ھەری
ئیزانک کەرۆن غەبۆر بوزیش دلّی مینبەر شۆند
بوزوا خەتیب کاردە نەبوو ئی ھا بەسا مینبەری
(فیروزبخش، ۱۴۰۲، ۸۷).

۲. دوو چامه (سهدهی ۱۴ز)

ئەم دوو شیعره له دەستنووسی کەشکۆلێکی شیعیری فارسییدا هاتوو، کە له کتییخانەی ئەياسۆفیای تورکیا پارێزراوه. کەشکۆلەکە بە خەتی کەسێک بە ناوی محەمەد کورپی ئەحمەد سیراجی تەبزیی لە سالی (۱۳۲۹ز) نووسراووە. ئەدیب تووسی لە هەولێ ناسینەوێ زمانەکییدا دەلیت: از حیث مفاهیم تا حد زیاد به لغات کردی بستگی دارد ولی مربوط به کردستان نیست. واتە لە پوانگەیی واتاوە تا ئاستیکی زۆر پەيوەندیی بە زارەکانی کوردییەو هەیه، بەلام پەيوەندیی بە کوردستانەو هەیه. دواجار وەکوو نیمچە ئازەری دەیناسیێت. هەر خودی نووسەر دەلیت ئەگەر شاعیری شیعره فارسییەکانی کۆتایی کەشکۆلەکە هەمان شاعیری ئەم دوو شیعره بێت، ئەوا لە یەکیک لە شیعره فارسییەکاندا ئاماژە بە گوندی (مارآباد: ماراوا) دەکات، کە هەمان (مادآباد: ماداوا) یان مادنشینێ لای سوره‌به‌رده سەر بە زەنگان. ئەگەر ئەم ئەگەرە بسەلمینرێت، دەتوانین بلی بنزاریکی کوردیی گوندیکی سوره‌وه‌رده، کە لە لای هەمان ئاشکرایه سوره‌وه‌رد لە ڕابردوودا کورد بوون.

دەقی شیعری دووهم:

کور میوه‌مان چو وونین ژە جەفو چو رۆژوۆره
 دە فکا کشی بە غوسا فەلەکم زە نو بە زۆره
 هەموون بسۆژ کورا من کورەیی چو ئولوو
 ژە گومان بە هیچ لوژی نییه تون چو هیچ کۆره
 دل و گیون چمان بە دەشتی ژە جەراحتا وو داردا
 کو جەراحتون و داردون نە مەرامه وو دۆره
 چو منوش و جووود نوها بە غەم ژە را قەزۆ بی
 ژە جەهەت لەو هەراسم نی نەفەسی ژە را بشۆره
 نە لەزەتی چجوتم ژە گومان بە هیچ موقومی
 نە قەرۆر و سەبر روژی نە شەویوه هان و هۆره
 با شاهر شاهر بەئوندین کو ئۆتەشین خەندەق

با قەلەيىن بە زندون کو ئاستين بۆرە
 شريين ژەوير بە کوللی ئە چو مەرۋون رەفيقون
 کە کەريند بە سەدق دەعوا ھەمەيم بەيۆر و غۆرە
 ھەسى غەمايى ليکن ژە غەمم ژە واس غەمى نى
 ژە غەم غەموم کو دوورين ژە لقو چو غەمگوسۆرە
 نى قۆسدى چو مشفق دە بوشوۋەگيۆ جمان کو
 بەدھى خەبار چو حال و چو خەلخى نگۆرە
 بە نەسپحەتوش بوۆژى کو بەئون بەلا نەکە تەبع
 وسە ھاررەين چو سەعد زامک شير ھرى شکۆرە
 چو مورۆد ھەدەيى تو ھەو دوورە ئە وفو کا
 چو کشى ئەژورەيى تو بە غەنۆب چو ئنتەزۆرە
 ئەمنان ژە کبر و نخوت بە جەمۆل و مۆل چو نۆزى
 کو نە مۆليە بە دنيى نە جەمۆل پۆيەدۆرە
 بە مەسەل زريوہ دنيى چيە عومر ميو و دۆروش
 چو جەوۆنى ھەدە ھانى ژ رەسۆ چو ميو و دۆرە
 نەکەرى ئەمان بەئون راز ژە رەسۆ چو دۆرو ھەرگز
 دە سەرش نەبوو غەبۆرين بيلو چو بارزوۆرە
 نيە ئون رەزو ئە سوئى ژە کبو بەئون رەزاندا
 يە جلۆوہتى خەزۆن يە تەرۆوہتى بەھۆرە
 چو منوش بەئون رەزاندا بجۆ عومر دورە وۆنى
 چو غەمۆن تو ئەرک ھاشتا ئەسەرى چو بەرگ و بۆرە
 چو شەبى کو وخوراوى جومەن ئون چو عومر بۆقى
 دە باى شوراندورى فەلەکم ژ وى قەرۆرە
 بەرەھين ژە چەرخ و ئەختەر کو ئى بە تۆلەعاندا
 خەلەلم چوم مەسيرو و زەرەرم چو مەدۆرە
 نە چو وس کورو بى ھيچ نە تەبۆلە بە ماھان
 نە يەسیرە بين چو پەنج و نە بەبانە بين چو شورە

نه چو قودسو عالماندا نه چو عقل پوره پورين
 نه كرين به گيؤن ته مۆشؤ چو بقوى مورغه زؤره
 نه زه مۆنه وو نه نه ختەر نه گهر نه ديمان ته حه كوم
 نه چو دهره قههره وينين نه چو چهرخ دونهؤره
 كو نه وبه تى چو چه شو وهژ زه خمه يى چو سؤره
 به دهمى و مان ژه تارا به دهمى دهه سوكؤره
 چو عه جهب زه مۆنه وه كو به عكسه به هر موره
 يه شوؤنه يى وو وارك يه وههوى ئوستؤره
 نه هيچ نه هل نههوى به له د كودنون و گولون
 چو مروء چو رهوؤن به چ بهخت ئوؤيؤره
 نه تنون كو خه يره نينو ژه زه مۆنه شون ته وه قع
 به مونسوته بند كو تريؤك ژه دههان چلى چو مؤره
 چو هورام جه ماعه تيوند كو بايو و نينشؤنه هان
 به نفؤق هامنشين به چ ديو كور و بؤره
 ژه غرورشؤن ماسته ژه نه جهل خومؤرشؤن بو
 ژهك هيچ كيژ كاردا نييه ماسته وى خومؤره
 ته نشؤن ژه ساره كورؤن به سرؤت سا به لا نهكى
 كو چو بور كيژ لائل ژه كورونه بو چو بؤره
 بخوو كو ئى خه به رشؤن ژهك هارده پى و بارده
 به حزوور چو نههيوئى چو خووى شارمؤره (طوسى، ؟، ۳۷۳-۳۹۰).

سه رچاوه کان

کور دیی

۱. بۆرهکهیی، صدیق (صفی زاده). (۱۳۷۰) میژووی ویژهی کوردی، ب ۱، کردستان: انتشارات ناجی - بانه.
 ۲. پاشا، ئیحسان نووری. (۲۰۰۳). میژووی ریشهی نژادی کورد. وهرگیران: وریا قانیع. ههولیر: بڵاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۲۱۰.
 ۳. خهزندهدار، مارف. (۲۰۰۱). میژووی ئهدهبی کوردی، له سههرهتاوه تا سهدهی چواردهم، ۱. ههولیر: بڵاوکراوهی ئاراس - ژ: ۵۴.
 ۴. ههسهن، فرههادهزیز. (۲۰۲۳). دهروازهیهک بۆ میژووی زمان و ئهدهبی کوردی له پۆژگاری کوندا. ههولیر: بڵاوکراوهی ئهکادیمیای کوردی، ژماره (۵۴۲).
 ۵. حسن، فرههادهزیز. (۲۰۲۰). زمانی کوردی پههلهوی (فهیلی)، زمانی فرهمی دهولهتی ساسانی یان شیوهزاریکی ناوچهیی. گوڤاری زانکۆ بۆ زانسته مرۆڤایهتییهکان. بهرگی ۲۴، ژماره ۵. ل: ۶۰ - ۷۵.
 ۶. زهبیحیی، عهبدولرحمان. (۱۴۰۲). میژووی زمانی کوردی. مههاباد: انتشارات پازده.
 ۷. عبدالعزیز، عمر. (۲۰۱۶). سهعدی شیرازی فارسیکی شیرازی یان کوردیکی ههورامی؟ ۱. سلیمانی: ناوهندی سارا.
 ۸. کۆبی، حاجی قادر. (۱۳۹۱). دیوانی حاجی قادری کۆبی. لیکۆلینهوه و لیکدانهوه: سهردار ههمید میران و کهریم موستهفا شارهزا. سنه: بڵاوکراوهی کوردستان.
 ۹. لهشکری، ههیدەر. (۲۰۱۵). پیرۆزکردنی زمانی خۆیندنهوهیهک بۆ پینگهی زمانی کوردی له گوتاری ئایینی سهدهکانی ناوهراستدا.
- FRITILLARIA KURDICA BULLETIN OF KURDISH STUDIES INSTITUT OF ORIENTAL STUDIES JAGIELLONIAN UNIVERSITY NATIONAL SCIENCE CENTRE KRAKÓW, P: 111 - 139.
۱۰. موکریان، کوردستان. (۲۰۰۸). سهردهمانی زمانی کوردی، کۆمهله زمانانی ئێزانی. ههولیر: بڵاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۸۰۸.
 ۱۱. هورامی، هورام. (۲۰۱۳). زبان و گویشی فرزندان یارسان. دیرینهشناسی زبان و فرهنگ هورامان. ههولیر: بهرپۆههرایهتی چاپ و بڵاوکردنهوهی ههولیر.
 ۱۲. ههورامانی، محهمهد ئهمن. (۲۰۰۵). رهسهناههت، زمانهکهت بناسه. ههولیر:

فارسی

۱۳. آهی و رویا سیفی. (۱۳۹۱). تاریخ زبان آذری در مراغه. دو فصلنامه علمی - تخصصی علامه. سال دوازدهم ۰ شماره پیاپی ۳۶ بهار و زمستان. ص: ۱ - ۲۵.
۱۴. انکائی، پرویز. (۱۳۹۷). فرمانروایان گمنام. جلد یکم. چ ۱. تهران: مجموعه انتشارات ادبی و تاریخی، شماره ۲۲.
۱۵. اردستانی، پیر جمال. (۱۳۷۶). دیوان پیر جمال اردستانی. چ ۱. تحقیق و بررسی د. ابوطالب میرعابدینی. تهران: انتشارات روزنه.
۱۶. افشار، ایرج و مرتضی تیموری. (۱۳۵۳). بیاض تاج الدین احمد وزیر (۷۸۲ هجری). اصفهان: انتشارات دانشگاه اصفهان. شماره ۱۳۷. ص: ۷۹ - ۹۱.
۱۷. اطعمه، بوسحاق. (۹) دیوانی دهستووسی نه‌تعه‌مه. کتبخانه‌ی ئه‌لمانی: نه‌ته‌وه‌یی به‌رلین. ژماره (Ms. or. oct. 2844)
۱۸. اقبال، عباس. (۱۳۲۱) بدار رازی یکی از قدیمترین شعرای پهلوی زبان. مجله مهر شماره (۱)، ص: ۲۸ - ۳۵.
۱۹. اوشیدری، جهانگیر. (۱۳۸۶). دانشنامه‌ی مزدیسنا و ژده‌نامه‌ی توضیحی آیین زرتشت. چ ۴، تهران: نشر مرکز.
۲۰. اومانی، اثیرالدین. (۱۲۸۵). دیوان خطی. شماره (۳۳۰۷۱). کتابخانه مجلس شورای ملی.
۲۱. ایمانی، بهروز. (۱۴۰۰). سروده‌های نویافته پارسی در بیاض قطب الندر کرمانی. آینه پژوهشی. سال سی و دوم، شماره چهارم، مهر و آبان. ص: ۳۱ - ۵۶.
۲۲. بابا، حاجی. (۱۶۱۵) جنگ خطی: جنگ مختلف، کشکول شیخ بهائی. تهران: کتابخانه مجلس شورای اسلامی. شماره (۹۰۴۹۷).
۲۳. برجیان، حبیب. (۱۳۸۷). یک دوبیتی پهلوی. زبانشناسی، آینه میراث، دوره جدید، سال ششم، شماره چهارم. زمستان (پیاپی ۴۳). ص: ۷۸ - ۹۲.
۲۴. برجیان، حبیب. (۱۳۹۲). زبان گفتار شهر اصفهان کی و چگونه فارسی شد؟ زبان ها و گویش های ایرانی، شماره ۳، ص: ۹۱ - ۱۱۰.
۲۵. بزاز، درویش توکلی بن اسماعیل. (۱۳۷۳). صفوة الصفا. مصحح: غلامرضا

- طباطبائی مجد. اردبیل: مصحح.
۲۶. بله، حاجی امین الدین (قرن ۸ ه.ق). کتاب خطی جنگ شماره (۹۰۸۴): رساله مآلی. سفینه تبریز گردآورنده: ابوالمجد تبریزی. ص: ۵۰۸ - ۵۲۵.
۲۷. پرهام، خسرو. (۱۳۹۵). تولدی جاودانه از ترانه‌ها و سروده‌های محلی کردی کرمانشانی، شور شیرین کامل. کرمانشان: انتشارات دینور.
۲۸. پناهی، محمد احمد (پناهی سمنانی). (۱۳۷۹). دوبیتی های بومی سرایان ایران. چ ۱. زندگی و نمونه آثار. تهران: سروش.
۲۹. تبریزی، عبدالمجید. (۲۰۲۲). دیوان عبدالمجید تبریزی. د. نهات دغرمنجی. استانبول: دماوند.
۳۰. تبریزی، همام. (۱۳۵۱). دیوان همام تبریزی. تصحیح: فکتر رشید عیوضی. تبریز: دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز. موسسه تاریخ و فرهنگ ایران. انتشارات شماره ۱۸ - سلسله متون فارسی شماره ۵.
۳۱. تفضلی، احمد. (۱۳۸۵). فلولیات. تحقیقات ایران شناسی، نامه فرهنگستان ۸/۱، ص: ۱۱۹ - ۱۳۰.
۳۲. حسنی، مهدی. (۱۴۰۳). استناد به دلایل و نوآوری در رد فیهضه زبان آذری. فصلنامه تخصصی مطالعات تاریخ آذربایجان و ترک. سال اول، شماره سوم. ص: ۹۲ - ۱۶۳.
۳۳. حیدری، حسین. (۱۳۹۲). جغرافیای ماد، لهجه‌ی نهاوندی و ارتباط آن با آذری فهلوی و لهجه‌ی قدیم طهران. فرهنگان ۴۴. ص: ۱۲۹ - ۲۰۰.
۳۴. خاتمی، محمد صادق و سلمان ساکت. (۱۳۹۷). جستارهای نوین ادبی. مجله علمی - پژوهشی، شماره ۲۰۱. ص: ۵۱ - ۷۵.
۳۵. خاتمی، محمد صادق و سلمان ساکت. (۱۳۹۶). ابیات فهلوی بندگان رازی در جنگ ۱۴۴۵۶ کتابخانه گنج بخش. آینه میراث، شماره ۶۲. ص: ۷۶ - ۹۲.
۳۶. الرازی، شمس الدین محمد بن قیس. (۱۳۱۴). المعجم فی معاییر اشعار العجم. در اوایل قرن هفتم هجری. تصحیح: محمد بن عبدالوهاب قزوینی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران ۳۷۴.
۳۷. دانش پژوه، محمدتقی. (۱۳۳۷) چند ((فهلوی)) در کتابی عرفانی. فرهنگ ایران زمین، شماره ۶. ص: ۳۲۸ - ۳۳۳.
۳۸. دماوندی، مجتبی. (۱۳۸۸). فارسی نگاشته‌های آداب الفقراء. مجله تاریخ

- ادبیات، شماره ۳ / ۶۰. ص: ۸۹ - ۱۰۱.
۳۹. ذالفقاری، حسن و لیلا احمدی. (۱۳۸۸). گونه‌شناسی بومی سرودهای ایران. ادب پژوهشی. شماره ۷ و ۸ بهار و تابستان. ص: ۱۷ - ۱۴۳.
۴۰. راوندی، محمد بن علی بن سلیمان. (۱۳۸۶). راحة الصدور في آية السرور. تهران: انتشارات اساطیر.
۴۱. زاهدی، شیخ حسن پسر شیخ ابدال پیرزاده. (۱۳۴۳). سلسله‌النسب صفویه. نسب نامه پادشاهان با عظمت صفوی. برلین: چاپخانه ایرانشهر.
۴۲. ساکت، سلمان و ملیحه گزی مارشک. (۱۳۹۶). معرفی، بررسی نسخه شماره ۶۰۰ از مجموعه وارنر در کتابخانه دانشگاه لیدن. مجله علمی - پژوهشی، شماره ۱۹۶. ص: ۱۳۱ - ۱۵۳.
۴۳. ساوی، محمدامین ابن صدرالدین محمد. (۱۰۸۶). دستنویس کشکول الفقراء، شماره (۴۰۲۶)، استانبول: کتابخانه فاتح.
۴۴. سجادی، سید عبدالحمید حیرت. (۱۳۷۵). شاعران کرد پارسی گوی. چ ۱. تهران: نشر احسان.
۴۵. سمنانی، محمد احمد پناهی. (۱۳۸۴). شروه؛ شعر شنیدایی شعر و موسیقی بومی جنوب. شعر فولکلور، شماره هفتم و هشتم، بهار و تابستان. ص: ۳۹۲ - ۴۰۰.
۴۶. سودآور، ابولعلاء. (۱۳۹۶). بازسازی تاریخ ایران باستان از لایه لای اوستا و فلولیات. ایران نامگ. سال ۲، شماره ۲، ص: ۱۴۰ - ۲۰۰.
۴۷. شمسیا، سیروس. (۱۳۷۴). سیر رباعی (با ضمیمه در باب فلولی). چ ۲. تهران: انتشارات فردوس.
۴۸. شیرازی، مولانا ابو اسحاق حلاج. (۱۳۰۳). دیوان اطعه. قسطنطنیه: مطبعه ابوالضیا.
۴۹. شیرازی، حافظ. (۱۳۳۶). دیوان حافظ شیرازی. تهران: کانون معرفت.
۵۰. شیرازی، شاه داعی. (۱۹۶۰). کلیات شاه داعی شیرازی شاعر و حارف نامی قرن نهم هجری. به کوشش: محمد دیر سیاقی. تهران: کانون معرفت.
۵۱. شیرازی، جلال الدین. (۹). دیوان جلال الدین احمد بن یوسف بن الیاس الشیرازی. استانبول: کتابخانه سلیمانیه، مجموعه عمر اشبلر، شماره ۳۱۷۳۵۲.

۵۲. صادقی، علی اشرف. (۱۳۹۱). ابیات شیرازی سعدی در مثلثات. زبان ها و گویش های ایرانی، دوره جدید. شماره ۱، ص: ۵ - ۳۷.
۵۳. صادقی علی اشرف. (۱۳۷۱). اشعار محلی جامع الالحان عبدالقادر مراغی. مجله زبانشناسی، دوره ششم، شماره چهارم. نشریه دانشکده ادبیات تبریز. ص: ۵۴ - ۶۴.
۵۴. صادقی، علی اشرف. (۱۳۷۵ - ۱۳۷۷). فلولیات عبید زاکانی. مجله زبانشناسی، سال سیزدهم شماره اول و دوم. ص: ۲ - ۸.
۵۵. صادقی، علی اشرف. (۱۳۷۹). یک فلهوی دیگر از عبید زاکانی. مجله زبانشناسی سال پانزدهم شماره اول. بهار و تابستان. ص: ۱۵ - ۳۲.
۵۶. صادقی، علی اشرف. (۱۳۸۲). فلولیات عین القضاء همدانی و چهند فلهوی دیگر. مجله زبانشناسی سال هجدهم، شماره اول. بهار و زمستان. ص: ۱۳ - ۲۵.
۵۷. صادقی، علی اشرف. (۱۳۸۲). فلولیات شیخ صفی الدین اردبیلی. مجله زبانشناسی. سال هجدهم، شماره دوم. ص: ۱ - ۳۴.
۵۸. صادقی، علی اشرف. (۱۳۸۵). چند فلهوی. مجله زبانشناسی سال بیست و یکم، شماره اول و دوم. ص: ۳۳ - ۵۶.
۵۹. صادقی، علی اشرف. (۱۳۸۹). غزلی از قطب الدین شیرازی، به گویش قدیم شیراز. مزدکنامه (۳)، ص: ۱۳۵ - ۱۴۱.
۶۰. صادقی، علی اشرف. (۱۳۹۳). غزلی ملمع از ناصرالدین خطیب شفعوی به سه زبان عربی، فارسی و شیرازی. زبان ها و گویش های ایرانی، شماره ۴، ص: ۱۱۷ - ۱۲۷.
۶۱. صداقت کیش، جمشید. (۱۴۰۰). کردان پارس و کرمان، ج ۱ و ۲.
۶۲. طاهری، طیب. (۲۰۲۳). پهلویان، گوران، هورامی، لک، کلهر، فیلی، دیملی. گذری بر تاریخ تحلیلی سرزمین آریایی با تاکید بر یارسان و حکمت خسروانی. چ ۱. آلمان: انستیتو فرهنگی یارسان.
۶۳. طوسی، ادیب. (؟) دو قصیده بدو لهجه نیمه آذری. نشریه دانشکده ادبیات تبریز. سال دهم، شماره زمستان. ص: ۳۶۷ - ۴۱۷.
۶۴. طوسی، ادیب (۱۳۳۳). فلولیات المعجم. تبریز: نشریه دانشکده ادبیات تبریز. ص: ۳۷۱ - ۴۷۸.
۶۵. طوسی، ادیب. (۱۳۳۴). مثلثات شیخ سعدی. دوره هفتم شماره دوم. ص: ۱۷۵

— ۱۸۹.

۶۶. طوسی، ادیب. (۱۳۳۴). نمونه‌ای از فہلویات قزوین و زنجان و تبریز در قرن ہفتم. نشریہ دانشکدہ ادبیات تبریز، سال ہفتم، شمارہ سوم. ص: ۲۵۱ — ۲۷۳.

۶۷. طوسی، ادیب. (۱۳۳۷). فہلویات لری. نشریہ دانشکدہ ادبیات تبریز. بہار.

۶۸. طوسی، خواجہ نصیرالدین. (۱۳۷۰). شعر و شاعری در آثار خواجہ نصیرالدین طوسی بہ انضمام مجموعہ اشعار فارسی خواجہ نصیر، متن کامل و منقح معیار الاشعار. تہران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرہنگ و ارشاد اسلامی.

۶۹. طیب زادہ، امید. (۱۳۹۲). بررسی تاریخی وزن در فہلویات. زبان ہا و گویش های ایرانی ۳، اسفند. ص: ۵۹ — ۸۹.

۷۰. علیخانی، باباک. (۱۴۰۲). فہلوی نامہ. مجموعہ مقالات ہمایش سہروردی و احیاء حکمت فہلوی. بہ کوشش: باباک علیخانی. تہران: موسسہ پژوهشی حکمت و فلسفہ ایران.

۷۱. عمادی، عبدالرحمن. (۱۳۶۳). شناسائی پنج فہلوی کهن. آیندہ سال دہم. تحقیقات ایرانی. ص: ۱۴۰ — ۱۴۶.

۷۲. عمرانی، مرتضی چرمگی. (۱۳۹۵). رباعیات سید السادات امیر مغیث الدین علی محوی ہمدانی. تہران: انجمن آثار و مفاخر فرہنگی. سلسلہ انتشارات شمارہ ۶۰۹.

۷۳. فاریابی، ظہیرالدین. (۱۳۸۱). دیوان ظہیرالدین فاریابی. کتر، ایر حسن یزدگردی، بہ اہتمام دکتر اصغر دادبہ. تہران: نشر قطرہ.

۷۴. فروزندہ فرد، منوچہر. (۱۴۰۰). چند نکتہ دربارہ اشعار شیرازی پوس ناصر. فصلنامہ ادبی فرہنگی، شمارہ ۱۶، ص: ۳۷ — ۴۲.

۷۵. فیروزبخش، پژمان. (؟). دو غزل از شمس پس ناصر بہ گویش قدیم شیراز. ایران شناسی، دورہ جدید. سال ۲۳. ص: ۳۴۸ — ۳۶۲.

۷۶. فیروزبخش، پژمان. (۱۳۹۰). یک فہلوی نویافتہ از گویندہ‌ی بہ نام مرشد سیمینہ و چند بیت نویافتہ از شعرای متقدم فارسی. گزارش میراث، دورہ دوم، سال پنجم، شمارہ ۴۵. ص: ۴۱ — ۴۳.

۷۷. فیروزبخش، پژمان. (۱۳۹۲). اشعار شیرازی دو کتاب نسیم الربیع و تاریخ

- وصاف. زبان ها و گویش های ایرانی، شماره ۲. ص: ۴۱ - ۵۱.
۷۸. فیروزبخش، پژمان. (۱۴۰۲). فهلویات، پژوهشی در اشعار بامانده از زبان ادبی مشترک عراق عجم و آذربایجان. تهران: انتشارات دکتر محمود افشار.
۷۹. طرزی، سعید و عبدالله طلوعی آذر. (۱۳۹۸). بررسی نمونه های فهلویات در شعر شاعران تبریز. آینه میراث، شماره ۶۷.
۸۰. القزوی، حمدالله مستوفی. (۱۳۶۲). نزه القلوب. تهران: چاپخانه ارمغان.
۸۱. قوجه زاده، علیرضا. (۱۳۹۷). میراث ادبی عبدالمجید تبریزی، سراینده پارسی گوی آذربایجان در سده ۸ق. نشریه زبان و ادب فارسی دانشگاه تبریز. سال ۷۱ شماره (۲۳۱)، ص: ۱۹۹ - ۲۲۷.
۸۲. کججی، غیاث الدین. (۱۳۹۵). دیوان غیاث الدین کججی، خواجه غیاث الدین شیخ محمد کججانی (تبریزی) مشهور به خواجه شیخ (سده هشتم هجری). مقدمه تصحیح و تعلیقات: مسعود راستی پور، احسان پورابریشم. تهران: مرکز پژوهشی میراث مکتوب. موسسه فرهنگی هنری صفای امید. میراث مکتوب ۲۹۴، زبان و ادبیات فارسی ۷۱، دانشگاه تبریز - موسسه تحقیقات علوم اسلامی و انسانی.
۸۳. گزی، درویش عباس. (۱۳۷۱). غزلیات درویش عباس گزی. تصحیح: حسینعلی محمد، محمد رضا قوتمند، احمد خاکسار. اصفهان: فیروز نشر سپاهان.
۸۴. مجیدی، فاطمه. (۱۳۹۷). دیوان بدر شروانی، سروده بدر بن شمش الدین شروانی (۷۸۹ - ۸۵۴ ه.ق). تهران: کتابخانه موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.
۸۵. المراغی، عبدالقادر بن غیبی الحافظ. (۱۳۷۲). جامع الالحن، خاتمه. به اهتمام: تقی بینش. تهران: موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی (پژوهشگاه).
۸۶. مرادی، محمد. (۱۳۹۰). بررسی گونه های اصلی وزن و تحول آنها در شعر گویش شیرازی. فصلنامه ادبیات و زبانهای محلی ایران زمین. سال اول، شماره ۱، ص: ۱۷۸ - ۲۰۸.
۸۷. مراغی، اوحدی. (۱۳۴۰). کلیات اوحدی اصفهانی معرוב به مراغی. تصحیح و مقابله و مقدمه: سعید نفیسی. تهران: موسسه چاپ و انتشارات امیر کبیر.
۸۸. مستوفی، حمدالله. (۹). تاریخ گزیده. گردآورنده: بهمن انصاری.
- www.TarikhBook.ir
۸۹. مغربی، شمس. (۱۳۵۸). دیوان کامل شمس مغربی. شامل غزلیات - ترجیعات

- رباعیات - فہلویات به انضمام رسالہء جام جهان نما. مقدمہ و شرح احوال و بیان افکار او. به اهتمام دکتر ابوطالب میر عابدینی. تهران: انتشارات زوار.
۹۰. مکر، محمد. (۱۹۹۴). تنظیم و طبقہ بندی شعر ہجائی در ترانہ ہا، بازیہا و اشعار عامیانہ و ویژگیہای عروضی در فرہنگ عامہ، نغمہ های جاودانی یا ترانہ های کردی (شوقہا و دردہا) ہمراہ با پژوهشہای فقہ اللغوی و مردم شناختی. بخشہای ۱ - ۳. چ ۲، پاریس - لوون: انتشارات زیگفرید.
۹۱. موذنی، علی محمد و زہیر طیب. (۱۳۹۷). نامدار گنام، بررسی متن بلاغہ المراد فی طریق الاوراد اثر عید عاشق خوششانی (جشنی) صوفی و عارف سده های ہفتم و ہشتم ہجری قمری (زندہ در ۷۱۹ هـ.ق). فصلنامہ عرفان اسلامی، سال پانزدہم، شمارہ ۵۸. ص: ۳۹ - ۵۷.
۹۲. نخجوانی، محمد بن ہندوشاہ. (۲۵۳۵) صحاح الفرس. فرہنگ لغات فارسی از قرن ہشتم ہجری. به اهتمام: دکتر عبدالعلی طاعتی. تهران: بنگاہ ترجمہ و نشر ۱۴۶، مجموعہء متون فارسی ۱۲.
۹۳. نردی، صفی. (۱۰۹۱). جنگ صفی قلی بیگ بن محمد علی بیگ. تهران: کتابخانہء مجلس شورای اسلامی. شمارہ (۸۶۶۸۹).
۹۴. نوایی، ماہیار. (۱۳۵۸). نخستین برگ از دیوان بازماندہء شمس پس ناصر. آیندہ، جلد ششم، تحقیقات ایرانی. ص: ۵۰۱ - ۵۰۶.
۹۵. ہمدانی، غبار. (۱۳۶۱). دیوان غبار ہمدانی. تهران: انتشارات پدیدہ.
۹۶. یاری گل درہ، سہیل. (۱۳۹۲). سہ پارہ. گزارش میراث، دورہ دوم، سال ہفتم، شمارہ پنجم و ششم. ص: ۵۴ - ۵۸.
۹۷. یزدی، مومن. (۱۳۹۴). رباعیات مومن یزدی بہ ہمراہ چند غزل و قطعہ. سرودہء مومن حسین بن باقی تزدی. بہ کوشش: حسین. تهران: مرکز پژوهشی میراث مکتوب.
۹۸. یزدی، نظام الدین محمود قاری. (۱۳۰۳). دیوان البسہء مولانا نظام الدین محمود قاری یزدی. قسطنطنیہ: مطبعہء ابوالضیا.
۹۹. ---- (قرن ۸ هـ.ق). جنگ خطی: تذکرہ الشعرا. تهران: کتابخانہء مجلس شورای اسلامی. شمارہ (۹۰۰).
۱۰۰. ---- (۹)، جنگ خطی شمارہ (۳۴۳۲). اسطانبول: کتابخانہء سلیمانہ.
۱۰۱. ---- (۹) جنگ خطی: مختصر قانون فی الطب. اسطانبول: کتابخانہء آیا

صوفيا، شماره (٣٧٣٧).

١٠٢. ----. (٩) جنگ خطی: جنگ اشعار. کتابخانه واتیکن: شماره Vat. Pers. 29.
١٠٣. خسروی، حاجی محمد بیگ. (١١٠١). جنگ خطی: سفینه حاجی محمد بیگ خسروی. کتابخانه مجلس شورای ملی. شماره (٨٧٩٢٢).

عهره‌بینی

١٠٤. حوقل، ابی القاسم بن حوقل النصیبی. (١٩٩٢). صورة الارض. بیروت: دار مكتبة الجنان.
١٠٥. الطهرانی، آقا بزرگ. (١٩٣٦ - ١٩٨٦). الذریعة الى تصانیف الشیعة. جلد التاسع، قسم الرابع. بیروت: دار الأضواء.
١٠٦. قبیسی، محمد بهجت. (٢٠١٤). الاکراد و النبی، دراسة في تاریخ الاکراد و جغرافیته‌م. دمشق: مكتبة دراطلاس للدراسات و الترجمة و النشر.
١٠٧. القرداغي، محمد علي. (٢٠١٤). كنوز الكرد في خزائن دار المخطوطات العراقية و بعض مشاهدات شاهد عصر حول ما جرى في دار المخطوطات العراقية. أربیل: من المطبوعات الأكاديمية الكردية (٢٩٤).

تورکی

١٠٨. چلبی، اولیا. (١٣١٤). سیاحتنامه‌سی اولیا چلبی محمد ظلی ابن درویش. دردنچی جلد. قسطنطنیه: اقدام مطبعه‌سی.

ئەندازىيار پزگار جەبارى

- ناوى تەواوى (پزگار محەمەد تەيب جەبارى) يە.
- لە ساالى ۱۹۸۰ دا لە شارى كەركووك لەدايىكبوو.
- ساالى خويندنى ۲۰۰۹-۲۰۱۰ بەشى ميكانيكى لە كۆلىجى ئەندازىياري تەواوكردوو.
- لە بوارەكانى شيعر و وەرگىران و تووژىنەووى ئەدەبىي و دەستووسناسىيدا كاردەكات.
- كۆمەلىك باس و بابەت و تووژىنەووى لە گوڤار و بلاوكراوەكانى وەكو: نووسەرى كورد، پامان، هەنار، نەوشەفەق، گزنگ، وانەر، ديوان، ديالوگ، كۆشكۆلى / لە مەهاباد، سلیماني، زەند / لە ئەستەمبوولدا بلاوكردوووەتەو.
- بەشداریی لە ۳۰ كۆنفرانس و قىستىقالى ئەدەبىي و پروناكبيرييدا كردوو و زیاتر لە ۱۲ خەلاتى لەو كۆر و كۆنفرانسەدا پىبەخشاو.
- لە بوارەكانى شيعر و تووژىنەووى ئەدەبىي و ديوانى شيعرى كلاسكى كوردییدا چوار بەرهەمى چاپ و بلاوكردوووەتەو.
- لە ئامادەكردنى هەشت كىتیبى هاوبەشدا بەشداریكردوو.
- كۆمەلىك بەرهەمى دىكەى ئامادەیه بۆ چاپ.

به‌شی سییه‌م

**باباتاهیری هه‌مه‌دانی
پیری شاعیرانی کورد**

نووسینی:

د. آرمان حسینی آبیاریکی*

وه‌رگی‌پانی بۆ کوردیی:

د. قادر وریا*

بەسەرھات و بەرھەمەکانی

بابە تایەری ھەمەدانی

۱. پێشبار

ناوبانگی بابەتایەر دەگەڕێتەو بۆ ھۆننەوہی ئەو فەھلەویاتانە ی لە رۆژگاری ئەمڕۆدا شیوہی عەروزیی بە خۆیەوہ گرتووە و "تەرانی" (گۆرانی) و "دووبەیتی"یان پێدەگوتریت. زۆربە ی توێژەرانی بە گۆیەری راپۆرتەکە ی راپوھندی، بابەتایەریان بە ھاوسەردەمی تۆغرۆلی سەلجوقی زانیوہ، ھەر وەک ئوستاد سەفا نووسیویەتی: بابەتایەری ھەمەدانی لە شاعیرانی و عارفانی سەدە ی پینجەمی کۆچی و ھاوسەردەمی تۆغرۆل بەگی سەلجوقی بوو. کۆتاییەکانی سەدە ی چوارەمی کۆچی و ھەکانی کاتی لەدایکبوونی تۆمارکردووە. لە ناوہ راستەکانی سەدە ی پینجەمی کۆچی و واتە لە دەورووبەری سالی ٤٤٧ی کۆچی، کە تۆغرۆل بەگی سەلجوقی چووبووہ ھەمەدان، بابەتایەر عارفیکی تەواو بووہ و بە خاوەن مەقامات دەژمێردا (صفا، ١٣٥٢، ٣٨٤/٢).

توێژەرانی لە بارە ی بەسەرھات و بەرھەمەکانی بابەتایەر، لیکۆلینەوہی زۆریان کردووە، بەلام ئەوہی بەرچاودەکەوێت ئەوہی کە قسە ی زۆربەیان بە جوریک ھەر دوپاتکردنەوہی توێژینەوہکانی پێشترە. دیارە لە ناو توێژەرانی پروفیسۆر مینۆرسکی، ئوستاد پەرویز خانلەری، ئوستاد جەواد مەقسوود و ئوستاد پەرویز ئەزکایی، ھەندیک خالی جیگە ی سەرنجیان لە بارە ی بەسەرھاتی ژیان و بەرھەمەکانی بابەتایەرەوہ باسکردووە.

بە بۆچوونی نووسەری ئەم دێرانەیش بەر لە باسکردنی ژیاننامە و بەرھەمەکانی بابەتایەر، دوو خال لە بارە ی ئەوہ دەبێت رۆنکریئەوہ: یەکەم: ئەوہ کە ئایا ناوبراو ھەمان "طاھر جصاص" بووہ؟ دووہم: پوانگە ی یارسان و دەقە ئاینییەکانی ئەوان لە بارە ی بابەتایەرەوہ.

۱. بابەتايەر و "طاھر جصاص ھمدانى"

تويژينه‌وه‌ى ئوستاد نەسروللا پوورجەوادىي لە بارەى كەسايەتیی ميژوویی بابەتايەرەوه، لە دەيه‌ى رابردودا زۆر پيڤيشانده‌ر و لە ھەمان كاتدا كيشەخولقيني‌ش بوو. ئەو تويژەرە پيڤوايه بابەتايەر ھەر ھەمان "طاھر جصاص ھمدانى" يە و ئەو قسەيه‌ى لە بارەى چاوپيڤكەوتنى سولتان توغرۆلى سەلجوقىي و بابەتايەرەوه گيژاويانەتەوه، رەتيكردووەتەوه و لە بارى ميژووييه‌وه گومانى خستووەتەسەر راستىي راپۆرتەكەى راوھنديي (پورجوادى، ۱۳۹۷، ۷۴-۷۵). پوورجەوادىي كتيبەكەى خۆى لە چەند بەشى تا رادەيه‌ك نايەكگرتوودا ريڤخستووه: پيشەكیی، بابەتايەرى ئەفسانەیی، تايەر و عەينولقوزات، طاھر جصاص ھمدانى، يەك تايەر نەك زياتر، كتيبي بابەتايەر لە زانستى سۆفيگەرييدا، پرسى شيعرەكانى بابەتايەر.

لەگەل ئەوه‌ى پوورجەوادىي لەم كتيبەيدا لە روانگەيه‌كى نوێوه روانيويه‌تیه‌كەسيتي و ژيانى بابەتايەرى ھەمەدانىي، بەلام ئەو خالە وردانەى ئەويش باسيانده‌كات يەقين و دلنبايى تەواويان لەگەلدا نيه‌. بۆ نمونە وتوويه‌تى چونكە راوھنديي ويستوويه‌تى لە كتيبەكەيدا شەرعيت بە ميرايه‌تیی توغرۆل بەگ بدات و ھەك "ديندار و وشيار" بيناسيڤيت، ئەم چيروۆكەى چاوپيڤكەوتنى توغرۆل و بابەى دروستكردووه و لە راستييدا خولقاوى ميڤشكى خۆيه‌تى. لەوھدا كە راوھنديي قەلەمى خۆى بۆ سەقامگيري و شەرعيتدان بە دەسلەتداريتي سەلجوقيه‌كان تاوداوه گومانتيك نيه‌، بەلام سەرەراي ئەم ليكدانەويەيش ناكريڤت ھەموو ئەو رووداوانەى لە كتيبەكەيدا ھاتوون بە ھەلبەستراو بزانيڤ. پرسيارى سەرەكیی ئەمەيه: بۆچى راوھنديي لە ناو ئەو ھەموو پير و عارفەدا قسە لە سەر بابەتايەر دەكات؟ ئايا ناوبانگى بابەتايەر بۆ خۆى ھۆكاريك نيه‌ بۆئەوه‌ى راوھنديي بيه‌ويڤت بە سوودوهرگرتن لەو، رەوايى بە ميرايه‌تیی توغرۆل بەگ بدات؟ خاليكى ديكە ئەويە كە ناوھاتنى بابەتايەر لە كتيبەكەى راوھندييدا (كە دەوروبەرى سالى ۶۰۱ى كۆچي دانراوه)، بە يەكيك لە كۆنترين سەرچاوه‌كان لە بارەى ناوبراوه‌وه دەژميڤريڤت. جا چيروۆكى چاوپيڤكەوتنەكەى لەگەل توغرۆل

پاسته‌قینه بیت یان هه‌لبه‌ستراو و دروستکراوی می‌شکی پاوه‌ندی.
له تووژینه‌وه‌که‌ی پوورجه‌وادیددا، "طاهر جصاص همدانی" به‌م جووره
ناسیندراوه:

ناوی ته‌واوی تایه‌ر کوپی‌ه‌سه‌ن کوپی‌برایمه و ناوی بنه‌چه‌که‌ی
مه‌مه‌ده و پیشه‌ی گه‌چکار (وه‌ستای گه‌چ) بووه. نه‌ک هه‌ر نه‌خوینده‌وار
نه‌بووه، به‌لکوو ئه‌هلی زانست و پووناکیی بووه و هه‌دییسی لینده‌گێژنه‌وه.
دوا‌ی عه‌ینولقوزاتی هه‌مه‌دانیی، یه‌که‌م نووسه‌ر که به جصاص یادی تایه‌ری
کردوو‌ه‌ته‌وه، عه‌بدولکه‌ریمی سه‌معانییه (له ٦٥٢ی کوچی مردوو‌ه) له باره‌ی
ره‌چه‌له‌کیه‌وه له "الأنساب" له ژیر مه‌دخه‌لی "جصاص" دا نووسیویه‌تی: "طاهر بن
الجصاص، شیخ الصوفیه فی عصره بهمدان". ئه‌بوشوجاعی شیروویه (٥٠٩-
٤٤٥ی کوچی مانگی)، شه‌مه‌دین زه‌هه‌بیی (له ٧٤٨ی کوچی مردوو‌ه) و
سه‌لاحه‌دینی سه‌فدی (له ٧٦٤ی کوچی مردوو‌ه)، له به‌ره‌مه‌کانی خۆیاندا
باسیانکردوو‌ه. زه‌هه‌بیی، تایه‌ری به "اهل ملامت" (سه‌ر به "فیرقه‌ی مه‌لامه‌ت")
زانویه، ده‌گوتریت هۆی ئه‌وه که شیخ سو‌فیی درێژه‌ی به پیشه‌ی گه‌جکاری
نه‌داوه ئه‌وه بووه کاره‌که‌ی ئه‌وه‌نده جوان بووه، ئه‌و گه‌چه‌ی له دیواری
هه‌لسوو‌ه وه‌ک زیو دره‌وشاو‌ه‌ته‌وه. هه‌ر بۆیه به گوێره‌ی ری‌وشوینی
ملا‌متیه^(١) بۆ دووربوونه‌وه له ناوبانگ ئه‌م پیشه‌یه‌ی وه‌لاناوه. زه‌هه‌بیی و
سه‌فدی سالی ٤١٨ی کوچییان به سالی مردنی تایه‌ری جه‌سس‌اس
ناوبردوو‌ه (بروانه پورجوادی، ١٣٩٧، ٥١-٥٧).

شیاوی به‌بیره‌ینانه‌وه‌یه، که تووژینه‌وه‌ی ئوستاد پوورجه‌وادیی ئه‌وه‌نده
گرنگ بووه، که زۆران که‌وتوو‌نه به‌رگریلیکردنی و ژماره‌یه‌کیش متمانه‌یان
به بۆچوو‌نه‌کانی نه‌کردوو‌ه و له‌گه‌ل گریمانه‌کانی هاوپارنه‌بوون. ئه‌حمه‌د
خامه‌یار هاوپرای پوورجه‌وادیی، پنیوايه بابه‌تایه‌ر هه‌مان تایه‌ر جه‌سس‌اسه،
به‌و پونکردنه‌وه‌یه که پی له سه‌ر ئه‌مه داده‌گریت جگه له و سه‌رچاوه

(١) ملا‌متیه، ناوی ده‌سته‌یه‌ک له سو‌فیه‌کان بووه، که له سه‌ده‌ی هه‌شته‌می زاینیی له ئێرانی
سه‌رده‌می ساسانییدا چالاکبوون. "ملا‌مه" و "ملا‌متیه" له وشه‌ی "ملا‌مت" وه‌رگیراون، که
واتای سه‌رکونه‌ده‌دن (وه‌رگیر).

جۆراوجۆرانهی پوورجه‌وادیی ناویبردوون، له "لطائف الذکار للحضار و السّفار ابن مازة" (۵۶۶-۵۱۱ی کۆچی)یشدا له کاتی باسکردن له گلکۆکانی شاری ههمدان، ناوی ئەو هاتوو: "لهو خاکه‌ی ویدا زۆر له گه‌وره‌کان نیژراون، له پیشه‌وه‌ی ههموان تایه‌ری گه‌چکاره، سلاوی خودای لیبت خاوه‌نی که‌رامه‌تی به‌ئاشکرایه (ابن مازة، ۱۳۹۲، ۱۳۶). پاشان خامه‌یار هه‌ر وه‌ک پوورجه‌وادیی له هه‌ولدايه راپۆرته‌که‌ی راوه‌ندیی له باره‌ی چاوپێکه‌وتن له‌گه‌ل تۆغڕۆل به هه‌لبه‌ستراو دابنیت (بروانه: خامه‌یار، ۱۳۹۴، ۹۱-۹۹).

جه‌مشید سروشیار بنیاتی توێژینه‌وه‌که و هه‌روه‌ها وه‌رگیرانی زۆر ده‌سته‌واژه له لایه‌ن پوورجه‌وادییه‌وه داوه‌ته‌به‌ر ر‌ه‌خنه، به توندیی و به ته‌شهری ئیشه‌یتنه‌ر هێرشیکردوووته‌سه‌ر (سروشیار، ۱۳۹۵، ۷-۱۳). دواتر یه‌کێک له هۆگرانی پوورجه‌وادیی وتاریکی ر‌ه‌خنه‌گرانه‌ی له سه‌ر وتاره‌که‌ی سروشیار نووسیوه و ر‌ه‌خنه و نیازه‌که‌ی ئەوی به شایانی کۆمه‌لی نووسه‌ران نه‌زانیه (بروانه: راشدی نیا، ۱۳۹۷، ۸).

میهدیی بیه‌خه‌یالیش له نووسینیکیدا له ژیر ناوی "له باب‌ه‌تایه‌ری یارسانه‌وه تا تایه‌ری جه‌سس‌اس" له په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل ئاماژه‌نه‌کردنی پوورجه‌وادیی به یارسانبوونی باب‌ه‌تایه‌ر سه‌ره‌رای ئەوه‌ی له کتێبه‌که‌یدا چه‌ندین جار ئاماژه به باب‌ه‌تایه‌ری ئەزکایی کردوه، نووسیویه‌تی:

ئ‌وه‌ی که‌میک سه‌یر دیته‌به‌رچاو ئەوه‌یه، که پوورجه‌وادیی که‌م تا زۆر هیچ ئاماژه‌یه‌کی به "ئ‌ه‌لی حق" بوونی باب‌ه‌تایه‌ر نه‌کردوه و له‌گه‌ل ئەوه‌ی لێره و له‌وێی کتێبه‌که‌یدا پشت به باب‌ه‌تایه‌رنامه‌ی ئەزکایی ده‌به‌ستیت، به‌لام هه‌ر که ده‌گاته تییینی و په‌راویزه‌کانی ئەزکایی (له سه‌ر وتاره‌که‌ی مینۆرسکی)، بیده‌نگه‌ییانلیده‌کات. ئەزکایی له چه‌ندین جیی ئەم به‌شدا ئاماژه به ده‌قی گۆرانییه‌کانی ئ‌ه‌لی یارسان به نمونه سه‌ره‌ئ‌ه‌نجام و شانامه‌ی حه‌قیقه‌ت ده‌کات و ئ‌ه‌لی حه‌ق بوونی باب‌ه‌تایه‌ر ده‌سه‌لمییت، به‌لام پوورجه‌وادیی به مه‌به‌ست یان نه‌خوازراو، به‌بێ هیچ ئاماژه‌پیکردنیک به لای ئەم نووسینه‌دا راده‌بریت و به ته‌واویی ئەم قسانه پشتگوێده‌خات. هه‌ر ئ‌ه‌مه واده‌کات له کۆتایی کتێبه‌که‌دا توشی هه‌له‌ بییت، خویندنه‌وه و واتایه‌ک له

بارەى دووبەيتییەکانى بابەتایەرەو بە گوێرەى تیۆرى ئەفلاتوونى (!) دەخاتەرۆو، کە هیچ پەيوەندییەکی بەو بابەتایەرەو نییە، کە یەك لە چوار فریشتەکانى ئەهلى حەق و یارانى تايبەتى شاخوشینی لورستانی (موبارەك شا) بوو (بە خیال، ۱۳۹۳، ۱۰۰).

ب. وێنەى بابەتایەر لە دەقه ئاینییەکانى یارساندا

بە گوێرەى سروودەکان و دەقهکانى یارسان، بابەتایەر مریدی یەك لە گەورەکان و ناودارانى ئەو ئاینە بە ناوى "شاخوشین" بوو. موبارەك شا کە ناسناوى شاخوشین بوو، بە پێى باوەرپى یارسان لە دایکى پاکیزە^(۱) بە ناوى "مامە جەلالە" لە مالى میرزا ئامان باوکى جەلالە لە بلوران لەدایکبوو. ناوبراو لە کۆتاییەکانى سەدهى چوارەم و سەرەتاکانى سەدهى پێنجەمى کۆچى وەک قەلەندەران لەگەڵ دەستەیهک لە مریدانى ناسراو بە دەستەى سوپای "نۆسەد نۆسەد" ژیاو. بە گوێرەى دەستنۆسى پیاو گەورەکانى وەک کاکە رەدا، خوداداد، سەید فەلەکەدین شەهریار، ئەحمەد بەرەندە، میرزا ئامان، غوسلەدین، خۆشەلەدین، بابە بوزورگ، بابە فەقى، حەیدەر، مەى زەرد، پىحان، کال نازدار، حەسەن گایار، هیندوو، بابەتایەر، فاتمە لورە و... لە پىزى یارانى نزیک لە دەرگای وى بوون.

بەدبەختانە دەستنۆسە فارسى، کوردی (گۆرانى، سۆرانى)، تورکى و لۆرییەکانى بەجێما و لە گەورە گەورەکانى یارسان، مێژوویەکی ئەوەندە زۆریان نییە و مەودای نیاوان هۆنینهو و نووسینهوێان زۆر کەمە. ئەگەر گومانێک لە سەر ساغى و دروستى دەقهکانى سەر بە ناودارانى ئەهلى حەق هەبێت، لە سەر کۆنترین نۆسخە هەیه، کە ئاماژە بە بابەتایەرى تێدا، دەورەى کەلامى ناسراو بە "دەفتەر/ دەورەى شاخوشین" (کۆتایى سەدهى چوار و سەرەتای سەدهى پێنجەم)، کە بە پێى ئەو دەقه شاخوشین دەچێتە هەمەدان و میوانى بابەتایەر دەبێت. لە "تذکرە اعلى" دا، وردەکاریى ئەم رۆداو بەم جۆرە گێڕدراوەتەو:

(۱) پاکیزە لە جێى "باکرە"، ئافرهتیک کە کچینی خۆى پاراستوو، بەکارهاتوو.

[شاخوشین] جلّه‌وی ئه‌سپه‌که‌ی بۆ لای بابه‌تایه‌ر وه‌رسوورانده، که له هه‌مه‌دان ته‌کیه‌ی هه‌بوو، دیده‌دار^(۱) بوو، خه‌لاتیکی به‌نرخ‌ی پێشکه‌شکرد. هه‌وال به‌ خه‌لکی هه‌مه‌دان گه‌یشته، که شای جیهان سه‌ریلیه‌ه‌لیناون، کرپۆشیان بۆ برد و گشتیان عه‌ز زیانکرد، که هه‌رچه‌ند ئه‌وان له‌وه که‌مترن که شایانی خانه‌خوینی قیبه‌له‌گای عاله‌م بن، به‌لام به‌م حاله‌یشه‌وه چاوی هیوایان بریوه‌ته‌وه ئه‌و خاکی به‌ریزی هه‌نگاوی موباره‌کی له‌ سه‌ر داناوه و چاوه‌پوانن شای عاله‌م هه‌ر داوایه‌کی به‌ په‌سند زانی، پێیانبلێت. شای عاله‌م ئه‌مری به‌ ئاماده‌بوون کرد، که دلی هیچکامیان ناره‌نجینیت، چونکه به‌ هیواوه‌ پروویان له‌و کردووه، فه‌رمووی جلّه‌وی ئه‌سپه‌که‌م داویمه‌سه‌ر ملی، پووێکرده هه‌ر شوینیک و پێی خۆش بوو با بچیت و ئیوه‌یش به‌وه‌ رازی بن. گه‌وره گه‌وره‌کان هه‌موو چاویانبرییه هه‌نگاوه موباره‌که‌کانی، ورده ورده له‌ شار دوورکه‌وته‌وه، سه‌ره‌ئه‌نجام چووه به‌رده‌رکی ته‌کیه‌ی بابه‌تایه‌ر و پراوه‌ستا. ته‌کیه‌ی بابه‌تایه‌ر یه‌که‌پارچه گومبه‌ز بوو و شای عاله‌م دابه‌زی و چاوێک بوو به‌ هه‌زار چاو. شا فه‌رمووی تایه‌ر میوانتین. بابه‌تایه‌ر تیانچه‌یه‌کی هه‌بوو، چاره‌کیگ برینجی ده‌گرته‌خۆی، که به‌شی جه‌میکی خۆی و فاتمه‌ لوپه‌ی به‌ره‌شایی ده‌کرد، که له‌ خزمه‌ت بابه‌تایه‌ردا بوو و ته‌رکی دنیای کردبوو. به‌ دابی جارێان تیانی گۆرینیان خسته‌سه‌ر ئاگر، دیسان چاره‌گیگ برینجیان وه‌سه‌رنا‌بوو و نۆسه‌د نۆسه‌ده، شای عاله‌م په‌زنامه‌ندی پێشاندا که قوشوون دابه‌زن، چونکه بابه‌تایه‌ر قاپ و ئامانی نییه، هه‌ر که‌س به‌شی خۆی وه‌ربگری‌ت و بیخوات. بابه‌تایه‌ر وتی:

یا شاه هر کس شاهش تویی حالش همینه
سرینش خشت بالینش زمینه
جرم این است که تنه دوست دارم

(۱) دیده‌دار، له‌ دوو وشه‌ی "دیده" (چاو) و "دار" (له‌ چاوگی هه‌بوون، خاوه‌نیتی) پێکهاتووه و واتای "دیده‌بان" (چاوه‌دێز) ده‌گه‌یه‌نیت و به‌ که‌سیک ده‌وتریت، که له‌ شوینیکی به‌رزوه‌ چاوه‌دێری جموجوولی دوژمن ده‌کات (وه‌رگیر).

هر کس دوستش تویی حالش همینه^(۱)

شا فەرمووی:

طاھر شەب سارانە کردم میل و میل
طلب کسی گەرد سوختش بێو دیل
اگر رنگ‌رزان عالم حالمان بدانند
جملە رنگ‌رزان از من بربند نیل^(۲)

داوی ئەم قسانەیان لە گەڵ یەکتەر، شای عالەم داوی گەنجی کرد و گەنجی عالەم، کە لە هەناوی خاکدا شاردرابوو، هاتە پابۆسی. تایەر عەرزیکرد کە ئەو پووگەیی جیهان! ئەمانەت بۆچی داواکرد؟ پووگەیی جیهان فەرمووی: چونکە تۆم بە هەژاری دیت، داوی ئەم گەنجەم کرد. ئەوەی لە ناو خاکدا هەشاردرابوو، خستەخزمەتی تۆ. تایەر گەنجەکەیی نەویست و سویندی بە زاتی تاقانەیی خوارد، کە مەبەستی ئەو لە گەنج، جەمالی شادییهێنەری شایە نەک کە لەشی گەنجی شاراوێ دنیا. لەمیژ بوو ئاواتی دیتنت لە سەر دلمان ببوو مەراق، ئیستا کە تۆمان هەیت چ گەنجیک لەمە بەنرختر؟ شا فەرمووی کە تایەر تۆم تاقیکردو، ئەگەر بەم جوورە نەجوو لا بایەو، سویند بە جەمالی مەردان، حیسیتی پیاوم بۆ نەدەکردیت. ئەو جار تایەر داواییکرد بە کەرەمی خۆی لایخۆشبییت و دین و ئیمانی بداتی و گەنجەکە بنیڕیتەو بۆ ئەو شوینەیی لایهاتبوو. خاوەن کەرەم سیلەیی چاوی برییه گەنجەکە و داواییکرد بگەڕیتەو شوینی خۆی. سەرئەنجام

(۱) (پوختەیی واتاکەیی: هەر کەس تۆ بە شای خۆی بزانییت، خشت پرایەخ و سەرینی بەرد دەبییت، هەمووی ئەمانەشی لە سۆنگەیی خۆشەویستی تۆو دیتە سەرپێی.)

(۲) (پوختەیی واتاکەیی: تایەر! شەوگەرم بە تاقیکردنەو بەرپێ کردو، بۆم دەرکەوتوو کە سیک داوایەکی هەبییت دەبییت لە پیناویدا بسووتی، حالمان ئەوەندە خراپە ئەگەر پەنگرێتانی جیهان ئاگیان لە حالێ من بییت، ئاوی چەمی نیل وەسەرخیان دەگیرن)

دوای ئه وهی له تیانی گۆرین، له شکری شای عالم هر یه که ی به گویره ی پیوستی، به شی خویان تیکرد و بردیان، شوینی که وچکیک به تالبوو و خواردنه که وهکو خوی مابوو وه.

بابه تایه ر ئه مه ی به خه یالدا هات، که ئه گهر شای عالم بروات، فاته لوره ییش ده روات و به تاقی ته نیا ده مینیتته وه، ئه ویش چ مانیک؟ واباشه عهرزی شای عالم بکه م، که به فاته بلیت میردمپیکات. شای عالم به بی پیگوتن، له قسه که ی تایه ر تیگه یشت، چاویکی له فاته لوره کرد، مه به سه که ی وه رگرت. فاته گو تی:

یا شاه^(۱) هر که ترا گوید جان را چه کند
فرزند عزیز، خانمان را چه کند
دیوانه اش کردی هر دو جهانش دادی
یا شاه دیوانه تو هر دو جهان را چه کند^۲

شا فه رمووی:

دوستم توئی دوست دلارام
دلکم از خرمی نگیرد آرام
هر دلارامی که پنج روزی بو
نه او دوستم بی نه او دلارام^۳

(۱) زۆریک له دووبه ییتییه کانی سه رده می شاخوشین، ده سه ته واژه ی "یا شاه" له سه ره تاکه یاندا ها توه، که له سه ر کیشی شیعه ره که زیاده و بارگرانین. واپیده چیت ئه م پیوه زیادکردنه کاری ئه و که سانه بیت، که دووبه ییتییه کانیان نووسیوه ته وه به بی ئه وه ی شاره زای کیشی عه روزی بن.

(۲) (پوخته ی واتاکه ی: ئه ی شا، ئه وه ی تو ی بویت ده بیت له پیناویدا ده ست له گیان و جگه رگۆشه ی خۆشه ویست و بنه مالێ به ربدا ت، تو هه ردوو جیهانی پیده ده ی، به لام وه ها له خۆشه ویستی خۆتا نوقم و شیتیده که ی، که ئه م دوو جیهانه ی ناویت).

(۳) (پوخته ی واتاکه ی: دۆستی من و هیمنکه ره وه ی دلی من تویت، دلم له خۆشیی تو ئارامی نییه، (به لام) هه ر دلارامیه که که کورتخایه ن بوو نه ئه و ده بیته دۆست و نه دل ئارامده گریت).

فاتمه وتی:

امروز دو روز است یارم مهمانه
بر جامم منگر جامه خلقانه
بر سینهام بنگر که تخت سلطانه
بیا که جان طفیل کنم روز جان طفیلانه^۱

شاه رمویی:

بر من منگر که من بیهوشم
تار موی زلفت به عالمی نمفروشم
جمالت جوشن کنم بر تنم پوشم
یاری که به جانم خرهام به زرش نمی فروشم^۲

تایه ر وتی:

یاشاه تیری زدی برجان [و] جگرم
من از زخم تیر تو جان در نبرم
تو شادمانی بر من تیری زده ای
من هم شادمانم زخم تیر تو خورم^۳

(^۱) (پوخته‌ی واتاکه‌ی: ئه‌مرۆ دوو ڕۆژه یارم لیمیوانه، مه‌روانه ڕواله‌تم که جلویه‌رگیکی شرم له‌به‌ردایه، بروانه سینگم ده‌لایی ته‌ختی سولتانه، وه‌ره با گیانمان له پیناویدا پیشکه‌شبه‌کین).

(^۲) (پوخته‌ی واتاکه‌ی: راسته له ڕواله‌تدا هه‌ژار و په‌ریشان دیارم، به‌لام ئاماده نییم تالیک له قژت به جیهان بگۆرمه‌وه، جوانیییت ده‌که‌مه زرتیه‌ک و ده‌یوشم، یاریکی به نرخ‌ی گیانی خۆم کریومه، به زیر نایفروشم).

(^۳) (پوخته‌ی واتاکه‌ی: ئه‌ی شا، تیری تو گیان و جه‌رگی ئه‌نگاوتووم، برینی ئه‌م تیره سه‌ره‌نجام گیانم لیده‌ستینیت، تو به‌مه شاد که تیرت ئه‌نگاوتوومی، منیش به‌مه سه‌رخوشم که برینداری تیری تو).

شا فەرمووی:

دلا دلگیر مشو که دلگشای تو منم
بیگانه خویش [و] آشنای تو منم
گر بر سر کوی ما کُشته شوی
خونخوار مشو که خون بهای تو منم^۱

ئیتر دواى ئەمه مائىاوايى له تايەر کرد و گه‌پایه‌وه هه‌مه‌دان (ب‌پروانه
ایوانف، ۱۹۵۰، ۴۴-۴۹).

له کۆمه‌له شیعرێکی یارساندا -که له کتێبخانه‌ی مه‌جلیسی شوری
ئیسلامی به ژماره ۱۷۴۵۰ پارێزراوه-، فاته‌مه‌ لوڤه وه‌ک خوشکی بابه‌تایەر
ناسیندراوه، میوانبوونی بابه‌خوشین له بابه‌تایەر به گوێره‌ی ئەم ده‌قه به‌م
جو‌ره گیردراوه‌ته‌وه:

شا پێنایه‌ناو شاری هه‌مه‌دان^۲ و پوویکرده‌ مالى بابه‌تایەر. بابه‌تایەر
پیاویکی ده‌رۆزه‌که‌ر بوو، ژیان و به‌پێچوونی به‌ هو‌ی گاواییه‌وه‌ بوو. ئەو
گاوانه‌ خوشکیکی^۳ هه‌بوو، که ناوی فاته‌مه‌ لوڤه‌ بوو. به‌ هه‌ردوانیان
کراسیکیان هه‌بوو، هه‌ر کات بابه‌تایەر ده‌چوو به‌ر مانگیان، کراسه‌که‌ی
له‌به‌رده‌کرد و فاته‌مه‌ لوڤه‌ له‌ ناو ته‌ندووردا داده‌نیشته‌. هه‌ر کاتیکیش
بابه‌تایەر ده‌گه‌پایه‌وه‌، فاته‌مه‌ کراسه‌که‌ی له‌به‌رده‌کرد و کاری مائی ده‌کرد. له
کورتییدا ببیرینه‌وه‌، شا له‌ مالى بابه‌تایەر وه‌ژوورکه‌وت، مالى بابه‌تایه‌ریش
چووکه‌ بوو، نۆسه‌د نۆسه‌ده‌ له‌ ناو ئەو ماله‌دا دانیشتن، بابه‌تایەر دیزه‌یه‌کی
چووکه‌ی هه‌بوو، چوو که‌میک برینجی وه‌رگرت و کردیه‌ناو هه‌مان دیزه‌ و

(^۱) (پوخته‌ی واتاکه‌ی: ده‌ دلگیر مه‌به‌ چونکه‌ رووناک که‌ره‌وه‌ی تو منم، بیگانه‌ی خۆم و
ئاشنای تو، ئەگه‌ر له‌ کۆلانی ئیمه‌ بکوژری، مه‌که‌وه‌ بیرى تو‌له‌، چونکه‌ خوینبایی تو
منم.)

(^۲) ده‌قی ده‌ستنۆسه‌که‌دا نووسرا وه‌ حمدان.

(^۳) له‌ ده‌قی ده‌ستنۆسه‌که‌دا له‌ جیاتی "خواه‌ری" نووسراوه‌ "خا‌ه‌ری".

میوانداریی نۆسه د نۆسه دهی پیکرد. خه لکی هه مه دان عهرزی شایان کرد، که بابه تایه ر ده رۆزه که ره، شتیکی بدهیه. شا له دیواریدا و فهرمووی ده ره هم وه ره بۆ لای خاوه ن_که ره م، که له نه کاو زیڕ و جه واهیراتی زۆر له دیوار هاتنه ده ر و هه لپژانه ناو ماله که. شا فهرمووی بابه تایه ر هه لیانگره و له خۆتیان خه رجبکه. بابه تایه ر عهرزیکرد: ئاگایی و بینایی من مالی دنیا یان ناویت، چونکه چلکی ده سته و دیت و ده روات، من شتیکی نه مر م ده ویت. شا فهرمووی ئه ی خه لکی هه مه دان! ئه م زیړه بۆ هه مووتان. خه لکی هه مه دان هه موو زیړه که یان هه لگرت و بر دیان. بابه تایه ر پووناکیی که وته ده روونی و که لامی فهرموو (گ ۹).

له ده سته پتیکی نۆسخه ی سه رده می شاخوشیندا پیشه کییه ک ده بیندریت، که واپی ده چیت له سه ده کانی دواتر (له وانه یه سه ده کانی دوازدهیه م و سیزدهیه می کۆچی) دا هۆنرابنه وه، له م هۆنراوانه دا هاتووه:

شاه چنی میردان شاه خوشین پَسَن
چه الوند کوه دا شی و آرومن
خلقِ همـدان آمان و پیشـواز
سر و مال گردن کشت و پای انداز
شاه واتش و خلق خاران طاهر
وعده ی مهمانیم و یانه ی طاهر
شاه خوشین خوش نام قدم رنجه کرد
تشریف و یانه ی بابا طاهر برد
طاهر چه هیبت شاه آما و در
چوب سر یانه ی قاپیش گفت و سر
شاه پرسا طاهر اینه چیشن چیش؟
فرق پیشانیت پی چی بین ریش؟

طاهر و آواز واتش وی وینه:
آکس هواخوات فرق او هوبنه

(تبریزی کردند. بی تا: ۴۴)

šāh čanē mērdān šāh xwašīn pasan, ča alvan kūh dā šī wa ārūman.
xaálqe hamadān āmān wa pīšwāz, sar-o-māl karden gešt wa pāyandāz.
šāh wāteš wa xaálq xārān-e- zāher, wa'day mehmānīm wa yānay tāher.
šāh xwašīn xwašnām qadamrānja kard, tašrīf wa yānay bābā tāher bard.
tāher ča haybat šāh āmā wa dar, čūb-e- sar yānay qāpīš kaft wa sar.
šāh persā tāher ina čīšan čīš?, farq-e- pīšānīt pay čī biyan rīš?
tāher wa āwāz wāteš way wīna, ākas hāwāxwāt farq-e- āw hūna .

وهرگیردراوی دهقه که: شاخوشین و یارانی - که ئه ویان به پیشه‌وای
خوین دانا بو- له کیوی ئه لوه‌نده‌وه داگه‌ران بو ئارومه‌ند/ خه‌لکی هه‌مه‌دان
چوونه پیشواز بیان و به گیان و دل پیشوازیان لیکرد/ شاخوشین پییگوتن من
وام وه‌دداوه میوانی مالی تایه‌ر بم/ شاخوشینی ناوبانگخوش قه‌ده‌مره‌نجه‌ی
کرد و ته‌شریفیبرده مالی تایه‌ر/ تایه‌ر سه‌رسام له هه‌بیه‌تی شا به په‌له له
مال وه‌ده‌رکه‌وت، به‌لام سه‌ری له سه‌رده‌رانه‌ی مال‌که‌ی کوتا/ شاخوشین
لییپرسی ئه‌ی تایه‌ر، ئه‌وه چیت به‌سه‌ره‌اتووه؟ ته‌ویلت بوچی برینداره؟/
تایه‌ر به ده‌نگی به‌رز به‌م جوړه وه‌لامیدایه‌وه: هه‌ر که‌س تو‌ی خو‌شبویت
ته‌ویلتی بریندارده‌بیته.

له نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌فته‌ری شاخوشیندا هاتووه: ئه‌و کاته‌ی
شاخوشین بریاریدا بجیت هه‌مه‌دان و چووه ئه‌وی، سه‌ردانی مالی بابه
تایه‌ری کرد. سوپای "نوسه‌د نوسه‌ده" له ده‌ره‌وه‌ی شار جیگیربوون و
خه‌لکی هه‌مه‌دان پینانوابوو ئه‌م سوپایه هیرشده‌کاته‌سه‌ر شاره‌که، هه‌ر بو‌یه
که‌سیکیان به ناوی "هیندوو روبابه" نارد هه‌مه‌دان پیشوازیی شاخوشین. هیندوو
هه‌ر که‌ چاوی به شاخوشین که‌وت، بینایی گه‌رایه‌وه چاوه‌کانی و ده‌ستی به
وتنی که‌لام کرد:

ای دیره سختاً^(۱)

چنی چَن سالن ای دیره سختاً

(کلام: ۱۳۹۴: ۳۷-۳۸).

ī dīra saxta, čanē čan sālan ī dīra saxta.

وهرگیردراو: ئەم چاوه‌پوانییە سه‌خته [بیگومان] ئەم چاوه‌پوانییە
چه‌ندین ساله‌یه زۆر سه‌خته.

پاشان هیندوو، ریز له شاخوشین ده‌گریت و مزگینیی داها‌توویه‌کی
پرشنگدار بۆ یاران له سه‌ده‌ی داها‌توویدا پێده‌دات و بۆ خۆی ده‌بیته‌ مریدی
شا. هه‌ندیك دیره‌شیر به‌ فارسیی، گۆرانیی و هه‌ندیك جار هۆنراوه‌گه‌لیکی
نزیك له‌ فه‌له‌ویات، له‌ نیوان شاخوشین و هیندوو به‌ شیوه‌ی گفتوگۆ،
بلا‌وبوونه‌وه (هه‌مان سه‌رچاوه، ۳۸-۴۴).

له‌ نوسخه‌ی ده‌ست‌نووسی "سه‌رده‌می بابا ناوس" (هیی سه‌ده‌ی
شه‌شه‌می کۆچی)یشدا باسی ها‌وده‌مه‌که‌ی ئەو "فا‌تمه‌ لوره‌" کراوه‌:

دادا بزانه

دادا و رنگم شیوه‌ بزانه

ها‌ملوی طا‌هر بیت نو همدانه

فا‌تمه‌ لره‌ بیت جسته‌ عریانه

نه‌ تنور کردی زاری و گریانه

عشق آرت بی جگر بریانه

(دوره‌ بابا ناوس، ۱۷-۱۵: ۱۳۸۴)

^(۱) له‌ ئەده‌بی کوردیی گۆرانییدا، ئەو شیرانه‌ی به‌ شیوه‌ی برگه‌یی هۆنراونه‌وه، نه‌ک درێژ
یان کورت‌بوونی برگه‌، به‌ لکو ته‌نیا یه‌کسانیی برگه‌کان مه‌به‌ست‌بووه. خا‌لیکی دیکه‌ ئەوه‌یه‌ که
نیوه‌دیری یه‌که‌می به‌یتی ده‌ست‌پیک، به‌ شیوه‌ی نیوله‌ته‌دیر (نیم مصرع) و له‌ پینج برگه‌دا
هۆنراوه‌ته‌وه. ئەمه‌ تاییه‌تمه‌ندیی هه‌موو ئەو هۆنراونه‌یه، که‌ به‌ زاری گۆرانیی -شیوه‌ی
ئه‌ده‌بیی ستانداردی لای کوردان- هۆنراونه‌وه. له‌ لای شاعیرانی کورد با‌وبوو، که
نیوه‌دیری یه‌که‌می به‌یتی ده‌ست‌پیکیان به‌ شیوه‌ی نیوله‌ته‌دیر وتوووه‌ و هه‌ر ئەو نیوله‌ته‌دیره‌
یان لانی که‌می سه‌روا‌که‌یان ده‌قا‌وده‌ق وه‌ک خۆی له‌ نیوه‌دیری دووه‌ما دوپا‌ت‌کرد‌وه‌ته‌وه.

dādā bezāna, dādā wa raŋem šēwa bezāna,

hāmluy tāher bīt nāw hamadāna, fātmma lofa bīt jasta 'oryāna,

na tanūr kardī zāri-yo- geryāna, 'ešqe azet bī jegar beryāna.

وهرگيڙدراو: هو دايه، ئاگادار به و بزانه، هو دايه، له نهينيه کاني ژيانم
ئاگادار به/ تو له ههمه دان هاوتاي تايهر بوويت، ناوت فاتمه لوڤه بوو،
که سيکی چلکن و پرووته له بوويت/ له تهن دووردا شيوه نته کرد و ده گريایت،
به لي، ئه وه ئه ويني من بوو، که ئاگري له هه ناوت بهردابوو.

بابه تايهر له "سه رده مي زولال زولال" (تاييه ت به سه ده ي هه شته مي
کۆچي) له هونراوه ي "که سي فرياره س" دا، ئاماژه ي به هيماي جاراني خوي
له سه رده مي شاخوشين = (بابه تايهر) و ههروه ها ئاماژه ي به هيماي
جاراني شابرايم له وه سه رده مدا = (باباي گه و ره) کردوه:

هم بابا بزرگ نازايم ايمه

(حسيني، ۱۳۸۲، ۶۱۱).

هم بابا طاهر انظارايم ايمه

ham bābā bozorg nāzārīm īma, ham bābā tāher enzārīm īma.

وهرگيڙدراو: ئيمه (من و شابرايم) ههم بابه گه و ره ي نازدار و ههم
بابه تايه ري ئاگادار و نه زهر کرده ين.

شابرايميش هه ره له سه رده مده دا ئه مه ي هونيو ته وه:

زالال همدان،

يادگارمَن زالال همدان

چاکا صف بستن نه صده ي ميران

شام خوشين بيا و طاهر مهمان

کاکه م و يش طاهر گدای تندورخان

ناميم قلندر آز بيم مير سلطان

(کلام، ۱۳۹۴، ۳۲۲).

zoāī hamadān, yādegār-e- men zoāī hamadān.

čākā saf bastan nohsada mērdān, šam xwasīn biyā wa tāher mehmān.

kākam wēš tāher gedāy tandūrxān, nāmīm qaīandar az bīm mīrsoltān.

وهرگيردراو: (زات)ی پاکی ههمه دان، یادگاریی (زات)ی پاکی ههمه دانه /
ئهو کاته ی نۆسه ده ی پیاوان ریزیان به ستیوو، پاشا شاخوشین بوو که بوو به
میوانی تایه ر/ براکه م = (بابه یادگار) تایه ر خۆی بوو، ههمان سوالکه ری
ته ندوورخانه / ناوی من قه له نده ر بوو، من میر سولتان بووم.

ههروه ها له سه رده می که لامیدا "بارگه بارگه / ۷۲ پیر" (سه رئه نجام، به بی
تاریخ، ۳۶۵)، هۆنراوه ی "عالی قه له ندر" (ده فته ری حه قیقه ت، ۱۳۳۷، ۳۵)،
که لامی "سه ید فه رزی" (شائیبره یمی، ۱۳۳۷، ۶) و که لامی "زه نوور قه له نده ر"
(خاموشی، ۱۳۸۴، ۱۰)، ئاماژه به میوانبوونی شاخوشین له بابته تایه ر و
ئوه که ناوبراو یه کییک له حه وت که سه که و هیما ی پیشووی بابته یادگار
بووه، هاتووه.

به شیوه یه کی گشتی له ده قه ئاینیه کانی یارساندا، ئه وه ی له باره ی
بابته تایه ره وه ده ستمانه ده که ویت ئه مانه ن:

۱. شاخوشین پیر و مرادی بابته تایه ر بووه.
۲. شاخوشین ویرای سوپای نۆسه د نۆسه ده له ته کیه / ته ندوورخانه ی
چووکه ی بابته تایه ر له ههمه دان میوانبووه.
۳. باباته تایه ر له پرووی ژیان و به پیرچوونه وه، ئه وه نده هه ژار و ده سته کورت
بووه، که شاخوشین ده یه ویت له گه نجی دنیا به شیبده ت، که بابته تایه ر
لێیه رناگریته.
۴. فاته مه لوپه له هیندیک له ده قه ده سته نووسه کانه و ده کو خۆشه ویست و
ههروه ها له ژماره یه ک له ده سته نووسه کانه و ده ک خوشکی بابته تایه ر
ناسیندراوه.

۵. بابته تایه ر یه کییک بووه له حه وت که سه سه سه ره کییه که ی شاخوشین =
(زه رده بام / بابته تایه ر له سه رده می سولتان سه حاکدا) بووه و له که لامه کانی
یارساندا په یتا په یتا باسی ئه م شته کراوه.

شایانی به بیرهیانه وه یه، که ژماره یه کی زۆر له تویرهران ئاماژه یان به
په یوه ندیی بابته تایه ر و یارسان کردووه. مینۆرسکیی له وتاری "ژیاننامه ی
بابته تایه ر" (۱۳۷۵، ۱۲۰-۱۲۳)، باسی پیگه ی ئه وی به گویره ی نامه ی

سهرئەنجام لە ناو یارساندا کردوو. پەرۆیز ئەزکایی لە نووسینیک لە ژێر ناوی "زیادە خستەسەر و تیچن بو و تارەکە ی مینۆرسکی" (۱۳۷۵، ۱۳۲- ۱۴۴)، پەيوەندی بابەتایەری لەگەڵ گۆرانەکان و یارسانەکان پونکردوو و تەو و لە بارە ی بیرکردنەو ی عیرفانی بابەتایەر نووسیویەتی: بابەتایەری ھەمەدانی، لە پیرانی تەریقەتی گنۆسی ئێران "دینی ھەق" بوو، کە ھەمە ی باوەرەکانی بە توندی لەگەڵ باوەرەکانی زەروانی - مانەوی و ھیکمەتی ھەلەوی کۆن پەيوەندی ھەبوو، ھەر بۆیە دواتر لە پوانگە ی بزوتنەو ی ئاینی گۆرانی - لۆپی ئەھلی ھەقدا کە لەگەڵ بزوتنەوەکانی جەلالیە، خاکساریە و نوقتەوییە، پەيوەندی و نزیکیان ھەبوو، بەردەوام یەکیک لە پیر و ئەولیاکان بوو (ھەمان سەرچاوە، ۱۴۳).

مامۆستا زەرپنکووب لە کتیی گەپان بە دوا ی سۆفیگەری لە ئێراندا، بابەتایەر بە یەکیک لە پیران و ئەولیای کۆنی ئەھلی ھەق دەزانیت، کە پەيوەندی لەگەڵ پیرەوانی ئەم ئایینەدا - کە ئەوانیش لە ژێر کاریگەری باوەرەکانی گنۆسی بەر لە ئیسلامدا بوون - ھەبوو (زین کو، ۱۳۵۷، ۱۸۹). حیشمەتوللای تەبیبیش بابەتایەری وەک یەکیک لە چوار یاری نزیک لە بارەگای شاخوشین ناو بردوو (طیبی، ۱۳۴۹، ۱۲۱۱).

لە بارە ی فاتمە لۆرەیشەو توێژەران بیروپای جۆراو جۆریان دەربریو، مامۆستا زەرپنکووب نووسیویەتی: "بەسەرھاتیکی خۆشەو یستیش - لەگەڵ خاتو فاتمە ناویک کە گلکۆکە ی لە تەنیشت گلکۆی ئەو - لە ناو خەلکدا لە سەر زار و زمانانە کە دەتوانیت لە تیگە یشتنمان لە بارودۆخی نائاسایی و تیکەل بە کەراماتی ئەم پیرە ی ھەمدان تا پادەیک یارمەتیدەر بیت (زین کو، سەرچاوە ی پێشوو، ۱۹۲). ھەر و ھا مراد ئەورەنگیش لە بارە ی رەچەلەکی ئەو و پێیوایە: "فاتمە لۆرە یان فاتمە رەقەلە و... ھتد، ھەمان بی بی فاتمە، خوشک و ھاو دەمی بابەتایەرە" (ادموندز، ۱۳۶۷، ۲۰۹). مینۆرسکییش وتوویەتی کە گلکۆی فاتمە لۆرە و ھەر و ھا فاتمە - دایک یان خوشکی بابە - لە تەنیشت گلکۆی بابەتایەر ھەلکەوتوو (مینۆرسکی، ۵۵۸، ۱۰۷).

له دریژدی ئه‌م نووسینه‌دا به‌سهرهات و ږوداوه‌کانی ژیانی بابه‌تایه‌ر له
زمانی سهرچاوه و ژیدهره به‌رده‌سته‌کان ده‌خه‌ینه‌به‌ر سهرنج، به‌سهرنجدان
به‌م ږونکردنه‌وه‌یه به‌مه‌به‌ست خۆمان له به‌راوردی ژیانی بابه‌تایه‌ر له‌گه‌ل
تایه‌ر جه‌سساس، که پیشتر باسمانکرد، خۆ ده‌بویرین.

۲. ناو و ناوبانگ

له دووبه‌یتییه‌کان و هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌قانه‌ی باسی ئه‌ویان تیداکراوه،
ده‌رده‌که‌ویت که ناوی "طاهر" بووه. ئه‌وه که که‌نگی ناسناوی "بابه‌ی
پیداوه، رای جیاوازی له سهر هه‌یه، شاعیر له یه‌کیک له غه‌زه‌له‌کانیدا خۆی
به "بابه‌تایه‌ر" ناوبردوه:

من از روز ازل طاهر بزادم
از آن رو نام بابا طاهره‌ستم (بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۷۱).

به‌لام بیجگه له‌و هۆنراوه‌یه، که له‌وانه‌یه هیی ئه‌ویش نه‌بیت، له
هۆنراوه‌کانی دیکه‌شیدا، هه‌روه‌ها سهرچاوه‌کانی نزیک له سهرده‌می ژیانی
ئه‌و، هه‌ر به ناوی تایه‌ر (طاهر) یادیلیکراوه.

خداوندا به فریاد دلم رس

کس بی کس تویی مو مانده بیکس

همه گویند طاهر کس نداره

خدا یار منه چه حاجت کس (هه‌مان سهرچاوه، ۳۲).

※

دلی دیرم چو مرغ پا شکسته

چو کشتی بر لب دریا نشسته

همه گوین که طاهر تار بنواز

صدا چون میدهد تار شکسته (هه‌مان سهرچاوه، ۵۳).

※

شو تارت بوینم خواهش از پی

شده کون و مکان از خلقت حسی
حقیقت بشنو از طاهر که گردید
به یک کن خلقت کون و مکان طی (همان سهرچاوه، ۶۷).

※

خدایا عشق طاهر بی نشسان بی
که از عشق بتان بی پا سرستم
(همان سهرچاوه، ۷۰).

※

منم طاهر که در خونابه نوشی
محمد را کمینه چاکرستم
(همان سهرچاوه).

※

منم طاهر که از عشق نکویان
دلی لبریز خون اندر برستم
(همان سهرچاوه، ۷۱).

※

له نامه‌کانی عینولقوزاتی همه‌دانیشدا (له ۵۲۰-۵۲۶ ی کۆچی
نووسراون) هاتوو:

- "حه‌زده‌که‌م بزانیته که من بهو نیازه زیاره‌تی تایه‌ر و فه‌ت‌حه ده‌که‌م، که
تۆیش بتوانیته زیاره‌تی‌که‌یت، به‌لام ئه‌گه‌ر تۆ نه‌تتوانی بزانه که نیازی تۆ
شایانی زانستی تۆیه و نیازی من شایانی زانستی منه" (عین‌القضات، ۱۳۷۷،
۲۷).

- "له به‌ره‌که (گۆپی پر له نوور بیته)م بیست که تایه‌ر گوتی خه‌لک دین و
ئه‌ژنوی خه‌م بۆ ئیمه له‌باوه‌شده‌گرن، بۆ ئیمه به داخ ده‌بن. (همان
سهرچاوه، ۲۵۸).

"فه‌ت‌حه - په‌حمه‌تی خودای لیبیته - ده‌لیته: حه‌فتا ساله هه‌لده‌ده‌م هه‌تا
ئیراده‌تی خۆم به‌رانبه‌ر تایه‌ر دروستبکه‌م، ناتوانم" (همان سهرچاوه، ۲۵۸).
- "ئه‌ی ئازیز، ئه‌م نووسینه‌یشم له سهر گۆکوی تایه‌ر نووسی، پۆژی شه‌مه"
(همان سهرچاوه، ۳۵۱).

- ئەمرو بۆ ناردنەكەى ئىستخارەمكرد، لە سەر خاكى گلكۆى فەتخە و
 ھەروەھا گلكۆى تايەر، ھاتمەسەر ئەو بېيارە كە شتىكى دىكە بنوسم ھەتا
 لەوئ كىشەى كەمترى ھەبىت" (ھەمان سەرچاوە، ٤٣٣).

لە دەقى دەستنووسى "سەردەمى شاخوشىن" (بەندى ١٠٥) يىشدا، ھەر بە
 ناوى تايەرەو ھە يادىكراو ھەو، ھەروا كە شاخوشىن ھۆنىو ھەو: "تاھەر
 شەب سارانە كردم ميل...وا ميل"، لە سەردەمى بابە ناوسىشدا ھەك
 خرايەبەرچاوتان، ناوى "تاھەر" ھاتبوو.

لەو دووبەيتيانەدا، كە بە ھىي بابە تايەر دادەنرێن و ەلى مەردان
 ەسكەرى ئاورپليداو ھەو، وشەى "تاھەر" ھەك ناسناوى شاعىر ھاتو ھەو.

مە تاھەر ساكن پاى گرېنم

مە درویش مسلك و اگر درېنم

بورى در باغ خواوم لحظه‌ای چن

كە شايد وخت خواو روى تە بېنم (ەسكرى عالم، ١٣٨٥، ١١٥).

ma tāher sāken-e- pāye garūnem , me darwīš masāk-o- āger darūnem.

būrē dar bāqe xāwem lahzei čand , ke šāyad vaxte xāw rüye to būnem.

واتايەكەى: من تايەر دانىشتووى داوينى كىوى گەروونم، من دەرويش
 مەسلەك و ئاگر لە دەروونم/ ھەرە بۆ باغى خەونەكانم چەند ساتىك، بەلكو
 لە خەوندا پووى تۆ بېنم.

خُشېن گم بى و مقصودم ادس چى

لطيفى صوت داوودم ادس چى

بورى تاھەر بنىش آر خاك ماتم

خراو بى تارم و پودم ادس چى (ھەمان سەرچاوە،

١١٤).

xošīn gom bī-yo- maqsūdem ēdas čī , latīfī sāwte dāvūdem ēdas čī.

būrē tāher benīš ar xāk-e- mātām , xrāw bī tārem-o- pūdem ēdas čī.

واتايەكەى: شاخوشىن ونبوو و منىش بە مەقسوودى خۆم نەگەيشتم؛ لە

ئەنجامدا دەنگى نەرم و داودىم لە دەستچوو/ ئەى تايەر، وەرە و لە سەر خاکی ماتەم دابنىشە، چونكە رایەل و پۆى بوونم لە بەرەكەتەلەش و فەوتام. ھەروا كە خرايە بەرچاوتان، بىجگە لە يەككە لە ھۆنراوەكانى بابەتايەر، لە ھۆنراوەكانى دىكەيدا و ھەروەھا لە سەرچاوانەيشدا كە لە سەردەمى ئەو نزىك بوون، ناوى ئەو واتە تايەر تۆماركراوە، وادەردەكەوئەت كە ناسناوى "بابە"ى لە لايەن پيرانى تەريقەت و عارفانەو پىندراوە و دواتر بە "بابەتايەر" ناوبانگىدەر كەردووە (ازكائى، ۱۳۵۴، ۱۵۲).

لە بارەى وشەى "بابە"و دەتوانىن بڵێن ئەو ناسناوى لە بەرگەورەيى پىندراوە، وەك شىخ، پير، ئۆستاد و... ھتە، كە بە تايبەتتى ئەوليا، زاھيدان و عارفان لە لايەن خەلگەو ئەم ناسناوھيان دەدرىتەپال ناوھكانيان و ھەر بەم جۆرەيش ناوبانگيان دەپۆيشت. فرانتز پوزنتال لە وتارىكدا لە ژيەر ناوى "تنبوات باباى حراى" ^(۱) (پانى كۆللە/ ئەرمەغان نامەى تەقیزادە) و پراى ئاماژە بە گنوسىزمى ھەپانى/ سائىيى/ مەسيحىيى، بەكارھيئەت زاراوھى "بابە"ى بۆ عارفانى ئيرانى بە ھاوشىوھى زاراوھى پاپ لە ناو مەسيحىيەكانى رۆژئاوا دا زانيو، بۆ نموونە دەلەيت ئەم ناو "بابە" لە نوپكندەى "دورا-ئوروپوس" (سەدەى سىيەمى زايىنى) بە شىوھى "بب" ھاتووە، بەلام لە يۆنانىيدا بە شىوھى "بابا" ھاتووە، كە لەوانەيشە لەگەل فۆرمەكانى "ببى" لە ئارامىيدا پەيوەندى ھەيئەت. "بابە يادگار" يەك لە پياوچاكانى ئەھلى ھەقە و مزارگەكەى لە نزىك قەسرى شيرىن بەناوبانگە. ھەروەھا "بابە"كانى دىكە، كە ئۆستادى كۆچكردووە لەلەدين ھومايى لە باسى گلكۆى بابە و ھەروەھا لە باسى باباكانى ئيسفەھاندا وەك بابە پوكنەددين، بابە عەلەمدار، بابە نووش و... ھتەدا، يادىكردوونەو و دەلەيت زۆربەيان لە سەدەى ھەشتەم و نۆيەمى كۆچىيدا ژيان (بەروانە: ازكائى، ۱۳۷۵، ۱۲۷).

لە دەقە عىرفانىيە كوردىيەكاندا، بىجگە لە بابە يادگار كە ئۆستاد زەكايى يادىكردووەتو، ھەندىك پىرى دىكە، كە ناسناوى "بابە"يان ھەبوو ناويانھاتووە بۆ نموونە: بابە لورە، بابە نجووم، بابە سەلەح، بابە حاتەم، بابە

^(۱) پيشبينىيەكانى بابەى ھەپرانى.

سهره‌نگ، باب‌ه‌جلین، باب‌ه‌بزورگ، باب‌ه‌فەقی، باب‌ه‌ناوس، باب‌ه‌شەمس، باب‌ه‌هیندوو، باب‌ه‌هیدەر و... هتد.

ناسناویکی دیکە‌ی باب‌ه‌تایەر "عۆریان" ه. زۆربە‌ی توێژەرانی وشە‌ی عۆریان بۆ باب‌ه‌تایەر بە‌کارده‌هێنن بە‌بێ ئه‌وه‌ی پونکردنه‌وه‌یه‌کیان له‌ باره‌یه‌وه‌ هه‌بێت، هه‌روا که‌ له‌ "ئاته‌شکه‌ده‌ی ئازەر" دا هاتوه‌: "عۆریان، ناوی باب‌ه‌تایەر، ده‌لوویه‌که‌ له‌ هه‌مه‌دان و زانیه‌که‌ هه‌موو شتزان" (آذر بیگدلی، ۱۳۳۷، ۲۶۳). وای‌ده‌چیت که‌ ئه‌م ناسناوه‌، له‌م دووبه‌یتییه‌ به‌ناوبانگه‌ی باب‌ه‌تایه‌ره‌وه‌ وه‌رگیرابێت:

ندونم لوط و عریانم که‌ کرده

خودم جلاد و بیجانم که‌ کرده

بده‌ خنجر که‌ تا سینه‌ کنم چاک

بینیم عشق بر جانم چه‌ کرده (بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۵۳).

"دیوانه" و "سووته‌دل" له‌و ناسناوانه‌ن، که‌ توێژەرانی بۆ باب‌ه‌تایه‌ریان به‌کاره‌یناوه‌، معصومه‌ معدن کن له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیویتی: "له‌ ناو هه‌موو ناسناوه‌کاندا، له‌وانه‌یه‌ سووته‌دل بۆوی له‌ هه‌موان گونجاوتر بێت" (معدن کن، ۱۳۸۲، ۱۲۵). ئه‌و بۆ خۆی زۆر جارانی خۆی به‌م ناوه‌ ناساندوه‌:

بوره‌ سوته‌دلان گرد هم‌ آییم

سخن‌وا هم‌ کریم غم‌وا نمائیم

ترازو آوریم غمها بسنجیم

هر آن سوته‌ تریم سنگین‌تر آئیم (بابا طاهر، هه‌مان سه‌رچاوه‌،

۳۷).

سحرگاهان فغان بلبانه

به‌ یاد روی پر نور گلانه

ز آه‌ مه‌ فلک آخر حذر که

اثر در ناله‌ سوته‌ دلانه (هه‌مان سه‌رچاوه‌، ۵۱).

۳. بابۀ تايہر و پووری فہریدوون

ہندیک لہ تویتہران بہ گویرہی ئەم دوو دووبہیتیہی خوارہوہ،
پیئانواہ ناوی باوکی بابہ تايہر فہریدوون بووہ:

بورہ کز دیدہ جیحونی بسازیم
بورہ لیلی و مجنونی بسازیم
فریدون عزیز از دست مو رفت
بورہ از نو فریدونی بسازیم
(ہہمان سہرچاوہ، ۴۳).

عزیزا مردی از نامرد نائی
فغان و نالہ از بی درد نائی
حقیقت بشنو از پور فریدون
کہ شعلہ از تنور سرد نائی
(ہہمان سہرچاوہ، ۶۴).

وا دیتہ بہرچاو ئوستاد وەحید دەستگردیی لہ ژیر کاریگہری ہەر ئەم
ہۆنراوانہ دا، لہ چامہی "ابن سینا" دا، بابہ تايہری بہ "پوور فہریدوون" (کوپی
فہریدوون) بانگکردوہ:

ای کاخ سخنوران دانا
وی عرش کنوز علم بیچون
ای مدفن پاک ابن سینا
وی مسقط پور آفریدون
مسعود و بدیع از تو پیدا
عین القضاۃ در تو مدفون
(مقصود، ۱۳۵۴، ۵).

ئاغا بزورگی تیہرانی خاوەنی "الذریعہ" لہو کہسانہیہ، کہ فہریدوونیان
بہ باوکی بابہ تايہر زانیوہ، ئەو لہ بارہی دیوانی بابہ تايہرہوہ نووسیویہ تی:
"وہو بابا طاهر الہمدانی ابن فریدون کما یظہر من شعرہ قال فی (مع اص
۳۲۶) انہ کان حیا فی ۴۱۰ و فی شاہد صادق انہ مات ۴۱۰..." (آقا بزرگ
طہرانی، الذریعہ، تہران، طہوری، ج الف، ۱۳۹۱ق، ص ۱۵۹، وەرگیراو لہ
مقصود، ۱۳۵۴، ۱۴؛ ہرودہا بروانہ: صداقت کیش، ۱۳۷۹، ۲۵۱).

مەھدى ئىلاھىي قەمشەيى لە پېشەكىي دىوانى بابەتايەردا نووسىويەتى: "ناوى باوكى تايەر، فەرەيدوونە؛ ھەروا كە لەم چوارىينەيەدا فەرموويە: نصيحت بشنو از پور فریدون/ كە شعلە از تنور سرد نايو. بە دوور دەزانریت مەبەست لەم دەربەرینە لە فەرەيدوون، فەرەيدوونى پاشای عەجەم بێت، لێردەدا مەبەستى لە كۆپى فەرەيدوون خودى خۆيەتى. كەوايە فەرەيدوون ناوى باوكيەتى، بەلام تايەر كۆپىكىشى ھەبوو ھەر بە ناوى فەرەيدوون، ئەو كۆپە ھەر لە سەردەمى ژيانى تايەردا كۆچيدوايى كردوو. لە ماتەمى مەرگى ئەو كۆپەيدا وتوويەتى:

فریدون عزیزم رفته از دست، بوره از نو فریدونی بسازیم؛ واتە مندالێكى دیکە لەخودا داوا بكەین. بە پوالت لە چوارىينەيەكى دیکەدا ھەر ئاماژە بە كۆچيدوايى ئەو مندالەى دەكات:

گلى كە خود بدام پېچ و تابش، بە آب دیدگانم دادم آبش" (بابا طاهر، ۱۳۸۱، ب).

مراد ئەو پەرەنگیش لە ژێر دووبەيتى "عزیزا مرد از نامرد نائی...دا نووسىويەتى: ئەم دووبەيتىيە لە ۱۱ نوسخەى جۆراوجۆردا بە ھىي بابەتايەر دانراو. يەكەمىنيان لە جۆنگ (كۆكراو)ى ژمارە ۹۱۹۲ى كىتبخانەى مەجلىسى شورای ميلليديە، كە سالى ۱۲۲۲ى كۆچى نووسراو. ئەم دووبەيتىيە لە شەش نوسخەدا ھەر بەم جۆرە ھاتوو، واتە لە ھەموياندا "پور فریدون" ھەيە، بەلام لە چوار نوسخەى دیکەدا "طاهر قلندر" ھەيە. ئەگەرچى زۆربوونى نوسخەكان و ھەروەھا بوونى وشەى تايەرى قەلەندەر ھەتا پادەيەك بەستراوھى ئەم دووبەيتىيە بە بابە تايەر دەگەيەنیت و بە دوور نازانریت ناوى باوكى فەرەيدوون بێت، بەلام چونكە لە كىتیبى "نظم گزیده"دا كە سالى ۱۳۰۶ى كۆچى نووسراو، ناوى "پور فریدون شیرازی" ھەيە، بەم ھۆيەو ناچارىن لە ریزی دووبەيتىيەكانى بابەتايەردا دەريپھینين" (اورنگ، ۱۳۵۰، ۶۲). لە ژێر دووبەيتى "بورە كز دیدە جيحونى بسازیم..."، دەنووسیت: ئەگەرچى دەكریت وابیربکەينەو كە ناوى بابى تايەر، فەرەيدوون بوو و ئەم دووبەيتىيەى بۆ مەرگى ئەو ھۆنيووتەو، بەلام بەو

هۆيه وه كه پيشينه يه كي زۆرى نيه و له كۆكراوه ي كه لباديشدا هه ر به ناوى
 فره يدوونى شيرازى ها تووه، هه ر بۆيه له سه ر به ستر او ه بيه كه ي به بابيه
 هه مه دانى پيدا گر يينا كه ين و پيمان ناخۆش بى ت يان نا، هه ر به حسيى "پوور
 فره يدوون" دا يده نيى (هه مان سه رچاوه).

يه كه م كه س كه به نه يى تى كه ل بوونى شيعره كانى پوورى فره يدوون
 له گه ل شيعره كانى بابيه تايه رى زانى، ئوستاد په رويژ ناتل خانله رى بووه.
 خانله رى ئه م دووبه يتيه ي "عزيزا مرد از نامرد نائى..." به شيعرى پوورى
 فره يدوون ده زانيت و له ژير دووبه يتيى "بوره كز ديده جيحونى بسازيم..."
 نووسيوه تي: له وانه يه ه يى پوورى فره يدوون بى ت (خانله رى، ١٣٢٤، ٣٠-٢٧).

سه عيد نه فيسى دووهه مين تويزه ره، كه باسيكى له م په يوه ندييه دا هه يه.
 ئه و به دواى بلاو بوونه وه ي وتاره كه ي خانله رييدا، وتاريكى له ژير ناوى "پور
 فريدون" له هه مان گوڤار (پيام نو، سالى يه كه م، ژماره ي يازده يه م، ١٣٢٤ ي
 هه تاوى، لاپه ره كانى ٢٢، ٢٣ و ٢٥) ده نووسيت و ئه م باسه ده خاته روو.
 ناوبراو ده نووسيت: "كو نترين شوينيك كه ناوى پوورى فره يدوون و
 شيعرى ئه وى تيدا ها تووه، كتيى "نظم گزيده" له دانانى محمه د سادق
 ته بريزي بووه. نازم ته بريزي له شاعيرانى پله دووى سه ده ي يازده يه م
 بووه و شا هه باسى گه وه پيسپارد بوو كتيى كه هه لپزار ده يه كه له شيعرى
 باشتري شاعيرانى ئيراني تيدا بى ت ئاماده بكات... له به شى يه كه م دا باسيك له
 باره ي "پور فريدون" وه هه يه، كه به م جوړه يه: پوورى فره يدوون له
 كورده كانى هه ري مى فارسه، له ياخيى بوون و حاله تي (ده مده مى) بوون
 به ده رنه بووه، قسه كانى بۆنى ده رديان ليدت و... (نفيى، ١٣٧٥، ٧٢).

"جه مشيد سه دا قه ت كيش" يش له وتاريكدا له ژير ناوى "شيعره كانى
 پوورى فره يدوون له نوسخه چاپكراوه كانى بابيه تايه ردا" پاش سه لماندى
 بوچوونه كانى خانله رى و نه فيسى و ليكو لينه وه له باره ي پوورى
 فره يدوون، شيعره كانى و هه روه ها شوينى ژيانى، ئه م دووبه يتيه ي
 ئاماز ه يانپيكره به ه يى ئه ويان ده زانيت و ده نووسيت: "له گه ل هه مووى ئه م

لینکدانه واندهدا (که بابەتایەر کورێ فەرەیدوون بووه) رەتدەکریتەوه" (صداقت کیش، ۱۳۷۹، ۲۵۲).

۴. سالی لەدایکبوون و وەفاتی بابەتایەر

میژووی لەدایکبوونی بابەتایەر لە ئێمە پروون نییه. هەندیک بە گوێرەى تیگەیشتیان لەو سەرچاوانەى که دواتر ئاماژەیانپێدەکەین، سالی ۳۲۶ى کۆچى مانگیان بە سالی لەدایکبوونی و سالی ۴۱۰یان بە سالی کۆچیدوایی بابەتایەر داناوه. ژمارەیهکی دیکەیش سالاەکانی ۳۹۰ و ۳۹۱ى کۆچى مانگیان بە سالی لەدایکبوون و سالی ۴۵۰ و کەمیک دواتریان بە سالی کۆچى زانیوه. ژمارەیهک لە خاوەن "تذکرە"کان پێیانوايه بابە، هاوچەرخى "شیخ الرئيس ابوعلی سینا" (سالی مردن ۴۲۸) بووه و تاقمیکى دیکە پێیانوايه هاوچەرخى خواجه نصیرالدین طوسی (سالی مردن ۶۷۲) بووه (مقصود، ۱۳۵۴، ۳).

رەزا قولی خانى هیدایەت لە کتییى "مجمع الفصحا"، بابەتایەرى بە هاوچەرخى دەیهلمیهکان زانیوه: "ناوى شەریفى بابەتایەر، لە زانایان و حەکیمان و عارفانى سەردهمی خوێ بووه و خاوەنى کەرەمات و پلە و پایەى بەرز بووه. ئەوه که ئەویان بە هاوچەرخى شایەکانى سەلجوقی زانیوه، راست نییه. لە سەرجهلهى مەشایەخەکانى هاوسەردهمی دەیهلمیهکان بووه و لە سالی ۴۱۰، بەر لە عونسۆری و فیردەوسیی و 'اقران'، کۆچیدوایی کردووه" (هەدایت، ۱۳۳۹، ۸۵۴).

ئۆستاد رەشید یاسەمى، بۆچوونی هیدایەتیی رەتکردووەتەوه و نووسیویتی سالی لەدایکبوونی بابەتایەر که زیندەیان هیدایەتیی خاوەنى مجمع الفصحا لە لاپەرى ۴۱۰ نووسیویەتی، دروست نییه و بە گوێرەى شەرەحیک که لە "راحةالصدور"دا هاتووه، پاش ۴۴۷ى کۆچى پویداوه. هاوچەرخبوونی بابەتایەر لەگەڵ خواجه نەسیرەدینی تووسییش بە هیچ جوړ راست نییه. سەرچاوهى ئەم هەلەیه چیرۆکیکه که لە زمانى بابە ئەفزەلى کاشییهوه بلأوبوووەتەوه. دەلێن پوژیک خواجهى تووسیى لە وەلامدانەوه بە پرسىاریکی پەيوەندییدار بە ئەستیرەناسیى دادەمێنیت و روودەکاتە بیابان.

چاوی به بابہ ئه فزەل دەکەوێت، که له سەر زهویی راکشاه و به پهنجهی پیتی له سەر خۆلهکه وینهیهک دهکیشیتتهوه. کاتیک لیئوردبووهوه دیتی ئهوه راست ئهه وینه ئاسمانی (صور فلکی)یهیه، که بهدوایدادهگهرا. ههر ئهه چیرۆکهیان داوهتهپال بابهتایه ریش و ههلهکه لیروهوه رويداوه (بروانه: رشید یاسمی، ۱۳۰۸، ۶۷).

ههندیکیش به گوێرهی ئهه دووبهیتییه، به شیوهی جوراوجور و ههندیک جاریش دوور له لۆژیک، سالی له دایکبوونی بابهتایه ریان قهبلاندوهوه:

مو آن بحرم که در ظرف آمدستم

چو نقطه بر سر حرف آمدستم

به هر الفی الف قدی بر آیه

الف قدم که در الف آمدستم (بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۳۷).

میرزا مه هدی خانی که وکه ب، که ژیاننامهی بابهتایه ری له گوڤاری ئاسیایی بهنگاله له ۱۹۰۴ی زایینی [= ۱۲۸۳هه تاوی] نووسیوه، سالی له دایکبوونی بابهتایه ری به پیتی حسیبی ئه بجهه لهه دوو بهیتییه دههیتاوه. "الف قد"، "طاهر" و "دریا" به حسیبی ئه بجهه ههر کامیان دهکاته ۲۱۵. جا ئیستا ئه گهر بارتەقای "الف قد" که ۲۱۵یه، له گهه بارتەقای "الف" که ۱۱۱یه، کۆبکهینهوه، ژماره ی ۳۲۶ به دهستدیت، که راست هینه دی کۆکراوه ی بارتەقای پیتەکانی وشه ی "هزاره". ئه گهر "هزار" بهه شیوهیه بنووسریت: "ها-زا-الف-را"، واتای دووبهیتییه که بهه جوره ی لیدیت که دوا ی ههر ههزار سالیک، گهرهیه که سه ره له ده دات و من ئهه "الف قد" واته "طاهر"یکم، که له "الف" هاتومه ته سه ره دنیا.

ئوستاد رهشید یاسه می له باره ی بۆچوونی میرزا مه هدی خانی که وکه به وه ده نووسیت: ئهه قسه یه ی میرزا مه هدی خان، که پرۆفیسور مینۆرسکی گێراویه تیه وه و به پیتی ئهه له دایکبوونی بابهتایه ر له سالی ۳۲۶ی کۆچی بووه، ناتوانیت راست بیت، چونکه بناغه ی ئهه توێژینه وه یه له سه ره ته کلێف کردن و داتاشینی میژوو بووه، که به هیه چ جور له گهه سروشتی بابهتایه ر ناگونجیت و ئه گهر ئهه ساله مان قبولیت (مردنه که ی به

دۇنيايىيەۋە دۋاي ٤٤٧ بوۋە)، تەمەنى لە ١٢٢ سال تىدەپەرىت. بەم پىيە دەبىت پىرىكى ١٢١ سالە بوۋىت كە لە سەر پىي ئوردوۋ ۋاۋەستاۋە ۋ لەگەل شا (تۇغۇلۇ سەلجۇقىي) قسەيكرىت، كە ئەمەش ناچىتە عەقلەۋە" (رشىد ياسمى، ١٣٠٨، ٦٨).

دىارە پەشىدى ياسەمىش بۇ خۇي بۇچوۋنىكى خستوۋەتەرو، كە ئەۋەندە شايەنى قەبۇلكرىن نىيە. ناۋبراۋ لە درىژدا دەنۋوسىت: گرنگىيەكى كە زۆربەي نەتەۋەكان بە ژمارە ھەزارى دەدەن، ديارە. لە پەندەكاندا ھاتوۋە كە لە دۋاي ھەزار، ژمارە نامىنىت. ناسر خوسرەۋىش دەلىت: 'ھەر چە شمار است، زىر ھزار است' (ھەرچى ژمارەيە لە ژىر ھەزارەۋەيە)؛ زەردەشتىيەكان باۋەريان ۋايە كە زەردەشت سى تۋوي چاند، كە لە كاتى ديارىكراۋدا سى كىژ بە ھۋى ئەۋ تۋوانەۋە ئاۋسەدەن ۋ ھەريەكىيان مەسۋومىكى دەبىت. يەكەمىيان ناۋى "ھوشدار" ۋ دوۋەمىيان ناۋى "ھوشدارمە" ۋ سىيەمىيان ناۋى "سوشىۋس" ە لە سەرەتاي ھەزارەي سىتھەمدا سەرھەلدەدات ۋ جىھان بەرەۋ پاكىي ۋ كەمال دەبات. باۋەر بە سەرھەلدانى گەۋرەيەك لە سەرى ھەر ھەزارسالىكدا يەككىك لە باۋەرەكانى ئىرانىيە كۈنەكانە ۋ لەۋانە مەسىحىيەكانىش ھەر لەۋانىان ۋەرگرتىت. خاقانى شىروانىي لە سەدەي شەشەم ئاماژەي بەم بابەتە كىردوۋە:

گویند كه هر هزار سال از عالم
آید به وجود اهل وفای محرم
آمد زین پیش و ما نزاده ز عدم
آید پس از این و ما فرو رفته به غم
(خاقانى، ١٣٥٧، ٧٢٥).

بە گویرەي ئەم پىشەكىيانە، گومان نامىنىت كە بابەتايەر لەم دوۋەيتىيە ئاماژەپىكراۋەدا، مەبەستى دەربرىنى ئەۋ باۋەرە گىشتىيە ۋ خۇگونجاندنى لەگەل يەككىك لە مەسۋومان ۋ گەۋرەكانە ۋ بە ھىچ جۆرىك نىيازى تۆماركرىنى سالى لەدايكبوۋنى بە پىي "حساب الجمل" نەبوۋە. بە بۇچوۋنى نوۋسەرى ئەم دىرەنە [= پەشىد ياسەمى] ھەزارەي زاینىي مەبەستە. يەكى دىسەمبىرى سالى ھەزارى زاینىي لەگەل سەرەتاي موخەپەمى ٣٩١ كۆچىي

هاوکات بووه، که واته له دایکبوونی بابە دەکه وێتە دەورووبەری سالانی ۳۹۰ و ۳۹۱ کۆچی که دەبێتە سەرەتای هەزارە زاینی. لەم میژوووە تا تێپەرینی سوڵتان تۆغرۆل لە هەمەدان و چاوپیکەوتنی لەگەڵ بابەتایەردا، خو له نزیکەی ۵۶ سال دەدات (رشید یاسمی، ۱۳۰۸، ۶۹-۷۰).

له بارەى بۆچوونى میرزا مەهدى خانى که وکه به وه دەبێت به بیربەتێنەوه که له دووبەیتییه کهى بابەدا، سوود له وشەى "بحر" وەرگیراوه نەک "دریا"؛ به حسێبى ئەبجدەیش ئەم میژوووە له "بحر" نزیک نییه و شارەزایان دەزانن که ناکرێت به ئیشتیای خۆت جیگۆرکێ به پیتەکانی ئەبجدە بکەیت. بۆ نموونه ناکرێت "نهر" بکەیه "جو" (که هەردوو یان یەک واتایان هەیه). وێرای ئەمەیش "بحر" وشەیه کهى عەرەبییه و "دریا" وشەیه کهى فارسییه، هەروەها "بحر" له سێ پیت، به لام "دریا" له چوار پیت پێکهااتوه (غضنفرى امرایى، ۱۳۶۴، ۳۷۴).

خالیکی دیکه له بارەى ئەم دووبەیتییه وه ئەمەیه، که ئایا دلنایان ئەم دووبەیتییه هی بابەهایەرە؟ مراد ئەورەنگ له ژێر ئەم دووبەیتییه دا به بیربەتێناوه ته وه که: له جۆنگ (کۆکراوه) ی ژماره ۱۴۸ ی کتێبخانهی قوتابخانهی سپاسالار وەرگیراوه، که سالی ۱۲۷۶ ئاماده کراوه، به لام پێشینه کهى دهگەرێته وه بۆ نوسخه ی "طریقیان"، که سالی ۱۲۴۹ نووسراوه ته وه و له سهریه که له ۱۷ نوسخه دا هااتوه (اورنگ، ۱۳۵۰، ۲۳۱).

پەروێز ئەزکایییش له بارەى ئەم دووبەیتییه وه دەنوسیت: ئەم دووبەیتییه به ئاشکرا رەگى "نقطوى"^(۱) ی تێدايه و ئەگەرى ئەوه هەیه به رهه مى ئەو "نقطوى" يانه بێت که له ئێران بۆ دەربارى جەلالەدین ئەکبەر شای تەیموورى هیندى رایانکردووه (وهک مه لا محمه دى سؤفى مازندهرانى يان هى دیکه)، که به هینانه گۆرې بابەتى "راس الفى" ئەو (بابەتایەر) یان به و که سه زانیوه، که هەر هەزار سالی کۆچى جارێک سەر هەلدهات، هەر ئەو که سه ی که "تاریخ الفى" یشى بۆ نووسرا، به لام پاش

(۱) "نقطویان" (نوقته و ییه کان) بزوتنه وه یه کی ئاینی بوون، که دەورووبەری سالی ۸۰۰ ی کۆچى، له سەر دهمى شایه تى تەیمووردا، به هوى مەحمود پەسیانی دامەزرا (وەرگیر).

گونجانی وتاره‌که‌ی مینۆرسکیی له "دایره المعارف اسلام" (چاپی یه‌که‌م/۱۹۲۹ی زاینی = ۱۳۰۳ی هه‌تاوی) ده‌ستبه‌جی عه‌لامه‌ی کۆچکردوو مه‌مه‌دی قه‌زوینی، ئه‌و نووسینه‌ی له ریزی "پاساودانه سه‌یروسه‌مه‌ره‌کان" ناو‌برد و به سه‌رنجدان به هه‌ندیک له کۆپله‌کانی، به یه‌کێک له تیزه‌کانی بابیان و به‌هاییه‌کانی دانا. ره‌شید یاسه‌میش له وتاریکدا له ژیر ناوی "بابا طاهر عریان"، قسه‌ی میرزا مه‌دی خانی که‌وکه‌بی ره‌تکرده‌وه و به‌بیریه‌ینایه‌وه که ئه‌م دووبه‌یتیه له گه‌ل لوتفی ته‌بعی بابه‌تایه‌ردا نایه‌ته‌وه، به‌لام خودی ئه‌ویش به‌و پاساوه، که سه‌ری هه‌زاره‌ی میلادی ده‌بیته ده‌ستپێکی مانگی موحه‌ره‌می ۳۹۱ی کۆچی، ده‌گاته ئه‌م ئه‌نجامه، که له‌دایکبوونی بابه‌تایه‌ر ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ده‌وروبه‌ری ساله‌کانی ۳۹۰ یان ۳۹۱ی کۆچی مانگی. ئه‌م بۆچوونه‌یش له نووسینیک له ژیر ناوی "از خزاین ترکیه"، که موخته‌با مینه‌ویی له چوارچیوه‌ی زنجیره‌وتاری "بابه‌تایه‌ری لوړ"دا نووسیوو، به توندی ره‌خنه‌یلگیرا (ازکائی، ۱۳۷۵ب، ۱۲۵).

ئه‌گه‌ر دان به‌وه‌دا بنین، که ئه‌م دووبه‌یتیه هی بابه‌تایه‌ره، خالیک دیکه قوتده‌بیته‌وه، که ئه‌ویش ئه‌مه‌یه که بابه‌تایه‌ر مریدی عارفیکی قه‌له‌نده‌ر به ناوی شاخوشینی لوړستانی، ناسراو به "هزار" بووه. جه‌له‌وی یه‌ک له مریدانی شاخوشین، له نسخه‌ی ده‌ستنوسی "سه‌رده‌می شاخوشین"دا ئه‌مه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه:

یویش دیارا

هزار سوارا یویش دیارا

پلی وش راما جه‌ بر تا بارا

سوار شاه خوشین اسمش هزارا (دوره شاه خوشین، بند ۱۸).

yūēš dīyārā , hezār suwārā yūēš dīyārā.

peľē waš rāmā ja barr tā bārā , suwār šāh xwašin esmeš hezārā.

واتاکه‌ی: یه‌کێک دیاره، یه‌کێک له‌گه‌ل هه‌زار سوار له یارانی ئه‌وه‌تا دیاره. ئه‌مه هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که دوری له ناو دلی ده‌ریادا شکاند و به هاتنه‌ده‌ر له ناو ئه‌و دوردا، گیانی به وشکانیی و ئاو به‌خشی. ئه‌م سواره

شاخوښينه و له گه‌ل يارانې كه هه‌زاران، خاوه‌نې ئه‌و باوه‌رپه‌يه كه پيښه‌لن
ثاينې ياريې^(۱).

خالېكې ديكه له باره‌ي شاخوښينه‌وه ئه‌مه‌يه، كه به پيې باوه‌رې يارسان،
ئو له دايكيكي شوونه‌كردو (باكيړه) به ناوې "ماما جه‌لاله" بووه، بويه
ده‌كريټ دووبه‌يتييه‌كه‌ي به‌م جوړه وatabكه‌ينه‌وه: "من ئو به‌حره‌ي حه‌قيقه‌تم
(له سهر بناغه‌ي نفخه‌ فيه من پوحي) كه چوومه‌ناو جه‌سته و له‌ش، هه‌روا
كه خال ده‌چيټه‌سهر پيټ (به سهرنجدان به وته‌ي عه‌لي (سلاوې خواي
ليټيټ): انا نقطه تحت باء بسم الله). له‌گه‌ل مروقي كامل، پياواني راسه‌قينه‌ي
ديكه‌يش سهره‌لده‌دن، به‌لې، من "الف قد" و پياويكي راسه‌قينه‌ي ئه‌وتوم،
كه له سهرده‌مي "هه‌زار" (شاخوشين) دا هاتووم."

په‌يوه‌ندي شاخوشين (=هه‌زار) له‌گه‌ل باوه‌رې زهرده‌شتيان، كه پييانوايه
سهرې هر هه‌زار سالېك، پياويكي كامل به هوې ئو تووه‌ي زهرده‌شت
چاندوويه له دايكيكي شوونه‌كردو ده‌بيټ، پروونه. ئه‌م بوچوونه ته‌نيا
پوانگه‌ي نووسهره و پيداگريي له سهر ناكات، ئه‌وه‌ي شاياني سهرنجه
ئوويه كه سهرنجي تويزهر له ريگه‌ي "الف" هوه ده‌چيټه سهر شاخوشين كه
به ناسناوې "هه‌زار" بووه.

له باره‌ي له‌دايكبوون و كوچيدوايي باب‌ه‌تايهر، شتيكي كه به دلنبايه‌وه
ده‌توانين بيلين ئه‌مه‌يه، كه ئو له ناوه‌راسته‌كاني سده‌ي چواره‌م له‌دايكبووه
و مردنه‌كيشي له سهره‌تاكاني سده‌ي پينجه‌مي كوچيدا پويداوه. دياره به
مه‌رجي قه‌بولكردني پوانگه‌ي ئوستاد پوورجه‌وايي -كه باب‌ه‌تايهر هه‌مان
تايهرې جه‌سسسه- ناوبراو له سالي ٤١٨ي كوچي مردووه.

٥. باب‌ه‌تايهر له به‌ره‌مه‌كاني نووسهراني پيشتردا

زوړبه‌ي ليكوله‌ران، "راحه‌الصدور"ي راوه‌ندي (ژيان له ٦٠٠ي مانگي) به

^(۱) بۆ ساخ‌كردنه‌وه‌ي واتاي ئه‌م دووبه‌يتييه، سوپاسي ماموستا قادر ئه‌لياسي ده‌كم، كه
به هاوكاريي شاره‌زاييه‌كي ثايني ياريي، واتاي ئه‌م دووبه‌يتييه‌يان به‌م جوړه بۆ
ساخ‌كردمه‌وه (وه‌رگير).

یه که م کتیب ده زانن، که تئیدا باسی بابه تایه ر کراوه:

وام بیستووه که سولتان توغرؤل به گ هاتووته ههمه دان، له ناو
پیاوچاکاندا سی پیر هه بوون: بابه تایه ر و بابه جه عفر و شیخ حه مشا،
ته پۆلکه یه که له دروازهی ههمه دان هه یه که پییده لئین 'خضر' له سه ر ئه وی
راوه ستابوون. وه به رچاوی سولتان هاتن. له شکری راگرت و له ئه سپه که ی
دابه زی. له گه ل وه زیر ئه بونه سری کۆندووری هاته لایان و دهستی ماچکردن.
بابه تایه ر ره قه له یه کی رووته له بوو؛ روویتیکرد و پییوت: هو تورکه، چ له و
خه لکه ی ده که یه ت؟ سولتان گوته: هه رچی تو بفه رموویت! بابه گوته: ئه وه ی
بکه که خودا ده فه رموویت: إن الله یأمر بالعدل والإحسان [نحل، ۹۰]. سولتان
گریا و گوته: هه روا ده که م. بابه دهستیگرت و گوته: به قسه مده که یه ت؟
سولتان وتی: به لئ. بابه سه ری گۆزه له شکاویکی که له میژ سال بوو بو
دهستنوێژه لگرتن به کاریده هینا، له قامکی خو ی دهرهینا و کردیه قامکی
سولتان و پییگوت: ئه وه ئه م مه مله که ته م به م جوړه به تو سپارد.
دادپه روه ربه" (راوندی، ۱۳۶۴، ۹۸-۹۹). به لام ئه گه ر نوسخه ی دهستنووسی
"سه رده می شاخوشین" که له سه ره تاکانی سه ده ی پییجه مدا نووسراوه ته وه،
هه روه ها ده قه کانی دیکه که باسی چاوپیکه وتنی شاخوشین و بابه تایه ریان
کردووه، چاوپۆشیان لیکه ی، ده توانین بوچوونی ئوستاد محهمه د ره زه
شه فیعی که دکه نیی بخره یه روو، که نووسیویه تی: کۆنترین سه رچاوه که باسی
بابه تایه ری کردووه، "کشف المحجوب هجویری" یه، که ئه وی وه ک "ابو طاهر
مکشوف" (عریان) ناوبردووه" (شفیعی کدکنی، ۱۳۶۸، ۲۶۳).

هجویری، نووسینی "کشف المحجوب" ی به ر له ۱۶۵۰ ی کۆچی
دهستپیکردووه و و دوای ۱۶۹۰ ته واویکردووه. به م جوړه ئه گه ر "ابو طاهر
مکشوف" به هه مان بابه تایه ر بزانی "کشف المحجوب" یه که مین کتیبه که
باسی ئه وی کردووه، به لام به سه رنجدان به نووسینیکی که دۆستی زانام
به ریز سو هیل یاری گۆلده رپه یی بو نووسه ری ئه م دیرانه ی ناردووه،
ناکریت بوچوونی ئوستاد شه فیعی که دکه نیی به راست بزانی، ناوبراو له و
نووسراوه یه دا وتوویه:

ابن الشجرى (له ٥٤٢هـ مانگى مردووه) له کتیبه به نرخه که ی خویدا به ناوی 'امالی' په یتا په یتا ناوی 'ابوطاهر بن عبدالکریم بن عبدالواحد بن محمد الحسناবাদى مکشوف الراس' ده هیئت و هندیک بابته ی وی ده گپړتیه وه. سهرنجراکیش ته وهیه وهک "شیخ الصوفیه در اصفهان" ناویده بات (یهک له وان ١٤١٢هـ مانگى، بهرگى ١، ٣٥٠). بوونی سى ئاماژه ی وهک "ابو طاهر"، "مکشوف" [الراس] و "شیخ الصوفیه" هم گومانه که "ابوطاهر مکشوف" ی ئاماژه پیکراو له "کشف المحجوب"، هه مان "ابوطاهر مکشوف" ی ئاماژه پیکراو له کتیبى "امالی" ی "ابن الشجرى" بیت، به هیژده کات. ویرای ته مه یش ته گهر "ابوطاهر" ی ناو "کشف المحجوب" و "ابوطاهر" ی نیو "امالی" ی "ابن الشجرى"، هه ر یهک که س بن، ئیدى "مکشوف" ده قاودهق به واتای "عریان" نییه و ده بیت به سهرنجدان به "مکشوف الرأس"، "سر برهنه" (سهرپووت) ی بکهینه جیگره وهی "عریان"، به دهر برپینیکى دیکه به شک و گومانه وه ده توانین پیمانوا بیت که ته و مه ندیل به سهر (معمم) نه بووه.

له لایه کى دیکه وه سه معانى (له ٥٦٢ کوچى مردووه) له کتیبى "الأنساب" ئاورپیکى خیرى له ره چه لهک و بنه چه ی ابوطاهر و کورپه که ی داو ته وه (له ژیر سهر دپړى "الحسناবাদى" که به شیک بووه له ئیسفه هان). سه معانى له باره ی منداله که یه وه نوو سیویه تی: "من بیت التصوف و الحديث" (له بنه ماله ی ته سسه وف و ه دیس) بوو. سالى مردنى کورپ ته بوتایه رى به ٤٨٤هـ کوچى زانیوه. بهم جوړه یش باسى ته بوتایه ره که ی مه به ستى ئیمه ده کات: "کان من المعروفین بالخصال الحمیده و الأخلاق المرضیه" [به خو و خده ی په سندکراو و رهوشتى بهرز به ناوبانگ بوو] (سمعانى، ١٣٨٢هـ مانگى، ٤/١٥٨).

یه کیک له و هوکارانه ی وایانکړدووه ئوستاد شه فیعی که دکه نیی بهم جوړه بو شته که بچیت، هاتنى ناوی "ابوطاهر مکشوف" له ریزى عارفانى ناوچه ی قه هستان (=کیوه کانی ناوهند) ه. له م باره یه وه ده بیت بگوتريت: هه روا که له سه ره چاوه کانی سه ره وه دا هاتووه ته هم ته بووتایه ر... "مکشوف الرأس" (سهرپووت) ی ئیسفه هانییه و ئیسفه هانییش له ریزى ناوچه ی چیاکانى

ناوهنددا بوو. كه وابوو به سه رنجدان بهو شتانه ی باسکران، ده توانین بَلین "ابوطاهر مکتشوف" ی یادلیکراو له کتیبی "کشف المحجوب"، هه مان "ابو طاهر مشکوف الراس اصفهانی" یه، که له "شیوخ صوفیه" (مه لا سَوَفیه کان) بووه و هه ر بویه ئه م کابرایه ناتوانیت بابه تایه ر بیّت.

به لام به لیبراوییه وه ده توانین بَلین به ره مه مێک که به ر له "راحه الصدور" ئاوپی له بابه تایه ر داوه ته وه، کتیبی "نامه کانی عه ینولقوزاتی هه مه دانی" یه، که له نیوان ساله کانی ۵۲۰ بو ۵۲۵ ی کۆچییدا نووسراوه. له م به ره مه دا وه ک عارفیک باسی تایه ر کراوه، که گلکۆکه ی له هه مه دانه و هاوسه رده م و هاوپی نزیکی دوو له عارفانی گه وره ی ئه و شاره، شیخ به ره که و شیخ فه ته بووه. ئاماژه کانی ناو ئه و نامانه (هه روا که پیشتیش باسمانکرد) گومانیکمان بو ناهیلنه وه که مه به ستیان هه مان بابه تایه ری عارفی هه مه دانییه. بو یه که م جار په روێز ئه زکایی ئه م بابه ته ی بو ده رکه وت، پاشان ئوستاد عه بدولحوسین زه رکوب له کتیبی "جستجو در تصوف ایران" (گه ران به دوا ی سَوَفیگه ری له ئیراندا) باسیکردوه (اذکائی، ۱۳۷۵ ب، ۱۲۷).

۶. زید و شوینی وه دیارکه وتنی بابه تایه ر

زید و شوینی له دایکبوونی بابه تایه ر بو ئیمه روون نییه. هه ندیک پێیانوایه "لور" بووه و له ئاکامدا به خه لکی لورستانیان زانیوه؛ هه روا که ئیسفه ندیار غه زه نه ری ئه مرایی نووسیویه تی: "ئه م عارفه گه وره یه خه لکی لورستان بووه و دووبه یتییه کانی خوی به زاری خوجییی و زمانی دایکی خوی هونیوه ته وه" (غضنفری امرایی، ۱۳۶۴، ۳۷۷). نووسه ر به له بهرچاوگرتنی ئه وه که بابه تایه ر خوی به هه مه دانی ناساندوه، له درێژه ی باسه که یدا بو پاساودانی لورستانییبوونه که ی نووسیویه تی:

ده لێن چونکه بابه تایه ر له هه مدان نیشته جیوو، که وابوو ده بیّت به هه مه دانی بزانی. یه که م، هه مه دان ئه و سه رده م به شیخ بووه له هه ری می ژیر ده سه لاتداریتی "عه لی شوکر" و ئه م هه ری مه له هه مه دان، سه لاس، کرماشان، نیوه ی کوردستان و لورستان پیکهاتبوو. یه کیک له ناوهنده گرنگه کانی ئه م هه ری مه، شوینیک بووه له هه شت فه رسه خیی باکووری پوژه لات ی خورماوا

مه طاهر ساکن پای گرینم
 مه درویش مسلک و آگردرینم
 بوری در باغ خواوم لحظه ای چن
 که شاید وقت خواو روی تو بُنم (عسگری عالم، ۱۳۸۲، ۱۱۵).

ma tāher sāken-e pāye garūnem , me darwīš maslāk-o- āger darūnem.
 būrē dar bāqe xāwem lahzei čand , ke šāyad vaxte xāw rüye to būnem.

واتایه‌ک‌ه‌ی: من تایه‌ر دانیش‌تووی بناری گرینم. من د‌رویش مه‌سله‌که‌م و
 د‌ه‌روونیک‌ی ئا‌گرینم هه‌یه. بۆ ساتیک و‌ه‌ره‌ناو باغی خ‌ه‌ونه‌کانی من، به‌ل‌کو له
 خ‌ه‌وندا پرووی تو ببینم.

له باره‌ی قسه‌کانی ئیسفه‌ندیار غه‌زه‌نفه‌ری ئه‌مرایشه‌وه ده‌بیت چ‌ه‌ند
 خ‌الیک باس‌بک‌ریت: یه‌که‌م ئه‌وه که ناوبراو ناوچه‌ی هه‌مه‌دانی سه‌رده‌می
 باب‌ه‌تایه‌ری به به‌شیک له هه‌ریمی ژیر ده‌سه‌لاتی ع‌لی شوکر زانیوه، به‌لام
 ر‌استیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که له سه‌ده‌ی نۆه‌مدا به‌و ناوچه‌یه گوتراوه ع‌لی
 شوکر. ع‌لی شوکر یه‌کیک له میرانی جه‌هانشای میرزا قه‌راقوینلوو بووه.
 ناودیرکرانی ئه‌و ناوچه‌یه به ع‌لی شوکر به‌م بۆنه‌وه‌یه، که جه‌هانشای میرزا
 قه‌راقوینلوو د‌وای مردنی شاروخ میرزا به هیممه‌تی ئه‌میر ع‌لی شوکر،
 سولتانییه، هه‌مه‌دان، قه‌زوین و ده‌رگه‌زینی هه‌تا قوم داگیرکرد و ئه‌یاله‌ته‌کانی
 هه‌مه‌دانی به دانیش‌تووانیانه‌وه به ع‌لی شوکر سپارد. له‌و ر‌یکه‌وته‌وه (۸۵۰-
 ۸۶۰) هه‌تا ماوه‌یه‌ک د‌واتر -که سه‌رده‌میک له ژیر فه‌رمانه‌وایی ع‌لی
 شوکر‌دا بوون- پ‌یی‌گوتراوه ع‌لی شوکر (سنندجی، ۱۳۶۶، ۴۴۲).

د‌ووه‌م، به گ‌و‌یره‌ی قسه‌کانی غه‌زه‌نفه‌ری، خ‌یلاتی هه‌رسین و
 چه‌مه‌مالیش چ‌وونه‌ته ناوچه‌کانی هه‌مه‌دان. چ‌ۆن بزانی‌ن باب‌ه‌تایه‌ر یه‌ک له‌و
 خ‌ه‌ل‌که نه‌بووه؟ ئه‌دی چ به‌ل‌گه‌یه‌ک هه‌یه که ر‌ه‌تیب‌کاته‌وه باب‌ه خ‌ه‌ل‌کی خودی
 هه‌مه‌دان یان ناوچه‌کانی ده‌ورو به‌ری بووه؟ خ‌الیک‌ی دیکه ئه‌وه‌یه، که ئه‌و
 خ‌یل و تایفانه‌ی جه‌نابی غه‌زه‌نفه‌ری ئه‌مرایی ئاماژه‌ی‌پ‌یکردوون (بۆ نمونه
 ترکاشوه‌ند، خ‌ه‌زهل و...)، ئه‌مانه ناوی نوین، له‌وانه‌یه ئه‌و کات ئه‌و ناوانه هه‌ر

نہ بووین، یان نیشته جیئی ٿو ناوچانه نہ بووین. ٿایا ٿم کڙچکردنه ی ٿو سہرہدمہ ی خیالات بڙ ھہمہدان، لہ سہرہدمہ بابہ تہ ریشدا باو بووہ؟

سیسیل جی ٿہدمؤندز لہمہیشی تیپہراندوہ و بابہ ی بہ خہلکی دہشتی لوپ ناساندوہ؛ ٿو لہ کتیبی: کوردہکان، تورکہکان، عہرہبہکان"دا دہنووسیت: بابا تہر بہ زوری بہ ھہمدانی ناوبانگی ھہیہ و گومانی تیدا نییہ، کہ زیاتری تہمہنی لہ دہرہوی لوپستان، لہ ھہمدان تیپہرکردوہ. جگہ لہمہیش دہگوتریت لوپ بووہ و بہ لوپی ناسراوہ، بہلام لہو ٿاماژانہدا کہ لہ کونہوہ لہ بارہی ٿوہوہ ھہبوون، وشہی "لوپ" بہو جوړہ، کہ لہ دوی لامہکہی، واو ھہبووہ، بیژہکراوہ. ٿہمہیش لہ کاتیکدایہ کہ وشہی "لری" -کہ ناسینہری نہژادیک ھہر بہو ناوہیہ، بہ واوی کورت و بہبی ٿوہی لہ کوتاییہ کہیدا"ی" ھہبیت بیژہدہکریت. ھہروہا ناوی نوی دہشتی نیوان دیزفوول و یہکہمین زنجیرہ چیا کہ لہ باکووری ٿووی ھہلکہوتوہ، سہحرای 'لوور' بہ واوی دریژ نہک "لر". ٿم دہشتہ ھاوینہ ھہواری ھوژی دیرہکوہند و ھوژہکانی دیکہی لوپہ. بویہ دوور نییہ کہ ناسناوی بابہ تہر نہک لہ "لر"، بہلکو لہ "لوور" وەرگیرابیت کہ بہ سہرنجدان بہ بوونی مہزارگہی شازادہ ٿہحمد، لہوانہیہ ناوہندی تہریقہ تیک بووبیت، کہ بابہ سہر بہو تہریقہ تہ بووبیت. ٿہزقہزا ٿو تہریقہ تہیش کہوتوہ تہ جوغرافیای لوپستانہوہ "(ٿہدمؤندز. ۳۷۲، ۱۳۸۲).

ٿوہ کہ بابہ تہر خہلکی "دہشتی لووور" بووہ، لہو خالانہیہ کہ ناکریت زور متمانہ بیبیکریت؛ ھہر خودی ٿہدمؤندزیش دانی بہوہدا ناوہ کہ ناوہ نوییہکہی (دہشتی) لوپہ؛ لہوانہیہ ٿو کات لوپی ھہر واتای نہبووبیت، بہلام بہ ھوی قسہکانی ٿہدمؤندزہوہ بیرى مروف بو لای ناوہندیکی تہریقہ تہچیٹ، کہ شاخوشین لوپستانی لہ سہدہی پینجہمی کوچی ریہہرایہ تییکردوہ. خالیکی سہرنجراکیشتر ٿوہیہ، کہ لہ ناو مریدانی شاخوشیندا، باسی کہسیک بہ ناوی ٿہحمد بورہندہ (لہوانہیہ: ٿہحمد پەرہندہ) ھہیہ، کہ پیڈہچیٹ ھہمان شازادہ ٿہحمدی ٿاماژہ پیکراو بیت. لہو نوسخہ دہستنوسانہی لہ بارہی شاخوشینہوہ نووسراون، ھاتوہ کہ

ناوبراو پاش گهشه و هه‌ل‌دان له ناوچه له‌کنشینه‌کانی لورستان (= بلووران)، به هوی یه‌کیک له مریدانی به ناوی "کاکا ر‌ه‌دا" چووته شووشتەر و ماوه‌یه‌ک له‌وی ماوه‌ته‌وه. دوا‌یی سو‌پایه‌ک به ناوی "نۆسه‌د نۆسه‌ده" پیک‌ده‌هینیت و قه‌له‌نده‌رانه له ناوچه‌کانی باشووری پ‌وژئاواوه به‌ره‌و لورستان و دواتر به‌ره‌و دالاه‌و و کرماشان و له‌وییشه‌وه به‌ره‌و هه‌مه‌دان ده‌چیت. خالکی دیکه ئه‌وه‌یه گل‌کو‌ی ز‌و‌ربه‌ی مریده‌کانی له پ‌وژگاری ئه‌م‌ر‌و‌دا وه‌ک شوینی پیر‌و‌ز چاویان‌لیده‌ک‌ریت، نمونه‌که‌یان مه‌زارگه‌ی باب‌ه بز‌و‌رگ له دیلفانی لورستان و مه‌زارگه‌ی باب‌ه فه‌ق له ناوچه‌ی دالاه‌وی کرماشانه.

هه‌ر‌چ‌ونیک هه‌یه زیدی باب‌ه‌تایه‌ر به ته‌واوی بۆ ئیمه پ‌وون نییه، به‌لام شوینی نیشه‌جیبوون و گل‌کو‌که‌ی، به سه‌رنجدان به ئاماژه‌کانی خ‌وی و هه‌روه‌ها به له‌به‌ر‌چا‌و‌گرتنی ئاماژه‌کانی عه‌ینولق‌وزاتی هه‌مه‌دانی، ر‌ا‌وه‌ندی (که پ‌یشتر باس‌ک‌را)، هه‌روه‌ها حه‌مدول‌لا مسته‌وفی و له هه‌موویان گ‌ر‌نگ‌تر گل‌کو‌که‌ی له هه‌مه‌دان، ده‌ریده‌خه‌ن که باب‌ه له هه‌مه‌دان ژیاوه و هه‌ر له‌وییش سه‌ریناوه‌ته‌وه؛ وه‌کی ده‌بینین له شی‌عه‌کانیدا ئاماژه‌ی به هه‌مه‌دان‌ییبوونی خ‌وی و ژیان له داوینی ک‌ی‌وی ئه‌ل‌وه‌نددا کردووه:

از آن اسبیده بازم همدانی

به تنهایی کرم نچیره‌وانی (مینوی، ۱۳۳۵، ۵۶).

بشم بالوند دامن مو نشانم

دامن از هر دو گیتی ها و شانم (هه‌مان سه‌ر‌چاوه، ۵۷).

سنبلی کشته بیم دامن الوند

اونم از طالع‌م زرده جه واجم (بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۴۰).

گلی کستم پی الوند دامن

اوش از دیده دادم صبح و شامان (هه‌مان سه‌ر‌چاوه، ۴۵).

۷. مەزارگەى بابەتايەر

مەزارى بابەتايەر لە سەر تەپۆلكەيەك لە باكوورى پوژئاواى شارى ھەمەدان بەرانبەر زيارەتگەى ئىمامزادە حارسى كورى ەلى ھەلكەوتوو. لە سەدەى شەشەمى كۆچىدا بورجىكى ھەشت_لاى بە خشتان لە سەر گلکۆى بابە دروستكرابوو (بحرالعلومى، ۱۳۵۵، ۴۴۲)؛ ەينولقوزاتى ھەمەدانى بەم جۆرە ئاماژەى بە گلکۆ و مەزارگەى وى كردوو:

"ئەى ئازىز، ئەم دىرآنەم لە سەر گلکۆى تايەر نووسى، پوژى شەممە" (عين القضا، ۱۳۷۷، ۳۵۱/۱).

"ئەمپۆ بۆ ناردنەكەى لە سەر گلکۆى فەتھە و ھەروەھا لە سەر گلکۆى تايەر ئىستىخارەمكرد، وا ساغبوومەو شتىكى دىكە بنووسم تا لەوى كىشەى كەمتر بخولقنىت" (ھەمان سەرچاوە، ۴۳۳).

ھەمدوللاى مستەوفى لە كتيبى "نزھةالقلوب"دا لە بارەى شارى ھەمەدانەو ھەندىك شتى نووسىو ە ئاوپى لە مەزارگەى بابەتايەريش داوئەتەو: "[ھەمەدان] سەر بە ھەريمى چوارەمە، خەلكى ئەوى بە زۆرى موعتەزىلە و 'مشبھە'ن، زۆر مەزارگەى پىروۆزى وەك گلکۆى خواجە حافىزى ئەبولەلاى ھەمەدانى، بابەتايەر [نوسخەى بەدەل: ديوانە] و ەينولقوزات و... ھتد لەوین" (مستەوفى، ۱۳۳۶، ۷۹).

بىنايەى پىشووى گلکۆى بابە، ھىي سەردەمى فەتھەليشاى قاجار بوو، بەلام پوون نىيە كى داىنابوو. حوجرەكانى ئەم مەزارگەيە ھەموو كات شوينى ھەوانەو ەى ژمارەيەك دەرويش بوون. پىگەى مەزارگەكەى جارن بە كۆلانە ئەستەم و بەردىژكر اوەكانى "بن بازار" و "ئىمامزادە حارس"دا تىدەپەپى، بەلام لە سالى ۱۳۳۷ى ھەتاوييەو، شارەدارى ھەمەدان، شەقامىكى بەريينى بە ناوى شەقامى بابەتايەر لىداو، كە لە گۆرەپانى شەش_لاى ھەتا تەنىشت ئەو تەپۆلكەيەى مەزارگەكەى لە سەر، راكىشراو (بروانە صفايى، ۱۳۳۸ الف، ۱۲).

بە بۆنەى نزيكبوونەو ەى جيژنى ھەزارەى ئىبنى سينا، شارەدارى ھەمەدان لە سالى ۱۳۲۹ى ھەتاوييەو بە ھەول و تىكوشانىكى زورقۇلى لە

ته‌واوکردن و نوێکردنه‌وه‌ی مه‌زارگه‌ی بابه‌تایه‌ر -که له‌میژ سال بوو به‌ نیوه‌چلی و وێرانیی مابوووه‌-، هه‌لمالی. خه‌لکی هه‌مه‌دان به‌ دیتنی مه‌زارگه‌ی گه‌وره‌ی ئیبنی سینا، هه‌ستیانه‌کرد که مه‌زارگه‌ی بابه‌تایه‌ر له‌ ئاست به‌رزیی پله و پایه‌ی عیرفانی ئه‌ودا نییه، له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا هه‌ندیک نامه له‌ لایه‌ن ئه‌وان و هه‌روه‌ها ئیداره ده‌وله‌تییه‌کانه‌وه بو ئه‌نجومه‌نی شوینه‌واره نه‌ته‌وه‌یییه‌کان ناردرا، که تیاندا هاتبوو: خه‌لکی هه‌مه‌دان داواکارییان هه‌یه، ده‌یانه‌ویت بینایه‌ک له‌ گوین به‌رزیی پایه‌ی عارفی به‌ناوبانگی ئێران، له‌ سه‌ر گلکۆکه‌ی دروستبکریت (بحرالعلوم، ۱۳۵۵، ۴۴۷). بو نمونه‌ی بایمی سه‌فایی له‌ وتاریکدا له‌ ژێر ناوی "مه‌زارگه‌ی بابه‌تایه‌ر"دا ده‌نوسیت: "به‌و هیوایه‌ی وه‌زاره‌تی فه‌ره‌نگ و ئه‌نجومه‌نی شوینه‌واره نه‌ته‌وه‌یییه‌کان و شاره‌داری و ئه‌وقافی هه‌مه‌دان و سه‌رمایه‌دارانی بیهیممه‌ت و له‌خۆرازی ئه‌و شاره، هه‌موویان له‌ جێبه‌جێکردنی ئه‌م مه‌به‌سته‌دا یارمه‌تیده‌ر بن و ئابرووی شاری هه‌مه‌دان بپاریزن و حورمه‌تی پایه‌ی عیرفانی و ئه‌ده‌بیی بابه‌تایه‌ریش په‌چاوبکه‌ن (صفایی، ۱۳۳۸ب، ۲۸۵). پاشان تابلۆیه‌کی له‌ وینه‌یه‌کی خه‌یالی بابه‌تایه‌ر په‌شکه‌شی مه‌زارگه‌که‌ کردووه و ئه‌م شیعه‌ریشی ه‌وێنه‌ته‌وه:

ای جهان شعر و عرفان و ادب تسخیر تو
افتخار عالمی از نام عالمگیر تو
شاعران و عارفان را پیر روشندل تویی
ای روانت شاد و ای شادان روان پیر تو
از دو بیتی های جانسوزت هنوز آید به گوش
سوز جان دردناک و ناله شبگیر تو
نام بابا طاهرت کردند زیرا از نخست
حکم دیوان ازل رفت است بر تطهیر تو
جای در ویرانه‌ها کردن سزاوار تو نیست
خود به ویران ساختی یا این بود تقدیر تو؟
این نه تقدیر است، تقصیر رجال شهر تست

تا چرا لختی نمی کوشند در تعمیر تو
 باش تا سر بر فرازد گنبدت بر آسمان
 گنبد گردون کند تکریم تو، تکبیر تو
 گر چه نتوان صورت روحانیان را نقش بست
 بهر تقدیم تو کردم نقشی از تصویر تو

(صفایی، همان سه‌رچاوه، ۲۸۶).

له به‌فرانباری ۱۳۳۸ی هه‌تاویدا به‌پیز محهمه‌د فره‌همه‌ند، فره‌ماندار
 (قایمه‌قام) و سه‌رۆکی ئه‌نجومه‌نی شوینه‌واره نه‌ته‌وه‌یه‌کانی هه‌مه‌دان، به
 هۆی نامه‌یه‌که‌وه بۆ وه‌زیری دهرباری ئه‌وکات، حوسین عه‌لا، داوای
 یارمه‌تی و هاوکاری کردبوو. ئه‌م نامه‌یه له دهرباره‌وه بۆ ئه‌نجومه‌نی
 شوینه‌واره نه‌ته‌وه‌یه‌کان ناردرا و پۆژی دوازه‌ی مانگی رێبه‌ندان، له
 کۆبوونه‌وه‌ی ده‌سته‌ی دامه‌زرینه‌ر قسه‌یلیده‌کریت و بریارده‌دریت که له
 لایه‌ن ئه‌نجومه‌نی شوینه‌واره نه‌ته‌وه‌یه‌کانه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی گونجاو بیت،
 یارمه‌تی و هاوکاری پێویست بکړین. له لایه‌کی دیکه‌وه له لایه‌ن ئیداره
 ده‌وله‌تییه‌کانه‌وه هه‌ندیک نامه به مه‌به‌ستی نوێکردنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌زارگه‌یه بۆ
 ئه‌نجومه‌نی شوینه‌واره نه‌ته‌وه‌یه‌کان نووسران، سه‌ره‌ئه‌نجام له سالی ۱۳۴۶ی
 هه‌تاویی، بناغه‌ی بینایه‌ی نوێی مه‌زارگه ده‌ستپێکرد و له هاوینی ۱۳۴۹
 ته‌واوکرا. ئوستاد جه‌لال هومایی، ئه‌م پارچه شیعهری خواره‌وه‌ی به
 مه‌به‌ستی تۆمارکردنی میژووی دانانی مه‌زارگه‌که هۆنیوه‌ته‌وه:

آنکه شد این روضه‌اش آرامگاه
 پیر اهل عشق، بابا طاهر است!
 چشم باطن را در این قدسی مقام
 جلوه‌ نور حقیقت ظاهر است
 سال اتمام بنا جستم، سنا
 گفت: مست جام معنی طاهر است

بیستوچار دووبه‌یتی که عه‌لی ئه‌سغهری حیکمه‌ت هه‌لیبژاردبوون، له

سەر ٢٤ تەختە بەردی مەپمە پین هەلکە نراون و لە بەشی خوارەوی دیوی ناوەوەی بیناکە دانراون (بحرالعلومى، ١٣٥٥، ٤٥٧). دوو لەوحى برینجیش (پیکهاتوو لە کەنازای برینج) لە بەشی ناوەوەی مەزارگە کە دانراون، کە یەکیان ناوی دامەزرىنە رانی ئەنجومەنى شوینە واره نەتە وە ییە کان لە کاتی دروستکردنی ئارامگە کە و ناوی دارپژەر و جیپە جیکەرەن و نووسەری بەردە نووسەکانی تیدا، ئەوی دیکەیش ناوی ژمارە یە ک لەو کە سایە تیانی لێنووسراوە، کە لە تەنیششت گلکۆی بابەتایەر بە خاکسپێردراون (هەمان سەرچاوە، ٤٦٠-٤٥٧).

بەو هۆیە وە کە هەندیک کەس بابەتایەر بە لورستانی دەزانن، شایانی بەبیر هێنانە وە یە کە لە خۆرماواش، مەزارگە یە ک بە ناوی بابەتایەر بە ناوبانگە؛ حەمید ئیزەدپەنا لە کتیبی "شوینە واره میژوویی و کۆنینهکانی لورستان" دا نووسیویەتی: "ئەم مەزارگە یە لە گەرەکیک هەر بەو ناوە لە باکووری شار و لە پۆژئاوای قەلای فەلە کولئە فلاک هەلکە و تەووە. مەزارگە کە بە شیوە یەکی کۆن دروستکراوە و دەرگای چوونە وە ژووری بە لای باشووردا دەکریتە وە. بینایە سەرەکییە کە هەشت لایییە. بە باوەری خەلکی خۆرماوا، ئەم مەزارگە یە هیی بابەتایەری عوریا ن شاعیر و عارفی بە ناوبانگە" (ایزدپناه، ١٣٥٠، ١٤٢).

بە سەرنجدان بە وە کە عەینولقوزاتی هەمەدانیی لە سەرەتای سەدە ی سە شەمی کۆچی و هەروەها حەمدوللای مستەوفیی لە سەدە ی هە شتەم ئامارە یان بە شوینی بە خاکسپاردنی بابە کردووە، گومانیک نامینیتە وە کە ئەو مەزارگە یە ی لە خۆرماوا ناوی ئەوی لە سەرە، هیی کە سیکی دیکە یە. یادداشتەکانی مەسعوود یوسفیی لەم بارە یە وە دەتوانیت یارمەتیدەر بیت. ناوبراو دەنووسیت: یەکیک لە خاتوونە بەتەمەنەکانی گەرەکی بابەتایەر [هەلکە و تەو لە خۆرماوا] بە ناوی "حاجیە زارا گۆلدۆست" کە بە خۆشییە وە زانایی و پیکە یشتووییەکی تەواوی پیوە دیارە، بە نووسەری ئەم دێرانه و بەرێزان سەید یە دوللا ستوودە و پەزا ئیقبا لئی لە توێژەرانی شەریف و پرکاری خۆرماوای راگە یاند لە سەر سەرپۆشیکی داریین، کە چەندین سال

له مه و بهر له سهر ئهم مه زارگه يه دانرابوو و ئیستا نه ماوه، ناوی "بابا طاهر عطایی" هه لکه ندرابوو. خالکی دیکه ی جیگای ئاماژه ئه مه یه، که له شارستانی کوهده شتیش مه زارگه یه که به "قبر آقا" (گۆری ئاغا) ناسراوه، له گه ره کیك ههر به و ناوه هه یه، که که سیک به ناوی "سهید عه بدولحوسین شیرازی عه تای" تیدا نیژراوه. له وانه یه ئه و که سه له پاشماوه کان و بن ئاموزاکانی ههر ئه و بابه تایه ری عه تای بیت. بهم پینه پیوسته دکات که به پیره به رایه تی گشتی شوینه واره کولتوورییه کانی لوپستان، چاو به ههنگاوی خوی که ههلاوه سینی تابلوی بابه تایه ری عۆریان له سهر ئهم مه زارگه یه له گه ره کی بابه تایه ری خورماوادیه، بخشینیتته وه" (یوسفی، ۱۳۸۶، ۵۰).

۸. به ره مه کانی بابه تایه ر

۸.۱. دووبه یتیه کان

تهرانه کان یان دووبه یتیه کانی بابه تایه ر - که به فهله ویات ناوبانگیانده رکردوه - له به حری هه زه ج و هه ندیک له وانیش له به حری مشاکلدا هۆنراونه وه. به دلناییه وه ئهم هۆنراوانه به زمانی خوجیی و تراون، هه روا که نسخه ی قونیه ئه مه ده سه لمینیت، به لام به تیپه پینی سه رده مه کان، به هۆکاری جۆراوجۆری وهک زۆری ناوبانگ و بره وه یداکردنیان له ناو خه لکی ئاسایی فارس ییزماندا، ههروه ها که مه ترخه میی کاته کان له نووسینه وه ی وشه کاندا، هه ندیک ده ستکارییکراون و ئالوگۆریان تیدا پیکهاتوه، به زۆری له فۆرمی سه ره کیی خویان دوورکه وتوونه وه و له فارسی ده ری نزیکبوونه وه.

ئهم دووبه یتیه یانه په یتا په یتا له ئیران و هه ندیک ولاتی دیکه چاپ و بلاو بوونه وه، و پرای ئه مانه یش دوو پارچه شیعر (قطعه) و چه ند غه زه لیشی به هه مان زار لێبه جێماوه.

۸.۲. کلمات قصار (وته کورته کان)

کۆمه لیک وته ی به نرخ (کلمات قصار) که به زمانی عه ره بیین، به هیی بابه تایه ر ناوبانگیانده رکردوه. ئهم وتانه پێشاندهری بیرو پای عیرفانی ئه و له باره ی زانست، ماریفه ت، زکر و عیباده ت، خۆشی، خۆشه ویستی ...

هتدهوهن. سهرجهمی ئه و ته کورتانه له ٤٢٠ وته له په نجا بهشی جياوازا
پیکهاتوون، کۆتاییه کهیشی بریتیه له بهشیکی په یوه ندییدار به شتی بهربلاو
(مقصود، ١٣٥٤، ٥٨).

وا دیته بهرچاو و پوونتیرین و ههتا رادهیه ک کۆنترین نوسخه
دهستنوسی وته کورتهکان، که به پشتبهستن به و دهتوانین بڵین ئه و وشانه
هیی بابه تایه رن، ئه و نوسخه یه که له بهشی سییه می دهستنوسه
عه ره بییه کان له کتیبخانه ی نیشتمانی پاریس به ژماره ی ١٩٣٠ پارێزراوه.
ئه م به شه هه مان ئه و ته کورتانه ی له خۆگرتووه، که عه نولقوزاتی
هه مه دانیی و ئه وانی دیکه، شه رحیان له سه ر نووسیوه و وه ک پاشکوی
هۆنراوه کانی بابه تایه ر وێرای شه رح و لیکدانه وه ی جۆراوجۆر چاپ و
بلاو بوونه وه (هه مان سه رچاوه، ٢٣٢).

ئه و لیکدانه وانه ی له سه ر وته کورتهکانی بابه تایه ر نووسراون:

١. شرح کلمات قصار بابا طاهر منسوب به عین القضات همدانی: ئه م شه رحه
که به زمانی عه ره بیی نووسراوه و له زۆربه ی نوسخه کانییدا به "قال" و
"اقول" دهستپیده که ن، له په نجا به شدا ریکخراون و دانه ره که ی به ته وایی
ساغنه کراوه ته وه، زۆرتر به گومانه وه دهیده نه پال عه نولقوزاتی هه مه دانیی،
هه روا که سه عید نه فیسی نووسیویه تی: "له باره ی تایه ره پووته ی
هه مه دانییه وه پئووسته بگوتریت ئه و ته کورتانه ی به زمانی عه ره بیین و به
هیی ئه و ناسراون، لیکدانه وه یه ک به زمانی عه ره بیی له سه ریان نووسراوه،
که ده گوتریت هیی عه نولقوزاتی هه مه دانییه..." (نفیسی، ١٣٤٤، ٧١٥/٢).

به هه ندیک هۆکار دهتوانین بڵین ئه م شه رحه هیی عه نولقوزاتی
هه مه دانیی نییه:

الف) شیکه ره وه، له سه ره تای ئه و لیکدانه وه یه دا، له نمونه کانی دیکه ی
کتیبه که ییدا ئاماژه یه کی به ناوی خۆی و هه ره وها دانراوه کانی دیکه ی خۆی
نه کردووه. وا دیته بهرچاو که ناچار بووه خۆی له ناوه یانی ببویریت و هیچ
زانیا رییه ک له باره ی خۆیه وه به دهسته وه نه دا. ئه م جۆره خۆپاریزییه له گه ل
سروشتی عه نولقوزات، که به بیه نه تی به ناوبانگ بوو، نایه ته وه و هه تا

پادهیهک نهگونجاو دهنوینیت.

ب) شیکه ره وه له پیشه کییدا دهنووسیت: کاتیک پینگام که وته هه مه دان و به چاوپیکه وتنی دۆستان و براده رانی خه لکی ئه وی شادبووم، خه لکی ئه وی به هوگر و تامه زرۆی وته کانی بابته تایه هاته بهرچاو و داوایانلیکردم که لیکدانه وهیه که له باره ی وته کانی وه بنووسم، منیش به لاینمیپیدان کاتیک گه یشتمه وه جیگا و مالی خۆم، ماندوویتی سه فهرم له خۆم دهرکرد، لیکدانه وهیه کیان له سه ر بنووسم. ئیستا ئه وه به لینه که ی خۆم برده سه ر و ده ست به لیکدانه وه یان ده که م.

هه روا که له م ده قه دهرده که ویست، شیکه ره وه ی گوهرین، هه ر له جیدا هه مه دانی نه بووه و به هه مه داندا تیپه پیه؛ که چی عه ینولقوزات خۆی و باوکی هه مه دانی بوون وله شاری هه مه دان ژیاون.

پ) عه ینولقوزات ناوی زۆربه ی دانراوه کانی خۆی له کتیبی "شکوی الغریب عن الاوطان" دا هیتاوه، به لام ئاماژه یه کی به "شرح کلمات قصار بابا طاهر" نه کردوه (بروانه مقصود، هه مان سه رچاوه، ۲۴۷).

۲. الفتوحات الربانیه فی مزج الاشارات الهمدانیه: ئه م لیکدانه وهیه به زمانی عه ره بی، له ۵۶ په رده ناو سه راوه و هه مان نوسخه ی ده ستنووسی کتیبخانه ی نیشتمانی پاریسه (فقیه، ۱۳۵۲، ۵۳۰).

ئوستاد ره شید یاسه می "جانی به یگ عه زیزی" ی به لیکدهره وه ی ئه م شه رحه ناو بردوه، هه روا که نووسیویه تی: "له کتیبخانه ی نیشتمانی پاریس، نوسخه یه کی ده ستنووسی عه ره بی ل ه ژیر ناوی 'الفتوحات الربانی' فی الاشارات الهمدانی' که جانی به یگی عه زیزی له مانگی شه والی ۸۸۹ له سه ر تکای ئه بوئه لبه قا ئه حمه دی شه رحیکردوه" (یاسمی، ۱۳۰۸، ۶۲). جه واد مه قسوودیش له سه ر هتادا جانی به یگی عه زیزی وه که لیکدهره وه ی ئه م به ره مه ناساند (مقصود، ۱۳۵۴، ۲۳۲)، به لام پاش ماوه یه که که وتاری عه لی فه قیه ی ده خوینیه وه، هه ست به نادروستی بوچوونه که ی خۆی ده کات و به م شیویه راسیده کاته وه: "له باره ی لیکدهره وه ده بیست بگوتریت ئه و، هه مان که سه که شه رچی له سه ر ریساله ی "شیخ رسلان" یش نووسیوه. ئه م شه رحه

به 'الفتوحات الربانيه' في شرح الاشارات الرساليه' ناسراوه، که ليکده ره وه که ی محمده کوری برايمه و به 'خه تيبي وه زيري مالکی' به ناوبانگبووه. ئەم شهرحه ی سالی ۸۹۸ ی کوچي - پیک هه شت سال پاش شهرحه ردنی وته کانی بابه تايهر- ته واکردووه. هه ر ئەم که سه دانهری کتیبی 'الفتوحات الربانيه' في مزج الاشارات الهمدانيه'، که کتیبی ناوبراو بریتیه له ليکدانه وه ی وته کانی بابه تايهری هه مه دانیه (هه مان سه رچاوه، ۹۳۵). لیره دا ئاکامی توژیته وه کانی عه لی فیهی، که جه وادی مه قسود دواي خویندنه وه ی ئەمانه، نووسینه کانی خوی راستکردووه ته وه، ده خینه به رچاو:

"جانی به یگی عه زیزی، ناوی ليکده ره وه نییه، به لکو ناوی نووسهری کتیبه که یه، که پاش لیوونه وه له کتیبه که، واته له چواری شه عبانی سالی ۸۹۰، ناوی خوی و پیکه وتی ته واکردنه که ی ویرای چهند رسته ی عه ره بیی نووسیوه و خوالیخوشبوو ره شید یاسه می به هه له پیوابوو جانی به یگ عه زیزی ليکده ره وه و نووسهری کتیبه که یه. ئەم هه ژاره ده ستکورت [جانی به یگی عه زیزی]، توانایه کی زانستی ئەوتوی نه بووه تا بتوانیت ته نانه ت ئەو چهند دیره به عه ره بییه کی بیه له بنووسیت، چ بگات به وه ی وته عه رفانییه قورسه کانی بابه تايهر تیبگات و به م جوانیه شه رحیانکات" (فیهی، ۱۳۵۲، ۵۳۱).

۳. شهرحه میر سهید عه لی هه مه دانیه (۷۸۶ ی کوچي، مردووه): ئاقا بزورگی تیه رانی، له کتیبی "الذریعه" ئاماژه ی به م شهرحه کردووه (الذریعه، به رگی ۱۴، ۴۰). له کتیبی "مروج اسلام در ایران صغیر، احوال و آثار میر سیدعلی همدانی" دا هاتوو، که ئەم شهرحه له لای خوالیخوشبوو میرزا عه بدولر هزاق واعیزی هه مه دانیه هه لگیراوه (بروانه انکائی، ۱۳۷۰ م ۱۳۱)، به لام هه تا ئیستا زانیارییه ک له سه ر ئەم شهرحه ده ستنه که وتوو (مقصود، ۱۳۵۴، ۲۴۴).

۴. ایضاح: شهرحه کی عه ره بییه له سه ر وته کورته کانی بابه تايهر، که حاجی مه لا سولتان محمده کوری حه یدهر محمده گونابادی (سولتان عه لیشا) (له دایکبوی ۱۲۵۱ ی مانگی و خنکاو یان خنکیتراو له سالی ۱۳۲۷ ی

کۆچى) نووسىويەتى. ئەم شەرحە لە ساڵى ۱۳۴۷ى كۆچى بە ھىممەتى سەرھەنگ دكتور سراج الاطباء (ميرزا رضى خان) و دواى چاككردن و پيداچوونەوہى حاجى شىخ عەبدوللای حائىرى (رحمت عlishاه) چاپكرا (ھەمان سەرچاوە، ۲۴۲).

۵. توضیح: شەرحىكى فارسىيە، كە حاجى مەلا سولتان محەمەد كورپى حەيدەر محەمەد گونابادى (سولتان عەلىشا)، لە نيوەى دووہمى مانگى شەوالى ۱۳۲۶ى كۆچى نووسىويەتى (فقيھى، ھەمان سەرچاوە، ۵۳۰). ئەم شەرحە يەكەم جار ساڵى ۱۳۳۳ى ھەتاوى لە تاران، بە ھىممەت و پەراويز لە سەرنووسىنى حاجى شىخ عەباسەلى واعىزى قەزوینى ناسراو بە "كەيوان" چاپكرا و لە ساڵى ۱۳۳۴ى ھەتاوى لە ژىر چاودىرى شىخى عارف جەنابى سەيد ھەبەاللە جەزبىي، لە تاران بە چاپىكى كەشخە بلابووہوہ (بەروانە: مقصود، ھەمان سەرچاوە، ۲۴۳).

۶. آيينە بينايان: شەرحىكى دىكەيە بە زمانى فارسىيە لە سەر و تە كورەكانى بابەتايەر، نووسەرەكەى حاجى ميرزا موحسىنى مودەرپسى ئەردەبىلى (عماد الفقراء) بووہ (ھەمان سەرچاوە و لاپەرە).

۸. ۳. سەرئەنجام

ژمارەيەك لە تويزەرەن، "سەرئەنجام" يش بە يەكەك لە بەرھەمەكانى بابەتايەر دەزانن؛ ئەو تە ئوستاد بحرالعلومى نووسىويەتى: "سەرئەنجام كەتیبىكە لە دوو بەش پیکهاتووہ. بەشى يەكەم، ريسالەيەكە كە بە و تەى كورت كورت لە شيوەى "كلمات قصار" بيروراى عارفان و سؤفییەكان دەناسىنیت. بە گويزەى شەرحىك كە لە پيشەكییەكەيدا ھاتووہ، بابەتايەر وەك دانەرى شيعەرەكان ناسىندراوہ. بەشى دووہم، كەتیبىكە بە ناوى "الفتوحات ربانيه فى الاشارات الھمدانى"، كە دەگوتریت نووسەرەكەى جانى بەيگى عەزىزى بووہ (بحرالعلومى، ۱۳۵۵، ۴۳۹).

مىنۆرسكىي لە لىكدانەوہيەكدا كە لە بارەى بابەتايەر نووسىويەتى - نوسرەتوللا كاسمى وەرگىراوہ - ئاورى لە كەتیبى سەرئەنجام داوہتەوہ: "بە گويزەى ئەو شتانەى لە نوسخەى دەستنووسى عەرەبىي كەتیبى سەرئەنجام،

(که له کتبخانه‌ی نیشتمانی پاریس به ژماره‌ی ۱۹۰۳ تومارکراوه) و نهو به‌ره‌مانه‌ی دیکه‌یش که ده‌ستیان‌پیراده‌گات، بابه‌تایه‌ر هه‌ندیک به هه‌مه‌دانیه‌ی و ژماره‌یه‌کیش به سه‌رنجدان به هه‌ندیک نیشانه به لوړستانی ده‌زانن و... (مینورسکی، ۱۳۰۸، ۵۷۸). ناوبراو دوا‌ی چهنډ لاپه‌ره، جاریکی دیکه دیته‌وه‌سه‌ر باسی کتیبی سه‌رئه‌نجام و ده‌لیت: "له کتیبی سه‌رئه‌نجامدا هاتووه پاشای عاله‌م (بابه خوشین) ر‌وژیک له هه‌مه‌دان هاته‌سه‌ردانی بابه‌تایه‌ر و..." (هه‌مان سه‌رچاوه، ۵۸۷).

جه‌واد مه‌قسوود، پاش خویندنه‌وه و چاوپیداخشان‌دنی سه‌رجه‌می میکروفیلمی ده‌ستنووسه‌ه‌ره‌بیه‌که‌ی ژماره ۱۹۰۳ی کتبخانه‌ی نیشتمانی پاریس، ده‌نوسیت: "هه‌رچی گه‌رام ناو و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی نه‌وت‌و (سه‌رئه‌نجام)م ده‌سته‌که‌وت. پوون نییه که ر‌وژه‌لاتناسی پووسی، مینورسکی، وشه‌ی سه‌رئه‌نجامی له کام یه‌ک له‌و چوار پ‌یساله‌یه‌دا که کومه‌له ده‌ستنووسه‌که پیکده‌هینن، د‌وزیوه‌ته‌وه؟ ناوه‌که‌ی له سه‌ر کام یه‌ک له‌و چوار به‌شه‌ی کومه‌له ده‌ستنووسه‌که داناوه؟" (مقصود، ۱۳۵۴، ۲۴۱).

نهم خاله که بابه‌تایه‌ر کتیبیکی به ناوی سه‌رئه‌نجام نه‌بووه راسته، به‌لام خوژگه ئوستاد جه‌واد مه‌قسوود ده‌گه‌پایه‌وه‌سه‌ر نوسخه ر‌ه‌سه‌نه‌که‌ی مینورسکی. جیی خو‌یه‌تی ئاماژه به تو‌یژینه‌وه‌کانی ئوستاد محمه‌د ته‌قی دانیش په‌ژووه له باره‌ی وته‌ی مینورسکییه‌وه بک‌ریت تا ر‌ونبیه‌ته‌وه که مینورسکی به دروستی بابه‌ته‌که‌ی ده‌ر‌پ‌یوه:

مینورسکی له باسی به‌سه‌ره‌اتی بابه‌تایه‌ردا، که له دایره‌تول‌معاریفی ئیسلامی به زمانه‌کانی فه‌ره‌نسی، ئینگلیزی، ئەلمانی، عه‌ره‌بی و تورکی له هه‌موو چاپه‌کاندا بلا‌وبووه‌ته‌وه، ده‌نوسیت: "بابه‌تایه‌ر له هه‌ندیک له سه‌رچاوه‌کاندا وه‌ک نوسخه‌ی ده‌ستنووسی ژماره ۱۹۰۳ی کتبخانه‌ی نیشتمانی پاریس و له سه‌رئه‌نجام (هه‌ر نه‌و کتیبی که ب‌و‌خ‌و‌ی هه‌یبووه) و سه‌رچاوه‌که‌ی دیکه‌یشدا، به هه‌مه‌دانیه‌ی ناسراوه و له ژماره‌یه‌کی دیکه‌دا به لوړ دانراوه. "نهم به‌نده له گو‌قاری ارمان که هه‌موو وتاره‌که‌ی به فارسی تیدا بلا‌وبووه‌ته‌وه، جوړیک ته‌رجه‌مه‌کراوه‌ته‌وه، که واده‌گه‌یه‌نیت کتیبی سه‌رئه‌نجام له نوسخه‌ی ژماره ۱۹۰۳ی پاریسدا هه‌یه، که‌وايه ده‌بیت به

عەرەبىيىش ھەيىت؛ بەلام بابەتئىكى ئەوتۇ لە ئەسلى وتارەكەى مینۆرسكىيدا نىيە. ھەر ئەمەيش بوو بە ھۆى ئەو ھەندىك كەس سەرئەنجامى ئەھلى ھەق بە بەرھەمى بابەتايەر بزائن و لەم بارەيەو بەكەونە گومان، بەلام ئەگەر تەنیا پشتيان بە و ھەرگىزانە نەبەستبا و خودى وتارەكەيان خويندبايەو، توشى ئەو گومانە نەدەبوون و قسەيەكى ئەوتۇيان نەدەدایەپال رۆژھەلاتناسىكى زانا و پىرەبەرھەم" (دانش پڑو، ۱۳۵۴، ۹۴۵).

مینۆرسكىى باسى سەرئەنجامىكى کردوو، كە تىیدا باسى چۆنەتتى چاوپىكەوتنى شاخوشين و بابەتايەر كراو، كە كىتیبى دىنىى يارسانە و بە زمانى كوردى (زارى ھەوارمى) ھۆنراوئەو. ئەم كىتیبە لە سەرەدەمەكانى بابە سەرھەنگ، شاخوشين، بابە جەلیل، بابە ناوس، بەرزنجە، پەردیو، سىروان، پیرە و پىرالىى، ھەفتەوانە، رۆیشتنى پىرى بنیامین بۆ ساج نار و بیاوبەس، گەواھى ھەفتاودوو پىر (بارگە، بارگە)، گەواھى شىستوشەش غولام، گەواھى چل تەن و چلانە، گەواھى نەوئەدونۆ پىرى شاھۆ، ھەفت سەردار، ھەفت گۆزەچى، ھەفت خەلیفە، داميار داميار، گروە گروە، ساوا، گلىمەكۆل، كلام خزانە، بابە ھىندوو، شىخ صفیلە، شاھباز، سەیدە شىانى، عابدین، كمانان و... ھتد پىكھاتوو، لە سەدەى پىنجەمى كۆچىيەو ھەستىپىكردوو و سروودەكانى سەدەى ھەشتەمىش دەگرىتەخۆى. ھەندىك لە توێژەران، سەرەدەمەكانى بابە سەرھەنگ، شاخوشين، بابە جەلیل و بابە ناوس بە بەشىك لە كىتیبى سەرئەنجام نازائن و بە شتىكى سەرەخۆيان دەزانن.

لاى يارسانەكان "سەرئەنجام" بە دوو واتا بەكاردەھىترىت: (ا) بەو دەقانى لە سەرەدەمى لەدايكبوونى سولتان ئىسحاقى بەرزنجىيەو ھەتا مردنى، ھۆنراونەو (دەقەكانى سەدەى ھەوتەم و ھەشتەم. ب) بە ھەموو ئەو دەقانى بە ھۆى گەورە گەورەكانى ئاينى ئەوان ھۆنراونەو؛ ھەر بۆيە بە گوێرەى ئەم پىناسەيە، سەرئەنجامى شاخوشين (سەدەى پىنجەم)، سەرئەنجامى بابە ھەیدەر (سەرەتای سەدەى دوازەھەم)، يان سەرئەنجامى خان ئاتەش (سەدەى دوازەھەم) واتا پەيدادەكەن.

بە پىی گىزانەو ھى "مجمع الفصحا"، بابەتايەر ھەندىك دانراویشى بە

شیوہی پەخشان هەن، کە چەند تەفسیریشیان لە سەر نووسراوە، یەک لەو
بەرەمانە، وادیارە نۆسخەیەکی دەستنۆسە لە ئاکسفۆرد بە ژمارە 94
Walker f.302fb پارێزراوە. ئەم بەرەمە لەوانەیە هەمان کۆمەڵەی وتە
کورتەکان (کلمات قصار) ی بێت (رادفر، ۱۳۷۹، ۱۶۲).

تۆيزىنەۋەيەك لە سەر كىشى فەھلەۋىيات

۱. دەروازە

فەھلەۋىيات بەۋ شىعرانە دەگوتىت، كە بە زمانىك جگە لە زمانى
پەسمىي ھۆنرابنەۋە. تۆيزەران لە سەر كىشى فەھلەۋىيات ناكۆكىي بيروپايان
ھەبوۋە، بە جۆرىك كە ژمارەيەكيان كىشى فەھلەۋىيات بە ھجايى (بەرگەيى) و
ھەندىكيان بە ەروزيى تىكەل بە كىشەيان زانيوۋە. نووسەرى ئەم دىرانە لەم
وتارەدا ھەلەدەدات يەكەم، زانيارىي لە سەر فەھلەۋىيات و بەرىنبوونەۋەي
پانتاييەكەي بخاتەرۋو، پاشان بيروپاي تۆيزەرانى ھەلەكەوتە لە سەر كىشى
فەھلەۋىيات باسبەكەم و بە ھەلسەنگاندن و پەخنەلگرتنيان، ھەلەدەم جۆرە
جياۋازەكانى فەھلەۋىيات بناسىنم، بەم جۆرە پونىدەكەمەۋە كە ھەندىك لە
فەھلەۋىيات خاۋەنى كىشى ەروزيى و ھەندىكى دىكەيان كىشى بەرگەييان
ھەيە.

۲. پىشەكەي

ئەۋ دووبەيتييانەي كە لە پۆژگارى ئەمپۇدا بوون بە خاۋەنى كىشى
ەروزيى (مفاعيلن مفاعيلن فعولن)، پاشماۋەي ھەمان فەھلەۋىياتە كۆنەكەن.
فەھلەۋىيى ۋەك وشە بە ەرهەبيىكرارى ھەمان وشەي پەھلەۋىيە، پەھلەۋىيى،
زمانى سەردەمى ساسانييە كە پاش ھاتنى ئىسلام ۋەكو زارى جۆراۋجۆر
ليرە و لەۋيى ۋلاتى ئىران مايەۋە. ئەۋ شىعرانەي كە بەم زارانە لە سەر
زمانى خەلەك ھەن، بە تاك فەھلەۋىيى و بە كۆ پىيانەدەگوتىت فەھلەۋىيات
(شميسا، ۱۳۶۳، ۲۶۲). لە ەرهەنگى موعىنيشدا ھاتوۋە: "شىعەرىك كە بە
يەكەك لە زمانە خۆجىيەكانى ئىران (بە زمانى ئەدەبىي و پەسمىي نەبىت) لە
سەر كىش يان كىشەكانى ەروزيى يان بەرگەيى ھۆندرابىتەۋە و بەشىكيان بە
شىۋەي دووبەيتىن" (معين، ۱۳۶۴: واتاي وشەي فەلەۋيە).

لە شىعەرى شاعىرانى سەدەي چوارەم و پىنچەمى كۆچىيدا، "فەلەۋى" و
"فەلەۋانى" بە واتاي "ايرانى" لە بەرانبەر تازى (ەرهەب) و توركدە ھاتوۋە، بەلام
لە زۆرەي بەرھەمەكانى سەردەمى ئىسلامىيدا، وشەي "فەلەۋى" بۆ زمان و

زاره خوجییه‌کان به کارهاتوو؛ هه‌روا که ئوستاد به‌هار نووسیوه‌تی: "... واپێده‌چیت چونکه ئهم شیعراوه به پیتی عاده‌تی کۆن به زمانه ناوچه‌یی و خوجییه‌کان هۆنراونه‌وه و له ناوه‌ند و پۆژئاوا و باکوور و باشووری ئێران ماوه‌یه‌کی زۆر دوا‌ی هاتنی ئیسلام و ته‌نانه‌ت تا ئهم‌پرویش ئهم ناوه هه‌ر ماوه و هه‌ر به‌م ناوه ناو‌دی‌رکراوه" (کوهی کرمانی، ۱۳۷۹، ۹). ئوستاد خانله‌ریش له سه‌ر ئهمه پێداگره، که فه‌له‌ویات به‌و شیعره خوجیانه ده‌گوتریت و زۆربه‌ی ئهم شیعرانه‌یش له فۆرمی دووبه‌یتیدا هۆنراونه‌وه (خانله‌ری، ۱۳۶۱، ۷۰).

له باره‌ی کیشی فه‌له‌ویاته‌وه ناکۆکی بیروپا هه‌یه؛ به‌جۆریک که ژماره‌یه‌ک له توێژه‌ران، کیشی فه‌له‌ویات به‌ برگه‌یی و ژماره‌یه‌کی دیکه به‌ عه‌روزی ده‌زانن. به‌و هۆیه‌وه که توێژه‌ران له هه‌لسه‌نگاندنی کیشی فه‌له‌ویاتدا گرنگیه‌کی زۆریان به هۆنراوه خوجیه‌کان نه‌داوه، به‌و جۆره‌ی پێویسته نه‌یان‌توانیوه له‌م بواره‌دا بگه‌نه‌ ئاکامی یه‌کجاری. له‌م وتاره‌دا هه‌ول‌ده‌دریت دوا‌ی ئه‌وه‌ی زانیاری پێویسته له‌ باره‌ی ناوچه فه‌له‌وی-زمانه‌کان و پانتایی ب‌لاوبوونه‌وه‌ی زمانه‌که خرایه‌پوو، نموونه‌ی جۆراوجۆری فه‌له‌ویان پێشان‌ده‌دریت، بۆئه‌وه‌ی پونبیته‌وه که هه‌ندیک له فه‌له‌ویاتی عه‌روزی خاوه‌ن-کیشه و هه‌ندیکیشیان هه‌روا کیشی برگه‌ییان هه‌یه.

۳. شاره‌کانی په‌له‌وییه‌کان

به‌و هۆیه‌وه که زمانی په‌له‌وی زیاتر له ناوه‌ند و پۆژئاوا‌ی ئێران به‌ره‌وی هه‌بووه، هه‌ندیک له نووسه‌رانی کۆن، شاره فارسی‌زمانه‌کانیان له شاره په‌له‌وی-زمانه‌کان هه‌ل‌داوارد؛ هه‌ر به‌و جۆره‌ی که "هه‌مزده ئیسفه‌هانی له کتیی التنبیه و الإشراف دا هیناویه‌تی: ئێرانییه‌کان پێنج زمانیان هه‌بووه: په‌له‌وی و ده‌ری و فارسی و خوزی و سریانی. په‌له‌وی-زمانیک بووه، که پاشاکان له کۆر و دانیشتنی خۆیاندا قسه‌یانپیکردوو، ئهم زمانه به په‌له‌ناسراوه و په‌له‌ناوی پێنج شاره: ئیسفه‌هان و په‌ی و هه‌مه‌دان و ماه‌نه‌هاوه‌ند و ئازهربايجان؛ شیرویه‌ی

کورپی شارهدار ده‌لایت: شاره‌کانی په‌هله‌ویان چه‌وتن: همه‌دان و ماسبزان و قوم و به‌سره و سه‌میره و ماه کوفه و کرماشان؛ شاره‌کانی رهی و ئیسفه‌هان و قومس و ته‌برستان و... هتدیش شاری په‌هله‌ویان نیین" (صفا، ۱۳۵۲، ۱/۱۴).

به‌گویره‌ی گیرانه‌وه‌ی "ابن مقفع" یش فه‌هله بریتی بووه له ناوچه‌کانی ئیسفه‌هان، رهی، همه‌دان، ماه نه‌هاوهند و ئازهر بایجان. "ابن خرداذبه" له‌و باوه‌ر‌دا بووه، که په‌هله یان فه‌هله له رهی، ئیسفه‌هان، همه‌دان، دینه‌وهر، نه‌هاوهند، میهره‌جانی که‌زه‌ک، ماسه‌به‌زان و قه‌زوین پیکهاتووه. به‌کاره‌ینانی فه‌هله (له فارسی ناوه‌راستدا: pahlav) بو سهرزه‌ویی ماده‌کان ده‌گه‌ر‌یت‌وه بو کۆتایی سهرده‌می ئه‌شکانییه‌کان. هه‌ندیک نموونه له فه‌هله‌ویات له ده‌قه فارسییه‌کاندا هاتوون، به‌زۆری ده‌گه‌ر‌ینه‌وه بو ئه‌م ناوچه ئاماژه‌پیکراوانه. له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌یشدا له روانگه‌ی زمانناسییه‌وه، ده‌توانین سهرزه‌ویی فه‌هله تا گیلان گه‌وره‌بکه‌ینه‌وه. به‌م پێیه فه‌هله‌ویات بریتییه له‌و شیعرانه‌ی به زاره پوژئاوایی، ناوه‌ندی و باکوورییه‌کانی ئێران گوتراون (تفضلی، ۱۳۵۸، ۱۱۹).

ئاکامیک که ده‌توانین له نووسینه‌کانی هه‌مزده‌ی ئیسفه‌هانی و شیرویه‌ی کورپی شارهدار و ابن مقفع وه‌ریبگرین ئه‌مه‌یه، که زمانی په‌هله‌ویی له پوژئاوا، باکووری پوژئاوا و ته‌نانه‌ت له باکووری ئێران بره‌وی هه‌بووه و خه‌لکی ئه‌و ناوچانه قسه‌یانپیکردووه. به‌م پێیه وا دیت‌ه‌به‌رچاو که نووسه‌رانی ئاماژه‌پیکراو، زمانه‌کانی کوردی، تاتی، ئازهری کۆن، تالیشی، ته‌به‌ری، گیله‌کی و لورپیان به‌په‌له‌ویی زانیوه؛ ئه‌م‌پویش ده‌بینین زۆر وشه‌ی په‌هله‌ویی و ته‌نانه‌ت ئافیس‌تایی، له زاره جیاوازه‌کانی ناوچه ناوبراوه‌کاندا سوودیانلیوه‌ده‌گیریت.

۴. پانتایی بلاوبونه‌وه‌ی فه‌هله‌ویات

فه‌هله‌ویات به‌هۆی هه‌لگرتنی واتای به‌رز و وشه‌ی ساکار، نه‌ک هه‌ر بووه جیگه‌ی سهرنجی خه‌لکی ناوچه‌کانی ناوه‌ند و پوژئاوای ئێران - که به‌شارگه‌لی په‌هله‌ویی- زمان ده‌ژمێردرین-، به‌لکو که‌وته‌سهر زار و زمانی

بژارده و عهوامی خه لکی ئیرانیس.

له ناوچه کانی دیکه ی ئیران، له جیاتیی فهله ویی، زاراوه ی دیکه به کارده هین؛ "بو نمونه زاراوه ی راژی/ رازی که هه ر له جیدا بو ئه و شیعرانه یان به کارهینان، که به شیوه زاری ره ی وتراون، دواتر توشی فراوانبوونه وه ی واتایی بوو و بو شیعره خو جیییه کانی ئازهر بایجان و ههروه ها شیعره فهله وییه کانی شاعیرانی شیرازییش سوودیلیوه رگیرا. زاراوه کانی دیکه بریتین له: 'شهری' (به واتای شار له به رانه ر دهشت و هاموون)، 'رامندی' (سه ر به رامندی ناوچه ی قه زوین)، که بو جوړی خویندنه وه ی شیعره ی خو جیی به کارهاتوه" (تفضلی، هه مان سه رچاوه، ۱۲۰). له لای تالشیییه کان به م جوړه هونراوانه دهگوتریت 'دستون' و به زوری به گورانی و چه پله دهیانلینه وه" (رضایتی کیش خاله، ۱۳۸۴، ۱۴۴).

هه ندیک له حن (ئاواز) بو وتنه وه ی فهله ویات دروستکراون، که پیتاندهگوتریت اورامنان (هه ورامانان). واپییده چیت مه به ست له "اورامن"، "اورامین" یان "اورامی" هه مان زاری هه ورامیی بیت، که له ناوچه ی پوژئاوای ئیران قسه یییده کریت، ئه وه ی له قسه کانی شه مسی قه یسی رازی و ئه وانی دیکه دهستمانده که ویت، ئه وه یه که "اورامین" به جوړیک گورانییوتن و ژهنیاری دهگوتریت، هه ر وه ک دهبینین له گه ل "له حن" دا هاتوه: "قاوه خانه ی عیراقیه کانم [مه به ست خه لکی پوژئاوا و ناوهندی ئیرانی ئیستا] به عالم و عه وامه وه، به ریزدار و ناکه سه وه، به ناوه پوکی ئاشکرا و شاراهه ی دیره شیعره کانی فهله ویی، دلخوش هاته به رچاو و تامه زرو ی ئاوازه کانی بوون؛ له کاتیکدا هیچ ئاوازیکی بلاوین و دانراویکی شه ریف که نیوئاخه که ی هونراوه ی عه ره بیی یان غه زه لی ده ریی بیت، یان هیچ گورانییه کی سه رسوپهینه ر و نه غمه یه کی بزوینه ر ئاوا نهیده بزاون و دل و ههستی ئه وانی به م جوړه نه ده هینایه جو شو خرۆش^(۱)، چونکه:

(۱) دهقه فارسییه که به م جوړه یه: "کافه اهل عراق را از عالم و عامی و شریف و وضع به انشاء و انشاء فهلوی مشعوف یافتم و به اصغاء و استماع ملحونات آن مولع دیدم بلکه

لحن اورامین و بیت پهلوی

زخمه‌ی رود و سماع خسروی (شمس قیس رازی، ۱۳۷۳، ۱۶۲).

جیگای به‌بیره‌ینانه‌وه‌یه، که شاعیرانی کوردزمان بۆ هۆنینه‌وه‌ی شیعر توانا و مایه‌ی خۆیان به زاری هه‌ورامییی تاقیده‌کرده‌وه و به‌ره به‌ره به‌م زاره‌یان وت "گۆرانی". هه‌تا ئیستایش له ناوچه کوردنشینه‌کان به‌و فه‌له‌ویاته‌ی به‌ ئاواز ده‌گوترین ده‌لێن "گۆرانی" و به‌و که‌سه‌یش ئه‌م شیعرانه به‌ ده‌نگی خۆش ده‌لێت، "گۆرانیچر" —gūrānī čer— ئیژن (بروانه حسینی آباریکی، ۱۳۹۲، ۲۸). "گۆرانیچر"ی ئه‌م ناوچه‌یه ده‌توانین له‌گه‌ڵ "شروه‌خوان" (= ئه‌و که‌سه‌ی شروه‌ ده‌لێت)، یان له‌ گه‌ڵ پاژیدان (= ئه‌و که‌سه‌ی شیعره‌ی خۆجینی ده‌لێت) و "شهری خوان" (= ئه‌و که‌سه‌ی شیعره‌ی شاری ده‌لێت) به‌راوردبکه‌ین. جۆره‌کانی ئه‌میری، تالبا، نه‌جما، کتولی، حه‌قانی، سووتخوانی و شه‌ره‌فشاهی له‌ ناوچه‌کانی باکووری و لا‌تیش ده‌کریت له‌گه‌ڵ گۆرانی ناوچه کوردنشینه‌کان پیکبگرین (بروانه: ذوالفقاری و احمدی، ۱۳۸۸، ۱۴۵-۱۴۶).

مه‌مه‌ده‌مین په‌یاحی خۆی له‌ باره‌ی ئه‌م خاله‌وه، که‌ بۆچی فه‌له‌ویاتیان به‌ "پازی" و دوا‌یش به‌ "شه‌هری" ناودێرکردوه، نووسیویه‌تی: زمانی فه‌له‌ویی له‌ په‌ی هه‌تا باکووری پوژئاوای ئێران (دیاره به‌ هه‌ندیک جیاوازی بچووک له‌ ناوچه جۆراوجۆره‌کان) یه‌ک زمان بووه و سه‌رچاوه‌کان واده‌گه‌یه‌نن که‌ پێیانگوتوه "پازی". ئیستا با بزانی بۆچی به‌و زمانه‌یان وتوه "پازی" و پێیانگوتوه ئازهربایجانی یان ته‌وریزی؟ من پێم‌وایه که‌ ده‌ری-زمانانی خۆراسان یان ئه‌و کۆچه‌رانه‌ی که‌ له‌ خۆراسانه‌وه به‌ره‌و پوژئاوا کۆچیانکردوه، کاتی‌ک ده‌گه‌یشته‌ په‌ی، بۆ یه‌که‌م جار توشی زمانیک بوون له‌ زمانی ده‌ری خۆراسان جیاوازیبووه و ئه‌و زمانه هه‌تا ئازهربایجان به‌ره‌وی هه‌بووه، جا به‌و هۆیه‌وه که‌ یه‌که‌م له‌

هیچ لحن لطیف و تالیف شریف از طریق اقوال عربی و اغزال دری و ترانه های مُعْجَز و داستان های مهیج، اعطاف ایشان را چنان در نمی‌جنباند.

پەي گوڭيان لەو زمانە بوو و پەي گەورەترين شارى فەهلەويى_زمان بوو،
 زمانى فەهلەويى باكوورى پوژئاواي ئيرانيان بە "پازىي" ناوبردوو. دواتر
 كە ھەندىك كۆچەر لە باكوورى پوژھەلاتى ئيرانەو ھەيشتوونە ئازەربايجان
 و لەبەر ھۆكارى ئازەلدارىي و ژيانى كۆچەريى نەك لە شارەكان، بەلكو لە
 دەشتەكان و گوندەكان بارگە و بنەيان بە ھەرديدا داوھ و نىشتەجىبوون،
 ھەر بە زمانى خويان قسەيانكردوو، بەلام خەلكى شارەكان ھىشتا
 زمانەكەى خويان پاراستوو و زمانى فەهلەويى شارەكانيان ناوناوھ زمانى
 "شەرى" (رياحى خوئى، ۱۳۸۱، ۳۰).

۵. كيشى فەهلەويات

۵. ۱. كيشى شيعر لە پيش ئىسلامەوھ

كوڤترين نووسينيىك كە لە ئيرانيەكان بەجىماوھ، گاهانە. گاهان كە بە
 واتاي سروودەكانە و بە شيعر و لە سەر كيشى بېرگەيى ھۆنراوھتەوھ،
 ھۆنراوھى زەردەشتە، كە ھەزار سال پيش لەدايكبوونى مەسيح ژياوھ. گاهان
 بەشيىكە لە يەسنا. يەسنا ۷۲ ھات (=بەش)ى ھەيە. گاهان كە ۱۷ ھات لە
 يەسنا پىكەدەھيتىت لە پىنج "گاہ" پىكەتووھ. گاهى يەكەم ھەوت ھاتە (لە ھاتى
 ۲۸ ھەتا ۳۴) كە برىتيىە لە چەند پارچەى سى_بەيتىي. ھەر بەيتىك ۱۶
 بېرگەيە؛ مىسرەع (نيوهدىر)ى يەكەم ھەوت بېرگە و نيوهدىر دووھم نو
 بېرگەيە. گاهى دووھم چوار ھاتە (۴۳ ھەتا ۴۶ى يەسنا)يە، كە لە پارچەى
 پىنج_بەيتىي پىكەتووھ. ھەر بەيتىك ۱۱ بېرگەيە؛ چوار بېرگە كەوتوونە
 مىسرەعى يەكەم و ھەوت بېرگەيش كەوتوونە مىسرەعى دووھم. گاهى
 سىيەمىش برىتيىە لە چوار ھات (لە ۴۷ ھەتا ۵۰ى يەسنا)، كە لە پارچەى
 چوار_بەيتىي پىكەتوون و ھەر بەيتىك ۱۱ بېرگەى لەخوگرتووھ. چوار بېرگە
 لە مىسرەعى يەكەم و ھەوت بېرگەيش لە مىسرەعى دووھم. گاهى چوارەم،
 ھاتى ۵۱ى يەسنای لەخوگرتووھ، كە لە پارچەى سى_بەيتىي پىكەتووھ و
 ھەر بەيتىك ۱۴ بېرگەى ھەيە، ھەوت بېرگە لە مىسرەعى يەكەم و ھەوت
 بېرگەيش لە مىسرەعى دووھم. گاهى پىنجەمىش، ھاتى ۵۳ى يەسنای
 لەخوگرتووھ، كە لە پارچەى چوار_بەيتىي پىكەتووھ، مىسرەعەكانى يەكەمى

دووبه‌یتیی یه‌که‌م حه‌وت بر‌گه و میسرده‌ه‌کانی دووهم پینج بر‌گه‌یان هه‌یه، به‌یت‌ه‌کانی سیئیه‌م و چواره‌میش، سی میسرده‌ه‌یان هه‌یه؛ میسرده‌ه‌کانی یه‌که‌م و دووهم، حه‌وت بر‌گه و میسرده‌ه‌کانی سیئیه‌م پینج بر‌گه‌یان هه‌یه (ابوالقاسمی، ۱۳۸۳، ۱۰).

له زمانی په‌هله‌وییدا بناغه‌ی کیش له سهر چه‌ندایه‌تی بر‌گه‌کان و شوینی ته‌کیه (هین‌ی) وشه داده‌مه‌زریت و ئەم دوو هۆکاره پیکه‌وه کیش دروستده‌که‌ن (خانله‌ری، ۱۳۴۵، ۷۴). ئەوه‌ی له سهر‌چاوه‌کانی به‌رده‌ست بۆمان ده‌رده‌که‌و‌یت ئەوه‌یه، که شیعره‌کانی سهرده‌می ساسانی به لاساییکردنه‌وه‌ی گاتا‌کان هۆنراونه‌وه؛ هه‌روا که ئوستاد مه‌لیکولشوعه‌رای به‌هار دهنووسیت:

"... زانیاری زۆرمان له باره‌ی سهرده‌می ساسانییه‌کانه‌وه هه‌یه، چونکه جگه له شیعره‌کانی مانی، که ئەویش به‌ شیوه و شیوازی گاتای زه‌رده‌شته، واته شیعره‌کانی بر‌گه‌یی و بیسه‌روان، هه‌ندی‌ک شاعر له ناو که‌تیه‌کانی سهرده‌می ساسانییه‌کاندا وه‌ک "به‌رده‌نوسه‌کانی حاجی ئاباد" و له ناو کتیه‌کانی په‌هله‌ویی وه‌ک یادگاری زه‌ریران و دره‌ختی ئاسۆریکیشدا ده‌بینرین، که له سهرجه‌می ئەم به‌ره‌مانه و له نیشانه و ئاماژه‌کانی دیکه‌ی میژوونووسانی ئیسلامی، وه‌ک میژووی سیستان و فره‌ه‌نگه‌کانی وشه واده‌رده‌که‌و‌یت که له ئیرانی سهرده‌می ساسانییدا، شاعر و شاعیری بره‌وی هه‌بووه. له ئیرانی سهرده‌می ساسانییدا وادیاره سی جۆر شاعر بره‌وی هه‌بووه: یه‌که‌م، سروود. دووهم، داستان. سیئیه‌م، ته‌رانه" (به‌هار، ۱۳۵۱، الف، ۶۹/۱).

۵. ۲. کیشی شاعر پاش ئیسلام

پاش ئیسلام، پارسیک تا چه‌ند سه‌ده هینشتا له ئیسفه‌هان، ره‌ی، هه‌مه‌دان، نه‌هاوه‌ند و ئازهر‌بایجان، زمانی گفتوگو و هه‌روه‌ها زمانی شاعر بووه، نمونه‌که‌ی هه‌مان شیعره‌کانی باب‌ه‌تایه‌ره که واپیده‌چیت کیشی شیعره‌کانی کیشی سهرده‌می ساسانی بیت، که شاعری دوازه‌ بر‌گه‌یین. ئیستا ئەم جۆره شاعر له ناو کوردان و لوران، که زاره‌کانیان درێژه‌ی

هه مان پارسی ناوه‌راسته، زۆرن و یادگاری چامه‌کانی سه‌رده‌می ساسانی، به تایه‌تی چامه‌کانی مانه‌ویین (برتلس، ۱۳۷۵، ۳۴۰).

زۆر له توێژهران، کیشی فه‌له‌ویاتیان به برگه‌یی و هه‌ندی‌کیش به عه‌روزی تیگه‌یشتوون؛ ژماره‌یه‌کیش کیشی ئهم شیعرا نه به عه‌روزی تیگه‌ل به کیشه ده‌زانن. ئوستاد به‌هار له و بره‌ویه‌دایه، که کیش و ئاوازی فه‌له‌ویات له به‌هره عه‌ره‌بییه‌کان و هه‌رنه‌گیراون و به‌ر له هاتنی عه‌ره‌ب بۆ ئیران و ئاشنا‌بوونیان له‌گه‌ل مۆسیقا و ئاوازه خۆجییه‌کان، له‌م وڵاته‌دا هه‌بووه، به‌لام به‌و هۆیه‌وه که شیعه فارسییه‌کان "سیلابی" (برگه‌یی) بوون و به شیوه‌ی عه‌روزی و 'تقطیعی' نه‌بوون، میسه‌ره‌عه‌کانی ئهم شیعرا نه‌اته دوو به‌یتییه‌کانی په‌له‌ویی، وه‌ک ئه‌مه‌رۆ به‌ته‌واویی نه‌که‌وتوونه ئه‌و قاله‌به ته‌قتیعیانه که ئیمه ناومانناوه "بحر هزج مسدس"، به‌لکو له جیاتیی "مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل"، هه‌ندی‌ک جار "فاعلاتن مفاعیلن مفاعیل" و جاری وایشه "مفعولاتن مفاعیلن مفاعیل" و هه‌ندی‌ک جاریش "مفاعلتن مفاعیلن مفاعیل" و کیشی دیکه‌ی له‌م چه‌شنه بووه. هه‌ر به‌و جوهری شه‌مسی قه‌یس کورته‌یه‌کی له‌م باره‌یه‌وه له "المعجم" له ژیر سه‌رده‌یری به‌هری "هزج" و به‌هری "مشاکل" دا ناو‌بردوون (به‌ار، ۱۳۵۱، ب، ۴۰).

ئوستاد خاتله‌ری له کتیی "وزن شعر فارسی" دا ده‌نووسیت: "کیشی شیعر و گۆرانییه خۆجییه‌کان، که ئیستا له زمانی فارسی و زاره جیاوازه‌کانیدا ماوه‌ته‌وه، گوێرایه‌لی رێسا عه‌روزییه‌کان نییه، به‌لکو شیوه‌ی نه‌زمی ئه‌و گۆرانیانه، له سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کانی پێش ئیسلامه‌وه ماوه‌ته‌وه و یادگاری شیعه‌ره‌کانی سه‌رده‌می ساسانییه" (خاتله‌ری، ۱۳۴۵، ۷۴). عه‌لی ئه‌شرفی سادقیش رۆنیده‌کاته‌وه که عه‌روزی فارسی، ده‌زگایه‌کی گونجاو بۆ کیشانی چه‌ندوچۆنی کیشی فه‌له‌ویات نییه، چونکه سیسته‌می کیشی زāl به سه‌ر فه‌له‌ویاته‌دا، هه‌ر له جی‌دا له‌گه‌ل سیسته‌می کیشی زāl به سه‌ر شیعه عه‌روزییه‌کانی فارسییدا جیاوازه (صادقی، ۱۳۹۰، ۱۲۷-۱۴۹).

ئوستاد وه‌حیدیان کامیار له زۆر کتیب و وتاره‌کانیدا هه‌ول‌یداوه بیسه‌لمینیت، که کیشی فه‌له‌ویات له سه‌ر بناغه‌ی چه‌ندییه؛ بۆ نموونه له

کتیبي بررسي منشاء وزن شعر فارسي، له پيشه‌کي (۱۳۹۰، ۹-۱۵)، به‌شي "جوړی کيشی شيعری فارسي پيش ئيسلام" (۷۶-۷۹) و به‌شي "کتیبي مؤسقي شيعر و سه‌رچاوه‌ی کيشی شيعری فارسي" (۱۳۳-۱۵۴) ويستوي‌تي ئهم شته گرنگه به‌لمينيت. ناوبراو له وتاری "کيشی فه‌له‌ويات هر وهک کيشی شيعری پيش ئيسلام چه‌نديه" به راشکاوي ده‌ليت که:

له روانگه‌ی نووسه‌ری ئهم دپړانه‌وه شيعری پيش ئيسلام و له نيواندا فه‌له‌ويات، به ته‌واوي کيشی چه‌نديان هه‌يه و بوچوونی زانايانی ئيراني و بياني له باره‌ی برکه‌ی و ضربی (رېتمی) بوونی ئه‌وان بايه‌خی نيه (وحيدان کاميار، ۱۳۷۶، ۱۲۹). وحيدان کاميار له وتاریکی دیکه‌يشدا وپرای ئه‌وه‌ی که بوچوونی به‌هار و خانله‌ری په‌تکردووه‌ته‌وه، کيشی فه‌له‌ويات به ته‌واوي به عه‌روزی ده‌زانيت (بروانه: وحيدان کاميار، ۱۳۷۰، ۱۰۶). ناوبراو له‌م باره‌يه‌وه ده‌نوسيت:

شه‌مسی قه‌يس و مه‌ليکولشوعه‌رای به‌هار و خانله‌ری و تويزه‌رانی دیکه‌ی ئيراني و بياني، که کيشی فه‌له‌وياتيان به برکه‌ی يان عه‌روزی خاوه‌ن کيشه‌ زانيوه، هه‌موويان توشی يه‌ک هه‌له‌ بوون، ئه‌ويش ئه‌مه‌يه که ته‌رانه خوچيه‌کان (فه‌له‌ويات) يان به پيوانه‌ی کيشی شيعری په‌سمی پيواوه و پيوانويه که خه‌لک، ته‌رانه‌ی به هه‌مان پيوانه‌ی شيعری په‌سمی ده‌لین، ئه‌مه له حالیکدایه، که خه‌لک ته‌رانه‌کان به‌بی هيچ کام له فورمه عه‌روزيه‌کان و به ته‌واوي به کيشی مفاعيلن مفاعيلن فعولن ده‌بيژن، به‌لام خالیک هه‌يه ئه‌ويش ئه‌مه‌يه، که خه‌لک له کاتی خویندنه‌وه يان وتنی فه‌له‌وياتدا، له هر شويتیک قاول (ده‌نگدار) یکی دريژ کيشی شيعر تیکبات، به شيوه‌ی کورت بيژه‌يده‌که‌ن، به پيچه‌وانه‌يشه‌وه به گویره‌ی پيويستی کيش، ده‌نگداری کورت، دريژده‌که‌نه‌وه (هه‌مان سه‌رچاوه، ۱۰۷).

روانگه‌ی ئوستاد وه‌حيد کاميار، له‌وانه‌يه له باره‌ی ژماره‌يه‌ک له فه‌له‌وياته‌وه راست بيت، به‌لام له باره‌ی ژماره‌يه‌ک له‌وانه‌وه هه‌ميشه راست ده‌رناچيت؛ هه‌روا که ناكریت به‌يتی يه‌که‌می ئهم دووبه‌يتيه‌ی بابه‌تايه‌ر به کيشی: مفاعيلن مفاعيلن فعولن" بخوينه‌وه:

دیدم آلاله‌ای در دامن خار
 واتم آلالیا کی چینمت بار
 بگفتا باغبان معذور می دار
 درخت دوستی دیر آورد بار
 (بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۳۰)

هه‌روا که ده‌بینن له به‌یتی یه‌که‌م له روکنی یه‌که‌مدا، به جیگه‌ی مفاعیلن، فاعیلاتن هاتوو.

بوچوونی ئوستاد شمیسیاش هه‌ر وه‌ک بوچوونی ئوستاد وه‌حیدیان کامیاره؛ ناوبراو ده‌نوسیت: "هه‌رچه‌ند یه‌کیک له کیشه‌ی تقطیعی فه‌له‌ویی فاعیلاتن مفاعیلن فعولن"، به‌لام چونکه به‌کرده‌وه گویی ئیمه‌ه‌ست به‌کیشی حه‌قیقی مفاعیلن فعولن ده‌کات، ده‌بیت بو‌خوگونجاندنی فاعلاتن ی به‌ره‌می تقطیع له‌گه‌ل 'مفاعیلن' ی به‌گویی هه‌ستپیکراو، چاره‌یه‌ک بدو‌زینه‌وه. لیره‌دایه که ده‌لین ده‌کریت بره‌یه‌کی دریت کورت و بره‌یه‌کی کورت دریت‌که‌ینه‌وه" (شمیسا، ۱۳۶۳، ۳۰۳). ناوبراو به‌م جو‌ره تیگه‌یشتنه‌ی، وشه‌کانی وه‌ک "باغبانان" و "لاله‌کاران" ی که له سه‌ر کیشی فاعیلاتن، به‌م جو‌ره "ب‌غ بانان، ل له کاران" ی که‌رت که‌رت کردوو (هه‌مان سه‌رچاو، ۲۰۲)، تا به‌م جو‌ره ئه‌م وشانه‌ی هینابیته‌سه‌ر کیشی مفاعیلن! ئایا باشت‌ر نییه قه‌بولکه‌ین که له‌م جو‌ره شیعرانه‌دا ده‌کریت له روکنی یه‌که‌م، له جیاتی مفاعیلن، فاعیلاتن یان مفعولاتن بیت؟ بو‌شاره‌زابوونی زیاتر له‌گه‌ل فه‌له‌ویاتیک که له به‌حری مشاکلدا هونراونه‌وه، برپانه: (طیب زاده، ۱۳۹۲، ۶۴-۶۲).

به‌لام خالیک که ئوستاد وه‌حیدیان کامیار و ئوستاد شه‌میسا له هه‌لسه‌نگاندنی کیشی فه‌له‌ویاتدا که‌متر سه‌رنجیانپیداوه، ئه‌وه‌یه که فه‌له‌ویات هه‌ر به‌دووبه‌یتی سنووردارناکریت، به‌لکو ئه‌و شیعرانه‌یش ده‌گریته‌وه، که به‌زمانه‌ناره‌سمیه‌کان هونراونه‌وه. که‌وابوو جیی خو‌یه‌تی ئه‌و جو‌ره شیعرانه‌یش لییانیکولرپته‌وه، له‌وانه‌یه ئه‌م شیعرانه بره‌گی بن و به‌هیچ جو‌ره‌روزیان وهرنه‌گرتبیت، هه‌رچه‌ند بوچوونی ئوستاد وه‌حیدیان و ئوستاد شه‌میسا له باره‌ی دووبه‌یتییه‌ خو‌جیتییه‌کانه‌وه جیگای

ليئور دېبونە ۋە يە.

خالىكى سەرنجراكىش ئەۋەيە، كە ئۇستاد كاميار كاتىك رەخنە لە بۆچوونى 'ملك الشعراى بهار' دەگرىت، ھەندىك نمونەى ھىناۋنەۋە، كە ھەموويان فۆرمى دووبەيتىيان ھەيە و لە فۆرپەكانى دىكە ھىچ نمونەيەكى نەھىناۋەتەۋە؛ ناوبراۋ دەنۋوسىت: "بۆئەۋەى كە بىسەلمىنم ئەم قسەيەى بەھار [= فەھلەويات بە ھۆى بېرگەيىبوونى كىشيان بە شىۋەى گىشتى بەھرى ھەزەجيان ۋەرنەگرتۋە] بايەخى نىيە، با سەرنجبدەينە ئامارى چەند كۆمەللە فەھلەويات تا بۆمان دەربكەۋىت لە سەدا چەندى فەھلەويات كىشى عەروزيان ھەيە و لە سەدا چەنديان نىيانە. ئەو كۆمەللەى تەرەنەيەى بە ھىى بابەتايەر دەزانرىن. تەرەنە خۆجىيەكانى فارس (ھەزاروچوارسەد تەرەنە). تەرەنەكانى نىمرووز، دووبەيتىيەكانى سىستان بە پىۋەرى شىعەرى رەسمىي، لە سەر كىشى 'ھزج مسدس مقصور' (وحيدان كاميار، ۱۳۷۰، ۱۱۲).

ئۆمىد تەبىب زادە بە شارەزايىيەكى زىاتر و لىكدانەۋەيەكى گونجاۋترەۋە فەھلەوياتى لە سەر بناغەى كۆن يان نويىبوونى زمانەكەيان و ھەروەھا عەروزىي يان ناعەروزيىبوونى كىشيان، كىرەۋە بە چوار دەستە: فەھلەوياتى كۆنى ناعەروزىي، كە شۆيئەۋارىكيان لە پاش بەجىنەماۋە، فەھلەوياتى كۆنى عەروزىي، كە شاعىرانى خويندەۋار و ئاگادار لە بنەماكانى كىشى عەروزىي ھۆنىۋاننەۋە، فەھلەوياتى نۆى، كە زمانەكەيان زۆر لە فارسىي و كىشيشيان زۆر لە كىشى عەروزىي ھزج نىكبۋەتەۋە، فەھلەوياتى خۆجىيى، كە بە زۆرىي بە ھۆى شاعىرانى بىناۋنىشان و كەمخويندەۋار ھۆنراۋنەۋە و كىشى ناعەروزييان ھەيە (طبيب زادە، ۱۳۹۲، ۶۲)، بەلام تەبىب زادەيىش لە ھەلسەنگاندنى فەھلەوياتدا تەنيا لەو فەھلەوياتەى لە قالبى دووبەيتىيدان و ھەندىك جارىش لە تاكەبەيتى كۆليۋەتەۋە؛ ھەروا كە بۆ خۆى نووسىۋىيەتى: "فەھلەويات جگە لە دووبەيتىيى، لە قالب و كىشى دىكەيشدا دىتراۋن، بەلام ئۆيمە لەم وتارەدا بە مەبەستى سىنورداركردىن باسەكە، زىاتر پەرزاۋىنەتەسەر ئەو فەھلەوياتەى كە لە سەردەمى ئىسلامىي و لە فۆرمى دووبەيتىيدا، جار جارىش بەيتىكى سەروادار و بە زۆرىي يازدە_بېرگەييدا

هۆنراونهوه" (هه‌مان لاپه‌ره، ٦٠).

نووسه‌ری ئه‌م دێرانه له‌م وتاره‌دا جگه‌ له‌ پێداچوونه‌وه‌ی فه‌هله‌ویات له‌ قالبی دووبه‌یتییدا، زۆر نمونه‌ی خۆجێیی که‌ له‌ قالبه‌کانی دیکه‌دا هۆنراونه‌وه‌، ده‌خاته‌به‌ر سه‌رنج؛ که‌وابوو بۆ سه‌ره‌له‌نوێ_ناسینی کێشی فه‌هله‌ویات، ئه‌وان به‌ سه‌ر دوو لقی سه‌ره‌کییدا دابه‌شده‌که‌ین:

ا) جوړیک له‌ فه‌هله‌ویات -ئه‌مپۆ زۆر له‌ توێژهران مه‌به‌ستیان له‌ فه‌هله‌ویات، ئه‌م جوړه‌ له‌ فه‌هله‌ویاته‌، که‌ له‌ فۆرمی سه‌ره‌کیی خۆی ده‌رچوو و پێساکانی عه‌روزیان وه‌رگرتوو.

ب. فه‌هله‌ویاتیک، که‌ هیچ کات کێشی عه‌روزیان وه‌رنه‌گرتوو و هه‌تا ئه‌مپۆ به‌ شیوه‌ی بڕگه‌یی ده‌هۆنرێته‌وه‌.

٥. ٢. ١. فه‌هله‌ویات به‌ کێشی عه‌روزی

ئهمه‌د ته‌فه‌ززولی له‌ باره‌ی ئه‌م جوړه‌ فه‌هله‌ویاته‌وه‌ ده‌نوسیت: به‌ هه‌لبژاردنی عه‌روزی ناسراو به‌ عه‌ره‌بیی بۆ شیعرێ فارسی و له‌ ژێر کاریگه‌رییه‌که‌یدا، فه‌هله‌ویات به‌ره‌ به‌ره‌ پێسای چه‌نده‌یه‌تی بڕگه‌کان (کێشه‌ عه‌روزییه‌کان) ی وه‌رگرت، که‌ به‌رچاوترینیان به‌حری هه‌زه‌ج بوو، ئه‌گه‌رچی به‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی هه‌ببوو جاروبار ده‌بوو هۆی سه‌له‌مینه‌وه‌ی که‌سانیکێ وه‌ک شه‌مه‌سه‌دینی رازی، که‌ به‌ توندیی به‌ پێساکانی عه‌روز پا‌ه‌ندبوون (المعجم، لاپه‌ره‌کانی ١٦٦-١٦٧). به‌و هۆیه‌وه‌ که‌ له‌ فه‌هله‌ویاته‌دا هه‌شتا هه‌تا راده‌یه‌ک پێسا شیعریه‌کانی پێش هاتنی ئیسلام په‌چاوده‌کران، ئه‌م جوړه‌ لادانانه‌ له‌ پێساکانی پێوه‌ری عه‌روزی شیعرێ فارسی هه‌سته‌پێده‌کرا، به‌لام ئه‌م جوړه‌ هه‌لسوکه‌وتانه‌، کاتیک شیعه‌کان به‌ شیوه‌ی ئاواز پێشکه‌شده‌کران، زۆر هه‌سته‌پێکراو نه‌بوو، که‌چی هه‌ر ئه‌و شیعرانه‌ کاتیک به‌ شیوه‌ی ئاسایی ده‌خویندرانه‌وه‌، عه‌روزانه‌کان ده‌سته‌به‌جی که‌موکووپیه‌کانی کێشی ئه‌وانیان به‌ گوێره‌ی پێساکانی عه‌روز (پێساکانی سه‌ره‌چاوه‌گرتوو له‌ شیعرێ عه‌ره‌بیی) بۆ ده‌رده‌که‌وت (تفضلی، ١٣٧٥، ١٢١).

ئه‌م جوړه‌ له‌ فه‌هله‌ویات به‌ دوو به‌یت یان زیاتر ده‌هۆنرێته‌وه‌.

شيعره کانی بابه تايهر (فهله ويات)، شيخ سه فيه دين ئه رده بيلي، محهمه د مه غريبی و... هتد، له و پولینکردنه ی ئیمه دا ده که ونه ریزی ئه م جوړه فهله ویا ته.

بابه تايهر:

گر اژ زر او نهی دیوانه اژ گل
به پرچینش کری وانوشه و ول
گر او بشنش نهی آن دار شمشاد
کر [گر] او رونش کری آواج بلبل
سرانجامان بشی، بیا بهر زی

یای ته گوروی ماوای ته گل (ادیب طوسی، ۱۳۳۷، ۲).
gar aḡ zar āw nahī dīwāna aḡ geḡ / be parčīneš karī wanūše-vo-weḡ,
gar āw bešneš nahī ān dar-e- šemšād / gar āw rūneš karī āwāy-e- beḡbeḡ,
saranjāmān bešī beyyā be harzī / yaeī te gūrawī ma'wāy-e- te geḡ.

واتايه که ی: ئه گهر دیوار و خانووه قورپه که ت له زیر دروستبکه یت و پهرژینی به گولانی بو بکه یت، ئه گهر له چواردهوری داری شمشاد بنیژیت، ئه گهر بولبولیان له سهر دابنیت هه تا بو ت بخوینن، سهر ئه نجام دهر ویت و [ئه و شتانه ت] به خوړایی به جیده هیلیت، ماله که ت ده بیت به گوړ و گل ده بیت به مالت.

شيخ سه فيدینی ئه رده بيلي و توو یه تی:

صَفِیم صافِیم گنجان نمایم
بدل درد زرم تن بی دوايم
کس بهستی نبرده ره باویان

آز به نیستی چو مردان خاک پام (ادیب طوسی، ۱۳۳۴، ۶۱)

safiyem sāfiyem ganjān namāyem /be deḡ darda žarem tan bē dawāyem.

kas be hastī naberda rah be ūyān /az be nīstī čō mardān xāk-e- pāyem.

واتايه که ی: سؤفیم و سافیم، گه نجه کان پيشانده دهم، دليکی دهرده دار و

جسته‌یه‌کی بیده‌رمانم هه‌یه/ له سهر ئهم دنیا‌یه که‌س به ده‌ردی نه‌زانووم، به نه‌مانیشم له ریزی پیاوان، ده‌بمه خاکی به‌رپیان.

له‌م دووبه‌یتیه‌ی خواره‌وه‌دا، که هه‌ی مه‌غریبی ته‌بریزییه، له روکنه‌کانی یه‌که‌می به‌یتی یه‌که‌مدا، له جیاتی مفاعیلن فاعلاتن هاتووه:

ار به دریا رسم دریا ته وینم
ور به صحرا رسم، صحرا ته وینم
بجز تو هیچ کنجی نی بگیتی
از آن هریا رسم هریا ته وینم
(ادیب طوسی، ۱۳۳۵، ۱۲۶).

ar be daryā rasem daryā te wīnem / war be sahrā rasem sahrā te wīnem.
bejoz to hūč konjī nī be gītī / azān har yā rasem har yā te wīnem.

واتایه‌که‌ی: ئه‌گهر بچمه‌سهر ده‌ریایه، تو‌ی تیدا ده‌بینم، ئه‌گهر رووبکه‌مه سه‌حرایه، له سه‌حرایه‌یشدا هه‌ر تو ده‌بینم/ بی‌جگه له تو هیچ قوژبن و شوینیک نییه له سهر ئهم دنیا‌یه؛ که روویتی‌بکه‌م و تو‌ی تیدا نه‌بینم.
عه‌بدولعه‌لی کاره‌نگ له کتییی تاتی و هرزنی، هه‌ندیک له فه‌له‌ویاتی هومام ته‌بریزی، سه‌فیه‌دین ئه‌رده‌بیلی و یه‌عقوب ئه‌رده‌بیلی به‌گویره‌ی زاره‌کانی تاتی و هه‌رزنی و هه‌رگیراوان و له روانگه‌ی پرسه‌زمانی و واتایه‌که‌نه‌وه هه‌لیسه‌نگاندوون. ئهم فه‌له‌ویاته‌کشی عه‌روزیان هه‌یه و به زۆری له به‌حری هزج مسدس مقصودا هونراونه‌وه (کارنگ، ۱۳۳۳، ۱۵۵-۱۶۳).

پنویسته به‌بیربهنیه‌وه که کاره‌نگ له به‌شی دووه‌می ئه‌و کتیه‌دا، به دوورودریژی له باره‌ی زمانی ئازهربایجان پاش ئیسلامه‌وه، نووسیویه‌تی و زمانی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی به ئازهری (یه‌ک له زمانه ئێرانییه‌کان) زانیوه (هه‌مان سه‌رچاوه، ۶-۲۶).

حوسینقولی کاتبیش له کتییی زبان های باستانی آذربایجان نووسیویه‌تی، که زمانی ئازهری له ته‌رانه‌کان، فه‌له‌ویات و ئه‌ده‌بیاتی زاره‌کییدا بره‌وه‌ی هه‌بووه و له ئه‌فسانه‌کان، په‌نده‌کان، ته‌نزه‌کان، ته‌مسیلات،

ورته ورتى ئەوينداران و شيعرى شاعيرانى وەك ھومام، مەغرىبىيى، مەعالىي، كەشفىي، راجىيى، شىخ سەفىي، يەققووب ئەردەبىلىي، خەلىفە سادىق و لە پىسالەي رۇحىي ئەنارجانىيەد، سووديانلىيۈەرگىراوہ (كاتىبى، ۱۳۶۹، ۷۳-۷۴).

۵. ۲. ۲. فیهله‌ویات به کیّشی برگه‌یی

۵. ۲. ۲. ۱. ھۆنراۋە كوردىيەكان

زمانی کوردیی سەر بە دەستە ی زمانەکانی باکووری پۆژئاوایە. ئوستاد خانلەری لە "تاریخ زبان فارسی" دا دەنوسیت: "ئەو زمانە ی پێیدەگوتریت کوردیی لە زاری جۆراوجۆر پێکدیت، کە عەدەتەن ئەم زارانیە دابەشەدەکریتە سەر دوو گرووپ، یەکەمیان کرمانجییە کە خۆی دابەشەدەبیتە سەر دوو لق: لقی پۆژھەڵاتی یان موکری، کە دەکەوێتە سلیمانی و سنە و...، دووەمیان لقی پۆژئاوایی کە دەکەوێتە ڕەزایە (ورم) و یەریقان و...، گرووپە سەرەکییە کە ی دیکە گرووپە باشوورییە کە، کە دەکەوێتە ناوچە ی کرمانشان و بەختیاری (١٣٥٨، ٣٢). "شمیت ڕۆدریگێز"یش پێیوایە گرووپە باشوورییەکانی زمانی کوردیی لە زارەکانی: کرمانشانی (کە لە پارێزگای کرمانشان برەو دی هەیه)، سەنجایی، کەلهوڕیی، لەکی و لوریی (سەر بە ناوچە ی پشتکۆوه) پێکدیت (رودریگێز، ١٣٨٢، ج ١/٥٤٤).

کیشی شیعرى کوردیى کلاسیک به دوو شیوهیه: کیشی برڭهیی و کیشی عەروزیی. شیعرى کوردیى هەر له ڤاڤردووی دوورههه کیشی برڭهیی هه‌به‌ووه. هۆنراوه ئاینیهه‌کانی یارسان، ته‌ریقه‌ته‌کانی نه‌قشبه‌ندیی و قادریی و... که به شیوهی مه‌سنه‌ویی هۆنراونه‌وه، هه‌موویان کیشی ده‌_برڭه‌ییان هه‌یه. هۆنراوه ئاینیی، قاره‌مانه‌تیی و میژوویه‌کانیش که به زاری گۆرانیی دانراون هه‌موویان کیشی برڭه‌ییان هه‌یه؛ شیعرى حه‌وت و هه‌شت_برڭه‌یش له شیعرى هه‌ندیک له شاعیراندا هه‌یه. له دوو سه‌ده‌ی ڤاڤردوودا ژماره‌یه‌کی یه‌کجار زۆر له شاعیرانی سوۆرانیی_ئاخیوی کورد، که زۆرینه‌یشیان غه‌زله‌یان هۆنیوه‌ته‌وه، به لاساییکردنه‌وه‌ی ئەده‌بیاتی فارسیی و عه‌ره‌بیی، بۆ دانانی شیعر سوودیان له کیشی عەروزیی وەرگرتووه. غه‌زله‌کانی نالیی، عه‌بدولره‌حمان سالم، شیخ ره‌زای تاله‌بانیی و... هتد کیشی عەروزیان هه‌یه.

له سه‌رده‌می ئیستایشدا شاعیره نوێخوازه‌کانی کورد له کێشی نیمایی و
ئازاد سوودوه‌رده‌گرن (پرهیزی، ۱۳۸۶، ۲۲۵-۱۱۵).

- کوردیی (سۆرانی، هه‌شت-برگه‌یی): سه‌یدای هه‌ورامیی هۆنیویه‌تیه‌وه:

شیرین آر به‌ی توم په‌ی ناره

کاتیت زانا گیرم قاره

پسه و موسای عصام شاره

ژیوارم کـرد زریاره (صفی زاده، ۱۳۷۸، ۲۰۰).

šī/rī/n ar/ bay/ tom/ pay/ nā/ra // kā/tēt/ zā/nā/ gē/ram/ qā/ra.

pēsaw mūsāy 'asām šāra /žīwram kard zirē bāra.

واتایه‌که‌ی: ئه‌ی شیرین، ئه‌گه‌ر تۆم بۆ نه‌خوازن، بزانه ئه‌وه‌نده توپه‌ده‌بم
که وه‌ک موسا گوچانه‌که‌م فریده‌ده‌م و زیده‌که‌ت، گوندی ژیار ده‌که‌م به
زریوار.

- کوردیی (گۆرانی، ده‌-برگه‌یی): غولامه‌زا ئه‌رکه‌وازی هۆنیویه‌تیه‌وه:

داد وکی بروم و قتم ضرورن

فریادرس تونی نامت مشهورن

هاوار یا علی شیر کردگار

معجزه پریم بکره و کار

رُ گرداب کین برارم و بر

دادرس تنگی حیدر صفدر

دری رُ رحمت پریم بکر واز

قَسَمَت و ذات دانای بی نیاز

خیلی حسرتمن هم گرفتارم

گرددش دوران مدی آزارم (ارکوازی، ۱۳۸۶، ۱۰۳).

dād/ wa/ kī/ ba/rūm/ waq/tem/ za/rū/ran // far/yād/ ras/ to/nī/
nā/met/ mašh/hū/ran.

hāwār yā 'alī šēr-e- kerdegār / mo'jezay parīm bekara wa kār.

ža gerdāb kīn barārem wa bar / dād ras-e- tanī haydar-e- safdar.

darē ža rahmat parīm bekar wāz / qasamet wa zāt dānāy bē neyāz.
xaylē hasratman ham gereftārem / gardeš-e- dāwrān madē āzārem.

واتایه‌که‌ی: داد بۆ کۆ به‌رم ئیستا که لیمقه‌وماوه. تۆ وه‌ک فریاد‌ره‌س
ناوبانگت پۆیشتوووه. هاوار یا عه‌لی ئه‌ی شیرێ خودای، په‌رچۆیه‌کت بۆ من
وه‌کارخه و له‌م گێژاوه‌ی رۆق و کینه‌ی دوژمنان ده‌رمیینه‌وه. ئه‌ی هه‌یده‌ری
سه‌فده‌ر، تۆ فریاد‌ره‌سی کاتی داماوی و لیمقه‌ومانیت، به‌ زاتی ئه‌و خودایه‌ی
زانا و بیتیاژه، سویندته‌ده‌م که ده‌رگایه‌کی په‌حمه‌تم به‌ روودا بکه‌یه‌وه،
چونکه‌ زۆر گرفتار و هه‌سه‌ره‌تبارم، سوو‌ری ده‌وران ئازارمه‌ده‌دات
(سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۱۴۷).

- کوردیی (له‌کیی ده‌برگه‌یی)، مه‌لا پاپی هۆنیویه‌تیه‌وه:

احمد میت بوشم

چن بیتێ در باب درد ویم بوشم

بضاعت نیرم سیاه بیوشم

پکر و ماتم شیت و مدھوشم

قویله کله‌شیر نمای و گوشم

گرفتار حرف موسی سی بوشم (غصنفری، ۱۳۶۴، ۸۴).

ah/mad/ mēt/ bû/šem // čan/ bē/tē/ dar/ bāb/ dar/d-e- /wīm/ bû/šem.
bezā'at nērem seyāh bepūšem / pakar-o- mātem šēt-o- madhūšem.
qūlay kaā šēr nemāy va gūšem / gereftār-e- harf mūsā sē pūšem.

واتایه‌که‌ی: ئه‌ی ئه‌حمده، ده‌مه‌ویت پیتبلیتم: (به‌لێ) ده‌مه‌ویت چه‌ند به‌یتیک
له‌ باره‌ی ده‌ردی خۆمت پیتبلیتم. توانای ئه‌وه‌م نییه‌ په‌ش بیوشم، په‌ریشان و
دیوانه و گێژ و وێژم. [له‌م بارودۆخه‌دا] ده‌نگی که‌له‌شیریش به‌رگویناکه‌ویت،
من گیرۆده‌ی وته‌ی موسای په‌شپۆش بووم.

- کوردیی (کرماشانی، ده‌برگه‌یی) شامیی کرماشانی هۆنیویه‌تیه‌وه^(۱):

^(۱) هه‌لبژاردی ده‌قی "کرانشینی"م له‌ جیاتیی گواستنه‌وه‌ی ده‌قاوده‌ق و به‌ گوێره‌ی
رینووسی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه، (که‌ نووسینه‌وه‌ی کوردیی به‌ رینووسی فارسییه)، له‌ دیوانی
"ئاله‌کۆک"ی شامی کرماشانی و به‌ رینووسه‌ کوردیه‌که‌ وه‌رگرتوو (وه‌رگێڕ).

به‌نده یه‌ی نه‌فه‌ر کرانشینم
 چو‌عه‌زیز مردی دایم غه‌مینم
 نه‌خارج مه‌زه‌ب نه‌جوداس دینم
 ئه‌ر دوعات گیراس بکه‌ر نفرینم
 شایه‌د له‌ی دونیا دیتر نه‌مینم
 راحت بووم له‌ده‌س کرانشینی
 چه‌بکه‌م وه‌ده‌س کرانشینی؟

توای بزانی، سه‌گ وه‌حالم نه‌و
 ئاسایش نه‌یرم، نه‌رۆژ و نه‌شه‌و
 سوب تا ئیواره‌هام له‌ته‌ق و ده‌و
 تا سه‌ر مانگ بای دو تیکه‌ئه‌سه‌په‌و
 یا به‌م فروشم، یا نه‌مه‌گه‌رو
 ئووشم کراکه‌م به‌لکه‌نه‌مینمی
 چه‌بکه‌م وه‌ده‌س کرانشینی؟
 داد وه‌هه‌ر که‌س به‌م، حه‌قم نه‌ه‌سینی

(سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۳۴۷)

ban/da /yē/ na/far/ ke/rā/ ne/šī/nem // čü/ a/zīz/ mer/dē/ dā/yem/
 qa/mī/nem.

na xārej masaw na sāhew dīnem / ar dūwāt gīrās bekar nefrīnem.

baġkam žay sarāy mehnat namīnem / rāhat būm la das jāwr-o- badbīnī.

ča bekam la das kerā nešīnī?

tūwāy bezānī sag wa helem nāw / āsāyeš nērem na rūž-o- na šāw.

su tā īwāra hām la taq-o- dāw / tā sar-e- māñ āw do tīka asbāw.

yā bam befrūšem yā nam wa gerāw / ūšem behtera kerām namīnī.

ča bekam la das kerā nešīnī?

ئه‌من که‌سیکی کرینشینم، له‌چه‌شنی که‌سیکی ئازیزمردگ، هه‌میشه
 خه‌مگینم. نه‌له‌دین ده‌رچووم و نه‌دینیکی جیاوازم هه‌یه، [که‌وابوو]، ئه‌گه‌ر
 دوعات گیراده‌بیت به‌له‌عه‌تمبکه، به‌لکو له‌م دنیا به‌ر زگارم بیت و له‌ده‌ست

کریښیښی نه جاتم بیت. ئەگەر دتهویت ئاگاداری حالی من بیت، شهو و پوژ ئاسووده نییم، له بهیانییهوه تا ئیواره له پاکردندام، بۆئوهی ههتا سهری مانگ دوو کهلوپهل بفرۆشم یان بیانخه مه گرهو له جیی کریی خانوو، نازانم له دهست دهردی کریښیښی په نا بۆ کوئ بهرم؟ داد بۆ ههر کس ده بهم، دادم ناستینیت.

٥. ٢. ٢. ته بهری (دوازه ههتا چارده برهگی)

زمانی ته بهری، پاشماوهی زمانه ئیرانییهکانی ناوهراستی، واته پارتهی یان په هلهویی ئەشکانی و فارسی ناوهراستی سهردهمی ساسانییه. له پوانگهی په چه له کناسی، وشه سازی و رسته سازییهوه، ههروه ها چۆنیهتی به کارهینانی وشهکانی، زارهکانی پوژههلاتی مازندهران زیاتر تایبهتمندی په هلهویی ئەشکانیان هیه و زارهکانی پوژئاوای مازندهران به زۆری تایبهتمندی فارسی ناوهراستی سهردهمی ساسانییهکانیان پێوه دیاره، ئەگەرچی به تیپه پینی پوژگار تایبهتمندییهکانیان ئاویته یه کتر بوون (اسماعیل پور، ١٣٨٠، ٩٩). شیعره ته بهرییهکان کیشی برهگیان هیه و به زۆری له دوازه تا چارده برهگدا هۆنراونهوه؛ ئەم شیعره ی خوارهوه که هیی ئەمیر پازوارییه و له دهوروبهری سهدهکانی ١١ و ١٢ کۆچیدا ژیاوه، له دوازه برهگدا هۆنیویهتییهوه:

امیر گته دشت پازوار خجیره

گشت پازوار در بهار خجیره

بی ریش ریکای زلف دار خجیره

چیت قلمکار بوته دار خجیره (پازواری، ١٣٣٧، ١٣٠).

a/mīr/ ge/ta/ daš/t-e- /pā/ze/vār/ xe/jī/re //gaš/t-e- /pā/ze/vā/r -o-/ dar/ be/hār/ xe/jī/re.

bī rīš-e- rīkāy-e- zelfdār xejīre /čīt-e- qalemkār-e- būtedār xejīre.

واتایه که ی: ئەمیر وتی دهشتی پازوار جوانه، گشت و گهپان به بهاران له پازوار خۆشه/ کور به بی پدین (تووکلیته هاتوو) و به زولفهوه جوانه، قوماشی چیتی به قهله منه خشینراو ئەگەر به پيشوول بیت، باشه.

ئەبولقاسم ئىسماعىل پوور دواى ھەلسەنگاندن و پىداچوونەوھى ۲۷۲ تەرەنەى ئەمىر پازوارى، كە لە كىتەبى "كنزالاسرار مازندرانى" دا تۆماركراون، گەشتووتە ئەو ئاكامە، كە ئەم گۆرانىيانە بە زۆرى كىشى ۱۲ برگەبىيان ھەيە (اسماعىل پور، سەرچاوەى پيشوو، ۱۰۷). بۆ ناسىنى زىاترى ژيان و بەرھەمەكانى ئەمىر پازوارى برۋاننە (نىستانى، ۱۳۷۶، ۸۰-۸۸).

غولامرەزاي كەبىرىش لە بارەى شىعرە خۇجىيەكانى تەبەرىيەوھ بە تايەتەي شىعرەكانى ئەمىرى، برۋاي واىە كىشى برگەبىيان ھەيە و شىعرى تەبەرىي بە درىژەى شىعرى برگەي پيش ھاتنى ئىسلام دەزانىت (كىبرى، ۱۳۸۱، ۹). دواى ئەمىر پازوارى شاعىرىكى خۇمالى دىكە، كە شىعرى خۇجىي ھۆنىووتەوھ و شىعرەكانى لە ناو خەلكى دەقەرى مازندەراندا پيشوازي گشتى لىكراوھ، رەزا خەراتىيە. رەزا، خەلكى خەرات -گەرەكى كجور سەر بە شارستانى نەوشەھر- لە سەردەمى قاجارەكان و لە نىوان سالانى ۱۱۵۰ بۆ ۱۲۲۰ ژياوھ (ھومند، ۱۳۷۲، ۶۶). ھەندىك ھۆنراوھ لە خەراتى بەجىماون، كە كىشى برگەبىيان ھەيە؛ ئەمە نمونەيەكيانە:

من كە بَمِينە، مَر بَورِين مە دِما
اونجە بَورِين روزى هزار بار شِما
آتا خال نرگس، دِكارِين خاكِ دِما
مە مار كە بَمو، دُونە مە خاكِ كِديما

(سەرچاوەى پيشوو).

men/ ke/ ba/mey/ne/ me/re/ ba/ve/rīn/ me/ dī/mā // ūn/je/
ba/ve/rīn/ rū/zi/ he/zār/bār/ šī/mā.

atā xāl, narges dekārīn xāk-e- dīmā / me mār ke bemū, dūne me xāk
kedīmā.

واتايەكەى: كاتىك كە مردم، لە شويى خۆم بمىژن، لەو شويىنەم بنىژن
كە پۆژىك ھەزار جار بۆى چووم، لە سەر گلکۆكەم چلىك نىرگز برۆين، با
ھەر كات دايكم ھات بزانتى كامەيە گۆرەكەم.
لەتەدېرى يەكەم سىژدە برگە و لەتە دېرەكانى دىكە ھەموويان لە دوازدە
برگەدا ھۆنراونەوھ.

۵. ۲. ۳. گیلەکیی (دوازده و سیزده برگی)

گیلەکیی وێرای مازندەرانیی، تالشیی، کوردیی و بەلووچی لە دەستەیی باکووری پوژئاوای زمان و زارە ئێرانییەکان دانراوە (خانلەری، ۱۳۶۱، ۷۵). گیلەکیی لە دوو زاری جیاواز یەک لە ناوچەیی پوژئاوا و ئەوی دیکە لە ناوچەیی پوژهەلات، پیکهاتوو (بیه پس و بیه پیش)^(۱) یەکیان زاریک کە لە رەشت، بەندەر ئەنزەلیی و لەشت نەشا، سۆمەسەرا و کوچ سەفەهان، قسەبێدەکریت. ئەوی دیکە زاریکی دیکە کە لە لاهیجان، لەنگرود، پوودسەر و... هتد برەوی هەیه (احمد پناهی، ۱۳۷۹، ۸۱). ئەو دووبەیتی گیلەکیانەیی لە قسم ئەنوار و پیر شەرەفشای دوولایی بەجیماون، کیشی برگەبیان هەیه. ئەم دووبەیتی خوارەوه، کە هێی پیر شەرەفشای دوولاییە لە دوازده و سیزده برگەدا ھۆنراوەتەوه:

چاک بزیم دیوئەوار چنډ جا دامان
آواره بیام به تی عشق من جه گیلان
تی شیوه و ناز و گفتار و باریک میان
نو واگنە نو هر دم می دل داغان

(شمیسا، ۱۳۶۳، ۲۷۱).

čāk/ be/ze/nem/ dī/va/ne/ vār/ čan/ jā/ dā/mān// ā/vā/re/ be /bām/
be/ tī/ ešq/ men/ ja/ gī/lān.

tī šīve-vo-nāz-o-goftār-o-bārīk meyan//nū vākone nū har dam mī del-e-
dāqān.

وەک شیتان بەرۆکی خۆم دادەدرم، من لە گیلان بە ئەوینی تۆ
ئاوارەبووم، شیوەت، نازت، دەم و دووت، ئیوقەدی باریکت، سات بە سات
دلی من دەتوینتەوه.

^(۱) بیه پس بە سەرزەویەکانی بەشی پوژئاوای گیلان دەگوتریت، کە دەکەوتە پوژئاوای "سفیدرود" و لەم چۆمەوه هەتا "دولاب" دەگریتەوه. بیه پس وێرای بیه پیش و تالش، سەرزەویی گیلان پیکدەهینیت. بیه پس لە ناوچەکانی وەک رەشت، فومەن، سۆمەسەرا، وشکەبیجار و خومام پیکدیت. (ویکی پیدیای فارسی)، (وەرگیر).

ههروه‌ها:

لوح نبو، قلم نبو، می دلبر علی بو
عرش نبو، فرش نبو، می دلبر علی بو
محمد معراج رفتن سبب علی بو
شیر جناب محمد راه گیفتن علی بو

(محیط طباطبایی، ۱۳۲۰، ۳۶).

law/na/bū/qa/lam/ na/bū/mī/del/bar/'a/lī/ bū// 'arš/ na/bū/
farš/na/bū/
mī/del/bar/'a/lī/ bū.

Mohammad-e- me'rāj raftan sabab 'alī bū // šir jenāb-e- mohammad
rāh gīftan 'alī bū.

وه‌رگێڕانه‌که‌ی: (ئەو کاتە‌ی که) له‌وح و قه‌له‌م نه‌بوو، دۆست و دل‌به‌ری
من عه‌لی بوو؛ (ئەو کاتە‌ی) نه‌عه‌رش و نه‌فه‌رش هه‌بوون، دل‌به‌ری من عه‌لی
بوو؛ هۆی چوونی محهمه‌د بۆ مێعراج عه‌لی بوو، ئەو شیر‌ه‌ی ڕێگای له
محهمه‌د گرت، عه‌لی بوو.
هه‌ر له‌ته‌دی‌ڕێک له‌ ۱۳ ب‌رگه‌ پێکهاتوه؛ جگه‌ له‌ له‌ته‌دی‌ری دووهم، که له
دوا‌زده ب‌رگه‌ پێکهاتوه.

۶. قسه‌ی کۆتایی

فه‌له‌ویات ته‌نیا به‌ دووبه‌یتییه‌ خۆجێیه‌کان ناوتریت، به‌لکو هه‌موو ئەو
شیعرانه‌ی به‌ زمانیکی نارەسمیی هۆنراونه‌وه، فه‌له‌ویاتن. به‌ سه‌رنجدان به‌م
راستییه، فه‌له‌ویات ده‌کرێته‌ دوو به‌ش: یه‌که‌م: ئەو فه‌له‌ویاته‌ی که‌ کێشی
عه‌روزییان هه‌یه و زیاتر به‌ شیوه‌ی دووبه‌یتی هۆنراونه‌وه، وه‌ک
هۆنراوه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیی، سه‌فه‌دینی ئه‌رده‌ویلیی، شه‌مس
مه‌غریبیی، یاقووبی ئه‌رده‌ویلیی و ...هتد، که‌ توێژه‌ران زیاتر له‌م جو‌ره
فه‌له‌ویاته‌یان کۆلیوته‌وه.

دووهم: ئەو فه‌له‌ویاته‌ی که‌ کێشی ب‌رگه‌ییان هه‌یه و به‌ زۆریی له
هه‌شت ب‌رگه‌، یان ده‌ و دوا‌زده ب‌رگه‌ پێکهاتوون. له‌ ڕیزی ئەم جو‌ره
شیعرانه‌دا ده‌توانین شیعه‌ کوردیه‌کان (به‌ زاراوه‌ی گۆرانیی، سۆرانیی،

لهكیی، كوردیی كرماشانیی و...) ناوبه‌رین، هه‌روه‌ها ئاماژه به هۆنراوه‌كانی ئەمیر پازواری و ڕەزا خەراتیی به زمانی تەبەری، هه‌روه‌تر هۆنراوه‌كانی پیر شه‌ره‌فشای دوولایی له زمانی گیلەکییدا بکه‌ین. ئەم هۆنراوانه کیشی بڕگه‌ییان هه‌یه و له زۆربه‌ی زمان و زاره ناوبراوه‌کاندا، به‌رده‌وام بڕه‌ویان هه‌بووه و هه‌تا ئیستایش درێژه به ژيانی خۆیان دده‌ن.

په‌راویزه‌کان

۱. ئەحمەد که‌سره‌ویی، زمانی دووبه‌یتییه‌کانی شیخ سه‌فیه‌دینی ئەرده‌ویلی به "ئازهریی" ناوبردووه، به‌لام میلیڕ و هی‌نینگ پینانویه زمانی ئەم هۆنراوانه زۆرتر له تالشیه‌وه نزیکن. (بۆ زانیاری زیاتر له سه‌ر زمانی فه‌له‌ویاتی شیخ سه‌فیه‌دین بڕوانه: رضایتی کیش خاله، ۱۳۸۴، ۱۴۲).

۲. له باره‌ی زمانی ئازهریی و په‌یوه‌ندیی ئەو زمانه به زمانه ئێرانییه‌کانه‌وه، زۆر توێژینه‌وه ئەجام‌دراون؛ به‌نموونه کتییی "آذری، زبان باستان آذربایگان" (تاران، چاپخانه‌ی سوڤیتی، ۱۳۰۴)، له نووسینی ئەحمەد که‌سره‌ویی، وتاری "سندی در باره زبان آذری" (یادگار، ژماره سییه‌م، ۱۳۲۴) له نووسینی عه‌باس ئیقبال، کتییی "گویش کرینگان" (تاران، ۱۳۳۲) له نووسینی یحیی زکاء، کتییی "زبان کنونی آذربایجان" (ته‌وریز، ۱۳۲۴) له نووسینی ماهیار نوابی، وتاره‌ جۆراوجۆره‌کانی محمه‌ده‌مین ئەدیبی تووسی له باره‌ی ئەو فه‌له‌ویاته‌ی له هۆنهرانی ئازهربایجان به‌ده‌سته‌تاون و له ماوه‌ی سالانی ۱۳۳۴-۱۳۳۵دا له بلاوکراوه‌ی کۆلیژی ئەده‌بیاتی زانکۆی ته‌وریزدا چاپ‌بوون، کتییی "گویش آذری، متن و ترجمه و واژه‌نامه رساله روحی انارجانی (له بلاوکراوه‌کانی ئەنجومه‌نی فه‌ره‌نگی ئێرانی کۆن، ۱۳۵۲) له نووسینی په‌حیم زاده مه‌لیک، کتییی "بحثی در باره زبان آذربایجان" (ته‌وریز، ۱۳۴۶) له نووسینی محمه‌د ڕەزا شوعار، وتاری "آثار و اسناد مربوط به زبان دیرین آذربایجان" (بلاوکراوه‌ی کۆلیژی ئەده‌بیاتی زانکۆی ته‌وریز، ژماره ۱۱۶، ۱۳۵۴) له نووسینی مه‌نووچیه‌ری مورته‌زه‌ویی، وتاری "ملاحظات در باره زبان کهن آذربایجان" (گۆڤاری اطلاعات سیاسی-اقتصادی، ۱۳۸۱) له نووسینی محمه‌ده‌مین ڕیاحی خویی و... هتد.

تاییه‌تیه‌ندییه زمانی و ریزمانییه‌کانی دووبه‌یتییه‌کانی باب‌تایه‌ر

۱. پیشه‌کیی

قسه‌کردن له باره‌ی زمانی شیعره‌کانی باب‌تایه‌ره‌وه ئاسان نییه؛ ئه‌وه‌ی وایکردووه ده‌ست‌نیش‌انکردنی دانه‌ری ئه‌م دووبه‌یتییه‌کانه ئالۆز بیت، ئه‌وه‌یه که هه‌ندیک جار ئه‌وانه‌ی دووبه‌یتییه‌کانیان نووسیه‌ته‌وه، به‌گویره‌ی هه‌ندی عه‌وام و به‌هۆی نه‌بوونی وردبیینی زانستییه‌وه، هۆنراوه‌ی شاعیرانیان هیناوه‌ته‌سه‌ر زمانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خویان و هه‌ر وشه‌یه‌کی که‌میک قورس بووه‌گوپیوانه، به‌تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی پێیانده‌گوتریت فه‌له‌ویات، له‌زمانی ئه‌ده‌بیی نزیک‌تریانکردوونه‌وه؛ وه‌هایان گوپیون که‌نازانریت یه‌که‌م جار به‌زاری کام ناوچه‌هۆنراونه (مینوی، ۱۳۳۵، ۵۴). خالکی دیکه که‌ده‌بیت ئاماژه‌پێبکریت بوونی وشه‌ی زاره‌کانی زمانی کوردیی و زاره‌کانی لوریی، شیرازی، کازرونی، مازنده‌رانی و... هته‌ده، که‌ناپه‌سه‌نبوونی ئه‌م دووبه‌یتییه‌کانه ده‌سه‌لمینن. وایله‌ها‌تووه هه‌ر که‌س، باب‌تایه‌ری به‌گویره‌ی نزیکیی له‌بارودۆخی ده‌روونی خه‌لکی عه‌وام و ساکاربوونی له‌زمان و ده‌ربهرین و بوونی هه‌ست و عاتیفه‌یه‌کی به‌هێز، له‌زاری ناوچه‌که‌ی خۆی نزیک‌کردووه‌ته‌وه. هه‌ر به‌م پێیه‌گیرانه‌وه‌ی جو‌راوجۆر له‌باره‌ی ئه‌م دووبه‌یتییه‌کانه هه‌ن، که‌لیکجیاکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار وتراوه له‌وانی دواتری زه‌حمه‌ت‌کردووه (پروانه: فخرایی، ۱۳۸۴، ۵۶).

لیکۆله‌ران له‌باره‌ی بیژه‌کردن، هه‌روه‌ها چۆنییه‌تی راست‌کردنه‌وه‌ی دووبه‌یتییه‌کانی باب‌تایه‌ر که‌متر دواون؛ له‌م باره‌یه‌وه ده‌توانین ئاماژه‌به‌وتاری ئیبراهیم سه‌فایی له‌ژێر ناوی "شعرهای بابا طاهر را غلط می‌خوانند" (شیعره‌کانی باب‌تایه‌ر به‌هه‌له‌ده‌خویننه‌وه) (۱۳۴۱)، وтары "دووبه‌یتییه‌کانی باب‌تایه‌ر" (۱۳۶۹) له‌نووسینی ئوستاد خائله‌ری، نووسینه‌به‌ربلاوه‌کانی ئوستاد زه‌کایی له‌"باب‌تایه‌رنامه" و وтары "چند نکته در باره‌ شیوه‌ تصحیح دوبیتی های بابا طاهر" (چه‌ند خال له‌باره‌ی شیوه‌ی راست‌کردنه‌وه‌ی دووبه‌یتییه‌کانی باب‌تایه‌ر) (۱۳۸۱) له‌نووسینی چه‌نگیز مه‌ولایی بکه‌ین.

لەم بەشەدا هەول دەدین هەندیک لەو نمونانە بناسین، کە بە هۆی ئەوانەوه دەتوانین دووبەیتییه پەسەنەکان لە دووبەیتییه زیادکراوەکان جیا بکەینەوه. جگە لەمەیش تێدەکۆشین کە بە سەرنجدان بە ژینگەى سەرھەلانی بابەتایەر و زمانی ئاخاوتنى، ھەرۆھەا بە سەرنجدان بە نوسخەى قونیه -کە ھەتا ئیستا کۆتترین نوسخەى دەستنوسی ھۆنراوەکانى بابەتایەرە- فۆرمى دروستى دووبەیتییهکان و تاییەتمەندییەکانیان پونبکەینەوه. بە پونبوونەوهى تاییەتمەندییەکانى نوسخەى قونیه و بەراوردیان لەگەڵ زمانی ئاخاوتنى بابەتایەردا، بیژەى خۆجیى ئەو ھۆنراوانە، فۆنوگرافیى (آوانویسی) کراوه و لە کۆتاییدا وەک نمونە دە دووبەیتیى راستکراوەتەوه.

٢. زمانی بابەتایەر

لە بارەى زمانی بابەتایەرەوه بۆچوونى جیاوازی ھەن؛ دێخودا ھۆنراوەکانى بە گوێرەى وشەکانى بە نزیک لە "لورپى" زانیوه. ئۆستاد خانلەرى لە کتیبى "زبانشناسى و زبان فارسى" دا نووسیویەتى: "دووبەیتییهکانى بابەتایەریش نمونەى شیعەر بە یەکیک لەو زارە خۆجیانیە کە لە دەورووبەرى ھەمەدان قسەیانپیکراوه" (خانلەرى، ١٣٦١، ١٤١). ئیدوارد براونیش ھەر ئەم بۆچوونە (زارى خۆجیى، زمانی ھۆننەوهى دووبەیتییهکانە) پەسەندکردووه (براون، ١٣٦١، ٣٦٦). موراڤ ئەورەنگیش لە کتیبى "سرودەهای بابا طاهر همدانى" دا نووسیویەتى:

"خەلکى لورستان ھەر لە کۆنەوه بابەتایەریان بە لور زانیوه و ھۆنراوەکانى بە زارى لورپى دەلینەوه. زانایانى کوردیش لە نووسینەکانیاندا ئەویان بە ھاوڕەچەلەکی خۆیان زانیوه و ھۆنراوەکانى بە ھۆنراوەى کوردی دادەنن" (اورنگ، ١٣٥٠، ٩٧).

بە ھۆى راویژى دەربڕینى دووبەیتییهکانى بابەتایەر و بە لەبەرچاوترنى تاییەتمەندییە زمانى و پێزمانییهکانیان، دەتوانین لەکى بە نزیکترین زار لە زمانی شیعەرەکانى ئەو بزانی. پێویستە لەبیرمانبێت کە بەردەوامى و دوپاتبوونەوهى وشەى لەکى لە ھۆنراوەکانى بابەتایەردا زۆر

به‌رچاوه، بۆ نموونه وشه‌ی "بووره" (وه‌ره) له زۆربه‌ی دووبه‌یتیه‌کاندا دوپاتیبوه‌ته‌وه. "حروف اضافی" (ئامرازه پێژمانیه‌کان) که له زاری له‌کییدا هه‌ن، له‌گه‌ڵ نوسخه‌ی قونیه‌دا دینه‌وه. جگه له‌مەیش زۆربه‌ی ئه‌و کردار (فعل)انه‌ی له دووبه‌یتیه‌کانی ئه‌ودا هاتوون، له زاری گۆرانییه‌وه نزیکترن. دیاره شاعیرانی له‌کزمانیش وه‌ک هه‌موو شاعیرانی ناوچه کوردیه‌ی جۆراوجۆره‌کان به زاری گۆرانیی شیعریان هۆنیوه‌ته‌وه.

جێی خۆیه‌تی ئاگادار بین له دووبه‌یتیه‌که‌دا، که له زاری له‌کیی ئه‌م‌پڕۆ نزیکه و به هیهی باب‌ه‌تایه‌ر داده‌نرێت، شاعیر خۆی به له‌ک ده‌ناسینێت:

م‌ دوریشم ل‌کم اعجاز د‌یرم
م‌ دوسی چ‌ی خوشین د‌مساز د‌یرم
م‌ معشوقی و نام فاطمه ل‌ر
صوب‌ر قامت و پ‌ر ناز د‌یرم

(عسگری عالم، ۱۳۸۲، ۱۱۴).

me dorêšem lakem ejâz dêrem, me dūsê çü xwašîn damsâz dêrem.

me mašûqê va name fâtema lof [laʔ] , sanûbar qâmat-o- peʔ nâz dêrem.

واتایه‌که‌ی: من ده‌رویشیکم له قه‌ومی له‌ک و خاوه‌ن_که‌راماتم، من هاوده‌می دۆستیکێ وه‌ک شاخوشینم و خۆشه‌ویستیکێ نازدار و قامه‌ت له چه‌شنی سنه‌وبه‌رم به ناوی فاطمه لۆره هه‌یه.

۳. ناسینه‌وه‌ی دووبه‌یتیه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ر

لیکجیاکردنه‌وه‌ی دووبه‌یتیه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ر ئاسان نییه. هه‌ندیک یادداشتی به‌نرخ‌ی د. خا‌نله‌ری له باره‌ی لیکجیاکردنه‌وه‌ی دووبه‌یتیه‌یه‌یه‌سه‌نه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ر له‌وه‌ دووبه‌یتیه‌یه‌ی دراونه‌پال ئه‌و، هه‌ن که ده‌یسه‌لمینن نا‌کریت ئه‌م دوو جۆره دووبه‌یتیه‌یه‌ی هیه‌یه‌ک که‌س بن، چونکه مه‌ودای نی‌وان ئه‌و دوو جۆره هۆنراوانه، هه‌م له‌پرووی واتا و هه‌م له‌باری ده‌رب‌پ‌ینه‌وه‌یه‌که‌جار زۆره. واده‌رده‌که‌وێت له‌به‌رچا‌و‌گرتنی ئه‌م خاله‌ بووه به‌هۆی ئه‌وه‌ی نووسه‌ریک ئه‌م دووبه‌یتیه‌یه‌ بیتامه‌ بداته‌پال باب‌ه‌تایه‌ر، یان هیه‌ی خۆیه‌تی و به ناوی باب‌ه‌تایه‌ریه‌وه‌ کردووه:

هر آن دلبر که چشمی مست داره
هزاران چون منی پا بست داره
میان عاشقان آن ماه سیما
چو شعر من بلند و پست داره

(خانلری، ۱۳۶۹، ۱۹۴).

له دریژدی ئەم باسه‌دا ئاماژە بەو نمونانە ده‌که‌ین، که ده‌کریت به‌هۆی
ئەوانه‌وه دووبه‌یتییە ره‌سه‌نه‌کان له‌و دووبه‌یتییانه‌ی دراونه‌پال باب‌ه‌تایەر،
لێکجیاکه‌ینه‌وه.

۳. ۱. دووبه‌یتیی شاعیرانی دیکه‌ له‌ ناو شیعره‌کانی باب‌ه‌تایه‌ردا

زۆر له‌ هۆنراوه‌کانی شاعیرانی دووبه‌یتیی-بیژ که‌وتونه‌ناو دیوانی
باب‌ه‌تایه‌ره‌وه. له‌ راستییدا شیعره‌کانی باب‌ه‌تایەر چاره‌نووسیکی وه‌ک
چواریینه‌کانی خه‌یامیان هه‌یه، به‌ جۆریک که‌ به‌ دنیاییه‌وه ناتوانین
ده‌سته‌یه‌کیان جوێکه‌ینه‌وه و بلێن ئەمانه‌ هه‌ی باب‌ه‌تایه‌رن.

ده‌سته‌یه‌ک له‌و دووبه‌یتییانه‌ی، که‌ دیاره‌ هه‌ی باب‌ه‌تایه‌ر نیین، ئەو
دووبه‌یتییانه‌ن، که‌ تێاندا ئاماژە به‌ شوینی ژبانی و ناوی دانه‌ره‌که‌یان هه‌یه؛
بۆ نمونه‌ ئەم دووبه‌یتییانه‌ی خواره‌وه، که‌ دانه‌ره‌که‌یان پنده‌چیت ئیسفه‌هانی
بیت (بروانه‌ خانله‌ری، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۱۹۸):

مو را نه‌ فکر سودایی نه‌ سودی

نه‌ در دل فکر به‌بودی نه‌ بودی

نخواهم جوکنار و چشمه‌ ساران

که‌ هر چشمم هزاران زنده‌رودی
(بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۵۸).

صفاهونم صفاهونم، چه‌ جا بی

که‌ هر یاری گرفتم بی‌ وفا بی

شوم یکسر برونم تا به‌ شیراز

که‌ در هر منزل صد آشنا بی
(سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۶۲).

ئەمرۆ ئیدی هه‌یچ گومانی تێدا نییه‌، که‌ هۆنراوه‌کانی "پورفریدون"

که وتوونه ناو دیوانی بابه تایه ر که دیاره پیشتر له نووسینیک له ژیر ناوی "بابا طاهر و پورفریدون" باسی ئه مه م کردووه. محمد رضا ضیاء به هوی توئینه وهیه که وه پونیکردووه ته وه که هه ندیک له دووبه یتیه کانی بابه تایه ر هیه شاعیرانی دیکه ن، به نموونه ئه و دووبه یتیه "به آهی گنبد خضرا بسوجم" هی "مذهب اصفهانی" یه که له کتیبی "سفینه شاعران قدیم" (لاپه ری ٤٤٠) دا هاتووه و له بناغه دا ئه مه دووبه یتیه نه بووه:

ببخشا گر نه گیتی را بسوزم
جهان را جمله سرتاپا بسوزم
اگر در نیم شب آهی برآرم
دماغ چرخ پر سودا بسوزم
بسوزم عالم، ار کارم نسازی
چه فرمایی بسازی یا بسوزم

(ضیاء، ١٣٩٤، ٢٥٧-٢٥٨).

یان دووبه یتیه "دلی دارم خریدار محبت..."، دانه ره که ی "تقی الدین اوحدی بلیانی" خاوه نی "تذکره عرفات العاشقین" ه:

دلی دارم خریدار محبت
کزو گرمست بازار محبت
لباسی بافتم بر قامت دل
ز پود محنت و تار محبت
غلط کردم رخ طاقت سیه باد
که پشت کردم اظهار محبت

(اوحدی بلیانی، ١٣٨٩، ٩٠٠).

له دیوانی شه مسی مه غریبیدا چه ند فه هله ویی هاتوون، که دوو نموونه له وان به هه ندیک دهستکارییه وه له دیوانی بابه تایه ریشدا هاتوون:

ار به دریا رسم دریا ته وینم
ور به صحرا رسم صحرا ته وینم
به جز ته هیچ کیجی نی به گیتی

اژ آن هر یا رسم هر یا ته وینم

سحرهاگان که چشمم آوه گیری
کهان اج آو چشمم لاوه گیری
انان خوناوه اج چشمان بوارم
که گیتی سر به سر خوناوه گیری

(مغربی، ۱۳۵۸، ۲۵۷-۲۵۸).

طاهری شهاب، راستکه ره‌وه‌ی دیوانی "صوفی مازندرانی" یش پییوايه، که
ئه‌م سن دووبه‌یتییه هیی سوّفی مازنده‌رانیین، که به هه‌له که‌وتوونه دیوانی
بابه‌تایه‌ر و به ناوی ئه‌وه‌وه بلاوبوونه‌وه:

چو من یک سوتهدل پروانه‌ای نی
جهان را همچو من دیوانه‌ای نی
همه موران و ماران لانه دارند
من دیوانه را ویرانه‌ای نی

در این بوم بر انجم پرورش نی
شوانم خاو، روزانم خورش نی
سری دارم که مغزش اندرش نی
تنی دارم که پروای سرش نی

دل راه تو پر خار و خسک بی
گذارت بر سر چرخ و فلک بی
گر از دستت در آیو پوس از تن
بیوکن تا که بارت کمترک بی

(صوفی مازندرانی، ۱۳۴۷، ۷۰).

جیی به‌بیر هیئانه‌وه‌یه، که مراد ئه‌وره‌نگ گومانی له‌وه‌دا هه‌یه، که ئه‌م

دووبه‌یتیان هه‌ی سۆفیی مازنده‌رانی بن و نووسیویه‌تی: ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی ئه‌م دوو به‌یتیان‌ه‌وه‌ ده‌توانین بیلێین ئه‌وه‌یه‌: له‌وانه‌یه‌ ئه‌م هۆنراوانه‌ هه‌ی باب‌ه‌تایه‌ر نه‌بن، به‌لام به‌ دووری ده‌زانم که هه‌ی سۆفیی مازنده‌رانی بن، چونکه هۆنراوه‌کانی سۆفیی مازنده‌رانی -سه‌ده‌ی ده‌یه‌م- به‌ زمانی فارسیین و هه‌یچ چه‌شنه‌ نزیکی و هاوده‌نگیه‌کیان له‌گه‌ڵ شیوه‌ی هۆنینه‌وه‌ی باب‌ه‌تایه‌ردا نییه‌ (بروانه‌: اورنگ، ۱۳۵۰، ۷۰). وه‌ک نمونه‌ ئه‌مه‌ یه‌کیک له‌ هۆنراوه‌کانیه‌تی:

ما را زغم و غصّه امانی نرسد
بی محنت و رنج نیم نانی نرسد
تا رو نشود ز صد سگ و صد گربه
از خوان جهانم استخوانی نرسد

جگه‌ له‌مه‌یش، دووبه‌یتی "چو من یک سوته‌دل پروانه‌ای نی..."، که یه‌که‌م نوسخه‌ی له‌ جۆنگ (بلاوکراوه‌)ی ژماره‌ ۱۰۹۷ی کتێبخانه‌ی مه‌جلیسی شورای میلییدا بلاوبووه‌ته‌وه‌، هه‌ی سالی ۹۳۰ی کۆچی هه‌تاوییه‌، واته‌ زیاتر له‌ سه‌ده‌یه‌ک به‌ر له‌ هاته‌سه‌ردنای سۆفیی مازنده‌رانی (سه‌رچاوه‌ی پێشوو). هه‌روه‌ها دوو دی‌ر له‌ غه‌زه‌لیکی "تالیب ئامولی"، که ده‌ستپێکه‌که‌ی ئه‌مه‌یه‌: "دل عاشق به‌ پیغامی بسازد..."، دراوه‌ته‌پاڵ باب‌ه‌تایه‌ر. دووبه‌یتی: "به‌ دشت خاطر م جز غم نروید" که هه‌ی "احسنی خوانساری"یه‌ [نصرآبادی، ۱۳۷۸، ۴۵۲]، له‌ ریزی دووبه‌یتیه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ردا هاتوه‌، به‌ که‌می‌ک ده‌ستکاریشه‌وه‌ دووبه‌یتی "شوره‌ بختم که بختم سرگون بی" هه‌ی "صفیای اصفه‌انی" [رازی، ۱۳۷۸، ۹۸۸/۲] هه‌ر توشی ئه‌م چاره‌نوسه‌ بووه‌. له‌ زانستنامه‌ی جبه‌انی ئیسلامیه‌یدا به‌رانبه‌ر ناوی باب‌ه‌تایه‌ر هاتوه‌: شاتر به‌یگ محمه‌د یه‌کیک له‌و شاعیرانه‌یه‌، که شیعه‌رکانی به‌ ناوی باب‌ه‌تایه‌ره‌وه‌ ناوبانگیان رویشتوه‌ (بروانه‌ ضیاء، ۱۳۹۴، ۲۹۸-۲۹۵). ده‌گوتریت هه‌ندیک له‌ شیعه‌رکانی "معانی تبریزی"یش تیکه‌ل به‌ شیعه‌رکانی باب‌ه‌تایه‌ر بوون.

۳. ۲. جیناوی کهسی یه که می تاک (بکه ر و نابکه ر)

به کاربردنی جیناوی بکه ریی "آز" (az) و جیناوی نابکه ریی "من" (men)، له تاییه تمه ندیه ریزمانیه کانی دوو به یتیه کانی بابه تایه رن. جیناوی ئەز (az) پاشماوهی azəm ی ئافیتاییه، که له فارسیی کۆن و فارسیی ناوه پراستی زهرده شتییدا جیناوی کهسی یه که می تاک له دۆخی بکه رییدا بووه و له دۆخی نابکه رییشدا سوودیان له "من" (man) وهرگرتووه (ابوالقاسمی، ۱۳۷۵، ۹۹). له "هادخت نسک (بهندی ۱۱) فهرگهردی" (۲، ۱۳۸۲، ۴۵) و "بغان یسن" (بهندی ۶ و ۷ یسن ۱۹؛ ۱۳۸۶، ۲۶)، azəm و هک جیناوی بکه ریی کهسی یه که می هاتووه.

دیاره له به ره مه کانی دواتری په هله ویی ساسانییدا، جیناوی نابکه ریی "من" (man) به ره به ره بووه به جینشینی "ئه ز" (az) یان "ئه ن" (an) - جیناوی کهسی یه که می بکه ر له فارسیی ناوه پراستی سه رده می مانه وییدا^(۲) - و له فارسیی ده رییدا به یه کجاریی سوودلیوهرگرتنی کۆتایییهاتووه (بروانه: مولایی، ۱۳۸۵، ۸۰)، به لام له ناو زاره خۆجینییهکاندا هتا ئیستایش جیناوی نابکه ریی "ئه ز" (az) به کارده هینریت. له زمانی کوردییدا ته نیا له دوو زاری هه ورایی و کرمانجی ژووروودا بره وی ماوه؛ له زاری له کییدا جیناوی کهسی یه که می بکه ریان نییه و "مه" (ma) و هک جیناوی تاکی نابکه ر به کارده هینریت. له زمانی تالشیشدا له جیگه ی "من"، سوود له "ئه ز" (az) وهرده گرن. "له یادداشته کانی ئوستاد یارشاتریشدا هاتووه، که له شیوه زاره کانی پارتیی، سوغدی، خوته نیی و یه غنووبیی، "من" هه ر به م مه به سته به کارهاتووه (براون، ۱۳۳۵، ۴۵/۱). "ئه ز" (az) له زاری تاکستانیشدا جیناوی کهسی یه که می تاکه (بروانه: سه رکاراتی، ۱۳۸۵، ۳۲۱).

هه ندیک جار "ئه ز" (az) له شوینی خۆیدا به شیوه یه کی دروست

^(۱) هه ر به شیک له کتیی و هندیاد پینده گو تریت فهرگهرد (فه ره هنگی آبادیس).

^(۲) ئاییی مانه ویی، ئاییکی عیرفانیی و ئاویتیه که بووه له ئاینه کانی میترائیزم، مه سیحی، زهرده شتی، بودایی و گئوسی، که له سه رده می ساسانییهکاندا له به غدا سه رییه لدا (ویکی پیدیا).

به کارده هیتیریت؛ به نمونه له دهقه ئەدهبیه کانی زمانی کوردیی (زاری هه ورامیی) دا هاتوووه:

دایم نام یا باران و زوان

زوان و آز بۆ ماواچ شیخان (روحتافی، ۱۳۸۴، ۱۹).

dāyem nām-e- yā bārān wa zūwān , zūwān wa az bû māwā ča šēxān.

واتایه که ی: بهردهوام ناوی "یا" (= چه زهره تی چه ق) تان له سه ر زار بیت [و له دوا ی ئەو] هانا بۆ ناوی من بهرن، که دانیشتووی ئاوا یی "شیخان" م.

حیدر نازدار

آز چنی تو من حیدر نازدار (صفی زاده، ۱۳۶۱، ۲۶۴).

haydar-e- nāzār/az čanē toman haydar-e- nāzār.

وهر گێردراوه که ی: ئە ی چهیده ری نازدار و دلۆقان، له گه ل تۆمه ئە ی چهیده ری نازدار و دلۆقان.

هر وهک دیتتان له م نمونانه دا ناکریت له جیاتیی "ئه ز" (az)، سوود له "من" (man) وهر بگرین، به لام هه ندیک جار ه یچ جیاوازییه ک له نیوان "ئه ز" (az) و "من" (man) دا نییه و ده کریت له جیاتیی "ئه ز"، "من" به کار به ینین، هر به م جوړه ی له گورانییه فۆلکلورییه مه قامییه کاند هاتوووه:

هی درویش درویش ایمانم درویش

آز و فدات بام پا بنر و پیش

hey darwīš darwīš īmānem darwīš , az wa fedāt bām pā benar wa pīš.

واتایه که ی: ئە ی ئەو دهرویش ه ی، که وهک ئیمانی من وایت، من به قوربانت بم، هه نگاو ی ک بۆ پیشه وه بنی.

هر وهک ده بینن لیره دا ده کریت له جیاتیی "ئه ز" (az)، سوود له "من" (man) وهر بگرین و بلّین: "من و فدات بام پا بنر و پیش".

له دووبه یتییه کانی بابه تایه ریشدا جاری وایه "ئه ز" (az)، له جیاتیی جیناوی یه که می تاک له دوخی بکه رییدا) به کارهاتوووه:

از آن اسپیده بازم همدانی

به تنهایی گرم نچیرهوانی (مینوی، ۱۳۳۵، ۵۸).

هه‌ندیک جاریش له جیاتیی "ئه‌ز" (az)، -به تاییه‌تیی له ده‌قه‌کانی ئه‌م دوا‌ییانه‌دا- جیناوی نابکه‌ریی "مه" (ma) به‌کارده‌هینریت. به کورتییه‌که‌ی سوودوه‌رگرتنی به‌جی و دروست له "من" له دۆخی نابکه‌ریی له فه‌له‌ویاتی کوندا ئه‌و کاته‌یه، که "کردار" ی رسته، نیشانه‌ی ناسیاوی پتوه نییه و ئه‌گر "کردار" نیشانه‌ی ناسیاوی هه‌بیت، پتویسته "ئه‌ز" (az)، جییگریته‌وه. ئیستا بۆ پیشاندانی سوودوه‌رگرتنی دروست له "من" له دۆخی نابکه‌رییدا، چه‌ند نمونه ده‌هینینه‌وه:

- فنا می نشه این ود که من کرد

به من هم آن کرن هر ود که من کرد

- آن کش آد افری گردن گردان

آش اد سات من انداجه ور کرد

(مینوی، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۵۶ و مولایی ۱۳۸۱، ۸۰).

هه‌روا که ده‌بینن ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه ئیستا له هیچ کام له زاره‌کاندا به‌رچاوناکه‌ویت.

۳.۳. کاری رابردوی تیپه‌ر

له زمانه‌کانی سه‌رده‌می نیوه‌راستی رۆژاوا‌ی ئیران، واته له په‌له‌ویی ئه‌شکانیی و فارسی ناوه‌راست (په‌له‌ویی ساسانی) دا، دوو جو‌ر کرداری رابردوو به دوو پیکه‌اته‌ی به‌ته‌واویی جیاوازه‌بوون. یه‌کیکیان کاری رابردوی تینه‌په‌ر، که له قه‌دی چاوگ و فۆرمی جو‌راوجۆری "پانه‌بردوی راگه‌یاندن" ی کرداری "h" (بوون) پیکدیت (ته‌نیا ریزه‌په‌یک له‌م ناوه‌دا که‌سی سه‌یه‌می تاکه، که له‌ویدا هیچ پتویستیه‌ک به سوودوه‌رگرتن له کرداری "بوون" نییه)؛ دووه‌میش کرداری رابردوی تیپه‌ر بووه، که به یارمه‌تیی (agent) و قه‌دی چاوگ دروسته‌بیت. قه‌دی چاوگ به‌بی ئه‌وه‌ی گۆرانیکی به‌سه‌ردابیت به یه‌ک فۆرم بۆ هه‌ر سی که‌سی تاک و کۆ و هه‌ردوو ژماره

سوودیلتوه‌رگیراوه و که‌سی کاره‌که، نه‌ک له پووی نیشانه‌کانی کردار، به‌لکو له پووی بکه‌ری لۆژیکیه‌وه ده‌ستنیشان‌کراوه:

جمع	مفرد	
amā zad	man zan	اوّل شخص
ašmā zad	tō zad	دوم شخص
ōyšān/ awešān zad	ōylawē zad	سوم شخص

ئەگەر پسته‌که به‌رکاریکی دیاری هه‌بیت، جا ئەو به‌رکاره چ له پسته‌که‌دا ده‌رکه‌وتییت، چ شاراوه بیت، له دواي قه‌دی چاوگ (بن ماضی)، گه‌ردان‌کراوه‌که‌ی له کاری رانه‌بردوو (وه‌رگیراو له بنکه‌ی کرداری بوون-h) دیت، که ئەم گه‌ردان‌کراوه‌ی له باری که‌س و ژماره‌وه، له‌گه‌ل به‌رکاری پسته ریکده‌که‌ویت نه‌ک بکه‌ر. بۆ نمونه:

tō mardān dīd hend= پیاوان به‌ هۆی تۆوه دیتراون؛ تۆ پیاوانت دیت. پیکهاته‌ی کرداری رابردووی تیپه‌ری سه‌رده‌مه‌کانی ناوه‌راست، هه‌رچه‌ند نه‌گه‌یشتووته فارسی ده‌ریی، به‌لام به‌ هه‌مان چۆنیه‌تی و تایبه‌تمه‌ندییه تایبه‌ته‌ی که له ده‌قه به‌جیماوه‌کانی زمانه‌کانی سه‌رده‌می ناوه‌راستی پوژئاوای ئیراندا هه‌ببووه، له مۆزه‌خانه‌ی قونیه (هۆنراوه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ر)یشدا ده‌بینریت؛ ته‌نانه‌ت به‌ دلنیا‌یه‌وه ده‌توانین بلّین له ۲۵ به‌یتی ئەو ده‌قه‌دا، له هه‌ر شوینیک کاری رابردووی تیپه‌ر هاتوو، نمونه‌یه‌کی ریزه‌په‌ر که پیچه‌وانه‌ی ئەم ریسایه‌ بیت، نابین (بروانه‌ مولایی، ۱۳۸۱، ۷۸-۷۹). بۆ نمونه له‌م دووبه‌یتییه‌ی خواره‌وه‌دا، هه‌م به‌کاره‌ینانی دروستی جیناوی که‌سی یه‌که‌می نابکه‌ری و هه‌م به‌کاره‌ینانی کاری رابردووی تیپه‌ر ده‌بینریت:

یا کِم دُر دی هنی دریه نبد یار
یا کِم خور دید گهان پیدا نبد یار
من اژان رو به دامن ته زد دست
ده گردونت پرو پایی نبد یار

(مینوی، ۱۳۳۵، ۵۷).

له زاره کوردییهکاندا به تاییهتی له زارهکانی لهکی و گۆرانیدا -که بابۀتایەر ئاشنای ئەم زارانه بووه- له زۆربەیی نموونەکاندا سوود له کاری رابردووی تێپەر وەردهگیریت، هەروا که دەرویش نەورۆز به گۆرانیی هۆنیویهتیوه:

مجموع نه حضور صاحب کارم دی

دیوان اعلائی کرمدم دی (نوروز، ۱۳۷۴، ۲۳۵).

majmū' na hozūr sāheb-kārem dī, dīwān-e- a'īyā karamdārem dī.

واتایهکە: هەمووانم له بارهگای خاوهنکار (=زاتی حەق) دیت، کۆری گه‌وره [و پر له دادپەرهری]ی خاوهن-که‌رهم دیت. دیوانی به‌رزى خاوه‌نکه‌رهم دى: دیوانی به‌رزى خاوه‌ن-که‌رهم به‌ هۆى منه‌وه دیترا = من دیوانی به‌رزى خاوه‌ن-که‌رهم دیت. له زارى له‌کییدا -ئەو زاره‌ی بابۀتایەر پێیداوا- کاری رابردووی تێپەر، زۆر سوودیلێوه‌رگیراوه:

فارسی	لکی	معادل آن در آوانویسی
تو مردان را دیدی	پیاڵت دی	peyālat dī
آب خوردم	آوم وارد/ هورد	āwem wārd/ hūward

۳. ۴. کردارهکانی زاری گۆرانیی

زۆربەیی ئەو کردارانه‌ی له هۆنراوه‌کانی بابۀتایه‌ردا به‌کارهاتوون، له‌گه‌ڵ زاری گۆرانیییدا دینه‌وه. وه‌ک نموونه هه‌لۆیسته‌یه‌ک له سه‌ر چه‌ند کرداری زۆربه‌کارهاتوو له‌م هۆنراوانه‌دا ده‌که‌ین:

• کردن

له زاری ئەده‌بیی گۆراندا، چاوگی "کردن"، /karden/ بێژده‌کریت، به‌لام له زاره‌کانی دیکه‌ی زمانی کوردیییدا، ئەم چاوگه به‌ شیوه‌ی /kerden/ بێژده‌کریت. له‌م زاره‌دا کرداری "کرد" له‌گه‌ڵ "خورد" و "درد" هاوسه‌روان؛ جێگه‌ی سه‌رنجه که له‌ نوسخه‌ی قونیه‌یشدا له‌گه‌ڵ ئەم وشانه‌ کراوه به

هاوسه روا. خالیکی دیکه ئه وهیه که له نوسخه ی قونیه دا، "رهگی کردار"ی دروستکراو له چاوگی "کر" (kar) ه نهک "گن" (kon)؛ له زاری گۆرانیشدا "رهگی کردار"ی کرداری ئاماژه پیکراو "کر" (kar) ه:

گر از زر او نهی دیوانه از گل
به پرچینش کُری وانوشه و ول
گر او بشنش نهی او دار شمشاد
کر [گر] او رونش کُری آواج بلبل

(مینوی: ۱۳۳۵، ۶۵).

آز آن اسبیده بازم همـدانی
به تنهائی کـرم نـچیره وانی
همه به من و دیرند چرخ و شاهین
به نام من گـرند نـچیره وانی

(سه رچاو هی پیشوو، ۵۸).

خان ئه لماس (له شاعیرانی دواسال له کانی سه رده می سه فه ویی) دا
هۆنیویه تیه وه:

مکرو حاشا بابو چه فرزن
مواچن و یک حرف ناپسن
(خان الماس، ۱۳۷۶، ۴۶).

makarū hāšā bābū ča farzan, mawāčen wa yak harf-e- nāpasan.

واتایه که ی: [پۆژیک دادیت] باوک له کوپی خو ی بیزار ده بیت و قسه ی
ناشیرین به یه کتر ده لین.

سه ید فه رزی (له شاعیرانی سه رده می نادریی) هۆنیویه تیه وه:

هر کس بگرو خدمتی و جم
مرزو و نویر چن چراغ و شم
(شاه ابراهیمی، ۱۳۷۷، ۱۱).

har kas bekarū xedmatī wa jam , marāžū wa nūr čün čerāq-o- šam.

وهه گێردراوه که ی: ههه که سیک خزمه تی کۆری پیاوانی راستوێژ بکات،
 ههه وهه که چرا و شهه به پرووناکیی دهه پازێته وهه.
 سههید مهه مهه سهه عید کوردستانییه له یوسف و زوله یخای کورییدا
 وتوویه:

الهی غنچه ی امیدم واز کر
 بلبل طبعم بلند آواز کر
 (کوردستانی، ۱۳۶۱، ۱).
 elāhī qunčay omēdem wāz kar , bulbūl-e- tab'em bo'and parwāz kar.

واتایه که ی: خودایه، خونه ی ئومیدم بپشکوینیت و بولبولی ته بهم
 بهه رهه فربه ییت.
 کهه وابوو جیی خویه تی ئهه "کردار" به "کره" (karem)، "کری" (karī) و...
 هته، تومار بکریته.

• شیین (= پویشتن)

هاوتای پویشتن، له ههه ورامیییدا "لواين" (lowāyn) و له زارهکانی دیکه ی
 باشووردا (له کی، کهلهوپی، کوردی کرمانشانی، فهیلی و... هته)، "چیین"
 (čīyen). له ئهه ده بیاتی پیوهه - گۆرانی - له سهه ده ی هه شهه به بۆ دواتر، له
 زۆربه ی نمونه کانه "شیین" به کارهاتوه، واپی ده چیت وشه ی (šīyen)
 فۆرمیک دیکه ی وشه ی (čīyen) ییت.
 له نوسخه ی قونیه دا هاتوه:

سرانجامان بشی بیا بهرزی
 یای ته گوروی ماوای ته گل
 (مینوی، ۱۳۳۵، ۵۶).
 بشم به الوند دامان مۆ نشانم
 دامن از هر دو گیتی ها و شانم
 (سهه چاوه ی پیشوو، ۵۷).
 سههید یاقوبی ماهیده شتییه به کوردی گۆرانی وتوویه:

نۆ دما بریا پای پیش و پسم
 عنان طاقت بر شی نه دسم
 (ماهیده شتی، ۱۳۶۳، ۵۰).
 naw domā berīyā pāy pīš-o- pasem , 'anān-e- tāqat bar šī na dasem.

وهگيڙدراوهکەي: دواي ئەمە کە و تەنگانە و تواناي هەنگاونان بۆ پيش
يان دواوهم نەما و جلەوي تاقەتم لە دەستدەرچوو.

• واتن (=گفتن)

بەردەوامي بەکارهاتنی ئەم کردارە و گەردانکراوهکانی لە ھۆنراوهکانی
بابەتایەردا بەرچاوه. رەگی کردارەکەي "واچ" (wāč) و قەدی چاوگ (بن
ماضي) ەکەي "وات" (wāt) ە.

نمی دانم که رازم وا که واژم
غم سوز و گدازم وا که واژم
چه واژم هر که زونه بنگره فاش
دگر راز و نیازم وا که واژم
(بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۳۴).

دیدم آلاله‌ای در دامن خار
واتم آلالیا کی چینمت بار
بگفتا باغبان معذور می‌دار
درخت دوستی دیر آورد بار
(سەرچاوه‌ی پیشوو).
له دووبەیتییه‌کانی بابەتایەردا، نوسخە‌ی چاپکراوی وەحید دەستگریدی‌دا،
هەندیک جار لە جیاتیی "واجم"، "واژم" هاتووە.
میرزا شەفیعی کولیایی وتووێه:

یه شفیع واتن بی اجزا و نمک
و سەه‌ی هزار دو صد چنی یک
(گجری، ۱۳۸۰، ۲۴).
ya šafī' wātan bē ajzāw namak , wa senay hezār do sad čanē yak.

واتایەکەي: (ئەم ھۆنراوہیە)، کە لە رازاندنەوہ و چيژي جوانکاری
ئەدەبی بەدوورە، شەفیع لە ساڵی ۱۲۰۱ی هيجريدا وتووێه‌تی.
سەید یاقووبی ماھیدەشتی وتووێه‌تی:
واتم بیستون تو له سنگه‌نی
پی کی پشیو حال خاطر تنگه‌نی؟
(ماھیدەشتی، ۱۳۶۳، ۳۶).

wātem bīsetūn to la saṇanī , pay kī pašēw hāl xāter taṇanī.

واتایه‌که‌ی: وتم ئه‌ی بیستون، ئه‌تۆ که خۆت له به‌رد دروستکراویت،
بۆچ که‌سیک په‌ریشان و ماته‌مباریت؟
خالّی جینگای سه‌رنج ئه‌وه‌یه، که له هه‌ندیک له دووبه‌یتیه‌کانی
بابه‌تایه‌ردا، له جیاتیی چاوگی "واتن"، "گفتن" هاتوه، بۆ نمونه له جیاتیی
"واتم"، "واتش" و... هتد، سوود له "گفتم"، "گفتا" و... هتد وه‌رگیراوه.

• "دیین" (=دیدن)

له (زاری) گۆرانیدا قه‌دی چاوگ (بن ماضی) ی دیدن (به واتای دیتن)
"دی" (dī) و ره‌گی کردار (بن مضارع) ه‌که‌ی "وین" (wīn) ه. له نوسخه‌ی
قونیه‌دا، گه‌ردانکردنی رابردووه‌که‌ی چه‌ندین جار به‌کارهاتوه:

زارجم دی ودای مورج اد خورد
مورجانی دو دستی و خدا کرد
(مینوی، ۱۳۳۵، ۵۶).
یا کم دُر دی هنی دریه نبد یار
یا کم خور دید گهان پیدا نبد یار
(سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۵۷)

گه‌ردانکردنی رانه‌بردووی ئه‌م کرداره له دووبه‌یتیه‌کانی بابه‌تایه‌ردا
به‌رده‌وامیی و دوپاتبوونه‌وه‌یه‌کی به‌رچاوی هه‌یه، بۆ نمونه:

به صحرا بنگرم صحرا ته وینم
به دریا بنگرم دریا ته وینم
به هر جا بنگرم کوه و در و دشت
نشان از قامت رعنا ته وینم
(بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۳۶).
بمیرم تا ته چشم‌تر نوینی
ش‌رار آه پر آذر نوینی
چنان از آتش عشقت بسو‌جم
که از مو‌رنگ خاکستر نوینی
(سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۶۸).

له هۆنراوه‌کانی زاری گۆرانییشدا جووری سوودوه‌رگرتن له
گه‌ردانکراوه‌کانی ڤا‌بردوو و ڤانه‌بردووی ئەم کرداره هه‌ر به‌م جو‌ره‌یه.
هه‌روا که له هۆنینه‌وه‌ی غولام‌ره‌زا ئه‌رکه‌وازییدا هاتووه:

وَ باوِیال دِیم

أَو رُو وَاوِیلا وَ باوِیال دِیم

حاواس پَریشان حالش حال حال دِیم

سر تا برگش سیا زخال دِیم (ارکوازی، ۷۴، ۱۳۸۶).

wa bāwayāl dīm , äw rü wāwaylā wa bāwayāl dīm ,

hāwās parīšān hāleš hāl hāl dīm , sar tā pā bargeš seyā zoxāl dīm.

واتاکه‌ی: له باوه‌یال دِیم، ئه‌و‌ی پو‌ژ‌ی له باوه‌یال، خه‌م و واوه‌یلام دیت.
هه‌ست و هۆشی په‌ریشان، بارودو‌خیم به‌ گو‌ڤاو‌یی و شیواو‌یی دیت،
سه‌رتاپای به‌رگی په‌ش وه‌کو کوی زوخال.
سه‌ید یاقوبی ماهیده‌شتییش هۆنیویه‌تیه‌وه:

هر کام مونی هر ناکامنی

هر کار مکرى هر بدنامنی (ماهیدشتی، ۱۳۶۳، ۳۸).

har kām mawīnī har nā kāmānī , harkār makerī har bad nāmanī.

واتایه‌که‌ی: هه‌میشه‌ پو‌ژ‌گار به‌ کامی تویه، به‌لام ناکامیت، هه‌ر کاریک
ده‌که‌یت، هه‌روا به‌دنامیت!

• زانستن (=دانستن)

ئهم کاره‌ جگه‌ له گۆرانی، له زاره‌کانی دیکه‌ی هه‌ریمی باشووری زمانی
کوردیی‌شدا بره‌وی هه‌یه. له هه‌ندیک له هۆنراوه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ردا، پ‌ی‌ژ‌ه‌ی
ڤانه‌بردووی چاوگی "زانستن" هاتووه:

ته که ناخوانده‌ای علم سماوات

ته که نابرده‌ای ره در خرابات

ته که سود و زیان خود نزانسی

به یارون کی رسی هیهات هیهات (بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۲۴).

هه‌ندیک جاریش "دونم/دانم" له چاوگی "دانستن" هاتوو (نوسخه‌ی
پیان):

وی ته سر در بیابانم شو و روح
سرشک از دیده پالانم شو و روح
نه تو دیرم نه جایم میکرو درد
همی دانم که نالانم شو و روح
(سه‌رچاوهدی پیشوو، ۳۱).

له شانامه‌ی گۆرانیدا هاتوو:

ظاهر و باطن تو ویت مزانی
حقا که معبود سر سبجانی
(شریفی، ۱۳۷۴، ۲۷۲).
zāher-o- bāten to wēt mazānī , haqqā ke ma'būd ser-e- sobhānī.

واتایه‌که‌ی: ته‌نیا تو ئاگات له پ‌واله‌ت و ناوه‌وه هه‌یه، به‌ه‌ق شایانی
پرستنی و سه‌رچاوهدی رازه‌ خوداییه‌کانی.
سه‌ید یاقوب ماهیده‌شتی و توویه‌تی:
ایمرو راه تو درس ایمان
فردا مزانی حق و کیمان (ماهیده‌شتی، سه‌رچاوهدی پیشوو،
۴۶).

īmru rāh-e- to dars-e- īmanan , fardā mazānī haq wa kīmānan.

واتایه‌که‌ی: ئە‌م‌رۆ تو له ئیمان ده‌دویتی، سبه‌ینی روون نییه‌ه‌ق به
کاممانه.

وا دیته‌به‌رچاو تو‌مارکردنی پ‌یژه‌ جو‌راوجۆره‌کانی ئە‌م‌ کرداره، هه‌ر له
چاوگی "زانستن/ دانستن" هوه سه‌رچاوهدیانگرتییت. خالێکی دیکه ئە‌وه‌یه، که
"نزونم" دروست نییه و فۆرمه دروسته‌که‌ی "نزانم" ه. له‌م باره‌یه‌وه که "ان" و
"ون" کامیان دروستتره، له‌ داهاتوودا باسیده‌که‌ین:

• کاری په‌یوه‌ندیی "بی" (= بود/شد)
ئە‌م‌ کرداره جگه له زاری گۆرانی، له زاره‌کانی دیکه‌ی لای خوارویشدا

برهوی ههیه. له هه‌ندیک ناوچه‌دا گویتلیده‌بیت که له جیاتیی "بی" (bī)، "بو" (bū) بیژده‌کریت. شایانی بیره‌یتانه‌وهیه، که بیژهی دروست له ئەده‌بیاتی گۆرانی، هه‌روه‌ها له دووبه‌یتییه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ردا، "بی" (bī)یه.

بلا بی دل خدایا دل بلا بی
گنه چشمان کر و دل مبتلا بی
اگر چشمان نکردی دیده‌بانی
چه دانستی دلم خوبان کجا بی
(بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۵۶).

من آن پیرم که خواندم قلندر
نه خانم بی نه مانم بی نه لنگر
رو همه رو ورایم گرد گیتی
شو دراویه و او سنگی نهم سر
(مینوی، ۱۳۳۵، ۵۷).

۳. ۵. کرداره له‌کییه‌کان

پیشتر باسی په‌یوه‌ندیی له‌کیی و گۆرانی، هه‌روه‌ها ئاشنایی شاعیرانی له‌ک له‌گه‌ل ئەم زمانه پێوه‌ره ئەده‌بییه‌مان کرد. باب‌ه‌تایه‌ر له هه‌ندیک نمونه‌دا له جیاتیی به‌کاره‌یتانی کرداره گۆرانییه‌کان، سوودی له کرداره له‌کییه‌کان وه‌رگرتوو. لی‌ته‌دا چه‌ند کرداری له‌کیی که له هۆنراوه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ردا به‌کاره‌یتراون، ده‌خه‌ینه‌به‌رچاو:

• کرداری فه‌رمانی "بوره" (=بیا)

ئەم کرداره ته‌نیا له زاری له‌کییدا برهوی هه‌یه، له که‌له‌وپی، کوردیی کرماشانی و فه‌یلییدا، "باو" و له گۆرانیی ئەده‌بییدا "بیو" له جیاتیی به‌کار‌دیت. ئەم کاره له دووبه‌یتییه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ردا زۆر سوودیلێوه‌رگیراوه:

بوره بوره که جانانم تویی تو
بوره بوره که سلطانم تویی تو
ته خود زونی که غیر از تو نزونم
بوره بوره که ایمانم تویی تو
(بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۴۸).

بوره یکدم بنالیم و بسوجیم
 از آن رویی که هر دو تیره روجیم
 نه بلبل حاش لله مثل مونی
 نبو جز درد و غم یک عمر روجیم
 (سه‌رچاوه‌ی پینشو، ۴۰).
 بهو هۆیه‌وه که زۆربه‌ی شاعیرانی لهک به گۆرانی شیعیان
 هۆنیوه‌ته‌وه، ئەم کرداره له ئەدهبیاتی هۆنراوی کوردیییدا به‌که‌می
 به‌کاره‌ینراوه، ته‌نیا له یه‌کیک له هۆنراوه‌کانی "ته‌رکه‌میر" دا هاتوه:
 بوری و حاجتی قبله‌گای حاجات
 وختی وارد بین ور ژ مناجات

būrē wa hājatē qeblāgāy hājāt , waxtē wāred bīn war ža monājāt.

واتایه‌که‌ی: بو داوای پیوستییه‌کت وهره به‌رده‌رگای پووگی
 پیوستییه‌کان، به‌رله‌وه‌ی کاتی مناجات ده‌ستیپیکردبیت (غضنفری امرایی،
 ۱۳۶۴، ۱۱۶ و هه‌روه‌ها بر‌وانه: یوسفی، ۱۳۸۶، ۴۸).
 شایانی به‌بیره‌ینانه‌وه‌یه، که بیژهی دروستی ئەم وشه‌یه، "بوری"
 (būrē) یه‌نه‌ک "بوره" (būre)، بهو واتایه که ده‌نگداری بر‌گی دووهم، یای
 مه‌جه‌وله‌یه. خالکی دیکه ئەوه‌یه له زاری "تاتی" یشدا، کرداری فرمانی
 "آمدن" (به واتای هاتن) له "بورن" (buren) هوه سه‌رچاوه‌ده‌گریت (پورداود،
 ۱۳۸۶، ۹۹).

• "دیرم" (=دارم)

له زاری گۆرانییدا "داروم/دارون" (dārūm / dārūn) و له زاره‌کانی
 ناوچه‌ی خوارووی زمانی کوردیییدا، "دیرم" (dērem) ی پینده‌گوتریت. مه‌سعوود
 یوسفی له باره‌ی ئەم وشه‌یه‌وه نووسیویه‌تی: "یه‌کیک لهو وشانه‌ی له
 شیعه‌ره‌کانی بابه‌تایه‌ردا سوودی زۆریان لی‌وه‌رگیراوه، وشه‌ی "دیرم" ه، که
 (dērem) بیژده‌کریت و به‌هه‌له "دیرم" ده‌خویند‌ریته‌وه. ده‌بیت ئەمه‌یش
 پونبکریته‌وه ئەوه‌نده‌ی من ئاگادارم وشه‌ی "دیرم" له هیچ کام لهو زار و
 زمانه ئێرانیانه‌دا نییه و ئەم وشه‌یه ده‌بیت هه‌مان وشه‌ی "دیرم" به واتای

(دارم) له زاری له کیدایه" (یوسفی، ۱۳۸۶، ۴۷).

هزاران غم بدل اندوته دیرم
به سینه آتشی افروته دیرم
به یک آه سحرگاه از دل تنگ
هزاران مدعی را سوته دیرم (بابا طاهر، ۱۳۴۷، ۴۲).

دلی دیرم دمی خرم نمی‌بو
غمی دیرم که هرگز کم نمی‌بو
خطی دیرم مو از خوبان عالم
که یار بی وفا همدم نمی‌بو (سه‌چاوه‌ی پیشوو، ۴۷).

له دیوانی بابه‌تایه‌ردا که وه‌حید ده‌ستگردیی پیداچووه‌ته‌وه، له هه‌ندیک دووبه‌یتیدا "دارم" و له ژماره‌یه‌کی دیکه‌دا "دیرم" هاتووه. له نوسخه‌ی قونیه‌دا، جاریک، ئه‌ویش به شینوه‌ی "دارم" به‌کاره‌اتووه:

یا که از مهرتم دم می زد ای یار
خویش و بیگانگان سنگم زد ای یار
جرمم آینه که از ته دوست دارم
نه خونم کرد و نم راهی زد ای یار (مینوی، ۱۳۳۵، ۵۷).

ئه‌گهر ئهم "کردار" به زاری گۆرانیی بخوینینه‌وه وا چاکه به "داروم" (dārūm) تۆماربکریّت، ئه‌گینا فۆرمی کوردییه خوارووه‌که‌ی (به تایبه‌تی له‌کییه‌که‌ی)، "دیرم" (dērem) ه.

جگه له‌م کردارانه‌ی ئاماژه‌یانپیکرا، له دووبه‌یتیه‌کانی بابه‌تایه‌ردا، هه‌ندیک نمونه‌ی دیکه ده‌بینرین، که له‌گه‌ل زاره له‌کییه‌که‌دا دینه‌وه؛ به نمونه وشه‌گه‌لی وه‌ک "از" (= وشه‌ی ئامرازی "از"، "لوت" (= عریان)، "مگه" (مکن)، "گیم" (= افتادم) و...

* به واتای ږووت، بیجلوبه‌رگ.

** مه‌که، ئه‌نجامیمه‌ده.

*** که‌وتم.

۴. دەستکاریکردنى دووبەيتىيەكانى بابەتايەر

ئەو دەى ئەمىرۇ لە ھۆنراوہەكانى بابەتايەر دا بۆمان ماوہتەوہ، كۆمەلەك دووبەيتىيە دەستکاریيەكراو و نزيك لە فارسىي پيۋەرە، كە تىياندە شوينەوارىك لە رەنگ و بۆنى خۇجىيى يان نيشانەيەكى دىكە لە رەسەنايەتتى ئەوان بەدىناكرىت. لە ھۆنراوہەكانى بابەتايەر دا ھەندىك دەستکاریيەكردن بەرچاودەكەوئىت، كە ديارە بە لەبەرچاوغرتنى نوسخەى قونىيە و ھەرودەھا زارى ئاخاوتنى شاعىر دەكرىت تا پارادەيەك ئەو دەستکاریيە دەستنىشانىكرىن و راستىكرىنەوہ. ھەر وەك نمونە دەتوانىن ئامازە بەم دەستکاریيە بکەين.

۴. ۱. گۆرانی "ان" بە "ون" و "ام" بە "وم"

بە لەبەرچاوغرتنى نوسخەى قونىيە و ھەرودەھا ئەو زارە خۇجىيى (=زارى لەكىي) يەى كە بابە قسەيپىكردووە، گۆرانی "ان" بە "ون" لە جىيى خۇيدا نىيە. ئوستاد ەلى ئەشرف سادقىيىش كە ھەستى بەم خالە كردووە، نووسىويەتى: "لەو شىعرانەى لە بابەتايەر و زارە فەھلەوييەكانى دىكەى ناوچەكانى رۆژياواى ئىرانىش، گۆرىنى "ان" و "ام" بە "اون" و "اوم" نابىندرىت، يان ھەر لە جىدا ئەم گۆرانە دروست نىيە. كۆنترىن نوسخەى شىعرەكانى بابەتايەر پىكھاتوو لە دوو "قطعة" و ھەشت دووبەيتىيە كە سالى ۸۴۸ نووسراوہ. لەم شىعرانەدا كە وشەكانىان "an" يان تىدايە، ئەم گۆرانە نابىندرىت، بەلام لەو شىعرانەدا كە لە نوسخەكانى دواتر و كەمتمانەپىكراوتر وەرگىراون و لە چاپە جۆراوجۆرەكانى چوارىينەكانى بابەتايەر دا بۆلۈبوونەوہ، ئەوانەى چوارىينەكانىان نووسىوہتەوہ، بۆئەوہى خۇجىيىبىوونى ئەوان نىشانىدەن، لەو وشانەدا كە "an" يان تىدايە، كرديويانن بە "un" (سادقى، ۱۳۳۶، ۶۳). لە نوسخەى مۆزەخانەى قونىيەدا ھاتوہ:

از آن اسبيده بازم همدانى

بە تنھايى كرم نچىرەوانى

ھمە بمن ودىرند چرخ و شاھين

بە نام من كرنند نچىرەوانى (مىنوى، سەرچاوہى پيشو، ۵۸).

381

جياتیی "من"، به "مو" (له سەر کیشی دوو) بیژدهدهکهن؛ دووهم پیتی پاناوی کهسی یهکههم واته پیتی "م" وهک "م" ی پیش "مضموم/بۆر" بیژدهدهکهن و...، ههر بهم جوړه به گوړینی بیژدهی چهند پاناو، شیعرى ئاسایی دهکهن به شیعرى خوجیئی" (صفایی، ۱۳۴۱، ۲۹۸).

له هۆنراوهیهکی گۆرانیی مه لا نهوشاددا هاتوو:

مه تماشای زام تیر گازش کردم
دیاوه چۆ دۆ دماون دردم (انجوى شیرازی، ۱۳۵۵، ۳۲۴).

ma tamāšāy zām tīr gāzeš kardem , deyāwa čü dü damāwan dardem.

واتایهکهی: من پروانیمه برینی تیر له سهر لهشت و دوکهلی دهر و ژانی دلم به بالای دهماوهندا ههچوو.

ئهم جوړه گوړانه لهوانهیه له ناوچهیهکی دیکهدا سروشتی بیت، ههروا که له خوراسان پاناوی ئاخپوهری "مو" له سهر کیشی "بوو" و له فارسیدا "مو" له سهر کیشی "تو" بهکاردههینن، دیسان ههر لهم دوو ناوچهیه پاناوی کهسی یهکههم وهک دهنگی پیش بۆر (ما قبل مضموم) بیژدهدهکهن. ههر بهم بۆنهیهیشهوه له گوړانییه خوجییهکانی ئهم دوو ناوچهیهدا، جیئاوهکان به شیوهی زاری خوجیئی به دروستی بیژدهدهکهن، بهلام بیگومان گۆرانیی بابه تایهر به زاری خوراسانیی و فارسیی نههۆنراوتهوه (بروانه: سهفایی، سهراچاوهی پیشوو، ۲۹۹).

۴. ۳. گۆرانی ئامپازی "اژاج" به "از"

فۆرمی دروستی ئهم ئامپازهیش له نوسخهی قونیه و هم له زاره کوردییهکان -به تاییهتی لهکییدا- "اژ"ه. له دهقه ئهدهبییه کوردییهکاندا، ههر کات له جیی "اژ" بیانهویت کورتکراوهکهی بهکاربهینن، سوود له "جه" یان "ژ" وهردهگرن. جیگای سهرنجه که له نوسخهی قونیهیشدا ئهم تاییهتمهندییه دهبینریت. چهنگیز مهولایی له وتاری "چهند خال له بارهی شیوهی راستکردنهوهی دووبهیتییهکانی بابهتایهر"دا نووسیویهتی: "له نوسخهی

قونیه‌دا له هه‌موو جیه‌ک ئامرازی "از"، به شیوه‌ی "اژ" تۆمارکراوه و ئه‌مه پیشاندهری یه‌کیک له گۆرانه ده‌نگیه‌کانه، که زمانه‌کان و زاره‌کانی باکووری رۆژئاوا له‌وانی ده‌سته‌ی باشووری رۆژئاوا جیا‌ده‌کاته‌وه، چونکه هه‌ر وه‌ک ده‌زانین کۆنسۆنانتی (č) ی ناوه‌پاستی ئێرانیی کۆن له فارسیی ناوه‌پاستدا بووه به (z) و له په‌له‌ویی ئه‌شکانیدا بووه به (ž). هه‌ر به‌م پێیه، ده‌کریت وای بو‌ بچین که ده‌نگی "ج" له وشه‌کانی وه‌ک "روج، سو‌ج و واج" له دووبه‌یتییه‌کانی بابه‌تایه‌ردا ناسینه‌ری فۆرمی (ž) یه و به‌م شیوه‌یه بیژده‌کراون: wāž, ősōž, rōž (مولایی، ۱۳۸۱، ۸۱).

چهند نمونه‌یه‌ک له نوسخه‌ی قونیه:

اژ:

گر اژ زر او نهی دیوانه اژ گل
به پرچینش گری وانوشه و ول
(مینوی، ۱۳۳۵، ۵۶).

بشیم بالوند دامن مو نشانم
دامن اژ هر دو گیتی ها و شانم
(سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۵۷).

* ژ (=ج):

دال جالوند کوهان کرد پرواز
بازش بکشت خورش پاک وا خورد
(سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۵۶).
چهند نمونه‌یه‌ک له فه‌له‌ویاتی گۆرانیی:

من آر گشته بوم به ژ زندگی
نوینم ژ دور من شرمندگی
(کولیایی، ۱۳۹۷، ۶۱).

men ar košta bûm beh ža zendegî, nawînem ža dâwr men šarmandegî.

واتایه‌که‌ی: من ئه‌گه‌ر [به ناوبانگه‌وه] بکوژریم، باشتره له ژيانی [تیکه‌ل به شووره‌یی] و به‌م جو‌ره ڕووزه‌ردی رۆژگار نابم.

ژ خاک بساط سازا جبرئیل
تابی وه‌امراز خالق جلیل
(خان ئه‌لماس، ۱۳۷۶، ۶۹).

ža xāk-e- basāt sāzā jebraeīl , tā bī wa hām fāz xāleq-e- jalīl.

واتاکه‌ی: له خاکی به‌ریین جوهره‌ئیلی خولقاند، هه‌تا بێته هاورازی
دانه‌ری جه‌لیل.

٤. ٤. گۆپانی واوی مه‌جهوول بۆ نیمچه بزوینی "و"

واوی مه‌جهوول له فارسیی ده‌رییشدا به‌کارهاتوو، هه‌روا که له
به‌ره‌مه‌کانی کۆندا، خُور (=خورشید) له‌گه‌ڵ "بَر" بووه به‌هاوسه‌روا. له
پۆژگاری ئه‌م‌پۆدا به‌هۆی به‌هه‌له‌خویندنه‌وه‌ی دووبه‌یتییه‌کانی باب‌ه‌تایه‌ر،
وشه‌کانی وه‌ک "خوشا" و... هتد، که به‌ واوی مه‌جهووله بێژه‌کراون، به
/xošā/ بێژه‌ده‌کریین.

نمونه‌یه‌ک له‌نوسخه‌ی قونیه:

ناگهان بامدند باز و درای

زارجش کُشت و موران زارج اد خُورَد (مینوی، ١٣٣٥، ٥٦).

نمونه‌یه‌ک له‌فه‌له‌ویاتی گۆرانیی:

شاه خوشین خوشنام قدم رنجه کرد

تشریف و یانه‌ی بابا طاهر بُرد (تبریزی کردی، ١٣٨٠،

٤٤).

šāh xwašīn xwašnām qadam rānja kard, tašrīf wa yānay bābā tāher bard.

واتاکه‌ی: شاخوشینی به‌ناوبانگ، قه‌ده‌مه‌رهنجه‌ی فه‌رموو و بۆ یانه‌ی
بابه‌تایه‌ر ته‌شریفی برد.

٤. ٥. گۆپانی جیناوی "ته" بۆ "تو"

ئهم جوهره‌ گۆپانه هه‌روا که له‌ گۆپانی "مه" به‌ "مو" دا ده‌بینریت، له
نوسخه‌کانی دواتردا زۆر به‌رچاوده‌که‌ویت، ئه‌مه له‌ حالیکه‌دايه که فۆرمه
دروسته‌که‌ی هه‌مان "ته" یه.

نوسخه‌ی قونیه:

من اژ آن رو به دامن ته زد دست
د گردونت پر وپائی نبد یار (مینوی، سه‌رچاوه‌ی پیشو،
۵۷).

جیگای سه‌رنجه، که هه‌تا ئیستایش له زاره کوردییه‌کاندا - به تایبه‌تی له
زاری کوردی که له‌ورپیدا - جیناوی "تو" به شیوه‌ی "ته" بیژده‌که‌ن.

۴. ۶. بیژه‌ی "ل" ی خه‌ست به شیوه‌ی "ل" ی ئاسایی

له زمانی کوردی و زاره جوراوجۆره‌کانیدا دوو جور "ل" بیژده‌که‌ریت:
جۆری یه‌که‌م: ئه‌و "ل" یه‌ی له وشه‌ی "گل" (که‌ل یان بزنه‌کیوی) دا هه‌یه؛
جۆری دووهم له وشه‌ی "کل" (لق، ناته‌واو و ده‌ستلیدراو) دا هه‌یه. ئه‌گه‌ر ئه‌م
لامه به شیوه‌ی دروستی خۆی بیژده‌که‌ریت - هه‌روا که له‌م وشانه‌ی
سه‌ره‌وه‌دا ده‌بینریت - واتای وشه‌که ده‌گۆریت؛ هه‌ر بۆیه وشه‌یه‌کی وه‌ک
"بنالم" ده‌بیت به شیوه‌ی benālem بیژده‌که‌ریت.

۴. ۷. بیژه‌کردنی بزوینی "أی" (ü) به شیوه‌ی بزوینی دریژی "و" (ū)

له زمانی کوردیدا (= کوردی ناوچه‌کانی باشووری ئێران) وشه‌کانی
"مو" و "دور" به شیوه‌ی "مُی" (mü) و "دُیر" (dür) و له زاره‌کانی لورپی و
مازنییدا به شیوه‌ی "می" (mī) و "دیر" (dīr) بیژده‌که‌رین. پێویسته ئه‌مه‌مان له
به‌رچاو بێت، که ئه‌م بزوینه‌ی وشه‌کانی له‌م چه‌شنه به شیوه‌ی /ü/
بیژده‌که‌ن.

نوسخه‌ی قونیه:

نشانم توله* و مویم به زاری
بی که بلبل هنی واول نشانم (مینوی، ۱۳۳۵، ۵۷).

فه‌له‌ویاتی گۆرانیی:

چَن پادشاهان شاه صفی نسب

* توله (توله tüla) وشه‌یه‌کی کوردییه به وانای لق و نه‌مامه.

رُلام وِیَرْدَن چُڤِن یوز وَاَدب (انجوى شیرازى، ۱۳۵۵، ۳۲۹).

čan pādešāhān šāh safī nasab, ža lām wīyarden čün yūz wa adab.

واتاکه‌ی: چەند پاشا کە ڕەچەڵەکیان دەچوووە سەر شاسەفی، بە ڕێزەو بە لامدا وەک ڕەوێ پلینگ تیپەریون.

٤. ٨. بێژەکردنی "ی" مەجهووله (ē) بە شیوه‌ی بزوینی درێژی "ای" (ī):

وشەکانی وەک "دیر" (درەنگ بەرنبەر زوو)، سیر (تیر بەرنبەر برسی) و... هتد، کە بە شیوه‌ی یای مەجهووله بێژەدەکرێن، لە پۆژگاری ئەمڕۆدا بە شیوه‌ی dīr و sīr بێژەدەکرێن. ئەم جۆرە بێژەکردنە بە دلناییه‌وه نەک هەر هەڵەیه، بە‌لکو دووبەیتییه‌کانی بابەتایەریش لە شیوه‌ی سەرەکی خۆیان دوورده‌خەنەوه. کەسانیک کە لە بەکارهێنانی یای مەجهووله ئاگادارن، دەزانن کە لە نوسخەى قونیه‌یشدا یای مەجهووله هاتوو:

ناگهان بامدند باز و داری

زارجش گُشت و موران زارج اد خُورَد

دال جالوند کوهان کرد پرواز

بازش بکشت خونش پاک وا خورد (مینوی، سەرچاوێ پێشوو، ۵۶).

وشەکانی باز و دال (=هەلۆ)، کە کەوتووونە وشەکانی دواى خۆیان بەم جۆرە بێژەدەکرێن: bāzē و dālē.

لەم قسەنەوه دەگەینە ئەم ئاکامە، کە بۆ بێژەکردن و راستکردنەوه‌ی دووبەیتییه‌کانی بابەتایەر -کە بە هۆی تیپەرینی پۆژگار ئالوگۆریان بەسەر داهاتوو-، یەكەم دەبێت بە سەرنجدان بە نوسخەکانی پێشتر، تاییه‌تمەندییه‌ زمانیه‌کانی بابەتایەر دیاریبکری، پاشان بە لەبەرچاوگرتنی فەهله‌ویاتی هاوشیوه‌یان، ئەم دووبەیتییه‌ بێژەبکری و راستبکریه‌وه. پێویسته‌ بزانی، کە لەبەرچاوگرتنی ژینگەى سەرەلەدان و زمانى بابەتایەریش لە بێژەکردنی دروستى ئەم دووبەیتییه‌دا رۆلێکی زۆریان هەیه؛ هەروا کە هەتا ئیستایش زۆر لە بزوینه‌کان -واوى مەجهوول، یای مەجهوول و... هتد- لە زارە خۆجێیه‌کاندا بره‌ویان هەیه.

کتب‌ناسی باب‌تایه‌ری هه‌مه‌دانی

۱. پیشه‌کی

له باره‌ی کتب‌ناسی باب‌تایه‌ره‌وه، هه‌تا ئیستا کاریکی گشتگیر نه‌کراوه. ئوستاد په‌رویز ئه‌زکایی له پیشدا له گوڤاری "هنر و مردم"، هه‌ندیک ئاماژه‌ی گشتیی به ژماره‌یه‌ک له چاپه‌کان و نوسخه ده‌ست‌نوسه‌کانی دووبه‌یتییه‌کانی باب‌تایه‌ر کردووه (اذکائی، ۱۳۵۴، ۷۶-۷۳). هه‌ر ئه‌م نووسه‌ره له وتاریکدا لیستیکی ته‌واوتری له تووژینه‌وانه‌ی له باره‌ی به‌رهمه‌کانی باب‌تایه‌ره‌وه ب‌لاوبوونه‌وه، له ژیر ناوی "کتب‌ناسی باب‌تایه‌ر" دا خستووه‌ته‌پروو (اذکائی، ۱۳۷۵، ۱۶۵-۱۶۰). ئه‌بولقاسم رادفه‌ریش له وتاری "باب‌تایه‌ر و رۆژه‌لاتناسان"، له رۆژه‌لاتناسانه دواوه، که له سه‌ر به‌رهمه‌کانی باب‌تایه‌ر تووژینه‌وه‌یان ئه‌نجامداوه (رادفر، ۱۳۷۹، ۱۶۰-۱۷۲).

له‌م به‌شه‌دا نووسه‌ر هه‌ولده‌دات لیستیکی گشتگیر له تووژینه‌وانه بخاته‌پروو، که تووژه‌ران له باره‌ی هۆنراوه‌کانی باب‌تایه‌ره‌وه، پیکهاتوو له لیستی وتار و کتیبه چاپکراوه‌کان به‌دهسته‌وه‌بدات. جیگای به‌بیره‌یتانه‌وه‌یه که بۆ ئاماده‌کردنی لیستی وتاره‌کان، جگه له "فهرست مقالات فارسی" له نووسینی "ایرج افشار"، له مالپه‌په‌کانی "پایگاه مجلات تخصصی نور" (www.noormags.com)، "مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی" (www.sid.ir)، پزوه‌شگاه علوم و فناوری اطلاعات ایران" (www.irandoc.ac.ir)، "بانک اطلاعات نشریات کشور" (www.magiran.com)، "پرتال جامع علوم انسانی" (www.ensani.ir) و سیویلیکا (www.civilika.com)، سوودوه‌رگیراوه. نووسه‌ر بۆ ئاماده‌کردنی لیستی کتیبه‌کان، جگه له "فهرست کتاب های چاپی فارسی" له نووسینی احسان یار شاطر، "کتاب شناسی ده ساله (۱۳۳۳-۱۳۴۲) کتاب های ایران" له ئاماده‌کردنی ایرج افشار، فهرست کتاب های چاپی فارسی، له ئاماده‌کردنی خان بابا مشار و... هتد، هه‌روه‌ها پیگه‌ی ئه‌نترنیتی "سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران" (www.nlai.ir) سوودیوه‌رگرتووه.

۲. وتاره‌کان

- آتش زای، یحیی و سید آرمان حسینی آباریکی. (۱۳۱۵). نکته‌هایی در احوال و آثار بابا طاهر همدانی، علامه، شماره ۴۲، پاییز و زمستان، صص ۴۰-۱.

- آزاد همدانی، علی محمد. (۱۳۱۵). "مشاهیر همدان"، *ارمغان*، سال هفدهم، شماره ششم، شهریور ماه، صص ۴۴۰-۴۳۳.

- آزادی علیرضا و محمد آزادی. (۱۳۹۳). به دنبال معنی واحد در عبارات کثیر، نگاه اندرهم متنی به دوبیتی های بابا طاهر و کلمات قصار او، *زبان و ادب فارسی*، دانشگاه تبریز، سال ۶۷، شماره ۲۹۹، بهار و تابستان، صص ۲۱-۱.

- آلن، ادوارد هرون. (۱۳۵۵). "ترانه‌های بابا طاهر"، ترجمه پرویز اندکائی، *یغما*، سال بیست و نهم، شماره چهارم، تیرماه، صص ۱۸۳-۱۸۵ و ۲۱۷-۲۲۲.

* چاپ شده با عنوان "مویه‌های بابا طاهر" در: *بابا طاهرنامه*، تهران: توس، ۱۳۷۵، صص ۳۵-۳۷.

- ابراهیم زاده گرجی، رمضان علی. (۱۳۸۲). "بابا طاهر، دلدار بیدل"، *کیهان فرهنگی*، شماره ۲۰۲، مرداد ماه، صص ۳۴-۳۷.

- ابراهیمی، علی اوسط. (۱۳۷۹). *آثار عربی بابا طاهر عریان و نقدی بر آن*، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریور ماه.

- احمدی، بهروز و همکاران. (۱۳۹۶). "شرح حالات و احوال بابا طاهر عریان"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان*، همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ ص.

- احمدی امرجی، رویا. (۱۳۹۶). "بررسی مقامات و احوال در دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان*، همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ ص.

- ادیب طوسی، محمدامین. (۱۳۳۷). *فهلویات لری*، نشریه دانشکده ادبیات

- تبریز، سال دهم، شماره اول، بهار، صص ۱-۱۶.
- * و نیز چاپ شده در: بابا طاهرنامه، تهران، توس، ۱۳۷۵، صص ۸۷-۱۰۰.
- ادیب نیا، محمد و علی شیخ الاسلامی. (۱۳۹۴). "تجلی آیات قرآنی در اشعار بابا طاهر همدانی"، کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی، ص ۹.
- اذکائی، پرویز. (۱۳۷۵). "تاریخچه فهلوی"، بابا طاهرنامه، تهران: توس، صص، ۱۶۱-۲۲۳.
- _____ (۱۳۷۵). "تکمله و تعلیق (برگفتار مینورسکی)"، بابا طاهرنامه، تهران: توس، صص ۱۲۵-۱۴۴.
- _____ (۱۳۷۴). "حکیم الاهی همدان"، معارف، شماره اول و دوم، فروردین-آبان، صص ۱۲۰-۱۳۸.
- _____ (۱۳۷۹). "شخصیت عرفانی بابا طاهر"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان، دانشگاه بوعلی سینا، شهریور ماه.
- _____ (۱۳۵۴). "کتاب [کتبشناسی بابا طاهر]"، هنر و مردم، شماره ۱۵۲، خردادماه، صص ۷۳-۷۶.
- _____ (۱۳۷۵). "کتبشناسی بابا طاهر"، بابا طاهرنامه، تهران: توس، صص ۱۴۵-۱۶۰.
- اسلامی، ندوشن، محمد علی. (۱۳۸۸). "بابا طاهر، شاعر مردمی"، اطلاعات، ۱۰ اسفند، ص ۶.
- _____ (۱۳۷۹). "چند نکته در باره بابا طاهر همدانی"، هستی، شماره چهارم، زمستان، صص ۱۱۸-۱۲۸.
- _____ (۱۳۸۰). "سبک خاص بابا طاهر در شعر فارسی"، پژوهش علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، سال دوم، شماره سوم و چهارم، بهار و تابستان، صص ۳۸-۵۱.
- _____ (۱۳۷۹). "متن سخنان دکتر محمد علی اسلامی ندوشن در همایش بابا طاهر"، فرهنگ همدان، شماره ۲۱ و ۲۲، بهار و تابستان، صص ۱۰-۱۳.
- افروغی نیا، افسانه. (۱۳۹۶). "عاشقانه‌های محلی در دوبیتی های بابا

- طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ص.
- الواری دانش، حجت و مائده السادات میر طلایی. (۱۳۹۶). "نگاهی به واژه‌های لکی دیوان بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ص ۷.
- الهی قمشه‌ای، حسین محی الدین. (۱۳۷۴). "کلمات قصار یا اشارات عارف همدانی بابا طاهر"، صوفی، شماره ۲۸، تابستان ۱۳۷۴، ص ۲۶-۳۱.
- امامی نصراله و سید آرمان حسینی آبیاریکی. (۱۳۸۹). "نکاتی چند پیرامون قومیت بابا طاهر همدانی"، مجموعه مقالات نخستین همایش بین المللی ادبیات کردی (۱۵ و ۱۶ اردیبهشت)، دانشگاه کردستان: مرکز پژوهش‌های کردستان شناسی، بهار، صص ۳۷۴-۳۸۵.
- ----- (۱۳۸۹). "نکاتی در مشرب عرفانی بابا طاهر همدانی"، پرنیان سخن: مجموعه مقالات پنجمین همایش پژوهش‌های زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تربیت معلم سبزواری، صص ۲۴۹۰-۲۵۱۰.
- اوکیایی، مصطفی. (۱۳۸۳). "تجلی سیر و سلوک قرآن در دوبیتی‌های بابا طاهر"، دوهفته‌نامه گلستان قرآن، شماره ۱۷۲، نیمه دوم فروردین، صص ۲۴-۲۷.
- بابا صفری، علی اصغر. (۱۳۷۹). "جلوه‌های قرآن و حدیث در سروده‌های بابا طاهر همدانی"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- باقری، مالک و حامد رفعت جو. (۱۳۸۸). "تحلیل درون مایه‌های دوبیتی‌های بابا طاهر همدانی با رویکرد عرفانی"، زبان و ادبیات فارسی، شماره هفدهم، بهار، صص ۱۶۱-۱۸۰.
- ----- (۱۳۹۷). "تحلیل زیباشناسی واژگانی-دستوری در دوبیتی‌های بابا طاهر، زیبایی‌شناسی ادبی، شماره ۳۵، بهار، صص ۱۹۵-۲۰۷.
- بقایی، سیده عاطفه. (۱۳۹۶). "کتاب‌شناسی بابا طاهر، شاعر و عارف همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا

- طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۰ ص.
- بهار، مهرداد. (۱۳۵۷). "شعری چند به گویش همدانی از بابا طاهر"، پژوهش نامه فرهنگستان زبان ایران، شماره سوم، آبان ماه، صص ۵-۲۲.
 - و چاپ شده تحت عنوان "گویش بابا طاهر" در: بابا طاهر نامه، تهران: توس ۱۳۷۵، صص ۱۰۳-۱۱۲.
 - به خیال، مهدی. (۱۳۹۹). "از بابا طاهر یارسان تا طاهر جصاص"، گزارش میراث، دوره دوم، سال هشتم، شماره پنجم و ششم، آذر-اسفند، صص ۹۸-۱۰۰.
 - بهمنی، مریم. (۱۳۹۶). "عرفان بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ ص.
 - بیات، محمد حسین. (۱۳۷۹). "عرفان عصر بابا طاهر"، مجله زبان و ادب دانشکده ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبائی، سال سوم، شماره یازدهم، صص ۱۶۹-۱۹۸.
 - بیانی، شیرین، (۱۳۸۰). "بابا طاهر عریان از اقطاب فرقه قلندریه"، پژوهش علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، سال دوم، شماره سوم و چهارم، بهار و تابستان، صص ۵۱-۶۴.
 - پارسا، سید احمد. (۱۳۷۹). تجلی عرفان اسلامی در دوبیتی های بابا طاهر، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان، دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
 - پورخالقی چترودی، مه‌دخت. (۱۳۸۰). "قوشما و ترانه‌های بابا"، خلاصه مقالات نخستین گردهمایی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی، تهران، مرکز بین المللی تحقیقات زبان و ادبیات فارسی و ایران شناسی، صص ۴۹ و ۵۰.
 - تباری، پیمان. (۱۳۹۶). "کنایه در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ ص.
 - ترکاشوند، مریم (۱۳۹۶)، بررسی تجربه‌ای عاشقانه در دوبیتی های بابا

طاهر با تکیه بر فعل بر اساس نظریه نقش گرای هلیدی، "چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان، همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.

- جعفری دهقی، محمود. (۱۳۷۹). بررسی واژگان گویشی در دوبیتی های بابا طاهر، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت همایش بابا طاهر، همدان، دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.

- جعفری دهقی، محمود و مجید رضا صارمی شهرستانی. (۱۳۹۶). "ویلیام جکسن و بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ ص.

- حاجی پارام، سجاد و همکاران. (۱۳۹۶). تأملی بر کاربرد آرایه تناسب در دوبیتی های بابا طاهر، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۹ ص.

- حجازی، بهجت السادات. (۱۳۷۹). "مشرّب عرفانی بابا طاهر"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.

- حجازی، سید علیرضا. (۱۳۹۶). تجلّی قرآن و حدیث در دوبیتی های بابا طاهر، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ ص.

- حسنونند، رضا. (۱۳۹۶). "بابا طاهر همدانی، بار دیگر، از اوّل"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان، همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ ص.

- ----- (۱۳۹۶). "رمزگشایی معنایی از چند بیت خوانده نشده زبان لکی بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان، همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۴ ص.

- حسین پور، صدیقه. (۱۳۹۶). "مرگ اندیشی عرفانی بابا طاهر، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان، همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۷ ص.

- حسینی آباریکی، سید آرمان. (۱۳۹۱). "بابا طاهر همدانی و کرامات او"، *ماهنامه مه‌باد*، شماره ۱۴۲، دی ماه، صص ۵۳-۵۶.
- _____ (۱۳۹۲). "بررسی ویژگی های زبانی و دستوری دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، *پیام بهارستان*، دوره دوم، سال پنجم، شماره بیستم، تابستان، صص ۳۹-۶۱.
- _____ (۱۳۹۲). "نگاهی تازه به زبان شعر بابا طاهر همدانی"، *کتاب ماه ادبیات*، شماره هشتاد، آذرماه، صص ۲۴-۳۳.
- حسینی کازرونی، سید احمد (۱۳۷۹). "فهلویات، درآمدی بر دوبیتی سرایی"، *پژوهش نامه علوم انسانی*، شماره بیستم، پاییز و زمستان، صص ۴۶-۶۴.
- حضرتی، معیر، فرشاد. (۱۳۹۶). "بررسی ادله استفاده از ترکیب منفصل شرطی در دوبیتی های بابا طاهر"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان، همایش ملی هزاره بابا طاهر*، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ ص.
- حکم آبادی، محمود. (۱۳۷۹). "نخستینه های ادبی و نخستینه سازان استان همدان"، *فرهنگ همدان*، شماره ۲۱ و ۲۲، بهار و تابستان، صص ۶۴-۶۹.
- حکمت، علی اصغر. (۱۳۵۱). "سروده های بابا طاهر همدانی"، *وحید*، دوره دهم، شماره هشتم، شهریورماه، صص ۸۷۸-۸۸۸.
- خالصی شیرازی، عباس. (۱۳۸۹). "تعریضی بر بابا طاهر عریان"، *ماهنامه حافظ*، شماره ۶۹، اردیبهشت ماه، صص ۵۰ و ۵۱.
- خالقی، حشمت الله. (۱۳۷۹). "بابا طاهر عارف لُرسیانی"، *ماهنامه حافظ*، شماره اول و دوم، بهار و تابستان، صص ۳۰-۴۵.
- خامه یار، احمد. (۱۳۱۵). "بازشناسی شخصیت تاریخی بابا طاهر همدانی"، *پیام بهارستان*، سال هفتم، شماره ۲۵، بهار و تابستان، صص ۹۱-۱۰۳.
- خانلری، پرویز. (۱۳۲۴). "دوبیتی های بابا طاهر"، *پیام نو*، سال اول، شماره هشتم، صص ۲۶-۳۰ و شماره نهم، صص ۳۷-۳۹ و ۶۰.
- * و چاپ شده در: *هفتاد سخن*، جلد سوم، تهران: توس، ۱۳۶۹، صص ۱۹۱-۲۰۵؛ و نیز در: *بابا طاهرنامه*، تهران: توس، ۱۳۷۵، صص ۵۵-۶۹.

- خلیل پور، علیرضا. (۱۴۰۲). "نگاهی به چاپ های مهم اشعار بابا طاهر"، *جهان کتاب*، شماره ۳۹۸، فروردین و اردیبهشت، صص ۴۵ و ۴۶.
- خیاطیان، قدرت الله و طناز رشیدی نسب. (۱۳۹۶). "عرفانیات در دوبیتی های بابا طاهر همدانی (با تاکید بر عشق الهی، زهد و وحدت عرفانی)"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان، همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا*، ص ۷.
- دانش پژوه، محمد تقی. (۱۳۵۴). "دفتر سرانجام اهل حق و بابا طاهر همدانی"، *راهنمای کتاب*، سال هجدهم، شماره های ۱۰-۱۲، دی-اسفند، صص ۹۴۱-۹۴۸.
- دانش پژوه، منوچهر. (۱۳۷۹). "بابا طاهر، عرفانی کننده دوبیتی های عاشقانه محلی"، *پژوهش علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا*، سال اول، شماره اول و دوم، پاییز و زمستان، صص ۲۲۹-۲۳۸.
- دانشفر همدانی، حسن. (۱۳۷۶). "تردید در فلولیه های بابا طاهر"، *کیهان*، ۸ خرداد، ص ۱۲.
- دزفولیان، سید مهدی و فهیمه توسلی مهر. (۱۳۹۶). "سبک زندگی اسلامی-عرفانی بابا طاهر عریان همدانی در آینه آیات و روایات"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا*، ص ۱۰.
- دستمزد، فرزانه. (۱۳۹۶). "بازخوانی سروده های بابا طاهر از رهگذر واکاوی اندیشه، ساختار موسیقایی، تعابیر و تصاویر هنری"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا*، ص ۸.
- دلایی میلان، سیما. (۱۳۹۶). "بابا طاهر، بابای شعر عارفانه فارسی"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا*، ص ۱۳.
- دوستی ثانی، نرتضی و طیبه بیضایی. (۱۳۹۶). "بابا طاهر در انعکاس عین القضاة"، *چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا*

- طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۴ص.
- دهقان، حسن. (۱۳۹۶). "پیوند اندیشه مرگ در فلولیات بابا طاهر و کلیات سعدی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۴ص.
- دهقانی فیروزآبادی، مرضیه و فاطمه کوپا. (۱۳۹۶). تحلیل مرگ اندیشی چند وجهی بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۹ص.
- دهقانی فیروزآبادی، مرضیه و حسین یزدانی. (۱۳۹۶). "بابا طاهرعارف یا بابا طاهر عاشق"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ص.
- دیهیمی، سیاوش. (۱۳۷۹). "موسیقی و دوبیتی" خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان، دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- رئوفی مهر، محمد. (۱۳۷۴). "مروری بر گفتار و زندگی بابا طاهر شاعر و عارف دامن الوند"، شماره چهارم، زمستان، صص ۲۹-۳۱.
- رادفر، ابوالقاسم. (۱۳۷۹). "بابا طاهر و خاورشناسان"، پژوهش علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، سال اول، شماره اول و دوم، پاییز و زمستان، صص ۲۱۵-۲۲۷.
- راشدی نیا، اکبر. (۱۳۹۵). "بابا طاهر عریان همان طاهر جصاص گچ کار(نه بنا) است"، جهان کتاب، سال ۲۱، شماره ۱۱ و ۱۲، بهمن و اسفند، صص ۸-۱۰.
- رجب زاده، شهرام. (۱۳۷۴). "بابا طاهر و نسبت شاعری"، طلایه، سال اول، شماره اول، خردادماه، صص ۶۰-۶۳.
- ----- (۱۳۸۰). "کارهای کوچک در سایه- نام های بزرگ"، حیات نو، ۹ اردیبهشت، ص ۶.
- رحمدل، غلامرضا. (۱۳۸۱). "خدا، انسان و طبیعت در دوبیتی های بابا طاهر"، دوماهنامه دانشور پزشکی، شماره ۳۹، تیرماه، صص ۴۷-۵۸.
- رستمی، سمیرا. (۱۳۹۶). "انسان مطلوب(کامل) از منظر بابا طاهر همدانی"،

- چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ص.
- رشید یاسمی، غلامرضا. (۱۳۷۳). "بابا طاهر"، مقاله‌ها و رساله‌ها، تهران: صص ۲۱۷-۲۲۰.
- ----- (۱۳۸۰). "بابا طاهر عریان"، ارمغان، سال دهم، شماره اول، فروردین ماه، صص ۶۶-۷۰.
- رشیدی، ناصر و ایوب انصاری. (۱۳۹۰). "بررسی ساخت کلان دوبیتی های بابا طاهر همدانی (عریان)، بوستان ادب، سال سوم، شماره دوم، تابستان، صص ۱۲۳-۱۴۳.
- رضایی، احترام و سکیه غلامپور دهکی. (۱۳۹۶). "پارادوکس موضوعی و شخصیت در اشعار بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ص.
- رضایی، محمد و فایزه بالایی. (۱۳۹۶). "تجلی مقامات عرفانی رضا، حضور، توحید در ابیات بابا طاهر عریان همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۰ص.
- رضایی اول، مریم و حسن دلبری. (۱۳۹۶). "تحلیل دوبیتی های بابا طاهر با رویکرد قاعده‌کاهی گونه جغرافیایی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۹ص.
- رضایی، شعبان، کمال. (۱۳۹۶). "نگاهی به تأثیرپذیری صائب تبریزی از بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ص.
- رضایی شعبان، کمال و مهدی شریفیان. (۱۳۹۶). "بررسی زهد در دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۷ص.
- رضایی همدانی، عمادالدین. (۱۳۷۸). "بابا طاهر، سالک شوریده دل وادی عرفان"، جوان، ۱۱ آبان، ص ۱۱.

- رضوانی مقدم، الهام و همکاران. (۱۳۹۶). "اندیشه وحدت وجود از دیدگاه ابن عربی و بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۹ص.
- رفعت جو، حامد. (۱۳۷۹). "مصادیق صناعات ادبی در دوبیتی های بابا طاهر"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- رفیعی راد، زهرا. (۱۳۹۶). "تلقی های فارسی پژوهان معاصر عرب از شخصیت، احوال و رباعیات بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ص.
- روزبهانی، محمود. (۱۳۹۶). "مرگ اندیشی عرفانی بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۵ص.
- سازمند، فهیمه. (۱۳۹۶). "پدیده مرگ اندیشی در دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.
- ساعی، ویدا. (۱۳۶۴). "بررسی روانشناسی شخصیت بابا طاهر"، فصلنامه صرع و سلامتی، شماره ۵۱، زمستان، ۱۵ص.
- سام خانیانی، علی اکبر. (۱۳۷۹). "وزن و قافیه ترانه؛ کهن ترین محمل اساسی ایران"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- سپهوند، عزت الله. (۱۴۰۰). "رده‌شناسی زبان دوبیتی های بابا طاهر"، زبان شناسی/اجتماعی، شماره پانزدهم، تابستان، صص ۵۳-۶۳.
- سجادی، محمود. (۱۳۸۰). "شعر فریاد، شعر اعتراض"، صدای عدالت، ۱۱ مهر، ص: ۶؛ و نیز: ۱۲ مهر، ص: ۶.
- سرامی، قدمعلی و بهروز خیریه. (۱۳۹۱). "قله‌ای در دامن الوند: تأملی در عرفان بابا طاهر عریان"، فصلنامه عرفان اسلامی، سال نهم، شماره ۳۴، زمستان، صص ۱۳-۴۶.

- سرمدی، عباس. (۱۳۷۴). "گفت‌وگو با حسن دانشفر همدانی در باره خیام و بابا طاهر"، همشهری، ۲۱ فروردین، ص ۱۰؛ و ۲۳ فروردین، ص ۱۰.
- سروشیار، جمشید. (۱۳۹۴). "بابا طاهرعریان بنای قابلی هم بود"، جهان کتاب، سال ۲۱، شماره نهم، آذرماه، صص ۷-۱۳.
- سرولایتی، علی. (۱۳۷۵). "بابا طاهرنامه"، آینه پژوهش، شماره ۳۸، خرداد-تیرماه، صص ۷۴ و ۷۵.
- سلمانی، حمیدرضا. (۱۴۰۰). "رساله شرح کلمات شیخ بابا طاهر جصاص، مورخ ۸۳۰ق قدیم ترین شرح فارسی سخنان بابا طاهر"، آینه میراث، شماره ۷۱، پاییز و زمستان، صص ۲۴۱-۲۵۳.
- سلمانی، علی. (۱۳۹۶). "غم در اندیشه عرفانی بابا طاهر همدانی؛ غم آگاهی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۰ص.
- - - - - (۱۳۹۶). "مفهوم شناسی قلب در اندیشه عرفانی بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ص.
- شفیعی، فاطمه و نیره حاج امینی. (۱۳۹۶). "جایگاه بابا طاهر در شعر عارفانه فارسی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۹ص.
- شکری، سمیه. (۱۳۹۹). "از زبان استوار شاعران مداح تا لهجه محلی بابا طاهر همدانی"، ماهنامه مدیریت ارتباطات، شماره ۱۲۳، مردادماه، صص ۴۱ و ۴۲.
- شکری، یدالله. (۱۳۸۰). "نگاهی به جایگاه بابا طاهر در عرفان و ادب ایران"، خلاصه مقالات نخستین گردهمایی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی، تهران: مرکز بین المللی تحقیقات زبان و ادبیات فارسی و ایران شناسی، صص ۱۴۳ و ۱۴۴.
- شیر، قهرمان. (۱۳۷۹). "زیبایی شناسی و نواندیشی در شعر بابا طاهر"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا،

شهریورماه.

- صادقی، سهیلا و مژگان اسکندری. (۱۳۹۶). "بازتاب اندیشه عارفانه در شعر بابا طاهر همدانی با رویکرد عرفان نظری-عملی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۲۳ص.

- صادقی، علی اشرف. (۱۳۷۹). "فهلویات قدیم"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.

- صحابی، شهربانو و آمینه احسانی. (۱۳۹۶). "بررسی تطبیقی مرگ اندیشی از دیدگاه بابا طاهر و خیام"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ص.

- صداقت کیش، جمشید. (۱۳۷۹). "اشعار پورفریدون در نسخه‌های چاپی اشعار بابا طاهر"، پژوهش علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، سال اول، شماره اول و دوم، پاییز و زمستان، صص ۲۳۹-۲۶۱.

- صفایی، ابراهیم. (۱۳۳۸). "آرامگاه بابا طاهر و عین القضاة"، ارمغان، دوره ۲۸، شماره اول، فروردین ماه، صص ۱۱-۱۸.

- ----- (۱۳۳۸). "آرامگاه بابا طاهر و عین القضاة"، ارمغان، دوره ۲۸، شماره دهم، دی ماه، صص ۴۳۳-۴۳۸.

- ----- (۱۳۳۸). "در آرامگاه بابا طاهر"، ارمغان، دوره ۲۸، شماره ششم، شهریورماه، صص ۲۸۴-۲۸۶.

- ----- (۱۳۴۱). "شعرهای بابا طاهر را غلط می خوانند"، ارمغان، دوره ۳۱، شماره هفتم، مهرماه، صص ۲۹۸ و ۲۹۹.

* وچاپ شده با عنوان "غلط خوانی ترانه‌ها" در: بابا طاهرنامه، تهران: توس، ۱۳۷۵، صص ۱۰۱ و ۱۰۲.

- صدفی زاده، علی. (۱۳۸۵). مرغ آتشین، تأملی در شعر بابا طاهر، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، شماره ۷۸، تابستان، صص ۷-۱۳.

- صفرپور مرکیه، طاهر. (۱۳۹۶). "بررسی اصطلاحات و مضامین عرفانی در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش

- مّلی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.
- صفری، حسین. (۱۳۹۶). "همانندی برخی واژه‌های دوبیتی های بابا طاهر با زبان راجی دلیجانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش مّلی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۶ص.
- صفی زاده بوره‌که‌ای، صدیق. (۱۳۴۹). بابا طاهر همدانی، هوخت، سال ۲۱، صص ۳۴-۳۶.
- ضیایی، محمدعلی. (۱۳۹۶). "ردپای هفت وادی عرفان در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش مّلی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۴ص.
- طاهری، اسفندیار. (۱۳۹۶). "واژه‌ها و ساخت های گویشی در دوبیتی های بابا طاهر"، پژوهش های زبان شناسی تطبیقی، شماره چهاردهم، پاییز و زمستان، صص ۲۳-۴۲.
- طاهری، حمید. (۱۳۷۹). "آمیزش و آویزش دل و حزن در شعر بابا طاهر"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- طاهری، سیّد محمود. (۱۳۸۶). "گلگشتی در دیوان بابا طاهر"، ماهنامه طوبی، شماره بیستم، مردادماه، صص ۳۰-۴۱.
- طاهری، محمد و همکاران. (۱۳۹۶). "بررسی اصول زیبایی شناسی در سروده‌های بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش مّلی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۹ص.
- عبدالله نژاد، مجتبی. (۱۳۹۴). "بابا طاهر در آینه تاریخ، نگاهی به آخرین اثر دکتر نصرالله پورجوادی"، بخارا، شماره ۱۰۸، مهر و آبان، صص ۵۰۶-۵۰۹.
- عبدلی، علی. (۱۳۷۲). "تحقیقی در مورد سروده بابا طاهر عریان همدانی (به هر مّلت که هستیم...)"، ادبستان، سال چهارم، شماره چهلّم، فروردین ماه، صص ۸۴-۸۹.
- عدالت کاشی، فروزنده و احمد فروزانفر. (۱۳۹۶). "تحلیل زبان شناختی

- استعاره عشق، عاشق و معشوق در دوبیتی های بابا طاهر، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ص.
- عدل پرور، لیلا. (۱۳۹۶). "بررسی تشبیه در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ص.
- عروتی موفق، اکبر. (۱۳۹۶). "نمود وحدت وجود و وحدت شهود در آثار بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره ها بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ص.
- عزتی پرور، احمد و همکاران. (۱۳۹۶). "مضامین مشترک عرفانی در سروده های بابا طاهر همدانی و ابن فارض مصری"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۹ص.
- عزیزی، ایوب و همکاران. (۱۳۹۶). "تأملی بر نگرش بابا طاهر بر دو عنصر بنیادین معنای زندگی و مرگ"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.
- علی آبادی، پونه. (۱۳۹۰). "بابا طاهر و دوبیتی هایش"، ماهنامه درخشش، شماره دوازدهم، صص ۲۱-۲۳.
- عناصری، جابر. (۱۳۹۲). "رباعیات بابا طاهر: معرفی کتب چاپ سنگی"، ماهنامه صنعت چاپ، شماره ۳۸۱، صص ۸۲ و ۸۳.
- عین علیو، علی. (۱۳۹۶). "اعتقاد به مشیت ازی و بازتاب آن در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ص.
- غلامی، سالومه. (۱۳۹۹). "گویش شناسی اشعار بابا طاهر و اهمیت آن در بازسازی زبان بومی پیشین همدان"، پژوهش های زبان شناسی تطبیقی، دوره دهم، شماره بیستم، صص ۴۵-۷۸.
- فروتن، عبدالرسول و عبدالرضا سیف. (۱۳۹۹). "تأملی در دوبیتی سرایی

- به طرز بابا طاهر، سبک شناسی نظم و نثر فارسی، شماره پنجاه، تیرماه، صص ۲۴۷-۲۲۹.
- فتحی، نصرت الله. (۱۳۵۱). "یک کتاب مهم: سروده‌های بابا طاهر همدانی"، وحید، دوره دهم، شماره پنجم (مسلسل ۱۰۴)، مردادماه، صص ۵۹۲-۵۹۴.
- فضیلت، محمود و سیّد حشمت الله موسوی. (۱۳۸۹). "جستاری در زبان شعر بابا طاهر"، کتاب ماه ادبیات، شماره ۴۷، اسفندماه، صص ۲۵-۲۹.
- فقیه، نسرین و زینب علیرضا. (۱۳۹۶). "نگاهی پدیدارشناسانه به مرگ اندیشی دو عارف: بابا طاهر و شمس تبریزی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۴ص.
- فقیهی، علی. (۱۳۵۲). "الفتوحات الربانیّه فی مزج الاسارات الهمدانیّه" گوهر، سال اول، شماره ششم، تیرماه، صص ۵۲۴-۵۳۲.
- قاسمی، رضا. (۱۳۷۳). "اندیشه‌های عرفانی بابا طاهر عریان"، صوفی، شماره ۲۲، بهار، صص ۲۶-۳۱.
- قاسمی دورآبادی، طاهره و مهدی شریفیان. (۱۳۹۶). "نگاهی به کارکردها و برجستگی‌های ردیف و قافیه در شعر بابا طاهر عریان"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ص.
- قره‌آغاجلو، سعید. (۱۳۷۹). "از شاعری عارف تا عارفی شاعر"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- قزوینی، محمد. (۱۳۷۵). "طاهر همدانی"، بابا طاهرنامه، تهران: توس، ۱۳۷۵، صص ۳۹-۴۴.
- کاظم خانلو، ناصر و شیلان آویهنکی. (۱۳۹۶). "تأثیر بابا طاهر عریان در پیدایش نوع دوبیتی جدید (دوبیتی‌های پیوسته)"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ص.
- کدخدای طراچی، مهدی. (۱۳۹۴). "نگاهی به کتاب بابا طاهر: شرح احوال و

- نگاهی به آثار ابو محمد "طاهر جصاص همدانی"، نقد کتاب ادبیات، سال اول، شماره دوم، تابستان، صص ۲۷۵-۲۸۲.
- کرمی، مرضیه و همکاران. (۱۳۹۶). "طبیعت گرایي در اشعار بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۰ص.
- کرمی پور، محمدرضا. (۱۳۸۵). "نقش دوبیتی های بابا طاهر در تقویت آموزه های عرفانی و اخلاقی"، ماهنامه حافظ، شماره ۳۵، مهرماه، صص ۴۸-۴۶.
- کریمی نیا، مرتضی و هما هوشیار. (۱۳۹۶). "بررسی جایگاه قالب دوبیتی و قالب های مشابه آن در زبان عربی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۹ص.
- کزازی، میرجلال الدین و احمد وفایی بصیر. (۱۳۹۶). "بررسی تطبیقی تفکرات عرفانی بابا طاهر عریان و عین القضات همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۳۱ص.
- کلاهیچیان، فاطمه و مریم کریمی. (۱۳۹۶). "کارکرد معنایی و تصویری عناصر طبیعت در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۵ص.
- کیمیافر، نیره السادات. (۱۳۹۶). "جهان بینی عرفانی بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۴ص.
- لبافی، میترا. (۱۳۷۷). "بابای ادبیات"، زن روز، شماره ۱۶۶۴، ۳ مرداد، صص ۳۹ و ۴۰.
- مبارک، وحید. (۱۳۹۹). "پاره ها و نکته ها: جایگاه گزاره های پرسشی در اشعار بابا طاهر"، کارنامه متون ادبی دوره عراقی، شماره نهم، زمستان، صص ۹۷-۱۰۴.
- متولی الموتی، محمدرضا. (۱۳۸۶). "تأثیر یک دیدار بابا طاهر: مروری بر

- عصر بابا طاهر همدانی، /ایران، ۱۴ تیر، ص ۱۱.
- محبوب، فرشته و فاطمه شکر دست. (۱۳۹۶). "هم آبی واژگانی و دستوری در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۷ص.
- محمدزاده، زهرا. (۱۳۹۶). "تصویرگری استعاره در دوبیتی های بابا طاهر عریان"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۷ص.
- محمدی، زهرا و همکاران. (۱۳۹۶). "منشور عشق در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۶ص.
- محمدی، علی و مریم ترکاشوند. (۱۳۸۸). "ویژگی های زبان شناختی و سبک شناختی در شعر بابا طاهر عریان"، پژوهش علوم انسانی (زبان و ادب)، سال دهم، شماره ۲۵، بهار و تابستان، صص ۱۹-۵۶.
- مدرس زاده، عبدالرضا. (۱۳۷۹). "تأثیر بابا طاهر بر سبک عراقی"، پژوهش علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، سال اول، شماره اول و دوم، پاییز و زمستان، صص ۱۹۱-۲۰۷.
- * و چاپ شده در: فرهنگ همدان، سال ششم، شماره ۲۱ و ۲۲، بهار و تابستان ۱۳۷۹، صص ۲۰-۲۵.
- ----- (۱۳۹۲). "مرگ اندیشی های بابا طاهر همدانی"، عرفانیات در ادب فارسی (ادب و عرفان)، شماره پانزدهم، تابستان، صص ۹۵-۱۰۸.
- مدرس، فاطمه. (۱۳۷۹). "سوته دلی از تبار قلندران عاشق"، فرهنگ همدان، سال ششم، شماره ۲۱ و ۲۲، بهار و تابستان، صص ۱۴-۱۹.
- * و نیز چاپ شده در: خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه ۱۳۷۹.
- مراد، ندا و همکاران. (۱۳۹۶). "نظام ایقاعی (موسیقی) در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.

- مسبق، سید مهدی و همکاران. (۱۳۹۶). "از عرفان بابا طاهر همدانی تا عرفان عبدالقادر گیلانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۰ص.
 - مسعودی راد، امیر حسین و همکاران. (۱۳۹۶). "تأملی در بازتاب موسیقی درونی در دیوان بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۲ص.
 - مسلمی زاده، محبوبه. (۱۴۰۱). "فناي کلي در مقابل معشوق باقي در دوبيتي هاي بابا طاهر عريان همداني"، سیزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ، ۱۰ص.
 - مشهور، پروین دخت. (۱۳۷۹). غم و دعا و نفرین در دوبیتی های بابا طاهر، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
 - مظاهری، ذبیح الله. (۱۳۹۶). "مرگ در ساحت اندیشه بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.
 - معدن کن، معصومه. (۱۳۸۲). "شخصیت بابا طاهر"، نامه فرهنگستان، دوره ششم، شماره دوم (مسل: ۲۲)، بهمن ماه، صص ۱۲۵-۱۲۷.
 - منصوری، فرزاد. (۱۳۷۹). "ساخت گفتمانی اشعار بابا طاهر"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
 - منصوری، مجید و محمد جواد یداللهی فر. (۱۳۹۶). "دیدار بابا طاهر و حافظ به روایت مثنوی راز گل"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۷ص.
 - مولایی، چنگیز. (۱۳۸۱). "چند نکته در باره شیوه تصحیح دوبیتی های بابا طاهر"، نامه فرهنگستان، دوره پنجم، شماره سوم (شماره مسلسل: نوزدهم)، اردیبهشت ماه، صص ۷۴-۸۳.
- * و نیز چاپ شده در: دو فصلنامه سخن عشق، شماره شانزدهم، بهار و

تابستان ۱۳۸۱، صص ۱۵-۲۲.

- مهدی پور، حسن. (۱۳۹۶). "معنای زندگی با رویکردی پدیدارشناختی به تجربه عشق در اشعار بابا طاهر، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۹ ص.

- میرابوالقاسمی، سید محمد تقی. (۱۳۷۹). "تأثیر قرآن و حدیث بر دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، فرهنگ همدان، سال ششم، شماره ۲۱ و ۲۲، بهار و تابستان، صص ۳۶-۳۹.

- مینورسکی، ولادیمیر. (۱۳۰۷). "شرح حال بابا طاهر عارف و شاعر ایرانی"، ترجمه نصرت الله کاسمی، ارمغان، سال نهم، شماره دهم، دی ماه، صص ۵۷۲-۵۸۸.

* چاپ شده با عنوان "زیست نامه بابا طاهر"، ترجمه پرویز اذکائی، در: بابا طاهرنامه، تهران: توس، ۱۳۷۵، صص ۱۱۵-۱۲۳.

- مینوی، مجتبی. (۱۳۳۵). "از خزاین ترکیه (بابا طاهر لر)، مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، سال چهارم، شماره دوم، تهران، دی ماه، صص ۵۵-۵۸.

* و چاپ شده در: بابا طاهرنامه، تهران: توس، ۱۳۷۵، صص ۸۱-۸۵.

- میهن دوست، محسن. (۱۳۸۲). "فهلوی گوی زروانی"، کتاب ماه و هنر، فروردین و اردیبهشت، صص ۱۲-۱۶.

- نادری مقدم، شهاب. (۱۳۸۰). "بابا طاهر همدانی"، جام جم، ۱۸ مرداد، ص ۵.

- نجف پور، مجید. (۱۳۸۰). "افسانه ها و واقعیات زندگی بابا طاهر همدانی"، کیهان، ۳ مهر، ص ۹.

- نجفی، علی و آسیه عمران زبیح نیا. (۱۳۹۶). "بررسی و تحلیل درون مایه و مضامین اندرزی دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ ص.

- نادری ابیانه، فرشته. (۱۳۹۶). "بررسی آرا و احوال عرفانی بابا طاهر بر مبنای مقامات عارفین بوعلی سینا"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر

- همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ص.
- نعمت الله پورولی، لیلا. (۱۳۹۶). "تحلیل گفتمان انتقادی در دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.
- نفیسی، سعید. (۱۳۲۴). "پورفریدون"، پیام نو، سال اول، شماره یازدهم، صص ۲۲ و ۲۳ و ۲۵.
- * و نیز چاپ شده در: بابا طاهرنامه، تهران: توس، ۱۳۷۵، صص ۷۱-۷۵.
- نوابی، سید کاظم. (۱۳۹۶). "صنایع لفظی در دوبیتی های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ص.
- نورمحمدی شایسته، زهرا. (۱۳۹۶). "زمینه های عرفان عملی در ترانه های بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۸ص.
- نوری، محمد علی. (۱۳۹۶). "موسیقی درونی دوبیتی های بابا طاهر"، همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۷ص.
- نوین، حسین. (۱۳۸۳). "وحدت وجود و بابا طاهر"، ماهنامه کیهان فرهنگی، سال ۲۱، شماره ۲۱۶، مهرماه، صص ۲۸-۳۳.
- * و چاپ شده در فرهنگ همدان، سال ششم، شماره ۲۱ و ۲۲، بهار و تابستان ۱۳۷۹، صص ۴۰-۴۵.
- * و نیز ارائه شده با عنوان "بابا طاهر عریان؛ ملبس به حریر وحدت وجودی" در: همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه ۱۳۷۹.
- نیک طبع، پروانه. (۱۳۷۹). "نگاهی به دوبیتی های الحاقی دیوان بابا طاهر، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- واحد دوست، مهوش. (۱۳۷۹). "شگردهای زبانی در دوبیتی های بابا طاهر"،

خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.

- واشقانی فراهانی، ابراهیم و همکاران. (۱۳۹۶). "تجلی زندگی و مرگ در اشعار بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ص.

- ----- (۱۳۹۶). "جستاری در زیبایی شناسی با محوریت کاربرد ضرب المثل و تمثیل در اشعار بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۷ص.

- واعظی، مرادعلی. (۱۳۸۷). "تصویر آفرینی در شعر بابا طاهر"، کلک خیال/ انگیز، دانشگاه بیرجند، شماره اول، پاییز، صص ۷۵-۸۸.

- وحیدی، مریم و محمد برات زاده. (۱۳۹۶). "تأملاتی در اندیشه‌های دنیاگریزی و مرگ اندیشی بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۱ص.

- وفایی بصیر، احمد و محمدرضا زمان احمدی. (۱۳۹۶). "اصطلاحات عرفان در کلمات قصار بابا طاهر عریان"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۳ص.

- وفایی بصیر، احمد و محمود طاووسی. (۱۳۹۶). "نقش کوه الوند در بالندگی و شکوفایی شخصیت عرفانی بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۰ص.

- وفایی بصیر، احمد و مهدی شریفیان. (۱۳۹۶). "اصالت و قدمت دوبیتی های بابا طاهر عریان: با تکیه بر جهان بینی عرفانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۸ص.

- هاشمی، محمد قاسم. (۱۳۷۵). "ادبیات عاشورا"، درس هایی از مکتب اسلام، سال ۳۶، شماره چهارم، تیرماه، صص ۴۶-۵۲؛ و شماره پنجم،

- مرداد، صص ۵۴-۵۹.
- هاشمی نژاد، [؟]. (۱۳۷۹). "دوبیتی های بابا طاهر در لهجه کرمانی"، خلاصه مقالات همایش بزرگداشت بابا طاهر، همدان: دانشگاه بوعلی سینا، شهریورماه.
- هدنک، کارل. (۱۳۷۵). "زبان چارپاره‌های بابا طاهر"، بابا طاهرنامه، تهران: توس، صص ۱۳-۳۳.
- هزاوه، پرستو. (۱۳۹۲). "از بابا طاهر تا اورامانات"، جهانگردان، شماره ۴۶، آذرماه، صص ۷۴-۸۷.
- یاسمی، فریده و همکاران. (۱۳۹۶). "بررسی تشبیه در دوبیتی های بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۷ص.
- یداللهی فر، محمدجواد و همکاران. (۱۳۹۶). "مقایسه آموزه‌های اخلاقی خواجه نصیرالدین طوسی در کتاب اخلاق ناصری و اشعار بابا طاهر"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۲۱ص.
- یزدانی، حسین و لیلا دهش. (۱۳۹۶). "غم و نمود آن در ترانه‌های بابا طاهر همدانی"، چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان: همایش ملی هزاره بابا طاهر، دانشگاه بوعلی سینا، ۱۰ص.
- یعقوبی، محمدحسین. (۱۳۸۲). "چگونه بابا طاهر یک شاعر عریان شد"، ماهنامه گل آقا، سال سیزدهم، شماره دهم (پیاپی: ۱۴۸)، دی ماه، صص ۴۲ و ۴۳.
- یوسفی، مسعود. (۱۳۸۶). "گویش دوبیتی های بابا طاهر"، کیهان فرهنگی، سال ۲۴، شماره ۲۴۹، تیرماه، صص ۴۶-۵۰.

۳. کتاب ها

- اذکائی، پرویز. (۱۳۷۵). بابا طاهرنامه (هفده گفتار و گزینه اشعار)، تهران: توس.

- امیرشاهی، آق ملک بن جمال الدین. (۱۳۲۶ق). *دیوان شاهی با نصایح حضرت لقمان و رباعیات عمر خیام و بابا طاهر*، اسلامبول: محمد افندی.
- اورنگ، مراد. (۱۳۵۰). *سرودهای بابا طاهر همدانی*، تهران: پرچم.
- بابا طاهر همدانی. (۱۳۸۱). *اشعار بابا طاهر عریان: فارسی-انگلیسی*، ترجمه علاء الدین بازارگادی، تهران: رهنما.
- ----- (۱۳۵۲). *بابا طاهر عریان و شاعر سوت‌ده‌دل همدان*، ترجمه ارمنی بارون آرام گارونه، ترجمه انگلیسی ادوارد آلن، ترجمه فرانسه کلمان هوار، ترجمه آلمانی گئورک لئون لس چینسکی؛ با تصحیح، مقابله، لهجه‌شناسی و گردآوری متون و ترجمه ادالله مصطفوی، تهران [بی‌نا].
- ----- (۱۳۸۵). *بابا طاهر عریان: فارسی-انگلیسی*، ترجمه ادوارد هرون آلن، تهران.
- ----- (۱۳۴۲). *ترانه‌ها*، ترجمه انگلیسی از ادوارد هرون آلن، به کوشش یوسف جمشیدی پور، تهران: فروغی، ۱۳۴۲.
- ----- (۱۳۷۸). *ترانه‌ها*، تهران: رویان.
- ----- (۱۳۸۶). *ترانه‌ها*، گردآوری آذر باروطیان، همدان: آسوده.
- ----- (بی‌تا). *ترانه‌های آسمانی: دوبیتی‌های عارف ربانی بابا طاهر همدانی*، تهران: بی‌نا.
- ----- (بی‌تا). *ترانه‌های بابا طاهر، از روی نسخه تصحیح شده وحید دستگردی*، به اهتمام حسن معرفت، تهران: بی‌نا.
- ----- (۱۳۸۱). *ترانه‌های بابا طاهر: از روی نسخه تصحیح شده وحید دستگردی به انضمام دوبیتی‌های مشکوک*، تهران، بدرقه جاویدان.
- ----- (۱۳۷۴). *ترانه‌های بابا طاهر: با پژوهشی نو در اشعار منسوب به او*، مقدمه و تنظیم و شرح لغات شهرام رجب زاده، تهران: قدیانی.
- ----- (۱۳۸۶). *ترانه‌های بابا طاهر*، گردآوری محمد باقر باقری، مقدمه و نظارت ح.م. صدیق. تهران: تک درخت.
- ----- (۱۳۷۸). *ترانه‌های بابا طاهر*، تصحیح سهراب نفری،

- تهران: چوگان.
- (۱۳۸۴). *ترانه‌های شیرین بابا طاهر*، گردآورنده داود لطف الله، تهران: پیدایش.
- (۱۳۷۱). *چهار صد ترانه از بابا طاهر عریان*، تهران: یاسین.
- (۱۳۸۶). *دوبیتی‌ها (به انصمام دوبیتی‌های فایز دشتستانی) با مقدمه صالح افشار تویسرکانی*، تهران: هنرآفرین.
- (۱۳۸۷). *دوبیتی‌ها، با مقدمه منوچهر آدمیت*، تهران: فرهنگ و هنر.
- (۱۳۸۱). *دوبیتی‌ها، با مقدمه مهدی الهی قمشه‌ای*، تهران: پاکتاب.
- (بی تا). *دوبیتی‌ها. به کوشش علی صفایی*، تهران: میلاد.
- (۱۳۷۴). *دوبیتی‌ها، مقدمه حسن شکیبا*، همدان: اسکاف.
- (۱۳۷۶). *دوبیتی‌ها، خوشنویسی میترا میرزایی*، تهران: پر.
- (۱۳۸۰). *دوبیتی‌ها، (فارسی و انگلیسی)*، گزینش، پیش‌گفتار و ترجمه از فرشید اقبال، تهران: اقبال.
- (۱۳۸۶). *دوبیتی‌ها، تصحیح علیرضا اسدی*، تهران: جمهوری.
- (۱۳۷۳). *دوبیتی‌ها، تصحیح وحید دستگردی*، مقدمه از جمشید اسماعیلیان، تهران: پرتو.
- (۱۳۸۵). *دوبیتی‌ها، مقدمه رضا ایزدی*، تهران: میلاد.
- (۱۳۷۴). *دوبیتی‌ها، به کوشش حمزه‌زاده، مقدمه از محمد حسین سیدان*، تهران: طلایه.
- (۱۳۶۳). *دوبیتی‌ها، مقدمه و تحقیق عزیزالله کاسبی*، تهران: رشیدی.
- (۱۳۸۵). *دوبیتی‌ها، مقدمه و خط از عباس شاه‌قلعه‌ای*،

تهران: مژگان.

----- (۱۳۷۳). دوبیتی ها به زبان فارسی و ترکی، ترجمه

محسن مهدوی غروی، [بی جا]: مؤلف.

----- (۱۳۷۱). دوبیتی همراه با راهنمای شکسته خوانی، به

کوشش خسرو زعیمی، تهران: یدالله کابلی خوانساری.

----- (۱۳۶۴). دیوان/از روی قدیمی ترین نسخه معتبر برادران

شاهرویدی/، چاپ سوم، تهران: طلوع.

----- (۱۳۰۶). دیوان، به اهتمام حسن وحید دستگردی، تهران:

ارمغان./ چاپ دوم: شرق، ۱۳۳۱/چاپ سوم: ابن سینا، ۱۳۳۲/ چاپ

چهارم: ابن سینا، ۱۳۴۷ و...

----- (۱۳۳۱ق). دیوان، به خط میرزا نعمت الله، تهران: حاجی

شیخ احمد شیرازی.

----- (۱۳۷۱). دیوان، تصحیح سعید سلطانی یکتا، تهران: مجید

فدایی منش.

----- (۱۳۸۵). دیوان، به کوشش امین مظلومی، [تهران]: نیلوفرانه.

----- (۱۳۸۷). دیوان، تصحیح علی راستگو، مقدمه فرهاد

اسکندری، تهران: اردیبهشت.

----- (۱۳۱۵). دیوان، گردآوری محمد اردکانی، بمبئی: [بی نا].

----- (۱۳۸۵). دیوان، گردآوری جواد نصرتی، کاشمر: عالم افروز.

----- (۱۳۸۰). دیوان، مصحح علی راستگو، تهران: حریم یاس.

----- (۱۳۷۹). دیوان، مقدمه محمد علی ذوالفقاری، تهران: اوسان.

----- (۱۳۶۹). دیوان، مقدمه و تصحیح: اسماعیل شاهرویدی،

تهران: فخر رازی.

----- (۱۳۷۴). دیوان شعر، با مقدمه مدرویش، [بی جا]: جویا.

----- (۱۳۶۷). دیوان شعر(استنساخ از متن مرحوم وحید

دستگردی)، با مقدمه و تصحیح زین العابدین آذرخش، تهران: اقبال.

----- (۱۳۶۳). دیوان کامل، به تصحیح محمد علی صادقی یغما،

تهران: ققنوس.

- ----- (بی تا). دیوان کامل، تهران: کتاب فروشی رجبی.
- ----- (۱۳۰۳ق). رباعیات (به انضمام نان و حلو و شیر و شکر)، به اهتمام عبدالغفار، تهران: [مطبعه مشهدی محمد تقی].
- ----- (۱۳۳۴ق). رباعیات، به اهتمام میرزا احمد کتاب فروش تهرانی، به خط محمد قزوینی، تهران: مطبعه عبدالرحیم باسمه‌چی.
- ----- (۱۳۶۵). رباعیات، به کوشش محسن رضانی، ترجمه انگلیسی از ادوارد هرون آلن، ترجمه - فرانسه از کلمان هوار، ترجمه - آلمانی از جرج لئون لچنسکی، تصاویر داخل کتاب از محمد تجویدی، خط و حاشیه از محمد سلحشور، تهران: پدیده.
- ----- (۱۳۶۳). گل هایی از گلزار ادب ایران [دیوان بابا طاهر]، به کوشش محسن رضانی، تهران: پدیده.
- پورجوادی، نصرالله. (۱۳۹۴). بابا طاهر: شرح احوال و نگاهی به آثار ابومحمد "طاهر جصاص همدانی"، تهران: فرهنگ معاصر.
- پارسای، کیومرث. (۱۳۸۰). همه آنانی را که بزرگ می پنداریم [دیوان بابا طاهر]، تهران: دبیر.
- دانشفر، حسن. (۱۳۷۱). اسپیده‌باز: سیری در احوال و اشعار بابا طاهر همدانی، تهران: اقبال.
- رئوفی مهر، محمد. (۱۳۷۰). بابا چه می گوید: شرح و تفسیری از کلمات قصار فیلسوف و شاعر و عارف "اکباتان" بابا طاهر عریان، همدان: میهن.
- سپیتمان (انکائی)، پرویز. (۱۳۸۷). ترانه‌های بابا طاهر (منضم به ترجمه‌های انگلیسی آن‌ها)، تهران: علم.
- سلطان علিশاه، سلطان محمد بن حیدر. (۱۳۴۷ق). الایضاح (شرح کلمات قصار بابا طاهر)، تهران: میرزا رضی خان یاور سراج الحکماء.
- ----- (۱۳۶۳). توضیح (شرح فارسی بر کلمات قصار بابا طاهر عریان)، [به تصحیح هبه‌الله جذبی]، تهران: کتابخانه امیر سلیمانی.
- شاملو، احمد. (۱۳۸۴). ترانه‌ها: ابوسعید ابوالخیر، حکیم عمر خیام، بابا

- طاهر عریان، تهران: نگاه.
- شیرمحمدی، جعفر. (۱۳۸۱). *ترانه‌های روستایی (منتخبی از دوبیتی های بابا طاهر و فایز دشتستانی)*، تهران: هزار آفتاب.
- عابد ابراهیم. (بی تا). *بابا طاهر عریان همراه با ناله‌های جانسوز: اشعار عاشقانه*، تهران: کتاب نادر.
- عسگری، علی اکبر. (۱۳۸۵). *بابا طاهر*، تهران: مدرسه.
- عندلیب شادانی، وجاهت حسین. (۱۹۲۴م). *الدري الزهر فی شرح رباعیات بابا طاهر*، لاهور: شیخ مبارک علی - مطبع کریمی.
- فخرایی، مصطفی. (۱۳۸۴). *بابا طاهر همدانی*، تهران: تیرگان.
- فیضی، عباس. (۱۳۶۹). *آلاله‌های همدانی: گزیده اشعار محلی همدان: افشار*.
- مدرس عماد، محسن. (۱۳۳۷). *آئینه بینایان: در شرح کلمات عربی بابا طاهر عریان همدانی*، تهران: چاپخانه بوذرجمه‌وری.
- مشیری، مهشید و مزده جعفرپور سلگی. (۱۳۸۰). *بابا طاهر و خاک دامنگیر غربت*، تهران: آگاهان دیده.
- مقصود، جواد. (۱۳۵۴). *شرح احوال و آثار و دوبیتی های بابا طاهر عریان: به انضمام شرح و ترجمه کلمات قصار وی منسوب به عین القضات همدانی با اصل و ترجمه کتاب الفتوحات الربانیة فی مزج الاسارات الهمدانیة به شرح و تفسیر محمد بن ابراهیم، مشهور به خطیب وزیری*، تهران: انجمن آثار ملی.
- نوذر اصفهانی، یاربخت. (۱۳۶۴). *از هر چمن گلی: برگزیده‌ای از دوبیتی های بابا طاهر عریان، فایز دشتستانی و نوذر اصفهانی*، تهران: غلامعلی شعبانی.

کتاب نامه

الف) کتاب ها

۱. آذر بیگدلی، لطفعلی بیگ. (۱۳۳۷). *آتشکده آذر*، با تصحیح، مقدمه و تعلیقات سید جعفر شهیدی، تهران: مؤسسه نشر کتاب.
۲. ابن الشجرى. (۱۴۲۲ق.). *امالى*، تصحیح محمود محمد الطناحی، سه جلد، قاهره: مکتبه الخانجی.
۳. ابن مازہ، محمد بن عمر. (۱۳۹۲). *لطائف الانکار للحضار والسفّار فی المناسک و الاداب*، تصحیح رسول جعفریان، تهران: علم.
۴. ابوالقاسمی، محسن. (۱۳۷۵). *دستور تاریخی زبان فارسی*، تهران: سمت.
۵. —————. (۱۳۸۳). *شعر در ایران پیش از اسلام*، تهران: طهوری.
۶. احمدپناهی، محمد. (۱۳۷۹). *دوبیتی های بومی سرایان ایران*، تهران: سروش.
۷. ادموندز، سیسیل. جی. (۱۳۶۷). *گردها، ترک ها، عرب ها*، ترجمه ابراهیم یونسی، تهران: روزبهان.
۸. اذکائی، پرویز. (۱۳۷۰). *مروج اسلام در ایران صغیر، احوال و آثار میر سید علی همدانی*، همدان: انتشارات دانشگاه بوعلی سینا با همکاری انتشارات مسلم همدان.
۹. ارکوازی، غلامرضا خان. (۱۳۸۶). *دیوان اشعار*، تصحیح، ترجمه و شرح ظاهر سارایی، چاپ دوم، ایلام: رامان.
۱۰. *اسرار مذهبی فرقه اهل حق [مجموع اشعار یارسان]*. (بی تا). کتابخانه مجلس شورای اسلامی، به شماره ۱۷۴۵۰.
۱۱. انجوی شیرازی، ابوالقاسم. (۱۳۵۵). *مردم و فردوسی*، تهران: سروش.
۱۲. اوحدی بلیانی، تقی الدین. (۱۳۸۹). *عرفات العاشقین و عرصات العارفین*، تصحیح ذبیح الله صاحبکاری و آمنه فخر احمد، تهران: میراث مکتوب.
۱۳. اورنگ، مراد. (۱۳۵۰). *سروده های بابا طاهر همدانی*، تهران: پرچم.
۱۴. ایزدپناه، حمید. (۱۳۵۰). *آثار باستانی و تاریخی گُرستان*، تهران: انجمن آثار ملی.

۱۵. ایوانف، و. (۱۹۵۰). *تذکره اعلی: مجموعه رسائل و اشعار اهل حق*، بمبئی: مطبعه قادری.
۱۶. بابا طاهر عریان همدانی. (۱۳۴۷). *دیوان اشعار*، به تصحیح و اهتمام وحید دستگردی، چاپ چهارم، تهران: ابن سینا.
۱۷. ----- (۱۳۸۱). *دوبیتی ها، با مقدمه مهدی الهی قمشه‌ای*، خطاط فاتح عزت پور، تهران: پاکتاب.
۱۸. بحرالعلومی، حسین. (۱۳۵۵). *کارنامه انجمن آثار ملی*، تهران: انجمن آثار ملی.
۱۹. براون، ادوارد، (۱۳۵۵). *تاریخ ادبی ایران*، ترجمه و تحشیه از علی پاشا صالح، چاپ دوم، تهران: ابن سینا.
۲۰. ----- (۱۳۶۱). *تاریخ ادبیات ایران (از فردوسی تا سعدی)*، ترجمه فتح الله مجتبایی، چاپ سوم، تهران: ابن سینا.
۲۱. برتلس، آندره یوگنی یویچ. (۱۳۷۵). *تاریخ ادبیات فارسی (از دوران فردوسی تا پایان عهد سلجوقیان)*، ترجمه سیروس ایزدی، تهران: هیرمند.
۲۲. بغان یسن. (۱۳۸۲). *گزارنده مهشید میر فخرایی*، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
۲۳. پازواری، امیر. (۱۳۳۷). *کنز الاسرار مازندرانی*، گردآورنده برنهارد دُرن، به کوشش محمد کاظم گل بابا پور، تهران: بی نا.
۲۴. پرهیزی، عبدالخالق. (۱۳۸۶). *وزن شعر کردی و تطبیق آن با وزن شعر فارسی*، تهران: کتاب زمان.
۲۵. پورجواد، نصرالله. (۱۳۹۷). *بابا طاهر: شرح احوال و نگاهی به آثار ابومحمد "طاهر جصاص همدانی"*، چاپ دوم، تهران: فرهنگ معاصر.
۲۶. پورداد، منصوره. (۱۳۸۶). *گویش تاتی*، تهران: هما.
۲۷. تبریزی کندی، حسام الدین. (۱۳۸۰). *دوره شاه خوشین گُریستانی*، کرمانشاه: خطی.
۲۸. حسینی، سید محمد. (۱۳۸۲). *دیوان گوره*، کرمانشاه: باغ نی.
۲۹. خاقانی شروانی، افضل الدین بدیل. (۱۳۷۵). *دیوان اشعار*، تصحیح و

- مقدمه و تعلیقات سید ضیاءالدین سجادی، چاپ دوم، تهران، زوار.
۳۰. خاموشی، سید ایمان. (۱۳۸۴). دفتر کلام زنور قلندر، صحنه: خطی.
۳۱. خان الماس. (۱۳۷۶). دیوان/شعار، کرمانشاه: خطی.
۳۲. خاثری، پرویز. (۱۳۵۲). تاریخ زبان فارسی، تهران: بنیاد فرهنگ ایران.
۳۳. ----- (۱۳۶۱). زبان شناسی و زبان فارسی، چاپ چهارم، تهران: توس.
۳۴. ----- (۱۳۴۵). وزن شعر فارسی، تهران: بنیاد فرهنگ.
۳۵. دفتر حقیقت [ده دوره کلامی از بابا خوشین تا عالی]. (۱۳۷۷). به کوشش حکمراد کاکایی، توتشامی: خطی.
۳۶. دفتر کلام بابا ناس. (۱۳۸۴). تصحیح حسین روحتافی، به خط سید ایمان خاموشی، صحنه: خطی.
۳۷. دفتر کلام بارگاه بارگاه. (۱۳۷۸). تصحیح حسین روحتافی، به خط سید ایمان خاموشی، صحنه: خطی.
۳۸. دفتر کلام دوره بابا هندو. (۱۳۸۴). تصحیح حسین روحتافی، به خط سید ایمان خاموشی، صحنه: خطی.
۳۹. دفتر کلام دوره شاه خوشین. (بی تا). کرمانشاه: خطی.
۴۰. رازی، امین احمد. (۱۳۷۸). تذکره هفت اقلیم، تصحیح محمد رضا طاهری، ج ۲، تهران: سروش.
۴۱. راوندی، محمدعلی بن سلیمان. (۱۳۶۴). راحه الصدور و آیه السور در تاریخ آل سلجوق، به تصحیح محمد اقبال، با حواشی مجتبی مینوی، چاپ دوم، تهران: امیر کبیر.
۴۲. رودیگر، اشمیت. (۳-۱۳۸۲). راهنمای زبان های ایرانی، مترجمان: آرمان بختیاری و دیگران، ج ۲، تهران: ققنوس.
۴۳. زرین کوب، عبدالحسین. (۱۳۵۷). جست و جو در تصوف ایران، تهران: امیر کبیر.
۴۴. سرانجام. (بی تا). به کوشش سام الدین تبریزی کردی، دو جلد، کرمانشاه: خطی.

۴۵. سنندجی، میرزا شکرالله. (۱۳۶۶). *تحفه ناصری در تاریخ و جغرافیای کردستان*، حواشی و تعلیقات از حشمت الله طیبی، تهران: امیر کبیر.
۴۶. سمعانی، عبدالکریم. (۱۳۸۲ق). *الأنساب*، مصحح عبدالرحمن معلّی، حیدرآباد: دایرة المعارف العثمانیه.
۴۷. شاه ابراهیمی، سیّد امرالله. (۱۳۷۷). *دیوان سیّد فرضی و یارانش*، صحنه: خطی.
۴۸. شفیعی کدکنی، محمّد رضا. (۱۳۸۶). *قلندریه در تاریخ (دگردیسی های یک ایدئولوژی)*، تهران: سخن.
۴۹. شمس الدین محمّد بن قیس رازی. (۱۳۷۳). *المعجم فی معاییر اشعارالعجم*، به کوشش سیروس شمیسا، تهران: فردوس.
۵۰. شمیسا، سیروس. (۱۳۶۳). *سیر رباعی در شعر فارسی (به ضمیمه اجمالی در باب فهلوی)*، تهران: آشتیانی.
۵۱. صفا، ذبیح الله. (۱۳۵۲). *تاریخ ادبیات در ایران*، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۵۲. صفی زاده بوره که ای، صدیق. (۱۳۶۱). *بزرگان یارسان*، تهران: عطایی.
۵۳. —————. (۱۳۷۸). *تاریخ گرد و گردستان*، تهران: آتیه.
۵۴. صوفی مازندرانی، محمّد. (۱۳۴۷). *دیوان*. تصحیح طاهری شهاب، تهران: ابن سینا.
۵۵. عسگری عالم، علیمردان. (۱۳۸۲). *فهلویات (پهلویانه) یا تک بیت های کهن سور و سوگ به زبان لکی*، خرم آباد: افلاک.
۵۶. عین القضاة همدانی. (۱۳۷۷). *نامه ها*، به اهتمام علینقی منزوی و عفیف عسیران، چاپ سوم، تهران: اساطیر.
۵۷. غضنفری، اسفندیار. (۱۳۶۴). *گلزار ادب گُردستان*، چاپ دوم، خرم آباد: مفاهیم.
۵۸. کاتبی، حسینقلی. (۱۳۶۹). *زبان های باستانی آذربایجان*، تهران: پاژنگ.
۵۹. کارنگ، عبدالعلی. (۱۳۳۳). *تاتی و هرزنی: دو لهجه از زبان باستانی آذربایجان*، تبریز: واعظ پور (چاپخانه شفق).

۶۰. گُردستانی، سید محمد سعید. (۱۳۶۱). *تائین و ئه‌وین (یوسف و زلیخای کردی)*، به کوشش و اهتمام سید ابراهیم ستوده، تهران: سروش.
۶۱. کلام (کلامات دوره شاه خوشین تا آ تیمور). (۱۳۹۴). *صحنه: جمخانه شاه ابراهیمی*.
۶۲. کلیایی، ملا محمد باقر. (۱۳۹۷). *بهمن و فرامرز کوتاه گورانی، تصحیح و ترجمه از سید آرمان حسینی، کرج: گیومه*.
۶۳. کوهی کرمانی، حسین. (۱۳۷۹). *ترانه‌های محلی ایران، تهران: پارسا*.
۶۴. گجری، امین. (۱۳۸۰). *نوفل و مجنون، ضحاک و کاوه آهنگر، تهران: مه*.
۶۵. ماهیدشتی، سید یعقوب. (۱۳۶۳). *دیوان اشعار، مقدمه و تصحیح از محمد علی سلطانی، کرمانشاه: [مؤلف]*.
۶۶. مستوفی، حمدالله. (۱۳۳۶). *نزهةالقلوب، به کوشش محمد دبیر سیاقی، تهران: طهوری*.
۶۷. معین، محمد. (۱۳۶۴). *فرهنگ معین، چاپ هفتم، تهران: امیر کبیر*.
۶۸. مغربی، شمس. (۱۳۵۸). *دیوان کامل به انضمام رساله جام جهان نما، به اهتمام ابوطالب میرعابدینی، تهران: زوآر*.
۶۹. مقصود، جواد. (۱۳۵۴). *شرح احوال و آثار و دوبیتی های بابا طاهر عریان...*، تهران: انتشارات انجمن آثار ملی.
۷۰. مولائی، محمد. (۱۳۷۷). *مجموعه رسائل خواجه عبدالله انصاری، چاپ دوم: تهران: توس*.
۷۱. نصرآبادی، محمدطاهر. (۱۳۷۸). *تذکره نصرآبادی و تذکره الشعرا، مقدمه و تصحیح سید محسن ناجی نصرآبادی، تهران: اساطیر*.
۷۲. نفیسی، سعید. (۱۳۴۴). *تاریخ نظم و نثر در ایران و در زبان فارسی، تهران: کتاب فروشی فروغی*.
۷۳. نوروز سورانی. (۱۳۷۴). *دیوان اشعار، به کوشش حقراد کاکایی، کرمانشاه: خطی*.
۷۴. وحیدیان کامیار، تقی. (۱۳۹۰). *بررسی منشأ وزن شعر فارسی، چاپ*

چهارم، مشهد: به‌نشر.

۷۵. *هاریخت نسک*. (۱۳۸۶). گزارنده مهشید میرفرخایی، تهران: پژوهشگاه

علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.

۷۶. هجویری، علی بن عثمان. (۱۳۸۴). *کشف‌المحجوب*، تصحیح و مقدمه از

محمود عابدی، تهران: سروش.

۷۷. هدایت، رضاقلی خان، (۱۳۳۹). *مجمع‌الفصحا*، به کوشش مظاهر مصفا،

تهران: چاپ موسوی.

ب) مقاله‌ها

۷۸. ادیب طوسی، محمدامین. (۱۳۳۴). "فهلویات زبان آذری در قرن هشتم و

نهم"، *مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز*، شماره ۳۵، صص

۴۶۰-۴۸۲.

۷۹. ----- (۱۳۳۵). "فهلویات مغربی تبریزی" *مجله دانشکده ادبیات و*

علوم انسانی تبریز، شماره ۳۷، صص ۱۲۱-۱۳۷.

۸۰. ----- (۱۳۳۷). "فهلویات لُری"، *مجله دانشکده ادبیات و علوم*

انسانی تبریز، شماره ۴۴، صص ۱-۱۶.

۸۱. اذکائی، پرویز. (۱۳۷۵). "تکمله و تعلیق بر گفتار مینورسکی"، *بابا*

طاهرنامه، تهران: توس، صص ۱۲۵-۱۴۴.

۸۲. ----- (۱۳۵۴). "کتاب [کتاب شناسی بابا طاهر]"، *هنر و مردم*،

شماره ۱۵۲، خرداد ۱۳۵۴، صص ۷۳-۷۶.

۸۳. اسماعیل پور، ابوالقاسم. (۱۳۸۰). "ترانه‌های طبری امیر پازواری و

اشعار هجایی ایران"، *پژوهش نامۀ علوم انسانی*، شماره ۳۲، صص ۹۹-

۱۱۲.

۸۴. بهار، محمدتقی. (۱۳۵۱ الف). "سبک شعر فارسی"، *بهار و ادب فارسی*،

به کوشش محمد گلبن، تهران: فرانکلین.

۸۵. ----- (۱۳۵۱ ب). "فهلویات". *بهار و ادب فارسی*، به کوشش محمد

گلبن، تهران: فرانکلین.

۸۶. به خیال، مهدی. (۱۳۹۳). از بابا طاهر یارسان تا طاهر جصاص، "گزارش میراث، دوره دوم، سال هشتم، شماره پنجم و ششم، آذر- اسفند، صص ۹۸-۱۰۰.
۸۷. تفضلی، احمد. (۱۳۸۵). "فهلویات". ترجمه فریبا شکوهی، نامۀ فرهنگستان، دوره هشتم، شماره اول، صص ۱۱۹-۱۳۰.
۸۸. حسینی آبیاریکی، سید آرمان. (۱۳۹۲). "نگاهی تازه به زبان شعر بابا طاهر همدانی"، کتاب ماه ادبیات، شماره ۸۰، آذرماه، صص ۲۴-۳۳.
۸۹. خامه‌یار، احمد. (۱۳۹۴). "بازشناسی شخصیت تاریخی بابا طاهر همدانی"، پیام بهارستان، دوره دوم، شماره ۲۵، بهار و تابستان، صص ۹۱-۱۰۳.
۹۰. خانلری، پرویز. (۱۳۲۴). "دوبیتی های بابا طاهر"، پیام نو، سال اول، شماره هشتم، صص ۲۶-۳۰ و شماره نهم، صص ۳۷-۳۹ و ۶۰.
۹۱. ----- (۱۳۶۹). "دوبیتی های بابا طاهر"، هفتاد سخن، جلد سوم، تهران: توس، صص ۱۹۱-۲۰۵.
۹۲. دانش پژوه، محمد تقی. (۱۳۵۴). "دفتر سرانجام اهل حق و بابا طاهر همدانی"، راهنمای کتاب، سال هجدهم، شماره های ۱۰-۱۲، صص ۵۷۳-۵۸۸.
۹۳. ذوالفقاری، حسن و لیلا احمدی. (۱۳۸۸). "گونه‌شناسی بومی سرودهای ایران"، ادب پژوهی، شماره هفتم و هشتم، بهار و تابستان، صص ۱۴۳-۱۷۰.
۹۴. رادفر، ابوالقاسم. (۱۳۷۹). "بابا طاهر و خاورشناسان"، پژوهش علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، سال اول، شماره اول و دوم، پاییز و زمستان، صص ۲۱۵-۲۲۷.
۹۵. راشدی نیا، اکبر. (۱۳۹۵). "بابا طاهر عریان همان جصاص/ گچ کار(نه بنا) است"، جهان کتاب، سال ۲۱، شماره ۱۱ و ۱۲، صص ۸-۱۰.
۹۶. رشید یاسمی، غلامرضا. (۱۳۰۸). "بابا طاهر عریان"، ارمغان، سال دهم، شماره اول، فروردین، صص ۶۶-۷۰.
۹۷. رضایتی کیش خاله، محرم. (۱۳۸۴). "تأملی دیگر در فهلویات شیخ صفی الدین اردبیلی"، گویش شناسی (ضمیمه نامۀ فرهنگستان)، دوره دوم،

شماره اول، صص ۱۲۸-۱۴۶.

۹۸. ریاحی خوئی، محمدامین (۱۳۸۱). "ملاحظات در باره زبان کهن آذربایجان"، *مجله اطلاعات سیاسی-اقتصادی*، شماره ۱۸۱-۱۸۲، مهر و آبان، صص ۲۶-۳۵.

۹۹. سرکاراتی، بهمن. (۱۳۸۵). "زبان کهن آذربایجان"، *سایه‌های شکارشده*، چاپ دوم، تهران: طهوری، صص ۳۱۵-۳۴۰.

۱۰۰. سروشیار، جمشید. (۱۳۹۵). "بابا طاهر عریان بنای قابلی هم بود"، *جهان کتاب*، سال ۲۱، شماره نهم، صص ۷-۱۳.

۱۰۱. شریفی، احمد. (۱۳۷۴). "شاهنامه گُردی، اثری مستقل یا ترجمه‌ای از شاهنامه فردوسی"، *فرهنگ*، شماره شانزدهم، زمستان، صص ۲۳۹-۲۵۹.

۱۰۲. صادقی، علی اشرف. (۱۳۶۳). تبدیل "آن" و "آم" به "اون" و "اوم" در فارسی گفتاری و سابقه آن"، *زبان‌شناسی*، سال اول، شماره اول، صص ۵۲-۷۱.

۱۰۳. ----- (۱۳۹۰). "وزن فلهویات"، *وزن شعر فارسی از دیروز تا امروز (مجموع سخنرانی‌های نخستین هم‌اندیشی وزن شعر فارسی و اشعار ایرانی در انجمن زبان‌شناسی ایران، اردیبهشت ۱۳۸۹)*، به کوشش امید طیب زاده، تهران، صص ۱۳۷-۱۴۹.

۱۰۴. صداقت کیش، جمشید. (۱۳۷۹). "اشعار پور فریدون در نسخه‌های چاپی اشعار بابا طاهر"، *پژوهش علوم انسانی*، دانشگاه بوعلی سینا، سال اول، شماره اول و دوم، پاییز و زمستان، صص ۲۳۹-۲۶۱.

۱۰۵. صفایی، ابراهیم. (۱۳۳۸ الف). "آرامگاه بابا طاهر" *ارمغان*، دوره ۲۸، شماره اول، فروردین، صص ۱۱-۱۸.

۱۰۶. ----- (۱۳۳۸ ب). "در آرامگاه بابا طاهر"، *ارمغان*، دوره ۲۸، شماره ششم، شهریور، صص ۲۸۴-۲۸۶.

۱۰۷. ----- (۱۳۴۱). "شعرهای بابا طاهر را غلط می‌خوانند"، *ارمغان*، دوره ۳۱، شماره هفتم، صص ۲۹۸-۲۹۹.

۱۰۸. ضیاء، محمدرضا. (۱۳۹۴). "اوراق پریشان (۴)، بخارا، سال هجدهم،

- شماره ۱۰۸، مهر و آبان، صص ۲۹۲-۳۰۲.
۱۰۹. طیب زاده، امید. (۱۳۹۲). "بررسی تاریخی وزن فهلویات". *زبان ها و گویش های ایرانی*، شماره سوم، اسفندماه، صص ۵۹-۸۹.
۱۱۰. طبیبی، حشمت الله. (۱۳۴۹). "اهل حق ۲"، وحید، سال هفتم، شماره دهم، صص ۱۲۰۶-۱۲۲۲.
۱۱۱. فقیهی، علی. (۱۳۵۲). "الفتوحات الربانیة فی مزج الاشارات الهمدانیة"، گوهر، سال اول، شماره ششم، تیرماه، صص ۵۲۴-۵۳۲.
۱۱۲. کبیری، غلامرضا. (۱۳۸۱). "زمزمه های دیار بی خزان"، *باختر*، شماره ۴۳، صص ۱۵۶-۱۵۹.
۱۱۳. محیط طباطبائی، محمد. (۱۳۲۰). "شرفشاه گیلانی"، *موسیقی*، شماره دهم و یازدهم، دی و بهمن، صص ۲۵-۴۰.
۱۱۴. مولائی، چنگیز. (۱۳۸۱). "چند نکته در باره شیوه تصحیح دوبیتی های بابا طاهر"، *نامه فرهنگستان*، دوره پنجم، شماره سوم، صص ۷۴-۸۳.
۱۱۵. مینورسکی، ولادیمیر. "زیست نامه بابا طاهر"، *بابا طاهرنامه*، تهران: توس، صص ۱۱۵-۱۲۳.
۱۱۶. ----- (۱۳۰۷). "شرح حال بابا طاهر عارف و شاعر ایرانی"، ترجمه نصرت الله کاسمی، *ارمغان*، سال نهم، شماره دهم، دی ماه، صص ۵۷۲-۵۸۸.
۱۱۷. مینوی، مجتبی. (۱۳۳۵). "از خزاین ترکیه"، *مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران*، سال چهارم، شماره دوم، صص ۵۴-۵۸.
۱۱۸. نفیسی، سعید. (۱۳۷۵). "پور فریدون"، *بابا طاهر نامه*، تهران: توس، صص ۷۱-۷۵.
۱۱۹. نیستانی، جواد. (۱۳۷۶). "بررسی احوال و اشعار امیر پازواری"، *نامه فرهنگستان*، شماره نهم، صص ۸۰-۸۸.
۱۲۰. وحیدیان کامیار، تقی. (۱۳۷۰). "وزن فهلویات کمی است نه هجایی"، *حرف های تازه در ادب فارسی*، اهواز: انتشارات جهاد دانشگاهی اهواز.
۱۲۱. ----- (۱۳۷۶). "وزن فهلویات همانند وزن شعر پیش از اسلام

کمی است"، پژوهش های علوم انسانی، شماره ۱ و ۲، پاییز و زمستان،
صص ۱۱۹-۱۲۹.

۱۲۲. هومند، نصرالله. (۱۳۷۲). "بومی سرود: رضا خراطی"، شعر، شماره
هشتم، دی ماه، صص ۶۶-۶۸.

۱۲۳. یوسفی، مسعود. (۱۳۸۶). "گویش دوبیتی های بابا طاهر"، کیهان
فرهنگی، سال ۲۴، شماره ۲۴۹، تیرماه، صص ۴۶-۵۰.

د. آرمان حسینی آباریکی

- له سالې (۱۳۶۶هـ/۱۹۸۷ز)، له شارستانی (سه‌حنه)ی سهر به پاريزگای کرماشان هاتووته دنياوه.
- له سالې (۱۳۹۷هـ/۲۰۱۸ز) پروانامه‌ی دکتورای له پسيپوړی زمان و ئه‌دهبیاتی فارسی، له زانکوی شهید مه‌دهنی له ته‌وريز به‌دهسته‌یناوه.
- له بواره‌کانی تایبته به ئه‌دهبیاتی فولکلوری و میللی و ئه‌دهبیاتی نووسراودا شه‌ش کتبی چاپ و بلاوکردووته‌وه.
- خاوه‌نی دوو پرژه و پرژه‌پوژله‌ی زانستییه، که‌وا له (زانکوی ئازادی ئیسلامی - لقی کرماشان) و زانکوی کوردستان - تویژینگه‌ی کوردستانناسی) کاریان له سهر کراوه و ئه‌نجامدراون.
- له زیاتره ده کونفرانسی زانستی نیشتمانی و نیوده‌وله‌تیییدا به‌شداریکردووه و باس و بابته‌ی له بواره‌کانی زمان و ئه‌دهبیاتی کوردی و فارسییدا پیشکه‌شکردووه.
- له چه‌ندین کور و کونفرانسی ئه‌دهبی و زانستییدا وه‌کو ئه‌ندامی ده‌سته‌ی داوهری و هه‌له‌سنگاندن به‌شداربووه.
- خاوه‌نی زیاتره له ۱۰۰ باس و تویژینه‌وه‌ی ئه‌دهبی و پرووناکیریی و زانستییه له بواره‌کانی کولتور و زمانناسییدا، که له گو‌غار و وهرزنامه زانستییه‌کاندا چاپ و بلاوکراونه‌ته‌وه.

د. قادر وریا

سالی ۱۹۶۳ له ناوچه‌ی شنوی پوژه‌لای کوردستان له‌دایک بووه.

قوناغه‌کانی سه‌ره‌تایی، ناوه‌ندی و دواناوه‌ندی له شاری شنو خویندووه.

له تمه‌نی می‌رمندالی‌دا پرووی کردووه ته هوندنه‌وی شیعر.

له هاوینی ۱۹۹۳ه‌وه له بناری قه‌ندیل‌ه‌وه پرووی کردووه ته دهشتی کویه و له نزیک‌ئو شاره‌گیرساوه‌ته‌وه.

له ۲۰۰۲ له کولیزی پهره‌رده‌ی زانکوی کویه، خویندنی به‌کالوریۆسی له بواری زمان و ئه‌ده‌بی کوردیدا ده‌ست پیکردووه و له ۲۰۰۶ سه‌رکه‌وتوانه کوتایی پی هیناوه.

له ۲۰۰۸ خویندنی ماسته‌ری له بواری زمانی کوردی، له کولیزی زمانی زانکوی سه‌لاحه‌دین ده‌ست پی کردووه و له ۲۰۱۰ پروانامه‌ی ماسته‌ری وهرگرتووه.

له ۲۰۲۱ خویندنی دکتورای زمانی کوردی له زانکوی کویه ده‌ست پیکردووه و له سه‌ره‌تای ۲۰۲۴، پروانامه‌ی دکتورای وهرگرتووه.

له ۲۰۱۰ه‌وه له به‌شی کوردی زانکوی راپه‌رین، له ۲۰۱۷شه‌وه له به‌شی کوردی زانکوی کویه، وه‌ک مامۆستای زمانی کوردی، خزمه‌تی کردووه. ئه‌ندامی سه‌ندیکای پوژنامه‌نووسانی کوردستانه.

به‌رهمه چاپکراوه‌کانی:

جگه له سه‌دان وتار و باب‌ه‌ت که به شیۆه‌ی مانگانه و هه‌وتوانه و پوژانه له رادیۆ و گوژار و بلاوکراوه‌کانی شاخ یان هه‌ریمی کوردستان، یان له توپره‌کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا بلاوی کردوونه‌وه، زیاتر له ۱۵ په‌رتووکي نووسین، وهرگیزان و توژیینه‌وه‌ی هه‌یه.

بەشى چوارەم

**کاریگەری بابا تاهیر
لە سەر ئەدەبیاتی گۆرانی و
بیروپرای یارسان**

د. پەروین مەحمود وەیسى*
زانکۆی هامبۆرگ – ئەلمانیا

کاریگه‌ری باباتاهیر

له سهر ئه‌ده‌بیاتی گۆرانی و بیروای یارسان^{۱، ۲}

د. په‌روین مه‌حمود وه‌یسی، زانکۆی هامبورگ

پیشه‌کیی

ئه‌م لیکۆلینه‌وه باس له کاریگه‌ری شیعی باباتاهیر^۲ له گه‌شه‌پیدانی ئه‌ده‌بیاتی گۆرانی^۱ ده‌کات. باباتاهیر وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی جێی پێز له ناو

^(۱) ئه‌م لیکۆلینه‌وه به‌شیکه له کتیی *The Dialectal Position and Historical-Linguistic Development of Gorani* که به پالپشتی دامه‌زراوه‌ی DFG و له زانکۆی هامبورگی ئالمایا ده‌نوسریت. هه‌روه‌ها کورتکراوه‌ی ئه‌م نووسراوه، له وتاریک به ناوی *Bābā Tāher's Influence on Gorāni Literature and the Yārsān Beliefs* له کتیییک به ناوی *Essays on Gurani Literature* له لایه‌ن Springer Nature بڵاوکراوه‌ته‌وه.

^(۲) پیمخۆشه لێره‌دا له‌و که‌سانه‌ی که له نووسینی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه یارمه‌تیانداوم، سوپاسیانکه‌م. سه‌ره‌تا سوپاسی تایبه‌تم هه‌یه بۆ هاوڕی و هاوکاری ئازیزم، خاتوو ئازاده وه‌ته‌نپوور، که هه‌م هانده‌رم بوو بۆ نووسین و هه‌م زۆر یارمه‌تیانداوم له ئیدیتکردنی وتاره‌که‌دا. پێز و سوپاسی تایبه‌تییشم هه‌یه بۆ به‌ریز دکتۆر سامان شه‌هابیی، که به ده‌ست و دلێکی فراوانه‌وه، کۆمه‌لیکی زۆر له کتیب و وتاری نایه‌به‌رده‌ستم. هه‌روه‌ها سوپاس و پێزانینیکی زۆرم هه‌یه بۆ هاوڕیی کۆنم فه‌ربوورز عه‌باسیان، که به میهره‌بانیی زۆره‌وه کتیب و سه‌رچاوه‌ی پێوستی بۆ ناردم. سوپاسی هاوڕیی ئازیزم به‌پێز پرۆفسۆر کراینبروک ده‌که‌م، که به وردیی کاره‌که‌می خۆنده‌وه و چه‌ند ئامۆژگاری به‌نرخ بۆ ناردم. هه‌روه‌ها سوپاسیکی فراوان و خوشه‌ویستیم هه‌یه بۆ ئازیزانم رامان گورگین پاوه، ده‌ریا وه‌له‌ده‌یگی و نه‌رگس مه‌حمود وه‌یسی، که یارمه‌تیانداوم له دۆزینه‌وه‌ی هیندیک سه‌رچاوه‌ی دیکه بۆ نووسینی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه.

^(۳) له سهر ژيانی باباتاهیر، زانیاری زۆر له به‌رده‌ستدا نییه. به پێی نووسراوه‌ی راوه‌ندی، ئه‌م زاته له ساڵی ۱۰۵۵ پاش زاین له ژياندا بووه (پروانه: محمد بن راوندی، راحت الصدور و آیات السرور، به اهتمام م. اقبال (تهران: اساطیر ۲۰۰۷، ۹۸-۹۹).

^(۴) وشه‌ی گۆران که ده‌توانریت به گۆرانییش بدرکیندریت، به کۆی چه‌ند زاراوه ده‌گوتریت، که له پروانگه‌یه‌کی ته‌قلیدییه‌وه له بنه‌ماله‌ی ئه‌و زمانه ئێرانیانه ده‌ژمێردرین، که به باکووری-پۆژئاوایی (شمال-غەربی) به‌ناوبانگن و خۆی خاوه‌نی چه‌ند زاراوه‌یه. بۆ

نووسراوه‌کانی یارسان، نه تهنیا یه‌کێک له یارانی باباخوشینه، به‌لکو که‌سایه‌تییه‌کی پایه‌به‌رزه که له کاتی خۆی له ناو خه‌لکیدا ده‌نگ و ئاوازه‌ی باشی هه‌بووه. له سه‌ر په‌یوه‌ندی نیوان باباتاهیر و ئاینی یارسان، (که به ئه‌هلی حه‌ق و کاکه‌بیش به‌ناوبانگن) زانایانی به‌ناوبانگی وه‌ک زهرینکووب^۱ و ئه‌زکایی^۲ کاری به‌نرخیان کردووه. به‌بۆچوونی ئه‌م زانایانه باباتاهیر ده‌بیته سه‌ر به ئاینی یارسان بوویته. ده‌ستکه‌وتی ئه‌م زانایانه، هه‌وینی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌یه و له سه‌ر ئه‌وه ئیشده‌کات که چۆن شیعرێ فه‌له‌ویی^۳، (که باباتاهیر یه‌کێک له باشتترین نوینه‌ران و شاعیرانی ئه‌م جۆره شیعره‌یه) له ناو شیعرێ ئه‌ده‌بی گۆران ده‌تویته‌وه.

هه‌روه‌ها هه‌ندیک له شیعره‌کانی باباتاهیر له‌گه‌ل شیعرێ ئه‌ده‌بی گۆرانی، به‌تایبه‌ت شیعرێ یارسان که به‌شیکه له شیعرێ گۆران، به‌راوردده‌کریت و لیکۆلینه‌وه‌ی له سه‌ر ده‌کریت. ئامانجی سه‌ره‌کی ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه، خسته‌ن‌پرووی نزیکایه‌تی هه‌ردوو لایه‌نی چه‌مک و بابه‌تییه له به‌ینی شیعره‌کانی باباتاهیر و یارسانه‌کاندا.

بۆ ئه‌م مه‌به‌سته، له‌م باسه له سه‌ر وشه‌ی گرنگی وه‌کو "بازی ئه‌زه‌لی"، "شاهین"، "خۆشه‌ویستی" و هه‌ندیک وشه‌ی سروشتی لیکۆلینه‌وه‌ده‌کریت تا چۆنیه‌تیان له هه‌ردوو زمانه ئه‌ده‌بییه‌که‌دا به‌راوردبکریته. له ئاکامدا

زانایاری زیاتر برۆانه:

Mahmoudveysi, Parvin, Denise Bailey, Ludwig Paul, & Geoffrey Haig. 2012. *The Gorāni Language of Gawraji, a Village of West Iran*. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert Verlag; Mahmoudveysi, Parvin, & Denise Bailey. 2013. *The Gorāni Language of Zarde, a Village of West Iran*. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert Verlag; Paul, Ludwig. 2000. 'Zur Lage der Gōrānī-Dialekte im Iran und ihrer Erforschung.' In *Iranian Languages and Texts from Iran and Turfan: Ronald E. Emmerick Memorial Volume*, edited by Maria Macuch, Mauro Maggi, and Werner Sundermann, 285-296. Wiesbaden.

^(۱) عبدالحسین زهرینکووب، جستجو در تصوف ایران، چاپ ۱۶. (تهران: انتشارات امیرکبیر.

۱۴۰۳، ۱۶۳-۲۰۵)

^(۲) پرویز انزلی، باباطاهرنامه (تهران: طوس، ۱۳۷۵، ۱۳۸-۱۴۴).

^(۳) وشه‌ی فه‌له‌ویات به‌و هۆنراوانه ده‌وتریت، که له ناوچه‌ی په‌له/فه‌له زۆرتر به‌فۆرمی دووبه‌یتی هۆنراونه‌ته‌وه.

دهبندریت که به کارهیتانی ئەم وشانه له هەردوو نەریتەکه نزیکى بیر و رای باباتاهیر به بیر و رای یارسان دەخاتەپوو، پالپشتی ئەو بۆچوونە دەکات، که به ئەگەری زۆرەووە باباتاهیر یەکیک له پیره مەعنەوییهکانی ئاینی یارسان بووە.

هەروەها ئەم لیکۆلینەوێهە باس له بایەخى کولتوور و زمانى هەردوو وشەى "ئەورامە" و "ئەورامان" دەکات. له لاپەرەکانى داها تودا، قورسایى دەخمەسەر بەکارهیتانی ئەم وشانه، به تایبەت وشەى "ئەورامە"، که له ناو کتێبه کۆنە ئەدەبییهکان ئاماژەپێکراوە. بۆ وێنە قەیسى رازى، زانای سەدهى حەوتى هيجری قەمەری (۱۳ زاینى)، له کتێبى *المعجم فى معاير اشعار العجم*^۱ دەنووسیت: "دانیشتوانى جبال، خۆشەوێستیهکى تایبەت و زۆرتريان بۆ نه‌واى "ئەورامە" و شیعری فەهله‌ویى هەیه تا به ئەشعارى عەرەبى و ئەغزالى دەرى"^۲

پێشینەى باباتاهیر

ئەم زاتە، زۆرتەر به ناوى باباتاهیری عوریاى (پووت) ناسراوە؛ کەسایەتیهکى بەرپز بوو له ناو ئەدەبیاتى ئێرانى سەدهى یازدهى زاینیدا. بابا به هۆى دووبەیتیهکانیه‌وه، که ناوەرۆکیان بریتیه له خۆشەوێستى و بیرى فەلسەفیی، ناسراوە. زۆربەى زانایان له سەر ئەو برۆایەن، که بابا خەلکى هەمەدان، شارێک له پوژئاواى ئێرانە. زانیارییهکى ئەوتۆ له سەر کەسایەتیی و چۆنیەتیی ژيانى له بەردەستدا نییه و تا پادەیهکى زۆر ون و سىحراوی دیتەبەرچاوە. شیعەرەکانى به هۆى سادەیی و قوولاییان و بابەتى عەشقى ئیلاهیى و خەم-دەرروونى، له ناو دلى خوێنەرانی جیگای خویان کردووەتەوه.

ناوى باباتاهیر، په‌یوه‌ندى هەبوو به ناوى په‌هله‌ویى/فەهله‌ویى و ئەو

(^۱) قیس رازى، شمس الدین محمد: *المعجم فى معاير اشعار العجم*. تصحیح محمد قزوینى، (تهران: انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۲۷).

(^۲) قیس رازى، المعجم ۱۶۶.

شاعرانه‌ی که به ناوی فه‌له‌ویاته‌وه به‌ناوبانگن. شاعیرانی ناوچه‌کانی زنجان، تالش، رهی، قه‌زوین، تهریز، ئه‌سفهان، مراغه، کاشان و هه‌مه‌دان^۱، فه‌له‌ویاتیان هونیه‌ته‌وه. ئه‌م شارانه ده‌که‌ونه‌ناو ناوچه‌یه‌کی جوگرافیایی، که به ناوچه‌ی په‌له/فه‌له به‌ناوبانگبووه.

ناوی باباتاهیر ته‌نیا له‌چهند سه‌رچاوه‌ی ده‌گمهن، هاتووه. بۆ وینه‌عه‌بدئه‌لسه‌مه‌د تووداری له‌نورالانوار^۲، که به‌وته‌ی خۆی سالی ۱۰۹۹ هجری مانگی (۱۶۸۷ زینیی) ده‌ستی به‌نووسینی کردووه، ئاماژه‌یه‌کی کورتی به‌ناوی باباتاهیر کردووه، به‌لام یه‌که‌م سه‌رچاوه که ئه‌زکایی ناوی باباتاهیری له‌ناوی دۆزیوه‌ته‌وه، نامه‌کانی عین‌القضاتی هه‌مه‌دانییه^۳، که له‌سالانی ۵۲۰-۵۲۵ هجری قه‌مه‌ریی (۱۱۲۶-۱۱۳۰ زینیی) نووسراون. له‌م نامانه‌دا ئیشاره‌ت به‌گۆری باباتاهیر ده‌کریت، که شوینیکی پیرۆزه. دووه‌مین سه‌رچاوه‌ی گرنگ کتییی راحت‌الصدور و آیات‌السروری^۴ راوه‌ندییه، که له‌سالانی ۶۰۰-۶۰۱ هجری قه‌مه‌ریی (۱۲۰۳-۱۲۰۴ زینیی) نووسراوه و سه‌باره‌ت به‌حکومه‌تی سه‌لجوقیه‌کانه. له‌م کتیه‌ ئیشاره‌ت به‌دیداری

(^۱) بۆ زانیاری زیاتر بروانه: A. Tafazzoli, 'Fahlavīyāt,' *Encyclopædia Iranica*, vol. IX (New York, 1999), 158-162, ۱۷۱-۸۱

(^۲) تووداری، سه‌ید عه‌بدئه‌لسه‌مه‌د، نورالانوار، (ئیدیتور: سید عبدالله سنندجی)، سنه (سالی چاپ دیار نییه)، هه‌روه‌ها کوپی ده‌ست‌نووسیکیش له‌به‌رده‌ستدایه، که تاریخی نووسینه‌وه‌ی موهره‌می ۱۳۷۲ هجرییه و له‌نیهایه‌تنووسه‌ره‌که‌ی نووسیویه، که تا ئیستا شه‌ش نسخه‌ی لیتووسیه‌وه‌ته‌وه. محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم به‌شینیکی به‌ناوی چه‌مکیکی میثرووی هه‌ورامان و مه‌ریوان و ه‌ریگێراوه‌ته‌سه‌ر کوردیی، سلیمانی، ۱۹۷۰.

(^۳) ازکایی. پرویز: باباطاهرنامه. ص ۱۲۷. عین‌القضات همدانی، له‌سالی ۱۰۹۶ پاش زاین له‌دایکبوو. ئه‌م زاته، سوڤیی و فه‌یله‌سووفیک بوو، که به‌چهند هه‌وه‌هک ئیلحاد و شه‌یتانپه‌ره‌ستی تۆمه‌تبارکرا و له‌سالی ۱۱۳۱ زینیی له‌سیداره‌درا. بۆ زانیاری زیاتر بروانه:

:G. Böwering, "Ayn-al-Qozāt Hamadānī," *Encyclopaedia Iranica*, 1987, <https://iranicaonline.org/articles/ayn-al-qozat-Hamadāni-abul-maali-abdallah-b>.

(^۴) علی راوندی، راحت‌الصدور و آیات‌السرور. به‌کوشش محمد اقبال، (ته‌ران: اساطیر ۲۰۰۷، ۹۸-۹۹).

باباتاهیر وهک پیاویکی سوؤفی له گه‌ل سولتان توغرولی سه‌لجوقی ده‌کریت. چون (عین‌القضات)، ناوی گوڤری باباتاهیر ده‌بات، ده‌بیت ژیانی باباتاهیر پیش ژیانی (عین‌القضات)ی هه‌مه‌دانی (که له سالی ۱۱۳۰ زاینی له‌سیداردراوه) بووبیت و چونکه سه‌ردانه‌که‌ی توغرول به‌گی سه‌لجوقی له هه‌مه‌دان له سالی ۱۰۵۵ زاینی بووه، مینورسکی^۱ له سه‌ر ئه‌وه جه‌خته‌ده‌کاته‌وه، که مردنی بابا ده‌بیت له پاش سالی ۱۰۵۵ زاینی رویدا‌بیت.

هه‌روه‌ها که وتمان، ناوی بابا ته‌نیا له چه‌ند سه‌رچاوه‌ی ده‌گمه‌ن ده‌بیندریت. جیا له‌م سه‌رچاوانه تا سه‌ده‌ی نو‌یه‌می ه‌یجری مانگی، که یارسانه‌کان ناوی باباتاهیریان به‌رزکرده‌وه، بیده‌نگیه‌کی سه‌یر به‌رانبه‌ر به باباتاهیر ه‌یه. ئه‌وه‌یش له کاتیکدایه که ناوی بابا له ئه‌ده‌بی سه‌رزاره‌کی بوونی ه‌یه. له لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه راوه‌ندی^۲ بابا وهک پیر (پابه‌ری ته‌ریقه‌ت) ناوده‌هینیت و ده‌نوسیت: "کاتیک توغرول به‌گ له سالی ۴۴۷ ه‌جری قه‌مه‌ری (۱۰۵۵ زاینی) هاته‌هه‌مه‌دان، باباتاهیر و هاوړیکانی بابا جه‌عفر و بابا حه‌مشاد له سه‌ر به‌رزاییه‌ک به ناوی خدر له ده‌روازه‌ی شاری هه‌مه‌دان راوه‌ستابوون. توغرول له ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و ده‌ستیانی ماچکرد. بابا لیپرسی: "چی له خه‌لکی خودا ده‌که‌یت؟" سولتان وه‌لامیدایه‌وه: "هه‌رچی تو بفه‌رموویت." بابا پییده‌ل‌یت به‌ عدل و ئیحسان هه‌لسوکه‌وتبه‌ک و سه‌ری مسینه‌که‌ی ده‌شکینیت و ده‌یکاته‌ ده‌ستی سولتان و ده‌ل‌یت: "تا به‌م جو‌ره مه‌مله‌که‌تی عاله‌م خسته‌ناو ده‌ستت، له سه‌ر عدل بمینه‌ه".

که‌سیک به‌ ئاوا که‌سایه‌تییه‌ک، که "مه‌مله‌که‌تی عاله‌م" ده‌خاته‌ناو ده‌ستی سولتانیکه‌وه، ده‌بیت کاتی خو‌ی ناو و بایه‌خیکی یه‌کجار زو‌ری هه‌بووبیت، بو‌یه زو‌ر جیی سه‌رسوو‌رمانه، که له کتیبیک وه‌کو تذکره /ولیا^۳ عطاری نیشابووری (له ده‌ورو به‌ری سالانی ۱۱۴۵/۵۴۰-۱۲۲۱/۶۱۸ له ژياندا بووه)،

(¹) Vladimir Minorsky, 'Ahl-e Haqq,' *The Encyclopedia of Islam*, vol. 1 (1960), pp. 260-263.

(^۲) راوندی، راحت‌الصدور، ۹۹.

(³) R.A. Nicolson, ed., *Tadhkirat al-awliā'*, by Saikh Farīd Al-Dīn Pend'Attār, with introduction by M. Qazvīnī (London: Luzac, 1905).

که ناوی ۹۷ ئه‌ولیادی تیی‌دایه، ناوی باباتاهیر به هیچ جوریک نابریت. زهرینکوب به ریکی ئاماژه بهم خاله دهکات و پونیده‌کاته‌وه، که به ئه‌گه‌ری زۆره‌وه، باباتاهیر و هاوړیکانی بابا جه‌مشاد و بابا جه‌عفر په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل "فرقه‌یه‌کی گومان‌وایی و شاردراره" ۱ بووه. زهرینکوب هه‌روه‌ها بریاری کوشتنی (عین‌القضاتی همدانی)، (که شه‌رحیکی له سه‌ر که‌لیماتی قساری باباتاهیر نووسیوو) له لایه‌ن مه‌لایانی ئه‌و زه‌مه‌نه و له‌سیداره‌دانی له سالی ۵۲۵ هجری مانگی، هه‌ر له‌م په‌یوه‌ندییه‌دا ده‌بینیت ۲.

ئه‌زکایش ۳ ئاماژه به په‌یوه‌ندی نیوان باباتاهیر و یارسان و گوران ده‌کات. ئه‌و پاش ئه‌وه‌ی باسیک له سه‌ر میژوو و ئاینی گوران‌ه‌کان له ناو کورده‌کاندا ده‌کات، دیته‌سه‌ر باباتاهیر و ده‌لیت که باباتاهیر به‌کیک له پیره‌کانی ته‌ریقه‌تی ئه‌هلی حق بووه و ئه‌م ته‌ریقه‌تیش په‌یوه‌ندییه‌کی قوولی له گه‌ل بیروباوه‌ری "زه‌روانی-مانه‌ویی و حکمه‌تی فه‌هله‌ویی کۆن" بووه و دواتریش وه‌کو به‌کیک له فریشه‌کانی ئه‌م ته‌ریقه‌ته له ناو گوران‌ه‌کان و لوړه‌کان ناوی به‌رزبووه‌ته‌وه ۴.

چه‌ن جار ئاماژه‌م به ناوی ناوچه‌ی فه‌هله کرد. با ببینین له پوانگه‌ی جوگرافییزانانی سه‌ره‌تاکانی ده‌ورانی ئیسلامی، فه‌هله به کام شوینه‌وار ده‌وتریت.

ناوچه‌ی په‌هله/فه‌هله هه‌ر ئه‌و ناوچانه ده‌گریته‌به‌ر، که پیشتر له زه‌مه‌نی پیش ئیسلام به ناوی ولاتی ماد/میدیا به‌ناوبانگبوو و پاشتریش پیښگوترا کوهستان، یان جبال و پاشتریش له ده‌ورانی سه‌لجوقیه‌کاندا به عیراقی عه‌جه‌م ناویانلیبرد. جوگرافییزانه‌کانی سه‌ره‌تاکانی ده‌ورانی ئیسلامی وه‌کو ئیبن مقفع (۱۴۲ مانگی)، ئیبن خوردا به (۳۰۰ مانگی)، ئیبن فقیه (۲۸۹ مانگی)، موقه‌ده‌سی (۳۸۰ مانگی) بۆ ناوچه‌ی فه‌هله چه‌ند شوینه‌واریان

(۱) زرینکوب، جستجو ۱۸۷-۲۰۷، ۱۹۴.

(۲) زرینکوب، جستجو، ۲۰۶.

(۳) اذکایی، باباطاهر، ۱۴۴-۱۳۸.

(۴) اذکایی، باباطاهر، ۱۴۳.

وهكو ميهرجان قهدهق (سهيمرهى ئهمرۆ) و ماسبه‌دان (سيروانى ئهمرۆ)،
 قرمىسين (كرماشانى ئهمرۆ)، دينه‌وهر، نه‌هاوهند، ههمه‌دان، قه‌زوین، ره‌ی
 دابینكردووه.^۱ ئه‌و جوگرافيينانان كه ناویانها، ههموویان له‌ سه‌ر
 دابینكردنی سنووری په‌له، هاوړی نیین، به‌لام زۆربه‌یان له‌ سه‌ر دینه‌وهر،
 نه‌هاوهند و ههمه‌دان و ميهرجان قهدهق (سهيمره) و ماسبه‌دان (سيروان) و
 هیندیکیان له‌ سه‌ر قرمىسين (كرماشان) هاوړان. پاشتر به‌شى پۆژه‌لاتی
 لیجیاده‌كریته‌وه و ناوی ئه‌و به‌شه‌ ده‌نن كوردستان. همدوللا مستوفی له
 نزهت ئه‌لقلوب (نووسراو له ۷۴۰ هجری مانگی)^۲ ده‌نوسیت، كه په‌له
 چوار شاره و بریتییه له‌ ئه‌سفهان و ههمه‌دان و قوم و ره‌ی و ئه‌لیت
 جوگرافیاكه‌ی به‌ ولایاتی ئازهربایجان، كوردستان، خوزستان و فارس
 دابینده‌كات. كه‌واته ميهرجان قهدهق و ماسبه‌دان و قرمىسين ئیتر له
 سه‌ده‌كانی هه‌شتی هجرییه‌وه، به‌شیک له‌ په‌له نه‌ماون، به‌لام له‌ كاتیک كه
 باباته‌هیر ژیاوه، ناوچه كوردی و گورانییه‌كان به‌شیک له‌ په‌له بوونه.
 هۆنراوه‌كانی باباته‌هیر له‌ كۆمه‌لیك ده‌ستنوسیش له‌ به‌رده‌ستدایه،
 تۆماركردوون. با بزانی ده‌ستنوسه‌كان كامانه‌ن.

ده‌ستنوسه‌كان

گوايه كۆنترین نوسخه له‌ شیعه‌كانی باباته‌هیر له‌ موزه‌ی قونیه له
 تورکیادایه و تاریخی ۸۴۸ هجری (۱۴۴۸ زاینی) له‌ سه‌ردایه. له‌ سالی
 ۱۹۵۶ موجه‌بی مینوڤی چوو بو قونیه، ده‌ستنوسه‌كه‌ی بینى و
 نووسیویه‌تییه‌وه و له‌گه‌ل خوی هیناویه بو ئیران.^۳ ئه‌و پێشه‌کییه‌كى له‌ سه‌رى

(^۱) بو زانیاری زیاتر بره‌وه: پژمان فیروزبخش، فه‌لویات: پژوهشی در اشعار بازمانده از
 زبان و ادبیات مشترک عراق عجم و آذربایجان (ته‌ران: انتشارات محمودافشار ۱۴۰۱)،
 ۳۲-۲۵.

(^۲) نزهت القلوب، المقاله‌ الثالثه، تالیف حمدالله مستوفی به‌ اهتمام گای لسترانج، (ته‌ران:
 ارمغان، ۱۳۶۲، ۴۷).

(^۳) من له ۳۱/۳۰ ئاگوستی ئه‌مسال بو بینینی ئه‌و نوسخه‌یه رۆیشتم بو کونیا. به‌ داخه‌وه،

نووسی و له ژورنالی زانکوی تاران فاکولتی ئەدبیات چاپیکرد.^۱ ئەدیبی تووسی^۲ ئەم نوسخه و هیندیک له دووبه‌یتییه‌کانی دیکه‌ی که له ناو کتیبی راحت السدوری راوه‌ندی و المعجمی شه‌مسی قه‌سی رازی و چه‌ند شیعی دیکه، که له ده‌ست‌نووسیک له کتیب‌خانه‌ی مه‌جلیسی شورای ئیسلامی ده‌پاریژرین و ژماره‌ی ۹۰۰یان له سه‌ره، وه‌رگێپایه‌سه‌ر فارسی. می‌ه‌رداد به‌هاریش له سه‌ر ئەو نوسخه‌یه‌ی مینوویی و تاریکی نووسی.^۳

یه‌کیکی تر له سه‌رچاوه‌ زۆر گرنگه‌کان، سه‌فینه‌ی ته‌بریژ له ئەبوئه‌لمه‌جد محمه‌د ئیبن مه‌سه‌عوودی ته‌بریژییه، که له سالانی ۷۲۱ تا ۷۲۳ ه‌جری مانگی نووسراوه. له‌م سه‌رچاوه‌یه، کۆمه‌لیک له فه‌هله‌ویات تۆمارکراون، هه‌روه‌ها واتای هیندیک وشه وه‌کو: ئەورامه" و "فه‌هله‌وی" تیدا نووسراوه.

مینوی ناو‌نیشانکی ریکی نه‌داوه، ته‌نیا نووسیویه له سه‌ر مه‌زاری مه‌ولانا له کونیا. منیش چوومه‌سه‌ر مه‌زاره‌که‌ی. له‌وئ کتیب‌خانه‌یه‌کی لێیه. پرسیری ئەو ژماره‌م کرد. گه‌رچی کتیب‌خانه‌که به‌ په‌سمی داخرا‌بوو، به‌لام هاوکارییانکردم و ژماره‌که‌یان دۆزییه‌وه. به‌ داخه‌وه، ئەم هۆنراوه‌ له ناو ئەو کتیبه‌ که به‌و ژماره‌ بوو نه‌بوو، به‌لکو هه‌ندیک هۆنراوه‌ی سه‌رده‌می نوێتری تیدا‌بوو. له‌وئ وتیان چه‌ن سالیکه، که ژماره‌کان گۆراون، بۆیه نا‌کریت به‌و ژماره‌یه ئەو نوسخه بدۆزیت‌وه. ئەوان منیان نارد بۆ کتیب‌خانه‌ی یوسف ئاغه، له‌ویش زۆر به‌ دوا‌ی هۆنراوه‌کانی بابا‌تاهیر گه‌راین و ه‌یچمان ده‌ستنه‌که‌وت. پاشان رویشتم بۆ سه‌نته‌ری ئارشیفی نوسخه‌کونه‌کان. له‌ویش ته‌نیا چه‌ند هۆنراوه‌ی بابا له ناو کتیبیک که هۆنراوه‌کانی خه‌یامی تیا‌بوو دۆزییه‌وه، که تاریخی ۱۲۸۵ ه‌جری مانگی له سه‌ر بوو و ئەو نوسخه نه‌بوو، که به‌دوا‌یدا‌چووبووم.

(^۱) مجتبی مینوی، "از خزائن ترکیه"، مجله ادبیات / دانشگاه تهران، سال چهارم، شماره ۲، ۱۳۳۵، ۵۶-۵۸). کۆپی ئەم وتاره به‌ ناوی "باباطاهر لیر" له کتیبی پرویز ان‌کایی، باباطاهر‌نامه، تهران: توس (۱۳۷۵)، لا‌په‌ره‌کانی ۸۵-۸۱ هات‌وه.

(^۲) ادیب طوسی، "فهلویات المعجم"، له نشریه دانشکده ادبیات تبریز، سال ۶، (۱۳۳۳ ش، ۴۷۱-۴۷۶)، "فهلویات لری"، نشریه دانشکده ادبیات تبریز، سال ۱۰، ۱۳۳۷، شماره ۱، ۱۶-۱، تیکه‌لاویک له‌م دوو وتاره به‌ ناوی "فهلویات لری" له کتیبی پرویز ان‌کایی، باباطاهر‌نامه، تهران: توس (۱۳۷۵)، لا‌په‌ره‌کانی ۱۰۰-۸۷ هات‌وه.

(^۳) مه‌رداد بهار، "شعری چند به گویش همدانی از باباطاهر"، در پژوهشنامه فرهنگستان زبان / ایران، شماره ۳، ۱۳۷۵ ش، ۵-۲۲. کۆپی ئەم وتاره به‌ ناوی "گویش باباطاهر" له کتیبی پرویز ان‌کایی، باباطاهر‌نامه، تهران: توس (۱۳۷۵)، لا‌په‌ره‌کانی ۱۱۴-۱۰۳ هات‌وه.

پاشتر له سهر ئەم دەستووسه زیاتر دەدویم و ئەو وشانه زیاتر
شیده که مه وه.

ئامانجه کانی ئەم لیکۆلینه وهیه

له م به شه دا، ئاماژهیه کی کورت به ئامانجی سهره کی ئەم لیکۆلینه وهیه
ده که م، چونکه لیکۆلینه وهی زمانه وانیی یه کجار زۆر له سهر ئەو
دهستووسانه کی که هۆنراوه کانی باباته هیران تیدایه، کراوه و گوتار و کتیبی
زۆر له م بارهیه وه نووسراون. من نامه ویت به ته واده تی له سهر زمانی
باباته هیر له ریگای زمانه وانییه وه لیکۆلینه وه بکه م و نزیکیی زمانی ئەو به
زمانانی دیکه نیشان بدهم. هۆکه یشی بۆ من ئەوهیه چونکه له درێژیای زه مه ندا،
دهستبردراوه ته ناو هۆنراوه کانی باباته هیر و زمانیان گۆراوه و به فارسیی
نزیکه کراونه ته وه، به جۆریک که ده کریت بلێن هیچ دهستووسیک له
به رده ستدا نییه، که به ته واده تی زمانی خۆدی باباته هیر نوینه رایه تی بیکات. به
هۆی ئەو هه موو دهستکاری کردنا نه وه، بۆمان مومکینا بییت ته نیا له پڕی
زمانه وانییه وه دابینه که ی که بابا چ زمانیکی بووه. گهرچی سهره پای ئەو
هه موو ئالوگۆر که به سهر هۆنراوه کاند هاتوون، هیشتا ده توانین به پروونی
په یوه ندیی زمانی باباته هیر له گه ل ئەده بیاتی گۆرانه وه ببینن. له لاپه ره کانی
داهاتوو، به شیکم به وه ته رخا نکر دووه، که تا ئیستا چۆن له سهر
تاییه ته مندییه کانی زمانی باباته هیر کارکراوه و کیشه کان له کوین، به لام له
ئاکامدا من ده مه ویت له ته نیشته کاری زمانه وانییه وه، قورسایی بکه مه سهر
ئەو بنه مایانه و ئەو نه ریته ی که دواتر ئەده بیاتیکی به ناوی ئەده بیاتی
گۆرانیی پیکه یتا و بوو به هۆی ئەوه ی که نه ریتی شیعیر و ئەده ب له ناوچه ی
جوگرافیای جبال (ههر ئەو ناوچه یه که باباته هیری دروست کرد)، نه ته نیا
له ناونه چیت، به لکو درێژه ی پیدریت و له ئاکامدا له گۆرانیی گه شه ی
په یدابکات.

بیگومان، گۆرانیی وهک گرنگترین زمان بۆ شیعیر گوته وه له و ناوچه یه
خۆی نواند. ئامانجی ئەم لیکۆلینه وهیه ئەوهیه که نیشاندات، گۆرانیی ههر
له و نه ریته وه سهریه له یناوه، که شاعیرانی وهک باباته هیری په روه رده کرد؛

پهوتیک که پښتای له فارسیی جیا بوو و له شاعر و شاعیرییدا به سهر لوتکه گه‌یشت. به دلنیاييیوه ده‌توانین بلښین، که گورانیی پاش فارسیی و له دلۍ شیعری فه‌له‌ویی وهک گرنگترین زمانی ئه‌ده‌بیی له هه‌موو ناوچه‌که‌دا سهریپه‌لینا و ناسرا.

نزیکیایه‌تیی زمانی باباتاهیر که به‌رچاوترین شاعیری فه‌له‌ویی له سه‌ده‌کانی چوار و پینجی هیجریی قه‌مه‌ریی بوو، له‌گه‌ل تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی گورانیی، جیی گومان نییه، به‌لام گیروگرفتی زور له سهر خویندنه‌وه‌ی ده‌ست‌نوسه‌کان هه‌یه. جیا له‌مه‌یش هه‌روا که پیشت‌ر ئاماژه‌می‌یدا، نو‌سه‌رانی ده‌ست‌نوسه‌کان، ده‌ستی زوریان بردووه‌ته‌ناو ده‌ست‌نوسه‌کان و له فارسیی نزیکیانکردوونه‌ته‌وه. ئه‌م کیشانه، پښت‌ر له‌وه‌ی که به ئاکامیکی جی‌مت‌مانه بگه‌ین. بۆ گه‌یشین به ئاکامیکی پوون‌تر ده‌توانین خالی دیکه له‌به‌رچاوبگرین. په‌نگه ئه‌م پرسیارانه‌ی خواره‌وه یارمه‌تییمان‌بدن، پووناکیی بخه‌ینه‌سهر ئه‌م بابه‌ته:

– له‌و سه‌رده‌مه‌دا، له هه‌مه‌دان و ده‌وروپشتی به‌چه‌ند زمان و زاراوه‌گه‌لیک قسه‌ده‌کرا؟

– په‌یوه‌ندیی باباتاهیر له‌گه‌ل ئاینیی یارسان چۆن بوو؟
– هه‌وینی ئه‌ده‌بیاتی گورانیی چی بوو؟ په‌یوه‌ندیی نیوان فه‌له‌ویات و ئه‌ده‌بی گوران چییه؟

– ئه‌م نه‌ریته ئه‌ده‌بییه‌ی گوران که‌ی به‌دیها‌ت و که‌ی ده‌ستی‌پیکرد؟
ئه‌م لیک‌ولینه‌وه هه‌ولده‌دا‌ت، وه‌لامی ئه‌م پرسیارانه بداته‌وه.
پیش ولام‌دانه‌وه‌ی ئه‌م پرسیارانه، سه‌ره‌تا چاو‌یک ده‌خشی‌نینه‌سهر ئه‌و کارانه، که له سهر هۆنراوه‌کانی باباتاهیر کراوان و باس له‌وه ده‌که‌ین، که کیشه‌ی ئه‌م جوړه کارانه له چیدا‌یه. پاشان دیننه‌سهر زمان و ئه‌دبیاتی گوران و ته‌فره‌نجه/ته‌رکیز ده‌خه‌ینه‌سهر دوو شاعیر، پیرشالیار و سه‌یدی هه‌ورامیی. هوی هه‌لبژاردنی سه‌یدی ئه‌وه‌یه، که له ناو به‌شی‌ک له شیعره‌کانی، هیتدیک تاییه‌تمه‌ندیی هه‌یه که جیاوازیده‌کات له شاعیرانی دیکه‌ی گوران. هۆنراوه‌کانی پیرشالیاریش، نزیکیی تاییه‌تییان له‌گه‌ل هۆنراوه‌کانی

باباتاهیردا ههیه. پاشان دهچینهسهر بهراوردکردنی هۆنراوهکانی باباتاهیر له گه‌ل کهلامه‌کانی یارسان.

ئیشی زمانه‌وانیی میژوویی له سهر شیعره‌کانی باباتاهیر

لیکۆله‌ران، بایه‌خیکێ تایبه‌تییان به شیعرێ باباتاهیر و زمانی ئه‌دهبیی ئه‌و که به فه‌له‌ویات به‌ناوبانگه، داوه. له نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌ی زاینیه‌وه تا به ئهم‌ڕۆ کتیب و وتار و نووسراوه‌یه‌کی یه‌کجار زۆر له ئه‌و رۆبایه‌یه‌وه که به ناوی باباتاهیرن، چاپکراون. کلمنس هوارت له ساڵی ۱۸۸۵ به چاپی رۆبایه‌یه‌تی بابا له گۆڤاری ئاسیاتیکی، رینگای بۆ وه‌رگی‌ران و ناسینی شیعره‌کانی باباتاهیر له ده‌روه‌ی سنووری ئێران، کرده‌وه.^۱

پیشتر ئاماژه‌دا، که کۆنترین نوسخه له شیعره‌کانی باباتاهیر له موزه‌ی قونییه له تورکیاده‌یه و تاریخی ۸۴۸ هجری (۱۴۴۸ زاینیی) له سه‌رده‌یه، که‌واته ئهم نوسخه‌یه چوارسه‌د ساڵ پاش ژیا‌نی ئه‌و نووسراوه‌یه‌وه. له درێژایی زهمه‌ن و ساڵیان، کاتیبه‌کان شیعره‌کانیان به فارسی ستاندارد نزیکیان کردووه‌ته‌وه. زۆریک له توێژه‌ران باسی ئهم کیشه‌یه‌یان کردووه.^۲ به هۆی ئهم ده‌ستکاریکردنه‌وه، هه‌له‌سه‌نگاندنی شیعره‌کان کاریکی ئاسایی نییه. هیندیک له زانیان شیوازیان بۆ راستکردنه‌وه‌ی شیعره‌کان پیشنیا‌ز کردووه.^۳ هه‌روه‌ها هیندیک توێژه‌ر له رینگای زمانه‌وانیی میژوویییه‌وه

(1) Cl. Huart, "Les quatrains de Bābā Ṭāhir 'Uryān en pehlevi musulman," *Journal Asiatique* 8, no. 6 (1885), 502-45.

(2) بۆ وینه، ازکایی ۱۳۷۵ ش، لاپه‌ره ۱۳۴؛ ادیب طوسی، "فهلویات المعجم"، ۱۳۳۳ ش؛ مینوی "از خزائن ترکیه"، ۱۳۳۵ ش.

(3) ناتل خانلری، "دوبیتی های باباطاهر"، له مجله پیام نو، سال ۱، شماره ۸، (۱۳۲۴ ش) ۲۶-۳۰، شماره ۹: ۳۷-۳۹ و ۶۰؛ کۆپیی ئهم وتاره له کتیبی پرویز ازکایی، باباطاهر نامه، تهران: توس (۱۳۷۵)، لاپه‌ره‌کانی ۶۹-۵۵ هاتووه؛ ادیب طوسی، "فهلویات لری" ۱۳۳۵؛ قزوینی، "طاهر همدانی" له یادداشت ه‌ای قزوینی، طبع ایرج افشار، دانشگاه تهران، ج. ۵، (۱۳۳۹ ش): ۲۸۱-۲۸۴، کۆپیی ئهم وتاره له کتیبی پرویز ازکایی، باباطاهر نامه، تهران: توس (۱۳۷۵)، لاپه‌ره‌کانی ۴۴-۳۹ هاتووه.

هه‌ولیانداوه، تاییه‌تمه‌ندی زمانی شیعره‌کان هه‌لبسه‌نگین^۱.
 له هه‌ر حالدا ده‌توانین بڵین، که له ناو ئه‌ده‌بی غه‌یری فارسییدا،
 دووبه‌یتیه‌کانی باباتاهیر زۆرتترین گرنگیانپێدراوه و لیکۆلینه‌وه‌یان له سه‌ر
 کراوه، به‌لام لیکۆلینه‌وه‌ زمانه‌وانیه‌کان کیشه‌یان زۆره. تا ئیستا به‌ ته‌واوی
 که‌سیان نه‌یان‌توانیوه‌ دابینی‌که‌ن، که په‌یوه‌ندی هه‌نراوه‌کانی باباتاهیر له‌گه‌ڵ
 زمانه‌ نوێکانی ئێرانیدا چۆنه و به‌ کامیان نزیک‌تره. هه‌ر کامه‌یان بۆچوونیکی
 جیاوازی هه‌یه: لوری^۲، له‌کی و گۆرانی^۳، گۆرانی^۴، زمانی تیکه‌لاو^۵، زمانی
 هه‌مه‌دانیه‌ کۆن و زمانی جوه‌کانی هه‌مه‌دان^۶، تاتی^۷، زمانی هاوبه‌شی ولاتی
 په‌هله^۸.

(^۱) سالومه غلامی، "گویش شناسی اشعار باباطاهر و اهمیت آن در بازسازی زبان بومی پیشین همدان"، له: پژوهش‌های زبانشناسی تهران، سال ۱۰ شماره ۲۰ (۱۳۹۹): مولایی، چنگیز، "چند نکته درباره شیوه تصحیح دوبیتی های باباطاهر"، له نامه فرهنگستان، دوره ۵، شماره ۳ (پیاپی ۱۹) (۱۳۸۱ ش): ۷۴-۸۳؛ حسینی آبیاریکی، سید آرمان، "بررسی ویژگی های زبانی و دستوری دوبیتی های باباطاهر همدانی"، پیام بهارستان، دوره ۲، سال پنج، شماره ۲۰ (۱۳۹۲ ش): ۳۹-۶۱.
 (^۲) مینوی (۱۳۳۵ ش) "از خزائن ترکیه"، ادیب طوسی (۱۳۳۳ ش) "فهلویات لری"، صفایی ملایری، "غلط خوانی ترانه ها" له مجله /رمغان، سال ۳۱، شماره ۷ (۱۳۴۱ ش): ۲۸۹-۲۹۹.

(^۳) حسینی آبیاریکی، بررسی ویژگی.
 (^۴) اکبری مفاخر، "زبان دوبیتی های باباطاهر"، پژوهش های زبانی-ادبی قفقاز و کاسپین، سال ۴، شماره ۱ و ۲ (پیاپی ۹-۱۰) (۱۴۰۱-۱۴۰۲ ش)

(^۵) Karl Hadank, „Die Sprache der Vierzeiliger des Bābā Tāhir“ (IV). *Die Mundarten von Khunsār, Mahallāt, Natānz, Nāyin, Sāmnān, Sīvānd und Sō-kohrūd*. Kurdisch – Persische Forschungen von Oskar Mann. Berlin: Verlag von Walter de Gruyter (1926): 37-55.

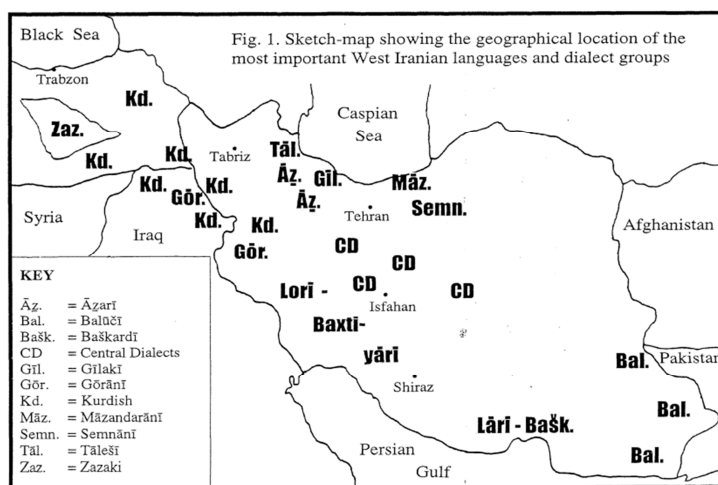
(^۶) R. Abrahamian, *Dialecte des Israélites de Hamadan et d'Ispahan et dialecte de Baba Tahir* (Paris: Adrien-Maisonneuve, 1936); غلامی، "گویش شناسی،

(^۷) حسین جعفری چهرقانی، "واژگان تاتی در اشعار باباطاهر"، فصلنامه دیار، شماره ۵، ۱۳۹۶.

(^۸) فیروزبخش، فهلویات.

يەككە لە راستىيەكان ئەوھى، كە زمانە باكوور-پۆژئاواييەكان نە تەنيا ھاوبەشى زۆريان پيکەوھە، بەلکو ئەوان تەنانت لەگەل زمانە باشوور-پۆژئاواييەكانيش لە هينديک تايبەتمەنديى زمانىيەوھ لە بواری فۆنيتيک و مۆرفۆلۆژي ھاوبەشيان هەيه.^۱

بۆئەوھى تيبگەين، كە مەبەست لە زمانە باكوور-پۆژئاواييەكان چيە، نەخشەيەك كە لە وتاری لودويگ پاول^۲ هەيه، ليرە دايدەنيم:

لە پووێ ئەم نەخشەوھ، بيجگە لە لورپي، بەختيارپي و لاری باشكەندي، كە دەكەونە بەشى زمانە باشوور-پۆژئاواييەكان، ئەوانى دى هەموو گروپيک پيکەهين، كە لە زۆريک بواری نزیکايەتيان پيکەوھەيه.

ليروھە باس لە سەر تايبەتمەنديى فۆنۆتيكى ئەم گرووپە، كە بە باكوورپي-پۆژئاوايي بەناوبانگن دەكەين، تا زياتر لەوھ تيبگەين، بۆ تويزەران ناتوانن لە سەر ئەوھ ساخبينەوھ كە زمانى باباتاھير بە تەواوھتيى سەر بە چ

(1) Agnes Korn, "A partial tree of Central Iranian: A new look at Iranian subphyla". In: *Indogermanische Forschungen* 121, (2016) pp. 401-434.

(2) Ludwig Paul "The Position of Zazaki among West Iranian Languages", in: Nicholas Sims-Williams (ed.): *Proceedings of the Third European Conference of Iranian Studies held in Cambridge, 11th to 15th September 1995. Part I: Old and Middle Iranian Studies*. Wiesbaden (1998): 163-177

زمانیکه. ئەم جەدۆلەى خوارەوهم لە سەر ئەساسى جەدۆلىك كە لودیگ پاول^۱ دایناوه، وەرمرگرتوو، ئاگنس كۆرن^۲، هیندیک تیبنیى لە سەر جەدۆلەكەى پاول هەبوو، بۆ وینە چەند دانە لە ئیزۆگلووسەكانى^۳ رەتكردهوه و خۆى ئیزۆگلووسىكى تازهى (ژماره ههشت) پيشنيازكرد.

لەم جەدۆلەى خوارەو، تیبنییهكانى كۆرنم لەبەرچاوتروو و ئەو ئیزۆگلووسە كە پيشنيازكرد، گونجاندوومه لە ناو جەدۆلەكەدا. لە لای چەپەو كە بە زمانى Pre Iranian PIR دەستپێدەكات، هېچ بەلگەیهك بە دەستەو نیه، بەلام بە بەراورد لەگەڵ هەندیک زمانى دیکە وەكو لاتینی، یونانی، كۆن، سانسكریت، فارسى باستان، ئەوستایى و مادى، دروستیانكردووتهو؛ پاش ئەم زمانە، بە دواى یەكدا: ئەوستایى (Av)، پارتنى (Par)، گۆرانى (Gor)، زازا (Za)، سمنانى (Sem)، ئازەربى (Az)، تالشى (Tal)، كاسپى (Casp)، سنترالەكان (CD)، بەلووچى (Bal)، سۆرانى (Sor)، فارسى نوێ (NP)، فارسى ناوهراست (MP) و فارسى كۆن (OP) دین. پێكخستنى جەدۆلەكە ئاوايه، كە پەيوەندى فۆنۆتىكى نۆوان زمانە كۆنەكان و زمانەكانى سەرەدى ئەمرو دەتوانین تێدا ببین:

	PIR	Av	Par	Gor	Za	Sem	Az	Tal	Casp	CD	Bal	Sor	NP	MP	OP
1	𐎱𐎠𐎼𐎿	s	S	s	s	s	s	s	s	s	S	S	H	h	Θ

(1) Ludwig Paul 'The Position of Zazaki', 1998

(2) 'Balochi and the Concept of North-West Iranian', in: Jahani / Korn, (2005) pp. 49-60.

(3) لێره مەبەست لە ئیزۆگلووس، ئەو فۆنیمەنە، كە سنوورى ناو دوو زمان دیاریدەكەن.
(4) بێگومان دەكریت، ئەم جەدۆلە پەرەپێدریت و لەقوێكانى دیکەى كوردی وەكو كرمانجى سەروو یان كوردی خوارووی تێدا بگونجین. بۆ ئەم ئێشە، لێره تەنها سۆرانى بۆ نوێنەرایەتى لە كوردی هەلبژاردراوه. هیوادارم لە كارىكی دى، هیندەى دى لە زاراوەكانى كوردی و لەكى و گۆرانى بە جیا بەراوردبەكەن.
(5) نیشانهى ئەستێره بە واتای ئەوێه، كە بەلگە بۆ ئەو فونیمە لە بەرەستدا نییه و بە بەراورد لەگەڵ زمانانى دیکە دروستكراوتهوه.

2	*ž	z	Z	z	z	z	z	z	z	z	Z	Z	d	d	D
3	*θr	θr	Hr	yar-	hr	hr	hr	hr	r	r	S	S	s	s	Ç
4	*č /N_V	č	Ž	ž/-č-	j	j/ž	ž	ž	ǰ(z-)	ǰ, ž, z	Č	Ž	z	z	Č
5	*du-	duu	b	b	b	b	b	b	b	b	d/b	D	d	d	duv
6	*hu-	huu/xv	wx (wh)	w	w	x(u),f	h	h	x(u)	x(u)	w,h	xw	xw	xw	huv
7	*u-	v	W	w/v	v	?		v	v/b		g(w)	b/g	b,g	g, w	g,d
8	*r	ərə	ur/ir	ar	ar	ar	ar	ar	ar	ar	Ur	Ir	ur	ur/ir	?

بۆ هەر کام لەم ئیزوگلو سه کان، وینە یەک یان دوو وینە دەهینێنەوه، که به سۆرانیی یان به گۆرانیین، هیندیکیشیان به فارسیین و له زمانانی دیکهیش که لکوهەرگیراوه:

1	Sor/Gor> asənNP> ahən	'ئاسن'
2	Sor/Gor>zan; NP> dān (Av> zān, OP> dān)	'زانین'
3	Gor>yære, Sor/NPr> se; Av> Φritiia; OP. çitiya 'third'	'سی'
4	Sor/Gor> žən, žan(i); NP> zan/ Gor> řoče; Sor> řožū; NP> ruze	'ژن' 'پۆژوو'
5	Gor> bæræ; Sor> dærga; NP> dær Par> bær	'دەرگا'
6	Gor> wardæy; Sor> xwardən; NP> xordæn	'خواردن'
7	Gor>wəl; Sor/NP> guł/gul; NP>war (<*warda-), MP. gul (<*wřda) Gor> wæhar, Sor/NP> bæhar .	'گول' 'به هار'
8	Gor> mærd, bærd, kârd Sor> mærd, bærd, kærd NP> murd, burd, kard	'مرد،' 'برد،' 'کرد'

ههروا که له جه دۆله که ی سه ره وه دهر ده که ویت، له هه شت ئیزوگلو سه،

زۆربەى زمانەكان ھاوبەشەن: ئىزۆگلىسى ۱ و ۲ لە ئەوستايى و پارتىي، لە گۆرانىي تا سۆرانىي، كە ھەموو لقى باكوورىي-پۆژئاوايىن ھاوبەشىي دەبينىن؛ لە ئىزۆگلىسى ۵ ھاوبەشىي نيوان پارتىي و گۆرانىي تا بەلووچىي دەبيندريت؛ ئەم ئىزۆگلىسە لە سۆرانىي و ئەوستايى و فارسىي كۆن و ناوەرەست و فارسىي نویدا ھاوشىوھن؛ ئىزۆگلىسى ژمارە ۸ ھاوشىوھىي نيوان گۆرانىي، زازايى، ئازەريي، سەمانىي، زاراوھ سەنترالەكان و كاسپىيەكان دەخاتەپوو. ئەم ئىزۆگلىسە زۆر گرانگە، چونكە لە زمانى باباتاهير ھەر بەم شىوھىي ھاتووھ. ھەرودھە ئىزۆگلىسى ژمارە ۷ لە زمانى باباتاهير بەكارھاتووھ و دەبينىن كە ئەم ئىزۆگلىسە لە گۆرانىي تا سەنترالەكان بوونى ھەيە.

ھەرودھە كە دەبينىن، زۆرىك لەم زمانانە لە بوارى فونۆتيكىيەوھ لە يەكەوھ نزيكن. ئەمە خالىكى گرانگە، بۆئەوھى نيشانىيەدين تەنيا بە بەراوردى زمانەوانىي ميژووييەوھ ناكريت بيسەلمىينىن، كە زمانى باباتاهير بە كام زمانى نوئ نزيكايەتيي ھەيە.

بەلام ئەمە راست ئەو كارەيە كە ليكۆلەپان دەيكەن. بۆ ويئە غولامىي^۱ ئاماژە بە ئالوگۆرى چەند فونىم لە زمانە كۆنەكانەوھ بۆ زمانى كەلىمىيەكانى ھەمەدان دەكات و ئەم فونىمانە لەگەل زمانى باباتاهير بەراوردەدەكات و دەگاتە ئەو ئاكامەي كە باباتاهير، زمانى لە زمانى كەلىمىيەكانى ھەمەدان نزيكە. چەند نموونەيەك لەو ئالوگۆرە، كە غولامىي ئاماژەيپیداون، ليئە دەھينمەوھ:

*-č->-ž-/ ĵ/č- : žer “ژير”

*v-> v-:vīn/ vād/ vil “بينين / با / گول”

*y-> y-: yā “جیگە”

*dz> z: zān “زانين”

*-xt> -(h)t ~ -(t)t: sote “سووتاو”, vāt “وتى”

(^۱) غلامى، گویش شناسى (۱۳۹۹ ش).

نووسه‌ری کتییی "فهلویات" یش،^۱ به چەند ئیزۆگلووس ئاماژەدەدات، که به رای ئەم بەرپێزە تایبەتمەندیی زمانیک بە ناوی فەله‌ویی بووه و له نێوان ولاتی فەهله وهک زمانی ئەدەبیی بەکارهاتووه. لێره ئەو وێنانهی هەلبژێردراون، که بۆ فەله‌ویاتی هەمەدان ناویلبێردوون، بۆ وێنه:

*č /V_V > j, ž

*hu-> x^w : x^w

*j-> z

ئەم تایبەتمەندییانه که له جەدۆله‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا دیاره، له زۆربه‌ی زمانه‌کانی باکووری-پۆژئاوایی و به تایبەت هەموویان له گۆرانیی بوونیان ههیه. بۆ وێنه ئالوگۆپی فونیمی *č- /č- /ž- /ž- له هەردوو شکله‌که‌ی یانی گۆرانیی بۆ /ž/ یان /č/ بوونی ههیه، بۆ وێنه له‌م وشانه‌ ده‌یان‌بینین: چێر 'ژیر'، پۆچی 'پۆژوو' یان وهک / / ژهنی 'ژن'؛ فونیمی *v-> v له گۆرانیی هەر وهک خۆی ماوه‌ته‌وه، بۆ وێنه وینای 'بینین'، وا 'با'، ولی 'گول'؛ فونیمی *y-> y ئەمەیش هەر له گۆرانیی ده‌بیندریت، وه‌کوو یاگی 'جیگه'؛ فونیمی *z> dz له هەموو زمانه‌کانی باکووری-پۆژئاوایی ده‌بینین: *-(h)t ~ -(h)t (t) لێره‌یش، زۆربه‌ی زمانه‌کان هاوبه‌شن بۆ وێنه له گۆرانیی سووته؛ وات، به‌لام سه‌یر ئەوه‌یه که هیچ کام به‌وه ئاماژه‌ناده‌ن که ئەم تایبەتمەندییانه له زمانی گۆرانیی، که ئەدبیاتیکی زۆر گرنگ و به‌رچاوی ههیه، بوونیان هەن. غولامیی زمانی باباتا‌هیر له‌گه‌ڵ زمانی که‌لیمییه‌کانی هەمەدان به‌راورد‌ده‌کات، ئەو جوهره‌یش که خۆی ده‌لیت، له هەمەدان ته‌نیا یه‌ک بیژهری ئەم زمانه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه؛ فیرووزبه‌خشیش بر‌وای ئەوه‌یه که فەهله‌ویی خۆی زمانیکی سه‌ربه‌خۆ بووه و له‌ناوچووه، به‌لام هیچ کام له‌م توێژه‌رانه ئاور له‌وه ناده‌نه‌وه، که له هەر ئەو شوێنه‌ی که باباتا‌هیری لێبووه، ئەدبیاتیکی به‌قه‌وه‌ت گه‌شه‌ی په‌یدا‌کردووه.

هەردوو لیکۆلەر، له‌ ب‌واری مورفۆلۆژییش هەر به‌و ئاکامه‌ی خۆیان ده‌گه‌ن. من لێره‌دا نامه‌وێت له‌ باسه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی خۆم دووربکه‌ومه‌وه، بۆیه

(^۱) فیرووزبخش، فهلویات (۱۴۰۲ ش).

زور به کورتیی ئاماژە بەو دەدەم که لەم بوارەیش، زۆربەى زۆرى ئەم تايبەتمەندیانەى که ئەوان ئاماژەیانپێکردوو، لە گۆرانى ئەدەبى بوونيان هەيه و تايبەت به ئەو زمانانە، که ئەوان ئاماژەپێدەدن نيه.

لە ئاکامدا، دەتوانین بڵێین که شیعەرەکانى باباتاهیر، لە هەندیک بواردا هاوبەشیی لەگەڵ زۆریک لەو زمانانەدا هەيه، بەلام هەرودها که وتم، خالی سەرەکیی زور گرنگ ئەو هیه زۆربەى زۆرى ئەو تايبەتمەندیانەى زمانەوانى و ئالوگۆرە میژووییەکان لە گۆرانى ئەدەبى دەدۆزێنەوه. خالی دووهم ئەو هیه که لەو سەرەدەمەى باباتاهیر ژیاوه، هیشتا شتیک بە ناوی نەتەو هیه بوونی نیه، بەلکو عەشیرەت و قەوم و تایفە و گروپی خەلک وەکو لوپ، گۆران و کورد لە تەنیشت یەکدا دەژین. لە کتێبە میژووییەکاندا ئاماژەى زور بە ناوی گۆران لە هەمەدان و دوەرپشتی کراوه (لە سەر ئەم خالە، پاشتر قسەدەکەم)، کەواتە بۆ هەلسەنگاندی شیعەرەکانى باباتاهیر، ییگومان دەبێت تیگەیشتن و زانیارییمان لە سەر زمان و زاراوەکانى ئەو سەدەى هەمەدان هەبێت. خالی دیکە ئەو هیه که نە تەنیا گۆرانى بیژەرەکان لەو کاتە لەو شوێنە ژیاون، بەلکو هەر لەو کاتەوه دەستیانکردوو به هۆنینهوهى شیعەر (لە سەر ئەمەیش پاشتر دەدویم).

هەر ئاوا که پشتر ئاماژەمپیدا، چۆن هۆنراوەکانى باباتاهیر زور دەستیانتێراوه، به تهواوی ناتوانین پشت به تەنیا هۆنراوەکان ببەستین. خالی دیکەیش ئەو هیه زمانى شیعری ریکترە که لەگەڵ زمانى شیعری بەراوردبکریت، نەک لەگەڵ زمانى ئاخافتن و بە دواى تێپەڕینی هەزار سال، بەراوردیانکەین. کەواتە دەبێت زمانەکه لەگەڵ ئەو زمانە ئەدەبیانەدا بەراوردبکریت، که نزیکى کاتیان لەگەڵ یەکدا هەيه. لەو ناوچەیه که باباتاهیر ژیاوه، تەنیا زمانى ئەدەبى که توانیبیتی سەر هەلبهێنیت و خوێ رابگریت، زمانى ئەدەبى گۆرانى بووه. لە بەشى خوارەوه لە سەر ئەم بابەتە دەدوین.

زمانى گۆرانى و سەرەلدانى ئەدەبى گۆران

زمانى گۆرانى لە میژوودا پۆلیکی بەرچاوى لە پوژئاواى ئێران و

کوردستانی باشوور هه بووه. ئەدهبیاتی گۆرانی، به تایبەت تیکستە ئاینی و پۆحانییهکانی یارسان دەکریت بڵێن پارێزەری بیر و رای ئاینی و میراتھەلگری کولتووری کۆمەلگای گۆران بووه. ئەم نەریتە ئەدهبییه نە تەنیا بریتییه لە تیکستی ئاینی، بەلکو شیعەر و پەخشانیش دەگریتەخۆ.

گۆرانی یان گۆرانی (ئەو جوۆرە کە لە ناوچەى کرماشان ئەدادهکریت)، لە دەستەواژەى تەقلیدی زمانەکان، وەک زمانیکى ئێرانى لە بنەمالەى زمانى باکوورى-پۆژئاواى (شىمالى-غەربى) دەژمێردریت. بە واتایەکی دیکە، کۆمەلکەى زمان (نزیك بە شەست زمان) کە لە بواری زمانەوانییهوه بە زمانە ئێرانییهکان بەناوبانگن، چەند گروویک پیکدهینن. تا پێش ھێرشى ئیسلام بۆ سەر ناوچەى ئێران و کوردستان، بەلگەى میژوویى لە سەر چەند زمان وەک: فارسی کۆن، ئەوستایى، مادى، سوغدى، بەلخى، سەکایى، فارسى ناوەرەست و پارتى لە بەرەستدایە. ھىچ کام لەم زمانانە، ئیستا نەماون. پاش ئیسلام، قوناغى نوێى زمانە ئێرانییهکان دەستپێدەکات، کە زۆربەى ئەو زمانانە لە ناوچەى جوگرافىی ئێران، کوردستان، ئەفغانستان و تاجیکستان و چەند شوێنى دیکە دەگریتەخۆ. لە دابەشکردنى ئاخىرى قوناغى زمانە ئێرانییهکاندا، کوردی، گۆرانی، زازاکى، بەلووچى، سمنانى، ئازەرى، تالشى، گیلەکى، زمانە مەرکەزىیهکانى ئێران و ھیندیک زمانى دیکە، گروویک پیکدهینن کە نزیکیەتیی تایبەتییان پیکەوه ھەیە.^(۱)

لە ھەر حالدا، بیژەرانى گۆرانی، زۆرتەر لە ناوچەى کرماشان و کوردستان لە پۆژئاواى ئێران، لە باشوورى کوردستان بە تایبەت لە ناوچەى ھەورامان، ھەلەبجە، خانەقین، کەرکووک، ھەولێر، موسل و نەینەوا دەژین. ئەو زاراوانەى کە نزیکیى تایبەتییان پیکەوه ھەیە و دەتوانن وەک

(^۱) بۆ زانیاری زیاتر بروانە:

: Ludwig Paul, The Position of Zazaki, 1998; Rüdiger Schmitt, Die iranischen Sprachen in Geschichte und Gegenwart. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert 2000; Gernot Windfuhr, "Dialectology and topics". *The Iranian Languages*, edited by Gernot Windfuhr. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York 2009; Gernot Windfuhr, "Isoglosses: A Sketch on Persians and Parthians, Kurds and Medes." *Monumentum Henrik S. Nyberg II [Acta Iranica 5]*, (1975) 457-472.

لقوپۆی گۆرانی ناویانبهین، بریتین له هه‌ورامیی، که‌نوولێی، زه‌رده‌یانه، گه‌وره‌جویی، ماچۆ (زاراوه‌ی عه‌شیره‌ته‌کانی جمور، باجه‌لان، پۆژبه‌یانی، زه‌نگه‌نه و...)، شه‌به‌کیی و کا‌که‌یی. واته‌ ناوی گۆرانی هه‌م به‌ کۆمه‌لیک زاراوه‌ی نزیک له‌ یه‌ک ده‌گوتریت، هه‌م به‌ زمانی ئه‌ده‌بیی که‌ له‌ سه‌ر بنه‌مای ئه‌م زاراوانه‌ به‌دیها‌تووه‌. گۆرانی ئه‌ده‌بیی به‌ زمانیک ده‌وتریت، که‌ له‌ ئه‌ده‌بیات و شیعردا به‌کاره‌اتووه‌ و زمانی شیعره‌کانی یارسانه‌کانیشه‌. کۆگایه‌کی (corpus) گه‌وره‌ له‌ هۆنراوه‌ له‌ به‌رده‌ستدایه‌، که‌ هۆنراوه‌ی شاعیرانی هه‌ورامان، که‌نووله‌، کرماشان، ئیلام و... تا که‌رکوکی له‌ ناودایه‌. له‌ سه‌ره‌وه‌ پرسیاریکمان ئاراسته‌کرد، که‌ سه‌ره‌لدانی ئه‌ده‌بی گۆران که‌ی و چۆن بوو؟ ولامدانه‌وه‌ به‌م پرسیاره‌ ئاسان نییه‌. ئه‌گه‌رچی ئه‌ده‌بی نووسراومان میژووکی کۆنی هه‌یه‌، به‌لام کۆنترین ده‌ستنووس، هه‌لده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ده‌ستنووسیک که‌ بریتیه‌ له‌ کۆمه‌لیک هۆنراوه‌، به‌ تایبه‌ت هۆنراوه‌کانی بیسارانیی و له‌ نیوان سالانی ۱۷۸۱-۱۸۷۳ زاینیی له‌ لایه‌ن شیخ عه‌بدولمومنینی مه‌ردۆخییه‌وه‌ کۆکراونه‌ته‌وه‌ و له‌ کتییخانه‌ی به‌ریتانیا به‌شی پۆژه‌لات (The British Library, Oriental and India Office Collections) به‌ ژماره‌ MS. Or. 6444 پارێزراوه‌. به‌لام له‌ ئه‌ده‌بی زاره‌کیی و به‌ برۆی خه‌لکی هه‌ورامان، ئه‌ده‌بی گۆران میژووکی زۆر کۆنتری هه‌یه‌.

هه‌ندیک که‌س برۆیان وایه‌، که‌ ئه‌م نه‌ریته‌ شیعرییه‌ هه‌لده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ئاخیره‌کانی سه‌ده‌ی ۱۳۰۰ زاینیی، که‌ یه‌که‌م شاعیری گۆران، مه‌لا په‌ریشان (له‌ ئاخیره‌کانی سه‌ده‌ی ۱۳۰۰ ژیاوه‌) شیعری به‌ گۆرانیی هۆنیوه‌ته‌وه‌. له‌ ناو سه‌ده‌کانی ۱۶۰۰ بۆ ۱۸۰۰ زاینیی، ئه‌ده‌بی گۆرانیی گه‌یشه‌ لوتکه‌ی خۆی و شاعیرانی به‌ناوبانگی وه‌ک مه‌لا مسته‌فا بیسارانیی (۱۶۴۲-۱۷۰۱)، خانای قوبادیی (ده‌وروبه‌ری ۱۷۰۰-۱۷۷۸)، ئه‌حمه‌دی کوماسیی (ده‌وروبه‌ری ۱۷۸۹-۱۸۷۸)، ئه‌لماس خان که‌نوولێی (ده‌وروبه‌ری ۱۷۳۹-۱۸۲۱/۱۸۱۱)، سه‌یدی هه‌ورامیی (ده‌وروبه‌ری ۱۷۸۴-۱۸۵۲)، مه‌ستووره‌ی ئه‌رده‌لان (۱۸۰۵-۱۸۴۹) و شاعیر سه‌ید عه‌بدولپه‌حیمی تاوگۆزیی ناسراو به‌ مه‌وله‌ویی (۱۸۰۶-۱۸۸۲) و زۆریک شاعیرانی دی به‌دیها‌تن، بۆیه‌ بۆ چه‌ند

سەدە، ئەدەبىياتى گۇرانبى زمانى دەربېرىنى شىعر بوو و رۆلىكى گىرنگى كۆلتوورى و ئەدەبىي لە ئەستۆ بوو.

بە برۋاى خەلگى ناوچەى ھەورامان، ئەدەبى گۇرانبى كۆنتەرە لە سەردەمى مەلا پەرىشانىش و پىياناۋىيە كە پىرشالىار، يەككە لە شاعىرە ھەر كۈنەكانى ئەدەبى گۇرانە. شىعرەكانى پىرشالىار، لە ئەدەبى زارەكى و لە ناو دلى خەلگىدا پارىزراۋە. چەند ھەولەكەش بۆ كۆكردنەۋەيان دراۋە. لە يەككە لە كەتتەبە چاپكراۋەكانى يارسان سەرەنجام كە لە لاىەن تەيب تاهىرىيەۋە^۱ ئەدەت بوۋە، لە ناو دەۋرەى باباخوشىن، كۆمەلەك لە شىعرەكانى پىرشالىار بەدەكرىن. لە ئاينى يارسان و لە ناو كەتتەبەكانىان، نە تەنيا پىرشالىار، بەلكو نەۋەدونۇ پىرى ھەورامان، ۋەك پىرانى يارسان چاۋيانلىدەكرىت. لەم بەشەدا باسى پىرشالىار و ھۇنراۋەكانى دەكرىت.

پىرشالىار

لە بارەى ژيان و لەداىكبوونى پىرشالىارەۋە، زانىارى ئەوتۆ لە بەردەستدا نىيە. بە راى عەبدۇلەسەمەدى توۋدارى (خاۋەنى دەستوۋسىك كە لە سالى ۱۰۹۹دا نوۋسىۋىيەتى) پىرشالىار لە زەمانى ھەزرىتى غەوس و ئەلەزەم ژياۋە و مەدھىكردوۋە و وتوۋىيەتى "پىاۋى كاملە" و لەقەبى "پىش *الله* يار" و لە زمانى ھەورامىدا بە ناۋى پىرشەرىار بەناۋبانگە. مەبەست لە غەوس و ئەلەزەم، شىخ عەبدولقادىرى گەيلانىيە، كە لە سالانى ۱۰۷۷-۱۱۶۶ ژياۋە. ئەگەر ئەم رايە بە راست بزانىن، ماۋەى ژيانى پىرشالىار و باباتاهىر ھاۋكات نىيە، بەلام زۆر دوۋرىش نىين لە يەكترەۋە. باباتاهىر لە سالى ۱۰۵۵ زانىنى، پىاۋىكى بەسالداچوۋ بوۋە. لە ھەر ھالەتدا، كەمتر لە سەد سال نىۋانىان دەيت.

مەردۇخى لە تارىخ مشاهىر كىردا^۲، دەنوۋسىت، "پىرشالىار كورى

(^۱) طيب طاهرى، سرانجام (اربيل: آراس، ۲۰۰۷، ۵۲-۳).

(^۲) روحانى (شىۋا)، بابامردوخ. تارىخ مشاهىر كىرد، جلد اول، (بە كوشش محمد ماجد مردوخ روحانى) تهران: سروش، (۱۳۸۲) ۳-۲.

جاماسب یه کیک له موغه کانی زهرده شتی بووه و کتییکی به ناوی ماریفه توو پیرشالیاری به شیعر نووسیوه، که بریتی بووه له په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌ق و زانست و پینموونی له بواری ئاداب و نه‌ریتی کۆن و پاراستنیان^۱. پوځانی هه‌روه‌ها درێژده‌دات، که ئهم کتیبه‌ نایابه و ته‌نیا هه‌ندیک له وته‌کانی له دلی خه‌لکیدا ماوه‌ته‌وه.

محهمه‌د ئهمین هه‌ورامانی^۱ له سه‌ر ئه‌و برۆایه‌یه، که وشه‌ی ماریفه‌ت به واتای به‌یتی شیعریی به‌کارهاتووه. پینده‌چیت که ماریفه‌ت له هه‌ردوو واتاکه‌ی یانی هه‌م واتا سه‌ره‌کییه‌ی بریتییه له زانست یان حکمه‌ت و هه‌م به واتای هۆنراوه‌ هاتییت.

هه‌ندیک کهس له سه‌ر ئه‌و برۆایه‌ن، که پیرشالیار دوو کهس بووه. دووه‌میان هه‌ر ئه‌وه‌یه، که تووداری ناویله‌ده‌بات که له کاتی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی (۱۰۷۷-۱۱۶۶) که تووداری به‌غه‌وس ئه‌له‌زه‌م ناویله‌ده‌بات، ژیاپیته^۲. پوځانی له سه‌ر ئه‌و برۆایه‌یه، که ئهم زاته له سه‌ر داوای خه‌لک، ماریفه‌تی پیرشالیاری ئه‌دیت کرد؛ په‌ند و حکمه‌ته‌کانی ده‌ستینه‌دا، به‌لام ئه‌و قسانه و نه‌ریتانه که سه‌باره‌ت به ئاینی زهرده‌شتی بوو، لایبردن و له‌گه‌ل ئاینی ئیسلام پیکه‌ستن^۳.

حکایه‌تیکی کۆن له هه‌ورامان هه‌یه، که ده‌لیت: کچی شاعه‌باس (شاعه‌باس یه‌کیک له شاهانی سه‌فه‌ویی و تاریخه‌که‌ی ناخوات به‌ ئه‌و سه‌رچاوانه که باسمانکردن. په‌نگه‌ مه‌به‌ست ده‌ورانی عه‌باسیه‌کان بوپیته) توشی نه‌خو‌شی نه‌فسی دیته و شیته‌دیته. پیرشالیار وه‌ک پیاوچاکیک، ناوبانگیده‌رکردوه. شاعه‌باس وه‌دی‌دابوو هه‌ر که‌سیک که‌چه‌که‌ی چاکبکاته‌وه، که‌چه‌که‌ی پینده‌دات. شا که‌چه‌که‌ی له‌گه‌ل یه‌کیک له وه‌زیره‌کانی ده‌نیریت بۆ هه‌ورامان تا به‌ داوای پیرشالیاردا بگه‌ڕین، ئهم دوانه‌ ده‌رۆن و ده‌گه‌نه‌ نزیک هه‌ورامان، به‌لام هیشتا نه‌گه‌یشتوونه‌ نشینگه‌ی پیرشالیار،

(^۱) محهمه‌د ئهمین هه‌ورامانی، میژووی هه‌ورامان (بلخ: تهران، ۱۳۷۹)، ۶۳۹.

(^۲) Fuad, *Kurdische*, XI.

(^۳) روحانی ۱۳۸۱: ل: ۴۷.

کچه که به قوهی نفوسی پیرشالیار بهره بهره چاکدهبیتتهوه و وهختیک دهگه نه مالی پیر، به تهواویی چاکدهبیتتهوه. هر بویه کچه که ددهن به پیر و تا به ئەمڕۆ له هه‌ورامانی ته‌ختدا چه‌ند رۆژیک جیژن ده‌گیژن بۆ زه‌ماوه‌ندی پیرشالیار له‌گه‌ڵ کچی شاعه‌باسدا^١.

با چاوێک بخشین به سه‌ر ئەو هۆنراوانه‌ی، که به هۆنراوه‌ی پیرشالیار به‌ناوبانگن و ماریفه‌تیان پینده‌وتریت^٢:

'wærwæ warenæ wærwæ warenæ ⁽³⁾ wæresæ bæŕyo, čwar særenæ kærga siyawæ heŭæ čærmænæ gošŭtæ mæmeŕyo dua bærenæ' ⁽⁴⁾	وه‌روه‌ وارینه، وه‌روه‌ وارینه وه‌رێسه‌ بریۆ، چوار سه‌رینه که‌رگه‌ سیاوه، هیله‌ چه‌رمینه گوشلی مه‌میریۆ، دوی به‌رینه

له ئەخیری هر به‌شیک له شیعی پیرشالیار، تاک به‌یتیک دوپاتده‌بیتتهوه:

'gošet ŭa watæy Pir Šälyâr bo hošet ŭa kiyastæy dana-y simyar bo' ⁽⁵⁾	گوشت جه‌ واته‌ی پیرشالیار بۆ هۆشت جه‌ کياسته‌ی دانای سیمیار بۆ

که‌مال فوئاد^٦ له سه‌ر ئەو بره‌وايه‌یه، که مه‌به‌ست له سیمیار هر هه‌مان که‌سایه‌تی زه‌رده‌شته. نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی ماریفه‌ت:

^(١) به‌راوردبکه له‌گه‌ڵ: محمه‌د ئەمین هه‌ورامانی، میژووی هه‌ورامان.

^(٢) مه‌ریفه‌ت له هه‌ورامان به‌ ماریفه‌ت ئەداده‌کریت.

^(٣) له هه‌ندیک زاراوه‌ی هه‌ورامان وه‌کو زاراوه‌ی هه‌ورامانی ته‌خت، یان نۆتسه، /w/ له وشه‌ی wærwæ و warenæ وه‌کو /v/ ئەداده‌کریت، به‌لام واتا ناگۆریت.

^(٤) دارا محمه‌د عوسمان (هه‌ورامانی)، میژووی موزیکی هه‌ورامان، (سه‌رده‌م: کوردستان، ٢٠١٤)، ٣٣.

⁽⁵⁾ Kamal Fuad, *Kurdische Handschriften* (Wiesbaden: Franz Steiner Verlag, 1970), XI.

⁽⁶⁾ Fuad, *Kurdische*, XI.

'daran giyan daran, jærg u dət bærgæn gahe pæŋ bærgæn, gahe be bærgæn kærgæ jæ heŋæ, heŋæ jæ kærgæn ŋuwas jæ ruwas, wærg jæ wærgæn ⁽¹⁾	داران گیان داران، جەرگ و دل بەرگەن گاھێ پەڕ بەرگەن، گاھێ بێ بەرگەن کەرگە جە هێلە، هێلە جە کەرگەن ڕووس جە ڕووس، وەرگ جە وەرگەن

خەلکی هەورامان برۆایشیان وایه، که ٩٩ پیر له هەورامان ژیاون. له زۆر شوینی هەوراماندا زیارەتگای پیرەکان دیارن. جێی سرنجیشتە که گۆپی سولتان سەحاک، یەکیک له گەورەترین پیرانی یارسان له هەورامان، له لای ڕووباری سیروان له دیهاتی شیخانە. دەتوانین بڵین، که هەر له کۆنەوه هەورامان جێگای پیرانی ئاینی بووه. لەمەیش زیاتر شوینی هۆنینه‌وه‌ی شیعر و پەرورده‌ی شاعیران بووه. شیعره کۆنه‌کان زۆرتر له ڕۆی ئه‌ده‌بی سەرزاره‌کییه‌وه له نه‌وه‌یه‌ک گۆیزراوه‌ته‌وه بۆ نه‌وه‌ی دیکه. ئه‌و شیعرانه‌ی به ناوی پیرشالیارن، ئه‌مه ده‌گه‌یه‌نیت، که نه‌ریتی هۆنینه‌وه‌ی شیعر له ناو هەورامیه‌کان نه‌ریتیکی زۆر کۆن بووه. له لاپه‌ره‌کانی داهاتوو، زۆرتر له سەر ئه‌مه ده‌ڕۆین.

با چاویک بخشینین به سەر هۆنراوه‌یه‌کی باباته‌هیردا، که له دوو نوسخه‌ی جیاوازا، ده‌یاننن: یه‌کیان ئه‌وه‌یه که مینۆی^٢ له شاری کۆنیا له‌گه‌ڵ خۆی هینای و دووهمیان نوسخه‌یه‌که که له کتێبخانه‌ی مه‌جلیسی شورای ئیسلامی به ژماره ٩٠٠^٣ پارێزراوه. ئه‌م نوسخه‌یه ناوی نووسه‌ره‌کانی به سهره‌وه نییه، به‌لام پێده‌چیت ئه‌م هۆنراوه‌یه، که لی‌رده‌ا باسیده‌که‌م، هێی باباته‌هیر بیت.

⁽¹⁾ Fuad, *Kurdische*, XII, and ʕUsmān (Hawrāmānī), *Mēzūy*, 34.

⁽²⁾ مینوی، ازخزائن ترکیه، ١٣٣٥.

⁽³⁾ ئه‌م هۆنراوه له وتاریک له مه‌رداد به‌ار به ناوی "شعری چند به گویش همدانی از باباطاهر" له پژه‌شنامه فرهنگستان زبان ایران، ش ٣، آبانماه ١٣٧٥ شو. ص. ٢٢-٥ چاپکرا و هەر ئه‌م وتاره له کتێبیک "باباطاهرنامه ی پرویز ازکایی سالی ١٣٧٥ ش لاپه‌ره‌کانی ١٠٣ تا ١١٤ هاتوو.

وینه‌ی هه‌ردووکیان لیزه‌دا ده‌هینم، وینه‌ی ده‌ستی راست، ده‌ست‌ووسی مه‌جلیسی شورای ئیسلامی به ژماره تو‌سه‌ده، وینه‌ی ده‌ستی چه‌پ، ده‌ست‌ووسه‌که‌ی کونیایه^۱:

تایجی و زجه‌بونی موری بخورد	موری آن میان ست و حلاله‌رد
به‌و‌دارته و ذرت باز و داری	نارنجش گشت و موران زار او بخورد
دال‌الز بر زده‌کوی کرد ب‌رواز	کرد بر وازش بش باز او خورد
آمه‌نجیر و لیزه‌ساته بسکیم	بو‌اشانیر و دال‌الز کار واکرد
وانشا‌نجیر و ان‌دست و جا‌دست	که اینت و ذکره اشکار واکرد
وانشانه‌به‌این و ستاخ مئی	دمش واکره نیک‌بین و ذکره‌من کرد
خرم آن کیز کو وودکاره بنی	خوش دل از کیز کو وودش کو کرد
دم تاوش سامان ته‌دارت	کوش بر بر و بیامان ته‌دارت
اربر و داذینه و داورتی نی	دست وینه‌که وادامان ته‌دارت

زارجم چی و دای موری بخورد	موری جانی دو دستی و خد ا‌درد ^۲
ناگهان بامدند باز و داری	نارنجش گشت و موران زار او بخورد
دال‌جالوند کوهان کرد پرواز	بازش بگشت و خوش پاک و او خورد
بمد پنجیر و ان‌دردین و د‌آین	بو‌ککش تیر د‌ال از کار ب‌درد
بشه پنجیر و ان‌دست و جا‌دست	جه‌منت بدکره از کار ب‌درد ^(هنا)
بنامی نشه‌اینی که من کرد	بمن هر آن کردند هر د‌که من کرد

(^۱) طوسی له "فهلویات لری" هه‌ردوو هۆنراوه‌که‌ی داناوه و پیشنیازی بو راستکردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کان داوه و به فارسیی وهریگیراونه‌ته‌وه و بهاریش له "گویش بابا طاهر" هۆنراوه‌که‌ی کونیای هیناوه و به فارسیی وهریگیراوده‌ته‌وه.

لیږه دا هه ردوو هونراوه که هه ر ئه و جوړه که نووسراون، بڼه باشتو
خویندنه وه دهیاننو وسمه وه:

نوسخه ی مه جلیس:

زارجی ور جه بولی موری اتخورد	مورجی آن میان دست او خدا درد
به وذارته وذرته بازی و داری	زارجش کشت و موران ژار اوا خورد
دالی اژ برزه کوهی کرد پرواز	کرد پروازش بش باز اوا خورد
آمه نخجیروانی ساته بسکیم	بواشا تیر و دال اژ کار وا کرد
واتشا نخجیروان دستت و جا دست	که اینت و ذکره اشکار واکرد
واتشا ته به این وستاخ مبی	د منش وا کردند هر ود که من کرد
خرم آن کیژ کو و دکاره نبی	خوش دل آن کیژ کو ود نتگوی کرد
دلم تاوشن سامان ته دارت	گوش بر پرس و پیامان ته دارت
اریرو داډ بی و داوری بی	دست وینی که وا دامان ته دارت

نوسخه ی کونیا

زارجم دی، ودای مورج اتخورد	مورجانی دو دستی و خدا درد
ناگهان بامدند باز و داری	زارجش کوشت و موران زارج اد خورد
دال جه الوند کوهان کرد پرواز	بازش بکوشت و خونش پاک واخورد
بمد نچيروان دردین و ودآیین	بوکدش تیر و دال اژ کار بدرد
بشه نچيروان دستت و چا دست	چه منت بد کره اژ کار بدرد
بنامی نشه اینی که من کرد	به من هر آن کردند هر ود که من کرد

۱. نوسخه ی مه جلیس^۱

که ویکم بینی له بۆله (ترینه کی)	zarəji wær jæ buti muri atxwærd

(^۱) لیږه دا نامه ویت هونراوه کان وشه به وشه شیبکه مه وه، چونکه ئه مه خوئی ئیشیکی به رفراوانه و ده بیت لیکولینه وهیه کی جیاوازی بڼه ترخانبریت. ئامانجی ئه م کاره، زیاتر به راوردی بابته تیانه یه، بویه له وه رگپړانی بڼه کوردی، به قوولیی ناچمه ناو شیکاریی زمانه وانیه وه. هیوادارم له داهاتوودا له ئیشیکی جیاوازا، ئه م ئه رکه به پړوه بیه.

murēji an miyan dæst æw xōda dærd bæwzartæ wzæræt bazi wæ dari zarējēš košt u muran zar awa xwærd daŋi æž bærzæ kuhi kærd pærvaz kærd pærvæzēš bæš-ε baz awa xwærd amæ načirwani satæ bəskiyaem bowæša tir u daŋ-ε æž kar wa kærd watša næčirwan dastet wa ja dast ka inet wædkæræ æš⁽¹⁾kar wa kærd watša tæ bæ in wæstax mæbi dæ mənəš wa kærاند in wæd ka mən kærd xōræm an kiž ku wædkæræ nabi xwæš dət an kiž ku wæd nætgoy kærd dətm tāwəšæn saman-ε tæ daræt guš bær pərs u pæyaman tæ daræt ær iro, dad bi u dawæri bi dæst wini kæ wæ daman-ε tæ daræt	میروستانی ئەخوارد/ میروستان لەو ناوە، دەستی بۆ لای خودا ڕاکێشا لەوناوەدا، بازێ لە دارێک تێ پەپی کەوی کوشت و میروستانەکان ئەویان (کە زەلیل بووبوو) ئاوا خوارد دالێ لە بەرزەکیوی فەری فەری و بەشی بازێ ئاوا خوارد نەچیروانی هات، ساتی بحەویتەوه تێرێک هاویشت و دالێ لە پێ خست وتیان نەچیروان، دەست لە جێ دەست کە ئەم بەدکردارەت لە کار وا پێ کرد وتیان تۆ بە ئەمە لەخۆبایی مەبە بە من هەر ئەو کارە ئەکەن کە خۆم کردم خۆزگە بەو کەسە ی کە خرابکار نیە خۆشەدل ئەو کەسە ی کە قسە ی خراب ناکات دلم تاوییه، سامانی تۆی هەیه گوێ لە پرس و پەيامی تۆی هەیه ئەگەر ئەمڕۆ (پۆژی) داد و داوەری بیا دەستت ئەبینی کە بە داوینی تۆ گیراوه

نوسخە ی دەستنووسی کۆنیا

zarējem di wædaye murēj æd-xwærd murējani do dæsti wæ xōda dærd nagæhan bamædænd baz wæ dari zarējēš košt u muran zarēj æd-xwærd	کەوم بینی، بەشی میروستانی ئەخوارد میروستان دو دەستی بۆ لای خودا ڕاکێشا لەناکاو هاتن بازێ لە دارێ کەوی کوشت و میروستانان کەویان

⁽¹⁾ ئەم وشە پێناچیت دروست بیت، ڕەنگە وەک نوسخە ی کۆنیا ئەژ /æž/ 'لە' بووبیت.

dat jā ælvænd kuhan kærd pærvaz bazəš bækəšt u xunəš pak wa xwærd bæmæd næčirvan dærdin wæd- ayin bæwkædəš tir u dat æž kar bədærd bæša næčirwan dæstət wæ ča dæst čæ mənət bæd kæræ æž kar bədærd bənami næšæ ini kə mən kærd ba mæn hæ r an kærænd hæ r wæd kə mən kærd	خوارد دال له کيوى ئهلوهند فرى بازى کوشت و خوینی تهواو خوارد نهچيروان دردهدار (و) بهدئايين هات تيرى هاويشت و دالى تیکدران برۆ نهچيروان، دهستت له جنى دهست به من خرابت کرد که له کار ههلندراندم ناودار نابم، به ئەمەى که من کردم به من هەر ئەوەى ئەکەن، هەر کارى خراپ که من بیکەم

به چاوخشانىكى خيرا، دهتوانين بپينين كه دوو هونراوهكه، گەرچى له
 بنه‌په‌ندا يه‌ك هونراوه‌ن، به‌لام جياوازيشيان پي‌كه‌وه هه‌يه. پيشتر ئاماژه‌م
 به‌وه كرد، كه هونراوه‌كاني باباتاهير، زور ده‌ستكارپيكراون و ناتوانين
 متمانه‌مان بيت كه ئەم هونراوانه به ته‌واوه‌تيى نوينه‌رى زمانى سه‌رده‌مى
 باباتاهير يان خودى باباتاهير بن، بۆيه تا ئەم‌پرويش لي‌كۆلينه‌وه له سه‌ر ئەوه
 ده‌كریت، كه ئايا زمانه‌كه چه‌نده گو‌راوه و چى و چۆن ساخبري‌ته‌وه.
 له‌م هونراوه‌يه‌ى سه‌ره‌وه‌دا، شاعير له رپى حيكايه‌تيكى كورته‌وه،
 هيكه‌تيك ده‌گو‌يزي‌ته‌وه، باس له بيرىكى ورد ده‌كات، كه چۆن ئاكامى
 هه‌لسوكه‌وتى مرو‌ف بۆ خودى ئەو مرو‌فه هه‌لده‌گه‌رپي‌ته‌وه.

ده‌توانين بلتين، كه نزيكايه‌تپيه‌كى سرنجراكيش له نيواني شيعره‌كاني
 پيرشاليار و باباتاهيردا ده‌بيندريت، به تاييه‌ت له به‌كاره‌يتاني بابته‌ى ماري‌فه‌ت.
 له شيعرى هه‌ردوو‌كياندا، واتاي ماري‌فه‌ت به تي‌گه‌يشتنى راستپيه‌كان و قوول‌تر
 له گه‌ردوون، بوونى مرو‌ف و خو‌شه‌ويستى ئيلاهيى، هه‌لده‌گه‌رپي‌ته‌وه. بۆ
 نموونه، شيعره‌كاني پيرشاليار زور‌تر بري‌تپيه له بير‌کردنه‌وه‌ى فه‌لسه‌فيى
 قوول و تي‌روانين به سروشت و گه‌ردوون، وه‌ك ئەم به‌يته: "داران گيان
 داره‌ن، جه‌رگ و دل به‌رگه‌ن/ گاهى په‌ر به‌رگه‌ن، گاهى بى به‌رگه‌ن". له
 شيعره‌كاني باباتاهيريش بير‌کردنه‌وه‌ى قوول و عيرفانيى له باباتگه‌لي‌ك وه‌ك

بوون و گەردوون دەببندریت. هەردوو کەرەستەکانی سروشت وەک خوازە (metaphor) بۆ دەربرینی کونسێتی دژواریی فەلسەفیی و پۆحیی بەکاردهێنن. بۆ نموونە پیرشالیار لە ئیمەجی (imagery) وەک بەفر، بآندە، دار و هیلکە بازنە (cycles) ژیان و پەیوەندیی لەگەڵ گەردوون بەکاردهێنیت. باباتاهیریش لە سیمبۆلەکانی سروشت وەک با، مانگ و زەویی بۆ چوونەناو بابەتی خۆشەویستی، جودایی و کێشە مرقۆقیەتی بەکاردهێنیت.

دەببیت ئەمەیش لەبیرنەکەین، کە شیعەرەکانی هەردوو شاعیر لە نەریتی ئەدەبی زارەکیی (oral tradition) بۆمان بەجیماوە؛ بیرۆکەکانیان نەو بۆ نەو گۆیژراوەتەو. نزیکیی بابەتی و زمانی شیعیری ئەم دوو زاتە، بەو ئاکامەمان دەگەیەنیت، کە هەردوو شاعیر لە یەک بنەمای هاوبەشی کۆلتووری و کۆمەڵایەتی سەریانەهێناوە و گەشەیانکردووە. پاش ئەم باسە، لێردا جیی خۆیەتی، کە بێشەسەر باسی چەمکانی فەهلهویی، ئەورامە و ئەورامەنان.

تایبەتمەندی کۆلتووری و زمانەوانیی فەهلهویی، ئەورامە و ئەورامەنان

چەمکی فەهلهویی/پەهلهویی چەند واتای جوراوجۆر دەگرێتەخۆ، هەر بۆیە بابەتی زانستی زۆر لە سەری نووسراوە. گیلبرت لازار لە *La formation de la langue persane* زۆر بە وردیی شیکاریی ئەم چەمکە ی کردووە. بە پای ئەم زانایە، ئەم چەمکە بە چوار واتای جودا بەکارهاتووە:

۱. پەهلهویی بە واتای زمانی ئەشکانیی، واتە زمانی سەردەمی ئەشکانییەکان لە ئێران.

۲. پەهلهویی بە واتای زمانی فارسی ناوەراست، کە لە دەورە ی پاش بە ئیسلامییکردنی ناوچەکە ئەم واتایە بە خۆی گرت.

۳. پەهلهویی یان شکلی بە عەرەبکراویی یانی فەهلهویی و کۆی ئەم وشە فەهلهویات بە نەوعی شیعریک وترا، کە لە ناوچەیهکی تایبەت، بۆ هۆنین بەکارهات.

٤. پهله‌وویی به واتای زمانی فارسی^١.

له ناو ئەم چوار چه‌مکه‌دا، که لازار زۆر به وردیی و زانستیانه له سه‌ریان لیکۆلینه‌وه‌ی کردووه، چه‌مکی سییه‌م بۆ ئەم باسه‌ی ئیمه‌ گرنگه. له‌و سیکه‌ی دی ده‌گه‌رین. له‌ ناو کتێبه‌ میژوویییه‌کانیش، هه‌روه‌ها که پیشتر ئاماژه‌پێدرا، شه‌مسی قه‌سی پازیی له‌ کتێبی ئەلموعه‌م فی مه‌عاییر ئەشعار العه‌جه‌م، که له‌ سه‌ده‌ی هه‌وتی هه‌جری به‌ درێژی باسی شیعی فه‌له‌وویی و به‌کارهێنانی له‌ ناو خه‌لکی جبال^٢ یان عێراق ده‌کات. له‌ به‌شی کیشی وه‌زنی مه‌شاکیل ده‌لالت که فه‌له‌وویی ئەم نه‌وعه‌ کیشه‌ به‌کارده‌هێنیت^٣. قه‌سی پازیی، سه‌ری سوورده‌مینت له‌ خه‌لکی ناوچه‌ی جبال، که زۆرتر که‌یفیان به‌ به‌یتی فه‌له‌وویی و له‌حنی ئەورامه‌ن دیت تا شیعی عه‌ریبی و ئەغزالی ناسکی ده‌ری^٤ و ئەم به‌یته‌ی خواره‌وه‌ ده‌نوسیت:

لحن اورمن و بیت پهلوی

زخمه‌ی رود و سماع خسروی

له‌ روانگه‌ی قه‌یسه‌وه، شاعیرانی فه‌له‌وویی له‌ به‌کارهێنانی وه‌زنی شیعی توشی هه‌له‌ دین. بۆ نمونه، ئەم به‌یتانه‌ ده‌هێنیت:

خوری کم زهره (نی) کش سا بیوسم ^١			نینم ^٢ آن دست رس کش با بیوسم		
مفاعیلن	مفاعیل	فعولن	فاعلاتن	مفاعیلن	فعولن
بواژی «کو کوامش» ^٣ خانهايا			وش خوادا بشم آن خا بیوسم ^٤		
مفاعیلن	مفاعیلن	فعولن	فاعلاتن	مفاعیلن	فعولن

قه‌یس ده‌نوسیت، که شاعیری ئەم هۆنراوه‌یه، دوو وه‌زنی جیاوازی به‌کارهێناوه، له‌ نیو به‌یتی یه‌که‌م و سییه‌م وه‌زنی مه‌فاعیلون مه‌فاعیلون

(1) Gilbert Lazar, *The Formation of the Persian Language*, trans. Mahrasti Bahraini (Tehran: Hermes, 2005), 69-84.

(2) له‌و سه‌رده‌مه‌دا وشه‌ی عێراق دوو به‌ش بوو: عێراقی عه‌جه‌م و عێراقی عه‌ره‌ب. مه‌به‌ست له‌ عێراقی عه‌جه‌م، ناوچه‌ی فه‌له‌ بوو.

(3) رازی، المعجم، ١٦٥-١٧٠.

(4) رازی، المعجم.

شاعر که به دوو کیشی جیاواز دهن پیاښه لیت بیخوینن، له کاتی خویندنی
ئو بهیتانه‌ی که وه‌زنی جیاوازیان هه‌یه، ئیتر ده‌ستیان ده‌وستیت و تیده‌گه‌ن
که ئو جوړه تیکه‌لکردنی وه‌زنه، هه‌له‌یه.^(۱)

ئهم ره‌خنه که رازی له شاعیرانی په‌هله‌ویی-بیژ گرتی، ره‌نگه یه‌کیک له
گرنگترین هوکان بوو بیت که ده‌ستی کاتبی ده‌ست‌نوسه‌کان له هر کوی
هه‌ستیان کرد بیت، دوو به‌حری جیاواز له شاعریک به‌کاره‌اتوو، وه‌ک هه‌له
چاویانلی‌کرد بیت و هه‌ولی چاک‌کردنیان دابیت. هه‌ول بو راس‌ت‌کردنه‌وی
هه‌له‌کان ئه‌ونده به‌رفراوانده‌بیت، که هو‌نراوه‌کان له سه‌رچاوه‌ی سه‌رکی
خویان دوورده‌خرینه‌وه و هر که‌س به زه‌وق و سه‌لیقه‌ی خوی، وشه‌یه‌ک
یان رسته‌یه‌ک ده‌گوړیت و له ئاکامدا ئه‌وه‌ی به ئیمه ده‌گات له راس‌تیدا زور
دووره له و زمانه‌ی که له کاتی خوی بووه.

گهرچی قه‌یسی رازی یه‌کیک له زانایان له بواری خوی و له سه‌رده‌می
خوی بووه، به‌لام ئو که‌سه‌ی که هه‌له‌یکرد، شاعیران نه‌بوون، به‌لکو ئو
بوو که به پیوه‌ری زمانی فارسی، شاعیری فه‌له‌ویی هه‌له‌سه‌نگاند. قیس،
خوی ئاماژه‌ی به ئه‌وه دا، که زمانی فه‌له‌ویی جیاواز له زمانی فارسییه،
به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌مه، چاوه‌ریدیه‌کرد که سیسته‌می وه‌زنی فارسی و
په‌له‌ویی یه‌ک شت بن. کیشه‌که لی‌ره‌وه سه‌ریه‌له‌دا. له جیاتیی ئه‌وه ده‌بوايه
ئو راس‌تیی قه‌بوول‌کردبا، که بو بیسه‌رانی شاعیری فه‌له‌ویی وه‌زنی
فه‌له‌ویی کیشه‌ی نه‌بوو، بویه هه‌موو خو‌شیانده‌ویست.

ته‌بیب زاده^۲ سه‌باره‌ت به فه‌له‌ویاتی کو‌ن ده‌لیت که زوربه‌ی
فه‌له‌ویاتی کو‌ن تیکه‌لی‌کبوون له کیشی هه‌زه‌ج و مه‌شاکیل، به‌لام به گویی
بیژهرانی فه‌له‌ویی، ئهم تیکه‌لاوییه کیشه‌ی وه‌زنی دروستنه‌کردوه، چونکه
ئوی له گویی فارس‌زمان به وه‌زنی‌ک نو‌قسان ده‌بیست‌ریت، ده‌توانیت له
زمانیکی دیکه وه‌ک فه‌له‌ویی جیاواز بیت و هیچ نو‌قسانیه‌کی له وه‌زن

(۱) رازی، المعجم، ۱۶۸-۷۰.

(۲) امید طبیب زاده، "بررسی تاریخی وزن در فهلویات"، له: زبان ها و گویش های ایرانی ۳،
اسفند ۱۳۹۲.

نەبىت، بۇيە نەبىت لە سەر بىنەماي عەرووزى فارسييەو ھۆنراو ھى ھەلەو ھى ھەلەسەنگىن. بە راي تەبىب زادە، تا سەدە ھى ھەشتەم ھىشتا ھەلەو ھىات رەنگ و بۇنى فارسيان نەگرتو ھە. تەبىب زادە چەند وینە ھى شىعەرى لە شاعیرانى ھەلەو ھى ھىژ دەھىنەتەو ھە تىگەلەو ھى کىشى ھەزەج و مەشاکىل لە ناو شىعەرەکاناندا ھە ھە. تەنانەت بەکارھىتانی پىئەک وەک مەفعولاتون ھە برىتییە لە چوار بىرگە ھى درىژ (- - -)، دەبىندىت. بە راي تەبىب زادە لە ژىر کارىگەرە ھى فارسييەو ھەم تىگەلەو ھى لە ھۆنراو ھەکانى شاعیرانى پاشتر ھەمدەبىتەو، ئەو وینە لە شاعیرى بەناوبانگ سەعدى شىرازى دەھىنەت، ھە شىعەرى بە زمانى شىرازى کۆن لە سەر کىشى ھەزەج ھۆنیو ھەتەو و دەلەت سەعدى چونکە خۆى مامۇستایەکی پایەبەرزى عەرووز بو ھە، ھەولەداو ھەک شىعەرى فارسی، دوو ھەزنى ھەزەج و مەشاکىل تىگەلەکات.

لە شىعەرى رەسمى فارسیدا لە سیستەمىک بە ناوى سیستەمى ھەزنى عەرووزى ھەلکەرگىراو ھە، ھەمەیش خۆى لە ھەزنى شىعەرى عەربىيەو ھاتو ھەناو شىعەرى فارسی و ھەندىک لە زمانە ئىرانىيەکان.

لە عەرووز، ژمارە ھى بىرگەکان نەبىتە ھۆى دروستکردنى ھەزنى، بەلکە کورتى و درىژى بىرگەکان ھە ھەزنى پىکدەھىن، ھەواتە دەبىت بىرگە کورت و درىژ لە ھەموو نىوبەیتەکانى ھۆنراو ھەکدا پىکبەرىن.

ھەر نىوبەیتىک لە چەند، پىئەک^۱ پىکھاتو ھە، ھە دەتوانەت برىتیی بىت لە دوو بۆ چوار بىرگە. بۆ ئاسانى کار، ناوى ھەر پىئەک لە سەر بناغە ھى فرمانى عەربى ھەعەل ناو ھە. بۆ وینە پىئەک وەک مەفاعیلون لە یەک بىرگە کورت و سى بىرگە ھى درىژ پىکھاتو ھە، ھە دەتوانن وا نىشانىبەھىن: (u - - -). بۆ پىکھىتانی ھەزنى، دەبىت دوو بۆ چوار پى لە ھەر نىوبەیتىک پىو ھىستە. ئەم پىئە ھەتوانن وەک یەک بن، دەتوانن جىاواز بن، بۆ وینە وزنىک دەتوانەت برىتیی بىت لە ھەعولون ھەعولون ھەعولون، ھە سى پى وەک یەکن؛ پىکان دەتوانن جىاوازش بن، وەکو فاعلاتون، مەفاعیلون

(^۱) foot

(^۲) نىشانە ھى /u/ کورتى بىرگە نىشانەدات و نىشانە ھى /-/ درىژى بىرگە.

فەعولون. ئەگەر شاعیر بۆ وینە لە شیعریکی وەزنیکی وەکو مەفاعیلون مەفاعیلون فەعولون-ی بەکارهێنا، ئیتر دەبیّت ئەو وەزەنە لە هەموو نیو بەیتەکان دوپاتیبتەوه، تا وەزەن دروستیبت. لە فارسییدا نزیکەی ۳۰۰ شیمای وا هەیە، بەلام شاعیرانی فارس لە تەنیا ۳۰ شیمای کە لێیانوەرگرتووە^۱. لە ناو شاعیرانی گۆراندای، تەنیا چەند شاعیری دەگمەن کە لێیان لە وەزنی عەرووزی وەرگرتووە. بۆ وینە دەتوانین ئاماژە بە سەیدی هەورامیی بکەین، کە لە هەندیک لە ھۆنراوەکانی لە بواری وەزنیو، نزیکایەتی لە گەل وەزنی شیعری فەهلەوییدا هەیە و ئەو بە ناو "هەلانە" کە رازیی بۆ شیعری فەهلەویی دەستدەنێتە سەریان، ھەر ھەمان شت لە شیعری سەیدیشدا پەیدادەبن. بەشی خوارووە تاییبەتە بەم باسە.

وەزنی ھۆنراوەکانی گۆرانی

شاعیرانی گۆرانی، وەزنیکی تاییبەت بە ناو وەزنی بڕگەییان بۆ ھۆننەوێ شیعری گۆرانی بەکارهێناوە. لە وەزنی بڕگەیی، ژمارە ی بڕگەکان، بھەرتی وەزەن پێکدەھێنێت. زۆر بە کورتیی دەتوانین بڵێین، کە لەم سیستەمدا ھەر نیو بەیتی، بریتیە لە دە بڕگە و وەستانیکیش پاش بڕگە ی پێنجەم ھەیە؛ جووتقافیەش لە زۆربە ی شیعەرەکاندا بەکارھاتووە. ھەر وھا ھاو دەنگیی پێتەکانی سەرەتا، ناوەرەست و ئەخیر لە لایەن شاعیرەکانەو بە فراوانیی بەکارھاتووە^۲.

ھۆنراوە ئاینییەکانی یارسان، لە تەنیش سیستەمی دە بڕگەیییدا ھەندیک جار لە ژمارە ی بڕگەکانیان زیاتر یان کەمتر لە دەدانە ی، بەلام زۆربەیان بریتیین لە دە بڕگە.

ھەر وھا کە پیشتر وتم، لە ناو شاعیرانی گۆراندای بە دەگمەن کیشی

(^۱) بۆ باسی وردتر بڕوانە: شمیسا ۱۳۸۳، طیب زادە، ۱۳۸۲، نجفی ۱۳۵۲ و ۱۳۵۹.

(^۲) بۆ زانیاری زیاتر لە سەر وەزنی شیعری هەورامیی بڕوانە:

Parvin Mahmoudveysi, *The Meter and the Literary Language of Gūrānī Poetry*. Doctoral dissertation, Universität Hamburg. Accessed August 6, 2024. <http://ediss.sub.uni-hamburg.de/volltexte/2016/7935/pdf/Dissertation.pdf>.

عەرووزی بەکارهاتوو. یه کێک له وانه که ئەم کێشه‌ی بەکارهێناوه سهیدی هه‌ورامیه. سهیدی نه‌ ته‌نیا کێشکی جیاوازی له شاعیرانی گۆرانیی به‌کارهێناوه، به‌لکو زمانه‌که‌یشی هه‌ندیک جیاوازی له‌ گه‌ل شاعیرانی دی ده‌نویست. ئەم زمانه‌ نزیکه‌ له زاراوه‌یه‌ک که له دیهاتی بزلانه له نزیکه‌ شاری سنه، قسه‌پێده‌کریت^١.

هه‌ندیک له توێژه‌ران له سه‌ر ئەو باوه‌ڕه‌ن که دوو سهیدی هه‌بووه، یه‌کێکیان ناوی سهید محهمه‌د سادق بووه و له سه‌ده‌کانی پازده‌ی زاینیدا ژیاوه^٢. هه‌ندیکه‌ دیکه‌یش پێیانوايه که ته‌نیا یه‌ک سهیدی بووه، له سالانی ١٧٨٤ تا ١٨٤٣/١٨٤٨ ژیاوه و به‌ دوو زاراوه‌ شیعری نووسیوه^٣.

له هه‌ر حالدا، زۆربه‌ی ئەو شیعرا‌نه‌ی که کێش و زمانیان جودا له‌ وانی دیکه‌یه، کێشه‌که‌یان هه‌ر هه‌مان کێشی هۆنراوه‌کانی فه‌هله‌ویاته. خالی سه‌رنج‌اکێش ئه‌وه‌یه، که سه‌یدیش وه‌ک شاعیرانی فه‌هله‌ویی، کێشی هه‌زه‌ج و مه‌شاکلی تیکه‌ل‌کردوو و ته‌نانه‌ت پێیه‌ک وه‌ک مه‌فعولاتون که بریتیه‌ له چوار برگه‌ی درێژی به‌کارهێناوه. سهیدی شیعری به‌ فارسییه‌ نووسیوه، به‌لام له شیعری فارسییه‌کاندا ئەم تیکه‌لاویانه نابینرێن. ئەمه‌ نیشانه‌دات که سهیدی، عەرووزی به‌ باشی ناسیوه، به‌لام نه‌یویستوو له سه‌ر بنه‌مای عەرووزی فارسییه‌وه، شیعره‌کانی خۆی پێک‌خات. هه‌ر ئەم خاله‌ نیشانه‌دات که ئەو شیعرا‌نه‌ی که به‌ سیسته‌می عەرووزی هۆنراوه‌ته‌وه،

^(١) بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه: لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌حمود وه‌یسی

Parvin Mahmoudvaysi: "The Gūrānī variety of Bzłāna and the literary language of Saydī". In: Gorani in its Historical and Linguistic Context. Edited by Shuan Osman Karim und Saloumeh Gholami. De Gruyter Mouton.

(<https://doi.org/10.1515/9783111168852-003>) (2024).

^(٢) ب‌روانه: رۆژنامه‌ی ژین ١٣٠٨، ١٣٠٩، ژماره ١٣٨٩؛ روحانی ١٣٨٢، جلد اول، لاپه‌ره. ١٤٧؛ صفی زاده ١٣٨٧: ٥٦٠؛ سجادی ١٩٩٦: ٥٥٨، ...

^(٣) ب‌روانه: عه‌بدوللا حبیبی، دیوانو سهیدی هه‌ورامی (سندج: انتشارات کردستان ١٣٩٨)؛ محهمه‌ ئەمین کاردۆخی (پێداچوونه‌وه‌ی محهمه‌ ئەمین په‌شیدی)، دیوانی سهیدی (سندج: انتشارات کردستان ١٣٨٥)؛ عدنان معازی، مفتاح القلوب، کلام سید عبدالله کلجینی (بلبری)، (پاوه: نشر آرو ١٤٠٢).

دەبەیت تەمەنیان زۆر کۆن بیت.

لێره دوو نموونه له هۆنراوهکانی سهیدی دههتین. ئەم هۆنراوانه ئەساسیان وهزنی مەفاعیلون مەفاعیلون فەعولون-ه، بهلام تیکه لاوییش له ناویاندا هیه. بۆ نیشاناندانی وردەکاریی وهزنی، هۆنراوهکانی ئەم بهشه به خهتی لاتین نووسراونهتهوه، ههروهها له ژیری چەند بهیتیکدا کیشی شیعرهکان دیاریکراوه، ئەوانی دی، ههـموو هەر له سهـر ئەو کیشـه پـاوهـستـاون، بۆیه له ژیر ئەوانی دیدا دوپاتنهکراونهتهوه:

1	æz æwromon mækonəm bew wætætəm - u - - u - - - u - -
2	særu piri xəway da be næjatəm u - - - u - - - u - -
3	boro dærweš ləvo sæyru wætato u - - - u - - - u - -
4	nəništo hič wəlatəwnəy næsatəm u - - - u - - - u - -
5	ləvo žiwar boro šetu nəšate u - - - u - - - u - -
6	nəšatə ševənaš ʕəyšu nəšatəm u - - - u - - - u - -
7	nəšatəw kakə baromi xəjətno u - - - u - - - u - -
8	xəmeš bərgem, pəžarəš bo xəlatəm u - - - u - - - u - -
9	čenu ax[o] axmo, mən pəy nəšate u - - - - u - - u - -
10	səwaw axo nəbur hič dəsəlatəm u - - - u - - u u - -
11	gonanu řawu əšqış be sər u pa u - - - u - - - u - -
12	mæzonu hatəmo ya xo nəhatəm u - - - u - - - u - -
13	nəšat! ər mir u mæla pərsə dadəm u - - - - u - - u - -

14	šekat-u tæn, šekat-u tæn šekatəm u - - - u - - - u - -
15	næživonu mæživu be tæ diqæm u - - - u - - - u - -
16	hæyatmæni, hæyatmæni , hæyatəm u - u - u - u - u - -
17	næba be tæ vøyaru žifi tatæ u - - - u - - - u - -
18	boreni, šækærəm , qændəm, næbatəm u - - u u - - - u - -
19	tæ xo næbræt wæfa hærgiz čæni mæn u - - - u - - - u - -
20	binayim , be wæfayit bor wæfatəm - - - - u - - - u - -
21	xæyatəm be qesewæt wačū lawæ u - - - u - - - u - -
22	næbur fursæt niyazi wem næwatəm u - - - u - - - u - -
23	æz ær dewonænu ær šet u særsam u - - - u - - - u - -
24	pækəm toni, tæ vøstæn moškətatəm u - - - u - - - u - -
25	tæmæm bæstenænæ a čat-u zənji u - - - u - - - u - -
26	kæ dæy ča kæwsæri Čæzæb foratəm u - - - u - u - u - -
27	ləvanowæ sær-ū tof-u jæhefi u - - - u - - - u - -
28	dæræk pino, šoræn wæxt u sæhatəm u - - - u - - - u - -
29	tæ færzo dæy zækæt-ū nazæninit u - - - u - - - u - -
30	æzič dærweš-u tæ, sa dæ zækatəm u - - - u - - - u - -

لەم ھۆنراوەی سەرەویدا، لە یەکەم نیو بەیتەو دەبینین کە شاعیر وەزنی فاعلاتون مەفاعیلون فەعولونی بەکارھێناوە، ھەر ئەو وەزنی کە قەیسێ رازی دەلیت شاعیرانی فەھلەویی بیژ بەکاریاندا ھێنا. لە نیو بەیتیەکانی ژمارە ۹، ۱۰، ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۲۰ و ۲۶ تیکە لاوی وەزنی دەبیندریت. لە ژمارە ۹ وەزنی مەفاعیلون فاعلاتون فەعولون؛ لە ژمارەکانی ۱۰، ۱۳ و ۲۶ وەزنی مەفاعیلون فاعلاتو فەعولون؛ لە ۱۶ وەزنی مەفاعیلون مەفاعیلون مەفاعیلون؛ لە ژمارە ۱۸ مەفاعیلو مەفاعیلون فەعولون و لە ژمارە ۲۰ شاعیر بە وشەی بینا بێم کیشی مەفعولاتون مەفاعیلون فەعولونی بەکارھێناوە. ھەموو ئەم تیکە لاویانە، لە ناو شیعری شاعیرانی فەھلەویی بیژدا دەبیندریت و تەبیب زادە^۱ بە وردیی باسی لە سەریان کردووە. بۆیە دەتوانین سەیدی وەک وێنەیک لە شاعیرانی گۆران ناوبەین، کە لە بواری بەکارھێنانی وەزنی جیاوازییەکی لە گەڵ شاعیرانی فەھلەویی نەبووە.

رەنگە نەریتی ھۆننەو بە وەزنی فەھلەویات، لە کۆنەو لە شیعری گۆرانی نموودی بووبیت، بەلام پاشتر، شاعیرانی گۆران بە تەواویی ئەم وەزنیان نابیتەلاو. پاشتر نیشانیدا دەین کە شیعری گۆرانی، لە ھەمەدانەو سەرچاوەیگرتووە. کەواتە پێدەچیت کە شیعەر ھەرە کۆنەکان وەک فەھلەویات، خاوەنی وەزنی فەھلەویی بووبن، یان ھەر جیاوازییەکی لە نێوان فەھلەویی و گۆرانییدا نەبووبیت.

لە باسی خوارویدا دینەسەر پەیوەندی نێوان فەھلەویات و چەمکی ئەورامە و ئەورامەنان.

ئەورامە، ئەورامەنان

لە سەر باسەکە قەیسێ رازی سەبارەت بە کیشی فەھلەویات، چەند خالی نایاب و گرنگ دەکەوێتە بەردەستمان. رازی بە ئاشکرای لە فەھلەویدا وەک زمانیکی جیاواز لە دەری ناو دەبات. توێژەران بە وردەکاری زۆرەو

(^۱) امید طبیب زادە، بررسی تاریخی.

باسی ئەم جیاوازییەیان کردوو،^۱ بەلام خالی گرنگ بو ئەم باسەى ئیمە، ئاماژەى پارزىی بو دوو وشەى ئەورامەنان و ئەورامەیه. قەیسى پارزىی سەبارەت بە بەحرى ھەزەجى مەسەدەسى مەحزووف (مەفاعیلون مەفاعیلون فەعولون) دەنوسیّت: "و این وزن خسرو و شیرین نظامی و ویس و رامین فخرى گرگانی است... و خوشترین اوزان فهلویات است که ملحونات آن را اورامنان خوانند"^۲ و (ئەمە وەزنى خەسرەو و شیرینی نزامی و وەیس و رامینی فەخرى گورگانیه... و خوشترین وەزنى فەهلەویاتە، که به خوشترین مەلحوناتى، دەلّین ئەورامەنان). وشەى مەلحونات که کۆى مەلحونەیه، بە شیعریک دەوتریّت که لەگەڵ موسیقیى و مەقامات دەخویندريّت. کهوايه ئەورامە یان ئەورامەنان بە شیعریک دەوتریّت که بو خویندن بیّت.

چەمکى ئەورامە لە چەند نوسراوەى کۆنى دى، ئاماژەپیکراوه. لە کتیبىک ئەلوزەرا، نووسینی ئەبوو الرجاى قومى، کاتیک که کهنیزەکان خەریکی لیدانى دەف و چەنگ بوون، قوامەدین (که لە سالى ۵۲۷ هجرى ۱۱۳۲ زاینی کوژرا و وەزیری سەنجەرى سەلجوقیى بو) بە یەکیک لەو کهنیزانە دەلّیت: "ئەورامەنى بژەنه"^۳. لە نامەکانى عین القضاتى ھەمەدانیشدا (۴۹۲-۵۲۵ هجرى / ۱۰۹۸-۱۱۳۰ زاینی) چەند جار بە وشەى ئەورامە وەکو ھۆنراوہ ئاماژەپیکراوه.^۴

جەلالەدین ھومایى^۵ دەلّیت: "بە پای ئەو ریشەى وەزن پوباعى ھەر ئەو لەحنى ئەورامەن یان "ئەورامەن"ە که لە زمانى پەهلەویى یازدە برکە بوو و لە وەزنى ھەزەجى مەسەدەسى مەقسوور و مەحزووف، که دەکاتە ھەر ئەو

(^۱) بو وینە پروانە: بە لازار ۲۰۰۵، فیروزبخش ۱۴۰۰.

(^۲) رازى، المعجم: ۹۷.

(^۳) نجم الدین ابورجا قمى (بە کوشش محمدتقى دانش پژوہ) *تاریخ الوزرا*، در سال ۵۸۴، (تہران: موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، ۱۳۶۵)، ۱۱.

(^۴) بو وینە پروانە: علینقى منزوى، عفیف عسیران: نامە ھای عین القضات ھمدانى، جلد اول (تہران، گلشن: ۱۳۶۲)، ۱۶۸، ۱۷۳، ۱۷۶، ۳۷۴.

(^۵) جلال الدین ھمایى، نامە ھای ادبى، جلد اول (تہران: ھما، ۱۳۶۹)، ۴۳.

وهزنه‌ی که 'خه‌سره‌و و شیرینی' نیزامیی و 'وه‌یس و رامینی' فخره‌وئه‌ل‌دین
 ئه‌سعه‌دی گورگانی پینووسراوه". له دریزه‌ی باسه‌که ده‌لیت: "له فارسیدا به
 زیادکردنی بره‌گه‌یه‌ک یان یه‌ک روکن بووه‌ته "ته‌رانه" یان "دووبه‌یتی". بۆیه
 ده‌بی‌ت ریشه‌ی روبا‌عی و زیادکراوه‌کانی هه‌زه‌ج له له‌حنی "ئه‌ورامه‌ن" و
 ئه‌ل‌حان و ئه‌شعارێ زمانی په‌له‌وویی بدو‌زینه‌وه، که زۆری له ئه‌سراری
 میله‌تان له ناو ئه‌ده‌بی فارسیی و ئه‌م په‌رده‌یه‌دايه^۱.

له راستیدا ئه‌م شیکارییه زۆر ئالۆزه و له ئه‌خیردا خوینه‌ر تیناگات،
 ئه‌ورامه یان ئه‌ورامه‌نان چیه. عه‌لی ئه‌شرفی سادقیی بۆ رو‌نکردنه‌وی ئه‌م
 چه‌مکه، له پینج فه‌ره‌هنگی جه‌هانگیر، سه‌روه‌ری، بو‌ره‌انی قاتیع، ه‌دایه‌ت و
 په‌شیدی که‌لکوه‌رده‌گری‌ت^۲ و ده‌لیت که هه‌موو ئه‌م سه‌رچاوانه له سه‌ر ئه‌و
 بو‌رویه‌ن، که ئه‌ورامه جو‌ری‌ک له خویندن بووه، که تایبه‌ته به فارسه‌کان و
 شیعه‌که‌ی به په‌له‌وویی بووه. بۆ جه‌هانگیریش ده‌نووسیت که وایداناوه که
 ئه‌ورامه‌ن دێهاتیکه سه‌ر به کوشکان، به‌لام ه‌دایه‌ت که باسی دێهاتی کوشکان
 که به جو‌شقان به‌ناوبانگه ده‌کات، ده‌لیت ئه‌م دێهاته له لای کاشانه^۳. سادقیی
 خو‌ی ده‌لیت که ئه‌م ناوی ئه‌ورامه‌ن-ه کورتکراوه‌ی ئه‌ورامه‌نان-ه، که ئان
 وه‌ک پاشگری بۆ نسه‌بتدان به شوینه، ئه‌م‌پ‌رۆ شوینیک به ناو ئه‌ورامه‌ن له
 نزیکی جو‌شقان بوونی نییه، به‌لام لای سنه دوو ناحیه به ناوی ئه‌ورامان
 هه‌ن، که به ئه‌گه‌ری زۆر ئه‌ورامه‌نان کورتکراوه‌ی ئه‌ورامانان بیت^۴.

شیکارییه‌که‌ی سادقییش ه‌یشتا ته‌واو نییه، چونکه ئه‌و ئه‌ورامان ته‌نیا به
 دوو ناحیه‌ت ده‌زانیت. جینی سه‌رسوو‌رمانه که که‌سایه‌تییه‌کی وه‌ک سادقیی،
 ناوچه‌ی گه‌وره‌ی ئه‌ورامان نه‌ناسیت و نه‌زانیت که نه ته‌نیا گونده‌کانی له

(^۱) همایی، نامه‌های، ۴۳.

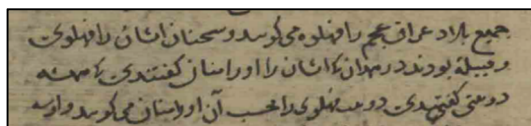
(^۲) علی اشرف صادقی، "شروینان یا عشق نامه شروین دشتی و شروه‌ سرایی"، له:
 یادنامه دکت‌ر احمد تفضلی (ته‌ران: سخن ۱۳۷۹)، ۲۳۶.

(^۳) بۆ زانیاری زیاتر بروانه: صادقی، شروینان، ۲۳۶؛ رضاقلی خان ه‌دایت، مجمل الفصحا
 (به کوشش مظاهر مصفا) (ته‌ران: موسوی: ۱۳۳۹).

(^۴) صادقی، شروینان، ۲۳۶.

دهورويشتی سنه، به لکو تا کوردستانی باشووریشی گرتووه ته بهر، به لام له
 ئاکامدا خالی گرنگ ئه وهیه که سادقیی، په یوهندییه که نیوان، ئه ورامه ن/
 ئه ورامه نان و ناوچه ی جوگرافیایی ئه ورامان ده بینیت. هه لبه ت ئه زکایی و
 ته فه زولیش چه مکی ئه ورامه ن هه لده گه رینه وه بۆ ناوچه ی ئه ورامان^۱. که واته
 نووسه ره کانی ئیران، گه یشتوونه ته ئه و قه ناعه ته ی که ئه م وشانه په یوهندیان
 به خه لکی ناوچه ی هه ورامان هه یه.

باشترین و به قه وهرترین باسیک که سه باره ت به وشه ی "ئه ورامه نان"
 کرابیت، له ناو ده ستنوو سیکی کۆن به ناوی سه فینه ی ته بریزه، که
 زانیارییه کی زۆر گرنگ ده خاته به رده ستمان. به هۆی گرنگی ئه م
 زانیارییه وه، وینه ی نووسراوه که که له ناو ئه م ده ستنوو سه یه و له به شی
 فواید امالی نووسراوه ی ئه مین ئه لده وه ی حاج به^۲ (مردنی له سالی ۷۲۰
 هجری/ ۱۳۲۰ زاینی)، هاتووه، لی ره دایده نی م و ته رجوومه که شی ده بیته:
 قه بیله یه که له هه مه دان بوون که پێیانده وتن ئه ورامه نان و به رده وام
 دوو به یتیان ده وت، بۆیه به دوو به یتی فه هله ویی ده لین ئه ورامه نان.

له لاپه ره کانی داها توودا، ده بینین که یه کێک له نیشته نگه کانی گۆرانه کان
 هه مه دان و ده وروپشتیه. ئه م به لگه یه ییش زیاتر ئه وه ده سه لمینیت، که

(1) Tafazzoli, 'Fahlavīyāt',; Azkāyi, *Bābā Tāhir*, 132.

(2) "فواید امالی" (لاپه ره کانی ۵۱۹ تا ۵۳۸) و تاریکی به نرخه، که نووسه ره که ی "امین الدوله
 حاج به" یه و له ده ستنوو سیکی به ناوی سه فینه ی ته بریزدایه، که له لایه ن "ابو المجد محمد
 ابن مسعود ته بریزی" له به ینی سالی ۷۲۱-۳ هجری قه مری نووسراوه و
 کوکراوه ته وه. وینه ی ئه م ده ستنوو سه له لایه ن زانکۆی تاران: مرکز نشر دانشگاهی
 تهران له سالی ۱۳۸۱ هجری شه مسی چاپکراوه. ئه م ده ستنوو سه بایه خیکی زۆری
 هه یه و کۆمه لیک وتاری تیدایه و له چه ند به شدا فه هله ویاتی تیدا هاتووه. له فواید امالی،
 ئامازه به ناوی ئه ورامه نان، فه هله ویات و چه ند وشه ی گرنگی دی ده کریت، که
 تیگه یشتنمان له هۆنراوه کانی ئه و سه رده مه بۆ ئاسانده کات.

گورانه‌کان و به‌شیکیان که هه‌ورامیه‌کان بن، قه‌ومیک بوون له ناو هه‌مه‌دان و هۆنینه‌وه‌ی شیعر له ناویاندا زۆر باو‌بووه و ده‌زانین که شاعیری زۆر گه‌وره له ناویاندا سه‌ریه‌له‌داوه.

هه‌ورامان به‌بۆنه‌ی چیا سه‌ربه‌رزه‌کان، پرووباره‌کان، سروشت و می‌لۆدییه‌کانی به‌ناوبانگه. له ناو کوردان و جه‌ماوه‌ری خه‌لکی ئیراندا، ناوی هه‌ورامان و هه‌ورامیه‌کان وه‌بیره‌ینه‌ری گۆرانییه. به‌پالپشتی له به‌همه‌ن حاج ئه‌مینیی، موزیکی هه‌ورامان تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه: "بۆ نمونه ئاوازی بوونی موته‌لقی موسیقی، چه‌پله‌لیدان له‌گه‌ل ئاوان، زالبوونی وه‌زنی ۲/۸ و ۳/۸، خویندنی هاوکاتی دوو خوینه‌ر (پارالیسم)، جیاوازی نیوان گۆرانیی به‌ وه‌زنی ئازاد و وه‌زنی دیاریکراو".^۱

له ناو ئاوازه‌کانی هه‌ورامیدا گرنگترینیان ئه‌مانه‌ن: سیاوچه‌مان (که خۆی دابه‌شده‌بیته‌سه‌ر به‌رزه‌چر، ده‌ره‌یی و شێخانه)، ورده‌بزم (به‌می‌لۆدیک ریتمی بۆ هه‌له‌په‌رکی)، چه‌پله (ئه‌مه‌یش هه‌ر بۆ هه‌له‌په‌رکی)، لای لای و هۆره جافی (وه‌ک سیاوچه‌مانه‌یه، به‌لام به‌زاراوه‌ی جافی). له ئه‌وگۆرانییه‌کانه که شادن، کاتی خویندن چه‌پله لیده‌دریت، به‌لام بۆ زکر و شیوه‌نگێری سازی ده‌ف به‌کارده‌هێنریت.^۲ شیعر، گۆرانییوتن و موزیک وا له ناو ژبانی گورانه‌کان په‌یوه‌ندی خواردوو، که له زۆربه‌ی شوینه‌کانی سو‌ران‌زمان به‌ سترانیژی ده‌لێن گۆرانیی.^۳ جیی گومان نییه که ئه‌م ناوه، له هه‌مان ناوی گۆران-ه‌وه وه‌رگیراوه. چه‌مکی گۆرانیی له واتای سترانیژی هه‌ر له هه‌مان واتای ئه‌ورامه‌یه، که قه‌یسی رازیی باسیده‌کات. په‌نگه وشه‌ی ئه‌ورامه، که له

(^۱) بهمن حاج امینی، موسیقی کردهای هورامان، (تهران: موسسه فرهنگی هنری ماهور، ۱۳۸۱).

(^۲) ئه‌م زانیارییه‌نم له وتویژیک له‌گه‌ل به‌ریز ئیره‌ج که‌ریمی، موزیسیه‌ن و به‌ره‌مه‌ینه‌ری ئامیری موزیک له‌ سالێ ۲۰۰۳ له شاری نه‌وسوود ئه‌نجامدا. هه‌روه‌ها ب‌روانه: بهمن حاج امینی، موسیقی کردهای هورامان.

(^۳) محمد مکر، گۆرانی یا ترانه‌های کردی، (تهران، کتابخانه دانش، ۱۹۵۱)، ۱۲؛ محه‌مه‌د حه‌مه‌باقی، موزیک و گۆرانیی کوردیی (هه‌ولێر: هینوی، ۲۰۱۱)، ۶۲-۳.

سهره تادا بۆ ئەو شیعراڤەنەى که به میلۆدیی دەخویندران به کاردههات، دواتر گوێزرایته سهر وشه‌ی گۆرانیی. ئەم راستییە له‌وه‌وه‌ دهرده‌که‌ویت، که هه‌ورامیی خۆی یه‌کیک له‌ زاره‌کانی گۆرانییه^۱ و تا ئەمڕۆیش جافه‌کانی ناوچه‌ی جوانرۆ و پاوه، به‌ هه‌ورامییەکان ده‌لێن گۆران. ته‌نانه‌ت هه‌می مه‌لاکه‌ریم^۲، که به‌شیک له‌ کتییی عه‌بدولسه‌مه‌دی تووداری به‌ ناوی نورالانوارى وهرگێراوه‌ته‌وه‌سهر سۆرانی و ده‌لێت، تووداری له‌ جیاتیی وشه‌ی هه‌ورامیی وشه‌ی گۆرانیی به‌کارده‌هێنێت. ئاماژه‌ی مه‌لاکه‌ریم به‌ هۆنراوه‌یه‌ک له‌ شیخ شه‌هابه‌الدینه که له‌ ناو نورالانوار نووسراوه: "به‌ زمانى گۆرانی و توویه‌تى".

پێده‌چێت که ئەم دوو وشه‌یه (ئه‌ورامه‌/ گۆران) به‌ درێژایی سالان وه‌ک دوو وشه‌ی هاوواتا به‌کارهاتبن و له‌ ئاکامدا گۆرانیی جیگه‌ی ئه‌ورامه‌ی به‌ واتای سترانیژیی گرتییت.

توێژه‌ران پێیانوايه که وشه‌ی گۆران، له‌ وشه‌ی گاوواره‌وه سه‌رچاوه‌ده‌گریت. مینۆرسکی^۳ ئاماژه‌ به‌ ئەمه‌ ده‌کات و وایلیکده‌داته‌وه که وشه‌ی گاوواره‌ هه‌لده‌گه‌رپێته‌وه بۆ دامه‌زرێنه‌ری سلسیله‌یه‌ک له‌ گیلان، که باکووری ئێران و ته‌به‌رستانی پێکه‌وه نوساند و ناوی گیل گاوباره‌ بوو. مینۆرسکی ده‌لێت که ئەم ناوه به‌ بیره‌ینه‌ری نه‌ریتی پالنه‌وانه‌تی فهریدوونه، که به‌ گاسوار به‌ناوبانگ بوو، ئەگه‌ر گیل ناوی پاشایه‌که‌یه، گاوباره‌ ناوی ئەو زه‌ویوزاره‌یه که نوساندی به‌ گیلانه‌وه و له‌ ناو مینیا‌تۆره‌کانی ئێرانییدا

(^۱) بې‌وانه‌:

Mahmoudveysi, Parvin, Denise Bailey, Ludwig Paul & Geoffery Haig 2012: "The Gorāni Language of Gawrajū, a village of West Iran". Dr. Ludwig Reichert Verlag: Wiesbaden; Parvin Mahmoudveysi & Denise Bailey, *The Gorāni Language of Zarde, a Village of West Iran* (Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert Verlag, 2013); Parwin Mahmoudveisi and Denise Baily, "Gorāni," in *Oxford Handbook of Kurdish Linguistics*, ed. Jaffer Sheyholislami, Geoffrey Haig, Haidar Khezri, Salih Akin, Ergin Öpengin (forthcoming).

(^۲) نورالانوار ۱۹۷۰: ۵.

(^۳) The Gūrān, 1943

رَه‌نگیداوه‌ته‌وه^۱. پیده‌چیت که ئەم شیکارییه له راستیییه‌وه نزیک بیت، چونکه یه‌کێک له سه‌نته‌ره گرنگه‌کانی گۆرانه‌کان، شاری گاواره‌یه که به فارسی به گهواره ده‌یخویننه‌وه، به‌لام خه‌لکی ناوچه هه‌موو به گاواره ده‌یناسن.

له هه‌ر حالدا، له دووبه‌یتییه‌کی باباته‌هیر ئەم وشه‌یه ده‌بیندریت. ئەم دووبه‌یتییه له ناو کۆمه‌لێک دووبه‌یتی نووسراوه‌ی (تقی الدین محمد)ه، که له ساڵی ۱۰۰۷ هجری مانگی نووسراوه. هاوکاری به‌پێزم دکتۆر فیرووزبخش کۆپی نووسراوه‌که‌ی پێدام. له کتێبه‌که‌ی خۆشی ئەم شیعریه‌ی داناوه، که وه‌ک خۆی ده‌ینوسمه‌وه:

پاییز آمه که انده و رزان شی نازنین برگ داران در خزان شی
کرد از کوه شی گاواره از رو باغوان ته‌روین وا خان و من شی

فیرووزبخش^۲ کرد به شوان و گاواره به گله‌ی گا لیکنده‌داته‌وه و له واتای رو تیناگات.

به لیکنده‌وه‌که‌ی مینۆرسکییدا تیده‌گه‌ین، که مه‌به‌ست له گاواره هه‌مان وشه‌ی گۆرانه. وشه‌ی رو ده‌توانیت به واتای رۆخانه (رۆوبار) یان رۆد بیت، که /دی ئاخری نه‌ماوه. ئیستایش له هه‌ندیک ناوچه‌ی هه‌ورامان وه‌ک پاوه و تۆتسه وشه‌ی رۆ یان رۆخانه به‌کارده‌هینریت، یان له ناوی جوانرۆ، که شاریکه له هه‌ریمی کرماشان و به فارسی کردوویانه به جه‌وانرود، وشه‌ی رۆ ده‌بیندریت، که‌وايه واتای میسرعه‌ی سیته‌م ده‌بیتته:

کورد له کێو (چیا) رۆیشت (تیپه‌ری)، گۆران له رۆ

ئەم دووبه‌یتییه و هه‌ندیک هۆنراوه‌ی دیکه، په‌یوه‌ندی باباته‌هیر له‌گه‌ڵ کورد و گۆران ده‌خه‌نه‌پوو. له هه‌رحال دا نه‌ریتی خویندنی گۆرانی له سه‌ر

(1) This original name is most likely to be connected with the Caspian provinces. The eponym founder of the dynasty under which Gilan became united with Western Tabaristan 3 was called Gil-Gaubara. This name clearly follows the legendary tradition. If GTI refers to the king's origin, Gdubdra apparently symbolizes his newly acquired territory connected with the memory of Faridfin. Ibn Isfandiyyar, 15, and Zahir al-Din, 13, call this hero gav-savar 'bull-rider', and so he is represented on Persian miniatures.

(2) فهلویات ۱۴۰۱ ش: ۱۳۴.

ئەساسى يەك تاک-بەیت يان دووبەيتىيى لە ناو کورد و گۆراندا تا ئەمڕۆ ماوئەتەو. بۆ وێنە کۆمەڵیک لە تاک و دووبەيتىيى، کە لە لایەن محەمەدى موکرییەو^۱ کۆکراونەتەو، ببینن. ئەمە ئەو راستییە دەردەخات کە نەريتى شیعەری تاک يان دووبەيتىيى لە ناوچەى پەهلە/فەهلە نە تەنیا لەناونەچوو، بەلکۆ درێژەى پەیدا کردووە.

پێشتر ئاماژەمدا، کە بەشیک لە ئەدەبى گۆران بریتییه لە تیکست و کەلامەکانى یارسانىش لە خوارەو بە کورتی ئاماژە بە زەمەنى نووسینی کەلامەکانى یارسان دەکریت.

نووسینەوێ کەلامەکانى یارسان

یارسانەکان رۆلێکی گرنگیان لە پەردان بە ئەدەبى گۆرانى بوو. ئەو سروود و مەقاماتەى، کە ئەندامانى یارسان دەخوینن، بە گۆرانى هۆنراونەتەو و بۆ لایەنگرانى ئەم ئاینە وەک زمانیکى پیرۆزە. پێدەچیت کە کەلامەکانى یارسانەکان میژوویەکی کۆنیان هەبێت و لە سەرەدەمانیک بە ئەگەرى زۆرەو لە رێگای ئەدەبى زارەکیی لە نەوێک بۆ نەوێکى دى گواستراوە. کەى و لە چ سەرەدەمیکدا، یارسانەکان دەستیانکردووە بە نووسینەوێ تیکستەکان، بە تەواوی بۆمان روون نییه. یارسانەکان بە هۆى پاراستنى خۆیان، نووسینەکانیان، لە جەماوەرى خەلکى غەیری یارسان دەشاردووە و لە ناو خۆیاندا دەیانھێلاوە. بۆ یەکەمین جار کە تیکستەکانى یارسان لە دنیاى دەرەو کوردستان چاپکران لە لایەن ئیوانوف^۲ و کارە بەنرخەکانى مینۆرسکییەو^۳ بوون، بەلام لە سەدەى رابردوودا چەندین

(^۱) محمد مکرى، گۆرانى یا ترانە هاى کردى، ۱۹۵۱.

(^۲) Ivanow, W., *The Truth-Worshippers of Kurdistan: Ahl-i Haqq Texts*, Leiden, 1953.

(^۳) Minorsky, V., 'Notes sur la secte des Ahl-i Haqq', *Revue du Monde Musulman* 40/41, (1920) pp. 19-97.; 'Notes sur la secte des Ahl-i Haqq II', *Revue du Monde Musulman* 44/5, (1921) pp. 205-302; 'Etudes sur les Ahl-i Haqq', *RHR* 97, (1928) pp. 90-105; 'Ahl-i Haqq', in: *Encyclopaedia of Islam* (New Edition), Leiden and London, (1960) pp. 260-263

تیکستی یارسان له ئێران و کوردستان بۆلۆبۆونهوه، که پاشتر
ئاماژەیانپێدەدەم.

به برۆای یارسانهکان، پیرموسی یه کهم که سه که تیکستهکانیان
دهنووسیتتهوه^۱. تا بهر له زهمانی ئهو، تیکستهکان له بهردهکران و له نهوهیهک
بۆ نهوهیهکی دیکه دهگوازییهوه. تیپهپین له قوناغی ئهدهبی زارهکیی بۆ
ئهدهبی نووسراوهیی، بیگومان ههنگاوێکی گرنج بووه بۆ پاراستنی بیروپا و
ئوسوول و بنه‌مای یارسانهکان. به پێی برۆای یارسانهکان، پیرموسی و
سولتان سه‌حاک هاوده‌وره بوون، به‌لام رایه‌کی ته‌واو و هاوبه‌ش سه‌باره‌ت
به زهمه‌نی ژانیان له به‌رده‌ستا نییه. برونسن^۲ ده‌نووسیت که له‌دایکبوونی
سولتان له ئاخ‌ره‌کانی سه‌ده‌ی ۱۵ زاینیه‌وه بووه، که‌چی سه‌یه‌د محمه‌د
حوسه‌ینی پوژری له‌دایکبوونی سولتان له نه‌ورۆزی ۶۷۵ هجری (۱۲۷۶
زاینی) داده‌نیت^۳.

هه‌لبه‌ت، محمه‌دی موکری^۴ له وتاریک له سالی ۱۹۶۳، به‌لگه‌یه‌ک
نیشانداده‌ت، که سه‌باره‌ت به پیشکه‌شکردنی پینج دانگ زه‌ویی به هه‌موو
دهشت و کانی و ته‌پۆله‌ی زه‌وییه‌ک به ناوی ئه‌نزله له مه‌زراکانی قه‌لعه‌ی
شاهین به بابایادگار، کو‌ری سولتان سه‌حاکه. له‌م به‌لگه‌یه‌دا، حیکایه‌تیک
ده‌گی‌ردریته‌وه، که که‌سیک به ناوی قه‌وامه‌دین، کو‌ری عوسمان کو‌رد
دانیشتووی زه‌هاو، له سجن ده‌بیت. دایکی پینده‌لێت ئه‌گه‌ر له دله‌وه له شیخ
بابایادگار بپاریتته‌وه، له سجن رزگارتده‌کات. ئه‌ویش واده‌کات و شه‌و

(^۱) به‌ریز سه‌ید فه‌ریدوون حوسه‌ینی ئه‌م خاله‌ی بۆ باسکردم. هه‌روه‌ها له دیوانه‌ گه‌وره‌ی
خه‌لیفه‌ حه‌یدری، لاپه‌ره‌ی ۱ و له دیوانه‌ گه‌وره‌ی محمه‌د حوسه‌ینی (کرمانشاه: باغ
نی، ۱۳۸۲)، ۱۰، ئاماژه‌پیکراوه.

(^۲) M. Bruinessen, 'Ahl-i Haqq,' in *The Encyclopaedia of Islam, Third Edition*, Part 2009-2, pp. 51-58 (2009), 2.

(^۳) سید محمد حسینی، "دیوانه‌ گه‌وره"، ۱۰.

(^۴) M. Mokri, "Etude d'un Titre de Propriété du Début du XVIe Siècle Provenant du Kurdistan," *Extrait du Journal Asiatique* (1963): 229-256.

به‌ریز پرۆفیسۆر کرایه‌نبروووک، به‌ میهربانییه‌وه ئه‌م وتاره‌ی بۆ ناردم.

بابایادگار دیتەخەوی و دەلیت ڕزگار بوویت. ئەویش بۆیە ئەو مولکە دەکات بە ناوی بابایادگارەوه. بە وتەى موکری، ئەم بەلگەیه لە شەشی مانگی ڕەجەبی سالی ٩٣٣ هجری مانگی (١٥٢٦ز) تۆمارکراوه. هەلبەت چەند دانە کۆپی لەو بەلگەیه کەوتوووە ژێردەستی موکری، نەک خودی بەرگەکە. پرسساریک کە دیتەئاراوه ئەوێ، کە ئەم بەلگەیه تا چ ڕادەیهک جی متمانهیه؟ بە دواى ئەم پرسسارەدا دەبیت بپرسین، کە ئایا لە قەبالەى زهویی دەکریت حەکایەت هاتبیت؟ لێرەدا ناتوانین ولامی ئەم پرسسارانە بدەینەوه، بەلکو دەبیت لە داهاتوودا کاری زانستى و وردی لە سەر بکری.

لە هەر حالدا، بە پێى ئەم بەلگەیه، سولتان دەبیت پیش سالانی ١٥٢٦ ژیا بێت. بە داخەوه، بەلگەیهکی دی کە بە تەواوی بسلەمینیت کە سولتان کەى ژیاوه، لە بەردەستدا نییه. هەلبەت یارسانەکان لە سەر ئەو بڕوایەن، کە ئاینی یارسان پیش سولتان هەبووه. بۆ وینە یەکیک لەو کەسایەتیانە، کە بۆ باسەکەى ئیمەیش زۆر گرنگە، کەسایەتی باباخۆشین-ه، کە بە وتەى یارسانەکان، پیش دەورەى سولتان سەحاک ژیاوه و هەندیک زانیاری لە سەر ژیاى لە بەردەستدا دایە، کە پاشتر ئاماژەپێدەکەم، بەلام لە درێژەى ئەم باسە گرنگەدا، با زۆر بە کورتی ئاماژەیهک بە پەيوەندى ئاینی یارسان لەگەڵ باباتاهیر لە ڕیگای بڕوا بە دوناودونەوه بکەم.

دوناودون یەکیک لە بنه‌ره‌تترین بڕواکانی یارسانە. لەم پڕۆسەى دوناودونەدا، نە تەنیا مرقوف تێدەپەری، بەلکو خودی خودایش لە چەند دەورەدا لە شکلی ئینسان دیتەسەر زهویی. لە هەر دەورەیه‌کیش چوار مه‌لائیکه‌ت لەگەڵی دین. لە دەورەى یەکەم، خودا لە خاوەندگار تەجلی پەیدادەکات، لە دووهمین دەورە لە عەلى، لە سێهەمین دەورە لە باباخۆشین و لە ئاخیری نی لە سولتان سەحاک. لە دەورەى باباخۆشین، یەکیک لە مه‌لائیکه‌ته‌کان کە لەگەڵی بووه، باباتاهیره^١. لە لایەره‌کانی داهاتوودا، بە

^(١) بەراوردبکە لەگەڵ: Minorsky, "Ahl-e Haqq," 262. بۆ تیگەیشتنی زیاتر لە بیروبۆچوونی

یارسانەکان بڕوانە: Kreyenbroek (2014a, 2014b, 2015, 2020, 2022), Martin Van Bruinessen (2019, 2021), Edmonds, C.J. (1969), Mokri (1962, 1967, 1974), among

وردیی له سهر په یوهندی نیوان باباتاهیر و باباخوشین قسه دهکین تا نیشانبدهین، که چوون ئەم دوو زاته له بواری میژوویی و ئاینیه وه له گه‌ل ئاینی یارساندا گرتیانخواردووه.

بۆ چوونه‌ناو ئەم باسه، پیویسته چاوێک بخشین به سهر ناوی گۆران له کتێبه میژوویه‌کاندا.

جێپێی گۆران له ناو کتێبه میژوویه‌کاندا

یه‌که‌مین سه‌رچاوه که باس له ناوی گۆران ده‌کات، کتێبی جوگرافییانی یۆنانی سترابویه (له ۶۴/۶۳ پێش زاین تا ۲۴ زاین)ه. سترابۆ له گێوگرافی (Geography) شارێک به ناو ساراپرای وه‌سفه‌کات و ده‌لیت ئەم شاره، له به‌ینی ماده‌کان و گۆرانه‌کانه (Γορᾶνιαν) (Gorānians).^۱ مینورسکی پێیوايه ئەم شاره کۆنه‌ی گۆرانه‌کان، له نزیکي هه‌ولێر له باشووری کوردستانه.^۲

له سه‌ده‌ی چواری هه‌جرییدا حکومه‌تی حوسنه‌ویی له ناوچه‌ی جبال له سه‌ر ده‌ستی حوسنه‌ویه‌ی ئه‌بن حوسه‌ینی به‌ریکانی له ناو تایفه‌ی گۆران له شاره‌زور (ناوچه‌یه‌ک له نزیکي سلێمانی له کوردستانی باشوور) جێگیربوو.^۳ ئەم حکومه‌ته زه‌مانیک دامه‌زرا، که خه‌لیفه‌ی ئیسلام له به‌غدا حوکمه‌ده‌کرد و ئالی بوویه (له سالانی ۱۰۵۵-۹۳۴ زاینی حکومه‌تیان کرد)، چه‌ندین ناوچه‌ی گرنگی هه‌ر له به‌غدادوه تا ناوچه‌ی جبال (پۆژئاوای ئەم‌پروی ئێران) و تا باشووریش و ئەو ناوچه‌یه‌ی که ده‌که‌ونه پۆژه‌لاتی باشووره‌وه وه‌کو سیستان و به‌لوچستانی ئێرانی هه‌نابوو هه‌ر کۆنترولی

others.

(1) Karl Hadank, *Mundarten der Gūrān, besonders das Kāndūlāi, Aurāmānī und Bādschālānī* (Berlin: Verlag der Preussischen Akademie der Wissenschaften in Kommission bei Walter De Gruyter & Co., 1930).

(2) Vladimir Minorsky, 'The Gūrān,' *Bulletin of the School of Oriental and African Studies* 11, no. 1 (1943): 80.

(3) ازکایی، پرویز، "آل حسنه‌یه"، له: مرکز دائره‌ المعارف بزگ اسلامی (مرکز پژوهشهای ایرانی و اسلامی) ۱۳۹۸.

خویه‌وه. له و لایشه‌وه سامانییه‌کان (۹۹۹-۸۱۹ ز) پوژه‌للاتی ولاتی ئه‌مړوی ئیران هه‌تا ئاسیای ناوه‌ندیان هینابووه‌ژیر ده‌سه‌للاتی خویانه‌وه.

به‌در ئیبنی حوسنه‌وییه (۹۷۰ تا ۱۰۱۴ زاینی)، کوری حوسه‌ینی به‌رزیکانی، چند شاری گرنگی وه‌کو دینه‌وه‌ر، هه‌مه‌دان و نه‌هاوه‌ندی هینایه‌ژیر ده‌سه‌للاتی خویه‌وه^(۱). ئه‌و قه‌لای سه‌رماجی (نزیکی شاری هه‌رسین) کرده شوینی فه‌رمانه‌وایی. شاری گوراننشینی دینه‌وه‌ر ئه‌ونده گرنگ بوو که ناوی له ته‌نیش شارانیک وه‌ک په‌ی، قوم، هه‌مه‌دان، قه‌زوین و ئیسفه‌هان هاتووه^(۲). شوینی ده‌سه‌للاتاری ئه‌م بنه‌ماله‌یه له شاره‌زوور تا خووزستان بوو و بو ماوه‌ی ۶۰ سال فه‌رمانه‌واییانکرد^(۳).

چۆنیه‌تی کیشه‌کانی ناوخویی حوسنه‌وییه‌کان، پو‌لی گورانه‌کان و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ک ئالبویه له کتیه‌ میژووییه‌کان وه‌کو (الکامل فی التاریخ) ئیبن ئه‌سیر^(۴) (مردن ۱۲۳۲/۶۳۰)؛ ئه‌لعبه‌ر له ئیبن خه‌لدوون^(۵) (مردن

^(۱) بو زانیاری زیاتر بروانه: مجمل‌التواریخ و القصص (نووسراوه له سه‌ده‌ی ۶ هجری مانگی ۵۲۰/۱۱۲۶ پاش زاین)، له لایه‌ن م. به‌هار ئیدیتکراوه. نووسه‌ر دیار نییه‌ کتیه، (ته‌ران: مرکز تحقیقاتی رایانه‌ای قائمیه‌ اصفهان، ۱۹۳۹) و ۴۰۱؛ پرویز اندکایی، "آل حسنویه؛ حسن جاف،" بدرین حسنویه، فرمانروای مقتدر و دادگستر ایرانی" له: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، پرتال جامع علوم انسانی. شماره ۵۶ (۱۹۷۵).

^(۲) نظام علی دهنوی، "حکومت بنی حسنویه از ظهور تا سقوط (۳۳۰ تا ۴۰۶ ق / ۹۴۱ تا ۱۰۱۵م)،" له: پژوهش‌های تاریخی (علمی-پژوهشی). دانشکده ادبیات و علوم انسانی-دانشگاه اصفهان، سال پنجاهم، دوره جدید، سال ششم، شماره دوم (پیاپی)، تابستان ۱۳۳۹، ص. ۱۰۵-۱۲۴.

^(۳) ابن اثیر، تاریخ کامل، جلد ۲۱، ترجمه: حمیدرضا آژیر (ته‌ران، اساطیر، ۲۰۰۵)؛ بهار (مصحح) مجمل‌التواریخ؛ Vladimir Minorsky, 'The Gūrān,' *Bulletin of the School of Oriental and African Studies* 11, no. 1 (1943): 75-103.

^(۴) ابن اثیر، تاریخ کامل، جلد ۱۳.

^(۵) عبدالرحمن ابن خلدون، العبر، جلد سوم، ترجمه: عبدالحمید آیتی (ته‌ران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۸۳).

١٤٠٥/٨٠٨؛ ئه‌لعمومهرى^١ (١٣٣٣/٧٣٤)؛ مه‌جمله‌ ئه‌لته‌وارىخ (١١٢٦/٥٢٠) له‌ نووسه‌رىكى نه‌ناسراو له‌ ئه‌سه‌دئاباد به‌ وردى باسكراوه‌. له‌م كتيبانه‌دا زۆر جار ئاماژه به‌ ناوى گۆران كراوه‌، هه‌ندىك جار به‌ ناو جه‌بارق و هه‌ندىك جار به‌ ناو الگورانيه‌^٢. بۆ وینه‌ ئه‌لعمومهرى (مردن ١٣٤٨) له‌ كتيبى ميژووى مه‌سالك الله‌بشار فى ممالك الله‌مسار باسى جيگاي نيشته‌جيپوونى كورده‌كان ده‌كات و ده‌لييت: له‌ ناوياندا قه‌يله‌ى ئه‌لگورانيه‌ هه‌يه‌، كه‌ له‌ شاره‌زور تا هه‌مه‌دان نيشته‌جين و پينج هه‌زار كه‌س ده‌بن^٣. ميژورسكى له‌ وتارى گوران نموونه‌ى زۆر له‌ كتيبه‌ ميژووييه‌كان كه‌ باسى گۆران ده‌كن، ده‌هييت و شيدكه‌توه‌، كه‌ ئه‌وان له‌ باكوورى لورستان تا هه‌مه‌دان نيشته‌جيپوون^٤. بۆ نموونه‌ له‌ ئيبن فه‌قى (له‌ ٨٩٥/٢٤٥ له‌ ژيان بووه‌) نه‌قله‌ده‌كات، كه‌ وتوويه‌تى كورده‌كان و جه‌بارق (گۆرانه‌كان) خوييان له‌ ده‌رياچه‌ى فه‌راهان بۆ هه‌موو ميديا ده‌نارد^٥.

له‌ مه‌جمله‌ ئه‌لته‌وارىخ و ئه‌لقسه‌س ده‌خوينين، كه‌ هيلال كورپى به‌در ئينى حوسنه‌وييه‌، دژى باوكى ده‌وستيته‌وه‌ و كورده‌كان لايه‌نى هيلال ده‌گرن. به‌درىش په‌ناده‌باته‌به‌ر گۆرانه‌كان، گۆرانه‌كانىش يارمه‌تیی به‌در ده‌دن. له‌ ئاكامدا به‌در ئه‌و كوردانه‌ى كه‌ يارمه‌تیی هيلاليان دابوو، ده‌كوژيت و عيلاقاى له‌گه‌ل گۆرانه‌كان پته‌وده‌كات و ده‌بنه‌ جيگاي سيقه‌ و متمانه‌ بۆ به‌در. به‌در پاش ماوه‌يه‌ك له‌ شوينيك به‌ ناو كۆس خود له‌ لای ڤووبارى سپيد له‌گه‌ل كه‌سيك به‌ ناوى خۆشين مه‌سه‌عوود شه‌رده‌كات^٦؛ به‌در خۆشين گه‌مارۆده‌دات و له‌وانه‌يه‌ كه‌ به‌ زووى بيه‌زييت، به‌لام گۆرانه‌كان كه‌ پيشتر

(1) Ibn Faḍl Allāh al-ʿUmarī, *Masālik al-abṣār fī mamālik al-amṣār* (Paris: Bibliothèque nationale de France, Département des manuscrits, Arabe 5867, 1938), [Collection name: 9200519_Ag_BnF_Gallica_typedoc_manuscrits].

(2) Minorsky, *The Gūrān*, 82.

(3) ʿUmarī, *Masālik*, 111.

(4) Minorsky, *The Gūrān*, 79-86.

(5) Minorsky, *The Gūrān*, 81.

(٦) بهار، مجمع التواريخ، ٤٠١.

په یوه نډی زور باشیان له گه‌ل به‌در بوو و که‌سیش گومان‌یلینه‌ده‌کردن، ئه‌م جاره‌ دژى به‌در ده‌وه‌ستن و یه‌کده‌گرن بؤ کوشتنى به‌در. که‌سیک دیت و به‌در ئاگادارده‌کات، که‌ گورانه‌کان ئاوا مه‌به‌ستیکیان هه‌یه، به‌لام به‌در برواناکات، تا ئه‌وى که‌ هجومده‌که‌نه‌سه‌رى و ده‌یکوژن و خو‌شین پزگاردکه‌ن. خو‌شین له‌ قه‌لاکه‌ دیته‌خوار و جه‌نازه‌ى به‌در بؤ ئه‌سپرده‌کردن ده‌نیریته‌لاى مه‌زارى ئیمام عه‌لى^۱.

به‌ پای مینۆرسکى سپیدپروود، پروبارى سیروانه‌ که‌ له‌ هه‌ورامانه‌وه سه‌رچاوه‌ده‌گریت و مه‌به‌ست له‌ کۆسخود، کۆسه‌ى هه‌جیجه‌ له‌ هه‌ورامان^۲. ئه‌زکاییش پێیوايه‌ که‌ خو‌شین مه‌سه‌وود به‌ ئه‌گه‌رى زور، شاخو‌شینه‌ که‌ له‌ له‌ روانگه‌ى یارسانه‌کانه‌وه سییه‌مین ته‌جه‌لى ئیلاهیى له‌ سه‌ر زه‌وییه‌^۳.

له‌و کتیبه‌ میژوویانه‌ى که‌ ناومانبردن، باس له‌ خیانه‌تى گورانه‌کان به‌ به‌در ده‌کریت. راسته‌ که‌ گورانه‌کان په‌یوه‌ندییه‌کى زور باشیان له‌گه‌ل به‌در ئیبنى حوسنه‌وییه‌ بوو، به‌لام ره‌نگه‌ خیانه‌تیان به‌ ئه‌و به‌ هوى دوژمنى به‌در له‌گه‌ل خو‌شین بووبیت، چونکه‌ له‌ روانگه‌ى گورانه‌کان، خو‌شین سییه‌مین ته‌جلى ئیلاهیى له‌سه‌ر زه‌ویى بوو. ناردنى جه‌نازه‌ى به‌در بؤ کوفه‌ بؤ لای مه‌زارى ئیمام عه‌لییش سرنجراکیشه‌. ره‌نگه‌ ئه‌مه‌یش نیشانى دیکه‌ له‌ بروای گورانه‌کان به‌ ئاینى یارسان بدات، که‌ عه‌لى وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کى تایبه‌ت و دووه‌مین ته‌جه‌لى ئیلاهیى ده‌بینن. ئه‌م فاکتانه‌ ده‌یسه‌لمین که‌ له‌و کاته‌دا گورانه‌کان بروایان به‌ ئاینى یارسان بوو و ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ که‌ له‌گه‌ل به‌در به‌شه‌رّه‌ات، له‌ راستییدا هه‌ر باباخو‌شینى یارسانه‌کان بووبیت. پێشتر ئاماژه‌م به‌ هه‌کایه‌تى دیدارى توغرو‌ل به‌گ و باباته‌هیر دا، که‌ راوه‌ندى باسیکردووه‌.

ئه‌و جو‌ره‌ که‌ راوه‌ندى باسیده‌کات، دیداره‌که‌ له‌ سالى ٤٤٧ هه‌جری / ١٠٥٥ زاینى بووه‌ و له‌و کاته‌دا باباته‌هیر پیاویکی به‌سالداچوو بووه‌، که‌وايه‌ ده‌بیت باباته‌هیر سالانى گه‌نجى خو‌ى له‌ نیوان ده‌سه‌لاتدارى به‌نى حوسنه‌وییه‌کان

(^۱) بهار، مجمع‌التواریخ، ٤٠١.

(^۲) Vladimir Minorsky, The Gūrān, 75-103.

(^۳) Minorsky, Ahl-i Hakk 1960: 261

به سه ربرديت. له و كاته دا كورده كان و گورانە كان له ناو هه مه دان و ده وروپشتی نيشته جيپوون، بۆيه زۆر پنده چييت كه هه ر به راستی بابا تاهير له يارانی باباخوشين بووييت و كه سايه تيه كي بهرچاوی ئایني يارسان بووييت.

له تيکسته کانی يارساندا، به تاييه ت له دهفته ري سه رئه نجام له ده وري پريده وري، ناوی بابا تاهير وهک پيريکی يارسانی هاتوو و چهند به يتيك به ناوی ئه وه وه نووسراوه. له ناو كه لامه كاندا هه نديك كه لام هه ن، كه ئه بيا ته كانيان زۆرن، به لام زۆربه ي كه لامه كان دوو به يتيين و ناوی نووسه ره كه له سه روويانه وه نووسراوه. بۆ نموونه: زۆر جار ناوی باباخوشين يان شاخوشيني لورستان ده بيندريت. به برۆای ئایني يارسان، باباخوشين له دايكيکی پاكيژه له دايکبووه به و جوړه كه پروناکي ئيلاهي چووه ته ناو ده می دايکی ماما جه لاله وه. خوشين مه سعوودی کوردی، ناسراو به موباره ک شا يان شاخوشين، له سه ده ی چواری هيجری ژياوه^۱.

له دهفته ري سه رئه نجامدا^۲ له به شي ده وري شاخوشين، ديالوگيک له به يني شاخوشين، بابا تاهير، فاته له ره، کاکه ردا و چهند كه سی دی ده بيندريت. بۆ نموونه: له ديالوگی به يني شاخوشين و بابا تاهيردا، ئه م دوو به يتيه ی خواره وه نووسراوه:

(^۱) طاهري، سرانجام، ۱۸-۲۰.

(^۲) کراينبرووک له سه ر ئه و برۆايه يه، كه له هه ر ده وريه كي يارسانی، چهند كه سايه تي موقه ده س ئاماده بوون و هه ر ناوی ئه و كه سايه تيبانه له سه رووی كه لامه کانی پريده وري كه به شيك له دهفته ري سه رئه نجامن، هاتوو. به رای کراينبرووک، به كيک له پتوهره گرنگه كان بۆ له بهرچاوگرتنی هه ر ده وريه ک، وهکو ده وريه كي راسته قينه، ئاماده بوونی حه وت ته نه (حه وت كه س) يانی گروپيکی حه وت كه سه، كه زاتی ئيلاهي له ناوياندا بهرجه سته ده ييت. ئه م كه سايه تيبانه رۆليکی زۆر گرنگيان له ميژووی ئایني يارساندا بووه، به تاييه ت له ده وريه كي گرنگی وهک ده وري سولتان. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه: Kreyenbroek, God First. لاپه ره کانی ۸۵، ۹۲، ۱۱۸.

هه‌رکەس شاھش تۆی، بۆیش خۆش ئایۆ	هه‌ر کەس شاھی تۆ بیّت، خۆشی به‌ خۆی ئەکات
به‌ هه‌ر مه‌جلیس نیشۆ، خه‌نده‌ش ئایۆ	له‌ هه‌ر مه‌جلیسیک (که‌) دانیشیت، پیکه‌نینی دیت
هه‌ر که‌ تۆ را گوید با دل و جان هه‌میش کابینش هه‌ر دۆشه‌ش ئایۆ	هه‌ر کەس تۆ بانگ کات به‌ دل و گیان هه‌میشه‌ کابینی دووشه‌ش دینیت

هه‌لبه‌ت ده‌ده‌بیّت ئه‌وه‌یش بگوتریت چونکه‌ تیکستی یارسان له‌ زهمانی
کۆنه‌وه‌ سه‌رزاره‌کی بووه‌ و به‌ شیوه‌ی زاره‌کی گویزراوه‌ته‌وه‌ بۆ ئیمه‌، به‌
پوونیی ناكری ده‌ستنیسانی که‌ی و کئ نووسیونی بکه‌ین؛ کۆنترین
ده‌ستنوس که‌ له‌ به‌رده‌ستدایه‌ و له‌ لایه‌ن مینۆرسکیه‌وه‌ چاپکرا، تاریخی
١٨٤٠ زاینیی له‌ سه‌ره‌. ئه‌و شیعرانه‌ی که‌ به‌ ناوی باباته‌هیره‌وه‌ هاتون،
زمانیان نزیک له‌ فارسیی کراوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ پێده‌چیت، زۆربه‌ی ئه‌و شیعرانه‌
که‌ به‌ ناوی باباته‌هیرن، میژوویه‌کی درێژیان له‌ ناو تیکسته‌کانی یارساندا
نه‌بیّت. پێشتر ئاماژه‌مان به‌وه‌ دا، که‌ له‌ سه‌ر ئه‌ساسی وته‌ی یارسانه‌کان، تا
پیش زهمه‌نی سولتان سه‌هاک، تیکسته‌کان له‌به‌رده‌کران و له‌و کاته‌وه‌
ده‌ستیانکرد به‌ نووسینه‌وه‌ی که‌لامه‌کان. ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندیک که‌لامدا زمانی
که‌لامه‌کانی باباخۆشین فارسییه‌ و له‌ هه‌ندیکیان گۆرانیی. به‌ پای من،
باباخۆشین له‌ گۆرانه‌کانی لورستان بووه‌ و زمانیشی هه‌ر به‌ گۆرانیی بووه‌.
په‌نگه‌ کاته‌کان، چونکه‌ زانیارییان له‌ سه‌ر هه‌بوونی گۆرانه‌کان له‌ هه‌مه‌دان و
لورستان نه‌بوویّت، ئه‌و که‌لامانه‌ی که‌ به‌ ناوی باباخۆشینه‌ و باباته‌هیره‌وه‌ به‌
فارسییان کردبیّت، چونکه‌ به‌ هه‌ردوو زمانی گۆرانیی و فارسیی، که‌لام له‌
به‌رده‌ستدایه‌، راستیی ئه‌م بۆچوونه‌ که‌ ئاماژه‌می‌دا، ده‌سه‌لمی‌نیّت. به‌ هه‌ر
حال، باباته‌هیر وه‌ک یه‌کیک له‌ چوار فریشته‌کانی باباخۆشین ناوده‌بریت.

باباته‌هیر نه‌ ته‌نیا وه‌ک یه‌کیک له‌ ئه‌ندامانی یارسان له‌ تیکسته‌ ئاینیه‌کاندا
ناوی‌ده‌بریت، به‌لکو توێژه‌ران بۆ ئه‌وه‌ ده‌چن که‌ خودی بابا، یه‌کیک له‌
دامه‌زێنه‌رانی ئه‌م ئاینه‌ بیّت. زه‌رینکوب پرسیاریکی گرنه‌ ئاراسته‌ده‌کات،
که‌ بۆ باباته‌هیر و هاوڕیکانی بابا جه‌غه‌ر و بابا جه‌مشاد ناویان له‌ ناو کتێبه‌

به‌ناوبانگه‌کانی سوفیه‌کانه‌وه نه‌هاتووه^۱ هه‌روه‌ها باسی کوشتنی عین القضا‌تی هه‌مه‌دانسی ده‌کات که تۆمه‌تی جۆراوجۆر وه‌ک ئیلحاد و شه‌یتانپه‌رستییان لیدا. هه‌روه‌ها باسی نه‌ناسراو‌بوونی شیخه‌که‌ی، شیخه‌که‌ی عین القضا‌ت، شیخ برکه ده‌کات، که پیده‌چیت شیخیکی مه‌زن بو‌ویت، به‌لام ناوی ئه‌ویش له‌میژو‌ودا ونه. زهرینکو‌وب، وا بو‌ی ده‌چیت که ئه‌م بیده‌نگیه به‌رانبه‌ر به‌م شیخ و بابایانه که له‌سه‌رده‌می خۆیان به‌ناوبانگبو‌ون، که‌چی له‌کتیبه‌میژو‌وییه‌کاندا ناویاننه‌هاتووه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌یش له‌سیداره‌دانی عین القضا‌ت ره‌نگه به‌هۆی په‌یوه‌ندیی ئه‌وان له‌گه‌ل ئاینی یارسانه‌وه بو‌ویت. له‌مه‌یش زیاتر پی‌ی‌وايه عین القضا‌ت به‌مه‌به‌ست بیده‌نگی به‌رانبه‌ر به‌شرو‌قه‌ی قسه‌کانی باباته‌هیر هه‌لبژاردووه. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که عین القضا‌ت زۆر به‌وردی شرو‌قه‌ی قسه‌کانی نه‌کردووه و هۆکه‌یشی هه‌لده‌که‌رینیته‌وه بو‌ئه‌وه‌ی خۆی و سوفیه‌کانی ده‌ورپشتی وه‌ک شیخ برکه له‌تۆمه‌تی نا‌ره‌وا پاریزیت.

هه‌لبه‌ت ده‌بیت ئه‌مه‌یش بلیین که شارده‌نه‌وه‌ی بیر و بر‌وا له‌لایه‌ن یارسانه‌کانه‌وه نه‌ریتیکی کۆنه و به‌ناوی سه‌رمه‌گو‌و ناسراوه و تا به‌ئه‌م‌رو‌یش ئه‌م نه‌ریته‌ پاریزراوه. مونزه‌ویی^۲، ئاماژه به‌پیشه‌هاته‌یه‌کی سرنج‌راکش ده‌کات. به‌رای ئه‌وان، ئیرانییه‌کان به‌هۆی ئه‌و بیروپایانه‌ی که له‌گه‌ل ئیسلامی سه‌رده‌می خه‌لافه‌ت نه‌ده‌گونجا، له‌ژێر گوشار و ئازار و کوشتندا بو‌ون. بو‌یه ئیرانییه‌کان به‌هه‌ر جۆره‌ک ببوايه په‌نایانده‌برده‌به‌ر شارده‌نه‌وه‌ی بیروپای خۆیان. بو‌ شارده‌نه‌وه‌ی بیروپا، چه‌ند شی‌وا‌ز وه‌کو شطح، طامه‌نووسی، ته‌قیه، ناوی خوا‌زراو و دوو زمانی له‌تیکسته‌عه‌ره‌بیی و فارسییه‌کان بوو. بو‌ وینه مونزه‌ویی بو‌ شرو‌قه‌ی شطح رسته‌یه‌کی عین القضا‌ت ده‌هینه‌وه و ده‌نووسیت: "شطح عبارتی است غریب که گوینده‌اش در حالت سکر و شدت غلیان عرفانی باشد، و در آن حال از خود بی‌خود

(^۱) زرینکوب، جستجو در تصوف، ۱۸۵-۲۰۷.

(^۲) علینقی منزوی، نامه‌های عین‌القضا‌ت همدانی، جلد سوم، تهران: انتشارات اساطیر (۱۳۷۷): ۷۳-۷۹.

بود" (هەر ئەو سەرچاوە، لاپەرە ٧٤). مەبەست ئەوەیە کە شطح، لە کاتێک دەرەبەرا کە بیژەر لە کاتی مەستی عێرفانیی بوو و شتیکی دەرەبەری کە لە ھۆشیاریی نەیدەوێرا دەریبەریت، چونکە دەربرینیکی لەو چەشنە، دەیتوانی مەترسیی لە سەر ژیاڵی بیژەری شطح دروستبکات. نووسەری "نامەهای عین القضات ھمدانی"، سەبارەت بە "طامات"یش پەستەیک لە غەزالییەو دەھینتەوێت کە وتوویەتی، طامات ھەم واتای شطحی تێیدا و سەرەرای ئەوش، ھەلگەڕاندنی دەربرینی شەری لە واتای پۆلەتیی بۆ واتای دەروونی دیکە، بەلام حەرامە (لاپەرە ٧٥). ھەرۆھە سەبارەت بە دوو زمانی لە تیکستەکانیش دەنوسیت کە نووسەرائی ئەو سەردەمە ئێران، چونکە دەسەڵاتدارانی عەرەب لە زمانی فارسیی تینەدەگەشتن لە ئەو تیکستانە کە بە زمانی فارسیی بوون، بیروبۆچوونی خۆیان، کە پەنگ و بۆنی دەورانی پیش ئیسلام لە ناویاندا بوو دەبیندریت، بەلام لە تیکستە عەربییەکانیان بیر و رای ئیسلامی سوننە دەبیندرا و ھەر بۆیە لە شطح، طامات، دوو زمانی، تقیە و ھەموو ئەم پیشەھاتانە وەک تیکەلاویی دوو کولتووری حاکم و مەحکوم، ناودەبن.

بەم لیکدانەوێ مۆنرەویو، زۆرتر تینەگەین کە بۆ یارسانەکان، تا چەند سالی رابردوو، ئەوەندە بیروبۆچوونی خۆیان دەشاردەوێ و تا بە ئۆمرۆیش زۆر کەسیان، دژی ئەوەن کە تیکستەکانیان چاپکریت. تەنانتە من لە سەر ئەو برۆایەم کە ھەلژاردنی گۆرائی وەک زمانی ئاینی، پەنگە یەکیک لە ھۆکانی ئەو بووبیت کە نە عەرەب و نە فارس، لێتەنەدەگەشتن و باشترین زمان بوو بۆ خۆ شارەندەوێ. بە واتایەکی دی، زمان بوو بە چەکی بەرگری لە خۆ و پاراستنی خۆ.

لە ھەر حال و بە خۆشحالییەو، لە سالانی رابردوو، کۆمەلێک لە تیکستەکانی یارسان چاپکران و خزانە بەردەستی ھەموانەو^١. لە

^(١) ئەو تیکست و کتیبانە کە لە بەردەستمان، بریتین لە: دیوان پردیویری و دیوانە گەرە کە لە لایەن خەلیفە حەیدەری، سکن و پرینتکراو؛ سەرئەنجام لە لایەن تەیب تاهیری لە سالی ٢٠٠٧ لە ھۆلیتر لە دەرگای چاپی ئاراس، چاپکرا؛ دیوانە گەرە

دەستنوو سيک که سەيد فەرەيدوون حوسەينى ھىي بئەمالەي خۆيەتى و پيئدام، چەند شيعرى تەدايه که بابەتيان ديالوگى بەينى باباتاهير و باباخوشينه. لە شارى سلیمانیش لە سەنتەرى بنگەي ژين، دەستنوو سيکی زەبوورى حەقیقەت دەپاریزیت که تاریخی ۱۲۸۲ هيجری (۱۸۶۵ زاینی) لە سەردایە. لە ئەخیری ئەم دەستنوو سەدا، بە خەتیکى جیاواز لە لاپەرەکانى پيشوو، چەند لاپەرە لە دەورەي باباخوشين دەبيندريت. لەم دەورەي ديالوگى بەينى بابا خوشين و باباتاهير نووسراو تەو. لە تیکستەکانى یارسانەکان، بابا خوشين، نەوێ میرزا ئامانەيە و کورى ماما جەلالەيە. بە برۆي ئەوان ماما جەلالە لە تیشکی خۆر بە باباخوشين دووگياندهيت. باوکی ماما جەلالە که رەئیسى قەبیلەي لورستانە، کچەکەي بە زینا تۆمەتباردەکات و لە کوستان بە تەنیاي بەجنيدهيت. لەم کاتە، بابا ردا دەرەدکەويت و دلی ماما جەلالە دەداتەو و پيئەدەيت که تۆ بابا خوشين بەدنيادەهينيت. لە ناو دەستنوو سەکەي بنگەي ژين ئەم تەفاسیلە نابیندريت، بەلکو بە کورتی باس لەو دەکریت، که بابا خوشين لە پي چيای يافته (چيایەک لە لورستان) لە ماما جەلالە لەدایکبوو.

næ pa-y yaftæ-ko řo-ye næ řowān næ pa-y yaftæ-ko kaka Ředā be, yaran čæni to æwæt na yaftæ mirza zêhur kærd gozær næ bārgæ-y Ša Xošin awærd næ bætn mamæ Jælalæ bær ama nam-ε weš niya wa mobaræk-ša	نە پای یافته کو رۆیی نە پوان نە پای یافته کو کاکا ردا بی یاران چەنی تۆ ئەوێ نە یافته میرزا زھوور کەرد گوزەر نە بارگەي شاخوشين ئاوەرد نە بەتن مامە جەلالە بەر ئاما نام ویش نیا وە موبارەک شا

سەيد محەمەد حوسەينى، لە سالى ۲۰۰۳ لە نەشرى باغى نەي چاپکرا؛ مجمل الکلام سەرنجام ئەهل حق، بەرگی دوو، لە لایەنک سام الدين تبريزيان چاپکراو (سالى چاپى ديارىکراو نيه). ھاوړی خوشەويستم، ئازادە وەتنيوور ئەم سەرچاوەي ئەخیری نايەبەردەستم.

(^۱) خلیفە حیدری، پردیوری؛ طیب طاهری، سرانجام؛ سام الدين تبریزی، سرانجام.

ئەگەرچی بەلگەى مېژوویى، که به ته‌واویى بىه‌لمینن باباتاهیر پەيوەندیى به ئاینى یارسانه‌وه هه‌یه، زۆر که‌من به‌لام ئەو ئەگەرانه که له سه‌روهه باسیانکرا و جیگه‌ى بابا له ناو یارسانه‌کاندا نیشانه‌ده‌ن، که پەيوەندییه‌کى قوول له‌و ناوه‌دا له‌ ئارادا بووه‌.

له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ بنگه‌ى ژیندا، ئەم پەيوەندییه‌ باسیلێده‌کریت. سه‌ره‌تا باسى دیدارى شاخۆشین له‌گه‌ل که‌سایه‌تیانیکدا وه‌ک بابا فه‌قى، بابا ڤدا و مه‌هدى ده‌کریت. پاشان شاخۆشین ده‌گاته‌هه‌مه‌دان و ده‌لیت که‌ کاتى به‌لینى جیژن له‌ مالێ باباتاهیر هاتوه‌:

1	bæyon kætām-xwan ša ta wæ šaho čə šaho tæšrif bærd æw ætwænd- ko	به‌یۆن که‌لام-خوان شاه‌ تا وه‌ شاهۆ جه‌ شاهۆ ته‌شرف به‌رد ئەو ئەلوه‌ند کو
2	ša čæni merdan gæfæki ⁽¹⁾ pæsænd čə ætwænd kowæ ši wæ aromænd	شاه‌ چه‌نى مێردان گه‌ره‌کى پەسه‌ند جه‌ ئەله‌وند کۆوه‌ شى ه‌ ئارۆمه‌ند
3	xætq hæmædan aman wæ pešwaz sær u mał kærdæn gəšt wæ payændaz	خه‌لق هه‌مه‌دان ئامان وه‌ پېشواز سه‌ر و مال که‌رده‌ن گشت وه‌ پایه‌نداز
4	ša watəš wæ xætq xaran-ε zahər ⁽²⁾ wæſdæ-y memanim wæ yanæ-y tahər	شاه‌ واتش وه‌ خه‌لق خاران زاهر وه‌عه‌دى مېهمانیم وه‌ یانه‌ى تاهیر
5	ša xūšin æw řo qædæm řænĵæ kærd tæšrif wæ yanæ-y baba Tahər bærd	شاه‌ خۆشین ئەو ڤۆقه‌ده‌م ڤه‌نجه‌ که‌رد ته‌شرف وه‌ یانه‌ى باباتاهیر به‌رد

The meaning of 'Garki' is not clear to me; in conversation with Sayed Faridun Hosseini, ⁽¹⁾
he believes the orrect meaning for 'neighborhood' is used for 'Garki'.

The meaning of this word is not clear to me. ⁽²⁾

6	Tahər jā hæybæt ša ama wæ bær čūb-ε sær yanæ qapiš kæft wæ sær	تاهیر جه هه‌یه‌ت شاه ئاما وه بهر چووب سهر یانه قاپیش کهفت وه سهر
7	ša færma Tahər inæ čēšæn čēš færq-ε pišanit čēšæn biyæn řēš	شاه فه‌رما تاهیر ئینه چیشهن چیش فهرق پیشانیت چیش بیهن پیش
8	baba Tahər řærz kærđ: hær kæs to juyæđ hælæš hæminε sær dær řu-y xēšt bařinæš zæminε	بابا تاهیر عهرز که‌رد: هر کس تو جوید حالش همینه سر در روی خشت بالینش زمینه
9	ša řærř-ε Tahər wænæš ama gæs ši næ řamæ-y qar čærxəna færs	شاه حرف تاهیر وەنش ئاما گەس شی نه جامه‌ی قار چرخنا فه‌رس ^(۱)
10	fatəmæ řamæy wæ xætqi sana wat ša ši næ bæxtəm hana sæđ hana	فاتمه جامه‌ی وه خه‌لقی سانا وات شاه شی نه به‌ختم هانا سه‌د هانا
11	fatəmæ řamæ-y xætqan næ wær kærđ dæst gærđ wæ sinæ tæřzim-ε ša kærđ	فاتمه جامه‌ی خه‌لقان نه‌وهر که‌رد ده‌ست گرد و سینه ته‌عزیم شاه که‌رد
12	dæxil bi wæ ša wænæt řæyanæn mæzani řamæm næ digæranæn	ده‌خیل بی وه شاه: و‌هت عه‌یانهن مه‌زانی جامه‌م نه دیگه‌رانهن
13	sær tæxt-ε sinæm tæxt-ε suřtanæn æmšæw sæ řæwæn suřtan mehmanæn	سهر ته‌خت سینهم ته‌خت سولتانهن ئه‌مشه‌و سه شه‌وه‌ن سولتان می‌مانهن
14	ša eđ řənæft pa awærđæwæ řa-y nōhsæđ nōhsæđæ æw řo kærđæwæ	شاه ئید شنه‌فت پا ئاورده‌وه جای نۆسه‌د نۆسه‌د ئه‌و پۆ که‌رده‌وه
15	Tahər nædar be hič nēmæwærđ řa yani kæ kæro memani wæ ša	تاهیر نه‌دار بی، هیچ نه‌مه‌وهر د‌را یانی که که‌رو می‌مانی وه شا

^(۱) Possibly meaning he turned his horse in the opposite direction.

16	ša Xūšin æw řo kæræm nēmana wæ lutf-ε širin fatēmæ wana	شا خوشین ئو پۆ کهرهم نمانا وه لوتف شیرین فاتمە وانا
17	yæk qæðre bērenj čænd danæ fēlfel da wæ fatēmæ čašt kæro řasæt	یهک قەدری برنج چەن دانە فەل دا وه فاتمە، چاشت کەرۆ حاسل
18	fatēmæ sana næ xwajā-y xamūš kærdəš wæ dige mudam hær næ xojš	فاتمه سانا نه خواجای خاموش کەردش وه دیگی مودام هەر نه جۆش
19	dæst næ fatēmæ bærækæt næ ša čašt-ε nohsædæ wæ æw digæ da	دەست نه فاتمە، بەرەکەت نه شا چاشت نۆسەدە وه ئو دیگە دا

1	که لام خوینەکانی شاه بین تا شاهق له شاهج تەشریفی برد بۆ ئەلوهند کیو
2	شاه له گەل پیاوانی مەقبوول له چیاى ئەلوهندەوه چوو بۆ ئارۆمەند
3	خەلکی هەمەدان هەموو هاتنە پینشوان سەر و مالیان کرد هەموو کردە پایەخی ژیر پیی
4	شا خوشین به خەلکی خاران ظاهر ^(۱) کاتی میوانی له مالی تاهیر هاتوو
5	شا خوشین ئو پۆژە قەدەمی پەنجە کرد [و] تەشریفی برده مالی بابا تاهیر
6	تاهیر له شکۆی شا هاتە دەر داری سەری دەرگای ماله‌کەى کەوتە سەری [کەوتە سەر باباتاهیر]
7	شا فەرمووی، تاهیر، ئەمە چیە، چیە؟ وەسەتی ناوچاوانت بۆ بریندار بوو؟
8	بابا تاهیر عەرزى کرد:

^(۱) لیژە بە تەواوی تیناگەم کە مەبەست لە "خاران ظاهر" چییە. وشەى خار بە مانای ڕێک دیت، خاران ئەکاتە کۆی ڕێک، ظاهر بە مانای ڕوالت دیت. ئەکرێ بوتریت خەلکی کە بە ڕوالت ڕێکن. بەم حالە تى ناگەم بۆ خەلک بە ڕێک تشبى کراون.

	هەر کەس بۆ تۆ بگه‌ڕێ، حالی هەر وایه سهری له سهر خشت، سهرینی زه‌وینه
9	شا قسه‌ی تاهیر، تال هاته به‌ر چاوی چووه‌ جلی قینه‌وه و سهری ئه‌سپی هه‌لسووراند
10	فاتیمه‌، کراسیکی له‌ خه‌لک وه‌رگرت وتی، شا چوو له‌ به‌ختم، هانا سه‌د هانا
11	فاتیمه‌ کراسی خه‌لکی له‌به‌ر کرد ده‌ستی نا سهر سنگ و کورنوشی برد بۆ شا
12	ده‌خیل بوو به‌ شا: لیت دیاره ئه‌زانی که‌ کراسم هی که‌سانه
13	سهر ته‌ختی سنگم، ته‌ختی سولتانه ئه‌مشه‌و سێ شه‌وه‌ سولتان میوانه
14	شا ئه‌مه‌ی بیست و پێ راکیشایه‌وه جیگه‌ نۆسه‌د نۆسه‌ده‌ی ^(۱) ئه‌و پۆژه‌ کردوه‌
15	تاهیر نه‌دار بوو، هینچ پێ نه‌ئه‌چوو یانی بکات میوانی شا
16	شا خۆشین ئه‌و پۆژه‌، که‌ره‌می نواند و لوتفی شیرینه‌وه‌ فاتیمه‌ی بانگ کرد
17	که‌می برنج و چه‌ند دنکه‌ بیبه‌ر دا به‌ فاتیمه‌، چیشته‌ دروست بکات
18	فاتیمه‌ له‌ خواجه‌ی بێ ده‌نگ وه‌ریگرت کردیه‌ ناو مه‌نجه‌لی، به‌رده‌وام هه‌له‌قه‌ولی
19	ده‌ست له‌ فاتیمه‌، به‌ره‌که‌ت له‌ شا چیشته‌ نۆسه‌ده‌ به‌ ئه‌و مه‌نجه‌له‌ درا

له‌ ده‌ست‌نوس‌یک که‌ له‌ کتێبخانه‌ مه‌جلیسی ئێران به‌ ناوی کتایی مشتمل
بر/اسرار مذهبی فرقه‌ اهل حق به‌ ژماره‌ ۱۷۴۵۰ ده‌پاریزریت، له‌ لاپه‌ره‌ی ۹

^(۱) مه‌به‌ست له‌ نۆسه‌د نۆسه‌ده‌ ئه‌و سوپایه‌یه‌ که‌ له‌گه‌ل شاخۆشین بوون

پونکەردنەوهیەک لە سەر ئەم کەلامە دەدات، سەرەتای پونکەردنەوهەکە ئاوايه: باباتاهیر گاوێن بوو، بابا خوشکیکی بوو کە ناوی فاتمه لێرە بوو. باباتاهیر و خوشکەکی پیکەوه تەنیا کراسیکیان بوو، هەر کات باباتاهیر دەچوو بۆ گاوانیی، کراسەکی دەکردەبەری و خوشکەکی لە ناو تەنووڕ دادەنیششت تا براکە ی بێتەوه و کراسەکی لێوەربگریت و بیکاتەبەری.

ئەوهی لەم دیالۆگی سەرەوهدا بەرچاوه، ئەوهیه کە لە بەشی ولامی باباتاهیر پێدەچیت شتیک نوێسان بێت. یەک ولامەکی باباتاهیر بە فارسییه. ئەگەر باباتاهیر لەگەڵ باباخۆشین بووه، چۆنە کە باباخۆشین بە گۆرانی قسە لەگەڵ دەکات و ئەو بە فارسی جوابدەداتەوه. دووهم پێدەچیت ولامی باباتاهیر زیاتر لەوه بێت کە لەم تیکستە و لانی کەم لەو نوسخەنە کە لە بەرەستی مندان، بێت. دەبێت باباتاهیر شتیک تری وتبێت کە باباخۆشین پەنجاو. ئەو وەلامە لەگەڵ مەنتقی تیکستە کە ناخوات. ماباقیی تیکستە حەرەکەیهکی پوون و دیاریان ههیه، فاتیمه دەچیتەلای باباخۆشین و داواڵێدەکات کە لە لایان بوەستیت و باباخۆشین ولامی داواکە ی دەداتەوه و چەند دانه برنج و چەند دانه بیبەری پێدەدات و لە بەرەکەتی وجودی خۆی، بەرەکەت دەکەوێتەناو مەنجەلەکی فاتیمه و ئەتوانیت نانی نۆسەد یاری باباخۆشین لیبدات. بە داخوه، پێدەچیت کە ئەو دیالۆگ و کەلامانە ی کە پەيوەندیان لەگەڵ باباتاهیردا ههیه، بە تەواویی لە لایەن یارسانەکانەوه نەگوزراوەتەوه. لە هەندیک دەفتەری دیدا، کە برای خۆشەویستم فەرەیدوونی حوسەینی پێدام، جیاوازییهکی ئەوتۆم لەگەڵ ئەو هۆنراوانەدا کە زۆرتر لە زمانی فارسییهوه نزیک و چاپکراون و لە بەرەستدان، نەبینی، بۆیه پیموایە کە ئەو هۆنراوانە لە پووی کتیبە چاپکراوەکان و پاشتر خرابەناو دەفتەرهکانی یارسانەوه. فەرەیدوونیش ئەم بۆچوونە بە راست دەزانیت.

با بێنەسەر چەمکی بنەرەتی لە ئاینی یارسان و بەراوردیانەبەکەین لەگەڵ ئەو شیعرانە ی کە بە ناوی باباتاهیرەوه ناوبانگیانەدرکردووه. هەندیک لەو شیعرانە باباتەکانیان زۆر نزیکیی لەگەڵ بنەماکانی بیر و رای یارسانەکان ههیه و پالپشتیی لەو هایپۆتیزە دەکات، کە بابا لە یارسانەکان

بووه.

باز و شاباز له هونراوهکانی باباتاهیر و یارساندا

چهند چه مکی زور بنه پرتی له ئاینی یارسان بریتین له باز، شاباز و دامیار. له کتییی دهوړی دامیاری، که محمه دی موکریی بلاویکردهوه، دهنوسیت: "به پتی ئەم کتیبه، چه زرهتی پیر بنیامین که ده بیت ئەو وهک مروفتیکی پوچانی و یه که مین ئافه ریدهی خاوه دنگار بهر له خیلتهتی جیهان و مروفتی بزانی، له دریزایی دهوران و سه دهکان و له تهجه لیاتی زوره وهک نهچپروانییک داوی له دهستدایه و به دواي شابازی ئەزه لییدا یانی چه زرهتی خاوه دنگار، له سهر دنیا دا دهگه پیت. شابازی ئەزه لیی له سه دهی چواری هیجریی له جامه ی موبارهک شا به ناوبانگ به شاخوشین (شکلک له وشه ی بازخه شین: بازی سپی) که وهک وینه ی خواجه له دایکیکی پاکیزه به ناوی ماما جه لاله له ناو ئیله کانی لوپ درده که ویت و هندی که له وانه ی ناگا و چاودارن (دهروون_پوون)، فیری ئەسراری حهقیقه تیان دهکات. جاریکی دی بهر له ئەوهی له جامه ی سولتان سه هاک خوی بنوینیت (له سه دهی هه شتی هیجریی) دا له سهر کانییهک له چیای شاهو ههر بهو شکل و شه مایی شاباز خوی به چهند کهس له پیرانی حهقیقه ت که دیارده ی یارانی هه میشه یی "جه معی یاری" دهنوینیت و ئەوان له هاتنی خوی ناگادار دهکاته وه".¹

بابه تی سه ره کیی دهفته ری دهوړی دامیاریی له سهر بناغه ی بازی ئەزه لییه. له دهفته ردها له سهر ههر کام له دوو به یتییه کانه وه ناوی شاعیر یان بلین پیری که به سه ریانه وه نووسراوه. وهک نه ریتی زوره ی شیعه رکانی گورانیی، چ ئاینی چ ئەوانی دی، میسراعی یه کهم بریتییه له پینج برکه. لیردها نمونه یه که له دهفته ری دهوړی دامیاریی دهینینه وه:

(1) Mohammad Mokri, *Le Chasseur de Dieu et le mythe du Roi-Aigle (Dawra-y Dāmyārī)* (Wiesbaden: Otto Harrassowitz, 1976), 2-3.

binyāmīn maramo dāmim dā nīšān na dūn-i duī dāmim dā nīšān gēlāymē awham čanī darwīšān šāmān pēdā kard, xwājā-y bē- kīšān ⁽¹⁾	بنیامین مهرمۆ: دامم دا نیشان نه دوون دوری دامم دا نیشان گیلایمی ئه وهه م چه نی ده وریشان شامان پیدا کرد، خواجهی بی کیشان

بنیامین دهفه رمویت:

داوم دا نیشان

له دوونی مرواری داوم دا نیشان

گه راین پیکه وه له گه له ده رویشان

شامان پهیدا کرد، خواجهی ده رویشان

له م که لامه دا، بنیامین که له دوونی مروارییه^۲، به داوی دهستییه وه له گه له یارانی به دوی خاوه ندگارا ده گه پیت و دهیدۆزنه وه.

لیرده دا هۆنراوه یه کم له بابا تاهیر هه لێژاردووه، که موتیفی بازی سپیی له ناودایه. ئه م هۆنراوه یه م له نسخه که ی مینوخی که له موزه خانه ی کۆنیا له تورکیا هینای، هه لێژاردووه، چونکه ئه م نسخه یه به رانه بر به ئه وانی دی، پێده چیت که متر ده ستیتیتیرابیت:

æz an æspedæ bazæm hæmædani bæ tænhayi kærūm næxčiræwani hæmæ bæ mæn wæderænd čærx u šahin bæ nam- ³ mæn kærænd næxčiræwani ⁽³⁾	ئه ز ئان ئه سپیده بازه م هه مه دانی به ته نیایی که رۆم نه خچیروانی هه مه به من و دی رهند چه رخ و شاهین به نام من که رهند نه خچیروانی

⁽¹⁾ Mokri, *Le Chasseur*, 20.

^(۲) ئاماژه به ده وره یه که، که دنیا کشوماته و ته نیا مروارییه که هیه، که یارانی ئه زه لیلی له ناویدان و له وئ په یمانی ئه به دیی ده بستریت. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه :
Minorsky, V. 1960. 'Ahl-e Haqq.' *The Encyclopedia of Islam* 1(1960): 260-263.

^(۳) مینووی بۆ یه کم جار ئه م ده ستنوسه ی له تورکیا وه هینا. بۆ زانیاری زیاتر برۆانه :
موجته با مینووی، "بابا طاهر لر"، له گوڤاری دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، سال چهارم، شماره ۲ (۱۳۵۵): ۵۴-۵۸.

من ئەو بازە سپییه، هه‌مه‌دانیه
 به‌ته‌نیایی نه‌چیره‌وانیه ئه‌که‌م
 هه‌موو له‌من تی ئه‌په‌رن چه‌رخ^۱ و شاهین
 به‌ناوی منه‌وه ئه‌که‌ن نه‌چیره‌وانیه

له‌م دووبه‌یتیه‌دا بازی سپی باباته‌هیر، که به‌ته‌نیایی نی‌چیره‌وانیه‌ده‌کات،
 به‌پروونی شابازی ئه‌زه‌لیی له‌بیروپرای یارساندا به‌بیرده‌هینیته‌وه. شیعره‌که
 وه‌سف/په‌سنی ئه‌وه ده‌کات که ئه‌وانه‌ی به‌دوایا ده‌گه‌رین، ناتوانن بیینن، له
 هه‌مان کاتیشدا که‌سانی دی به‌ناوی ئه‌وه‌وه پاوده‌که‌ن، به‌لام هه‌ر ئه‌و
 خویه‌تی که بازی سپییه.

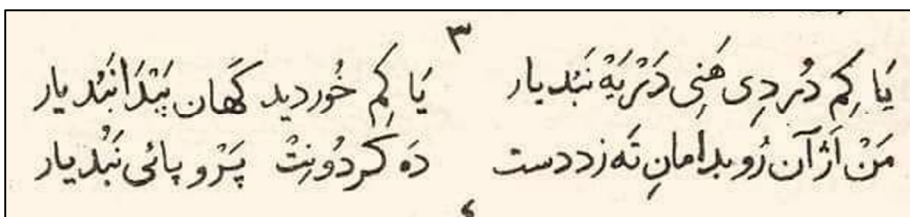
شیعریکی دی له‌دیوانه‌گه‌وره‌ی خه‌لیفه‌هه‌یده‌رییدا، دیالۆگیک له‌نیوان
 کاکه‌ریا (پدا) و فه‌قی به‌م جو‌ره‌یه:

səfidə bazəm, sər yaŋəm kuy mælæwaniman kærdæn jæ aw amuy řožman kærdan wæ šæw šæwman kærdæn wæ řuy xərqæy Xošin be tan u puy to češæni čæni šah u šahbazan bəkæri dæŋwa w řæduy ⁽²⁾	سفیده‌بازم، سەر یالْم کوو مه‌له‌وانیمان که‌رده‌ن جه‌ئو ئامووی پۆژمان که‌رده‌ن وه‌شه‌و، شه‌ومان که‌رده‌ن وه‌پووی خرقه‌ی خووشین بی‌ته‌ن و پووی تۆ چیشه‌نی چه‌نی شا و شابازان بکه‌ری داوا و عه‌دووی

سپی بازم، سه‌ریالْم چیايه
 مه‌له‌وانیم کردوه له‌ئووی ئاموو
 پۆژمان کردوه به‌شه‌و، شه‌ومان کردوه به‌پۆژ
 خرقه‌ی خووشین بی‌عه‌یه
 تۆ چیت که‌له‌گه‌ل شا و شابازان شه‌پ و دوژمنی بکه‌یت

^(۱) نه‌وعیک له‌بازه.

^(۲) خلیفه‌حیدری، ۳۳.

ئهم که لامي سهره وه، وتوويزيکه له گهل فهقيه، که له سهره تاوه له گهل باباخوشين دوژمنايه تييده کات، به لام پاشان ده بيته هاورتيه کی نزیکي. ليړه شدا مويقي بازی سپي، وهک دووبه يتييه که ی باباتاهير، خويان دهرده خات. به واتايه کی دی، ده بينين که له هه ردو وکیاندا ئهم مويقه به يهک جوړ به کارهاتووه.

پيشتر ئاماژه به وه دا، که له بر وای یارساندا، خاوه ندگار پيش دروستکردنی گهردوون، له ناو دؤر (مرواري) دا بوو. يه که مين ته جهلی خو، وهک خاوه ندگار نواند.

له هونراو هیه کی باباتاهيردا ئاماژه به دؤر و دهریا و گهردوون کراوه. ئهم دووبه يتييه يشم له نوسخه ی کتيبخانه ی کونیا هه لېژاردووه، که وينه ی ده ستنوسه که يشی له گهل داده نيم.

ya kəm dər̥di hæni dəryæ næbod yar ya kəm xor did, gæhan pæyda næbod yar mæn æž an řo bæ daman-ε tæ zæd dæst dæ gærdunæt pæf u paŋi næbod yar	يا کم دؤر دی هنی دهریه نه بود یار يا کم خور دید گهان پیدا نه بود یار مهن اژان رو به دامن ته زددست ده گردونت پروپائی نه بود یار

(1) Minorsky 1961 , Ahl-e Haqq.

کَرَمَاز رَزْ اَوْنَهی دِیوانه اَز کَل گَر اَو بَشَنش نَهی آن دَار شَمشاد سَر نِجَامان بَشی پِیا بَهَر زِی	نَه پَرچِینَش کَری وَاوُشَد دِل کَر اَو رُونش کَری آماج بِلَبَل یای نَه کُور دِی مَواوِی نَه کَل

مهرداد بهار^۱ بهار وا دایده نیت، که وشه ی یا کم له وشه ی په هله وانی ناوه راسټ yad kad به واتای "کاتی که" و واتاکه ی وا لیکده داته وه:

کاتی که دۆرم بینی، هیشتا ده ریا نه بوو، ئه ی یار
 کاتی که خۆرم بینی، جیهان په یا نه بوو ئه ی یار
 من بویه دهستم گرت به داوینی تو.

که له گهردوون په پ و پویه که نه بوو، ئه ی یار.
 من له گه ل ئه م لیکدانه وه ی به هاردا نییم، چونکه له هۆنراوه کانی دیکه ی بابادا، جیگری لکینه دراوی ناو به م شیوازه که به جیناوی لیکده ری (حرفی رهبت) که بنووسریت نه هاتوو، به لکو ئه گه ر بهرکار له ناو په سته دا بیت به بهرکاره وه دهنووسریت. بۆ وینه له هۆنراوه یه کی باباتاهیردا، که پیشتر به ته وایی هینام، لیږده دا ئه و ئه بیاته که جیگری لکینه دراویان تیدا ده بینین، ده هیتم:

زارجش کوشت و موران زارج ئه و خه رد
 بازش بکوشت و خوونش پاک واخه رد
 و یان له م به یته نه ی خواره وه:
 گه ر ئه ژ زه ر ئه و نه هی دیوانه ئه ز گل
 به په پچینش که ری وانه وشه و ول
 گه ر ئه و به شنش نه هی ئان دَار شَمشاد
 گه ر ئاوروونش که ری ئاواج بَلَبَل

له م هۆنراوانه ی سه ره وه دا، هه روا که ده بیندریت، جیناوی لکینه دراو له گه ل بهرکاردا هاتوو و هه ر به ئه و جوړه که له هۆنراوه کانی گورانییدا به کار دیت، به کارهاتوو. بۆ وینه ئه توانین سه یری به یتیکی شاعیری گه وهر و

(^۱) بهار، شعری چند به گویش همدانی، ۱۳۵۷ ش.

به‌ناوبانگ مه‌له‌ویی^۱ بکه‌ین:

namækæt kiyast wæ la-y mæn yawa pæyapæy næ řu-y du diðæm sawa	نامه‌کەت کیاست، وه لای من یاوا په‌یاپه‌ی نه‌ پوو‌ی دوو دیدهم ساوا

له‌م به‌یت‌ه‌یشدا ه‌هر ر‌اس‌ت وه‌کو ه‌ۆن‌راوه‌کانی باب‌اتا‌ه‌یر، ج‌ین‌اوی
ل‌ک‌ینه‌در‌اوی دوو‌هم که‌سی تاک /ت/ و ج‌ین‌اوی ل‌ک‌ینه‌در‌اوی یه‌که‌م که‌سی تاک
/م/ له‌گه‌ل به‌ر‌کاره‌کانی نامه‌که و دید‌ه ه‌ات‌وون.

بۆیه من به‌یتی یه‌که‌م وا ئه‌یخوینمه‌وه:

یاگه‌م دۆر دی، ه‌ه‌نی ده‌ریا نه‌بی یار

یاگه‌م خۆر دی، گه‌هان په‌یدا نه‌بی یار

ج‌یگه‌م له‌ ناو دۆردا بی‌نی (خۆم له‌ ناو دۆر دۆزییه‌وه)، ه‌یش‌تا ده‌ریا

نه‌بوو، ئه‌ی یار

خۆم له‌ ناو خۆردا بی‌نی، دنیا ه‌یش‌تا دیارنه‌بوو، ئه‌ی یار

ئهم دووبه‌یت‌ه، به‌ جوانی ئاماژه به‌و بی‌روکه‌ی یارسان ده‌کات، که پیش

له‌ گه‌ردوون، ته‌نیا دۆریک بوونی ه‌ه‌بوو و ه‌یچی تر، که پ‌ووناکییه‌ک د‌یت و
ه‌ه‌موو دنیا‌ی ل‌یه‌دید‌یت.

بۆ ر‌ون‌کردنه‌وه‌ی زیاتری نزیک‌ایه‌تی نی‌وان ت‌یک‌ستی یارسان و

ه‌ۆن‌راوه‌کانی باب‌اتا‌ه‌یر، باش‌تره‌ که باب‌ه‌تی هاوبه‌ش وه‌ک ع‌یر‌فان، گه‌ران به‌
د‌وای خۆشه‌ویستی ئ‌یلاهی و کردنی س‌روشت به‌ نماد ش‌ییکه‌ینه‌وه.

^(۱) له‌ ده‌ست‌ن‌و‌وسی ژماره ۹۸۷۶ 185 Hs or که له‌ ک‌ت‌یخ‌انه‌ی ده‌وله‌تی به‌ر‌ل‌ین ده‌پ‌ار‌ز‌در‌یت
و له‌ ژ‌یر ئ‌ادره‌سی ئ‌ه‌ل‌ک‌ترۆن‌یکی ده‌ت‌وانن بی‌نین.

<http://resolver.staatsbibliothek-berlin.de/SBB000017A600000000>

دواوتە

لېكۆلېنەۋەكەي سەرەۋە، دەتوانىت لەم خالانەي خوارەۋەدا
كورتېكرىتەۋە:

۱. زۆربەي تويژەران و لېكۆلەران لە سەر ئەو برۋايەن، كە بە دريژايى
زەمەن، دەستېراۋەتەناو ھۆنراۋەكانى باباتاھىرەۋە، بۆيە بەراوردكردنيان
لەگەل زمانانى ئەمپۆيى نە مومكىن و نە دورستە. تەنانت ئەگەر
وايدابنئين كە ھۆنراۋەكان كەمتر دەستيانتيبراۋە، زمانى سەرەدەمى
باباتاھىر كە دەگەرپىتەۋە بۆ سەدەي چواري ھيجريى لە گەل زمانى
مودىرنى ئەمپۆدا بەراوردناكرىت.

۲. لە دريژايى زەمەندا زمانىكى ئەدەبىي ناسراو بە گۆران وردە وردە
گەشەي پەيداكرد، كە لە پۆژئاۋاي ئيران تا باشوورى كوردستانى
گرتەبەر و بوو بە زمانى ئەدەبىي بۆ ھەموو دانىشتوانى ناوچەكە.

۳. تېكستە ميژووييەكان نيشانيدەدەن، كە جيگاي نيشتەجيپوونى
گۆرانەكان لە لورستان بۆ ھەمەدان و تا ھەولير بوو.

۴. لە ھۆنراۋەكانى يارسان، ناوى باباتاھىر وەك يەككە لە ھاوقەتارانى
باباخۆشين ھاتوۋە.

۵. ناويكى ديكە بۆ فەھلەويات "ئەورامە يان ئەورامەن/ئەورامەنان"ە.
ئەورامىي/ھەورامىيش، كە ناسراوترين زاراۋەي گۆرانە. ناوى ئەورامىي
وەك خەلكىك كە خەرىك ھۆنين و گۆرانىي بوون، لە كتيبي ميژوويى
فوايدى مالى نووسراۋەي ئەمين ئەلدەولەي حاج بلە (مردوو لە سالى
۷۲۰ ھيجريى قەمەريى) ھاتوۋە. ئەم سەرچاۋە، ھەورامان ھەم بە
ھۆنراۋە و ھەم بە ناوچەي ھەورامان پيوەندەدات.

۶. نەرىتى ھۆنين لە ناو پيرانى ھەوراماندا، بە تايبەت ھۆنراۋەكانى
پيرشاليار كە بابەتى ھاوبەشيان ھەيە، سرنجراكيشە.

ئەم تويژىنەۋەيە پى لە سەر ئەۋە دادەگرىت، كە بە ئەگەرى زۆرەۋە
باباتاھىر پەيوەنديەكى زۆر نزيكى لەگەل يارسانەكاندا ھەبوو. نە تەنيا
خودى باباتاھىر، بەلكو ئەو سۆفيايەنەيش كە لەگەلى بوون، پىدەچىت يارسان

بووبن، بۆيە جىيى خۆيەتى ئەگەر بلىين، كە پەيوەندىي نىوان باباتاهير و باباخوشين بوو بە ھۆي پەرەپىدانى زياترى ئاينى يارسان. نەرىتى ئەدەبىيى، كە لە زەمەنى باباتاهيردا باوبوو، لە لايەن يارسانەكان و ھەورامىيەكانەو لە كاتى زەمەنى بابا و پاش مردنى درىژەپىدرا و ھەموو ناوچەكە پوژئاواي ئىران و باشوورى كوردستانى گرتەخۆ. ئەم نەرىتە ھەك زمانى ئەدەبىي جىي خۆي سەقامگىر كەرد و لە بەرانبەر زمانى پەسمىي فارسىيدا بۆ چەندىن سەدە بەردەوامبوو.

ئەم لىكۆلىنەو، باس لە پەيوەندىي نىوان باباتاهير و ئاينى يارسان و كۆمەلگاي گۆرانىي كەرد و لە تىكستە ميژووييەكان بە ھەريوەرگرتووە، ھەروەھا پىشتى بە لىكۆلىنەوكانى تويزەرانىكى ھەك زەرينكووب و ئەزكاي بەست.

ئەم باسە، ولامى ئەو پرسىارانەي دايەو، كە لە سەرەتاي باسەكەدا ئاراستەكران. بوونى بەربلاويى تايەكانى گۆران لە ھەمەدان و پۆلى گرنگيان لە زەمەنى باباتاهيردا، ئەو ھەلومەرجە كۆمەلايەتتى-سياسىيەي پەخساند كە شىعەرى ھەلەويى بوو بە بنەماي شىعەرى گۆرانىي. ئەم تىكەلاويە پەنگە راستەوخۆ، يان ناراستەوخۆ پويىدائيت.

سەرەپاي ھەموو ئەمانە، ھاتنەدەرى گۆرانىي ھەك زمانىكى ئەدەبىي و ئاينىي لە ناو يارسانەكاندا لە زەمەنى بابا و پاش ژيانى ئەو، نيشاندەرى ئەو ھەيەكە نەرىتى باباتاهير لە گۆرانىي ئەدەبىي ھەك ئەمرىكى ميژوويى درىژەپىدراو و گۆرانىي بوو بە مىراتەلگەرى زمانى ئەدەبىي و ئاينىي.

References

سہرچاوه فارسی و کوردیہکان

- ابورجا قمی، نجم الدین. *تاریخ الوزرا*، تصحیح محمدتقی دانش پڑوہ، تہران: موسسہ مطالعاتی تحقیقی فرهنگی ۱۳۶۳.
- ابوزید عبدالرحمن ابن محمد ابن خلدون. *العبر، تاریخ ابن خلدون*، جلد سوم، ترجمہ: عبدالمحمد آیتی، تہران: پڑوہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۸۳.
- ادیب طوسی، محمد امین. "فہلویات المعجم"، *نشریہ دانشکدہ ادبیات تبریز*، سال ۶، ۱۳۳۳ شمسی.
- انکایی، پرویز. *باباطاہرنامہ: ہفدہ گفتار و گزیدہ اشعار*. تہران: طوس، ۱۳۷۵.
- انکایی، پرویز. "آل حسنویہ". *مرکز دائرہ المعارف بزرگ اسلامی (مرکز پژوهشہای ایرانی اسلامی)*. ۱۳۹۸. <https://www.cgie.org.ir/fa/article/237629>
- اکبری مفاخر، آرش. "زبان دوبیتی های باباطاہر"، *پڑوہش های زبانی-ادبی قفقاز و کاسپین*، سال ۴، شمارہ ۱ و ۲ (پیاپی ۹-۱۰) (۱۴۰۱-۱۴۰۲ ش).
- بہار، مہرداد. "چند شعر بہ گویش ہمدانی از باباطاہر"، *پڑوہشنامہ فرہنگستان زبان ایران*، شمارہ ۳ (۱۳۵۷): ۵-۲۲.
- بہارو مہرداد (مصحح). *مجمع التواریخ و القصص*. بہ ہمت محمد رمضان، اصفہان، نشر چاپی ۱۳۱۸. نشر دیجیتالی مرکز تحقیقات رایانہ ایی قائمیہ اصفہان
- بیدآبادی، م. "معرفی مشاہیر انوار الیقین"، *علوم حدیث*، شمارہ ۲۲ (۱۳۹۱): ۱۶۹-۱۳۴.
- تبریزیان، سام الدین. *مجلہ الکلام سرانجام اہل حق*، برگ دوم، (سال و ناشر نامشخص).
- تووداری، سید عبدالصمد. *نورالانوار*، بہ کوشش: سید عبداللہ سنندجی، سنندج (سال چاپ نامشخص).
- جاف، حسن. "بدر بن حسنویہ، فرمانروای مقتدر و دادگستر ایرانی"، *پڑوہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی*، پرتال جامع علوم انسانی. شمارہ ۵۶ (۱۹۷۵).
- جعفری چہرقانی، حسین. "واژگان تاتی در اشعار باباطاہر"، *فصلنامہ دیار*، شمارہ ۵، ۱۳۹۶.
- حاج امینی، بہمن. *موسیقی کردہای ہورامان*، تہران: موسسہ فرہنگی ہنری

- ماه‌ور، ۱۳۸۱.
- حبیبی، عبدالله. *دیوان‌و سہیدی ہہ ورامی*، سندج: انتشارات کردستان ۱۳۹۸.
 - حسینی، محمد. دیوانہ گہورہ، کرمانشاہ: باغ نی، ۱۳۸۲.
 - حسینی آباریکی، سید آرمان، "بررسی ویژگی های زبانی و دستوری دوبیتی های باباطاھر ہمدانی"، *پیام بہارستان*، دورہ ۲، سال پنج، شمارہ ۲۰ (۱۳۹۲) ش: ۳۹-۶۱.
 - حہمہ باقی، محمہد. *موزیک و گورانی کوردی*، ہہولیر: ہیوی، ۲۰۱۱.
 - خانلری، نائل. "دوبیتی های باباطاھر"، *مجلہ پیام نو*، سال ۱، شمارہ ۸، (۱۳۲۴) ش) ۲۶-۳۰، شمارہ ۹: ۳۷-۳۹ و ۶۰.
 - دهنوی، نظام علی. "حکومت بنی حسنویہ ازظہور تا سقوط" (۳۳۰ تا ۴۰۶ ق/ ۹۴۱ تا ۱۰۱۵م)، *پژوہش های تاریخی (علمی-پژوہشی)*. دانشکدہ ادبیات و علوم انسانی-دانشگاہ اصفہان، سال پنجاہم، دورہ جدید، سال ششم، شمارہ دوم (پیاپی)، (تابستان ۱۳۹۳): ۱۰۵-۱۲۴.
 - راوندی، علی *راحت الصدور و آیات السرور*، مصحح: محمد اقبال، تہران: اساطیر ۱۳۸۶.
 - روحانی (شیوا)، بابامردوخ. *تاریخ مشاہیر کرد*، جلد اول، (بہ کوشش محمد ماجد مردوخ روحانی) تہران: سروش، ۱۳۸۲.
 - زرینکوب، عبدالحسین. *جستجو در تصوف ایران*، چاپ ۱۶. (تہران: انتشارات امیرکبیر. ۱۴۰۳)، ۱۶۳-۲۰۵.
 - شمیسا، سیروس. *آشنایی با عروض و قافیہ*، ویرایش چہارم، تہران: میترا، ۱۳۸۳؛
 - صفایی ملایری، ابراہیم. "غلط خوانی ترانہ ہا" *مجلہ ارمغان*، سال ۳۱، شمارہ ۷ (۱۳۴۱ ش): ۲۸۹-۲۹۹.
 - صادقی، علی اشرف. "شروینان یا عشق نامہ شروین دشتی و شروہ سرایی"، *یادنامہ دکتر احمد تفضلی* (تہران: سخن ۱۳۷۹): ۲۴۳-۲۳۳.
 - طاہری، طیب. *سرانجام*. اربیل: آراس، ۲۰۰۷.
 - طبیب زادہ، امید. "بررسی تاریخی وزن در فہلویات"، *زبان ہا و گویش های ایرانی* ۳، (اسفند ۱۳۹۲): ۸۹-۵۹.
 - عزالدین بن اثیر، *تاریخ کامل*، جلد ۲۱، ترجمہ حمیدرضا آژیر، تہران، اساطیر،

۲۰۰۵.

- علینقی منزوی، *نامه های عین القضاات همدانی*، جلد سوم، تهران: انتشارات اساطیر ۱۳۷۷.
- غلامی، سالومه. "گویش شناسی اشعار باباطاهر و اهمیت آن در بازسازی زبان بومی پیشین همدان"، *پژوهش های زبانشناسی*، تهران، سال ۱۰ شماره ۲۰ (۱۳۹۹): ۷۸-۴۵.
- فیروزبخش، *فهلویات: پژوهشی در اشعار بازمانده از زبان و ادبیات مشترک عراق عجم و آذربایجان*، تهران: انتشارات محمودافشار (۱۴۰۱): ۲۵-۳۲.
- قزوینی، محمد. "ظاهر همدانی"، *یادداشت های قزوینی*، طبع ایرج افشار، دانشگاه تهران، ج. ۵، (۱۳۳۹ ش): ۲۸۱-۲۸۴.
- قیس رازی، شمس الدین محمد. *المعجم فی معاییر اشعار العجم*. تصحیح محمد قزوینی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۲۷.
- کاردوخی، موحه‌مه‌د ئه‌مین. (پیداچوونه‌وه‌ی محه‌مه‌د ئه‌مین ره‌شیدی)، *دیوانی صه‌یدی*، سندیج: انتشارات کردستان ۱۳۸۵.
- مینوی، مجتبی. "از خزائن ترکیه"، *مجله ادبیات دانشگاه تهران* ۴، شماره ۲، (۱۳۳۵): ۵۸-۵۶.
- مستوفی، حمدالله. *نزهت القلوب، مقاله‌الثالثه*، به اهتمام گای لسترانج، تهران: ارمغان، ۱۳۶۲.
- معاذی، عدنان (مصحح)، *مفتاح القلوب: کلام سید عبدالله کلجینی (بلبری)*. پاوه: انتشارات آرو، ۱۴۰۲.
- مکرری، محمد. *گورانی یا ترانه های کردی*، تهران، کتابخانه دانش، ۱۹۵۱.
- منزوی، علینقی. *نامه های عین القضاات همدانی*، جلد سوم، تهران: اساطیر ۱۳۷۷.
- مولایی، چنگیز، "چند نکته درباره شیوه تصحیح دوبیتی های باباطاهر"، *نامه فرهنگستان*، دوره ۵، شماره ۳ (پیاپی ۱۹) (۱۳۸۱ ش): ۷۴-۸۳.
- نجفی، عبدالحسین. "اختیارات شاعری"، *جنگ اصفهان*، شماره ۱۰ (۱۳۵۲)، ۱۴۷-۱۸۹.
- نجفی، عبدالحسین. "درباره طبقه بندی وزن شعر فارسی"، *آشنایی با دانش*، (۱۳۵۹) ۵۹۱-۶۲۶.
- نجم الدین ابورجا قمی (به کوشش محمدتقی دانش پژوه) *تاریخ الوزرا*، در سال

- ۵۸۴، تهران: موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، (۱۳۶۳)، ۱۱.
- هدایت، رضاقلی خان. *مجله الفصحا*، به کوشش مظاهر مصفا، تهران: موسوی ۱۳۳۹.
 - همایی، جلال الدین. *نامه های ادبی*، جلد اول، تهران: هما، ۱۳۶۹.
 - دهستونوسیک له مهوله ویی، به ژماره ۱۸۵ ۹۸۷۶ Hs or که له کتیبخانه ی دهوله تی به رلین دهپارزدریست و له ژیر ئادره سی ئه لکترونیک ی <http://resolver.staatsbibliothek-berlin.de/SBB000017A600000000>

سه رچاوه ئینگلیزی و ئه لمانییه کان

- Edmonds, C.J. "The Beliefs and Practices of the Ahl-i Haqq of Iraq." *Iran* 7 (1969): 89-101.
- Fuad, Kamal. *Kurdische Handschriften*. Wiesbaden: Franz Steiner Verlag 1970.
- Hadank, Karl. *Mundarten der Gūrān, besonders das Kāndūlāi, Aurāmānī und Bādschālānī*. Berlin: Verlag der Preussischen Akademie der Wissenschaften 1930.
- ———. *Die Sprache der Vierzeiliger des Bābā Tāhir (IV). Die Mundarten von Khunsār, Mahallāt, Natānz, Nāyin, Sāmnān, Sīvānd und Sō-kohrūd. Kurdisch – Persische Forschungen von Oskar Mann*. Berlin: Verlag von Walter de Gruyter 1926.
- Henning, W. B. "Mitteliranisch." In *Handbuch der Orientalistik: Iranistik*. Erste Abteilung, vierter Band. Leiden: Brill, 1958.
- Heron-Allen, Edward. *Lament of Bābā Tāhir*. London: Bernard Quaritch 1902.
- Huart, Cl. "Les quatrains de Bābā Tāhir 'Uryān en pehlevi musulman." *Journal Asiatique*, 8, no. 6 (1885): 502-45.
- Kreyebroek, Philip G. "The Yezidi and Yārsān Traditions". In *The Wiley Blackwell Companion to Zoroastrianism*. pp.499-504. Edited by M. Stausberg, and Y.S.-D. Vevaina with A. Tessmann Chichester 2015.
- Kreyenbroek, Philip G. *God First and Last: Religious Traditions and Music of the Yaresan of Guran. Volume 1: Religious Traditions*. Göttinger Orientforschungen. III. Reihe: Iranica, neue Folge, Band 18. 2020.
- Leszczynski, G. L. *Die Rubā'iyāt des Bābā-Tāhir 'Uryān oder Die Gottestränen des Herzens*. Munich: Schahin Verlag 1920.
- Mahmoudveysi, Parvin. "The Meter and the Literary Language of Gūrānī Poetry." Hamburg: Universität Hamburg. Doctoral dissertation. Accessed August 6, 2016. URL: <http://ediss.sub.uni-hamburg.de/volltexte/2016/7935/pdf/Dissertation.pdf>
- Mahmoudveysi, Parvin, Denise Bailey, Ludwig Paul, & Geoffrey Haig. *The Gorānī Language of Gawraji, a Village of West Iran*. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert

Verlag 2012.

- Mahmoudveysi, Parvin, & Denise Bailey. *The Gorāni Language of Zarde, a Village of West Iran*. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert Verlag 2013.
- Minorsky, V. 'Notes sur la secte des Ahlé-Haqq.' *Revue du monde musulman* 40 (1921): 205–302.
- Minorsky, V. 'The Gūrān.' *Bulletin of the School of Oriental and African Studies* 11, no.1(1943): 75–103.
- Minorsky, V. 'Ahl-e Haqq.' *The Encyclopedia of Islam* 1(1960): 260–263.
- Mokri, M. *Le Chasseur de Dieu et le mythe du Roi-Aigle (Dawra-y Dāmyāri)*. Wiesbaden: Otto Harrassowitz 1976.
- Paul, Ludwig. 'Zur Lage der Gōrānī-Dialekte im Iran und ihrer Erforschung.' In *Iranian Languages and Texts from Iran and Turfan: Ronald E. Emmerick Memorial Volume*, edited by Maria Macuch, Mauro Maggi, and Werner Sundermann,(2000) 285–296. Wiesbaden.
- Paul, Ludwig "The Position of Zazaki among West Iranian Languages". Nicholas Sims-Williams (ed.): *Proceedings of the Third European Conference of Iranian Studies held in Cambridge, 11th to 15th September 1995. Part I: Old and Middle Iranian Studies*. Wiesbaden. (1998): 163–177;
- Schmitt, Rüdiger. *Die iranischen Sprachen in Geschichte und Gegenwart*. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert 2000.
- Tafazzoli, A. 'Fahlavīyāt.' *Encyclodia Iranica*, Vol. IX, (1999):158–162. New York.
- Van Bruinessen, M. 'The Ahl-i Haqq (Yārsān) of South Kurdistan and Their Enchanted Umwelt.' Paper presented at *Alpine Borderscape Religiosities – Towards a Comparative Approach*, Erlangen–Nürnberg 2019.
- Windfuhr, Gernot L. "Dialectology and topics". *The Iranian Languages*, edited by Gernot Windfuhr. Routledge Taylor & Francis Group, London and New York 2009.
- Windfuhr, Gernot L. "Isoglosses: A Sketch on Persians and Parthians, Kurds and Medes." *Monumentum Henrik S. Nyberg II [Acta Iranica 5]*, (1975): 457–472.

ژياننامه

ناو: پهروين مه‌حمود وه‌يسی
پيشه: پوسټ دکتورا، تويژهر له زانکوی
هامبورگ.

خويند:

– ۲۰۱۶-۲۰۱۲ : پي ئيچ دی له زانکوی هامبورگ
– ئالمانيا.

– ۲۰۰۶-۲۰۰۱ ماستر: زمانه کونه ئيرانيه‌کان،
ئه‌ده‌بی جيهانی، زانکوی گوتینگن، ئالمانيا.

– ۱۹۹۵-۱۹۹۱، باچليز: زمانى ئالمانی، زانکوی
تاران.

– بوارى ئيشی ئاکادمی: داکيومينتکردنى زمان، فيلولوژیى زمانه ئيرانيه‌کان،
به تايبه‌ت کوردی، گورانی و زمانه‌وانی میژووییه.

بلاوکراوه ئاکادمییه‌کان

- Mahmoudveysi, Parvin. “Bābā Tāher's Influence on Gorāni Literature and the Yārsān Beliefs”. *Essays on Gurani Literature*. Springer Nature, forthcoming.
- Mahmoudveysi, Parvin. “The Gūrānī variety of Bzłāna and the literary language of Saydī”. *Gorani in its Historical and Linguistic Context*. Edited by Shuan Osman Karim und Saloumeh Gholami. De Gruyter Mouton, 2024.
- (<https://doi.org/10.1515/9783111168852-003>)
- Mahmoudveysi, Parvin & Bailey, Denise: “A basic description of Gorani/Hawrami”, within section two, *Varieties of Kurdish*. Oxford Handbook of Kurdish Linguistics. Forthcoming.
- Mahmoudveysi, Parvin & Bailey, Denise. “Hawrami of western Iran”. *The Languages and Linguistics of Western Asia, an Areal Perspective*. DE Gruyter Mouton. 2018, pp. 533–568.

- Mahmoudveysi, Parvin 2016: *The meter and the literary language of Gūrānī poetry*. 2016. E- Book: <http://ediss.sub.uni-hamburg.de/volltexte/2016/7935/>
- Mahmoudveysi, Parvin & Denise Bailey. *The Gorani Language of Zarde, a Village of West Iran: Texts, Grammar, and Lexicon*. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert Verlag, 2013.
- Mahmoudveysi, Parvin, Denise Bailey, Ludwig Paul & Geoffrey Haig. *The Gorani Language of Gawraǰū, a Village of West Iran: Texts, Grammar, and Lexicon*. Wiesbaden: Dr. Ludwig Reichert Verlag, 2012.
- Mahmoudveysi, Parvin / Geoffrey Haig. "The typology of modality in some West Iranian languages". *From Daēnā to dĠn, Religion, Kultur und Sprache in der Iranischen Welt. Festschrift für Philip Kreyenbroek zum 60. Geburtstag*. Herausgegeben von Christine Allison, Anke Joisten-Purschke und Antje Wendtland. Harrassowitz Verlag, 2009, pp. 41–52.
- Mahmoudveysi, Parvin. *Das Metrum der kurdischen Poesie* (The Meter of Kurdish Poetry). Master's Thesis, 2006.

بەشى كۆتايى

بابەتاھىرئاسىي

كوردىي

د. عوسمان دەشتى

بابه تاهيرناسی کوردی

بابه تاهيرناسی، به شیوهیه کی گشتی هه موو ئه و باس و بابته و کتیب و وتار و لیکۆلینه وانه دهگریته وه، که به درێژایی پۆژگار و به هر زمان و زاروهیه ک بیت، له باره ی ژیان و بوون و پیراگه یشتن و سهردهم و بیر و بهرهمه کانی بابته تاهیره وه نووسران و چاپ و بلاوکره وانه ته وه. له پال بهرهمه کانی خودی بابته تاهیر خۆی چ له شیوه ی هۆنراوه دا بن له وینه ی دووبهیتی، غه زهل، پارچه و قه سیده، یان بهرهمه فیکریه پهخشانه وانه کانی له وینه ی (کلمات قصار/ گوته کورته کان) و ئه و شهرح و لیکۆلینه وانه ی له باره یانه وه نووسراون. کۆی هه موو ئه و باس و بابته، به هه موو لق و جۆر و به شه کانیانه وه له سی سه رچاوه ی سه ره کیدا بناوان هه لده گرن:

یه که م: بابته تاهيرناسی ئه وروپی.

دووه م: بابته تاهيرناسی ئیرانی.

سیه م: بابته تاهيرناسی کوردی.

به ره وه ی به ره ژینه سه ره مه به ستی سه ره کیمان، که (بابته تاهيرناسی کوردی) یه، به خیرایی ئاوریک له دوو به شه که ی دیکه ده دینه وه.

یه که م: بابته تاهيرناسی ئه وروپی

بابته تاهيرناسی له سه ره تادا له لای پۆژه لاتناس و لیکۆله ره ئه وروپایه کانه وه ده ستیی کردووه، به تایبه تییش له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده هه م به م شیوه یه:

- کلیمان هیوارت: وه رگێرانی (۸۷ ته رانه و غه زهل) ی بابته تاهیر بۆ سه ره زمانی فره نسی، به ناوینشانی: چوارپاره کانی بابته تاهیری عوریان به په له ویی ئیسلامی: Les Quatrains de Bābā Tāhir, uryan en Pehlevi. Musulman.

ئهم بابته له گوڤاری ئاسیایی پاریس (خولی ۸، به رگی ۶، ژماره ۳)، ریکه وتی نۆفیمبه ر- دیسیمبه ری سالی ۱۸۸۵ دا چاپ و بلاو بووه ته وه.

- ئىدوارد ھېرن ئالن و ئېليزابېت كۆرتيس بريستون، وەرگېرانى ئىنگلىزىي (۶۲ چوارىنى بابەتاھىر) بە شىعر و بە پەخشان، بە ناوئىشانى: (نالەى باباتاھىر):

The Lament of Bābā Tāhir (being the Rūba, iyāt of Bābā Tāhir, Hamedōni, London, Benard Quaritch, 1902.

- گيورک ليون لېچسكى: وەرگېرانى ئەلمانىي (۸۰ چوارىن و يەك غەزەل)، بە ناوئىشانى: چوارىنەكانى باباتاھىرى عورىان، يان (نالەى دەرۋون) بە شىۋەزارى رەسەنى مەدى رۇژئاوا:

Leszczynski. G. L: Die Rubāīyat des Bābā Tāhir úryān order Gottsst rānen des Herzens.

ميونىخ، سالى ۱۹۲۰.

- ئىدوارد گرېنفېلد براون: لە كىتەبە ناۋدارەكەيدا، مېژۋوى ئەدەبىياتى فارسىي، بەرگى دوۋەم، لە فېردەۋسىيەۋە تا سەئىدى:

Littrary history of Persia; from Firdowsi to Saādi).

چاپى كامبرىج، سالى ۱۹۲۸.

- قلاديمير مينۋورسكىي: ژياننامەى باباتاھىرى ھەمەدانىي (۳۷۰ - ۴۵۰ كۆچىي)، ئەم بابەتە بۇ يەكەم جار لە ئىنسكلۇپېدىيائى ئىسلام The Encyclopaedia of Islam، چاپى فەرەنسىي، لە سالى ۱۹۲۹ دا بىلابوۋەتەۋە. لە پاشان وەرگېردراۋەتەسەر زمانەكانى: ئىنگلىزىي، ئەلمانىي، عەرەبىي و توركىي ...

ئەنجا ئەم لىستە درىژەيدەبىت تا ئەۋەى ئۆسكارمان، س.ج ئىدمۇندز، راولنسۇن، كارل ھادانك و... خەلكانى دىكەيش دەگرىتەۋە. وەكو چۆن كۆمەلەك وەرگېرانى جىاۋازى دوۋبەيتىيەكانى بابەتاھىرىش بۇ سەر زمانەكانى ئەرمەنىي، رۋوسىي، ئوردۇ، ئىتالىي، گورجىي و... كراون و چاپ و بىلابوكرائەتەۋە (اذكائى، ۱۳۷۵، ۱۵۱).

دوۋەم: بابەتاھىرناسىي ئىرانىي

لەگەل ئەۋەى ژمارەيەكى زۆرى كۆمەلەى دەستىۋوس و دەستخەتەكانى بەرھەمە شىعەرىيەكانى بابەتاھىر لە (چوارىن و پارچە و غەزەل)، لە نامەخانە

و ئەرشیفخانهكانى ئىران و جيهان بەردەستبوون، بەلام ئىرانىيەكان خويان بە درەنگەوہ پەرژاوانەتەسەر چاپ و ليکۆلینەوہ و بزارکردنى ئەو شيعر و بەرھەمانە. سەرنجىكى خيىرا لەو لیست و خشتانەى لە کتیبى (باباطاهر نامە)دا خراوانەتەرپوو، لە وینەى شاھتەحالیكى زیندوو و راستەقینەى ئەو بارە پوونەدەکاتەوہ. بە نموونە لە کتیبخانە و ئەرشیفخانهكانى ئىران و دنیادا زیاتر لە (۵۵) نۆسخە دەستنۆوس و دەستخەتى جۆراوجۆرى بەرھەمە شیعرییەکانى بابەتاھیر ھەبوون، بەرلەوہى بۆ یەكەم جار لە سالى (۱۲۷۴ک - ۱۸۵۷ز) یەكەمین چاپى سەنگى (چوارینەكانى بابەتاھیر لە پال چوارینەكانى خەيام)دا بۆلۆبکرىنەوہ (انکائى ، ۱۳۷۵ ، ۱۴۹).

تا ئەوہى لە ئیستادا، وەكو چۆن لە بەشى (کتیبشناسی بابەتاھیری ھەمەدانى)، ليکۆلینەوہكەى ھاوړيمان (د. ئارمان حوسەینى ئاببارىكى)دا ھاتووہ كۆى ئەو بابەتانەى لە شیوہى وتار و تووژینەوہ لە گوڤار و بۆلۆكراوہ دەورییەكاندا چاپ و بۆلۆكراونەتەوہ ژمارەیان گەیشتووہتە (۲۰۶) وتار و ليکۆلینەوہى جۆراوجۆر سەربارى (۶۹) كتیب و دیوان و چاپكراوى تاییبەتیی، كە لەم ژمارەى دوايیدا (۴۵) دانەیان تاییبەتن بە كۆبەرھەمى شیعری بابەتاھیر لە ژیر سەردی و ناویشانگەلیكى وەكو: دیوانى بابەتاھیر، تەرانیەكانى بابەتاھیر، چوارینەكان و دووبەیتیەكانى بابەتاھیر، سروودەكانى بابەتاھیر، گۆلەكانى بابەتاھیر و ...ھتد (آببارىكى، ۲۰۲۴ ، ۹۴).

سێھەم: بابەتاھیرناسی كوردی

بە پەيوەندى لەگەڵ دوو لقەكەى پێشەوہ، ليکۆلینەوہ كوردیەكان سەبارەت بە بابەتاھیر و بیر و بەرھەمەكانى لە دواوہى ریزبەندییەكەوہ دین. دیارە ئەمەیش پاساوى میژوویى خوێ ھەيە، كە لە رابردوودا كورد نەیتوانیوہ خوێ بۆ خوێ بێت، ھەر ئەمەیش وایكردووہ نەتوانیت پەرژیتەسەر ئەم جۆرە كارانە. ھەلبەت لە ناو بابەتاھیرناسە ئىرانىيەكاندا تووژەرانى كوردیش ھەبوون، كە بە زمانى فارسى كاریان لە سەر بابەتاھیر كردووہ، بەلام مخابن بەرھەمەكانیان ناچیتە خانەى بابەتاھیرناسى كوردیەوہ. لە سەردەمى رۆژنامەنووسى كوردی لە ئەستەمبۆلدا (۱۸۹۸ -

- مشاهیر الكرد و كردستان في العهد الإسلامي، بغداد، ١٩٤٥.

- خلاصة تاريخ الكرد و كردستان، ط ٢، بغداد، ١٩٦١.

٢. هەر له سه‌رچاوه‌ی پیشوودا د. عیزه‌دین باس له وتاریکی (پیره‌مێرد) ده‌کات، به ناوێشانى (بابه‌تاهیر)، که له رۆژنامه‌ی (ژین) دا بـلاوبووه‌ته‌وه. پیره‌مێرد له به‌دواداچوونی بۆ وتاره‌که‌ی ئه‌مین زه‌کی به‌گ، باس له چاپێکی تورکی دیوانی بابا ده‌کات و ده‌لیت: ئه‌سلی شیوه‌ی چوارینه‌کانی به‌زمانی (راجی)یه، له‌و وتاره‌دا بۆ یه‌که‌م جار (١٢) چوارینی هه‌تاوه‌ته‌وه، که (٦) یان وه‌رگێرانی ده‌قاوده‌قن و (٦) یان به‌ دارشته‌وه‌ی خۆیه‌تی به‌ شیعر. ئه‌نجا د. عیزه‌دین له‌مه‌ر بۆچوونه‌که‌ی پیره‌مێرد له سه‌ر زمان شیعرى بابه‌تاهیر ده‌لیت: وه‌کو له سه‌رچاوه‌کاندا هاتوو (راجی) هەر کوردی لورپیه (ره‌سوول، ٢٠١٢، ٦٠).

٣. مامۆستا عه‌لادین سه‌جادی، که به‌ حه‌ق مامۆستای میژوونووسی ئه‌ده‌بیاتی کوردیه‌، بۆ یه‌که‌م جار له کاره‌که‌وره و به‌نرخه‌که‌یدا (میژووی ئه‌ده‌بی کوردی)، بابه‌تاهیری شاعیری کوردی، لورپی، هه‌مه‌دانیه‌، له دوو توێی کتیی میژووی ئه‌ده‌به‌که‌یدا، وه‌کو پیر و سه‌رقافله‌ی شاعیرانی کورد هه‌تاوه‌ته‌وه. به‌ شاعیری کوردی (ره‌ند و دیوانه و قه‌له‌نده‌ر) ناویده‌بات و پێ له سه‌ر کوردبوونی خۆی و کورددییوونی ئه‌ده‌بیاته‌که‌ی داده‌گرت و به‌ره‌رچی هەر بیر و رایه‌کی دژ ده‌داته‌وه. بۆ یه‌که‌م جاریش ژياننامه‌ی بابه‌تاهیری به‌ گوێره‌ی شیکردنه‌وه‌ی (میزا مه‌هدی خانی که‌وه‌کب) به‌ حیسابی ئه‌بجد بۆ یه‌کیک له چوارینه‌کانی، هه‌تاوه‌ته‌وه.^(١)

^(١) وه‌کو له لیکۆڵینه‌وه‌ بیانی و ئیرانییه‌کانیشدا به‌دیده‌گرت، به‌ره‌مه‌ شیعریه‌ ناوداره‌کانی بابه‌تاهیر، جگه‌ له دوو سـ پارچه و چه‌ند غه‌زه‌لیک، به‌ ناوێشانى (رباعیات، چارپاره، چارگانی ها، ترانه، دوبیتی، سروود) ناویانه‌هاتوو. له کوردیشدا هەر وایه و به‌ (چوارین، روباعی، چوارخشته‌کی و دووبه‌یتی) ناویانه‌هاتوو، به‌لام ئه‌مڕۆ له رۆوی زانستییه‌وه (دووبه‌یتی) له هه‌موویان دروستتره.

موئان به حرهم كه دهر زهرهف ئاماده سته م
 موئان نوقته كه دهر حهرف ئاماده سته م
 بهههر ئهلفى ئهلف و قهددى بهر ئايو
 ئهلف قهددم كه دهر ئهلف ئاماده ستم

به پي ئه م حساب به باب به تاهير وهك ماموستا سه جادي هيناويه ته وه له
 نيوان (٣٢٦ بؤ ٤٠١ كؤچي) ژياوه، كه به رانبهر سالي (٩٣٥ بؤ ١٠١٠ز)
 ده وه ستيت.

راستيه كه ي ئه وه يه (٣٢٦ ي كؤچي) به رانبهر (٩٣٧ز) ده وه ستيت و ئه م
 ميژووه له ههردوو چاپي ميژووه كه ي ماموستا سه جاديده به هه له
 ليكدراوه ته وه. له گه له ئه وه يشدا ئه م ميژووي ژيانه ي باب به تاهير (٩٣٧ بؤ
 ١٠١٠ز) له دواييدا بؤ هه موو نووسه ره كورده كان بووه ته سه رچاوه و
 تاوه كو ئيستايش پشتي پي ده به ستريت.

خاليكي ديكه له په يوه ندي نيوان باب به تاهير و يارسانه كاندا، ماموستا به م
 جو ره ئاماره ي پي داوه: دكتور سه عيدخان ده ليت "پياويكي گاوري كورد ده ليت:
 كه بابا تاهير چهن شيعريكي به شيوه ي (گوران) ي په تي داناو و
 ناردوويه تي بؤ (حهق) هكان بؤ ئه وه ي له بيرو باوه ري يه ك بگن و ئه وانيش
 بخاته سه ر ئه و ريگه يه كه خوي له سه ري بووه" (سه جادي، ١٩٥٢، ١٤٩).

لي ره دا تي كه لاوييه ك دروست بووه، راستي مه سه له كه يش به م جو ره يه،
 مينورسكي له و باب به ته ي كه وا له ئينسكلوپيدياي له سه ر ژيان نامه ي باب به تاهير
 نووسيوه تي گوتوويه: "هه ره له و پوژگاره ي ئيمه دا كورديكي كريستيان (يان
 گاو به زاراوه ي ماموستا سه جادي) رايگه ياندووه، كه باب به تاهير كومه ليك له
 شيعره كان به شيوه زاري گوراني هوني وه ته وه، كه به ته واوي له زمانه
 شيعرييه كه ي خوي جياوازه وه كو باب به تيك بؤ (ئه هلي ههق) هكاني ناردووه."
 يه كه م شت ئه وه يه خاوه ني ئه م چهن دي ره مينورسكيه نهك سه عيدخان،
 دووه ميش مه به ستي مينورسكي له م (كورده گاوه)، ئه وه هه ر (دكتور
 سه عيدخاني كوردستاني) خوي بووه، هه روه ها ئه و سه رچاوه يه يش له لاي
 ماموستا ديارينه كراوه، كه گوته كه ي سه عيدخاني ليه له ليجراوه، كه بريتيه له

وتاریک له مه‌ر باب‌ه‌تاهیر، که له (گۆفاری جیهانی ئیسلامی، ژماره‌ی مانگی ژاینه‌ری سالی ۱۹۲۷، ل ۴۰) دا چاپ و بلاوکراوه‌ته‌وه.

مامۆستا سه‌جادی له درێژه‌ی ئه‌و باسه‌ی میژووی ئه‌ده‌بی کوردیدا له سه‌ر باب‌ه‌تاهیر (۱۲) دووبه‌یتی (ئه‌و ده‌لیت چوارخسته‌کی) باب‌ه‌تاهیری هیناوه‌ته‌وه و به‌ په‌خشان شه‌رح و لیکدانه‌وه‌ی بۆ کردوون. له‌ کۆتاییدا له‌ زمانی مینۆرسکییه‌وه هه‌ندیک زانیاری له‌ باره‌ی چاپه‌که‌ی (وه‌حیدی ده‌ستگردی ئیسفه‌هانی)، (دیوان باباطاهر) ده‌گوازیته‌وه، که بۆ یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۷ دا هاتووه‌ته‌ چاپکردن: له‌ باره‌ی مه‌سه‌له‌ی ناسناو و ناوبانگ‌ڕۆیشتنی به‌ (بابا) وه‌ ده‌لیت: له‌ به‌ر په‌وشتیکه‌ که له‌ ناو کورده‌واریدا باوه، له‌ ناو کورده‌کاندا یه‌کیک شیخ بی‌ت یان له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی شیخ بی‌ت له‌ به‌ر ڕیزلیگرتن و خۆشه‌ویستی پێیده‌لێن باب‌ه‌ فلان وه‌کو باب‌ه‌ شیخ، باب‌ه‌ په‌سوول، باب‌ه‌ عه‌لی، باب‌ه‌ تاهیریش وایه‌.

له‌ دوا‌ی (میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۵۲) دوو جاری دیکه‌یش مامۆستا سه‌جادی، له‌ دوو کتیب و دانراوی تریدا، گه‌راوه‌ته‌وه‌سه‌ر باسوخواسی باب‌ه‌تاهیر، یه‌که‌میان له‌ کتیبی (ئه‌ده‌بی کوردی و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردی) یه‌، که له‌ ویدا گه‌توگۆیه‌کی زانستیانه‌ له‌ سه‌ر دووبه‌یتییه‌کان و هۆکاری گۆڕین و ده‌ستکاریکردن و به‌ره‌و فارسیی بردنیان ده‌کات. هه‌روه‌ها تیشکه‌ده‌خاته‌سه‌ر دووبه‌یتییه‌ گومانلیکراوه‌کان، تا ئه‌وه‌ی باس له‌ شیوازی ناسکی و ساده‌یی ده‌رب‌رینیان ده‌کات و ده‌لیت بۆیه‌ به‌ (ته‌رانه‌ یان سروود) ناوده‌برین.

له‌ مه‌ر دووبه‌یتییه‌ تازه‌دۆزراوه‌کانی باب‌ه‌تاهیریش ده‌لیت: "مجتبای مینوی مامۆستای دانیشگا له‌ کتیبخانه‌ی ئه‌سته‌مبوول (پاستیه‌که‌ی مۆزه‌خانه‌ی قونیه‌یه‌ به‌ لای مه‌زاری مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی پۆمیه‌یه‌وه. ع.د)، هه‌ندیک له‌ دووبه‌یتییه‌کانی باب‌ه‌تاهیری به‌ ده‌ست‌نووس ده‌ستکه‌وتووه‌ و تا کاتی ده‌ستکه‌وتنی ئه‌و ده‌ستی هه‌یچ بلاوکه‌ره‌وه‌یه‌کی بازراگی پێینه‌گه‌یشتووه‌، ئه‌م دووبه‌یتانه‌ به‌ ته‌واوی له‌ سه‌ر شیوه‌ی لۆری کوردی پۆیشتون. ئه‌م دووبه‌یتانه‌ ئه‌وه‌ بۆ ئیمه‌ ده‌رده‌خه‌ن، که زمانی هۆنراوه‌کانی باب‌ه‌تاهیر هه‌ر

بهو جوړه بووه و نهوانه ی وهکو نهو نیین ههموو به ناوی نهوهوه دانراون و هیی نهو نیین" (سهجادی، ۱۹۶۸، ۱۹۶). ههر لهو باسهیدا سهجادی (۱۳) دووبهیتی بابتهاهیری هیناوهتهوه و به پهخشان راځه و لیکدانهوهی تیروتهسهلی بو کردوون. له کاریکی دواتری ماموستادا (دهقهکانی نهدهبی کوردی) جاریکی دیکه لای له بابتهاهییر کردووهتهوه و چوار دووبهیتی به شیعر گوړیوه و هیناویهتهسهر شیوهزاری کوردی ناوهراست. له پال نهوهیشدا کورتهیهک له ژیان و کورتهیهک لهمهړ پوخسار و ناوهپوکی دووبهیتییهکانی بابتهاهییر باسدهکات. له دواپییدا دهلیت: "چوارخشتهکییهکانی بابتهاهییر ههر وهکو وتمان دووبهیتییشی پیدهلین، چونکه لهبهرهوهی که کیشهکهی جیاپه لهگهل کیشی چوارخشتهکیی و وهکو گوړانیی سروود وایه، زور له زانیان که دیراسه ی نهو جوړه هوئراوه دهکن، ناویدهبهن به هوئراوهی (گهلی) یان (لادیی)" (سهجادی، ۱۹۷۸، ۴۸).

ماموستا له گوتهی (جیاپه لهگهل کیشی چوارخشتهکیی...)، مهبهستی کیشی (چواریین - روباعیات)ه، که له کیشدا لهگهل دووبهیتییدا جیاوازن. له شهستهکانی سدهی پابردوودا کومهلیک کار و لیکولینهوهی نهدهبیی لهمهړ بابتهاهییر و بهرههه و دووبهیتییهکانی نهجامدراون، که بهم شیوهیه بوون:

۱. نهحمهه موفتی زاده (أ.م) له گوشهیهکی پوژنامههنوسپییدا له ژیر سهردیپی (ویژهی کوردی - بابا طاهر) زنجیره وتاریکی له (۵۸) نهلقهه له پوژنامهی هفتیانهی (کوردستان)ی تاران (۱۹۵۹-۱۹۶۳)دا بلاوکردووتهوه، که بو لیکولینهوه له ژیان و شیعر و بهرههه و بیروباوهپهکانی بابتهاهییر تهرخانکراون. بابتههکهی له ژماره (۲۲)ی پوژنامهکه، ریکهوتی ۲۱ی نوکتوبهیری ۱۹۵۹دا دهستپیدهکات تاوهکو نهلقهی کوتایی، که له ژماره (۶۹)ی پوژنامهکه ریکهوتی ۳۱ی نوگستوسی ۱۹۶۰دا دهبرپهتهوه. گوشهکه له ههموو ژمارهکانی پوژنامهکههه دیناکریت و جارناجار ناوبری تیدهکهویت. نهو وتارانه له کودا لیکولینهوهیهکی فراوانه له بارهی بابتهاهییری ههمهدانیهوه، وهکو سهردهستهی شاعیرانی کونی کورد، نهویش له لایهن کهسیکی نزیک و

شاره‌زاوه، که تیشکده‌خاته‌سهر زۆر لایهن و کونج‌وکه‌له‌به‌ری ژیان و سه‌ربرده‌ی، زید و مه‌له‌بند و زمان و شیوازی شیعره‌کانی و باوه‌ر و بوچوونه‌کانی باباته‌هیر، له ئاست مه‌سه‌له‌کانی تایبته به ئاین و سوڤیزم و جیهانبینی تایبته به خۆی و به سه‌رده‌مه‌که‌ی. هه‌موو ئه‌مانه به‌په‌چاوکردنی ئه‌وه‌ی که له لایهن نووسهره ئیرانییه‌که‌نه‌وه له باره‌ی په‌چه‌له‌ک و زمان و شیعره‌کان و باوه‌ری باباته‌هیر چاپ و بلاوکراونه‌ته‌وه.

هات و هه‌موو ئه‌م ئه‌لقانه له نووسینه‌کانی موفتی زاده له نامیلکه‌یه‌کی تایبته‌دا چاپ و بلاوکریته‌وه، ئه‌وه لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی به‌پێزی له‌مه‌ر سه‌ره‌تا‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی و باباته‌هیری لوری کوردی هه‌مه‌دانیه‌ی لێ‌ده‌رده‌چیت. هه‌ر ئه‌م نووسین و لیکۆلینه‌وه‌یه‌یشه له دوا‌یدا بووه به بنه‌مایه‌ک بۆ نووسه‌رانی کورد و له‌وانه‌یش (به‌ریز د. که‌مال فواد)، که بیروبوچوونه‌کانی خۆیان له‌مه‌ر ئه‌و باباته‌نه‌ی پێشوو له سه‌ر دامه‌زراندووه (ژین، ۲۰۱۱، ب^۱-ب^۲).

۲. له به‌شی باباته‌هیرناسیه‌ی ئه‌وروپیدا باس‌مان له کاره‌که‌ی پوژه‌ه‌لاتناسی ئینگلیزی (ئیدوارد جرنفیل براون)، (میژووی ئه‌ده‌بی فارسی) کرد، که له نیوان سالانی (۱۹۰۲-۱۹۲۴) دا چاپ و بلاوکراوه‌ته‌وه. به‌رگی دووه‌می کتێبه‌که‌ی براون که ته‌رخانه‌کراوه بۆ (میژووی ئه‌ده‌بی فارسی - له‌ فیرده‌ه‌وسیه‌وه تا سه‌عه‌دی - سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی ۱۱ تاوه‌کو ناوه‌راستی سه‌ده‌ی ۱۳ ی زاینیه‌ی)، باسیکی تایبته‌ی بۆ باباته‌هیر و ژیان و به‌ره‌مه‌ی ته‌رخانه‌کردووه، له‌ویدا دان به‌کوردبوونی باباته‌هیر و دووبه‌یتییه‌کانیدا نانه‌یت، ته‌نها ئه‌وه نه‌بیته که ده‌لیته: "چوارییه‌کانی به‌ شیوه‌زاریکی تایبته گوتووه". واته به‌ دوور له‌ زمانی ئه‌ده‌بییه‌ی په‌سمیه‌ی و پێوه‌ر، که زمانی فارسییه‌، هه‌روه‌ها "شیعره‌کان له سه‌ر کێشی (چوارییه‌ - روبا‌عیات) ی ئاسایی نا‌رۆن و له هۆنینه‌وه‌ی خه‌لکانیکی ساده‌ی دیه‌هاتنشین ده‌چیت، بۆیه له‌ زمانی دا‌رشتن و ده‌رب‌رین و واتا‌سازییدا ناگه‌ن به‌ پله‌ی ئه‌و چوارییه‌نه‌ی که خه‌لکانی هونه‌روه‌ری وه‌کو عومه‌ری خه‌يام نووسیویه‌نه" (براون، ۱۹۵۴، ۳۲۳). ئه‌م باسه له کتێبه‌که‌ی براون له شه‌سته‌کاندا له لایهن مامۆستا

عەبدولرەزاق محەمەد (بیمار) هوه، به ناوێشانى (بابەتاهیری هەمەدانى) وەرگیرداراوەتەسەر زمانى کوردی و له گوڤارى (هيو، ژماره ٣٢، سالى ٤، ١٩٦١، ل: ١٤٢-١٤٦) دا بـلاوکراوەتەوه. بیمار له و کورته پيشهکيهدا که بـو بابەتەکهى نووسيوه، ئەو بـوچوونه رەتدەکاتەوه که (لوپ) و (گۆران) فارس بن، له گەل ئەوهى هەندیک له رۆژەهلاتناسان وایانگوتوو.

٣. دەستەیک له نووسەر و توێژەرانی کورد له زوووه تاکو ئەمڕۆ دووبەیتییهکانى بابەتاهیریان گۆڕیوه بـو سەر زارى کوردی ناوهراست، که هەولدهەین لێرەدا ئاماژەیانپێدەین:

١. ٣. ١. دـلـزار، ١٩٦٠، گەنجینه، چاپخانهى وهفاء، بهغدا: نامیلکه که بریتیه له (٧٧) دووبەیتیى بابەتاهیر، که به شیعەر گۆراوونەتەسەر زارى کوردی ناوهراست و دواتر و له چاپیکى دیکەدا له سوید، دـلـزار (٣١) دووبەیتیى دیکەى خستووته پـالـیان و تا ئەوهى سەرجهمی بووه به (١٠٨) دووبەیتیى.

٢. ٣. ٢. رازی، ١٩٧٩، چوارینهکانى باباتاهیری عوریان، چاپخانهى بابل، بهغدا: بریتیه له (٢٧٣) دووبەیتیى باباتاهیر، که نووسەر به شیعەر هیناویەتەسەر زارى کوردی ناوهراست.

٣. ٣. ٣. سەدیق بۆرهکهی، ١٩٩٦/١٣٧٥، دووبەیتییهکانى بابا طاهیری هەمەدانى، تاران، بهو ناوهوه (وەرگیراوهى: سەدیق بۆرهکهی (سەفى زاده)، زانای پرووناکییری کورد د. سەدیق بۆرهکهی ژمارهیک له دووبەیتییهکانى بابەتاهیری هیناوهتەسەر زارى کوردی ناوهراست.

٤. ٣. ٤. ئەحمەد تاقانه، ٢٠٠٧، باباتاهیری هەمەدانى ژیان و بهرهمى، دەزگای چاپ و بـلاوکـردنـهـوهى ئاراس، هەولێر: نووسەر (٧٤) دووبەیتیى بابەتاهیری به ناوی وەرگیران و داپشتنهوه، هیناوهتەسەر زارى کوردی ناوهراست. له دواى ئەوهى بهشى یهکهمی کتێبهکهى بـو (بابەتاهیر و ژیان و بهرهم و چواریین و غەزەلهکانى) تەرخانکردوه. واتە لیکۆلینهوهیهکی وردى له چەند برگەدا له مەر ژیان و سەردهمی بابەتاهیر (٩٣٨-١٠١٠)، زمانى بابەتاهیر، شاعیریى بابەتاهیر، ناسنامهى ئەدهبیى بابەتاهیر و سوفیهتیى ئەوى خستووته پـروو. نووسەر له پـال چواریین سۆرانییهکان یهک

کاره به نرخهیدا ههم ماوهی ژیا نی ساغکردوووتهوه (۳۲۶-۴۰۱ک) بهرانبهر (۹۳۷-۱۰۱۰ز)، ههم داکوکی له شوناسی بابهتاهیر کردوووه وهکو کوردیکی لوپی ههمه دانیی و ئهدهبهکهیشی وهکو بهشیکی رهسهن و دانهبراو له میژووی ئهدهبیاتی کوردیی، له چنگ نووسهرانی بیانی و ئیرانی سههندوووتهوه و گپراویهتیهوه بو ناو سنووری نهتهوه و هوژ و عهشیرهتهکهی خو (رهسوول، ۲۰۱۲، ۵۸).

۴. ۲. د. مارف خهزنه دار، ۲۰۰۱، میژووی ئهدهبی کوردیی، ۷ بهرگ، دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، ههولیر. چاپی دوهم، ۲۰۱۰، ئاراس، ههولیر: له بهرگی یهکهمدا بهشیکی تاییهت له (۴۰) لاپهردا بو بابهتاهیر تهرخانکراوه. ئه بهشه لیکۆلینهوهیهکی فراوان و ههمه لایه نهیه له مه پ شاعیر، که ئه بابهت و برگانهی گرتوووتهوه:

- ژیا نی بابهتاهیر.

- باباتاهیر و ئایی یارسان.

- دووبه یتهکانی بابهتاهیر:

ا. له پرووی پوخسارهوه. ب. له پرووی ناوه پۆکهوه.

- دهستووس و چاپی دووبه یتهکانی بابهتاهیر.

- دۆزینه وهی شیعرى ترى بابهتاهیر.

- گهشتیک به ناو دووبه یتهکانی بابهتاهیردا.

- که رهسته و هیماکانی سو فیزمیی له لای بابهتاهیر.

ا. یاری نادیار: من = بابهتاهیر و ههموو قه له ندریک.

ب. تو = مه عشووق. ج. نزیکى دوور دووری نزیک.

د. یه کیتی بوون و پارانهوه.

ه. ریکخراوی دلداران و... هتد.

له کو تایی لیکۆلینه وهکهیدا، د. خهزنه دار وهکو ئه نجامگیری و قسهی دوایی ده لیت: "سه ردهستهی شاعیرانی کورد بابهتاهیری ههمه دانیی له گه ل نمونهی داهیتانی بهرن، دووبه یتهکانی لاپه رهی زی پینیان له میژووی ئه ده بی کوردیی کلاسیکدا بو خو یان ته رخانکردوووه. بابهتاهیر به کوردیی ژیا وه و به

کوردی بیریکردووه ته وه، باوه پى به ئاینیک (یارسان) بووه، زمانى کوردی زمانى لاهووتی و پیرۆزى ئه و ئاینه بووه. سروودهکانى بابتهاهر به شیوه و پوخسار کوردیین، به لام ناوه پۆک و رهنگدانه وهى ههست و نهستی هه موو مروقایه تیین و له قالبی سوڤیزمى کۆزمۆسییدا خویان دهنوین" (خهزنه دار، ۲۰۰۱، ب، ۲۲۳).

له پیکه وتیکى زووتردا دکتۆر خهزنه دار لیکۆلینه وهیه کی له مه پ بیری سوڤیزمى له لای بابتهاهر، له ژمارهکانى (۱۱۶۳-۱۱۶۸) ی رۆژنامه ی (هاوکاری) سالى ۱۹۹۰ دا، له ژیر ناویشانى (پیداچوونه وهیه کی فهلسه فیانه و سوڤیزمیان به هه ندیک له دووبه یتهکانى بابتهاهر) بلاوکردووه ته وه، که وا نویشکی ئه م بیروبوچوونانه ی له و لیکۆلینه وه دا گفتوگۆیان له باره وه کراوه، هه مان ئه و به شی کۆتایى باسه که ی د. خهزنه داره، له مه پ بیر و که رهسته و هیماکانى سوڤیزمى له لای بابتهاهر، که له باسه که ی به رگی یه که مى میژووه که ی له مه پ بابتهاهره وه دوباره کراوه ته وه.

۴. ۳. د. عزه دین مسته فا ره سوول، ۲۰۱۲، میژووی ئه ده بی کوردی، به رگی یه که م، سلیمانی: له دواى پێشه کییه کی دوورودریژ، که زیاد له په نجا لاپه ره ده بیته و تییدا دکتۆر هه ندیک بیر و پای خو ی سه باره ت به چۆنیه تی میژوونووسی ئه ده بیی کوردی ده هیته وه، که له کتیهکانى پێشوویا باسیکردبوون. ئه نجا دیته سه ر باس و بابته تی بابتهاهر، باسه که خو ی له بنه رته دا له دوو به ش پیکدیته. به شی یه که م به م ناویشانه یه (بابتهایه ری عوریان - له باره ی ژیان و به ره مه یه وه). نووسه ر هه ر له ناویشانه که وه هه والیه ی په راویزیکمان ده کات، که تییدا هاتووه: له سالى ۱۹۸۳ دا نزیکه ی سالی که له به رنامه ی هه فتانه ی (میژووی ئه ده بی کوردی) ی رادیۆی کوردی به غدا باسی بابتهایه رم کرد. دواى ئه و وتارانه چه ند باس و وتاریکم دی ناوه پۆکی ئه و ریزه وتاره ی تیدا دوباره کرابوو وه. ئه م وتاره بریتیه له ریکخستن و چرکردن و خه سترکدنه وه و لی زیادکردنی ئه و وتارانه (ره سوول، ۲۰۱۲، ۱۰۲).

نووسه ر له سه ره تادا باس له و سه رچاوه کوردییانه ده کات چ له شیوه ی

وتار بن یان کتیب، که دهستپیشخه ربوون له ناوهینان و ناساندنی بابه تاهیر و باسی شیعر و بهرهم و پئی و پهچه له کی کوردانه ی ئو و دووبه یتیه کانی ئو یان هر له زوویکه وه هیناوه ته گورپی. له پاشان دیته سهر کوردیبیوونی زار و زمانی شیعری دووبه یتیه کانی و ههول و تهقه لالی نووسه رانی ئیرانی لهو بواره دا بۆ به فارسی ناساندنیان. دواتر باس لهو بیروپایانه دهکات، که له چاپه جیاوازه کانی دیوانی بابه تاهیردا هاتوون و ههلهسته له سهر ژیان و سهردهم و بیروباهه و فهلسه فهی سؤفیانه له شیعری بابه تاهیردا دهکات به پئی راوبوچوونی پوژه لاتناسه کان و بهرپه رچی بوچوونه نادروسه کانیان ده داده وه. ئهجا له پئی خویندنه وه و شیکاری دووبه یتیه کانه وه تیشکده خاته سهر زور لایه نی بوچوونه کانی شاعیر و فراوانی بیروباهه و ئاسوی تیگه یشتنی له مه پ ژیان و مروف و جیهان و دهو روبه ر. به شیکیش له بیروبوچوونی پیشه کی نووسانی دیوانی بابه تاهیر وهک پالپشتیه ک بۆ بیروپاکانی خو دی ده ینیته وه. دواتر چه ند سه رگوزه شته و (حیکایه تی ئه فسانه یی) له مه پ که سییتی راسته قینه ی بابا تاهیره وه ده گپرتیه وه، که له سه رچاوه کونه کاند هاتوون. ئه م به شی یه که مه له لیکنۆلینه وه که به پوخته یه کی عه ره بیی کوتایپیدیت.

دواتر به شی دووه می باسه که دهستپیده کات به هه مان ناویشانی پیشووه وه: (بابه تایه ری عوریان - له باره ی ژیان و بهرهمیه وه).

ئه م به شی دووه مه به گویره ی ئاهاژه ی دکتور عیزه دین خو ی، له بنچینه دا بریتیه له وه رگپزانی ئه و پیشه کییه ی، که کاتی خو ی شاعیر و تویره ی ئیرانی (حه سه ن وه حیددی ده ستردی / ۱۸۸۰-۱۹۴۲ز) بۆ چاپی دیوانی بابه تاهیر نووسیویه تی و له سالی ۱۹۲۷دا وهکو پاشکوی گو قاری (ارمغان) چاپ و بلاویکردوه ته وه.

له راستیدا وهکو د. عیزه دین نووسیویه تی، ئه م چاپه ی دیوانی بابه تاهیر و ناوه پۆکه که ی، بووه به سه رچاوه بۆ زۆربه ی ئه و نووسین و لیکنۆلینه وانه که له دوا ی ئه وه وه له سهر بابه تاهیر چاپ و بلاوکرانه ته وه، به تایبه ت ئه وه ی په یوه ندیی به ژیان و سهردهم و بنه چه و په چه له کی بابا و زمان و

شیواز و پوخساری راسته‌قینه‌ی دووبه‌یتییه‌کان و ئالوگۆر و تیکه‌لاوی
له‌گه‌ل ه‌یی خه‌لکانی تر و ده‌ستکاریکردنیانه‌وه هه‌بیت. ئهم زانیاریانه وه‌ک
ئه‌وه‌ی له چاپه‌که‌ی ده‌ستگردی هاتوه، له ده‌یان وتار و کتیب و
سه‌رچاوه‌ی ئیرانی و بیانی به سه‌رچاوه کوردیه‌کانیشه‌وه دوباره و
چه‌ندباره ده‌کرینه‌وه. ته‌نانه‌ت ئه‌و دانپێدانانه‌یش که ده‌ستگردی به
قه‌ناعه‌ته‌وه پێیانگه‌یشتوه، که به قازانجی میژووی ئه‌ده‌بی کوردی و
لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیه‌وه ته‌واوده‌بن.

د. عیزه‌دین له زۆر شوێندا له قسه و بۆچوونه‌کانی ده‌ستگردی،
هه‌ڵی‌داوه‌تی و له په‌راوی‌زدا شه‌رح و پونکردنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی بۆ
کردوون. وه‌کو نمونه بۆ دانپێدانانه‌کانی ده‌ستگردی به راستیه‌کان
نووسیه‌وه‌تی: ئه‌گه‌ر به‌شی زۆری ئهم چوارینه‌وه و ئه‌وانی تریش له دا‌رشتن
و زمانی باب‌ه‌تایه‌ر جیاوا‌ز بن، ئه‌وه هۆی ئه‌وه‌یه که نووسه‌رانی ده‌ستکاری
بێجێیان تێدا‌کردوه. وشه‌کانی ئه‌و شیعرا‌نه‌یان به پێی سه‌لیقه‌ی خۆیان
گۆڕیوه به وشه‌ی فارسی به‌کاره‌یندرا و به ته‌واوی دێره‌کانیان له شیوه‌ی
جوانی سه‌ره‌تایی خۆی لاداوه و شیواندوویانه.

د. عیزه‌دین سه‌باره‌ت به‌م دانپێدانان و سه‌لماندنه‌ی ده‌ستگردی ده‌لێت:
به راستی دانپێدانانیکی باشه، با که موکوو‌پیشی تێدا‌بێت. دیاره به‌ پرونی
دان به‌وه‌دا ده‌نێت، که شیعری باب‌ه‌تایه‌ر ته‌واو به دیالیکتی لوریه‌ و به
ده‌ست نووسه‌رانی فارس، که گێڕاویانه‌ته‌وه و له‌چاپیانداوه شیوێندراوه.
هه‌روه‌ها د. عیزه‌دین له درێژه‌ی قسه‌کانیدا ده‌لێت: نووسه‌ر (مه‌به‌ستی
ده‌ستگردیه‌)، هه‌سته‌ده‌کات که سۆزی راسته‌قینه و واتای راسته‌قینه‌ی
شیعه‌ره‌کانی باب‌ه‌تایه‌ر له‌وه‌دایه، که به دیالیکته لوریه‌که‌ی خۆی بێت یان به‌و
جو‌ره بێت که خۆی نووسیه‌وه‌تی، به‌لام تازه بۆی نا‌کریت شیعه‌ره‌کان
بیا‌ته‌وه‌سه‌ر دۆخی جاران. وتمان دانپێدانانیکی باشه، به‌لام نا‌ته‌واوه، چونکه
دانی به‌وه‌دا نه‌ناوه که دیالیکتی لوری دیالیکتیکی زمانی کوردیه‌ و فارسی
نیه، هه‌رچه‌نده به‌فارسی‌کردنی وشه‌ی لوری، به شیواندن داناوه
(په‌سول، ۲۰۱۲، ۱۷۸).

ئەم دوو لىكۆلئىنەۋەيەي لە پىشەككىي (مىژوۋى ئەدەبى كوردى)ى د. عىزەدىندا ھاتوۋە، كىۋمالىكى زانستى فراوان و بەپىتە، لەمەر دىئاي بابەتاھىر و شىعر و بەرھەمەكانى، ۋەكو زەخىرەيەكىش بۆ مىژوۋى ئەدەبى كوردىي زۆر بايەخدار و پىۋىستە. ھەرۋەھا د. عىزەدىن لە پىشترىش وتارىكى لە بارەي بابەتاھىر و چواريىنەكانى بىلاۋكردوۋەتەۋە بە ناۋنىشانى: (لە چواريىنەكانى بابەتايەرى عورىان، گۇقارى (بەيان)، ژمارە (۱۶۰)، (۱۹۸۹) كە تىيدا كۆمەلىك دووبەيتى شاعىرى بە زارى كوردىي ناوەرەست داپشتوۋەتەۋە. ۋەكو چۆن لەم وتارەيدا ناۋى ھەندىك لەو نووسەر و شاعىرە كوردانە دەھىتت، كە پىشتر دووبەيتىيەكانى بابەتاھىريان بە كوردىي ناوەرەست داپشتوۋەتەۋە لە وىنەي عەلى كەمال باپىر ئاغا (كەمالىي)، مەلا محەمەدى رۇغزايى و ھىي تىرش.

لە پىشەۋە ئاۋازە بەۋە دراۋە، كە لە ھەرسى سەرچاۋەي ناۋدار بە (مىژوۋى ئەدەبى كوردىي)، بابەتاھىر ۋەكو شاعىرى يەكەم و پىشەنگى ئەدەبىي نووسراۋى كوردىي و دەستپىكى مىژوۋى ئەدەبىي كوردىي ناسىندراۋە. واتە لە درىژەي باس و لىكۆلئىنەۋەكاندا بابەتاھىر (بە يەكەمىن و كۆنترىن شاعىرى كورد و سەرقالەي شاعىرانى كلاسكىي كوردىي) دراۋەتەقەلەم و لە رىزى ئەۋانىشدا، ۋەكو جەزىرىي و نالىي و باقىي ھاۋرىكانىيان حىسابى بۆ كراۋە، ۋەك لە ھەرسى سەرچاۋەكەدا بەدىارەكەۋىت. لە كاتىكدا ئىمە پىمانوايە قوتابخانەي ئەدەبىي كلاسكىي كوردىي لە سەدەي شازدەھەمدا لە سەر دەستى مەلاي جىزىرىي چەكەرەيكردوۋە و بنىاتنراۋە، بۆيە ناشىت و ناكرىت لەگەل بابەتاھىردا لىكبدرىت و كۆبكرىتەۋە. بابەتاھىر و جىزىرىي سەر بە دوو دىئاي ئەدەبىي و ھونەرىي جىاۋازن لە مىژوۋى ئەدەبىي كوردىيدا، كە ھەركامىيان ھەم لە سەردەم و ھەم لە رىياز و قوتابخانەي ئەدەبىي و ھەم لە ئەدگار و خاسىيەت و تايبەتمەندىي بەرھەم و ئەدەبەكانىشان، لە ۋوۋى ھونەرىي و فىكرى ئەدەبىيەۋە يەكناگرەنەۋە.

بابەتاھىر خۆيشى و بەرھەم و ئەدەبەكەيشى لە چوارچىۋەي قۇناغى

یەكەمى مېژووى ئەدەبى كوردىيە، قۇناغى ئەدەبى كۆنى كوردىيە بەر لە **كلاسیك**، بە تايەتییىش لەو قۇناغەدا سەر بە قوتابخانەى ئەدەبىی (فەهلهویى) لەك و لوپە، كە یەكەمین رېياز و قوتابخانەى ئەدەبىی كوردییه، لە كاتێكدا جزیرى سەر بە قۇناغى دووهمە لە مېژووى ئەدەبى كوردییدا، واتە قۇناغى ئەدەبى كلاسیكى كوردىی و بە تايەتییىش قوتابخانەى ئەدەبىی كرمانجی.

لە قۇناغى ئەدەبى كۆن و قوتابخانەكەى بابەتاهیردا (قوتابخانەى فەهلهویى - لوپى)، ئەدەبى كوردىی هیشتا لە ژیر چەترى بنەماكانى رەسەنایەتیی سەردەمى ماد و پەهلهوییدا بوو و پاراستوویەتی، ئەنجا نەریتیکى ئەدەبىی بەرهمهیناوه بە ناوى (فەهلهویات)، كە دووربوو لە هەر چەشنە لاساییکردنەوهو تانوپۆ و یاسا و ریساکانى ئەدەبیاتی كلاسیكى پۆژهلەتیی-عەرەبىی و فارسىی و توركىی.

٤. ٤. نزیك لە ناوینشانى ئەو سى كتیبهى بە ناوى (مېژووى ئەدەبى كوردى) یەوه هەمانە، بەرهمهیکى دیکهیشمان هەیه، كە بریتیه لە:

- سەدیق بۆرەكەیی (سەفی زاده)، ١٩٩١/١٣٧٠، مېژووى وېژەى كوردیى، دوو بەرگ، ئینتیشارات ناجى بانه، چاپى یەكەم.
- چاپى دووهم، سى بەرگ، ٢٠٠٨، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهى ئاراس، هەولێر.

لە بەرگی یەكەمدا بەشیکى بۆ بابەتاهیر تەرخانکردوو سەبارەت بە ژياننامەكەى دەلیت لە نیوان (٣٩٠ بۆ ٤٥٠ ی كۆچى) دا، واتە (٩٩٩-١٠٥٨ ی زاینیى) دا ژیاوه. وەكو بەرهمهیش دەلیت هەم (كلمات القصار) و هەم (الفتوحات الربانى فى اشارات الهمدانى) بەرهمى ئەون لە پال دووبەیتى و شیعرەكانیدا.

لە باسەكانیدا شتیكى تازەى زیاترى تیدا نییه، ئەوه نەبیت ئەو لە مېژووکهیدا ناوى (١١) شاعیر و ئەدیى كورد دەهینیت، كە بەر لە بابەتاهیر ژیاون و شیعر و بەرهمەیان هەبوو و لە ناودایە، لە وینەى بالولى ماهیى، بابە لوپەى لوپستانى، بابا رەجەبى لوپستانى، بابا حاتەمى لوپستانى، بابا نجوومى لوپستانى و... هتد، كە هەموویان لە سەدهى چوارەم و پینجەمى

کوچییدا ژیاوون، ئاماژە بۆ بریک له شیعر و بەرھەمیشیان دەکریت، بەلام ئەمانە ھەموویان لە پیران و یاران یارسان و زیاتر لایەنی ئاینی زالە بە سەر سروود و بەرھەمەکانیشیاندا وەکو بەشیک له (کەلام) ی یارسان سەیردەکریت، کە له (سەرەنجام) دا ھاتووە، بۆیە بە بەرھەمی شیعر و ئەدەبی خالیس ناژمێردریت. ئەگەر ھات و ئەو بەرھەمانە حیسابی ئەدەبیاتیشیان بۆ بکریت، ئەو دەبیت له چوارچیووی ئەدەبیاتی قوتابخانەی گۆران - بەشی ئەدەبیاتی ئاینی یارساندا جیگیربکری. واتە ئەم زاتانە شوینی ئەو ناگرنەو، کە بەر له بابەتھیر بین.

ھەرۆھا دکتۆر سەفیزادە له بەرھەمیکی دیکەیدا، کە بە ناویشانی (دانشنامە ی نام اوران یارسان، چاپ اول، تهران، ۱۳۷۵/۱۹۹۶، تهران) ھ و ناوھۆکەکی له بارە ی ئەحوال و ئاساری ناودارانی یارسانە، باسیک له بابەتھیریش دەکات و وەکو یەکیک له پیرانی ئاینی یارسان دەناسینیت.

۵. دکتۆر محەمەد نووری عارف، ۱۹۹۷، وشە و زاراوەکانی بابرتاھیر و بەراوردکردنیان لەگەڵ شیوھەکانی زمانی کوردیدا، بەرپۆھەرایەتی گشتی پۆشنیری و ھونەر، ھەولێر: کتێبکی بەنرخ و بایەخدارە له بواری بابەتھیرناسیدا، پێشتر له شیوھ ی لیکۆلینەوھیک له دوو بەشدا له ژمارەکانی ۱۶-۱۷ ی گوڤاری کۆری زانیاری عێراق - دەستە ی کورددا بڵاوکراوھتەو.

ئەم کارە ی دکتۆر له سەر بنچینە ی کتێبکی فارسی دامەزراو، بەلام بە وەرگێران و لێزادکردن، بە لیکدانەوھ ی وشە و زاراوەکان و نموونە ی تازەوھ له بەرگیکی کوردانەدا پیشکەشکراو. د. محەمەد نووری بە ھۆی شارەزایی و پسپۆرییەکیەو، بەو ھۆیەوھیش کە یەکەمین مامۆستای کوردە له زانکۆکانی کوردستان و له بابەتی ئەدەبی کۆنی کوردی (ژاننامە و دووبەیتیەکانی بابەتھیر) ی بە دەرس بە خوێندکارانی زانکۆ له ھەردوو قونای بەکالۆریۆس و خوێندنی بالادا گوتووەتەو، شارەزاییەکی قوول و تێرۆتەسەلی لەمەر دنیای بابەتھیرەو ھەو. ھەرۆھا وتاریکیشی له ژیر ناویشانی (پووری فەرەیدوون)، بە پشتبەستن بە زانیاری تازە له سەرچاو

فارسىيەكاندا، لە ژمارە (٦)ى گۆڤارى (ئەكادىمىي)، سالى (٢٠٠٧) ھەولير، بلاوكردووتەو، كە تيشكدەخاتەسەر ژيان و بەرھەمى ئەم ئەدىب و كەسايەتتە كوردەي، كە بەر لە بابەتاھير ژياو، يان ھاوچەرخى بوو. ھەروەھا كۆمەلىك لە فەھلەويا تەكانىشى دەخاتەپوو، كە پيشتر تىكەل بە دووبەيتتەكانى بابەتاھير كرابوون. ھەروەھا بەرپەرچى ئەو بۆچوونانەيش دەداتەو، كە لە پيشدا (پوورى فەريدوون)يان بە باوك يان كورى بابەتاھير ناساندوو.

ليەروە و لە بۆنەى تۆماركردنى ئەم چەند دىرەو، پيويستە بە راشكاويى دان بەو راستىيەدا بنين، كە ئەم كەمەزانيارى و شارەزايەى ئيمە لەمەر بابەتاھير و دووبەيتتەكانىيەو دەيزانين و شانازييشى پيوەدەكەين، ھەم بۆ بەندە و ھەم بۆ خەلكانى تريس، لە سايەى زانيارى و شارەزايى ئەم مامۆستا پايەپەرزەو بوو.

٦. بابەتاھيرى ھەمەدانىي لە كارە زانستىيەكانى د. ئىبراھىم ئەحمەد

شواندا

پروفيسۆر دكتور ئىبراھىم ئەحمەد شوان، لەم سالانەى دواييدا يەكئىك بوو لەو مامۆستا پووناكبيرە ئەكادىمىيە بەريزانەى زۆرترين بەرھەم و ليكۆلىنەو، لە بارەى بابەتاھيرى ھەمەدانىيەو پيشكەش بە ناوئەدەكانى زانست و خويندنى كوردىي كردوو، كە برىتئين لەم كار و بەرھەمانەى لای خوارەو، كە خودى سەردىر و ناوئيشانەكانيان گوزارشت لە ناوەرۆكى بەپيت و دەولەمەنديان دەكەنەو:

٦. ١. لە بارەى بيروباوەر و سۆفيگەريى بابەتاھيرى ھەمەدانىيەو، ١٩٩٨، گۆڤارى زانكۆ بۆ زانستە مرقايەتتەكان، زانكۆى سەلاحەدين، ھەولير.

٦. ٢. گوته كورتهكانى بابەتاھيرى ھەمەدانىي، ٢٠٠٦، (وەرگيران لە فارسىيەو)، چاپخانەى زانكۆى سەلاحەدين، ھەولير.

٦. ٣. ئەدەبى كۆنى كوردىي، ٢٠١٢، چاپخانەى زانكۆى سەلاحەدين، ھەولير.

لەم بەرھەمەدا بەشی یەكەمی تەرخانکراوە بۆ (ئەدەبیاتی زاری لۆری) و لە دووتوی ئەو بەشەدا لیکۆلینەو لە بارەى بابەتاهیر و بەرھەمەکانى پشكى شیرى وەبەرکەوتوو و لە چەندین بڕگە و بابەتى جیاوازا وەکو:

- سەردەمى بابەتاهیر.

- زانا و عاریف و سۆفى و شاعیرانى سەردەمى بابەتاهیر.

- بەرھەمەکانى باباتاهیر - دووبەیتیەکانى.

- ڕەگەز و بیروباوەرى بابەتاهیر.

- ڕوخسار و ناوەرۆكى شیعەرەکانى.

- دووبەیتیە دەستکاریینەکراوەکانى بابەتاهیر.

هەر وەها لە کۆتایى ئەم بەشەدا و هەر بە پەيوەندى لەگەڵ بابەتەکانى تايبەت بە بابەتاهیر، باسکیشى لەمە (پوورى فەرەیدوون) و ژيان و سەردەم و دووبەیتیى يان (فەهلەویات)ەکانى هیناوەتەو. ئەم بەرھەمەى دواى د. ئیبراھیم (ئەدەبى کوردى)، دەچیتە خانەى میژوونووسى ئەدەبى کوردیەو. بەشى دووهمى تەرخانکراوە بۆ ئەدەبیاتی زاری گۆران و بەشى سێیەم بۆ ئەدەبیاتی کرمانجى سەروو و بەشى چوارەم و کۆتاییشى تايبەت بە ئەدەبیاتی کرمانجى ناوەراست. لێردا لە بەرانبەر ئەم کتیبە بايەخدارەى میژووى ئەدەبى کوردى هەلۆستەيەك دەکەین و دەلێن:

- بۆ یەكەم جارە بە پەرەوى لە شیوەى میتۆدىكى زانستى و واقیعى، میژووى ئەدەبیاتی کوردى بە پێى قوناغە میژوویەکان، لە چوار بەش و چوار قوتابخانە و ڕیازى ئەدەبى، بە گوێرەى دابەشبوونى میژووى و زمانە ئەدەبیەکیان پۆلێنکریت، بەبێ ئەوى ناوبراو بە راشکاوێى پەنجە بۆ ئەو لایەنانە و ئەم جورە لە پۆلێنبەندى میژووى بە گوێرەى قوتابخانە و زمانى ئەدەبى درێژکات.

- لە ئەدەبیاتی (گۆران)دا، بە تايبەتیش ئەدەبیاتی ئاینى یارسان، ئاماژە بۆ دەقەکانى پەخشانیى دەکریت، کە ئەمەیش دەستپیشخەرییەکی دیکەى لە بوارى میژوونووسى ئەدەبى کوردى.

بەلام بە رای ئیمە ئەوى کارەکەى تا رادەيەك ئالۆزکردوو ئەوێ، کە

مامۆستای ناوبراو هه‌موو نه‌ریت و سامانی ئه‌ده‌بیی (لوڤ و گوڤان و کرمانجیی و بابانیی) به ئه‌ده‌بیی (کوڤن) ده‌داته‌قه‌له‌م، وه‌کو خۆیشی ڤونیکردوو ده‌ته‌وه مه‌به‌ستی له (ئه‌ده‌بی کوڤن) یش ئه‌ده‌بیاتی (کلاسیک) هه. واته هه‌رچوار نه‌ریته میژوو یه ئه‌ده‌بییه کوردیه‌کان له چوارچێوه‌ی ئه‌ده‌بیاتی کلاسیک ده‌ناسینیته، چونکه زاراوه‌ی (کوڤن) ی به شوینیگره‌وه‌ی (کلاسیک) به‌کارهیناوه.

به‌و پێیه‌ باب‌ه‌تاهیر و دووبه‌یتییه‌کانی، ئه‌ده‌بیاتی گوڤان و شاعیرانی، وه‌کو ئه‌ده‌بیاتی کرمانجیی و بابانیی و شاعیره‌کانیان (جزیری، نالی...) ده‌ژمیڤیت. له کاتی‌کدا وه‌کو له پێشوودا باسیلیوه‌کراوه ئه‌ده‌بیاتی (لوڤ و گوڤان) له‌گه‌ڵ ئه‌ده‌بیاتی (کرمانجیی و بابانیی) سه‌ر به دوو نه‌ریت و دوو قوناغ و دوو دنیا‌ی ئه‌ده‌بیی و هونه‌ری جیاوازن: خاڵیکی دیکه‌یش ئه‌وه‌یه، که به هه‌مان په‌یره‌وی سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ی میژوو ی ئه‌ده‌بی کوردیی، شیعر و به‌ره‌می شاعیران و ئه‌ده‌بی میلیبی کوردیی له وینه‌ی (فه‌قی ته‌یران) و (عه‌لی به‌رده‌شانی) به تیکه‌لیی و هاوشانی شاعیرانی خاوه‌نی ئه‌ده‌بیاتیکی هونه‌ری و به‌رزی کلاسیک ده‌هینیته‌وه.

٦. ٤. ڤاڤه‌ی دووبه‌یته‌کانی باب‌ه‌تاهیری هه‌مه‌دانیی، ٢٠١٥، چاپخانه‌ی زانکوی سه‌لاح‌ه‌دین، هه‌ولێر: کتێبیکی بایه‌خداره له بواری باب‌ه‌تاهیرناسیدا و تینیدا (٣٦٤) دووبه‌یتی و (٤) پارچه‌ی غه‌زله‌، له دیوانی باب‌ه‌تاهیر، چاپی وه‌حیدی ده‌ستگردی ئێرانیی وه‌رگیراوه، به‌خویندنه‌وه‌یه‌کی دروست و به‌ڤینووسی کوردیی تۆمارکراون. هه‌روه‌ها له پال لیکدانه‌وه‌ی وشه‌ گرانه‌کانی هه‌ر دووبه‌یتییه‌ک، واتای گشتیی دووبه‌یتییه‌که‌یش لیکدراوه‌ته‌وه. جگه‌ له‌وه‌ی (٢٩) دووبه‌یتی له سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌یشه‌وه وه‌رگرتوو و به هه‌مان شیوه ڤاڤه و لیکدانه‌وه‌ی بۆیان کردوو.

٦. ٥. باب‌ه‌تاهیرنامه، ٢٠١٩، ستایش بۆ چاپ و بلاک‌کردنه‌وه، هه‌ولێر: له‌م کتێبه‌دا سێ لیکۆلینه‌وه کوکراونه‌ته‌وه:

٦. ٥. ١. دووبه‌یتییه‌کانی باب‌ه‌تاهیری هه‌مه‌دانیی له نیوان دوو ده‌قدا، بریتییه له ڤاڤه و لیکدانه‌وه‌ی (٥٩) دووبه‌یتی باب‌ه‌تاهیر و به‌راوردکردنیان له

نیوان هەردوو چاپی (کلیمان هەوار)ی فرەنسیی و (وەحید دەستگردی) ئێرانیی.

۵. ۲. شیعری ئاینیی، دلداریی، سۆفیانه لە لای باباتاهیر.

۵. ۳. ئایەتەکانی قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر (د. خ) لە (کلمات

قصار)ی بابەتاهیردا.

د. ئیبراهیم مامۆستایەکی بابەتاهیرناسیی دیارە لە سەر ئاستی زانکۆکانی کوردستان و لە ناوەندی پووناکییری کوردیییدا، باوەڕی تەواوی بە سۆفیەتی بابەتاهیر هەیە، لەم بارەیهوه خاوەنی بیروبوچوونی تایبەت بە خۆیەتی، هەم سەبارەت بە کوردبوونی بابەتاهیر و زمانە شیعرییەکی، هەم سەبارەت بەوەی کە باباتاهیر بە لای ئەوەوه سۆفیەکی سوننی-مەزەبی خالیس بوو دوور لە هەر چەشنە بۆن و بەرامەیهکی شیعەگەریتی. لە کاتیکدا بەشیک لە توێژەرانی بیانی و هەرە زۆریش لە نووسەر و توێژەرانی کورد، بابەتاهیر بە یەکێک لە پیر و پەرەوکارانی ئاینی یارسان دەزانن، بەلام د. ئیبراهیم بە دوور و نزیک بە لای ئەم مەسەلەدا ناچیت.

۷. مامۆستا هەياس کاکهیی و کار و خەبات و نووسینهکانی لەمەڕ

بابەتاهیر:

۷. ۱. هەياس مەحمود کاکهیی، ۲۰۲۲، باباتاهیری هەمەدانی، ئەنستیتیوی

فەرەهنگیی یارسان، سوید: ئەم کتێبە یەکەم جار لە ساڵی ۲۰۱۰دا لە چاپخانەی شەهاب لە هەولێر چاپ و بلاکراوەتەوه. پێشکەش بە یادی هەزار ساڵە کۆچیدوایی بابەتاهیری هەمەدانی (۱۰۱۰-۲۰۱۰ز) کراوه، لە سەرەتاکەیدا کۆچکردوو فەلەکەدین کاکهیی (وەزیری پۆشنیری حکومەتی هەریمی کوردستان-عێراق لەو سەردەمەدا)، وەکو نووسەر و پسپۆریکی شارەزا، پێشەکییەکی فراوانی لە شیوەی توێژینهوهیهکدا لەمەڕ بابەتاهیر و ژيان و باوەڕ و ئاین و فەلسەفەی شیعەرەکانیهوه لە (۴۵) لاپەرەدا نووسیوەتەوه. ئەنجا لە دواي ئەوه پێشەکیی نووسەر دیت و لە دواي ئەوهیش باس و بابەتەکانی ناوەڕۆکی کتێبەکە دەستپێدەکات. ئێمە لە هینانەوهی برگە و بابەتەکان پشتمان بە چاپە نوێیهکە بەستوووه. ئەم کتێبە

بەرھەمىكى گىشتىگر و ھەمەلايەنەيە، باس و بابەت و ليكۆلنەوھى
جۆراوجۆرى لەمەر بابەتاھيرەوھ لەخۆگرتووە. لە بەشى يەكەمى كىتەبەكەدا
ئەم سەرەبابەت و ناوئىشانانە بەدەيدەكرىت:

- بابەتاھير و ناسناوھكانى، مېژووى ژيانى بابەتاھير، بابەتاھير كى بوو؟
بابەتاھير و سەيدەكانى بەرزنجە، زمانى بابەتاھير، بابەتاھيرى سۆفىي،
بابەتاھيرى شاعير، ئايا بابەتاھير بىرۆكەى سياسىي ھەبوو؟ خواڭاھى
بابەتاھير.

- بەشى دووھم تەرخانكراوھ بۆ دووبەيتىيەكانى بابەتاھير و
راستكردنەوھيان، نووسەر (٣١٢) دووبەيتىيە ھىناوھتەوھ لە پال ليكدانەوھى
وشە گرەنەكان و واتاي گشتيان. ئەنجا لە بەشىكى دىكەى كىتەبەكەدا باس
لەو گۆرانكارىي و ھەلەوپەلەنە دەكات، كە دوچارى دووبەيتىيەكان ھاتوون و
لەو بارەوھ ئاماژە بۆ (١٩٥) دووبەيتىيە شوڤوڤيندراو دەكات لەگەڵ دوبارە
راست و دروستكردنەوھيان. دواتر دىتەسەر دووبەيتىيە تازەدۆزراوھكان، كە
مەبەست لى ئەوانى مۆزەى قونىيە، كە ئەمىش برىتئين لە (٣٠) دووبەيتىيە
و لە كىتەبەكەى د. مارف خەزنەدارەوھ (مېژووى ئەدەبى كوردى، ب^١)،
رايگواستوون لە پال شىكرەنەوھ و راستكردنەوھيان. لە دوايشدا بەشىكى بۆ
(ھەلبەستە غەزەلىيەكان) بابەتاھير تەرخانكردووە. لە كۆتايىدا لە چەند
لەپەرەيەكدا باس لە (بابەتاھير و يارسانبوونى) دەكات. نووسەر ھەم لىرە و
ھەم لە زۆر لايەنى كىتەبەكەيدا پى لە سەر پەپرەوكردنى بابەتاھير لە ئاينى
يارسان دادەگرىت و بە بەلگە و نىشانەى زۆرىشەوھ دەيسەلمىنىت، تا ئەوھى
وھكو رابەر و پىشەوا و نوڤكەرەوھ و كەسايەتتىيەكى بلىمەتى يارسانەكانى
دەداتەقەلەم. ئەم بەرھەمە كىتەبىكى دەولەمەندە، باس و بابەتى بەپىت و
ھەمەجۆرى گرتووەتەخۆ. بە يەكەم كىتەبىكى كوردى ھەم تازە و ھەم تايبەت
دادەنرىت، كە بەم فراوانىيە بۆ ژيان و بەرھەم و بىروباوھرەكانى بابەتاھير
تەرخانكرايىت.

٧.٢. ھەروھەا مامۆستا ھەياس لە دواى چاپ و بلاوبوونەوھى كىتەبى
(بابەتاھيرى ھەمەدانى، چاپى دووھم، ٢٠٢٢)، لە مېژوويەكى دواتردا

كۆمەللىك باس و بابەتى لە گۆفارهكاندا بۆلۆكردووتەو، بەم شىئوئە: ۱. ۲. ۷. ھەقىقەتى چواريىنەكانى بابەتاهىرى ھەمەدانى، گۆفارى (پامان)، ژمارە (۲۶۵)، ۲۰۱۹.

۲. ۲. ۷. لايەنە نەئىيىيەكان لە ھەلسەفەى بىروبواوھى بابەتاهىرى ھەمەدانى لە ناو چواريىنەكاندا، گۆفارى (چرىكە)، ژمارە (۶)، زستانى ۲۰۲۲، سوید.

۳. ۲. ۷. بابەتاهىرى ھەمەدانى لە ناو كۆمەلگای كوردەوارىیدا، گۆفارى (پامان)، ژمارە (۳۱۲)، ۲۰۲۳.

۴. ۲. ۷. بابەتاهىرى ھەمەدانى و زمانى كوردى، گۆفارى (زمان و زار)، ژمارە (۱۲)، بەھارى ۲۰۲۴.

۵. ۲. ۷. ئايا بابەتاهىرى ھەمەدانى يارسان بوو؟ گۆفارى (پامان)، ژمارە (۳۲۲)، ھاوینی ۲۰۲۴.

۸. سەنتەرى ھاوبەشى لور، كە لە سلیمانى لە سالى (۲۰۰۸ز) دا دامەزراو، رۆژانى ۱۴-۱۵/۱۲/۲۰۱۰ فيستیقالىكى تايبەتيان بە ناوئيشانى: فيستیقالى بابەتاهىرى لورپى ھەمەدانى سازكردووتە. تىیدا كۆمەللىك باس و بابەت و تووژىنەوھى بەپىز لە لايەن دەستەيەك لە نووسەران و شارەزايانەوھ لە بابەت ژيان و شيعر و بىر و بەرھەمى بابەتاهىرەوھ پيشكەشكراون. بەشيك لەوانە نووسەران و تووژەرانى خەلكى رۆژھەلاتى كوردستان بوون. دواتر ھەموو ئەو باس و بابەتەنە لە ژمارەيەكى تايبەتى گۆفارهكەيان (گۆفارى لور، ژمارە (۲)، ژمارەى تايبەت بە فيستیقالى بابەتاهىرى ھەمەدانى، سلیمانى، ۲۰۱۰) چاپ و بۆلۆكراونەتەوھ.

گۆفارهكە ئەم باس و بابەتەنەى گرتووتەخۆى:

بەشى سۆرانى

- ھەنگاويكى ديكە
- باباي سووتەدلان، ژيانى، بەرھەمەكانى، باوھى
- بابەتاهىرى لور
- جەبار ياوھر
- ناسرى حىسامى
- بەھروژ مەلەكشا

- شىۋازى ئەسپىدەباز: عىرفان، ئاين، شىعر. شىخ موعتەسەم ھاشمىي
- خۇداۋەندى ناكام، چەند نىگايەك لە سەر ژيان و شىعرى بابا تاهىر
- ئەكرەمى مىھرداد
- بابە تاهىرى ھەمەدانىي يەكەمىن شاعىرى كوردى كاكەيى
- نەوزاد محەمەد كاكەيى
- كەسىتتى راستەقىنەي بابە تايەر لە نىۋان خويندەنەو جىاۋازەكاندا
- پەفەت مورادىي
- باۋە تاهىر ھەر كورد بوۋە و ھەر كورد دەيىت شۆرش گولكار
- درەوشانەۋەي فەرھەنگ لە دووبەيتىيەكانى بابە تاهىردا
- كەلسوم عوسمان پور
- پەنگدانەۋەي فەلسەفەي ئاينى يارسان لە چوارىيەكانى بابە تاهىرى لوردا
- فەھمى كاكەيى
- بابە تايەر، زايەلەي پەسەنى شىۋازى ھۆرامىي (ئۆرامەن)
- عادل محەمەد پوور

بەشى لورپىي

- خوەش وەحالى لورپۆ
- حەمىد ئىزەد پەنا
- لەك قەومى لەمەلت كورد گەردەوگەر: جەھانبەش خالدىي
- ئەلگەردانن:
- شۆرش شاۋاز
- لور، كورد، ھەريەكن
- شۆرش شاۋاز

بەشى عەرەبىي

- باباطاھر-حىاتە و رباعىياتە و رؤياھ و فلسفتە
- د. حسين جاف
- المنظور الفكرى العام لباباطاھر الھمدانى اللورپى
- دراسة: عبدالرحمن كرىم- راجعها: جان اليزيد خلو

بەشى فارسىي

- باباطاھر لىر ھمدانى
- حيدر ميرانى

- جستاری بر واژه‌ی «بابا» «پیر» و تاریخچه‌ی دوبیتی‌های زاگرس
نشینان

حسین حسن زاده رهدار

- پرتوی از زندگینامه باباطاهر عریان گردآوری کننده: موسی امیدی
- جایگاه باباطاهر در عرفان و ادب سرزمین اش تقدیم به استاد پرویز
انکایی

نگارنده: حسین زندی

- گذری بر ابعاد مختلف شخصیتی و شعری باباطاهر (مژگان قانعی دیلمی-
سمانه غلامی)
- باباطاهر لر همدانی، روایتی دیگر از مانی اسطوره‌ای است جواد مفرد
کهلان
- لرستان، سرزمین افسون بهمن توتونچی سفندجی

به‌شی کرمانجی

- Ji Berpirsiyrên Mihricana-BabaTahirê Uryan Re: silemani/
Kurdistana Federal. Bawê Tahirê Uryani Abdusamet Yigit.

۹. زیاتر له‌و کتیب و به‌ره‌م و باس و توژیینه‌وانه‌ی، که ناومانبردوون
و باسمانلیکردووه، له‌ ماوه‌ی ئەم چل-په‌نجا ساله‌ی پابردوودا کۆمه‌لیک وتار
و بابەت و لیکۆلینه‌وه‌ی دیکه له‌ باره‌ی بابەتاهیر و دووبه‌یتیه‌کانی له‌ گوڤار
و پوژنامه‌کاندا چاپ و بلاوکراونه‌ته‌وه، به‌م شیوه‌یه:

۹. ۱. شیخ محمەدی خال، ۱۹۷۷، بابەتاهیری هه‌مه‌دانیه‌ی مه‌شه‌وور به
عوریا، چاپخانه‌ی کۆپی زانیاری کورد، به‌غدا. پیشتر له‌ به‌رگی پینجه‌می
۱۹۷۷ گوڤاری کۆپی زانیاری کورددا بلاوبووته‌وه.

۹. ۲. لوقمان له‌وێی، ۱۹۹۸، بابەتاهیر و هه‌ندیک بیروپرای نوی، گوڤاری
(په‌یفین)، ژماره (۳).

۹. ۳. هه‌کیم مه‌لا سالح، ۲۰۰۰، بابەتاهیری هه‌مه‌دانیه‌ی و تیروانینیکی دی،

- گوڤارى ھەرىمى كوردستان، ژمارە (۲۴۱)، ھەولير.
۹. ۴. ھەلى بەرزنجى، ۲۰۰۰، چواريىنەكانى بابەتاھير بە زمانى ئوردوو،
گوڤارى بەيان، ژمارە (۱۹۵)، (وەرگيران لە ھەرەبىيەو).
۹. ۵. رۆڤار، ۲۰۰۶، بابەتاھيرى عورىان - يەكەمىن چراوگى شيعرى
كوردى، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلیماني.
۹. ۶. ھەمى كاكەي، ۱۹۹۱، بابەتاھيرى عورىان، ژيانى و... ليكدانەوھى
چەند چواريىنەيەك لە شيعرەكانى بە پىيى بيروپاي ئاينى يارسان، گوڤارى
مامۆستاي كورد، ژمارە (۱۱)، سوید. ھەمان ئەو بابەتەي نووسەر لە سى
ئەلقەدا لە گوڤارى (سروە)، ژمارەكانى (۹۰، ۹۱، ۹۲) دا، سالى (۹)،
۱۹۹۳/۱۳۷۲ دوبارە بلالوكراووتەو. ئەم بابەتە بۆ جارى سىيەم لە گوڤارى
(نەوشەفەق، ژمارە ۹ى سالى ۲۰۰۳) دا لە ژيەر ناوئيشانى (بابەتاھيرى
عورىان، ژيانى و ليكدانەوھى چەند چواريىنەيەك لە شيعرەكانى) چاپ و
بلالووبووتەو.
۹. ۷. ناسر حيسامى، ۲۰۱۲، باباي سووتەدلان، ژيانى، بەرھەمەكانى،
باوھپى، گوڤارى K21، ژمارە (۱۶)، ب، ھەولير. ھەمان ئەو بابەتەيەكە لە
فەستيفالى بابەتاھيرى لورپى ھەمەدانى، لە سيليماني پيشكەشكراو و دواتر
لە گوڤارى (لور)، ژمارە (۲)، ۲۰۱۰ دا چاپ و بلالوكراووتەو.
۹. ۸. باقى شەفيعى (سەياد)، ۲۰۰۶/۱۳۸۵، ديوانى بابەتاھير بە
ھەورامى، چاپى سنە.
۹. ۹. مامۆستا جەعفەر (فازل كەريم)، ۲۰۱۵، باباتاھيرى ھەمەدانى،
سەرداوەكانى ئەفسانە و راستى، گوڤارى (ژين)، ژمارە (۷)، سلیماني.
۹. ۱۰. خاليد مەنسوورى، ۱۹۹۶/۱۳۷۵، بابەتاھيرى ھەمەدانى و
زمانەكەي، گوڤارى (سروە)، ژمارە (۱۱۸)، سالى (۱۲)، ورمى.
۹. ۱۱. نعيمەت زەحمەتكيش، ۲۰۰۷/۱۳۸۶، بابەتاھير و چواريىنە
كوردىيەكانى، گوڤارى (مەھاباد)، ژمارە (۷۹)، مەھاباد.
۹. ۱۲. ھاشم عاسى كاكەي، ۲۰۰۷، بابەتاھيرى دين يار و يارى ناديار،
گوڤارى (كەركوك ۳۲)، ژمارە (۴)، بەھارى ۲۰۰۷.

۹. ۱۳. پ. د. پەفېق شىۋانىي، ۲۰۱۶، لىكۋىلنەۋەى جۇراۋجۇرى
 زمانناسىي، ۋەزارەتى پۇشنىبىرىي، بەرپۇدەبەرايەتتى گەياندىن ۋ چاپ ۋ
 بىلاۋكردنەۋەى ھەۋلىر. مامۇستاي ناۋبراۋ لەم كىتەبەيدا لىكۋىلنەۋەىيەكى
 زانستىي فراۋانىي بە ناۋنىشانى (كوردبىۋونى شاعىرىتتىي بابەتايەرى
 ھەمەدانىي بە پىيى زمانى شىعەرەكانى) زىاتر لە پەنجا لاپەردەدا
 بىلاۋكردۋەتەۋە. سەردىر ۋ بىرگە ۋ بابەتەكانى لىكۋىلنەۋەى بەم جۇرەيە:

- پىشەكىي.
 - رۈنكردنەۋە.
 - ھەۋلى گۇرپىنى شىعەرەكانى بابەتاھىر.
 - بەلگەى كوردبىۋونى بابەتاھىرى ھەمەدانىي.
 - زمانى شىعەرىي بابەتاھىرى ھەمەدانىي.
 - كرتانى مۇرفىتى كاتى فرمان لە شىعەرى بابەتاھىردا.
 - كرتان ۋ بەكارنەھىتانى نىشانەى بەردەۋامىي.
 - دىاردەى گۇرپانى دەنگ ۋ نىشانە لە شىعەرەكانى بابەتاھىردا.
 - گۇرپانى نىشانە رېزمانىيەكان لە شىعەرى بابەتاھىردا.
 - جىناۋى نىشانە لە شىعەرى بابەتاھىردا.
 - بەكارھىتانى پاناۋە كەسىيە سەربەخۇكان.
 - نىشانەى ئاۋەلفىرمانى نەرى لە شىعەرى بابەتاھىردا.
 - پەراۋىز ۋ سەرچاۋەكان.
۹. ۱۴. ھەردەۋىل كاكەيى، شاعىر ۋ ناۋدارانى كاكەيى، چاپخانەى
 پۇشنىبىرىي ۋ لاۋان، ھەۋلىر، ۱۹۹۰.

نوۋسەر لەم كىتەبەدا چەند لاپەردەيەكى بۇ بابەتاھىر تەرخانكردۋە، باس
 لە رېكەۋەتى لەدايكۋون ۋ كۇچىدۋايى بابا دەكات ۋەك لە دوو سەرچاۋەدا
 ھاتۋون. پاشان لە پەيۋەندىي نىۋان (شاخوشىنى لورستانى، ۱۰۱۶-۱۰۷۵ز)
 دەدۋىت، ئەم چىرۇك ۋ سەربىردەيەش دەگىرپىتەۋە، كە تايەتە بەۋ دىدەنىي
 ۋ سەردانەى نىۋان بابا خۇشىن ۋ مورىدان ۋ سۋارەكانى بۇ يانەى بابەتاھىر
 لە ھەمەدان. ئەنجا باسېك لە ھۇگرىي نىۋان (فاتمە لورە) ۋ بابايش

دههينته گۆپى. تا ئۇەدى دەلىت بابا بە يەككە لە كەلە شاعىرانى ھەرە گەۋرەدى كورد دىتە ژمارە، ھۆنراۋەكانى كە بە شىۋەدى دوو خشتەككە بە شىۋە زارى لورپى ھۆنراۋەتەۋە. بابە جگە لە ھۆنراۋەكانى دوو كىتپىشى ھەيە بە ناۋەكانى (كلمات قصار) و (الفتوحات الربانى فى اشارات الهمدانى). ھەۋەھا دەلىت بە پىيى لىكۆلىنەۋەدى ھەندىك لە مامۇستايان و خۆرە لاتناسان، بابە تاھىر كە سىكى لور و لورستانى بوۋە و لە ھەمەدان دانىشتوۋە و بە ناۋى بابە تاھىرى ھەمەدانىيەۋە ناۋ و ناۋبانگى دەر كوردوۋە و زۆربەى ھۆنراۋەكانى بە شىۋەدى لورپى دارشتوۋن، لە دوايىدا نووسەر ئۇ سەر بىردەيەش دەھىنەتەۋە كە لە نيۋان سولتانى سەلجوقىي (توغروول بەگ) و بابادا پويداۋە، ۋەك چۆن لە كىتپى (راحة الصدور) ى (راۋندى) دا ھاتوۋە.

لە كۆتايىدا دوو بەندى لە دووبەيتىيەكانى باباى بە نموۋە ھىناۋەتەۋە و بە كورتىش و اتاكانى لىكداۋنەتەۋە.

۹. ۱۵. لە كىتپى (وتارگەلى ئەدەبى كوردى سەدەكانى ناۋەپراست، م.ب.رۇدىنكو، ۲۰۲۰، ۋەرگىرانى لە پروسىيەۋە: ئەنۋەر قادر مەمەد، دەرگى پۇشنىبىرى جەمال عىرفان، سلىمانى: لەم بەرھەمەدا و لەۋ بەشەى كە بۇ (سۇفىزم) تەر خانكراۋە، كە دىتەسەر پەيداۋونى سۇفىزم و تەرىقەتەكانى لە كوردەۋارپىدا، لايەك لە بابە تاھىر دەرگىتەۋە ۋەكو ھەۋەلەين شاعىرىكى كوردى سۇفىي، كە بەرھەمەكانى لە بەردەستان. باسەكە سەرەتا پرسى كورد بوۋى بابە تاھىر و زمانە شىعەرىيەكەى گەنگەشەدەكات، ۋەك چۆن لە لاي ھەندىك لە پۇژھە لاتناسان ھاتوۋە و گومانى خراۋەتەسەر، پاشان دىتەسەر ژياننامە بابە تاھىر و چىرۆكە ئەفسانەيەكەى (أمسيت' كرديا واصبحت' عربيا) لە پال چەند سەر بىردەيەكى دىكە لە مەپ بابە تاھىر دەرگىتەۋە. پاشان كە دىتەسەر دووبەيتىيەكانى و شىكارىي بىرى سۇفىانە لەۋ شىعەرانەدا دەكات و درىژەيىدەدات، تا لە كۆتايىدا دەلىت: "زمانى شىعەرى بابە تاھىر سەرنجراكىشە، پەۋانە و زۆرلە خۆكردنى پىۋە ديارنىيە، ھەموو كەس تىيەدەكات. فۇرمى شىعەرىكانى چۈرەيىنەيە، سەرواكەى (أ أب أ) يە،

کیشەکەیشی (هزج مسدس محذوف)ـە و ەمیشە رەچاودەکریت و بەم
جۆرەیه:

ب _ _ _ ب / _ _ _ ب / _ _ _

شیعرەکانی بابەتایەر مۆرکی درەوشاوەی شاعیریتی ئەویان پێوەیه، لە
هەموو چواردێژیکیدا هەمیشە هەست بە تایبەتمەندی شاعیرانە ی ئەو
دەکەین، سۆفی، دەرویش، کە پشتی لە هەموو شتیکی دنیا کردووه
(پۆدینکو، ۲۰۲۰، ۷۶).

۹. ۱۶. رزگار جەباری، هاوڕێی شارەزا و پسیۆر لە بواری
دەستخەتناسیی و کتێبخانە و ئارشیفە کۆنەکان. وتاریکی لە (گۆڤاری
کاروان، ژمارە ۲۵۳، بەهاری ۲۰۲۳)، لە ژێر سەردێژ و ناونیشانی (شیعری
تازەدۆزراوەی باباتاهیر) دا بڵاوکردووەتەوە، تیندا باس لەو دەکات کە لە
کۆپە و پەراویز و گۆشە و کەناری گەلیک لە سەرچاوە و کەشکۆل و
دەستخەتەکاندا شیعر و بەرھەمگەلیک لە (دووبەیتی و پارچە و غەزەل)، کە
بە ناوی باباتاهیرەو تۆمارکراون بەرچاودەکەون، کە ھەندیکیان
بە دەستکاری و جیاوازییەو لە چاپ و دیوانە بڵاوکراوەکانی بابەتاهیردا
ھەن و ھیی وایشیان تێدایە کە بۆ یەکەم جار بەرچاودەکەون، وەڵی بۆ
دەلیابوون لەو تیکستە تازەدۆزراوانە، ئەوا پێویست بە ساغکردنەو و
لێکۆڵینەوێ زیاتر ھەیە. وتارەکە زانیاری جۆراوجۆری زۆری لە بارە
بابەتاهیر و زادگە و دووبەیتی کانیەو ئەوێ لەخۆگرتووە، کە لەوان شۆین
و جینگە و چاوگە کەونانە و میژوووییانەو ھاتوون. لە کۆتاییشدا ئاماژە بۆ
پۆلیک لە ھەلەویاتەکانی بابا کراوە، کە لە چاپ و دیوانەکانیدا نیین و بۆ
یەکەم جارە بڵاودەکرێنەو.

۱۰. دەستەپەک لە نووسەر و توێژەرانی کوردستانی باشوور، باس و
بابەتیان بە زمانی عەرەبی لەمەر بابەتاهیر و بەرھەمە شیعرییەکانیەو چاپ
و بڵاوکردووەتەوە. پێمان باش بوو لێرەدا ئاماژەیان بۆ بکەین:

۱. ۱. محمد البدري، ۱۹۶۹، رباعیات باباطاهر الهمدانی، بغداد.

نووسەر لەم کتێبەدا لە پال باسی ژیان و بەسەرھات و سەردەمی

بابه‌تاهیر به کورتیی (٣٨٧) چواریینه‌ی به شیعر وەرگیراوه‌تسه‌ر زمانی
عه‌ره‌بیی.

- محمد البدري، ١٩٨٠، قراءة في رباعيات باباطاهر، مجلة (شمس
کردستان)، العدد (٥٨)، بغداد.

- هه‌یاس کاکه‌یی له کتیبه‌که‌یدا (بابه‌تاهیری هه‌مه‌دانیی، ل: ٦٠) دا ده‌لیت:
هه‌روه‌ها پێش ئه‌ویش (مه‌به‌ستی محهمه‌د به‌دری)یه، شاعیری خوالیخوشبوو
(سالم نه‌جه‌فی) هه‌ندی که له چواریینه‌کانی بابای وەرگیراوه‌ بۆ سه‌ر زمانی
عه‌ره‌بیی.

١٠. ٢. هیاس کاکه‌یی، ١٩٩٦، وقفة على الانتماء القومي للشاعر والمرشد
اللاهوتي باباطاهر الهمداني، جريدة (خه‌بات)، العدد (٨٢٦).

١٠. ٣. حسین احمد الجاف، ٢٠٠٢، الشاعر الكردي باباطاهر الهمداني -
لمحات من حياته وآثاره الشعرية والتصوفية، مجلة المجمع العلمي العراقي -
الهيئة الكردية، العدد (٢٩-٣٠)، بغداد.

١٠. ٤. ادريس عبدالله، ٢٠٠٦، باباطاهر الهمداني، مجله (روڤار)، العدد (٣٨)،
السليمانية.

١٠. ٥. حمدي عبدالمجيد السلفي-تحسين ابراهيم الدوسكي، ٢٠٠٨، معجم
الشعراء الكرد- باباطاهر العريان الهمداني، دار سپيريز للطباعة و النشر،
دهوك.

١١. بابه‌تاه‌رناسیی به زاری کرمانجیی و پینووسی لاتینی

له کوردیی شیوه‌زاری بادینانی کوردستانی باشوور، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له
دوای سالانی نه‌وه‌ده‌وه (١٩٩٠) تاوه‌کو ئه‌م‌رۆ بزاف و جوولانه‌وه‌یه‌کی
پووناکییری به‌رچاو له ئارادایه و بزوتنه‌وه‌ی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیب و
گوڤار و پوژنامه‌کان به‌ه‌وی زۆری هه‌بووه، به‌لام مخابن به‌نده شتیکی وام
به‌رچاونه‌که‌وتوو له‌مه‌ر ژيان و به‌ره‌مه‌ی بابه‌تاهیره‌وه چاپ و
بلاوکراپیته‌وه ته‌نها ئه‌م دانه‌یان نه‌بی‌ت:

- مه‌لا خه‌لیل سلیمانی (مشه‌ختی)، چار به‌ندی‌ن بابا‌تاهیر- به‌کرمانجیا

ژووری، چاپخانا زاگرووس، میدیا، سوید، ۱۹۹۹.

پهنگه هیی دیکهش بووبیت و ههیشیت، بهلام ئیمه
چاومانپینه کهوتوو. چهند کاریک شکده بهین که به زاری کرمانجی و
پینووسی لاتینی له مه پ بابته یه ره وه چاپ و بلاوکره وه، بهم شیوهیه:

۱. ۱۱. د. ئه بدور ههمان ئه داگ، ۲۰۱۴، دهسپیکا ئه ده بیاتا کوردی یا

کلاسیک، چاپا دوهمه، نوبه هار، ئیستانبول.

له بهشی (B) و له ژیر ناویشانی ناڤه ندین ئه ده بی یین دیالیکتین کوردی
(ل: ۱۱۵)، بهشیکی لاوه کییه هیه به ناویشانی بن بهشایه کهم، ئه ده بیاتا
کوردیا لوری-باباته هیری عوریان (ل: ۱۲۰-۱۳۲)، ئه م بهشه لاوه کییه
سه بارهت به بابته هیر ئه م برگه و بابته تانه ی گرتوو ته وه:

۱. ژيانا وی: ۱. کونیه یا وی. ب. سه رده ما وی.

۱. ۱. تیکه لیا باباته هیر ب یارسانی را.

۲. ۱. به ره مه یین بابا تاهیر.

۱. که لیماتول قیسار

ب. دوو به ییتین باباته هیر:

۱. بیبلوگرافیا دوو به ییتیان.

۱. ۱. نوسخه یین ده ستخته یین دوو به ییتیان.

۲. ۱. نوسخه یین چاپکری یین دوو به ییتیان.

۲. زمانی دوو به ییتیان.

۳. ناڤه روکا دوو به ییتیان.

c. غه زالین باباته هیر.

۱. ۲. فه قی حوسین ساگنیج، ۲۰۰۲، دیروکا ویژده یا کوردی، ئه سته مبول.

باس و بابته ی بابته هیر و شیعر و به ره مه ی، که له بهشی یه کهم
ده ستپیکی ئه م سه ره چاوه یه دا هاتوون هه مان ئه و باس و بابته و
زانیا ریانه ن، که له بهرگی یه که مه میژووی ویژده ی کوردی (د. سه دیق
بو ره که یی/ سه فی زاده) دا هاتوو، به هه ندیک ده ستکاری و دارشته وه ی
تازه وه. واته زانیا رییه کان هه موویان دوباره ن، به لام بو خوینده واران ی کورد

له كوردستاني باكوور دياره سهرچاوه يه كي باش و تازه و به سووده.

۱۱. ۳. له بلاو كراوه ي "پوڤار، ژماره (۳۸)، سالي ۲۰۰۶ دا وتاريك هاتووه سه بارهت به بابته اهير و هه نديك له دووبه يتييه كاني، وتاره كه به لاتيني نووسراوه و ئه مهيش ناو نيشانه كه يه تي: بابته اهير هه مه دانيي (۹۳۵-۱۰۱۰)، چهند نمونه ژ چارينين هه مه داني.

(به ئه داپتاسيون كرمانجي ياكو ژئالي به شير بوتاني قه هاتيه كرن).

۱۱. ۴. قه دري يه لدرم، ۲۰۱۳، ئه سپيده بازئ هه مه داني - بابته اهيرئ عوريان، ئاقيستا، ئيسته مبول.

كتيبيكي گشتگيري كوردبي-لاتيني و توركييه، به دريژيي له سهر ژيان و شيعرو به رههم و پئ و ره چه له كي بابته اهير وه ستاوه، دواتر (۲۹۲) چواريينه ي بابته اهيرئ به شيوازه كاني: لوپي، هه وراميي، كرمانجي و توركي هيناوه ته وه.

۱۱. ۵. سه باح كارا، ۲۰۱۲، دووبه يتيي بابته اهيرئ عوريان، نوبه هار، ئه سته مبول.

له ژير ناو نيشاني (كلاسيكين كوردبي)، له وه شانخانه ي (نوبه هار)، سالي ۲۰۱۲، چاپي سييه مي ئه م به رههمه بلاو بووه ته وه. له پيشه كييدا كورته باسيك هاتووه به ناو نيشاني، بابته اهيرئ عورياني هه مه دانيي و دووبه يتيين وي. پاشان گوپيني دووبه يتييه كان ده ستپيده كات. له لاپه ره يه كدا چهند دووبه يتييه كي ديواني بابته اهير/ چاپي وه حيددي ده ستگردي و ينه يان هينراوه ته وه، له لاپه ره ي به رانبه ريشدا دووبه يتييه كان به كرمانجي و به لاتيني هاتوون. له كو تايي كتبه كه دا ده ستنووسي (نوسخه ي كتبخانه ي ئه زمير) ديواني دووبه يتييه كاني بابته اهير هيندراونه ته وه و جياوازيه كاني له گه ل نوسخه ي ده ستگردي ده ستنيشانكراون. كتبه كه له كو دا له (۲۸۰) لاپه ره پي كه اتووه.

۱۱. ۶. د. په ريز جيهاني، ۲۰۲۳، دووبه يتيين بابته اهيرئ هه مه داني. ئيستانبول.

له ژیر ئه م ناو نیشانده دا وه شانخانه ی (نوبه هار) له ئیستامبول چاپی
یه که می ئه م به ره مه ی بلاو کردو وه ته وه، که بریتیه له به کرمانجی کردنی
(۳۳۶) دووبه ییتی بابه تاهیر و چاپ و بلاو کردنه وه یان به رینووسی لاتینی.
کاره که ی د. په رویزی جیهانییش له سه ر بنه مای دووبه ییتییه کانی بابا تاهیر-
چاپی وه حیدی ده ستگردیی دامه زرا وه.

چەند وتەى كۆتايى

لە ناو نووسەرانى بىگاندەدا ھىي وا ھەن، كە بەراشكاويى دان بە كوردبوونى لوڤ و كوردبىبوونى شىۋەزارەكەشيان، واتە شىۋەى لوڤييدا نانين و زياتر بە لاي نەتەۋەى (فارس)دا داياندەشكىننەۋە، يان لە باشتىن حالەتدا دەلەين (لوڤ) گەلىكى سەربەخۆن و بە لاي كورد و فارسدا ناشكىننەۋە. بەشىكىش لە تويزەر و ميژوونووسە ئىرانىيەكان لە پروانگەيەكى شوڤىنىزىمى فارسىيەۋە بۇ مەسەلەكان دەروان و دان بە راستىيەكاندا نانين.

لە ناو پۇژھەلاتناسەكاندا كەسانى ۋەك (ئەدوارد براون، مینۆرسكىي، ئوسكارمان) گومانىيان لە كوردبوونى لوڤەكان ھەبوۋە. تەنانت ھەريەك لە مینۆرسكىي و ئوسكارمان (زارى گۆران)ىش ۋەكو زارىكى سەر بە زمانى كوردىي سەيرناكەن و دەلەين لقيكە لە زمانى فارسىي، لە كاتىكدا زۆرىنەى پۇژھەلاتناسەكان و جوگرافىي_ناسەكانى عەرەب و عەجەم دان بە كوردبوونى لوڤەكاندا دەنەين و لوڤستانىش ۋەكو بەشىك لە خاكى كوردستان دەناسىن، لە بيانىيەكان خەلكانى ۋەكو (كلۇدس جىمس پىچ، لىدل ھارت، پاۋولف...)، لە عەرەبەكانىش زانايانى ۋەكو (ئىبن بەتووتە، المسعودي، ئىبن قوتەيبە و تەبەرى ...) لوڤەكان بە پەچەلەك ۋەك بەشىك لە گەلى كورد دەناسىن (الگوران، ۱۹۷۴، ۱۰۸).

لە ناو نووسەرانى كورددا دكتور كەمال فوئاد و نەۋشىروان مستەفا ئەمىن، بە گومانەۋە لە كوردبوونى (لوڤەكان) و زمانەكەيان دەروانن، بە تاييەتتەش ئەو بەشەيان كە بە (لوڤى گەرە) دەناسرەت. د. كەمال فوئاد لەو بارەۋە دەلەيت: "لە پرووى پىزمانەۋە (لوڤىي) بە زمانىكى (ئىرانىي باشوورىي- پۇژئاۋايى) دادەنرەت، بەلام (فارسىي) نىيە، بەلكو زمانىكى سەربەخۆيە. بەشى يەكەميان (بەختيارىي) ۋەكو لە پرووى زمانەۋە (كوردىي) نىيە، خۆشيان لە پرووى نەتەۋەيەۋە بە كورد نازانن" (فوئاد، ۱۹۷۱، ۶). ھەرۋەھا لەمەر بابەتەھىرىش راى خۆى بەم شىۋەيە دەردەبىرەت: "ھەندىك لەو باۋەرەدان، كە چوارىيەكانى (بابەتايەرى عورىان)، كە لە نيۋەى يەكەمى سەدەى يانزەھەمدا ژياۋە، سەرەتان بۇ ئەدەبى كوردىي، ھەر كەسىك

نەختیک ئاشنای زمانی فارسی و زمانی کوردی بێت و سەرنج لەو چواریینانە بەت، بە ئاسانی بۆ دەردەکەوێت، کە ئەو چواریینانە بە هەموو ئەو شیوانە ئیستا لە بەردەستدان لە فارسییەو نزیکترین تا کوردی، لەبەرئەو ناتوانی بکری بە سەرەتا بۆ ئەدەبی کوردی، سەرەپای ئەو کە لە سەدە یانزەهەمەو تا سەدە ی نۆزەهەم، هیچ جۆرە ئەدەبیکمان بەو شیوەیە بەرچاوناکەوێت" (فۆاد، ١٩٧٤، ١٨). لە راستیییدا د. کەمال فۆاد زیاتر لە ژێر کاریگەری بیرورایەکانی (ئۆسکارمان) و (مینۆرسکی)دا بوو، بۆیە بەو قەناعەتە گەشتوو. ئەو لیکۆلینەو تازانە لەمەڕ زمان و ئەدەبی لۆریدا ئەنجامدراون، تا دەگاتە زمان و ئەدەبی بابەتاهیریش، بەرپەرچی بیروبوچوونەکانی ناوبراویان بە تەواوەتی داوەتەو.

لەم سالانە ی دوایدا بەرپز (نەوشیروان مستەفا ئەمین)یش بۆچوونیک نزیک لە بیروپای د. کەمال فۆاد دەربریو و لەمەڕ (سەرەتاکانی ئەدەبی نووسراوی کوردی)یەو دەلیت: "هەندیک لەوانە ی لەگەڵ لیکۆلینەو میژووی ئەدەبی کوردیدا خەریکبوون، هەولیک زۆریان داو کوردبوونی بابەتاهیر و پوباعییەکانی بسەلمین. وشەکانی بابەتاهیر لە پوباعییەکاندا بەکاریهێنان زۆری لە کوردی ناچن، ئەوانەیشی کە لە کوردی دەچن یان نزیکن لە کوردییەو، ئەوانەن کە هاوبەشن لەگەڵ زمانی فارسی. جگە لەمانە گۆرینی سەرچاوەکانی وشە بۆ کردار، لەگەڵ ریزمانی هیچ کام لە لەهجهکانی کوردیدا ناگونجین. تەنانەت ئەگەر بابەتاهیر ساخبوووە کە کورده و چواریینەکانی هەمووی کوردی بن، هیشتا گرنگییەکی ئەوتوی بۆ ئەدەبی کوردی نییە، چونکە:

یەکەم: دابرائیکی دريژ و قوول له نڤوان ئەو و شاعیرانی کوردی دوا ی ئەو هەیه.

دووهم: هیچ کاریگەرییەکی بابەتاهیر لە سەردەمی خۆی و لە سەردەمی دوا ی ئەویشدا لە ئەدەبی ئاینی یارسان و لە ئەدەبی گۆراند بەدیناکریت، بە تایبەتی لە پووی:

- لاسییکردنەو قالی شیعەرەکانی، کە پوباعییە و لە بەحرەکانی

عرووزه.

- لاساییکردنه‌وهی زمانی هۆنینه‌وهی شیعره‌کانی، که به له‌هجهی گۆران نیه.

پیناچیت هیچ کام له شاعیرانی هه‌ورامان باب‌ه‌تاهیریان خویندبیت‌ه‌وه، یان بیستبیت، له کاتی‌کدا کاریگه‌ری شاهنامه‌ی فیرده‌وسی، خه‌مه‌ی نیزامی گه‌نجه‌ویی، مه‌سنه‌ویی مه‌عنه‌ویی مه‌ولانای رۆمی، دیوانه‌کانی حافزی شیرازی و سه‌عیدی و... هتد، له ئە‌ده‌بی گۆراندای دیار و به‌رچاون" (ئه‌مین، ۲۰۱۲، ۲۲۸).

له باره‌ی زمانی شیعریی باب‌تاهیر و شیوه‌زاره‌کانی دیالیکتی کوردیی خواریین (لوری، که‌له‌ورپی، به‌ختیاری، مامه‌سه‌نی، کۆهگیلویی) ه‌وه، ئە‌وه ده‌بیت زمانه‌وانه‌کان پای کۆتایی له‌و باره‌وه‌ بدن، که ئایا گرما‌تیکی وشه و کردار و پیکه‌اته‌کانی زمانی شیعریی باب‌تاهیر و شیوه‌ی لوری، له‌گه‌ل بنچینه‌کانی ریزمانی کوردیدا ده‌گونجین یان نا.

له‌مه‌ر گرنگی باب‌تاهیر و ئە‌و داب‌رانه‌یش که باس‌ده‌کریت، ئە‌وه له‌که‌می زانیاری و سه‌رچاوه و ئە‌و لیکۆلینه‌وانه‌وه‌ دیت، که له‌مه‌ر باب‌تاهیر و شیعر و به‌ره‌م و سه‌رده‌مه‌که‌یه‌وه له‌ به‌رده‌س‌تدابوون، که له ئیستادا به ئاراسته‌یه‌کی سه‌دوه‌ه‌شتا پله‌ فهرقی‌کردوه.

فۆرمی شیعریی باب‌تاهیر، که به (فه‌له‌ویات) ده‌ناسریت بووه‌ته سیمای قۆناغیکی ئە‌ده‌بی دیریینی تایبته و جیاواز له‌ میژووی زمان و ئە‌ده‌بی کوردیدا، که ده‌یان شاعیری کوردی فه‌له‌ویی وێژی کۆن و دیریینی له‌ ژیر چه‌تری خۆیدا کۆکردوه‌ته‌وه، که هه‌تا دوینی گومناو و نه‌ناسراو بوون، یان به‌ فارس و ئازهریی و عه‌جه‌می ده‌درانه‌قه‌له‌م. له‌مه‌ر په‌یوه‌ندی باب‌تاهیریش به (گۆران و هه‌ورامیی) و (یارسانه‌وه)، ئە‌وه سه‌رنجیکی ئە‌ده‌بیاتی ئاینی یارسان و کتییی سه‌ره‌نجام ده‌رده‌خات، که باب‌تاهیریه‌کیک له‌ پیره‌کانی یارسان و خاوه‌نی جیگه و پیگه‌یه‌کی بلندی‌ش بووه له‌ ناویاندا و کومه‌لیک (سروود) له (سه‌رنجام) به شیوه‌ی (گۆرانی - هه‌ورامیی) تومارکراون، که له‌ پله‌یه‌کی ئاینیی پیروژدان.

مهسه له ی به عهرووزدهرهاتنی دووبه یتیه کانیشی، ئه وه تا ئیستا جیگای گومان و گهنگه شهیه و بهنده ده میکه له و بر وایه دام، که دووبه یتیه کانی بابته اهیر له ئاکامی دهستتیه وردان و گۆرانکاری و له قالدان به دریتایی پۆژگار بوون به عهرووزی، دهن له تویتهر و زانا ناوداره کانی ئیرانی له وینه ی (شه می قه یسی پازی) و (خانله ری) یش له و بر وایه دان، که به شیک له دووبه یتیه کانی بابته اهیر، ناچنه چوارچیوه ی پیوه ره کانی عهرووزی عاده تیه وه. ئه مه له لیکۆلینه وه که ی هاوکارمان (د. ئابباریکی) دا قسه ی له سه ر کراوه، که دووبه یتیه کانی بابته اهیر له ئیستادا شیوه ی عهرووزیان به سه ردا سه پاوه! ناییت ئه وه ش نادیده بگیری ت که یه که مین میژوونووسی کورد (ئه میر شه ره فحانی بتلیسی)، لوپه کانی له ریزی یه کیک له چوار تایفه کانی کورد ئه ژمار کردووه. ههروه ها له دوا ی ئه ویش میژوونووس و زانیانی کورد له وینه ی: محمه د ئه مین زه کی به گ و عه لی سه یدۆ گه ورائی و تویتهرانی بواری میژوونووسی ئه ده بیی کوردی، عه لادین سه جادی، د. مارف خه زنه دار، د. عیزه دین مسته فا ره سوول، د. سه دیق بۆره که یی، قه ناتی کوردۆ و... هتد، هه موویان بابته اهیریان به کورد و زمان و شیعه ره کانیشیان به کوردی داوه ته قه له م. له ئیستادا مه سه له کان له گومان ده رچوو، هه ر بۆ نمونه میژوونووسی به رجه سته ی ئیرانی (المستوفي القزوينی) له کتیه ناوداره که یدا (تاریخ گزیده)، میژوونووسی عوسمانی ناودار (ئه حمه د جه وده ت پاشا) له کتیی (میژووی جه وده ت پاشا) دا دان به کوردبوونی لوپ و کوردستانی بوونی لوپستاندا ده نین. سه باره ت به زاره که شیان له به رگی پینجه می، ژماره (۳۴) ی ئینسکلۆپیدیای تورکییدا Turk Ansiklopedisi هاتووه: هه ندیک له زانیانی زمان پتیانویه که ده کری ت لوپی و به ختیاری هه ردووکیان به یه کیک له شیوه زاره کوردیه کان بدرینه قه له م، وه ک چۆن ئه وان زۆر له کۆمه له ی شیوه زاره باشوورییه کانه وه نزیک (الگورانی، ۱۹۷۴، ۱۱۳).

له م دوا ییانه دا کۆمه لیک سه رچاوه ی به پیز و زانستی که وتونه ته کتبخانه ی کوردیه وه، له وینه ی:

- د. اسماعیل قمندار، ۲۰۱۴، دراسه اللهجات الكردية الجنوبية، مكتبة عدنان للطباعة و النشر. نامه‌ی دکتۆرای زانا و زمانناسی ناوبراوه، ۱۵ سال کاری له سه‌ر کردووه، له بنه‌ره‌تا به فه‌ره‌نسی نووسیویه‌تی و پیشکەش به زانکۆی سوڤۆنی کردووه، دواتر هه‌ر خۆی له (۱۰۴۰ لاپه‌ره‌دا) کردووه‌یه‌تی یه‌ عه‌ره‌بیی و له به‌غدا له‌چاپیداوه.

- ئیدریس پیری، ۲۰۲۱، کوردانی لوڤ و به‌ختیاری، چاپخانه‌ی کارۆ، سلێمانی.

- أ.د. خطاب اسماعيل احمد و أ.م.د.توفيق رشيد يوسف، ۲۰۲۳، أتابكية لرستان الكردية من خلال رحلة ابن بطوطة، الدول والامارات الكردية في العصرين الوسيط الحديث، مركز زاخو للدراسات الكردية، جامعة زاخو.
- رامین گارا، ۲۰۲۲، طوفانی آرام برستینگ زاگرس (تاریخ لرستان)، مرکز انتشارات پژاک.

دیاره‌ له‌م سالانه‌ی دوايیدا له‌ وێب سایته‌کان و له‌ سه‌ر ږووی لاپه‌ره‌کانی ئینته‌رنیټ، زۆر باس و بابته‌ له‌مه‌ر ژیان و سه‌ربرده‌ی بابته‌هیر و شیعر و به‌ره‌م و دووبه‌یتییه‌کانی نووسراون و بلاوکراونه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها په‌نگه‌ وتار و نووسینی دیکه‌یش هه‌بن و له‌ گوڤار و په‌خشننامه‌کاندا چاپ و بلاووبووبیتنه‌وه‌، به‌لام ئیمه‌ ئه‌وه‌ی لیڤه‌دا هیناومانه‌ته‌وه‌ و تومارمانکردوون و ناومانبردوون، ئه‌وانه‌ن که پیمانزانیون و بینیومانن و ده‌ستمانکه‌وتوون.
له‌و لایه‌نه‌وه‌ داوای لیڤوردن ده‌که‌ین و کورد گوته‌نی له‌گه‌ل نه‌زانیندا هه‌چ ناکریت، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌وه‌ی شکمانبردووه‌ و ده‌ستمانکه‌وتووه‌، له‌ بابته‌تی بابته‌هیرناسیی کوردیییدا لیڤه‌دا خستوومانه‌ته‌ږوو.

سەرچاوه‌كان

١. آنكائى، پرويز، باباطاهرنامه، ١٣٧٥، انتشارات توس، تهران.
٢. أ.م. (ئەحمەدى موفتى زاده)، ٢٠١١، ويژەى كوردستان-بابە طاهر، پۇژنامهى كوردستان(تاران)، ب' ب' ب'، بنكهى ژين، سلیماني.
٣. ئەمین، نەوشیروان مستەفا، ٢٠١٢، بە دەم رێگاوه گۆلچین، الدار العربیة للعلوم ناشرون، بیروت، لبنان.
٤. براون، ادوارد جرنفیل، ١٩٥٤، تاریخ الادب فی ایران-من الفردوسی الی السعدی، نقله الی العربیة، الدكتور ابراهیم أمین الشواربی، مطبعة السعادة بمصر.
٥. خەزنەدار، د.مارف، ٢٠٠١، میژووی ئەدەبی. کوردی، ب' دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، هەولێر.
٦. پۆدینکو، م.ب.، ٢٠٢٠، وتارگەلی ئەدەبی کوردی سەدەکانی ناوەرەست، وەرگیرانی لە پرووسییه‌وه: ئەنوەر قادر محەمەد، دەزگای رۆشنایی جەمال عیرفان، سلیماني.
٧. رەسول، د.عیزەدین مستەفا، ٢٠١٢، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی یەكەم، سلیماني.
٨. زەکی بەگ، محەمەد ئەمین، کوردی بەناوبانگ-باباطاهر، گۆقاری گەلاویژ، ژمارە (٧)، سالی یەكەم، ١٩٤٠، بەغدا.
٩. سجادی، علاء الدین، میژووی ئەدەبی کوردی، ١٩٥٢، چاپخانهی مەعاریف-بەغدا.
١٠. سجادی، علاء الدین، ١٩٦٨، ئەدەبی کوردی و لیکۆلێنەوه لە ئەدەبی کوردی، چاپخانهی مەعاریف-بەغدا.
١١. سجادی، علاء الدین، ١٩٧٨، دەقەکانی ئەدەبی کوردی، چاپخانهی کۆری زانیاری-بەغدا.
١٢. فوئاد، د. کەمال، ١٩٧١، زاراوه‌کانی زمانی کوردی و زمانی ئەدەبی و نووسینیان، گۆقاری (زانیاری)، ژمارە (٤)، بەغدا.
١٣. فوئاد، د. کەمال، ١٩٧٥، چۆن ئەگەینە سەرەتایەکی باوەرپێکراو بۆ ئەدەبی کوردی، گۆقاری نووسەری کورد، ژمارە (١٢).
١٤. الگورانی، علی سیدو، ١٩٧٤، اللولرستان، مجلة المجمع العلمی الكردي، المجلد ٢، العدد ٢، بغداد.